

Tayumanavar's Songs to Siva

The Devotional Poems
Of a Tamil Mystic

.....
Much of Tayumanavar's life was spent as an itinerant wanderer and prolific poet, visiting temples and shrines throughout South India. In those days, travel was mostly on foot.

First Edition

Copyright © 2026
Himalayan Academy

Tayumanavar's Songs to Śiva, The Devotional Poems of a Tamil Mystic was first published in 2026. All rights are reserved. This book may be used to share the Hindu Dharma with others on the spiritual path, but reproduced only with the prior written consent of the publisher. Designed, typeset and illustrated by the *sannyasin swamis* of the Saiva Siddhanta Yoga Order and published by Himalayan Academy, 107 Kaholalele Road, Kapaa, Hawaii 96746 USA. www.Gurudeva.org

Published by
Himalayan Academy
USA

In the courtyard of the Rock Fort Temple in Tiruchirappalli, Tayumanavar approaches the Sivalingam with reverence, imploring Siva to guide him to his guru. Around him, other sadhus remain immersed in their sadhanas—one deep in meditation, another bowing in silent devotion. Above them rises the ancient hill crowned by the famed Pillaiyarpatti Temple, a beacon of Ganesha's grace.

This mural-style illustration traces the arc of Tayumanavar's life. At top left, he marries and, with his wife, prays to Lord Siva for a child. Their prayers are answered, but tragedy strikes as his wife and mother pass away. Entrusting his son to his brother's family, he sets out on a spiritual quest. At Rameshvaram, he falls at the feet of the silent sage Maunaguru and receives initiation. Returning to the Rockfort Temple in Trichy, he immerses himself in meditation and awakens the inner light. Renouncing the world, he becomes a wandering sadhu, singing of Siva at temples across South India. After his guru's passing, Tayumanavar assumes leadership of the monastery. In the final panel, his earthly body is cremated as his soul ascends into Siva's eternal realm of light and bliss.

It is easy to tame the wild elephant, bind the snarling mouth of a bear, ride boldly on a lion's back, and coax a venomous cobra to dance. One can walk across water or sit unharmed in fire. One can make mercury yield gold, disappear from view, or even enter another's body at will. The celestial realms may respond to command, planets orbit in your favor. All these are feats of power attained by the great siddhis. And yet, these triumphs are trivial

*compared to sitting utterly still. To dissolve the ego, silence the restless mind, and remain in deep inner stillness—*summa iru*—is the greatest and most difficult of all powers.*

Tayumanavar's Songs to Siva

The Devotional Poems
Of a Tamil Mystic

**தாயுமானவரின்
சிவபாடல்கள்**

ஒரு தமிழ் மறைஞானி
பக்திப் பொழிவுகள்

English Translation by Dr. B. Natarajan

.....
Edited, Illustrated and Curated

By the Acharyas of Kauai Aadheenam

Dedication

It is with deep reverence that we dedicate this work to our beloved Satguru Sivaya Subramuniyaswami, affectionately known as Gurudeva, who both taught and lived the Saiva Siddhanta that shines through these sacred songs. Like Tayumanavar, he spoke often and boldly of Siva as the God of love, transcendent and yet fully present. Indeed, the saint's hymns form a kind of choral summary of Gurudeva's own teachings, which is no surprise, for both Gurudeva and Tayumanavar understood themselves as inheritors of the great Tirumular lineage.

In *Dancing with Siva*, Gurudeva captures the ideal of *samarasa*, saying, "Though the beliefs of Saivism and of other religions are diverse and different, the devout Saivite respects and encourages all who worship God and tries never to criticize or interfere with anyone's faith or practice. He follows that single most fundamental practice of seeing Siva everywhere and in everyone."

It was he who awakened in us a lifelong love of sadhana, yoga in its fullest form, and who ignited the yearning for direct experience of Siva (*Sivanubhava*) and ultimately for God Realization (*Sivanilai*), all central themes of Tayumanavar's mystical outpourings. Imagine the power of a guru who could set an entire order of monks on an unwavering inner path, gathering each morning, without fail or excuse, to meditate together in silence for over fifty years.

Gurudeva's guru, Sage Yogaswami of Jaffna, was himself deeply fond of Tayumanavar and often sang his verses to guide devotees. One day, a disciple was walking along the country roads of Jaffna, pondering the distinctions between Siddhanta and Vedanta and what these differences meant for his own spiritual practice. Yogaswami happened to be on the same road that morning. As soon as they met, the master began singing a verse from Tayumanavar: "We belong to the group of knowing mystics who have seen the oneness of Vedanta and Siddhanta." The disciple was astonished that his guru had answered his inner quandary without a word being spoken. Gurudeva never had the opportunity to study Tayumanavar's hymns deeply, but had he done so, he would have found himself fully at home within their luminous wisdom.

.....
Satguru Sivaya Subramuniyaswami bedecked with garlands at his 72nd jayanti at the Kilohana Mansion on Kauai island in 1998.

CALL OF THE INFINITE

TORN BY SELF DOUBT

THE FIRE OF CONTRITION

WHEN WILL YOU COME?

THE WORDLESS REVELATION

THE SILENCE AFTER SONG

Contents

Editors' Preface	11
Translator's Foreword & Biography of Tayumanavar	19
A Summary of Tayumanavar's Teachings	35
Introduction	41

CHAPTER ONE

CALL OF THE INFINITE

CANTO	PAGE
1. Graceful Lord Siva, I Bow to You	58
2. Bliss that Is Perfectly Full	61
3. Greetings to the Being	70
4. Teacher of Blissful Wisdom	75
5. Salutations to Maunaguru	85
6. Compassionate God	93
7. Assembly of Siddhars	103
8. The Blissful Supreme	112
9. Ocean of Bliss	121

CHAPTER TWO

TORN BY SELF DOUBT

10. The Pervasive Being	132
11. Siva that Is Truth-Knowledge-Bliss	141
12. Refulgent Bliss	150
13. Splendorous Dawn of Consciousness-Bliss	158
14. The Realm of Form—Chidambaram's Secret	167
15. Nectar Exuding	183
16. Many the Garlands	185
17. One Thought	191
18. Neither Gold nor Woman	197
19. Veda	220

CHAPTER THREE

THE FIRE OF CONTRITION

20. The Indescribable	226
21. The Impudent "I"	230
22. Siva Is Doing it All	233
23. He Is Unique	238
24. That which Is Known as Desire	243
25. My Own Action	258
26. The Magic Act on the Ground	268

.....
The six chapters of the book depicted as separate hand-bound volumes.

27. Leaping Tiger	272
28. False Attachment to the Body	291
29. The Blemishless State	315

CHAPTER FOUR
WHEN WILL YOU COME?

30. Forest and Plain	320
31. Body Incarnated.	321
32. Face Entire	322
33. With Firm Resolve	322
34. Know Yourself	325
35. The Creative Act.	325
36. Chaste Thought	325
37. The Beloved Damsel Flourishing in the Mountain	329
38. The Lady of the Universes	335
39. The Lady Great	337

CHAPTER FIVE
THE WORDLESS REVELATION

40. Father, Mother	340
41. Only to She Who Gave Birth	342
42. Of the Wild Banyan	344
43. Garland for the Transcendent Supreme	353
44. Green Parrot Garland	428
45. When Will the Day Come, My Darling?	439
Part 1: Invocation to God	439
Part 2: Adoration to the Guru Lineage.	441
Part 3: Adoration of Devotees	444
Part 4: Scorning the Body	446
Part 5: Controlling Desire for Women	448
Part 6: The Order of Tattvas	451
Part 7: Truth of the Self	457
Part 8: Nature of Grace	458
Part 9: Nature of Reality	462
Part 10: Nature of Bliss	466
Part 11: State of Being in God-Love	469
Part 12: The Way of Devotees	472
Part 13: Sayings of the Wise	474
Part 14: State of Realization	478
Part 15: How the Fallen Are Exonerated	484
46. Will I ever See You, My Dear?	487

47. Will it not Befit You?	494
48. Is there not, My Darling?	498
49. Should You not, My Darling?	499

CHAPTER SIX

THE SILENCE AFTER SONG

50. O Good Wisdom, My Jewel	504
51. O Jewel of Many Forms	504
52. Where I Stand	510
53. The Composition in Song	510
54. Nature	511
55. In the Agaval Meter ¹	515
56. In the Anandakkalippu Meter ¹	518

Editors' Preface

Saint Tayumanavar was an 18th century Tamilian saint whose poetry beautifully defined the path to Liberation and the exalted states of the Liberated. Bhagavan Ramana so identified with Tayumanavar's poems that he would frequently recite them to illustrate the spiritual truths he wanted to bring home to his devotees. He has been quoted to have said that in the whole Tayumanavar literature, he preferred one stanza, which he translated as, "Ego disappearing, another 'I-I' spontaneously manifests in full glory." The Tamil *nan nan* is here rendered as the I of the I, or the Self of the self. Tayumanavar's life was characterized by an all-consuming aspiration for Truth and a spontaneous outpouring of his love of Siva. His varied spiritual experiences and his remarkable poetic genius have endeared him to millions of Tamils down the centuries.

When we were traveling with Satguru Sivaya Subramuniaswami through South India in the 1980s, he was invited to lay a foundation stone at the Yogasana Alayam in Chennai. When we visited, there was an annual contest underway in which children up to about 18 years of age competed to see who could memorize the most Tayumanavar songs. How delightful, we thought, that kids in India use their competitive spirit to learn deeply spiritual poems rather than engaging in more brutish contests. Amazingly, some of the winners could recite nearly all of the saint's 1,452 songs. As you go through this book, you will know just how remarkable that is.

Another distinguished admirer and interpreter of Tayumanavar was Sri Muthu Coomaraswamy (1834-1879), the Sri Lankan Tamil scholar and barrister who published one hundred of the saint's poems under the simple title *Tayumanavar*. His attraction to these hymns was deeply personal. Raised by a devout Saivite mother, he had been steeped from childhood in the Vedanta-Siddhanta synthesis that Tayumanavar expresses with such clarity and interior authority. In these poems, Coomaraswamy recognized not merely literary beauty but a living exposition of Hindu metaphysics grounded in experience. His English translations stand among the earliest serious attempts to present Tayumanavar's mystical vision to a global readership, affirming the poet's place not only in Tamil devotional culture but in the wider history of religious thought.

The Many Meanings of Samarasa

One of the most significant and spiritually charged terms in Tayumanavar's poetic vocabulary is the Tamil word *samarasa*, which literally means "same taste." At first glance, it evokes a sense of balance or equality—seeing all things as having the same essence or flavor. But in Tayumanavar's songs, this word unfolds into a profound mystical vision, rich with philosophical nuance and inner experience.

At the outermost level, *samarasa* speaks to religious harmony. Tayumanavar lived in a time when sectarian divisions were pronounced—between Saivas

.....
In his later years, Tayumanavar was widely revered. Seekers journeyed to his forest monastery where he imparted Saiva Siddhanta and Siva consciousness through his Tamil devotional songs.

and Vaishnavas, between followers of Siddhanta and Advaita, between ritualists and renunciates. His vision was not to reject any of these, but to transcend them. Samarasa in this context means the reconciliation of spiritual paths, an embrace of all sincere efforts as leading toward the same divine goal. He sings of a unity in which Siddhanta and Vedanta, jnana and bhakti, merge into a seamless realization.

At a more interior level, samarasa refers to a psychological and spiritual equanimity. In the realized sage, all experiences—pleasure and pain, praise and blame, gain and loss—are tasted with the same inner poise. This is not indifference, but a profound spiritual maturity that sees the hand of the Divine in all things. The “same taste” is the mark of one who has passed beyond likes and dislikes, past ego and preference, into the still center of the Self.

On its deepest level, samarasa points to the nondual realization itself—the state in which all differences dissolve in the supreme Oneness. In this highest sense, samarasa is not just harmony; it is identity. There is no “two” to harmonize. All is God, all is Self, all is That. The sage no longer thinks, prays or acts from the standpoint of separation. He has tasted the “one flavor” that underlies all forms and names—the *rasa* of pure Being.

Tayumanavar calls such a one the samarasa Sannyasin—the renunciate who has not merely abandoned the world, but has inwardly merged with the formless, silent Presence. In a world that still struggles with division—between religions, philosophies and contrary voices—Tayumanavar’s vision of samarasa offers not merely tolerance, but a radiant oneness where all things are embraced, transcended and tasted as divine.

Summa Iru, the Silence Within

The second spiritual treasure in Tayumanavar’s mystical hymns is silence—*mauna*—the ancient discipline of interior stillness, encapsulated in the simple but profound Tamil command “summa iru,” “be still.” In the Tamil devotional tradition, silence is often a virtue, but for Tayumanavar it becomes the very ground of realization, the doorway through which the soul slips from turbulence into the vast, uncreated Self.

Drawing from the wellspring of Saiva Siddhanta, Vedanta and the yogas of his time, Tayumanavar places silence not at the periphery but at the center of the path. It is the state where all distinctions soften—the ego’s insistent chatter, the ritualist’s reliance on outer forms, the philosopher’s need to categorize, even the mystic’s own yearning for union. In silence, all of these dissolve into a serene, unbroken awareness.

Father Thomas Manninezhath, in his landmark 1989 dissertation, identified *mauna* as the first and most essential theme of Tayumanavar’s spiritual system. He notes that silence functions in Tayumanavar as a radiant clarity where the Divine reveals Itself without words or intermediaries. It is the condition in which grace is received, the inner guru is heard, and the practitioner discovers the formless Siva that dwells within. In hymn after hymn, Tayumanavar urges seekers to return to

this inner quiet: to let the mind settle, to release the world's restless urgencies, to simply be.

Tayumanavar's songs repeatedly describe a vanishing of mental noise—of striving, debate, ritualism, dogma, and the subtle ego that hides beneath even sincere spiritual discipline. True silence is the dissolution of the “I”-sense into a vast, effortless peace. In the Tamil he uses, the instruction is strikingly direct, intimate, almost conversational. In fact, it remains today every Tamil mother's direction to her child to be quiet. In his motherly way, the sage is calling us to “Summa iru”—stay still, do nothing, allow the Grace of Śiva to reveal itself. When the mind stops searching for God, God shines through the cleared space—like sunlight entering a room the moment the shutters are lifted.

Across his verses, the refrain appears in different guises: the quelling of thought, the melting of ego, the restful absorption in God's love. It is the ground upon which samarasam, devotion, and even ecstatic longing all find resolution. In this way, silence becomes his primary spiritual technology—accessible to all, requiring no ritual preparation, no philosophical mastery, only inward turning and wholehearted surrender. One of his most cherished lines the poet reminds us that achieving true mauna is not an easy matter: “It is rare and difficult to control the mind and sit in stillness. O You, the Reality that eludes all seeking.”

The Poet's Tamil Expression

Though these songs were composed some 300 years ago, they remain accessible today. Tamil, as a literary language, has undergone remarkably little change over the centuries. Whereas spoken, colloquial Tamil shifts with every generation, the written form—shaped by a millennium of classical works taught in schools—retains a continuity of grammar, vocabulary and expressive force. For this reason, a modern Tamil reader can approach texts even a few centuries old with surprising ease. Tirumular's *Tirumantiram*, on the other hand, stands at the far end of that spectrum—a masterpiece in dense, classical Tamil, composed with intricate poetic rules, inversions and layered meanings that require deep training in grammar, poetics and Saiva Siddhanta philosophy to unpack. It reads as lofty scripture—technical, encoded, austere—demanding a prepared mind and a mature philosophical foundation.

In contrast, Tayumanavar's fairly ancient Tamil feels intimate, direct and immediately accessible. His verses flow in a near-conversational register, yet remain fully classical in their purity and dignity. The language is simple, but never simplistic. Every line carries emotional honesty, reflective depth and an unmistakable stamp of personal experience. Readers sense not only what he realized but how he felt, and are quietly invited to believe that such states are attainable in their own lives. Scholars relish the clarity; high-school students can grasp the meaning; seekers of any tradition can be moved by the universality of his longing and surrender. In this way, Tayumanavar stands closer to Yogaswami's *Natchintanai*—songs equally plainspoken, timely and coming from the heart—yet his voice remains distinct:

gentle, penetrating and revealing. This is the enduring beauty of his poems: they open the inner path for everyone.

The Story of this Book

Dr. B. Natarajan, an economist in South India, grew up with the songs of Tayumanavar in his heart and on his lips. He had been transformed by their magic as a youth, sitting in a dark temple, sad and dejected, when he heard the Saint's devotional poems lilting across the stone chamber in the voice of a small group of sadhus. The sweet Tamil lines, infused with faith and love, erased his gloom and filled him with joy, transforming his life. Decades later, hoping to have this important universalist message more widely known, he translated the work into English. But, his manuscript sat on a shelf for some years, until he met with the stately swami from the West, Sivaya Subramuniaswami, and spontaneously gifted it to him. He also translated the epic *Tirumantiram* by Rishi Tirumular for the swami, knowing this was an important text in his sampradaya.

Meanwhile, halfway around the world, another lover of Tamil literature was captivated by Tayumanavar's songs, and his message of unity of faiths, which he regarded as the first example in history of the call for interfaith harmony. Father (Dr.) Thomas Manninezath, a Kerala-born priest of the Carmelites of Mary Immaculate, just finishing his education, chose the saint's work as the subject of his PhD thesis. It is entitled "The Ecumenical Theme in the Religious Poetry of Tayumanavar: Vedanta Siddhanta Samarasa," submitted to McMaster University, Hamilton, Ontario in April 1989 in the Department of Religious Studies. It was later published as *Harmony of Religions: Vedanta Siddhanta Samarasa of Tayumanavar* (Motilal Banarsidass, 1993), available on Amazon. Father Thomas passed on January 6, 2026, the same week this book was being finalized.

He wrote eloquently, exactingly and lovingly of the philosophy in the work, the historical context, the style of Tamil and poetic structure and perhaps most precious, the biography of the poet. To produce his thesis, Father Thomas traveled to India, following the life of the saint and diving into the historic archives of major institutions. At its core, his 193-page book is a study on Vedanta-Siddhanta samarasa as an unitive principle within Hinduism.

Those two independent efforts, somehow happening at the same time, now join together in the book you hold in your hands—Dr. Natarajan's translation and biography forming the body of the text and Father Thomas's thesis, in condensed form, comprising the essence of the front matter.

Listening to the Songs

The sage's songs are a delight to the Tamil ear, but the written lyrics do not convey the full emotional power of the poems. We knew this, but had little hope to capture them in voice until one day we stood in a Singapore Siva temple and heard their

.....
Around Siva are gathered seekers of many faiths, each absorbed wholly in his chosen devotion. The paths remain distinct, yet all turn toward the same Divine Reality—named Siva by Tayumanavar, and known by other names to those who approach Him differently.

odhuvar sing his devotional offerings to Siva. Such power and depth—spiritual thoughts rendered in traditional Tamil rhapsody. Deeply moved, we approached the singer, Vivek Raja, and shared our admiration of his considerable vocal and musical gifts, then, bravely shared with him our ongoing work on this book, ending with a request that he sing all 1,452 songs in the *odhuvar* style. He agreed! We arranged for a small studio to be assembled in his apartment, with proper audio equipment and hardware/software which he generously learned. Later, all of this was moved to India when he returned home, where he continued for three years to record the songs with musical mastery. This is likely the first time the complete songbook has been musically rendered. The recordings are now online and available for you to enjoy (go to: nall.ai/tayumanavarsongsaudio).

About the Artwork

To our knowledge, the life of Tayumanavar has never been illustrated, making this the first-known effort to imagine what his life experience was, in art. Over the course of three years, we collaborated with one of the great contemporary Kerala muralists, Suresh Muttukulam, to create ten masterpieces depicting key stories in the sage's life. Trained by traditional muralists, Suresh learned the craft of preparing his own pigments from natural herbs and minerals and mastered the distinctive style of Kerala's ancient temple murals.

From rough sketches emailed to Kerala, Suresh developed a visionary interpretation which we edited, sometimes exchanging emails with him more than five times, until our concept and his vision were aligned. He then created the canvas, which could take weeks, sending us a high-resolution digital version.

About two decades earlier, in 2002, in anticipation of this book, we commissioned S. Rajam of Mylapore, Tamil Nadu, to create three Tayumanavar masterpieces, which appear on the cover and title pages.

Just as the book was being finalized, DALL•E, the AI artist, reached a level of sophistication that allowed us to efficiently render the many stories in an art form, an amazing evolution in our publishing life. Yes, we had to learn a new language (which we termed Chatese), but after a few hundred hours, we were speaking to ChatGPT (who then engages DALL•E for the digital rendering) and together giving visual life to Tayumanavar's distant biography.

In depicting the poet's years as a wandering mendicant, we chose to show him mostly as a *sadhu*/swami in the various images of his life on the road. In truth, as Father Thomas gleaned from his research, he dressed more simply, in white, and perhaps wearing nothing more than a loincloth. We do show him that way in some of the art, but mostly chose to have him in the saffron robes of a swami, in deference to how people of the day regarded him. In all likelihood, the loincloth-clad *sadhu* is more accurate.

Historical Context & Dating

Tayumanavar's life is not preserved in a formal historical record in the modern sense. The earliest Tamil accounts are brief devotional notices, capturing only a small core of biographical information concerning his realization, his guru, Maunaguru, his pilgrimages and his hymns. Much of what is known arises from the poet's own songs, which contain personal and geographical allusions that later generations naturally read in biographical terms. As a result, later narratives weave together autobiographical hints, oral tradition, temple histories and hagiographic elaboration.

Dr. B. Natarajan's biography follows this devotional stream. Born of a profound personal encounter with Tayumanavar's hymns, which he regarded as a saving grace in his own life, it presents a poetically expressive portrait of the saint's inner journey. His account places Tayumanavar in the era of Vijaya Ranga Chokkanatha Nayak (1704–1731), dating his life approximately from 1705 to 1742. This dating, widely cited in modern editions, rests primarily on literary references, royal associations and later devotional tradition.

Father Thomas Manninezath's 1989 Master's thesis and subsequent book include a brief biography that approaches the subject from a different angle. Drawing on South Indian monastic sources, including palm-leaf records associated with the Dharmapuram Aadheenam and the Maunaguru Matha tradition, as well as early disciple traditions, his study proposes an earlier chronology, placing Tayumanavar between 1602 and 1662. Within this framework, Tayumanavar is presented not only as a realized mystic and poet but also as a historically situated figure within the Maunaguru lineage, eventually revered as Maunaguru's spiritual successor and, according to tradition, head of the Maunaguru Matha at Tiruchirappalli from 1644–1662.

Despite these timeline differences, the two biographies converge strikingly on the essential contours of Tayumanavar's life: his birth into a devout Saiva household at Vedaranyam, his mastery of Tamil and Sanskrit learning, his administrative service in the Nayak court (under a different ruler in the two accounts), his profound encounter with Maunaguru, his periods of renunciation and pilgrimage, his marriage and household life undertaken in obedience to his guru's instruction, his later ascetic withdrawal and his lifelong immersion in silence, yoga and song. Both accounts recognize his deep-rootedness in the Tirumular lineage, his synthesis of Vedanta and Saiva Siddhanta and his transmission of realized wisdom through hymns rather than formal treatises.

Translator's Foreword & Biography of Tayumanavar

By Dr. B. Natarajan

The world was my open book, and inner quest my deep study. “Who am I in the vastness of cosmic phenomena? The mystery car of time takes me round the changeful seasons; destiny leads the play of life, blindfolding me in self-oblivion. Who am I? What am I? Whence am I? What is beyond the entry and exit in this amphitheater of existence? Who feels in the senses and thinks in the mind and dreams in my fancy?” Such were my reflections during my school days. I kept aloof from home, society and noisy crowds, taking delight in inner communion. Home and school resented my dreamy mood and crazy solitude.

One day when I was treated harshly by my kith and kin, I ran for refuge to the temple and there hugged the feet of God, surrendering my life into the hands of Divine Grace. “O Grace, I take refuge at Your feet. Lead me to light from this dark vale of tears. Reveal to me the mystery of life and its mission. Keep me here to fulfill that mission, and call me back to be with You.”

Sobbing in a frenzy of spontaneous fervor, I felt a warm current traversing my heart and brain and a descent from above which continues to this day. I was reborn in the Grace and could now understand the meaning of life and the language of the soul.

I sat in a dark corner of the temple, forgetting body and world, when a song attracted me to the lotus tank nearby. There, in the bright moonlight, some monks were singing together a song in Tamil that touched my soul.

“The Silent One possessed me in silence and poured into me a speechless word that was the seed of wisdom. That word, O friend, had a magic effect on my life. It hushed up the mind and opened my heart to the silent embrace of the Divine.” So on went the song which brought me peace and joy.

I learned from the monks the song, and for the first time came to know about its author, Sage Tayumanavar. I secured a copy of his works and treasured it in my bosom. The hymns of Sage Tayumanavar became the guiding light of my life. I still believe that Divine Grace gave a silent friend to my pilgrim soul. These hymns removed my gloom and solved my mental problems. They unraveled the riddle of existence. Each line was a message, and each message a vision of Truth. Each Truth was a spark of intuition, and each intuition had a transforming force.

The style of Tayumanavar was limpid, simple, straight, bright, profound and sweet. It flowed from the abundance of the soul's delight in rapturous union with the Beloved. Every hymn is a gem of divinity—an enchanting flute voice of the

.....
While seeking solace at Siva's feet in a Tamil Nadu temple, Dr. B. Natarajan sheds tears upon first hearing a Tayumanavar song. It uplifted his spirit and changed the arc of his life. In 1982, he gifted his English rendition of the songs to Satguru Sivaya Subramuniyaswami, and four decades later this book unfolded.

soul that touches all souls. The poet was the song, and the song the poet. This is the message of the Seer-Poet:

The unique One pervades all beings. All are one in That.
 It is the Life of lives, the One that moves in many names and forms.
 It is beyond the mental conceptions of caste, creed and religion.
 Ascetic or householder, all have a right to live in its consciousness.
 Come collectively to enjoy the bliss of life in the Divine Grace.
 Call with deep love; the Grace shall pour itself from above.

Now let us see the evolution of Tayumanavar's life toward divinity.

Who Is this Boy?

The Rock Temple at Tiruchirapalli (known in those days as Tiruchirapalli) is a marvel of Indian architecture. It enshrines the image of the God of Motherly Love, Sri Tayumanavar—the poet-saint's namesake. The temple is busy with crowds of devotees singing devotional songs and dancing in ecstasy. Among them, we see a brilliant boy, fair in color, tall in stature, with rosy cheeks, lotus face and phosphorescent eyes beaming with grace and rays of knowledge. The boy contemplates upon the Divine for a while and then leaves the crowd. He quickly climbs the many steps to the topmost temple on the hill. There Ganesha stands. The boy sits self-immersed, meditates a while, and then sings:

“Rare is human birth. While yet I live on this earth, in this body, with heart and soul, I must revel in the ecstasy of Divine Grace.”

The boy seeks a spiritual teacher to initiate him in the secret of the divine art. He stands again before Lord Tayumanavar and pours out his soul's aspirations into songs. He becomes silent in meditation, tears gushing out of his eyes in pearl drops of ecstasy.

The Pious Parents

A tall, stately man comes in haste. He looks here and there and catches hold of the boy, saying, “Come home; how long are you to be here? Come!” That is his father, Kediliappa. Kediliappa literally means immortal father. Born to this mortal father, the boy sought Father, the immortal. This saintly boy is our Tayumanavar. He was named after the Deity of the Rock Temple.

Kediliappa Pillai, a Chola Vellala, was an administrative officer of the Nayak Kingdom. He originally lived at Vedaranyam, a famous pilgrim center, where he was the trustee of the local temple. He was a learned man, high in intellect and wide in heart. His wife, Gajavalli, was a pious lady humming devotional songs while attending to housekeeping. Their home was surrounded by a divine aureole. The liberality of their hearts expressed itself in charity and hospitality. There was a royal dignity in the personality of Kediliappa, and a remarkable sweetness in his words. His elder brother, Vedaranyam, a great scholar well placed in life, had not been blessed by children. Kediliappa gave his own boy, Siva Chidambaram, in

adoption to the brother. The brother's face glowed with joy and there was sunlight again in his life.

The King's Favor

Those were days of the Nayak kings. The Pandya dynasty had declined. The Nayak chiefs of Vijayanagar ruled the Madurai Kingdom (1559-1736). Visvanatha, Tirumalai and Mangammal were noteworthy rulers of Madurai, great patrons of art and poetry. The grandson of Mangammal was Vijaya Ranga Chokkanatha. He set up his residence at Tiruchirapalli. He was a pious man, but not a statesman. He ruled for twenty-seven years (1704-1731). His kingdom was often attacked by the Marathas and the Mussalmans. He wanted strong assistants. His minister, Govindappa, one day came to Vedaranyam. Kediliappa received the august guest with temple honors and entertained him under his hospitable roof. They spoke on religion and politics. The minister said, "Kedili, you are a scholar, a devotee, an astute statesman, a clever diplomat and a keen accountant. You are just the man we are seeking. Come with me and serve the King." Kediliappa promptly shifted his family to Tiruchirapalli. King Chokkanatha, pleased even at the first sight, took Kedili into his council and gave him a free hand in the management of his household. Kedili was faithful to the King, alert to his duty and timely in advising him against enemies. Chokkanatha treated him like a brother. Kedili's fame and fortune flourished day by day. There was only one gloomy spot in his life; that was the absence of a child to cheer his home.

He and his wife went daily to the Rock Temple and prayed to Swami Tayumanavar for a child. They fed saints and made gifts to scholars. Kedili chanted holy songs and arranged for Vedic recitals before the sanctum of Tayumanavar. While the atmosphere was thus charged with holy vibrations, his wife Gajavalli became enceinte. Gajavalli spent her days in prayer and holy hearing. One day devotees were chanting the soul-thrilling psalms of Manikkavasagar when Gajavalli delivered the gifted child. That child was named Tayumanavar, for it was born by the grace of Tayumanavar Swami. Kedili was overjoyed at the sight of his luminous son, radiant in beauty. Temple bells rang in blessings.

Learning and Yearning

Everyone was attracted to this lovely child. King Chokkanatha admired the boy and marked him for his service. The father brought up the son with high hopes. He taught him Tamil and Sanskrit, spiritual lore and statecraft. The king was satisfied with his progress. He was the cynosure of saints and scholars. He was an adept in Vedanta and Siddhanta. He read with rapture the hymns of saints like Manikkavasagar, Appar, Sambandar and Sundarar. He mastered the *Meykandar Shastras*. These are holy books in Tamil.

He studied the *Upanishads*, side-by-side with *Tiruvachakam*. He was a clever logician whom none could rival in discussions. But he was not satisfied with book-lore. Books did not reveal the Blessed One cradled in his heart. Words did not

quench his thirst. From sunrise to sunset, he was seeking for something within, for somebody who could lead him to the fount of Self-conscious bliss.

He had a rich home. He had free access to the King's palace. He was welcomed in royal circles. But the born sage preferred solitude to company, reflection to reading and introspection to speaking. Words were loads to him, and books burdens. He went often to the Rock Temple and spent his time there in meditation and prayer. In the bosom of purified calmness, in the silent seclusion of inner peace, he sought Self-reality with all the fervor of his faith. His eyes flowed with tears of yearning. His lips throbbed with songs of spiritual melancholy. He had the sagely mind of Pattinattar, the contemplation of the Buddha, the inspiration of Vedic seers, the fervor of Manikkavasagar, the humility of Appar and the faith of Sambandar. Nuggets of golden truth, cast in brilliant couplets, came out of his innermost mind. Then longer poems flowed out spontaneously. Showering tear-pearls gushing out of his lotus eyes, the boy saluted and contemplated upon the Supreme. Learning yielded to yearning.

Tayumanavar saw the hatha yogins controlling breath and twisting their bodies. He saw religionists in hot discussion. He saw verbomaniacs quarrelling about the God whom they could not even imagine. He sought solace in the Unique One who is All and All in all. He invoked His grace day and night for a guiding light.

Royal Service

Kediliappa did not live to see the brilliant manhood of his son. He joined the majority while yet Tayumanavar was in his teens. His father's death intensified the son's yearning for spiritual freedom. "With this body, I must attain liberation." This was his resolution. But the King would not leave him to himself. "Dear Tayumanavar, serve me in your father's place," he decreed. Tayumanavar had to obey the King. He became the Chancellor of Exchequer of the Nayak Kingdom. He fulfilled his state duties to the entire satisfaction of the King who loved him more and more. His Rani, Meenakshi, adored him. She was ready to do anything for him. People liked his gentle manners and benevolent heart. He did his duty for duty's sake; but his heart was aloof from the distractions of state affairs. He saw what the world was and took lessons from what he saw.

Those were troubled times. Tiruchirappalli was a field of conflicting forces. The throne was shaken by invasions and revolutions. Political butchery, local treachery, social animosity, royal indolence and religious pretense disrupted the harmony of life everywhere. The marauding Maratha hordes and the invading Nawab's forces were lurking in ambush in the vicinity. The clatter of enemy swords enervated the Nayak forces. Tayumanavar saw with open eyes the danger of royal courts disrupted by flippant pleasures. The kingdom was a web of spies and a trap for enemies. The friends of today became the foes of tomorrow. None can play with fire without being scorched. Tayumanavar did not like being caught in this political turmoil. He witnessed a thousand golden hypocrisies and pitied humanity

.....
Village boys play gleefully as a young Tayumanavar sits alone under a great tree, eyes closed in meditation, his palm-leaf texts bundled nearby. Even at the age of ten, his heart was drawn inward—toward Siva's mystery.

caught in the coils of temptation. He despised the mere life of carnal desires and sex indulgence. Yoga was his deep aspiration. A master sought the seeker.

The Master

One day Tayumanavar climbed the Rock Temple for his daily worship. There he met a sage who belonged to the order of saint Tirumular. The master and the disciple discovered each other. The disciple fell at the feet of the master, shedding tears of joy and poured out his heart in sublime hymns.

The master blessed him graciously, took him alone and accepted his devotion. "Master," said the disciple, "I shall follow you, renouncing home and royal service." "Wait, good soul!" admonished the teacher. "Be a householder until you beget a child. Then I shall come to initiate you in meditation. Be silent. Rest in peace; keep quiet; have faith. You will reach the supreme state of bliss." Having said this, the master went away. Tayumanavar shed tears of joy and gratitude at the love of his gracious master who had opened his inner eye. He followed his teachings faithfully.

Liberation

The free soul, hungering for the inner delight, cannot live in the limitations of a royal court. Its proud pleasures are flimsy shows of sanity. It is a place for flatterers—not for sages, seers and poets. Tayumanavar would make his life a song-offering to the Divine of his heart. He would live in the Divine, for the Divine. He lived in tune with the Infinite and would not seek the lightning smile of royal favor. He would be the king of the spirit's kingdom and never a slave of worldly empires. He would enjoy the soul's birthright. He remembered God in all the changing phases of life. He aspired for grace and never for gold.

As knowledge dawned upon the aspirant, he rose above the mythic imagination of mental poets, colored exaggerations, fads, creeds, cults and dogmas. Faith in the inner reality gave him force. Force fructified into grace and grace into knowledge. He withdrew the mind from the wandering senses into inner recollection, and contemplated upon the pure reality which he was. He discriminated the spirit from the body of nature. He internalized his attention, intensified his concentration, controlled his thoughts and lulled his mind to meditation. A dynamic peace possessed him. His heart widened into a deep compassion for all. His equal vision saw one soul in the King and in the subject. Life in harmony with the Divine was eternal springtime; life in separation was cyclonic winter. His brain thought, his heart loved, his life force sought nothing but the Divine.

The invincible grace heard his heartbeat. It influenced the King. Chokkanatha was a devotee of Siva and lover of saints. He saw a holy saint in his secretary. "Tayumanavar," said the King one day, "Your pilgrim soul seeks the inner temple. I see the hidden light flaring up in your emotional symphony. We see the world with a thousand-eyed mind and are deluded. You see the spirit of things with the one-eyed heart. Can the myriad-eyed night equal the one-eyed day? Your soul hungers after the Supreme Reality. State service is a hindrance to your aspirations. Waste not your

days in politics and diplomacies. You are no more the King's servant; the King is your servant. Come, I shall raise a peaceful ashram for you, and you can fix yourself in yoga there."

"I am grateful to you, O King; God has heard my prayer from your heart. I am liberated. Thank you," said the saint, who then repaired to the banks of the Kaveri River to continue his meditation. The King raised a fine hermitage on the river bank and served the saint devoutly.

That Is Mother

The saint was self-absorbed. Like burnt camphor, the mind was nullified in the flames of self-consciousness. Body-consciousness was lost in the infinite spirit. The body changes and falls like the petals of a flower. The immortal spirit rises up at the magic touch of the divine energy generated by meditation. The saint realized the Self of all throbbing in his heart. He felt the pinch of hunger when anyone was hungry. He shivered when a poor man had no clothes for the winter.

One day the King offered him a rich shawl. At that moment, a poor old lady passed by shivering in cold. Tayumanavar gave the shawl to the lady, saying, "Mother, you need this more than I." The King felt insulted and demanded an explanation. "Swami, I gave a fine shawl for your use, and you have presented it to the old hag of low caste. Why so?" Tayumanavar answered: "No caste, no hag! I gave the shawl to the Universal Mother! It is She who has received back what belonged to Her."

Silence Meets Silence

The great silent sage Sadasiva Brahmendra sanctified the atmosphere of India in those days, a parama-jnani who wandered naked, steeped in samadhi. The sky was his roof and earth his home. To see him was to know the Real. His songs were already popular among the learned. On his way to Pudukottah, Sage Sadasiva met Tayumanavar. Their meeting was like the meeting of Vedanta and Siddhanta. "Silence is peace; silence is bliss; silence is knowledge," wrote the sage. Tayumanavar, already a lover of silence, became yet more silent.

The King Perishes

The time was troubled by plots of enemy chiefs and open skirmishes. Now the Maratha cannon thundered and now the Musalman powder exploded. The foreigners became aggressive.

Peace was in exile and war shook the land with terror. Traitors betrayed masters. Enemy spies created divisions in the camp. King Chokkanatha was a good man, but not a good ruler. He called to his help, anybody and everybody. The only true helper was the Tondaman of Pudukottah, a brave prince who guarded the Tiruchirapalli fort with the help of his Marava heroes. But a double-dealing Iago sent a secret spy to the saber-rattling Marathas. The Marathas had politics in their brain and courage in their heart. One night when everything seemed quiet, the fort entrance opened,

the main door swang aside, trumpets were heard, guns reported, cannons boomed. The Marathas were in the heart of the city.

King Chokkanatha was choked with grief. He must either become his enemy's prisoner or die, shedding blood in fighting an overwhelming force. Chokkanatha would do neither. He shouted aloud the name of God: "Siva, Siva, how false is the world! How dangerous sovereignty and how heavy the crown! Man has a treacherous tiger in him. How can I trust human nature? I take refuge at Your feet, Siva! Siva!" The king died of a broken heart.

The tragic scene inspired the Nayak army with new courage. Raghu Natha Raya Tondaman, the famous king of Pudukottah, took charge of the task of guarding the fort. Vigilant swords and cannons kept the Maratha hordes at bay. The Tondaman crushed the enemies whose plots were leading to a conflagration. The dread of war being over, Rani Meenakshi, the widow of Chokkanatha, assumed sovereignty (1731-1736).

The Love Noose

The first man to attract the queen was Saint Tayumanavar. "Holy sir," implored Queen Meenakshi, "I am helpless and alone. You are the only wise man whom I can trust. Your head and heart alone can save the kingdom. Its welfare depends upon you. Come and help me, in the name of my husband who loved you so much!"

The saint took pity upon the helpless queen; he felt obliged to do his best to maintain peace and restore order in the realm. Under his influence, treachery was knocked down like an uprooted tree. The den of misrule became a heaven of order and discipline under the control of Tayumanavar. The Rani was all regard for him. But her regard carried passion into her youthful heart. His beauty of person, his strong will, wisdom, sagacity, political acumen, religious fervor, austerity and sweet words worked like magic upon her imagination. Regard turned into affection, affection into love, love into lust, and lust inflamed hidden passions in the uncontrolled mind. She treated him like her close companion. The friendship ripened into love, and she approached him alone one night with a pining heart, with passion-lost modesty. She stood before the meditating saint, an image of love-lorn beauty. The saint knew her wiles.

Tayumanavar asked, "What has brought you here, Queen, at this hour?" The Queen replied, "My heart has brought me to you, sir. I offer myself to you in surrender. I love you." Tayumanavar responded, "But I love none but the Divine in my heart." She pleaded, "Sir, consider me as your wife." To this he said, "I consider you as my mother. Mother, do not test me. I am your simple child." The Queen continued, "My lord, I dedicate my life to you; embrace me now, or I shall embrace death." Tayumanavar cried out, "That shall not be, mother. O God, save me from the noose of lust. Divine Force, save me from this flashing sword of lustful eyes. Let not my purity be killed by its venomous edge." The Queen offered, "My beloved sir, I shall give you all my wealth; love me." "Woman, your wealth is filth," he replied. "I surrender my kingdom to you," she declared. He answered firmly, "Your kingdom is

.....
The saint raises his hand in firm refusal, turning away the queen's amorous advances, his eyes steady with resolve as he safeguards his vow of purity.

wardom. Leave me in peace." At last, she demanded, "My man, it is the Queen's order. Obey me." Tayumanavar answered with finality, "I obey only the King's order. The King of my soul is God." The Rani cast a lust-lit look and departed like storm-driven lightning. Her love changed into wounded pride; she meant him harm and the saint knew it.

Next day, she was determined to force him to her will. She ordered one of her ministers, Narayanappa, to bring the saint to her private apartment. The minister went, saw, came back and reported that the saint had escaped; his whereabouts were not known! She sent out spies. But before she could avenge herself, civil war raged in the kingdom; Chanda Saheb assailed her capital; conspirators and opportunists shattered her peace and the minister himself rebelled against this woman of intolerable pride and suspicious conduct. We shall see the result of these political upheavals later on.

How Did He Escape?

Where was Tayumanavar? How did he escape the guards and the spies? Silent, aloof, meditative, Tayumanavar had watched the play of the egoistic forces in the royal court since the sudden death of the King. Opportunists and sycophants thought the honest saint a stumbling block on their way to power. How can the blind know the sun? They knew that the Queen loved him. They made her believe that Tayumanavar was an impostor. Influential talebearers, wicked slanderers, double-tongued flatterers, who won her favor, poured gentle venom into her ears. "O Queen, I sounded his heart today; it is flaming with passion for you. He closes his eyes just to adore your image installed in his soul. Meet him alone; He will fall at your feet. He is your slave. See that today!" Thus the cunning courtiers calumniated the saint and induced the Queen.

The saint knew the nature of the worldly. He heeded not the dagger-look of jealousy, the frown of insolence, nor the nuisance of talebearers. With calm, self-gathered inner strength, he was prepared for what lay ahead. Each day, he quietly made ready to leave the capital. He had two trusted disciples. Arulayya, the first, had the gift of clairvoyance: "Master, the talebearers are working out a plot that could cost you either your sainthood or your life. So I am moving the family property to Vedaranyam. It lies under the Maratha King of Tanjore—these people cannot reach you there." The saint nodded his assent. Arulayya quietly removed all valuables and merchandise to Vedaranyam. Everything was arranged outside the fort. That night, Tayumanavar disguised himself as a Nayak soldier and slipped past the palace guards. Arulayya was waiting with a horse. They quickly crossed the boundary of the kingdom.

Tayumanavar, now garbed as a wandering sannyasi, joined a party of monks bound for Rameswaram. In those days, the Maravas of Sivaganga and Ramnad had raised the banner of national independence against the foreign powers who had usurped the Tamil throne. Even into the late eighteenth century, the brave Maravas fought for freedom and gave refuge to political outcasts. It was in this territory—centered

in Sivaganga and Ramnad—that the faction opposing Rani Meenakshi first hatched its plot. Tayumanavar, sensing safety there, made haste to Ramnad, where the Rani's reach could not follow. The King of Ramnad welcomed the saint with due reverence and offered him a garden retreat for his practice of yoga.

The Silent Sage

Tayumanavar went to Rameswaram and there dedicated thrilling psalms to the Universal Mother who saved him from the dangerous lust of the Rani. Now he had to guard himself from spies and traitors.

Tayumanavar remembered the words of sage Sadasiva Brahmendra and practiced inner silence as well as outer. The mouth would not open for words, nor his mind for thoughts. At this juncture, in 1743, he met the silent sage once again, near Mana Madurai, and received his blessings. The Brahmin wrote a famous book called *Atmavilas*, which pleaded for perfect silence and solitude and aloofness in utter renunciation. This book was explained to Tayumanavar, who wrote many poems in the light of *Atmavilas*. Sadasiva Brahmendra said in it, "Live not in the crowd of men; run away to solitude. Shun the lure of the opposite sex as if you were eunuch. Treat sense pleasures as poison. Seek lonely places for self-reflection. Wander freely in the hall of God, sky-roofed." Tayumanavar steeped himself in meditation and in writing his spontaneous hymns, which Arulayya copied and gave to the world. Silence opened the psychic centers, meditation absorbed cosmic energy and awakened divine knowledge so that the sage lived in tune with the Self and wove his realizations into sublime verses.

He scarcely saw the people. The few that sought him were satisfied with hearing his hymns sung by Arulayya every evening. The garden where Tayumanavar lived is marked today by a small temple where his image is adored. There, too, an offer came to him from the royal court, but he refused it. "I have seen enough of this political and social drama. I have watched the world, and I prefer silence all the more. Silence is my book of knowledge," wrote the saint. He forgot the past in self-immersion. He opened his heart to divine love. He entered inner solitude, plunged into inner silence, and settled in the deeper Self. He kept himself level, even like the ocean which overflows not by the inflow of rivers and which dries not by evaporation.

The Sage as a Householder

In the meantime, the political turmoil in Madurai and Tiruchirapalli ended in a tragedy for the Queen. Rivals joined the Nawab and brought about her downfall. Chanda Sahib ravaged her kingdom and imprisoned her. She drank poison and died. Tayumanavar saw the tragedy of selfish pride, greed, vanity, ambition and treachery that made a hell of human life. He saw the fate of passion. He saw how rival forces endangered kingdoms. His way was now free from the Queen's spies.

Just at this time, his elder brother, Siva Chidambaram, came to Ramnad and persuaded him to return to Vedaranyam, where he could live conveniently and carry on his yoga. Tayumanavar left with Arulayya, visited Madurai and other pilgrim centers on the way and reached Vedaranyam. The village received its sage with temple

honors. Tayumanavar entered his ancestral home. A bride awaited his arrival. His relatives entreated him to marry her and to show the world how one can be yogin and a householder at the same time. There was the word of his master, too. The brahmacharya life of Tayumanavar was so disciplined, he was physically and spiritually so strong that he could live in communion with God, wherever he might be. So, the saint married the chosen bride, the fair and chaste Mattuvarkuzhali, meaning “lady of flowing fragrant tresses.” The two lived together like life and body. She bore a child whom they named Kanakasabhapati. After the birth, Tayumanavar initiated his wife in yoga and meditation. Together, they lived a life of sensual purity and meditation. He read to her ancient books of wisdom. He dedicated song flowers to the Divine every day and explained them to his companion in life. They lived a simple life and gave liberally to the needy. Tayumanavar, like his father, supervised the local temple. He made it thrill with the songs of saints and Vedic hymns.

Unfortunately, Tayumanavar’s wife passed away, saying, “Lord, renounce the world after educating my boy and placing him well in life and not before. Let my soul rest in you!”

The sage Tayumanavar was faithful to his duty as a father. He educated his son, placed him with his elder brother and waited for the next command from his master.

Thus Spake the Master

Having attained freedom of the soul, Tayumanavar lived apart from all domestic entanglements. He gave away a part of his wealth to his son, another part to charitable endeavors and a third part to the temple, keeping for himself the wealth of divine grace. The time was ripe; the master came one day when he was meditating before the vast sea near Vedaranyam. Tayumanavar fell at his feet, crying: “Master, by your grace, I am free to follow you. Bless me with your grace. Let me enter the high plane of superconscious trance. Let my being thrill with the nectar of immortality.”

The words uttered by the Master were woven into hymns and became the philosophy of the silent sage. The Master graciously looked at the ripe soul and said, “My darling, your psychic being is ripe enough to receive that yoga. My son, hear from me the ancient wisdom taught by Sri Mula (Tirumular) and Satyadarshi and sing it to humanity. Maunaguru gave the following instructions to Tayumanavar.

“Dear one, keep these in mind.
Renounce all for the sake of divinity.
Take a pearl diver’s plunge into the heart.
Be centered within—
there the Divine Light leads you on.

Go hence to Chidambaram.
Meditate upon Lord Nataraja,
the symbol of perfect Divine Truth.

.....
*Sadasiva Brahmendra and Tayumanavar meet unexpectedly in the wilderness.
Recognizing one another, they sit in silence, not exchanging a single word.*

Worship Him daily with hymns,
and He will lead you on.
Sivoham!”

The divine Master then initiated the faithful disciple in superconscious trance, poured his energy into him and watched his progress for a few days, then disappeared. Tayumanavar received the words of the guru with all the sincere devotion of a true seeker, expressing his deep gratitude in sublime verses. Then he left for Chidambaram. The heart feels joyful as one thinks of Chidambaram, sanctified by holy saints. Tayumanavar stood there in the entrancing presence of Lord Nataraja. He was bathed in tears of emotion. He forgot himself in trance. He poured his heart's fervor into hymns of sublime wisdom.

Tayumanavar was steeped in trance for a month or two at Chidambaram and then went on a pilgrimage to Arunagiri, Kanchipuram, Tiruvotriyur, Tiruvarur, Madurai and other places before he finally reached Rameshwaram.

Final Beatitude

The world's life depends upon rain. Rains failed and famine raged fearfully. Tayumanavar meditated before Lord Ramanatha at Rameshwaram for the good of the land. He looked up and prayed. “Pour down, O Blessed heavens, if it is true that God is one and His blissful path is the path.”

Heavens heard his prayer. The clouds gathered, lightning flashed, thunder roared, and rains poured and poured until the tanks were full, the fields were green and famine was no more. The Raja of Ramnad and his subjects worshiped the sage and brought him to Ramnad in a palanquin. It is said he mobilized the Marava chiefs to ward off foreign invasions.

Tayumanavar rejected all royal honors and preferred to spend his life in a garden hut in Lakshmipuram, a village two kilometers south where he entered into deep trance. From that highest state of divinity, he poured out his spiritual intuitions in sublime verses. He wrote them on palm leaves. His disciples Arulayaya and Kodikarai Jnani copied and sang them to the public. The songs spread like wildfire.

The sage did not like publicity. He wrote in silence, lived in silence and steeped himself in Divine Silence. His mission was fulfilled. The purpose of his embodiment was over. He had prayed for a strong body only for Self Realization. He was now in perfect union with the Divine, immersed in That-Consciousness.

The body was dead to him. So he willed to shed it off. He entered his samadhi room and closed the door. The disciples meditated outside. Later, Arulayya gently called, but there was no answer. He went inside. The body lay there; the face was smiling as usual; but the soul that was the real sage had flown away like a bird from its cage.

It was on a full moon day in the month of January 1742, at age thirty-seven, that Tayumanavar entered the final beatitude. January 15 is observed each year as the saint's day. The disciples, the Raja and the local worthies adorned the body, took it in procession, paid their last honors and buried it, singing his hymns. Tayumanavar—his spirit—still endures and shall ever live in his soul-thrilling hymns.

The Sage's Message

Books there are in plenty, perpetually pouring in torrents from the printing press. Books of light and wisdom were written long before the invention of printing. They were written in peace and silence. They were the voice of silence. Many books of today are mere words, words spun round a few ideas. Some are big in size but poor in substance. Some are books on books and some merely bookish. Some are monotonous fads and pet rigmaroles. Scarcely a hundred can be said to be thoroughly original and of eternal interest as reliable guides to collective living.

The *Upanishads*, the *Gita*, the *Bible*, *The Light of Asia*, the writings of Shakespeare and Dante, Sufi Sadi's *Gulistan*, the *Tirukural* of Tiruvalluvar, the *Ramayana*—as told by Valmiki, Tulasidasa and Kamba—the *Mahabharata*, the revelations of Satyadarshi, the hymns of Tayumanavar, the *Bharata Shakti*, and the works of Manikkavasagar and Ramalingaswami are the most precious books of eternal value in world literature.

The hymns of Tayumanavar bring high solace to life; to hear them is to elevate life and soul. To live them is to enjoy the highest bliss in spiritual consciousness. They are dynamic song-thrills that spark out of the bliss-center. Even a song a day will do to elevate human life towards Divine transcendence. Tayumanavar, is an out and out scripture for saints and yogins. It covers the entire field of yoga and jnana. It brings high solace to householders, purifying their mind and heart. It feeds the flames of inner communion in real yogins. There is not a single Tamilian who does not sing Tayumanavar and find joy in it. Every home cherishes it. Every mother puts her child to bed with its sweet symphony. The hymns of Tayumanavar are sublime music of the soul, the song of the inner spirits and sparks of divine essence. It is very difficult to render them into another language. Anyhow, I have ventured to do it during my silent hours of inner communion with the immortal spirit of the saint. Now readers, imagine that the saint is sitting in your heart while reading these rhythmic lines in deep ingathered tranquillity. They will exalt your thoughts and emotions to supernal heights of peace and bliss.

Dr. B. Natarajan
Chennai, India, 1978

A Summary of Tayumanavar's Teachings

Key Excerpts from His Songs to Siva

Tayumanavar's songs form a repository of Saiva Siddhanta. The core framework of the tradition—*Pati, pashu* and *pasha* (God, soul and world)—is clearly present, along with the soul's triple bonds: *anava mala, karma* and *maya*. Liberation is never portrayed as the fruit of effort alone but as the result of *arul*, divine grace, often mediated by the guru, who is repeatedly identified with Siva Himself. Tayumanavar speaks fluently of *jnana, mukti* and *jivanmukti*. His emphasis on *mauna* and *anubhava* reveals a path in which truth is absorbed inwardly, ripening through silence and surrender. He speaks of the five powers: creation, preservation, dissolution, veiling grace and concealing grace. He also references reincarnation and the five states of the soul's consciousness.

Alongside these explicitly articulated Siddhantic teachings, the poems disclose a deeper interior landscape through image, longing and confession. Ego dissolution, inner darkness, and the slow exhaustion of self-will appear again and again. Devotion matures into total surrender, remembrance becomes unbroken abiding, and practice matures into stillness at the Holy Feet. Tayumanavar's language often approaches the soul's identity with the Divine, yet never prematurely; difference remains meaningful until grace completes its work. In this way, his realization of *samarasa* preserves the integrity of Saiva Siddhanta while carrying it beyond scholastic boundaries. The songs thus transmit doctrine as lived wisdom—a path walked, suffered and fulfilled. Here we share the key teachings found in the sage's mystic poems, teachings which are echoed in Tirumular's *Tirumantiram*, the scriptural fountainhead of Saiva Siddhanta.

1. Ultimate Reality

Eternal, pure, groundless, untouched by birth and death, pervasive, ever immaculate, distant, near, the enveloping effulgence of void, the support of all, the fullness of bliss, the spirit beyond thought and speech, that which thus stood, the expanse vast that engenders bliss—let us contemplate. (Canto 3, song 1)

As the thought behind whatever thought the mind thinks, filling all things in undifferentiated accord as their Life of life, gushing forth the ambrosial waters of divine bliss for devotees true, revealing itself by giving itself as formless and attributeless, that great Siddhanta light that is the benevolent Paraparam—let us contemplate. (Canto 3, song 2)

The maya into which the elements subside is the origin of all, so some say. The substance into which the sense organs merge is the reality, so some say. Where the cognitive organs, the *karanas*, end, is the ultimate reality, so some say. Where the *gunas* find their home is the ultimate reality, so some say. Nadam

.....
In Chidambaram Temple, he worshiped his beloved Siva at the rahasyam shrine adorned with silver bilva leaves, weeping tears of joy at being so near to God.

it is, some say. Bindu it is, others say. The Self it is, yet others say. Formed it is, some say. Formless it is, if you search deeper, so some say. The state where jiva merges, losing identity in full, is the reality, so some say. Divine grace is the ultimate reality, so some say. The void that has neither beginning nor end is the final reality, so some say. And thus and thus, yet other things they say. Sorely troubled by all of these, my mind is in turmoil. Will I ever attain the bliss of transcendental samadhi? O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full! (Canto 3, song 6)

2. The Human Condition

This body that lives by food decays even as it stands. Sickness comes without warning. Death waits not for old age. Seeing this, my heart trembles. My Lord, when will Your grace ripen in me? (Canto 4, song 5)

Wandering in delusion, I sought the senses' pleasures and was bound fast. My mind, like a drunken horse, plunged me again and again into suffering. When will I taste the peace that comes from knowing You? (Canto 10, song 2)

Through countless births I roamed, knowing not my own nature. I gathered the fruits of karma, I suffered, I rejoiced, I fell again. My Lord, when will the day come that I wake from this long dream? (Canto 20, song 1)

3. The Path of Yoga

Grant me the strength to conquer the senses, restrain the mind, and stand firm in the path of yoga. Your grace alone can make the wandering mind turn inward to its source. (Canto 4, song 10)

I strive again and again, yet the mind slips away. Only by holding fast to Your feet does the mind become steady, like a lamp in a windless place. (Canto 4, song 11)

The mind wanders like a restless monkey. It grasps this, drops that, and grasps again. You alone can steady it. You alone can make it turn inward to its own source. (Canto 24, song 3)

4. Summa Iru: Sacred Silence

When the mind subsides and all its movements cease, when thought dissolves and the senses fall silent, when the Self alone stands revealed within—this is the perfect stillness I seek. Grant me that state, O Lord of silentness. (Canto 4, song 8)

As waves subside into the sea, as camphor melts in fire, so let my mind dissolve in You. Let me know that stillness where knowing and knower are one. (Canto 4, song 9)

I strive again and again, yet the mind slips away. Only by holding fast to Your feet does the mind become steady, like a lamp in a windless place. (Canto 4, song 11)

O heart, be still. Do not wander. Do not follow thought. Remain in that quiet where the Supreme appears of itself. (Canto 16, song 3)

In a moment of perfect silentness, He appeared within me as all-pervading light. Seeing Him, I became still; becoming still, I became Him. (Canto 26, song 1)

When Your grace brought me into the ocean of silent bliss, the mind vanished, the senses vanished, the world vanished. Only the One remained. (Canto 30, song 5)

In that state where even the sense of ‘I’ does not arise, where no thought stirs, where bliss wells up without cause, I saw the truth directly. What words can describe it? (Canto 7, song 1)

5. God as Guru

You raised me as a jnana elephant of towering presence! O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular! (Canto 5, song 1)

‘Seek not the position I or You, but be in between. That is the position true, true’—thus with Your gesture, as Maunaguru, You taught me. And yet my I-ness sprouted again, and my mind began to wander at will. (Canto 31, song 32)

Bounty, tapas, jnana and indescribable siddhi and mukti—all, all will appear by the one word the silent guru spoke. Be calm, O heart! Why are you still in doubt? (Canto 31, song 70)

6. Siva’s Grace

O Father! You who are sweetness itself, You who made me Yours by Your grace, You who removed all my faults and bestowed on me the bliss of liberation—how shall I ever forget You? (Canto 4, song 1)

By Your grace, my Lord, the bonds of past deeds are cut away; the sufferings born of delusion vanish; the cloud of ignorance is dispelled. You have made me taste the nectar of silentness. (Canto 4, song 2)

Grace is the light that shines even when the mind fails. Grace is the hand that lifts me from the abyss. Grace is the fire that burns away impurity. Grace is the fullness that fills my heart. (Canto 9, song 1)

7. The Play of Maya, Ego and Karma

This ego that rises as ‘I’—subtle, ancient, hard as diamond—this is the impurity anava. So long as it stands, who can see the truth? The moment it dies, the Supreme stands revealed. (Canto 8, song 1)

Maya spreads its net of forms; karma tightens its cords; anava stands as the knot within. These three together have made me wander without knowing my own nature. (Canto 8, song 2)

The stains of egoism, lust and delusion cling to embodied beings. Bound by the fruits of good and evil, they wander... As husk encloses rice, as dirt dulls copper, as salt abides in sea water, so the three stains inhere in the soul. (Canto 4, song 3)

8. Samarasa: Truth Transcending Distinctions

In the state of oneness, there is no high or low, no two, no division at all. The mind that sees difference has disappeared. What remains is the silent fullness beyond all thought. (Canto 31, song 1)

Seeing all as one, seeing the One as all, seeing difference nowhere—this is samarasa. In that vision, the heart rests without movement. (Canto 31, song 5)

When the mind became level, steady, unshaken by anything, when all opposites balanced and vanished, I entered the equality that is samarasa. (Canto 31, song 12)

9. Final Realization and the State of Perfect Silence

When the mind subsides and all its movements cease, when thought dissolves and the senses fall silent, when the Self alone stands revealed within—this is the perfect stillness I seek. Grant me that state, O Lord of silentness. (Canto 4, song 8)

In that state where even the sense of ‘I’ does not arise, where no thought stirs, where bliss wells up without cause, I saw the truth directly. What words can describe it? (Canto 7, song 1)

In a moment of perfect silentness, He appeared within me as all-pervading light. Seeing Him, I became still; becoming still, I became Him. (Canto 26, song 1)

10. The Essential Teachings of Maunaguru

With meeting and parting none, with attachment none, with contracting and expanding none, with attributes none, with coming and going none, with permanent form none, with malas none, with seeking none, with divisions none, with bindu and nada none, with diversity none, of the elements five none, with knowledge none, with knower none, never withering, with one and two none, with searching none—having drunk deep in the sea of bliss of perfection fullness, that state indeed is the state eternal. Thus You taught me, O Mauni! O primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

O Mauni, You granted me the Grace rare. You showed me loving compassion, as would a mother. You planted Your feet on my head—my knowing not that the samadhi devoid of consciousness is the permanent, exalted state, thinking not the mantras sacred, speaking not that the states of mukti are one and two, knowing not that it is light, void, form and nada sound. To envision thus, seeing and not seeing, this alone will lead to the infinite grace that has neither cause nor effect—this You taught me! Grant me Your grace to be like Your devotees on whom grace descended of itself. O Father! O primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop! (Canto 4, songs 8-9)

.....
Presented with a fine shawl by the king, Tayumanavar placed the royal gift on an elderly woman shivering in the cold. When the king demanded to know why he had given it to “a hag,” the saint replied that she was the Mother of the Universe and he was only returning what had always been hers.

Introduction

This introduction is based on Father Thomas Manninezhath's book, Harmony of Religions: Vedanta Siddhanta Samarasa of Tayumanavar (Motilal Banarsidass, 1993). It presents a faithful, condensed re-rendering of the book's main theological sections, while omitting its biographical and academic components.

Tamil Nadu at the Time of Tayumanavar

During Tayumanavar's era, Tamil Nadu was marked by decline and instability. The once-powerful Vijayanagar empire had weakened after the Battle of Talikota (1565) and subsequent civil wars, leaving its Nayak governors in Madurai, Tanjore and Gingee to rule as near-independent monarchs. Their reigns, though adorned with temple gifts, were plagued by treachery, oppression and near-constant warfare with Muslim sultanates and among themselves. Invasions and excessive taxation brought suffering to the common people. Tayumanavar, serving within the royal court, would have witnessed this atmosphere of political intrigue, violence and moral degradation. His hymns reflect his disillusionment, depicting worldly life as transient, driven by desire and power, and urging seekers to turn toward liberation.

Religious Situation

The Nayaks continued the Vijayanagar policy of religious tolerance, supporting Saiva and Vaishnava temples and monasteries while permitting the presence of Islam and Christianity. Yet beneath this tolerance ran currents of rivalry. Sectarian disputes between Saivites and Vaishnavites, and debates among philosophers of Advaita, Dvaita and Saiva Siddhanta, were frequent, sometimes erupting into open strife. Tayumanavar alludes in his hymns to such disputes, asking why sects cry "my God, my God" while missing the one Reality beyond sectarian claims. He condemned the display of intellectual skill for its own sake, insisting that mere refutation and controversy cannot lead to liberation; only direct experience of God can.

Several influences deepened Tayumanavar's vision of unity. His own mystical experience of Sivanubhava gave him a perspective where doctrinal disputes receded and direct realization became central. His re-reading of Tamil Saiva scripture and hymns of the Nayanmars allowed him to draw out a more universal, all-embracing spirit latent within the tradition. He was also shaped by the Siddhar heritage, especially Tirumular, who had earlier sought a synthesis of Vedanta and Siddhanta. From Tirumular he inherited mystical realization and an emphasis on interiority beyond mere ritual observance—and the insight that love itself is Siva. Finally, his own ascetic calling reinforced a non-partisan spirit, aligning him with Advaita's transcendent outlook while remaining rooted in Saiva Siddhanta devotion.

.....
Under a sacred tree, Tayumanavar speaks to Vedantins on his right and Siddhantins on his left. He resolves their contentions by reminding them that the One Supreme Being is the underlying fact of their otherwise differing schools of thought.

In sum, Tayumanavar lived in a time of political turmoil and sectarian strife, yet responded not with polemics but with poetry that revealed the transient nature of worldly power and the futility of dogmatic quarrels. Drawing from personal mystical experience, Saiva scripture and the Siddhar tradition, he articulated an inclusive vision: that all faiths, despite their diversity, find their fulfillment in the unitive experience of God.

The Hymns of Tayumanavar

Our poet holds a unique place in Tamil literary tradition. His poetic style is marked by simplicity and sweetness. Revered as the “prince among Tamil mystical poets” and the “psalm singer of Hinduism,” his name is a household one in Tamil Nadu and northern Sri Lanka.

As a religious and mystic poet, breathing lofty conceptions, he has few equals in any language. Sir Ponnambalam Arunachalam, the distinguished Sri Lankan Saiva Siddhanta scholar, described his hymns as “verses imbued with high spiritual experience and of rare metrical beauty and melody,” widely beloved and often recited by both young and old across Tamil land.

Structure of the Hymns

Tayumanavar’s corpus is organized in fifty-six named sections of uneven size. It is not clear whether Tayumanavar himself arranged his hymns under these headings or whether his son or a disciple, who edited his poems and provided the manuscript material for later publication, organized them thus. The arrangement seems to reflect several different principles—sometimes thematic, sometimes metric, and often simply based on the opening word of a hymn. One section alone, Paraparakandi, holds 389 pieces, while several sections contain only a single hymn—evidence of a collection shaped by devotion rather than symmetry.

The 1,452 hymns, or songs, are rhythmically composed and follow the standard Tamil meters (*yappu*). The number of lines in various hymns varies according to the meter. The hymns in *akaval* and *vannam* meters consist of thirty-eight and twenty-four lines respectively. There are 129 hymns consisting of eight lines each, while 458 hymns have only four lines. The majority of the hymns have only two lines and are called *kannis* (couplets). There are 863 of these couplets, which, though short, are well known for the way they beautifully express the saint’s life, philosophical insights, spiritual longings and God-experience.

By following the classical and popular meters of Tamil poetry to express his own religious and God-experience, Tayumanavar joined a galaxy of other hymnologists in the Tamil literary tradition. The *akam* theme of the Sangam period—the tender and intimate love between beloved ones—is thoroughly employed in Tayumanavar’s *Panchik-kili Kanni* (“The Green Parrot Couplet”) and *Ananda Kalippu* (“The Bliss Festivity”), where he depicts mystical love as a love relation between the individual soul and God.

He aligns himself with the great tradition of his saintly predecessors of Tamil Nadu with his bhakti-evoking and thought-provoking hymns, which clearly draw inspiration from earlier devotional works. He recalls those great saints, calls many of them by name, and extols their praises. The saints for whom he shows the greatest reverence and appreciation are Tirumular, Sambandar, Sundarar, Appar, Manikkavacakar, Meykandar, Umapati, Pattinattar and Arunagirinathar.

Themes of the Hymns

Scholars have observed that Tayumanavar's vast collection of hymns resists strict classification. The same spiritual ideas—God's transcendence, the soul's frailty, the quest for grace—recur again and again in different forms. Yet a broad movement can be discerned. The earlier hymns dwell on the majesty of the Supreme, the ineffable mystery of Parasiva, and the soul's first stirring of yearning for union. In the middle portions, the tone deepens into anguish, humility and longing. The poet laments his bondage to delusion, his weakness before the senses and his inability to sustain meditation. Finally, in the closing sections, Tayumanavar's voice becomes one of contrition and surrender. Drawing from Puranic stories and the imagery of everyday life, he reveals the mystical truth that divine grace alone brings release.

Though these phases overlap and intertwine, they trace a single arc of realization: the soul awakens to the Infinite, wrestles with its own darkness, and is at last consumed by the fire of divine love. This flow mirrors the journey of every seeker, from the call of the transcendent to the purifying encounter with the indwelling Lord.

The Concept of God in the Hymns

God is both transcendent and immanent in Tayumanavar's hymns. The transcendent is beyond thought and speech, formless, beyond birth and death, beyond all dualities. God is the purely attributeless transcendent brightness, the mighty unspeakable stillness, and the shining flame in the turiya state. Though praised by the *Vedas* and *Agamas*, God's fullness remains immeasurable and beyond their reach. He is the intelligence that transcends dimensions and the Divine Master of Cognitive Bliss. In his vision, God is ever present, unbounded, and beyond localization.

Tayumanavar's hymns also blend the transcendent and immanent. This dual vision is voiced in the phrase "having become all and yet becoming nothing," expressing that God is in all yet beyond all. Though everything exists in him, not everything is Him. The hymns use simple images to convey this mystery: God is like the vowel within the consonants, the oil in the seed, the fragrance in the flower—at once within all and beyond all. Read this way, Tayumanavar is not a pantheist. He is best understood as a panentheist.

Although the transcendent One is beyond name and form, the devotee out of love praises Him with manifold names and qualities. Tayumanavar, fully aware

of God’s absolute transcendence, addresses the Lord with the intimacy that flows from the soul’s deep relationship with Reality.

In his devotion, the poet sees God as absolute purity, the unextended, unchanging perfect purity. He praises God as “the purely attributeless transcendent brightness” and as “the pure fullness that neither goes nor comes.” He calls the Supreme “the wisdom enconced in the unitive state,” the One whose grace alone sustains and guides. Convinced of the need for divine help, he seeks the “flooding bliss of Your flowery grace” that cools the turmoil of the heart. He adores the omnipresent Lord who is “the all-pervasive One beyond adoration’s reach,” and glorifies His sovereignty in the declaration: “All are but Your possessions, all are but Your actions, all are pervaded by You.”

In many places, the poet addresses God as Father, Mother, Beloved. Addressing the Lord of Tiruchirappalli, Who made Himself known as Mother, he prays with the trust of a child for whom the Mother never fails.

Grace is a steady theme. The poet says it was grace that drew him near. As light is refuge in darkness, so grace leads the soul to salvation. Grace is sought by the wise and described as the culmination of the *Vedas*. It is a divine bestowal, a gift. God is not only giver of grace but embodiment of grace.

God is also the Indweller who saves. The Supreme dwells as a king in the heart, fights the evils that lead into darkness, and invites the soul to the source of bliss. The hymns speak of grace as a raft with a saving handle that carries the soul to the shore of liberation.

God as Guru

In his hymns the poet vividly explains the idea of God-Guru. Two cantos—Chinmayananda Guru (Canto 4, 1–11) and Maunaguru Vanakkam (Canto 5, 1–10)—are devoted entirely to praising the Divine in the form of the guru. In the first, each hymn is addressed to God as the Lord of blissful wisdom. In the second, every hymn ends with a salutation to the silent teacher of yogins who descends in the lineage of Mular.

The God-Guru takes on human form to rescue souls from the bondage of maya. The guru’s compassionate involvement in worldly life and the path that frees the soul from limitation are expressed in Canto 14, Song 17, which shows the guru entering the world in a human body subject to hunger, sleep, pleasure and pain. By appearing in this familiar form, the guru reveals the fire of discriminative knowledge that burns suffering like camphor, capturing the soul by grace, as a deer is captured with another deer.

The God-Guru is also the revealer. It is the guru who discloses the unity of the *Vedas* and the *Agamas*, and who teaches the path of realization by silent instruction. The guru makes plain that the way to attain moksha is through the path of jnana.

The poet affirms that the guru imparted the insight that Vedanta and Siddhanta are, in their essential and functional nature, one in samarasa, the harmonious fusion that is nothing other than Sivanubhuti, the direct experience of Siva. The

.....
The young Tayumanavar prostrates before Maunaguru, the silent sage whose radiance transmitted more than words ever could. It is a moment of awakening, devotion and grace. The Ucchi Pillayar Temple is on the hill behind.

canto named Teacher of Cognitive Bliss communicates that beyond structured religions lies the samarasa state where the soul abides in perfect bliss, a state that becomes the ground for the meeting of all religious paths.

To name the many modes of divine instruction, Tayumanavar addresses the guru by several titles found across the hymns: teacher of wisdom, teacher of silence, teacher of mantra, teacher of tantra, guru of grace, satguru and teacher of truth, consciousness and bliss. The guru is Lord Siva Himself—the three-eyed Lord, the silent revealer under the banyan tree—Dakshinamurti, the one who bestows liberation.

The hymns also speak of the threefold silence that marks progress on the way to union with God—silence of speech, mind and body—and of three maunis who bestow it in turn: one who seeks and grants grace to souls, one who is the archetypal teacher under the tree, and one who initiates and raises the disciple through sacred ordinance. Through the presence of the guru in the heart and in the world, Tayumanavar shows how the transcendent Lord becomes near as guide, liberator and silent light.

The Three Bonds: Anava, Karma and Maya

The soul is obscured by three bonds, or malas—anava, karma and maya. They do not belong to the soul's essence but veil its native light, creating finitude and ignorance.

Anava, the primal bond, is the root darkness that hides truth. It is not mere absence of knowledge but a positive force of contraction that causes the soul to see itself as separate from God. Tayumanavar compares it to lying bound in a dark womb, blind and unaware. It stirs pride and attachment and becomes the deepest fetter of the soul. Yet even this darkness can be weakened through discipline, and fully removed by divine grace.

Karma, the second bond, is the chain of deeds that ties the soul to birth and death. It arises from the soul's activity within the field of maya. The poet laments the heavy weight of karma and prays that its seeds be burned by grace. Karma is threefold: accumulated (*sanchita*), that which has begun to bear fruit (*prarabdha*), and that which is now being formed (*agami* or *kriyamana*).

Maya, the third bond, is primordial matter, the insentient substance of cosmic manifestation. It provides the field for karma and creates illusion and attachment. The poet describes it as the world's army, the scorching power that veils truth and makes the soul identify with body and world.

Together these three bonds enslave the soul and keep it revolving through the states of existence. Yet, they are not eternal. In Saiva Siddhanta, the soul's journey under the influence of these bonds is described in terms of three *avasthas*, or states of existence. Through spiritual maturation and God's grace, the soul passes from *kevala avastha*, where it lies immersed in the darkness of *anava mala*; to *sakala avastha*, where, by divine will, it takes embodiment and acts within maya;

and finally to *shuddha avastha*, the purified state in which all bonds are shattered and the soul abides in freedom and bliss.

This threefold teaching of anava, karma and maya mirrors the doctrine of Saiva Siddhanta that Tayumanavar lived and sang: the bonds are real but removable, the soul is finite yet capable of divine union, and liberation comes when grace dispels darkness and restores the soul to its native radiance.

The Concept of Soul in the Hymns

Soul (cit), the saint teaches, is eternal and distinct from body, senses and mind. It is not the five elements or the organs of action and perception. It is pure consciousness, which reflects, perceives and longs to know its true nature.

A central insight of Saiva Siddhanta, affirmed by Tayumanavar, is that the soul never exists by itself. It is always in relationship—either with the world, which brings bondage, or with God, which brings liberation. Like a crystal that takes on the color of what it touches, the soul reflects what it associates with. When joined with ignorance, it becomes ignorant, when united with knowledge, it exists as knowledge. The soul's essence is seen in this capacity for identification, transformation and release.

Tayumanavar describes the unfolding of the soul's consciousness in five states of awareness: *jagrat* (wakefulness), *svapna* (dream), *sushupti* (deep sleep), *turiya* (pure consciousness) and *turiyatita* (transcendent consciousness). These mark the progressive expansion of awareness from outward perception to the inner realization of unity. In *turiyatita*, the soul enters into conscious experience of oneness with God.

This journey begins with initiation, *diksha*, by the guru, which scorches the grip of the malas and opens the way to knowledge. The hymns speak of three forms of *diksha*: *samaya diksha*, which marks admission to religious life and its disciplines; *vishesha diksha*, signifying advancement in worship, study of the *Agamas* and entry into yoga; and *nirvana diksha*, the final purification of thought, word and deed, preparing the disciple to receive *jnana*, wisdom. In Saiva Siddhanta, the soul matures through the four paths taught in Saiva Siddhanta—*charya*, *kriya*, *yoga* and *jnana*—analogous to bud, flower, unripe fruit and ripe fruit.

Charya serves, *kriya* worships, *yoga* concentrates and purifies, and *jnana* brings direct realization. The hymns praise *yoga*'s power to restrain the restless mind, yet affirm that *jnana* is its culmination—the awakening that completes the yogic path and grants direct realization of the goal. Without direct spiritual experience, other efforts do not bestow *moksha*.

Along the way, Tayumanavar points to steady helps: fidelity to scripture, devotion to realized souls, *dana*, *tapas*, *dharma*, chanting the Panchakshara Mantra and the contemplation known as *Sivohambhavana*—the meditative awareness of one's oneness with Siva. Yet, he insists that grace is decisive. Grace burns the seeds of karma, loosens the bonds and grants the seeing of Reality.

The realized state is described in many phrases found across the hymns—unity with Siva, nirvikalpa samadhi, the state of eternal liberation, etc. True realization knows Reality as both *saguna* and *nirguna*. As philosopher, the poet reasons and tests. As mystic, he confesses the limits of speech and falls silent. As one graced, he can say that karma is absolved, ego has fallen away and the bliss of non-separation is known.

Impact of the Hymns

His hymns—shaped by classical poetics, Saiva Siddhanta philosophy and the spirit of earlier saints—won ready reception among his contemporaries and exercised wide influence in later generations. The poet himself speaks with humility of his verses as cries of the heart rather than inspired revelation, hoping that readers will receive them with patience and charity, and that God’s grace will disclose the divine experience behind them (Canto 7, song 8).

Their influence extended well beyond Saiva institutions to the wider public. Three examples illustrate this reach: Ramalingaswamigal (known as Vallalar, “The Compassionate One”), a mystic outside fixed schools, who echoes Tayumanavar’s samarasa theme; Mastan Sahib, a Muslim Sufi of Tamil Nadu who adopted Tayumanavar’s special stanzaic forms, like *anandakalippu* and *kanni*; and Subramanya Bharati, the nationalist poet who openly acknowledged Tayumanavar and fashioned several songs on the *anandakalippu* model.

Scholars and common people alike were drawn to the hymns. For scholars, they carry philosophical depth in poems on God, soul, bondage and union. For ordinary devotees, the same themes are rendered in accessible images and stories. These include the steady use of homely metaphors: the soul’s activity being like a garland in a monkey’s hand, the mind’s illusions shown through popular tales, the “darkness of bondage,” the “wilderness of bondage,” the “monkey-like mind,” the “serpent-like buddhi,” the “wild-elephant-like *ahankara*,” the “ocean-like *citta*.” The four margas are pictured as bud, flower, unripe fruit and ripe fruit. The power of knowledge is the spark, the fire, the sun, the sword. Union with God is harmony in music, salt in the sea, water in milk, fire in camphor.

Writers describe Tayumanavar’s versatility: he grasps abstruse doctrine yet clothes it in popular words; as yogi he practices the stages; as jnani he lives in the light of wisdom. Because the hymns arise from lived God-experience, they carry unusual force. They call for ending religious disputes, invite all to taste the bliss of God, and urge a vision of universal religion. The poet presses beyond contention to blissful contemplation that leads to unitive experience, which he sees as the heart of Vedanta and Siddhanta.

.....
With arms outstretched and heart aching for divine vision, Tayumanavar pleads, “Why won’t You show Yourself to me?” Unseen by the poet’s yearning eyes, Lord Siva stands behind him, ever compassionate, always watching over His devotee.

Reconciling Paths: Perhaps the most consoling message in the songs of Tayumanavar is his call for unity, his insight that there is no real difference between Vedanta and Siddhanta. During his time, there were contentious debates between Hinduism's two primary philosophical schools. Tayumanavar sought to reconcile these two seemingly contradictory philosophical perspectives through his concept of samarasa. Here the artist shows a Vedantin on the left, with Vedic scriptures which are a major sadhana for that school. On the right is a Siddhantin, with a Sivalingam before him indicating his devotional sadhanas. From Siva's divine chalice light and love are flowing equally into the heads of the two, bestowing on them life, illumination and grace. Above the Vedantin is a tree of ripe mangoes and behind the Siddhantin is a tree heavy with sweet limes to indicate that the philosophical fruits, both abundant, are indeed different. Importantly, the roots of both trees reach into the ground below, intertwining, showing they share the same source, drawing their life from the same earth.

Tayumanavar's Understanding Of Vedanta and Advaita

Vedanta, the “end of the *Vedas*,” is both the culmination and the aim of the Vedic revelation. It represents not only the concluding portion of the Vedic canon—the *Upanishads*—but also the inner realization of the truths by the ancient seers. These truths are eternal and authorless, not composed but disclosed through the seers’ purified intuition. In this sense, Vedanta is *paravidya*, the supreme knowledge that transcends discursive thought and conveys the mystical experience of ultimate Reality.

In philosophical development, Vedanta passed through three stages: the creative period of the *Upanishads*, the harmonizing period of the *Brahma Sutras*, and the systematic expositions of later teachers such as Adi Shankara, who interpreted the Upanishadic truth as the impersonal Absolute—Pure Being, Consciousness and Bliss. Around the same period and earlier, Tamil mysticism was expressing these same truths in its own devotional idiom. From the Sangam poets to Tirumular and the bhakti saints, the Tamil tradition interpreted Vedanta through the experience of *anbu*, loving union with God Siva. Early Tamil works—the *Paripatal*, *Tirukkural* and *Tirumantiram*—spoke of this union as the soul’s highest fulfillment. Tamil Vedanta made the abstract insights of the Sanskrit tradition accessible to all, teaching that realization was possible through disciplined living, heartfelt devotion and divine grace. Works such as the *Kaivalya Navanitam* and *Yoga Vasistha* continued this trend, presenting the truths of nonduality in stories and metaphors that ordinary devotees could grasp.

In Tamil Vedanta, advaita (nonduality) was not a cold abstraction but a lived experience of divine intimacy. This experiential nonduality carried strong ethical and social implications: it affirmed equality among all souls, opposed caste exclusivity, and made spiritual study and renunciation open to everyone. It was an advaita of compassion, *arul*, rooted in love and concern for the poor and suffering.

Within this rich background, Tayumanavar stands as the poet of experiential Vedanta. He uses the term “Vedanta” in many senses—sometimes as the goal of the *Vedas*, sometimes as the tranquil state of realization, sometimes as the household of all spiritual systems. For him, Vedanta is both knowledge and experience: the soul’s discovery that its actions and existence are inseparable from the Divine. This realization, he says, is the nature of Vedanta itself.

In his hymns, Tayumanavar prays for the grace to perceive “the stillness that is Vedanta,” where all religions converge as rivers merging into the sea. He praises the “Light lit in the house of Vedanta” and speaks of the unity of Vedanta and Siddhanta as *samarasa*, the harmonious blending that resolves dualities. His Vedanta is never scholastic; it is deeply personal: the lived awareness that “my action is always Your action” and that the goal of life is to rest in the “tranquil state of Vedanta and Siddhanta.”

Ultimately, Vedanta for Tayumanavar is advaita—which he defines as the experience of oneness between the soul and God. He describes this union as *ayikya anubhava*, the unitive experience beyond description, the “seeing of one’s own Self” (*svarupa-saksatkara*). It is the essence of advaita, the blissful consciousness in which all opposites dissolve. Even the *Vedas*, he says, confess their inability to grasp this mystery, declaring only “not this, not this.” Through grace, however, the devotee comes to live that unity here and now.

The Poet’s View of Saiva Siddhanta

Saiva Siddhanta presents one of India’s most complete visions of spiritual life, joining the universal insight of the *Vedas* with the practical path of the *Agamas*. It teaches that these two scriptural revelations are not rival authorities but twin streams of one river. The *Vedas* proclaim the ultimate truth. The *Agamas* reveal the means of experiencing it through worship, yoga, initiation and right living. From this union arises a philosophy both inclusive and experiential, rooted in God-realization rather than abstraction. At its heart is the triad of Pati, pashu and pasha—God, soul and the bonds that obscure the soul’s native light.

In this vision, God Siva is both transcendent and immanent, the inner and outer reality of all that exists. The world is not illusion or error but a sacred field of evolution where the soul ripens through experience. Three impurities veil its wisdom—*anava*, the primal ignorance that hides the Infinite; *karma*, the chain of past deeds that instruct through consequence; and *maya*, the substance from which bodies, instruments and worlds arise so that learning may occur. Through the stages of conduct, worship, yoga and knowledge, the soul’s vision clears. Finally, by Siva’s grace, the fetters fall away and the being awakens to its own divine identity. This realization is not absorption into nothingness but the recovery of the soul’s inherent oneness with its Lord.

Earlier Saiva Siddhanta, particularly the ritualist Agamic schools represented by figures such as Soma Sambu and Aghora Śiva, tended toward a dualistic and pluralistic understanding of Reality. The later Tamil exponents of Saiva Siddhanta, beginning with Meykandar, formulated a *Suddhadvaita* or ‘pure nonduality’ through a synthesis of Vedic and Agamic authority.

The *Agamas* outline this journey with luminous completeness. Knowledge explains the goal; yoga purifies the mind and channels the breath toward inward light; ritual sanctifies the body and world; right conduct steadies the character. Together these disciplines unite temple and heart, action and contemplation. Devotion matures into knowledge; knowledge ripens into love. Life itself becomes a form of worship, as every act, rightly seen, is Siva’s own movement within His creation.

Tayumanavar sings from within this current. His hymns revere both *Vedas* and *Agamas*, the saints and siddhars, and above all the living guru who embodies their essence. He sees Saivism not as one creed among others, but as the meeting point where outer differences are reconciled. For him *mauna* (silence) is not emptiness

but the serene absorption that follows perfect understanding, and samarasa (harmony) is not compromise but the state in which Vedanta's insight and Siddhanta's devotion fuse as one path. His language of longing—*sivanubhuti*, *anbu*, *jnana*, *mauna*—marks a heart that has passed beyond theology into direct awareness.

For Tayumanavar, Saiva Siddhanta is the fertile soil where the seed of liberation blossoms into the full fruit of Sivabhoga—the bliss of being Siva. The goal is not proximity but participation, not imitation but identity. He stands, therefore, with the mystics of Tirumular's line, for whom realization culminates in the radiant knowledge that there is only Siva, expressing through countless souls His boundless love and consciousness.

Vedanta-Siddhanta Samarasa

At the heart of Tayumanavar's vision stands his luminous phrase Vedanta-Siddhanta *samarasa*—the harmony of Vedanta and Siddhanta. The word *samarasa* means evenness, equality and reconciliation, yet in his hymns it carries a mystical depth beyond any dictionary definition. It is the stillness in which opposites meet and dissolve, the silence where thought ceases, the union in which the soul realizes its oneness with Siva.

For Tayumanavar, Vedanta reveals the relation of the soul to God as pure identity, *advaita-anubhava*—the experience of oneness proclaimed in the *Upanishadic* declarations *prajnanam brahma*, *aham brahmasmi* and *tat tvam asi*. Siddhanta, on the other hand, discloses the soul's eternal and inseparable union with Siva, a blissful state of realization called Sivabhogam. Vedanta gives philosophical depth and transcendence to his thought; Siddhanta grants it warmth, devotion and theological richness.

Earlier Tamil and Sanskrit sources use *samarasa* to express likeness, impartiality and unity. In Saiva theology, it describes the oneness of Siva and Sakti, the inseparable Divine pair. Tayumanavar takes this term into the realm of inner experience. He uses it sixteen times in his hymns—ten of them in Canto 7, The Assembly of Siddhars—praising the siddhars as the leonine kings of tapas who have attained the good state of samarasa of Vedanta and Siddhanta. These siddhars, he says, live by Siva's grace, ever absorbed in contemplation beyond ritual or caste. Though considered unorthodox in their time, Tayumanavar honors them for their direct God experience, seeing in their realization the essence of Vedanta and Siddhanta united.

In Canto 2, song 5 he gives the clearest statement of this truth: "My action is always Thy action. The nature of myself does not exist apart from Thee. Therefore I am not different from Thee. This indeed is the nature of the quintessence of Vedanta and Siddhanta." This verse captures the heart of samarasa—the awareness that "I am not different from Thee," yet without erasing the intimacy of love between soul and Lord. He sings: "When shall I attain that equaling state of union without the distinction of one and two, and that equaling state of union with the difference of one and two?" (Canto 45, songs 14-16). And again: "When will the day for that freedom of pure equality come, without complete separation from

anava-mala and without completely merging in the Lord?” This double vision—union that is neither total absorption nor separation—is the heart of his synthesis. It reflects the Siddhantic understanding of liberation as oneness without loss of individuality.

Such realization, he insists, is possible only through divine grace. In Canto 2, song 8, he prays: “It was Thy grace that granted me to discern without doubt the nature of Vedanta and Siddhanta as samarasa. It was Thy grace that enabled me to realize that this deceitful body is transient and that release is the enjoyment of eternal Bliss.” Here grace is the giver of insight, detachment and the inner stillness called mauna. For Tayumanavar, silence is both the way and the fulfillment. In Canto 4, song 4, he describes this silence as “beyond the reach of sect or creed,” the common ground where “the truth of all religions merges.” This mouna samarasa is direct experience—the quiet realization in which all dualities vanish.

He also calls it samarasa Siva-anubhuti: “O Thou Preceptor of mantras, of yoga and tantra, O Thou descended from Mular, Thou hast made me attain the samarasa Siva-anubhuti where Vedanta and Siddhanta are one” (Canto 5, song 4). In this state, words fall away. It is pure being, consciousness and bliss—Siva known by becoming Siva.

In Canto 5, song 3, Tayumanavar prays: “O Preceptor of Wisdom, grant me the knowledge of the founding of the six religions and also the state of upholding the oneness of Vedanta and Siddhanta.” Here he extends samarasa into the realm of harmony among religions. True realization, he says, sees unity not only within the self but among all paths that lead to God. This operational dimension transforms mystical awareness into compassion, tolerance and fellowship.

At the summit of experience, Vedanta and Siddhanta converge. In Canto 12, song 1, he calls this bliss “the joy of the form that is neither one nor two.” It is the culmination of the advaita insight of Vedanta and the devotional intimacy of Siddhanta. This insight also points beyond sectarian boundaries. In silence, he says, the truths of all religions meet. Every path, when followed to its depth, leads to the same stillness, the same radiant unity.

For Tayumanavar, Vedanta–Siddhanta samarasa is a state of being. It is the culmination of knowledge and love, thought and grace. He calls it mauna samarasa, “the silent harmony,” where words cannot reach and the distinctions of philosophy lose meaning. In this silence, all dualities are transcended—Vedanta and Siddhanta, knowledge and devotion, thought and realization. It is also profoundly practical. The mind established in samarasa becomes a meeting ground for faiths and hearts, open to dialogue and mutual enrichment. This is not syncretism but unity discovered through experience—the heart of all true religion. In Tayumanavar’s vision, samarasa is the crown of realization, the silence where all quarrels end and the soul rests in the one bliss of Siva.

CHAPTER ONE

Call of the Infinite

These first nine cantos establish the soaring metaphysical vision of Tayumanavar. The poet invokes the Supreme as the boundless, formless substratum of all existence—the bliss that pervades and transcends thought, speech and sect. In this artwork, Tayumanavar gazes upward in blissful wonder, beholding Lord Siva's presence in the vast, sacred stillness of cosmic night. He sings of the Supreme as pure bliss. The tone shifts between cosmic awe and heartfelt confession, marveling at how easy it is to gain siddhis and how rare it is to quiet the mind. This chapter leads us into deep yearning, humility and the silent mystery of the Absolute, laying the philosophical foundation for all that follows.

CANTO ONE

திருவருள் விலாசப் பரசிவ வணக்கம்

Graceful Lord Siva, I Bow to You

SONG 1

What is it that is immeasurable effulgence, perfect bliss, filled with grace? What is it that willed to contain the countless universes in boundless space and there flourishes as Life of life? What is it that stood transcending thought and word? What is it that remained as the ever-contentious object of countless faiths claiming, "This, my God," "This, our God"? What is it that exists as omnipresent and omnipotent, love-filled and eternal? What is it that knows no limits of night and day? That indeed which is agreeable to contemplation. That indeed is what fills all space in silentness. That indeed is what we in meekness worship.

அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வம் எந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது
எங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்பமாய்
என்றைக்கு முள்ள தெதுஅது
கங்குல்பக லறநின்ற எல்லையுள தெதுஅது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம்.

SONG 2

Countless the habitats lived, countless the names borne, countless the kith and kin possessed, countless the bodies by karma caused, countless the karmas daily performed, countless the thoughts entertained, countless the name and fame acquired, countless the heaven and hell experienced, countless the Gods worshiped, countless the faiths followed. And so, realizing these through the grace of jnana, to that cloud divine that pours the rains of limitless rapture and fills the eyes of devotees and heaven, as with the heavy rains from dark clouds—to our God, to the turiya¹ form, to the Existence which is a vast silent treasure that

scriptures praise with names numerous, to that inexplicably wise Bliss, to that Immensity, let us in meekness worship.

NOTE: 1. Turiya is the fourth state consciousness—beyond waking, dreaming and deep sleep.

ஊரனந் தம்பெற்ற பேரனந் தஞ்சுற்றும்
 உறவனந் தம்வினையினால்
 உடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
 தோஅனந் தம்பெற்றபேர்
 சீரனந் தஞ்சொர்க நரகமும் அனந்தநற்
 றெய்வமும் அனந்தபேதந்
 திகழ்கின்ற சமயமும் அனந்தமத னால்ஞான
 சிற்சத்தியா லுணர்ந்து
 காரனந் தங்கோடி வருஷித்த தென அன்பர்
 கண்ணும்விண் ணுந்தேக்கவே
 கருதரிய ஆனந்த மழைபொழியும் முகிலைநங்
 கடவுளைத் துரியவடிவைப்
 பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌ னத்தின்வைப்பைப்
 பேசரும் அனந்தபத ஞான ஆ னந்தமாம்
 பெரியபொரு ளைப்பணிகுவாம்.

SONG 3

That which is nondual, that which is the unique light of word, that which the scriptures loudly proclaim as the Wisdom of wisdom, as the fullness of bliss, as the Primal One, as the ancient one of tattva¹ form, that which faiths strive for, that which is without attachment, that which is permanent, that which is fullness, that which is without support, that which is our support, that which is peace, that which is the state of Space Ultimate, that which is eternal and pure, that which is untouched by the materiality of the universe, to that supportless pure uniformity, that which is firm, blemishless and healthy, that which is in thought but not cognized by thought, that which is the effulgence of divine light, that which is uncreated, that which flourishes in the jnana void, that God Supreme, let us in meekness worship.

NOTE: 1. Tattvas are the basic principles of existence—36 in all.

அத்துவித வத்துவைச் சொப்ரகா சத்தனியை
 அருமறைகள் முரசறையவே
 அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்த மயமான
 ஆதியை அநாதியேக
 தத்துவ சொருபத்தை மதசம்ம தம்பெறாச்

சாலம்ப ரகிதமான
 சாசுவத புட்கல நிராலம்ப ஆலம்ப
 சாந்தபத வ்யோமநிலையை
 நிர்ந்தநிர் மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
 நிர்விஷய சுத்தமான
 நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
 நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
 சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தில் நின்றிலகு
 திவ்யதே சோமயத்தைச்
 சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
 தேவதையை அஞ்சலிசெய்வாம்.

CANTO TWO

பரிபூரணானந்தம் Bliss that Is Perfectly Full

SONG ONE

Except by way of words and rituals, I have not practiced even casually anything to control mind and breath. As though I am longing for renunciation, I hold serious discussions. And when I forget all thoughts of it, I go to sleep. When I think I will have to shuffle off this body, I swoon in fear, my heart trembling. Long, long indeed is the distance between the blissful state of transcendent silentness and this ignorant one. Knowing the devilish ways of this lowly cur, O Lord, grant me a path to contemplation of Supreme Bliss. O heavenly wishing tree¹ that grants all ripe, rich boons to those who enter not the forest of triple bondage,² O You who fills all visible space in unbroken continuity, You, the bliss that is perfectly full!

NOTES:

1. A miracle tree in the world of Indra, the king of celestials, yielding whatever is desired.
2. Triple bondage refers to 1) anava (bestowing the sense of individuality), 2) karma (the chain of action and reaction through births), 3) maya (the manifest world).

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன
 மனோவாயு நிற்கும்வண்ணம்
 வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்துறவு
 மார்கத்தின் இச்சைபோல
 நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேன் அந்த
 நினைவையும் மறந்தபோது
 நித்திரைகொள் வேந்தேகம் நீங்குமென எண்ணிலோ
 நெஞ்சந் துடித்தயகுவேன்

.....
When a sudden flood prevents an expectant mother's mother from reaching her side in time, Siva as Divine Midwife helped the woman with the birth of her child. This story is the source of Siva's name Tayumanavar, "He who even became a mother."

பேசாத ஆனந்த நிடைக்கும் அறிவிலாப்
 பேதைக்கும் வெகுதூரமே
 பேய்க்குண மறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
 பேரின்ப நிடை அருள்வாய்
 பாசா டவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
 பழுத்தொழுகு தேவதருவே
 பார்குமண்ட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 2

All visible life that is clothed in body vesture, all that crawl, walk, fly and have their being, all, all that nature, in propagative urge, has created will perish. The mighty elements will die away one after another. What will remain is the vast empty space, the unsupported, unending void, the peace beyond understanding, the jnana of Veda-Vedanta, the mighty light that never fades. Those who receive it are the souls blessed with grace. Great indeed are they; reborn they will never be, nor dead be, but remain steeped in the state of silence. This You came in compassion to tell me. Is this not a sign that I am ripe for it? O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

தெரிவாக ஊர்வன நடப்பன பறப்பன
 செயற்கொண் டிருப்பனமுதல்
 தேகங்க ளத்தனையும் மோகங்கொள் பௌதிகஞ்
 சென்மித்த ஆங்கிறக்கும்
 விரிவாய பூதங்கள் ஒன்றோடொன் றாயழியும்
 மேற்கொண்ட சேடம் அதுவே
 வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூன்யம் உபசாந்த
 வேதவே தாந்தஞானம்
 பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருள் அருட்
 பெற்றோர்கள் பெற்றபெருமை
 பிறவாமை யென்றைக்கும் இறவாமை யாய்வந்து
 பேசாமை யாகுமெனவே
 பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
 பரிபாக காலமலவோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 3

When you come to think of it, even Brahma and the rest of the Gods are powerless to act on their own. Even those who have habitually observed a calm demeanor, who have been sparing of words and have built up the reputation as the pinnacle of gentle behavior sometimes do fly into a temper, losing all balance and, breathing hard, indulge in sudden outbursts. Even those reputed to be masters of expression sometimes miss the central point and blabber at will. Even those who vowed they would not have a wink of sleep on the holy night of Siva fall into a twilight sleep, waking and waking not. When we thus examine the activities that go on in myriad worlds, are they not really all of Your own willing? O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

ஆராயும் வேளையில் பிரமாதி யானாலும்
 ஐயவொரு செயலுமில்லை
 அமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
 ராமென இருந்தபேரும்
 நேராக வொருகோபம் ஒருவேளை வரஅந்த
 நிறைவொன்று மில்லாமலே
 நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
 நிர்வாக ரென்றபேரும்
 பூராய மாயோன்று பேசுமிட மோன்றைப்
 புலம்புவார் சிவராத்திரிப்
 போதுதுயி லோமென்ற விரதியரும் அறிதுயில்
 போலேயிருந்து துயில்வார்
 பாராதி தனிலுள்ள செயலெலாம் முடிவிலே
 பார்க்கில்நின் செயலல்லவோ
 பார்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 4

The cosmos and the countless universes vast are but diverse manifestations of maya. That maya is a persisting illusion; this knowledge is there. The knowledge beyond that knowledge will be cognized—that the luminous orbs in directions eight are but the gift of grace divine, and nothing but that. The wish to stand here in divine love, filled with the bliss of turiya¹ consciousness and devoid of “I” and “mine,” is also there. “Nothing seen is real; all, all false.” Thus I strive to sit for a moment, eyes closed in contemplation, senses rendered actionless, yet the accursed karmas assail in hordes! Will I crave for the title that I belong to the coterie that holds the ancient karma as ultimately decisive? O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

NOTE: 1. Turiya, "the fourth, is the state of consciousness beyond waking, dreaming and deep sleep.

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
அம்மாயை யில்லாமையே
யாமெனெவும் அறிவுமுண் டப்பாலும் அறிகின்ற
அறிவினனை யறிந்துபார்க்கின்
எண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வஅரு ளல்லாமல்
இல்லையெனு நினைவுஉண்டிங்(கு)
யானென தறந்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
இன்பமெனும் அன்பும்உண்டு
கண்டன எலாம்அல்ல என்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்களோயக்
கண்மூடி யொருகண் மிருக்களன் றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள் போராடுதே
பண்டையுள கர்மமே கர்த்தா வெனும்பெயர்ப்
பக்சம்நான் இச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 5

What I do is what You do. Forever and ever this is true. What I am is what You are, nothing different. This is the nature of Vedanta-Siddhanta samarasa. How I pined and melted to realize this, Your Grace knows. In this state I seek to remain for a spell. But, alas, ignorance, the inveterate enemy, seizes my thought. Will anava, maya and karma ever depart? Will rebirth in uninterrupted succession be my lot? Thus is my mind tossed in doubts. Grant me, Lord, the sword of faith. Grant me, Lord, the courage of true wisdom to sever the fetters of desire. Grant me, Lord, Your grace and liberate me! O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full.

சந்ததமும் எனதுசெயல் நினதுசெயல் யானெனுந்
தன்மைநினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்தத்
சமரச சூபாவமிதுவே
இந்தநிலை தெளியநான் நெக்குருகிவாடிய
இயற்கைதிரு வுளமறியுமே
இன்நிலையி லேசற் றிருக்களன் றால்மடமை
இதசத்ரு வாகவந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்
திரும்புமோ தொடுவழக்காய்ச்

சென்மம்வரு மோளனவும் யோசிக்கு தேமனது
 சிரத்தைளனும் வாளும்தவிப்
 பந்தமற மெய்ஞ்ஞானதீரமும் தந்தெனைப்
 பாதுகாத் தருள்செய்குவாய்
 பார்க்குமிட மெங்குமொருநீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 6

The maya into which the elements subside is the origin of all, so some say.¹ The substance into which the sense organs merge is the reality, so some say.² Where the cognitive organs, the karanas, end, is the ultimate reality, so some say.³ Where the gunas find their home is the ultimate reality, so some say.⁴ Nadam it is, some say.⁵ Bindu it is, others say.⁶ The self it is, yet others say.⁷ Formed it is, some say.⁸ Formless it is, if you search deeper, so some say.⁹ The state where jiva merges, losing identity in full, is the reality, so some say.¹⁰ Divine grace is the ultimate reality, so some say.¹¹ The void that has neither beginning nor end is the final reality, so some say.¹² And thus and thus, yet other things they say. Sorely troubled by all of these, my mind is in turmoil. Will I ever attain the bliss of transcendental samadhi? O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

NOTE: 1. Our poet references followers of twelve major schools of thought: 1) Niriswara Sankhya Vadins, 2) Pasana Vadins, 3) Sangranda Vadins, 4) Niganta Vadins, 5) Sabda Brahma Vadins, 6) Jnananma Vadins, 7) Ekanma Vadins, 8) Sivasama Vadins, 9) Maya Vadins, 10) Bhaskara Charya Vadins, 11) Aikya Vada Saivas, 12) Sunya Vadins.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
 பொறிபுலன் அடங்குமிடமே
 பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
 போனஇட மென்பர்சிலபேர்
 நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
 நட்டநடு வேயிருந்த
 நாமென்பர் சிலர்ருவுஉருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
 நாடில்அரு வென்பர்சிலபேர்
 பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலையமென் றிடுவார்சிலர்
 பேசில்அரு ளென்பர்சிலபேர்
 பின்னும்முன் னுங்கெட்டசூனியம தென்பர்சிலர்
 பிறவுமே மொழிவர்இவையால்
 பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் ப்டுமலால்
 பரமசுக நிட்டை பெறுமோ
 பார்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 7

Who was it that converted my heart into a chamber of darkness and then reduced my reason to a tiny spark? Who was it that decreed all that, like the writing of fate on my head? Who was it that made me believe in the permanence of the body bag and so to indulge in eating and sleeping, without caring for attainment of jnana-bliss-trance? Was it my desire that gave me my father, mother and all the rest of worldly ties? Shall I blame myself, or others? Shall I blame the present bad actions or the past karma for all this worldly bondage? Forsooth, I know nothing of truth, O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

அந்தகா ரத்தையோர் அகமாக்கி மின்போல்என்
அறிவைச் சுருக்கினவரார்
அவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றாய்
அழுந்தவுந் தலைமீதிலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்தார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிட்டை சேராமலே
சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவும் உண்டுண்டு
தூங்கவைத் தவரார்கொலொ
தந்தைதாய் முதலான அகிலப்ர பஞ்சந்
தனைத்தந்த தெனதாசையோ
தன்னையே நோவனொ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோவனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமார்த்தம் ஏதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 8

To have reached the state of impassivity that holds, “Let them come that come,” “Let them go that go,” the mind but remaining to witness them; to have received the inspiration for attainment of wholesome truth in the tradition of Vedanta-Siddhanta samarasa; to have been taught the truth of the body’s impermanence; to have been gifted with a heart that melts in love, holding that the permanent state of bliss is liberation true—all these are but by Your grace. If only You could give a little more thought to protect me, who clings to You as my refuge! O You, firmly grant me the continuous silentness that the elements five comprehend not. O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனதுசாட் சியதாகவே
மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த

மரபுசம ரசமாகவே
 பூராய மாயுணர வூகமது தந்ததும்
 பொய்யுடலை நிலையன்றெனப்
 போதநெறி தந்த்துஞ் சாசுவத ஆனந்த
 போகமே வீடென்னவே
 நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்ததும்
 நின்னதருள் இன்னும் இன்னும்
 நின்னையே துணையென்ற என்னையே காக்கவொரு
 நினைவுசற் றுண்டாகிலோ
 பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
 பற்றாக நிற்கஅருள்வாய்
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற ந்றைகின்ற
 ப்ரிபூர ணானந்தமே.

SONG 9

Are not the deep oceans contained without banks? Did not the halahala poison turn into ambrosia? Was not the northern fire¹ contained in that sea? Are not the countless orbs held in position in spaces vast? Was not Mount Meru bent as a bow? Did not the seven clouds flee at the command of the mace-bearing celestial King Indra? Did not the woman² (Sabari) who lay dead as a stone come back to life as a lovely damsel at the touch of Rama's feet? Have not the miraculous siddhis been made possible in this world through gems, mantras and such? Is it then impossible for You to devise a trick that can make my accursed mind stop wandering? O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

NOTES

1. A fire or force contained within the sea that has the potential to bring about the end of the world.
2. Sabari was an elderly ascetic woman in the epic *Ramayana* devoted to Lord Rama. Her story is cited as an example of pure devotion and faith.

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய
 ஆலம்அமு தாகவிலையோ
 அக்கடலின் மீதுவட அனல்நிற்க வில்லையோ
 அந்தரத் தகிலகோடி
 தாழாமல் நிலைநிற்க வில்லையோ மேருவுந்
 தனுவாக வளையவிலையோ
 சத்தமே கங்களும் வச்ரதர னாணையில்
 சஞ்சரித் திடவில்லையோ
 வாழாது வாழவே இராமனடி யாற்சிலையும்
 மடமங்கை யாகவிலையோ

மணிமந்தர் மாதியால் வேண்டுகித் திகள்உலக
 மார்கத்தில் வைக்கவிலையோ
 பாழான என்மனங் குவியஒரு தந்திரம்
 பண்ணுவ துனக்கருமையோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

SONG 10

Limitless indeed are the bounds of desire. Though they be rulers of all land, they will aspire to be master of all seas. Though they possess hoards of gold to rival heaven's Midas, King Agalya, they will wander about seeking the alchemic secret of turning base metal into gold. Though they have lived a life full of years, they will pine in search of kaya-kalpa, the elixir of life. When you consider all these things in depth, they but end in eating full and sleeping well. Enough is enough! Grant me that mindless pure state which prevents me from the restless pursuit of "I" and "mine," driving me in confusion from pillar to post and falling into an ocean of desire. O You who fills all visible space in unbroken continuity! You, the bliss that is perfectly full!

ஆசைக்கோ ரளவில்லை அகிலமெல் லாங்கட்டி
 ஆளினுங் கடல்மீதிலே
 ஆனைசெல வேநினைவர் அளகேசன் நிகராக
 அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்
 நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
 நெடுநா ளிருந்தபேரும்
 நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
 நெஞ்சுபுண் ணாவர்எல்லாம்
 யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர உண்பதும்
 உறங்குவது மாகமுடியும்
 உள்ளதே போதும்நான் நான்எனக் குளறியே
 ஒன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்
 பாசக் கடற்க்குளே வீழாமல் மனதற்ற
 பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

.....
Tayumanavar's parents lovingly care for their infant son, born following their heartfelt prayers to God Siva, Who is showering blessing on the child who will one day uplift millions.

CANTO THREE

பொருள் வணக்கம் Greetings to the Being

SONG 1

Eternal, pure, groundless, untouched by birth and death, pervasive, ever immaculate, distant, near, the enveloping effulgence of void, the support of all, the fullness of bliss, the spirit beyond thought and speech, that which thus stood, the expanse vast that engenders bliss—let us contemplate.

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை
சுடராய் எல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமாய் ஆனந்த மயமாகி
மனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளியைச்
சிந்தை செய்வாம்.

SONG 2

As the thought behind whatever thought the mind thinks, filling all things in undifferentiated accord as their Life of life, gushing forth the ambrosial waters of divine bliss for devotees true, revealing itself by giving itself as formless and attributeless, that great Siddhanta light that is the benevolent Paraparam—let us contemplate.

யாதுமன நினையுமந்த நினைவுக்கு நினைவாகி
யாதநின் பாலும்
பேதமற நின்றுயிக் குராகி அன்பருக்கே
பேரா னந்தக்
கோதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தன்னைக்
கொடுத்துக் காட்டுந்
தீதில்பரா பரமான சித்தாந்தப் பேரொளியைச்
சிந்தை செய்வாம்.

SONG 3

As infinite expanse, as the source of elements five, as the origin of the silentness vast, as the bliss beyond the reach of mind and other categories, as that which when revealed by guru's grace envelopes them in purity and yet recedes from them afar, as that which is immanent in all—that substance let us contemplate.

பெருவெளியாய் ஐம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
 பெரிய மோனம்
 வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்டாத பேரின்ப
 மயமாய் ஞானக்
 குருவருளாற் காட்டிடவும் அன்பரைக்கோத் தறவிழுங்கிக்
 கொண்டப் பாலுந்
 தெரிவரிதாய்க் கலந்தெந்தப் பொருள் அந்தப் பொருளினையாஞ்
 சிந்தை செய்வாம்.

SONG 4

The Life of life in this birth and the next, the kindred of those who have lost the sense of “I” and “mine,” the unattached perception that is the eternal perfect bliss, the life that is void, the matter that comes to delight the heart, the triple-fruit delicious, the candy sweet, the ambrosia divine—with eyes streaming pearls of tears and hands clasped in adoration, let us seek that substance, let us contemplate.

இகபரமும் உயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவர்உறவை
 எந்த நாளுஞ்
 சுகபரிபூ ரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்
 துரிய வாழ்வை
 அகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
 அமிர்தை நாடி
 மொகுமொகென இருவிழிநீர் முந்திறைப்பக் கரமலர்கள்
 முகிழ்த்து நிற்பாம்.

SONG 5

No caste, no family, no birth, no death, no bondage, no liberation, no form, no formlessness, no name, yet all names, the light that moves all, everywhere immanent and pervasive, the pure expanse vast, the experience filled with turiya consciousness bereft of mentation, the benevolent substance that is the finite Param in unalloyed grace abounding—let us contemplate.

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி அருவுருவத்
 தன்மை நாமம்
 ஏதுமின்றி எப்பொருட்கும் எவ்விடத்தும் பிரிவற நின்
 றியக்கஞ் செய்யும்
 சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
 துறிய வாழ்வைத்
 தீதில்பர மாம்பொருளைத் திருவருளை நினைவாகச்
 சிந்தை செய்வாம்.

SONG 6

“This world is but an Indrajala, a dream, a mirage. Realizing this you may live eternally close to the Tatpara¹ that is not overwhelmed by Chitpara.² May the waters of bliss flood your thoughts uninterrupted day after day”—thus did he, the Guru Mauni, bless me. Those hallowed feet of his, day and night let us contemplate.

NOTE: 1. Tatpara: the state of “that-ness” or supreme transcendence. 2. Chitpara: describes pure consciousness (chit) in its transcendent (para) form.

இந்திரசா லங்கனவு கானலின்நீ ரெனவுலகம்
எமக்குத் தோன்றச்
சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகி முறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
பொலிக என்றே
வந்தருளுங் குருமௌனி மலர்த்தாளை அநுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம்.

SONG 7

As the Primal Substance of all known substances, as the consciousness behind them, as the rich nectar that, when sipped, ends the miseries of loving devotees who then gain lucid perception, as the perfect bliss that makes no distinction as existing within the self and without, as the radiant substance dispelling darkness entirely—that substance let us in meekness adore.

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்கும்முதற் பொருளாகிப்
போத மாகித்
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீர்ப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி
அருளானோர்க் ககம்புறமென் றுன்னாத பூரணஆ
னந்த மாகி
இருள்தீர் விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையாம்
இறைஞ்சி நிற்பாம்.

SONG 8

As the crowning meaning of *Vedas* rare, as the perfection beyond the perception of celestials, munis great, siddhas pure and the rest, as the treasure that transcends cause, as the immanence of fragrance in flower, oil in sesame seed and life within, as the great substance ever abiding in the center of pure turiya consciousness—that substance let us adore.

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவரமா முனிவர்சித்த

ராதி யானோர்
 திரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பனைகடந்த
 செல்வ மாகிக்
 கருதரிய மலரின்மணம் எள்ளிலெண்ணைய் உடலலுயிர்போற்
 கலந்தெந் நாளும்
 துரியநடு லுடிருந்த பெரியபொருள் யாததனைத்
 தொழுதல் செய்வாம்.

SONG 9

As the vast empty space that contains within it the sky and the rest of elements five, as the sea of bliss in the vision of devotees who see with the eyes of jnana, as You who in compassion make them Your own self, lest they think of anything else—O Lord, who is thus, cherishing Your benevolent grace, we raise our hands in adoration deep.

விண்ணாதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
 வெளியாய் ஞானக்
 கண்ணாரக் கண்டஅன்பர் கண்ணூடே ஆனந்தக்
 கடலாய் வேறொன்
 றெண்ணாத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளும்
 இறையே உன்றன்
 தண்ணாருஞ் சாந்தஅருள் தனைநினைந்து கரமலர்கள்
 தலைமேற் கொள்வாம்.

SONG 10

The infinite expanse that filled the heavens, the delicious ambrosia that filled at once the expanse of my mind and the expanse of jnana—O You the great one that is bliss perpetual, with heart surging in love and melting within, with words faltering in joyous confusion, with eyes streaming tears and hands folded in meekness, let us Your grace contemplate.

விண்ணிறைந்த வெளியாய்என் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
 வெளியி னூடுந்
 தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
 தகையே நிற்பால்
 உண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுழறி
 உவகை யாகிக்
 கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
 கருத்தில் வைப்பாம்.

SONG 11

The Being Primal that has neither beginning nor end, the foster mother who with excessive endearment reared me, the righteous guru that blesses, the certainty beyond thought, the purity unalloyed, the holy of holies, the object beyond the reach of contending faiths, the effulgence that stood as void for the munis of silentness, my life's dear support—that I seek and adore with tears gushing and hands in reverence folded.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
 அடியைக்கா வளர்த்தெடுத்த அன்னை போல
 நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
 நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமல மாகி
 வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
 மௌனத்தோர் பால்வெளியாய் வயங்கா நின்ற
 சோதியைஎன் னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
 சொரியஇரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம்.

SONG 12

As everything that is denoted by the entire alphabet beginning with “a,”¹ and different from all that too, as all that has form, the universe vast, as all that bears any description and all that does not, as Param, the pervasive, as beyond speech, as nama pure, untouched by doubts and changes, as purity, as the peerless Pashupati—that we seek and, sighing deeply in love exceeding, we contemplate.

NOTE: 1. Reference is to nama and rupa—word and form by which all things known are categorized. Pashupati is God Siva as Lord of All Creatures.

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறாய்
 அமர்ந்தென அகிலாண்டம் அனைத்துமாகிப்
 பகர்வனஎல் லாமாகி அல்ல தாகிப்
 பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
 துகளறுசங் கற்பகவிற் பங்களெல்லாந்
 தோயாத அறிவாகிச் சுத்த மாகி
 நிகரில்பசு பதியான பொருளை நாடி
 கெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பால் நினைதல் செய்வாம்.

CANTO FOUR

சின்மயானந்த குரு Teacher of Blissful Wisdom

SONG 1

With flowers in outstretched hand, hair standing on end in joyous thrill, eyes melting in love, tears streaming as a river—I do not thus immerse myself in the fervent sea of mukti. Nor do I hail You as “O Shankara! O Svayambhu! O Sambu!” Nor do I adore You with faltering words of ecstatic joy; nor pursue the path of San Marga. When such indeed is my unholy condition, will You ever accept me in Your rapturous grace? With the holy munis, Sanaka and the rest, seated by Your side in contemplation, You revealed the indescribable path with a single word and conferred the bliss of svarupa,¹ You, Who are seated on the crimson lotus at the foot of the wild banyan tree, O Primal Source of Siddhanta mukti, O Chinmayananda Guru, Dakshinamurti² seated high on the Sivagiri hilltop!³

NOTES:

1. *Nature* means one's own form, true nature, essential self, etc.
Here the poet refers to the bliss of Self-knowledge.
2. Dakshinamurti—South-facing Siva Guru, who is pictured as seated on a hilltop under the wild banyan tree, imparting supreme wisdom in silentness by His hand gesture to the four rishis: Sanaka (ancient), Sanatana (eternal), Sanandana (joyous) and Sanatkumara (ever youthful).
3. Sivagiri—Tirusira Hill—Tiruchirappalli Hill—Now known as the Rock Fort in the town of Tiruchirappalli.

அங்கைகொடு மலர்தூவி அங்கமது புளகிப்ப
அன்பினா லுருகிவிழிநீர்
ஆறாக வாராத முத்தியின தாவேச
ஆசைக் கடற்குள் மூழ்கிச்
சங்கர சுயம்புவே சம்புவே எனவுமொழி
தழுதழுத் திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மர்க்க னேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதல் முனிவோர்கள்
தொழுதருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரிய நெறியைஒரு சொல்லா லுணர்த்தியே
சொருபாநு பூதிகாட்டிச்
செங்கமல பீடமேற் கல்லா லடிக்குள்வளர்
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்தகுருவே.

Siva's forms: The songs of Tayumanavar primarily worship Siva as Father, Mother and Vastness. Here, the poet lifts his hands in reverence before the immensity symbolized by the Sivalingam, surrounded by unimaginably vast space. Many of his verses are addressed to the green parrot held by Goddess Shakti—the parrot being a traditional channel to the Divine, a messenger to the Gods.

SONG 2

How can I consider the body real when it is as fragile as a river bank? Such indeed is my deplorable state of understanding! For me to be filled with love of undifferentiated union in God is like the lame of limb to aspire for the honey at the top of a tree. When is that day to come that I will be immersed in bliss, all sentience lost? Charya, kriya and yoga are not the complete San Marga; let them be. But teach me the secret of attaining the great jnana that is not contained by any faith whatever, of that perfection of Being which is untouched by thought and speech and would plunge me into the sea of sweet bliss that knows no satiety, so that I may sport in it and drink deeply of its waters. When is that day to be that You will stand revealed to do this? O You, the Primal Source of Siddhanta mukti, O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

ஆக்கையெனும் இடிகரையை மெய்யென்ற பாவிநான்
 அத்துவித வாஞ்சையாதல்
 அரியகொம் பில்தேனை முடவனிச் சித்தபடி
 ஆகும்அறி வலிழஇன்பந்
 தாக்கும்வகை யேதிநாட் சரியைகிரி யாயோக
 சாதனம் விடித்ததெல்லாஞ்
 சன்மார்க மல்லஇவை நிற்களன் மார்கங்கள்
 சாராத பேரறிவதாய்
 வாக்குமனம் அணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
 வாய்க்கும் படிக்குபாயாம்
 வருவித் துவட்டாத பேரின்ப மானசுக
 வாரியினை வாய்மடுத்துத்
 தேக்கித் திளைக்கநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
 சித்தாந்த முத்திமுத்வே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 3

There is envy, there is anava that is I-ness in its massive fullness, there is miserliness, there is hard-heartedness, too, within. Overshadowing these are greed and other dark desires. If so, how can it be that my true being is none but You? But then, are You not the fullness of perfection, or does that have some other meaning? O You that comes unasked as the *jnana sanjivi*¹ to revive the jivas that are bound by the serpentine fetters of mala! O the lovely Mount Meru of divine attributes that has risen in the midst of the land of redemption! O You, the primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

NOTE: 1. The mythical herb, *jnana sanjivi*, is the elixir of knowledge.

ஒளவிய மிருக்கநா னென்கின்ற ஆணவம்
 அடைந்திட் டிருக்கலோபம்
 அருளின்மை கூடக் கலந்துள் ளிருக்கமேல்
 ஆசா பிசாபமுதலாம்
 வெவ்விய குணம்பல இருக்களன் னறிவூடு
 மெய்யன்நீ வீற்றிருக்க
 விதியில்லை என்னிலோ பூரண னெனும்பெயர்
 விரிக்கிலுரை வேறுமுளதோ
 கவ்வுமல மாகின்ற நாகபா சத்தினால்
 கட்டுண்ட உயிர்கள் மூர்ச்சை
 கடிதகல வலியவரு ஞானசஞ் சீவியே

கதியான பூமிநடுவுட்
 செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தசுக்ஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 4

You created the five elements and from them fashioned diverse movables and immovables. You created the good knowledge in the *Vedas* and the other holy books. You created Saivam and other faiths innumerable. And above them all, You placed the perfect reconciliation of faiths in the silent-ness that transcends faiths. And yet You have not created the compassionate grace for me to approach You? O You, the vision that is not seen by those in whose heart falsehood flourishes! O You that appears in the knowledge of the truthful beings as perfectly fullness, jnana immense that knows no coming nor going.¹ O You that is the form of pranava that is the ultimate divine discovery! O You the primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

NOTE: 1. A subtle reference to birth and death

ஐவகை எனும்பூத மாதியை வகுத்ததனுள்
 அசரசர பேதமான
 யாவைவும் வகுத்துநல் லறிவையும் வகுத்துமறை
 யாதிநூ லையும்வகுத்துச்
 சைவமுத லாம் அளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
 சமயங் கடந்தமோன
 சமரசம் வகுத்தநீ யுன்னையான் அணுகவுந்
 தண்ணருள் வகுக்க இலையோ
 பொய்வளரும் நெஞ்சினர்கள் காணாத காட்சியே
 பொய்யிலா மெய்யரறிவில்
 போதபரி பூரண அகண்டிதா காரமாய்ப்
 போக்குவர வற்றபொருளே
 தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தசுக்ஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 5

Before I realized that this body made of the five elements is but a bubble on water, I believed we were here to eat to our heart's content, to dress in fineries and lead a life of pleasure. But when Your benevolent grace descended on me and evoked in me the truth, these goals vanished I know not where. I now hear of other ways, all disagreeable to me. And if unable to sleep, I think deeply of birth and death. Day and night my eyes melt in love for You, like wax, heated by fire, leaves room for gold. O You, the primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தத்தினால்
ஆகின்ற ஆக்கைநீர்மேல்
அமர்கின்ற குமிழியென நிற்கின்ற தென்னநான்
அறியாத காலமெல்லாம்
புந்திமகி முறவுண் டுடுத்தின்ப மாவதே
போந்தநெறி என்றிருந்தேன்
பூராய மாகநின தருள்வந் துணர்த்த இவை
போனவழி தெரியவில்லை
எந்தநிலை பேசினும் இணங்கவிலை யல்லால்
இறப்பொடு பிறப்பையுள்ளே
எண்ணினால் நெஞ்சது பகீரெனுந் துயிலுறா
திருவிழியும் இரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின் மெழுகான தங்கம் இவை என்கொலோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 6

When, before birth, I lay fettered in darkest anava, You released me and adorned me with misery's jewel, manifest existence, like a babe with eyes unopened, and named me appropriately. To fortify this illusory body that goes by the name of maya, You fed me with the food of undying karma and created for me the play of wandering maya's world, Your vast grounds of multiple universes. And when I slipped from the path of righteousness that scriptures have laid, You had death's messenger harass me. Thus removing my obstacles, You took me to the state of bliss that knows neither day nor night, saying to remain there in quietude. This you did for me, O Father of Cosmic Mother form. O You, the primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற
 கண்ணிலாக் குழுவியைப்போற்
 கட்டுண் டிருந்தஎமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
 காப்பிட் டதற்கிசைந்த
 பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழும் பொய்யுடல்
 பெலக்கவிளை யமுதமூட்டிப்
 பெரியபுவ னத்தினிடை போக்குவர வறுகின்ற
 பெரியவிளை யாட்டமைத்திட்
 டேரிட்ட தன்சுருதி மொழிதப்பில் நமனைவிட்
 டிடருற உறுக்கி இடர்தீர்த்
 திரவுபக லில்லாத பேரின்ப வீட்டினில்
 இசைந்துதுயில் கொண்மின்என்று
 சீரிட்ட உலகன்னை வடிவான எந்தையே
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 7

When I lived like dross-covered copper in womb-like darkness, You kindled the fire of jnana and in compassion melted my being within. And at the appropriate time, alchemizing with the mercury of grace, You transformed me into gold of purest fineness and accepted me in Your service. What can I say of that Love Divine? O You who flourishes as the finite end of the renowned and precious Vedanta-Siddhanta, and in the jnana of those great beings who stand in nondual state, who have accepted me in their service and had been accepted by You in Your service, under the sacred wild banyan tree, O You, flourishing in all these! O primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

கருமருவு குகையனைய காயத்தின் நடுவுள்
 களிம்புதோய் செம்பனையயான்
 காண்டக இருக்கநீ ஞான அனல் மூட்டியே
 கனிவுபெற உள்ளருக்கிப்
 பருவம தறிந்துநின் னருளான குளிகைகொடு
 பரிசித்து வேதிசெய்து
 பத்துமாற் றுத்தங்க மாக்கியே பணிகொண்ட
 பக்ஷத்தை என்சொல்லுகேன்
 அருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்த சித்தாந்தம்
 ஆதியாம் அந்தமீதும்
 அத்துவித நிலையராய் என்னையாண் டின்னடிமை

யான வர்க ளறிவினூடுந்
 திருமருவு கல்லா லடிக்ஶீழும் வளர்கின்ற
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 8

With meeting and parting none, with attachment none, with contracting and expanding none, with attributes none, with coming and going none, with permanent form none, with malas none, with seeking none, with divisions none, with bindu and nada none, with diversity none, of the elements five none, with knowledge none, with knower none, never withering, with one and two none, with searching none—having drunk deep in the sea of bliss of perfection fullness, that state indeed is the state eternal. Thus You taught me, O Mauni! O primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிர்த் தொந்தமாய்க்
 குவிதலுடன் விரிதலற்றுக்
 குணமற்று வரவினொடு போக்கற்று நிலையான
 குறியற்று மலமுமற்று
 நாடுதலு மற்றுமேல் கீழ்நடுப் பக்கமென
 நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
 நாதமற் றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
 ஞாதுருவின் ஞானமற்று
 வாடுதலு மற்றுமேல் ஒன்றற் றிறண்டற்று
 வாக்கற்று மனமுமற்று
 மன்னுபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலே
 வாய்மடுத் துண்டவசமாய்த்
 தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மெளனியே
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 9

O Mauni, You granted me the Grace rare. You showed me loving compassion, as would a mother. You planted Your feet on my head—my knowing not that the samadhi devoid of consciousness is the permanent, exalted state, thinking not the mantras sacred, speaking not that the states of mukti are one and two, knowing not that it is light, void, form and nada sound. To envision thus, seeing and not seeing, this alone will lead to the infinite grace that has neither cause

nor effect—this You taught me! Grant me Your grace to be like Your devotees on whom grace descended of itself. O Father! O primal source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

தாராத அருளெலாந் தந்தருள மெளனியாய்த்
 தாயனைய கருணைகாட்டித்
 தாளினையென் முடிசூட்டி அறிவிற் சமாதியே
 சாசுவத சம்பரதாயம்
 ஓராமல் மந்திரமும் உன்னாமல் முத்திநிலை
 ஒன்றோ டிரண்டெனாமல்
 ஒளியெனவும் வெளியெனவும் உருவெனவும் நாதமாம்
 ஒலியெனவும் உணர்வறாமல்
 பாராது பார்ப்பதே ஏதுசா தனமற்ற
 பரமஅநு பூதிவாய்க்கும்
 பண்பென் றுணர்த்தியது பாராம லந்நிலை
 பதிந்தநின் பழவடியாதஞ்
 சீரா யிருக்கநின தருள் வேண்டும் ஐயனே
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 10

You are bodha¹. You have neither beginning nor middle nor end. You are holy. You are changeless. You are the bliss that has neither coming nor going. You are the perfection that is the soul's refuge. Yet it is Your grace that obfuscates my knowledge and keeps me away from seeking You. And again it is Your grace that dispels my ignorance and reveals jnana to me.² If so, what can this poor soul call its own knowledge? Or what is the harm that comes to him for lack of knowledge? What is karma? And what is the body that comes to fulfill and resolve that karma? Nothing, nothing is there of my own volition. Will You not lend Your grace and dispel the doubts that baffle me about this world and the next and accept me in Your service? O Father! O Primal Source of Siddhanta Mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti that is seated high on the Sivagiri hilltop!

NOTES

1. Bodha: "knowledge," "understanding," "awareness" or "perception." It signifies the act of knowing, realizing, or comprehending something. In philosophical and spiritual contexts, bodha often refers to higher or profound knowledge, particularly the understanding of one's true nature or the ultimate reality. It's a term frequently used in Hindu and Buddhist texts to describe the process of awakening to deeper truths.
2. The poet subtly refers to Siva's two forms of grace, concealing and revealing.

.....
In a moment of inward clarity, Tayumanavar perceives the ego's subtle religious guises—ascetic, scholar and devotee—and sees how the "I" can hide itself even in the most pious persona.

போதமாய் ஆதிநடு அந்தமும் இலாததாய்ப்
 புனிதமாய் அவிகாரமாய்ப்
 போக்குவர வில்லாத இன்பமாய் நின்றநின்
 பூரணம் புகலிடமதா
 ஆதரவு வையாமல் அறிவினை மறைப்பதுநின்
 அருள்பின்னும் அறிவின்மைதீர்த்
 தறிவித்து நிற்பதுநின் அருளாகில் எளியனேற்
 கறிவாவ தேதறிவிலா
 ஏதம்வரு வகையேது வினையேது வினைதனக்
 கீடான காயமேதென்
 இச்சா சுதந்தரஞ் சிறிதுமிலை இகபரம்
 இரண்டினுள் மலைவுதீர்த்
 தீதிலருள் கொண்டினி யுணர்த்தியெனை யாள்வையோ
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

SONG 11

Standing on the path of bhakti, circumambulating the world of nine continents in devout pilgrimage, bathing in seas and plunging into rivers, standing in penance amidst roaring flames with neither food nor water, quelling gnawing hunger with withered leaves, water and air, sitting in silentness, retreating in inaccessible caves, purifying the ten nadis, sending up the kundalini fire with prana into the moon's circle and containing them there—by so doing to absorb ineffable nectar and gain the siddhi for extending one's life—with these can I gain jnana or mukti? O Primal Source of Siddhanta mukti! O Chinmayananda Guru! O Dakshinamurti, seated high on the Sivagiri hilltop!

பத்திநெறி நிலைநின்றும் நவகண்ட பூமிப்
 பரப்பைவல மாகவந்தும்
 பரவையிடை மூழ்கியும் நதிகளிடை மூழ்கியும்
 பசிதாக மின்றியெழுநா
 மத்தியிடை நின்றும்உதிர் சருகுபுனல் வாயுவினை
 வன்பசி தனக்கடைத்து
 மெனத் திருந்தும்உயர் மலைநுழைவு புக்கியும்
 மன்னுதச நாடிமுற்றுஞ்
 சுத்திசெய் தும்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச்
 சோமவட் டத்தடைத்துஞ்
 சொல்லரிய அமுதுண்டும் அற்பவுடல் கற்பங்கள்
 தோறும்நிலை நிற்கவீறு
 சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ

சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்தகுருவே.

CANTO FIVE

மெளனகுரு வணக்கம் Salutations to Maunaguru

SONG 1

Shattering the chains of desire, kicking off the sprout of egoity, filled with the musth¹ of advaita, blowing out the six faiths as in a stream through the proboscis, gazing intensely upward until the darkness of pasa became a mere shadow underneath, swallowing the straying mind as balls of food and feeding on it to the full, tearing the resplendent veil of maya to shreds, controlling with the shining goad of chinmudra held in the hollow of Your palm—thus, in the fragrant juice dipped in the waters of chinmayananda bliss, filled with grace Divine, You raised me as a jnana elephant of towering presence! O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

NOTE: 1. musth—rut of elephant. Musth is a physiological condition observed in mating male elephants, characterized by highly aggressive behavior. It is also a dark, viscous fluid which has a strong, musky odor, signaling the elephant's musth condition to other elephants.

ஆசைநிக ளத்தினை நிர்த்தூளி படவுதறி
ஆங்கார முளையைஎற்றி
அத்துவித மதமாகி மதம்ஆறும் ஆறாக
அங்கையின் விலாழியாக்கிப்
பாசஇருள் தன்னிழ லெனச்சளித் தார்த்துமேல்
பார்த்துப் பரந்தமனதைப்
பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
படாமன்ன மாயைநூறித்
தேசுபெற நீவைத்த சின்முத்தி ராங்குசச்
செங்கைக் குளையடக்கிச்
சின்மயா னந்தசுக வெள்ளம் படிந்துநின்
திருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறு சற்சார மீதென்னை யொருஞான
மத்தகச மெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 2

After completely revealing the five elements, nada and all, You made me stand in impassivity, with thought uprooted in that state of jnana of those who discern ignorance from knowledge. Then You deluged me with the waters of chinmayananda and made me bask in it until "I" became "it." Fine indeed is the beautiful miracle You worked thus! "Long, long may flourish, my Father, Paramaguru of the wild banyan tree. Long, long may flourish the line of Nandi that blessed me with everlasting life." May the devotees thus praise in the rapture of their heart, O Guru who came to establish that the conclusions of *Vedas* and *Agamas* are not two, but one. O Guru who imparted divine instruction on the exalted Sivananda Siddhi Path! O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுதல் நாதமும்
 அடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
 தறியாமை யறிவாதி பிரிவாக அறிவார்கள்
 அறிவாக நின்றநிலையில்
 சிந்தையற நில்லென்று சும்மா இருத்திமேல்
 சின்மயா னந்தவெள்ளந்
 தேக்கித் திளைத்துநான் அதுவா யிருக்கநீ
 செய்சித்ர மிகநன்றுகாண்
 எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழஅரு
 ளியநந்தி மரபுவாழ்க
 என்றடியர் மனமகிழ வேதாக மத்துணி
 பிரண்டில்லை யொன்றென்னவே
 வந்தகுரு வேன்று சிவஞான சித்திநெறி
 மௌனோப தேசகுருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

SONG 3

Who was it that gave this egoity so much authority? Does this maya even exist outside of my thought? Will "sky flower" and "mirage water" ever have a practical use? Even my instructed state is thrown into confusion unless I receive Your grace to seek refuge in You. It performs a conjuring trick in my mind, establishing the illusory world as permanent. When shall I receive the secret of conquering this? Please tell me, O Jnanaguru Who expounds in Your grace the six established faiths and the philosophical unity of Vedanta and Siddhanta for all the worlds in cardinal directions to know. O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

ஆதிக்க நல்கினவ ராரிந்த மாயைக்கென்
 அறிவன்றி யிடமில்லையோ
 அந்தரப் புட்பமுங் கானலின் நீருமோர்

அவசரத் துபயோகமோ
 போதித்த நிலையையும் மயக்குதே அபயம்நான்
 புக்கஅருள் தோற்றிடாமல்
 பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
 புந்திக்குள் இந்தரசாலஞ்
 சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவும் உபாயம்நீ
 தந்தருள்வ தென்றுபுகல்வாய்
 சண்மத ஸ்தாபனமும் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரசநிர் வாகநிலையும்
 மாதிக்கொ டண்டப் பரப்பெலாம் அறியவே
 வந்தருளு ஞானகுருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 4

Holding as real this body that is evanescent, like a flash of lightning, hold-
 ing as real the pleasures of flashy women who intoxicate the senses with their
 collyrium-painted eyes, holding as heaven the stately mansion and mounting
 riches, holding gold as an imperishable treasure that waxes high, putting on
 false appearances to an excessive degree, abandoning to the winds the virtues of
 patience, wisdom, renunciation and charity, to be possessed of greed, miserliness
 and other demons, to walk about here below caught in the faith of the material-
 ist—with a single word, in compassion, You kept me from all these that I might
 receive the grace of the great Vedanta-Siddhanta accord and enjoy the life eter-
 nal. O You, Jnana Guru! O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who
 comes in the line of Tirumular!

மின்னனைய பொய்யுடலை நிலையென்றும் மையிலகு
 விழிகொண்டு மையல்பூட்டும்
 மின்னார்க ளின்பமே மெய்யென்றும் வளர்மாட
 மேல்வீடு சொர்க்கமென்றும்
 பொன்னையழி யாதுவளர் பொருளென்று போற்றிஇப்
 பொய்வேட மிகுதிகாட்டிப்
 பொறையறிவு துறவீதல் ஆதிநற் குணமெலாம்
 போக்கிலே போகவிட்டுத்
 தன்னிகரி லோபாதி பாழும்பேய் பிடித்திடத்
 தரணிமிசை லோகாயதன்
 சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரச சிவாநுபூதி
 மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத்த தாண்டன்பின்
 வாழ்வித்த ஞானகுருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 5

In a house of refreshment will be found a plentiful choice of things to eat. Like unto that, the *Vedas* and *Agamas* declare the critical path of jnana, with the four goals of man—dharma, artha, kama and moksha—and methods of demonstration and inference, the variety of choice being such that the clamor of I-ness is stalled. Realizing the four paths and their gradations from charya to jnana, and cognizing the difference of anu paksha¹ and sambhu paksha,² the functions of maya and the rest,³ and overcoming the mental aberration that conjures the distortion of one and two—“To stand thus is our tradition.” Thus You declared, O Parama Guru! O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

NOTES

1. anu paksha—Jivas striving to reach God.
2. sambhu paksha—Jivas made to strive by God to reach Him.
3. “And the rest” is a reference to karma and anava.

போனகம் இருக்கின்ற சாலையிடை வேண்டுவ
 புசித்தற் கிருக்குமதுபோல்
 புருடர்பெறு தர்மாதி வேதமுடன் ஆகமம்
 புகலுமதி னாலாம்பயன்
 ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுதல்
 நானாவி தங்கள் தேர்ந்து
 நான்நான் எனக்குளறு படைபுடை பெயர்ந்திடவும்
 நான்குசா தனமும்ஓர்ந்திட்
 டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிசோ பானமுற்
 றணுபஷ சம்புபஷம்
 ஆமிரு விகற்பமும் மாயாதி சேவையும்
 அறிந்திரண் டொன்றென்னுமோர்
 மானத விகற்பமற வென்றுநிர் பதுநமது
 மரபென்ற பரமகுருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 6

Untaught knowledge, indifferent listening, pitiless seeing, a heart that exults in murder, thieving, drinking and lusting, speech that is full of vicious lies—I know not anything that may be termed good virtue. Only in form am I a man, otherwise I seek not the ends of man, even in dreams. All these You know, Who knows all! How will I ever be liberated? To those who hold darkness as darkness, light will be the refuge; to me, Your grace is the refuge. You who bear the name “The

.....
Beside the rushing Kaveri River, a young Tayumanavar sits with folded hands before a serene sadhu. This is the first of many encounters with mystical souls on his journey toward the Divine.

Almighty,” why not accept this knave in Your grace? O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

கல்லாத அறிவுமேற் கேளாத கேளாத கேள்வியுங்
 கருணைசிறி தேதுமில்லாக்
 காட்சியும் கொலைகளவு கட்காமம் மாட்சியாக்
 காதலித் திடுநெஞ்சமும்
 பொல்லாத பொய்ம்மொழியும் அல்லாது நன்மைகள்
 பொருந்துகுணம் ஏதும்அறியேன்
 புருடர்வடி வானதே யல்லாது கனவிலும்
 புருடார்த்தம் ஏதுமில்லேன்
 எல்லா மறிந்தநீ யறியாத தன்றெனக்
 கெவ்வண்ணம் உய்வண்ணமோ
 இருளையிரு ளென்றவர்க் கொளிதா ரகம்பெறும்
 எனக்குநின் னருள்தாரகம்
 வல்லா னெனும்பெய ருனக்குள்ள தேயிந்த
 வஞ்சகனை யாளநினையாய்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 7

At Your glance, the tiger roaming the forest will frisk in friendliness with the gentle cow. At Your gesture, the elephant in musth will bring You a flaming log of wood and Kamadhenu, the heavenly cow, will bow low at Your golden feet, whispering, “The meal is ready.” King of Earth and King of Poets hail to You as the King of Penance, crying out “Victory and Praise to You!” At the sight of Your face, beaming compassionate wisdom, even the nava natha siddhars¹ will seek Your friendship and jnanis like Sukha² and Vamadeva³ will praise You. Is it easy to describe Your greatness which this world and that laud so highly? O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

NOTES

1. Nine supreme master siddhars: Adinath, Matsyendranath, Gorakhnath, Chauranginath, Gajakantharnath, Achal Acambhenath, Santoshnath, Satyanath, Udayanath
2. Sukha was the son of Vyala, and narrator of Bhagavata— he renounced the world the moment he was born.
3. Vamadeva, a rishi, was a contemporary of Vasishtha in the court of King Dasaratha in Ayodhya.

கானகம் இலங்குபுலி பசுவொடு குலாவும்நின்
 கண்காண மதயானைநீ
 கைகாட்ட வுங்கையால் நெகிழிக் கெனப்பெரிய
 கட்டைமிக ஏந்திவருமே

போனகம் அமைந்ததென அக்காம தேனுநின்
 பொன்னடியில் நின்றுசொலுமே
 புவிராசர் கவிராசர் தவராச ரென்றுனைப்
 போற்றிசய போற்றிஎன்பார்
 ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிலே
 நவநாத சித்தர்களும்உன்
 நட்பினை விரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதல்
 ஞானிகளும் உனைமெச்சுவார்
 வானகமும் மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடும்உன்
 மகிமையது சொல்லஎளிதோ
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 8

A million, million are those who live on withered leaves and plain water. A million, million more are those who, like the mythical sahora bird that feeds on the milky moonbeam, drink of the nectar flowing from the mystic moon and remain immortal. A million, million further are those who, having sundered karma's cord, live in the solitary ecstasy of wisdom's silentness, knowing neither day nor night. Surrounded by them all are You, seated in state on the lion throne studded with rare gems! When will it be that You call me to adore You, that I worship at Your feet, bowing low repeatedly with fragrant flowers, and rid myself of my heart's woes? O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

சருகுசல பட்சணிக ளருகோடி யல்லால்
 சகோரபட் சிகள்போலவே
 தவளநில வொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
 தன்மைய ரனந்தகோடி
 இருவினைக ளற்றிரவு பகலென்ப தறியாத
 ஏகாந்த மோனஞான
 இன்பநிட் டையர்கோடி மணிமந்த்ர சித்திநிலை
 எய்தினர்கள் கோடிசூழக்
 குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிசை
 கொலுவீற் றிருக்கும்நின்னை
 கும்பிட் டனந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக்
 குறையெலாந் தீரும்வண்ணம்
 மதுமல ரெடுத்துனிரு தாளையர்ச் கிக்கவெனை
 வாவென் றழைப்பதெந்நாள்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

SONG 9

Like the murderous hunter devil, the ahankara is mightier by far than the accursed anava.¹ It will befog reason, it will not let you know what's right. Whatever it touches, it identifies the self with that thing and will say unbearable things. It will claim that it is equal to Hari, Hara, Brahma and the other Gods. It will remain like the axle pin of a rolling wagon, itself immobile in the center of things. It will proclaim, "Who here is equal to me?" Filled with Ravana-like spirit, it will establish its tyrannous rule in the domain of the heart. How can this poor slave be contending with this all the time? O Guru who preaches in silentness! O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

NOTE: 1. While both ahankara and anava denote limitations or barriers to spiritual realization, ahankara is more about the psychological sense of "I" and "mine," whereas anava, a term specific to Saivism, is about the soul's inherent sense of incompleteness and separation from the divine.

ஆங்கார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்த்த
 ஆணவத் தினும்வலிதுகாண்
 அறிவினை மயக்கிடும் நடுவறிய வொட்டாது
 யாதொன்று தொடினும் அதுவாய்த்
 தாங்காது மொழிபேசும் அரிகரப் பிரமதி
 தம்மொடு சமானமென்னுந்
 தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
 தன்னிலசை யாதுநிற்கும்
 ஈங்காரெ னக்குநிகர் என்னப்ர தாபித்
 திராவணா காரமாகி
 இதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய்
 திருக்கும்இத னொடெந்நேரமும்
 வாங்காநி லாஅடிமை போராட முடியுமோ
 மௌனோப தேசகுருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

SONG 10

So very diverse are my desires, like the caterpillar I leave one and grasp another. Possessed of such a vacuous mind, I do not know how to explicitly praise Your grace. This limited intellect grasps only duality. If someone suddenly utters a word, my heart leaps to proclaim it louder than my ears heard it, the flame from the pit of my stomach leaps to my heart, lacking the power to know the inscrutable. Like those affected by madness, I babble. How to know the path of liberation? How to look upon pleasure and pain with indifference? Yet, my master, I hold my

faith in that one word you taught me, like the beacon light on a hilltop. O Mantra Guru! O Yoga Tantra Guru! Maunaguru who comes in the line of Tirumular!

பற்றுவுவகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
 பற்றியுழல் கிருமிபோலப்
 பாழ்ச்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேன்துவிதமோ
 சிற்றறிவ தன்றியும் எவரேனும் ஒருமொழி
 திடுக்கென் றுரைத்தபோது
 சிந்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெந்
 தீநெஞ்சம் அளவளாவ
 உற்றுணர உணர்வற்றுன் மத்தவெறி யினர்போல
 உளறுவேன் முத்திமார்க்கம்
 உணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ் சமானமாய்
 உறுவதெப் படியாயினும்
 மற்றெனக் கையநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
 மலையிலக் கெனநம்பினேன்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

CANTO SIX

கருணாகரக் கடவுள் Compassionate God

SONG 1

“O You—attributeless, disease free,¹ spotless, supportless, beyond sense perception, moksha’s form, formless, motionless, beyond speech, free of attachment, eternally free, uncreated, beyond cosmic form, all-pervasive, limitless, eternally blissful, Jnana God, Sambhu! Siva Shankara, Sarvesha!”—will I thus think of You forever and ever? O You, wonder beyond imagining, not known to everyone, the nonduality that is perfect bliss for liberated devotees, the mystery that is the unflinching grace of manifest presence. O holy Guru seated at the foot of the wild banyan tree with triple eyes for us to see, transcending imagination, You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!²

NOTES

1. Disease here refers to birth and death.
2. Golden Hall refers to the cosmic arena of divine knowledge.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப

நிர்விடய கைவல்யமா
 நிட்கள அசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
 நிர்த்தொந்த நித்தமுக்கத
 தற்பரவித் வாஜீத வ்யோமபரி பூரண
 சதானந்த ஞானபகவ
 சம்புசிவ சங்கர சர்வேச என்றுநான்
 சர்வகா லமும்நினைவனோ
 அற்புத அகோசர நிவிர்த்திபெறும் அன்பருக்
 கானந்த பூர்த்தியான
 அத்துவித நிச்சய சொரூபசாட் சாத்கார
 அநுபூதி யநுகுதமுங்
 கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற்
 கண்ணூ டிருந்தகுருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 2

The earth and the rest of elements five, the external organs of action,¹ the sense organs, mouth, ear and the rest,² the sense potencies (sound and the rest),³ the organs of knowledge (mind and the rest),⁴ the kalas and the other tattvas, ending in the ultimate suddha tattva—all the tattvas, ninety and six, thus recounted and more, were subsumed in the one word that was uttered in silentness. As the pure void, as rapture immense, the ocean of bliss appeared. How shall I describe it? You, the vision ineffable that abandoned not the beloved devotees who, melting in love, stood praying with folded hands, singing Your praise in melodious refrain and standing constant in the path of love, ripe to receive Your unique grace. You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

NOTES

1. kamendriyas, 2. jnanendriyas, 3. tanmatras, 4. antakaranas

மண்ணாதி ஐந்தொடு புறத்திலுள கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ராதியும்
 வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதி கலையாதி
 மன்னுசுத் தாதியுடனே
 தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவும் மெளனியாய்ச்
 சொன்னவொரு சொற்கொண்டதே
 தூவெளிய தாயகண் டானந்த சுகவாரி
 தோற்றுமதை என்சொல்லுவேன்

.....
God Siva in His Sadasiva form blesses the world. Only three of His five faces are seen, faces which depict His powers of creation, preservation, dissolution, concealing grace and revealing grace.

பண்ணாரும் இசையினொடு பாடிப் படித்தருட்
 பான்மைநெறி நின்றதுதவறாப்
 பக்குவ விசேடராய் நெக்குநெக் குருகிப்
 பணிந்தெழுந் திருகைகூப்பிக்
 கண்ணாறு கரைபுரள நின்றஅன் பரையெலாங்
 கைவிடாக் காட்சியுறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 3

All are but Your liege vassals, all are but Your possessions, all are but Your actions, all are pervaded by You—thus may You be described, so proclaim the Rig and the other *Vedas*. This is what the noble gurus have taught. There is none other than this, I have fully realized. Having realized it, I have not reached the state of bliss, but thus I stand. That too is Your grace—so You intimated within this ignorant one. Now tell me, what is the way of redemption? You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

எல்லாமுன் அடிமையே எல்லாமுன் உடைமையே
 எல்லாமுன் னுடையசெயலே
 எங்கணும் வியாபிநீ என்றுசொல்லு மியல்பென்
 றிருக்காதி வேதமெல்லாஞ்
 சொல்லான் முழக்கியது மிக்கவுப காரமாச்
 சொல்லிறந் தவரும்விண்டு
 சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவான பேருந்
 தொகுத்தநெறி தானுமிவையே
 அல்லாம லில்லையென நன்றா அறிந்தேன்
 அறிந்தபடி நின்றதுசுகநான்
 ஆகாத வண்ணமே இவ்வண்ண மாயினேன்
 அதுவுநின தருளென்னவே
 கல்லாத அறிஞனுக் குள்ளே யுணர்த்தினை
 கதிக்குவகை யேதுபுகலாய்
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 4

Is my thinking as muddled as those who, befogged in brain, hold the noonday light as midnight darkness? As Mauni, You have taught me in silence that unique word which encompasses the vast spaces and fills the void in unbroken continuity. Yet I did not take to it. Instead, I was like the children that play at building houses of sand and pretend to eat with relish the imaginary food that is cooked there. The learning I ardently learned and the wisdom I fervently gathered and

held fast to, showed that there is no duality, as I and You. Thus unable to direct my mind that arose in between, I pined and pined. When shall I be deserving of Your grace? You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

பட்டப் பகற்பொழுதை இருளென்ற மருளர்தம்
 பட்சமோ எனதுபட்சம்
 பார்த்தவிட மெங்கணுங் கோத்தநிலை குலையாது
 பரமவெளி யாகவொருசொல்
 திட்டமுடன் மெளனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
 சேராமல் ஆராகநான்
 சிறுவீடு கட்டியதின் அடுசோற்றை யுண்டுண்டு
 தேக்குசிறி யார்கள்போல
 நட்டனைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமும்
 நன்னிலய மாகவுன்னி
 நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
 நடுவே முளைத்தமனதைக்
 கட்டஅறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக் குரித்தாவனோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 5

Seated inmost within the heart of truthful ones whose tongue utters nothing but truth, You taught the truth that is Truth of truths. This is the truth. There is no doubt about it. Yet, in the heart of this false one who utters nothing but falsehood, You made falsehood of falsehoods appear as perfect truth. What, then, shall this helpless one do? O You of Jnana Guru in Vishnu form! O You, the four-headed Brahma Guru that chants *Vedas* from the lotus seat! O You, the Guru that taught faiths all! O Guru who teaches in love to dear devotees that seek refuge in You! You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யரு ளிருந்துநீ
 மெய்யான மெய்யைஎல்லாம்
 மெய்யென வுணர்த்தியது மெய்யிதற் கையமிலை
 மெய்யேதும் அறியாவெறும்
 பொய்விடாப் பொய்யினேன் உள்ளத் திருந்துதான்
 பொய்யான பொய்யைஎல்லாம்
 பொய்யெனா வண்ணமே புகலமைத் தாயெனில்
 புன்மையேன் என்செய்குவேன்
 மைவிடா செழுநீல கண்டகுரு வேவிடணு
 வடிவான ஞானகுருவே

மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
 மதங்கள்தொறும் நின்றகுருவே
 கைவிடா தேயென்ற அன்பருக் கன்பாய்க்
 கருத்தூ டுணர்த்துகுருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 6

I worship You not in any form—for when I seek to gather the flowers for Your worship, I see You seated in the flower and my heart dares not pluck it. Or, when I raise my hands folded for worship, my heart shrinks from it, for there You are, already seated. When I bow, it is but half-hearted. Am I fit to worship You? O You, the sky and the rest of the elements! O Nadam! O Vedam! O Vedantam! O the Wealth Supreme acquired by listening! O the seed in the land of that listening! O the germ of that seed! O You in the form of eyes, thoughts, number and letter! O Mauna form that is my redemption! You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
 பாவித் திறைஞ்சஆங்கே
 பார்க்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்திஅப்
 பனிமல ரெடுக்கமனமும்
 நண்ணேன் அலாமலிரு கைதான் குவிக்கஎனில்
 நாணும்என் னுளம்நிற்றிநீ
 நான்கும்பி டும்டோ தரைக்கும்பி டாதலால்
 நான்பூசை செய்யல் முறையோ
 விண்ணேவி ணாதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந்தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேஅ வித்தின் முளையே
 கண்ணே கருத்தேஎன் எண்ணே எழுத்தே
 கதிக்கான மோனவடிவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 7

Whatever Vedic mantra You constantly hold to, the object of that mantra will automatically be fulfilled. Even though they are on Earth, they who constantly sit in trance never think of death. This is not to be taught to those who have no understanding. If You do teach them these things, they raise a sea of contention. Are not the divine-natured Markandeya,¹ Sukhar and other munis Siddhanta's immortals? O God, worshiped with folded hands by Indra and other devas,

Brahma and the other Gods, munis learned in Rig and other *Vedas*, the hosts of ganas, navanada siddhars, the Sun, Moon and the rest, the gandharvas, the kinnaras!² You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

NOTES

1. Markandeya was a rishi destined to die at the age of 16 who was saved from the clutches of Yama, the God of Death, by his intense devotion to Siva.
2. Gandhavas and kinnaras are celestial musicians. They are depicted in art and literature playing musical instruments and singing praises to the gods.

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தான்வந்து முற்றுமெனலால்
சகமீ திருந்தாலும் மரணமுண் டென்பது
சதாநிட்டர் நினைவதில்லை
சிந்தையறி யார்க்கீது டோதிப்ப தல்லவே
செப்பினும் வெகுதர்க்கமாம்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர் சுகராதி முனிவோர்கள்
சித்தாந்த நித்யரலரோ
இந்த்ராதி தேவதைகள் பிரமாதி கடவுளர்
இருக்காதி வேதமுனிவர்
எண்ணரிய கணநாதர் நவநாத சித்தர்கள்
இரவிமதி யாதியோர்கள்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் மற்றையர்கள் யாவருங்
கைகுவித் திடுதெய்வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 8

My mind which frisked like a lamb, I sacrificed. No more the unholy gods of karma for me. To You who is the God of peace filled with the purity of turiya, I have become a serf. With love as the consecrating waters for Your worship, with life as the outstretched oblation, with prana as the flaming incense and light— thus have I dedicated my worship, not for once, but as a constant performance. O rich ambrosia that has been distilled to clarity by the *Vedas*! O sweet syrup that has been distilled from pure honey, sugar and diverse delicious juices! O rapture that does not satiate! O You, lofty love that comes to commingle, slowly piercing the darkness of the intellect. You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத்த தேன்கர்ம
துட்டதே வதைகளில்லை

துரியநிறை சாந்ததே வதையாம் உனக்கே
 தொழும்பன்அன் பபிடேகநீர்
 உள்ளுறையி லென்னாவி நைவேத்தி யம்பராணன்
 ஓங்குமதி தூபதீபம்
 ஒருசால மன்றிது சதாகால பூசையா
 ஒப்புவித் தேன்கருணைசூர்
 தெள்ளிமறை வடியிட்ட அமுதப் பிழம்பே
 தெளிந்ததே னேசீனியே
 திவ்யரச மியாவுந் திரண்டொழுகு பாகே
 தெவிட்டாத ஆனந்தமே
 கள்ளன் அறி லுடுமே மெள்ளமெள வெளியாய்க்
 கலக்கவரு நல்லஉறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 9

The body drooping in tenderness, the bones melting in love, the eyes streaming fountains of joyous tears, thinking of a love that is like a magnet drawing a needle. The heart throbbing in anguish, singing, dancing and jumping, trembling within. The bedewed moonlike face, overspread with joy, rising in endearment, the palms spread flower-like in supplication and the tongue singing in praise, "O the heavens! The delicious rains that descend from the heavens! Long may You be!" Thus, like the surging waters of the sea whose floodgates are open, is the love of Your devotees. And to such love are You easy of reach. Will You be accessible to hardhearted persons like me? You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

உடல்குழைய என்பெலாம் நெக்குருக விழிநீர்கள்
 ஊற்றென வெதும்பியூற்ற
 ஊசிகாந் தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
 ஒருறவும் உன்னியுன்னிப்
 படபடென நெஞ்சம் பதைத்துள் நடுக்குறப்
 பாடியா டிக்குதித்துப்
 பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
 பரப்பியார்த் தார்த்தெழுந்து
 மடலவிழு மலரனைய கைவிரித் துக்கூப்பி
 வானேயவ் வானிலின்ப
 மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீநீழி
 வாழியென வாழ்த்தியேத்துங்

.....
Wandering mendicants are revered in India to this day. Families eagerly feed them, knowing there will be ample blessings in return. Here a woman and her curious daughter share the family's midday meal of simple rice with the poet.

கடல்மடை திறந்தனைய அன்பரன் புக்கெளியை
 கன்னெஞ்ச னுக்கெளியையோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

SONG 10

Learned men know that life will happen in the next birth the same way it happened in this birth, so they always help others, speak sweetly, do not speak lies, show empathy to others, and harm no living beings. They thus act, knowing You are the witness in their hearts who grants all bliss like the wish-fulfilling sandalwood tree and kalpaka tree. You will grant all bliss. You are the sarabha¹ that comes to shatter my karmas that leap on me like the lion. O the Sun that rises to dispel the thick darkness of my troubled mind! You are the heavenly ship of grace that has come to rescue me from the waters of excessive desire. You, the God of unlimited compassion, dancing rapturously in the Golden Hall defying description!

NOTE: 1. Sarabha, or Sinbul, is a mythical bird with eight legs that overpowers a lion.

இங்கற்ற படியங்கு மெனவறியு நல்லறிஞர்
 எக்காலமும் உதவுவார்
 இன்சொல்தவ றார்பொய்மை யாமிழுக் குரையார்
 இரங்குவார் கொலைகள்பயிலார்
 சங்கற்ப சித்தரவ ருள்ளக் கருத்திலுறை
 சாட்சிநீ யிகபரத்துஞ்
 சந்தான கற்பகத் தேவா யிருந்தே
 சமத்தின் பமும்உதவுவாய்
 சிங்கத்தை யொத்தென்னைப் பாயவரு வினையினைச்
 சேதிக்க வருசிம்புளே
 சிந்தா குலத்திமிரம் அகலவரு பானுவே
 தீனனேன் கரையேறவே
 கங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் வளரருட்
 ககனவட் டக்கப்பலே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்கடவுளே.

CANTO SEVEN

சித்தர்கணம் Assembly of Siddhars

SONG 1

You travel with the speed of thought to all the cardinal directions and to the farthest points of the Earth. Yourself a mountain of virtue, You reach the mighty golden Meru¹ and sport in the distant poles like the valorous God that holds the discus.² As easily as the ceremonial sip of water before a meal, You can drink the roaring waters of the seven seas. You can take Indraloka³ and the mighty Iravada⁴ elephant and play with them like a ball. You can reduce the spaces vast to a tiny mustard seed, revealing the eight primal mountain ranges⁵ beyond. You can perform miraculous feats far greater than these. For such as You, would it be difficult to appear before this slave? O You, the Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

NOTES

1. A fabulous mountain said to be at the North Pole.
2. Vishnu.
3. The domain of the king of celestials.
4. Indra's mount, a white elephant.
5. These are said to be the eight girdles and supporters of Earth. They are variously nomenclatured by various authorities. One account mentions them thus: 1) Malayavam on the east 2) Gandhamedan on the west 3) Nishathe, 4) Hemattenda and 5) Himalaya on the south 6) Nila, 7) Sveda and 8) Sringa on the north of Meru. By another account they are: 1) Kailasa 2) Himalaya 3) Mandara 4) Vindhya 5) Nishada 6) Hemakuta 7) Nilagiri 8) Gandhamadana

திக்கொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
சென்றோடி யாடிவருவீர்
செம்பொன்மக மேருவொடு குணமேரு என்னவே
திகழ்துருவம் அளவளாவி
உக்ரமிகு சக்ரதர னென்னநிற் பீர்கையில்
உழுந்தமிழும் ஆசமனமா
வோரேழு கடலையும் பருகவல் லீரிந்தரன்
உலகும்அயி ராவதமுமே
கைக்கெளிய பந்தா எடுத்து விளையாடுவீர்
ககனவட் டத்தையெல்லாம்
கடுகிடை யிருத்தியே அஷ்டகுல வெற்பையும்
காட்டுவீர் மேலும்மேலும்
மிக்கசித் திகளெலாம் வல்லநீ ரடிமைமுன்
விளங்குவரு சித்திஇலிரோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே.

SONG 2

You can bring down to Earth the heavenly kalpaka tree that flourishes with honey-eyed blooms. You can make shankha nidhi and padma nidhi,¹ like two servitors on either side, stand and serve all that is wished for. You can turn beggars into kings. You can reduce the mighty flood waters at the end of eons to a tiny brook's trickle. You can transmute a worthless potsherd into gleaming gold of purest fineness. You can make the world rest on Your yogic staff to give the subterranean serpent some relief, and then restore the burden back to him. For such as You, is it too much to melt my stony heart? O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

NOTE: 1. The two species of celestial gold treasure, regarded as possessing life and yielding whatever is desired—one in the form of a conch (shankha nidhi) and the other a lotus (padma nidhi).

பாட்டளி துதைந்துவளர் கற்பகநல் நீழலைப்
 பாரினிடை வரவழைப்பீர்
 பத்மநிதி சங்கநிதி இருபாரி சத்திலும்
 பணிசெய்யுந் தொழிலாளர்போல்
 கேட்டது கொடுத்துவர நிற்கவைப் பீர்பிச்சை
 கேட்டுப் பிழைப்போரையுங்
 கிரீடபதி யாக்குவீர் கற்பாந்த வெள்ளமொரு
 கேணியிடை குறுகவைப்பீர்
 ஓட்டினை எடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றாக
 ஒளிவிடும் பொன்னாக்குவீர்
 உரகனும் இளைப்பாற யோகதண் டத்திலே
 உலகுசுமை யாகவருளால்
 மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக் கல்லையனல்
 மெழுகாக்கி வைப்பதரிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கண்மே.

SONG 3

When at the end of eons the elements earth and water merge into one another, You will rest in the void infinite. If at the end of eons the flood waters rise high, You will float like the bee above the surface and stand in Siva yoga state. Or if the seven primal clouds¹ pour unceasingly, You will reside in the Moon, shining from there. When at the end of the eons Brahma and others meet their destruction, You will flourish, You the blessedness mounted on Nandi the bull. When at the end of eons, the typhoons blow to a destructive finale, You will, because of Your dharana state, stand unmoved like Mount Meru. O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

NOTE: 1. The seven primal clouds: samvartham (cloud shedding gems); avartham (pouring water), pushkalavartham (raining gold), sankhartham (scattering flowers), dronam (emitting dust), kalamukti (dropping stones), nilavarna (belching fire).

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றொடொன் றாகவே
 பற்றிலய மாகுபோழ்து
 பரவெளியின் மருவுவீர் கற்பாந்த வெள்ளம்
 பரந்திடி னாதற்குமீதே
 நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை
 நிற்பீர் விகற்பமாகி
 நெடியமுகி லேழும்பரந்துவரு டிக்கிலோ
 நிலவுமதி மண்டலமதே
 ஊரென விளங்குவீர் பிரமதி முடிவில்விடை
 ஊர்தியரு ளாலுலவுவீர்
 உலகங்கள் கீழ்மேல வாகப் பெருங்காற்
 றுலாவின்றல் தாரணையினால்
 மேருவென அசையாமல் நிற்கவல் லீருமது
 மேதக்க சித்திஎளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

SONG 4

Of the countless species of creation, human birth is the most precious of all. If I miss this birth, as what other specie will I be born? And what other things will befall me I know not. So, while I am here below, it is best that You make me swoon in joy, pouring the rains of rapture from the heavens high. Until then, alone, I do pray that this body habitat be preserved intact, and with the incomparable blessing that You make me swoon in joy, pouring the rains of rapture from the heavens high. Until then, alone, I do pray that this body habitat be preserved intact and with the blessing of Gauri Kundalini, the Creatress, may the ambrosia from the mystic moon pour continuously. This is what I, Your slave, crave. O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

எண்ணரிய பிறவிதனில் மானுடப் பிறவிதான்
 யாதினும் அரிதரிதுகாண்
 இப்பிறவி தப்பினா லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 ஏதுவருமோ அறிகிலேன்
 கண்ணகல் நிலத்துநான் உள்ளபொழு தேஅருட்
 ககனவட் டத்தில்நின்று
 காலுன்றி நின்றுபொழி யானந்த முகிலொடு
 கலந்துமதி யவசமுறவே

பண்ணுவது நன்மைஇந் நிலைபதியு மட்டுமே
 பதியா யிருந்ததேகப்
 பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண் டலியாயி
 பண்ணவிதன் அருளினாலே
 விண்ணிலவு மதியமுதம் ஒழியாது பொழியவே
 வேண்டுவே னுமதடிமைநான்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கண்மே.

SONG 5

What shall I say of these worldly ways full of deceit? What is this fun that consists of eating in the cause of this false body, and having eaten going to sleep? This is but cheating, not penance pure. This is known even to the blind. When shall we speak this out and condemn it? I know not. O You royalties that flourish in the land of eight-limbed yoga within the body! You that are of peaceful virtues! You have conquered even the golden mountain Meru that is canopied by dark serried clouds. By Your yoga staff, You have pierced it through and planted on its peak Your flag of victory! O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

பொய்திகழும் உலகநடை என்சொல்கேன் என்சொல்கேன்
 பொழுதுபோக் கேதென்னிலோ
 பொய்யுடல் நிமித்தம் புசிப்புக் கலைந்திடல்
 புசித்தபின் கண்ணுறங்கல்
 கைதவ மலாமலிது செய்தவம தல்லவே
 கண்கெட்ட பேர்க்கும்வெளியாய்க்
 கண்டதிது விண்டிதைக் கண்டித்து நின்றலெக்
 காலமோ அதையறிகிலேன்
 மைதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
 வரையினொடு செம்பொன்மேரு
 மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதண் டக்கோல்
 வரைந்துசய விருதுகாட்டி
 மெய்திகழும் அட்டாங்க யொசபூ மிக்குள்வளர்
 வேந்தரே குணசாந்தரே
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கண்மே.

SONG 6

The four internal organs of intellect, standing in accord like the four wings of the military— elephants, cavalry, chariots and the infantry—the writ of the famed six adhara centers running in the three spheres,¹ the ten kinds of vibrations² blaring their music; seated on the lion throne,³ the full moon⁴ canopying over that throne, in cardinal directions all and encompassing ends of the horizon vast; the bliss ethereal wafting over the heart like the fragrance of the famed flowers of the spring; the celestials, Indra and the rest, blessing, “Hail Your victory,” “Hail You”— thus do You sit in state—in imperishable Sivaraja yoga. Is this greatness ordinary? O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

NOTES

1. Three spheres are Sun, Moon and fire
2. The ten vibrations are within the nadis
3. Lion throne is referencing controlled senses
4. Full moon refers to the moon-like light in the head

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மனவாதி
 கேள்வியி னிசைந்துநிற்பக்
 கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண்ட லத்திலுங்
 கிள்ளாக்குச் செல்லமிக்க
 தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்க ளோலிடச்
 சிங்காச னாதிபர்களாய்த்
 திக்குத் திகந்தமும் பூரண மதிக்குடை
 திகழ்ந்திட வசந்தகாலம்
 இசையமலர் மீதுறை மணம்போல ஆனந்தம்
 இதயமேற் கொள்ளும்வண்ணம்
 என்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகராய்
 இந்தராதி தேவர்களெலாம்
 விசயசய சயவென்ன ஆசிசொல வேகொலு
 இருக்குநும் பெருமைஎளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

SONG 7

Does there exist a fool like me among men or women in all this world? I have not controlled even for a second my thoughts which dance like a kite. With thoughts for nothing but divine grace, with mouth shut, eyes closed, breath controlled, I have not sought to rouse the kundalini to reach the kala of mystic moon within. Having learned from what I have heard all these days, I let them take their own course of flight and became a man of this illusory world. That I, so low, worse than a cur, may not aimlessly wander further, may You appear visible as the

beacon light on a hilltop! O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

ஆணிலே பெண்ணிலே என்போல ஒருபேதை
 அகிலத்தின் மிசையுள்ளதோ
 ஆடிய கறங்குபோ லோடியுழல் சிந்தையை
 அடக்கியொரு கணமேனும்யான்
 காணிலேன் திருவருளை யல்லாது மெளனியாய்க்
 கண்மூடி யோடுமூச்சைக்
 கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்
 கனலினை எழுப்பநினைவும்
 பூணிலேன் இற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
 போக்கிலே போகவிட்டுப்
 பொய்யுலக னாயினேன் நாயினுங் கடையான
 புன்மையேன் இன்னம் இன்னம்
 வீணிலே யலையாமல் மலையிலக் காகநீர்
 வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

SONG 8

“Sweet as sugar cane,” “delicious as the triple fruits,”¹ “melting in the mouth like candy”—thus have the Gods always inspired devotional songs. This, however, is not that. Weeping and sobbing, with thoughts that arise in the infernal mind, split between knowledge and ignorance—my outpourings in Tamil are composed. Since my Tamil verse has evoked affectionate appreciation, the world will not condemn it. They said, “You are filled with peaceful virtues somewhat” and so shared a few of the things they experienced, dispelling my darkness like a flash of lightning. Now, when is the day to be that the mind of this slave listening to it will blossom? O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

NOTE: 1. Plantain, mango and jackfruit.

கன்னலமு தெனவுமுக் கனியெனவும் வாயூறு
 கண்டெனவும் அடியெடுத்துக்
 கடவுளர்கள் தந்ததல அழுதழுது பேய்போல்
 கருத்திலெழு கின்றவெல்லாம்
 என்னதறி யாமையறி வென்னுமிரு பகுதியால்
 ஈட்டுதமி மென் தமிழினுக்
 கின்னல்பக ராதுலகம் ஆராமை மேலிட்
 டிருத்தலால் இத்தமிழையே

.....
 As a youth, our poet studied Sanskrit and Tamil with pundits in forest ashrams. His early language training prepared him for the profound outpouring of poetry that became his timeless gift.

சொன்னவ னியாவனவன் முத்திசித் திகளெலாந்
 தோய்ந்த நெறியேபடித்தீர்
 சொல்லுமென அவர்நீங்கள் சொன்னஅவை யிற்சிறிது
 தோய்ந்தகுண சாந்தனெனவே
 மின்னல்பெற வேசொல்ல அச்சொல்கேட் டடிமைமனம்
 விகசிப்ப தெந்தநாளோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

SONG 9

Possessed of curved claws on hands and feet, taking shelter in caves, turned gleaming white with holy ashes smeared in full, the eyes gazing sunny skyward, lids batting not, the heart exulting day and night in tearing the dark elephants¹ to pieces, glorying in the skins of diverse tigers and deers, taking their abode in the high mountains covered with stately trees reaching up to the heavens and shielding the rays of sun from penetrating to earth—because of these parallels You are described by the great as the leonine king of tapas². O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

NOTES

1. Dark elephants refers to the senses.
2. Tapas is spiritual austerity and extreme effort.

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலால்
 போந்திடை யொடுக்கமுறலால்
 பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே அருள்கொண்டு
 பூரித்த வெண்ணீர்மையால்
 எற்பட விளங்குகக னத்திலிமை யாவிழி
 இசைந்துமேல் நோக்கம்உறலால்
 இரவுபக லிருளான கனதந்தி படநூறி
 இதயங் களித்திடுதலால்
 பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னூரியது
 படைத்துப்ர தாபமுறலால்
 பனிவெயில்கள் புகுதாமல் நெடியவான் தொடர்நெடிய
 பருமர வனங்களாரும்
 வெற்பினிடை யுறைதலால் தவராச சிங்கமென
 மிக்கோ ருமைப்புகழ்வர்காண்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

SONG 10

Of a certain, of a certain, are they the noble ones who have no learning. What shall I speak of my fate, my intelligence, which, though learned, is possessed of wisdom none? If the good people say the jnana path of liberation is the exalted one, I argue that the karma path is all important. If someone argues, karma is the important path, I turn 'round and say that jnana is all important. If one learned in Sanskrit comes to argue, I speak of the exalted truths expounded in Tamil. If pundits learned in Tamil similarly come, I smatter a few shlokas in Sanskrit. Thus, confusing all, establishing nothing decisive, will this learning ever lead to mukti? O Supreme Siddhar of divine light, the confluence of Vedanta and Siddhanta!

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
 கற்றும்அறி வில்லாதஎன்
 கர்மத்தை யென்சொல்கேன்மதியென் சொல்லுகேன்
 கைவல்ய ஞானநீதி
 நல்லோ ருரைக்கிலோ கர்மமுக கியமென்று
 நாட்டுவேன் கர்மமொருவன்
 நாட்டினா லோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
 நவிலுவேன் வடமொழியிலே
 வல்லா னொருத்தன்வர வுந்த்ரா விடத்திலே
 வந்ததா விவகரிப்பேன்
 வல்லதமி ழறிஞர்வரின் அங்ஙனே வடமொழியி
 வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
 வெல்லாம லெவரையும் மருட்டிவிட வகைவந்த
 வித்தையென் முத்திதருமோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

CANTO EIGHT

ஆனந்தமானபரம் The Blissful Supreme

SONG 1

How many vices the virtue of nonkilling dispels in me, who nothing of that virtue is? How many the horrors, the injustices, the hard-hearted cruelties, how vast the barrenness of ignorance, how overweening the pride, the hypocrisy of heart! How deep the indifference even when the righteous path is shown! How far, far astray from the path of grace ordained for liberation! How close the striving, how restless the thinking of the cabals that aimless flourish! How many the

unwanted things You have placed in my path, like attachment to the body that is illusory, like an Indrajal! I, who have become Your slave, should I be their slave, too? O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

கொல்லாமை எத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமக்
குணமொன்றும் ஒன்றிலேன்பால்
கோரமெத் தனைபட்ச பாதமெத் தனைவன்
குணங்களெத் தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத் தனைமனக்
கள்ளமெத் தனையுள்ளசற்
காரியஞ் சொல்லிடினும் அறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்தஅருளில்
செல்லாமை யெத்தனைவிர் தாகோட்டி யென்னிலோ
செல்வதெத் தனைமுயற்சி
சிந்தையெத் தனைசலனம் இந்த்ரசா லம்போன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சைமுதலாய்
அல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை
யானேன் இவைக்கும் ஆளோ
அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
ஆனந்த மானபரமே.

SONG 2

As the mind that is tossed about in the light and darkness of knowledge, as the chit that grows with the mind, as the Siva chit that encompasses chits all, as unique, as permanency, as objects diverse, as the senses that cognize those objects, as the sense organs five, as the elements five, as objects external, as objects internal, as distant, as near, as going, as coming, as darkness, as light, as good, as bad, as today, as tomorrow, as eternal, as one, as many, as all, as none of these—You who stand as all this, can anyone know easily but those who receive Your grace? O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர் சித்தாகிஅச்
சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
திரமாகி நானாவிதப்
பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகிஐம்
புலனுமாய் ஐம்பூதமாய்ப்
புறமுமாய் அகமுமாய்த் தூரஞ் சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்துமாகி
இருளாகி யொளியாகி நன்மைதீ மையுமாகி

இன்றாகி நாளையாகி
 என்றுமாய் ஒன்றுமாய்ப் பலவுமாய் யாவுமாய்
 இவையல்ல வாயநின்னை
 அருளாகி நின்றவர்க ளறிவதல் லாலொருவர்
 அறிவதற் கெளிதாகுமோ
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 3

Well do they know to indulge in contentious arguments for the sake of a cubit length of stomach. Well do they know to stand stretching from earth to heaven with mind whirling in dark confusion. Well do they know to assume garbs and robes numerous. Well do they know they murmur assent while thinking differently within. Well do they know, like me, to expound sacred texts like an exhibitionist at the marketplace. Well do they know, like the tiger in rage, to puff and control the breath and turn ruddy deep. Well do they know to blabber and with low acts establish that their own faith is the unshakeable truth. Who will know You that plays diverse roles through all six faiths with partiality for none? O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

மாறுபடு தர்க்கந் தொடுக்கஅறி வார்சாண்
 வயிற்றின் பொருட்டதாக
 மண்டலமும் விண்டலமும் ஒன்றாகி மனதுழல
 மாலாகி நிற்கஅறிவார்
 வேறுபடு வேடங்கள் கொள்ளஅறி வாரொன்றை
 மெணமெணென் றகம்வேறதாம்
 வித்தையறி வார்எமைப் போலவே சந்தைபோல்
 மெய்ந்நூல் விரிக்கஅறிவார்
 சீறுபுலி போற்சீறி மூச்சைப் பிடித்துவிழி
 செக்கச் சிவக்கஅறிவார்
 திரமென்று தந்தம் மதத்தையே தாமதச்
 செய்கைகொடும் உளற அறிவார்
 ஆறுசம யங்கடொறும் வேறுவே றாகிவிளை
 யாடுமுனை யாவரறிவார்
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 4

Satisfying gnawing hunger by unripe fruits and leaves, by fruits that have dropped of themselves, by leaves that have withered dry; sitting immobile for long with eyes closed like a dark granite stone in the caves of black mountains;

sitting by fierce fires, bathing in holy places, growing emaciated like a skeleton, having locks on head that make birds think it a nest, squatting in the blazing sun, sitting in silentness—breath controlled and mind controlled—retreating into the forest, with kundalini fire ascending to the moon's sphere and drinking deeply of the ambrosia that flows—thus did the wise seek the grace that is the final end of *Vedas*. Is it right that this slave should seek worldly ends? O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

காயிலை யுதிர்ந்தகனி சருகுபுனல் மண்டிய
கடும்பசி தனக்கடைத்துங்
கார்வரையின் முழையிற் கருங்கல்போ லசையாது
கண்மூடி நெடிதிருந்தும்
தீயினிடை வைகியுந் தோயமதில் மூழ்கியுந்
தேகங்கள் என்பெலும்பாய்த்
தெரியநின் றுஞ்சென்னி மயிர்க்கூ டாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடிருந்தும்
வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
மௌனத்தி லேயிருந்தும்
மதிமண்ட லத்திலே கனல்செல்ல அமுதுண்டு
வனமூடி ருந்தும் அறிஞர்
ஆயுமறை முடிவான அருள்நாடி னாரடிமை
அகிலத்தை நாடல்முறையோ
அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
ஆனந்த மானபரமே.

SONG 5

Purity and impurity, sorrow and joy, attachment and detachment, gross and subtle, desire and non-desire, word and the finite end of word, living and liberation, sin and non-sin, difference and non-difference, greatness and littleness, difficult and easy, female and male, permanent and impermanent, invisible and visible, formless and formed, justice and injustice, beginning and beginningless, insubstantial and substantial—all these are You. Not a tiny bit is anything else. If so, are we different from You? O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

சுத்தமும் அசுத்தமும் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுடன் நிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடு சூட்சுமமும் ஆசையும் நிராசையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின் முடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொ டபாவமும்
பேதமொ டபேதநிலையும்

பெருமையொடு சிறுமையும் அருமையுடன் எளிமையும்
 பெண்ணினுடன் ஆணும்மற்றும்
 நித்தமும் அநித்தமும் அஞ்சனநி ரஞ்சனமும்
 நிட்களமும் நிகழ்சகளமும்
 நீதியும் அநீதியும் ஆதியோ டநாதியும்
 நிர்விடய விடயவடிவும்
 அத்தனையும் நீயலதெள் அத்தனையும் இல்லையெனில்
 யாங்களுனை யன்றியுண்டோ
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 6

Destroying the dark forest of anava, breaking the stubborn rock of ahankara, leveling the rugged land of heart into a broad open field, planting the seed of silent-ness that transcends earth and other elements, irrigating with waters of devotion, and until the plants come up, guarding them from maya bird's attack—thus did Your devotees harvest and enjoy the fruits of devotion and were liberated. Now, it is Your gracious responsibility to ever guard the path in our march towards joining those devotees of Yours, You who are of turiya form¹ that reveals itself in the mystic space that none knows! O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

NOTE: 1. The fourth state, beyond the states of waking, dreaming and deep sleep.

காராரும் ஆணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
 கண்டகங் காரமென்னுங்
 கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
 காணத் திருத்திமேன்மேல்
 பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
 பதித்தன்பு நீராகவே
 பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்
 பறவையணு காதவண்ணம்
 நேராக நின்றுவிளை போகம் புசித்துய்ந்த
 நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
 நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
 நின்னருட் பாரமென்றும்
 ஆராரும் அறியாத சூதான வெளியில்வெளி
 யாகின்ற தூரியமயமே
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 7

You stand as the sky and the cosmic elements, as the mountain, as the encircling ocean, as the Moon, the Sun and everything else in the universe, as the merciful rains from the heavens, as the one who stood as “I” and the one who stood as “you.” Yet, without losing I-ness, blabbering ever “I,” “I,” distracted in directions diverse, as knowledge and ignorance, I grow confused. Is it easy to overcome that fate? Before the day closes, if one shuts his eyes and pretends to sleep, is it possible to wake him? What is the path that can now be taught? Alas! Pitiably, pitiable indeed is my hard lot! To whom shall I complain? O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

வானாதி பூதமாய் அகிலாண்ட கோடியாய்
 மலையாகி வளைகடலுமாய்
 மதியாகி இரவியாய் மற்றுள எலாமாகி
 வான்கருணை வெள்ளமாகி
 நானாகி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவு
 நானென்ப தற்றிடாதே
 நான்நான் எனக்குளறி நானா விகாரியாய்
 நானறிந் தறியாமையாய்ப்
 போனால் அதிட்டவலி வெல்லஎளி தோபகல்
 பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
 பொய்த்துகில்கொள் வான்தனை எழுப்பவச மோஇனிப்
 போதிப்ப தெந்தநெறியை
 ஆனாலும் என்கொடுமை அநியாயம் அநியாயம்
 ஆர்பால் எடுத்துமொழிவேன்
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 8

False am I, defiled am I, murderous am I. Even after knowing explicitly, I do not stand constant in the way of seeking Your grace. I am ignorant totally. I am the worthless one who seeks things unworthy. I am hotheaded. I am insane. I am a mean fellow. I am a sinner. If thus knowing, You abandon me, what shall I do but flounder and perish? Pray tell! “You, the pure, the truthful, the companion that is the Life of life! You of peerless turiya form! You of the atita¹ state transcending the turiya state of consciousness! “You, Lord, who are seated on the pinnacle of scriptures, You, Father, You, the merciful”—thus are You ever in the thoughts of the learned! O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

NOTE: 1. Atita, meaning beyond, refers to utterly transcendent consciousness.

.....
Admired for his skilled stewardship of the kingdom's finances, Tayumanavar sits outwardly composed yet inwardly troubled by the ceaseless maneuvering, petty rivalries and self-serving intrigues of the court.

பொய்யினேன் புலையினேன் கொலையினேன் நின்னருள்
 புலப்பட அறிந்துநிலையாப்
 புன்மையேன் கல்லாத தன்மையேன் நன்மைபோல்
 பொருளலாப் பொருளைநாடும்
 வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
 வினையினேன் என்றென்னைநீ
 விட்டுவிட நினைவையேல் தட்டழிவ தல்லாது
 வேறுகதி யேதுபுகலாய்
 துய்யனே மெய்யனே உயிரினுக் குயிரான
 துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
 துரியனே துரியமுங் காணா அதீதனே
 சுருதிமுடி மீதிருந்த
 ஐயனே அப்பனே எனும்அறிஞர் அறிவைவிட்
 டகலாத கருணைவடிவே
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 9

However much I learn, however much I listen, my heart does not become humble. The ahankara that inflates I-ness has not diminished even a bit. In all things, egoity dominates my thought. I know not charity or compassion in all my life. Even in dreams, I have not envisioned goodness and holy penance. Except lies, even for a change, I have not spoken truth. Except that I teach for others to hear, I have not sat in meditation and sought divine grace. So worthless am I. Has there been anyone seen or heard in the world so despicable? I implore You to speak! O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

எத்தனை விதங்கள்தான் கற்கினும் கேட்கினும்என்
 இதயமும் ஒடுங்கவில்லை
 யானெனும் அகந்தைதான் எள்ளளவு மாறவில்லை
 யாதினும் அபிமானம்என்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையொ டிரக்கமென்
 சென்மத்து நானறிகிலேன்
 சீலமொடு தவவிரதம் ஒருகனவி லாயினுந்
 தெரிசனங் கண்டும்அறியேன்
 பொய்த்தமொழி யல்லால் மருந்துக்கும் மெய்ம்மொழி
 புகன்றிடேன் பிறர்கேட்கவே
 போதிப்ப தல்லாது சும்மா இருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதைநானே

அத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
 அவனிமிசை யுண்டோசொலாய்
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

SONG 10

“Never are you the master of your action, so helpless are you.” So saying, in silentness You came and took charge of my life, body and possessions and claimed me as Your own. From that moment on, illusory became time and space, illusory became the desire for objects illusory, the illusory became the thinking that holds the illusory body and relations as real, and “I-ness” became the ultimate illusion. And so no more the maya that is pitch dark, no more the occasion for the twin karmas to creep in, no more the mind, no more the cognates of that mind. No more the coming, no more the going, no more the tenses that speak of “that time” and “this time.” All is transcendent, beyond consciousness! O Param, sweet bliss encompassing the inner and outer universes in pervasive fullness!

எக்கால முந்தனக் கென்னவொரு செயலிலா
 ஏழைநீ என்றிருந்திட்
 டெனதாவி யுடல்பொருளும் மெளனியாய் வந்துகை
 ஏற்றுநம தென்றஅன்றே
 பொய்க்கால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
 பொய்யுடலை மெய்யென்னலும்
 பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
 பொய்யினும் பொய்யாகையால்
 மைக்கா லிருட்டனைய இருளில்லை இருவினைகள்
 வந்தேற வழியுமில்லை
 மனமில்லை யம்மனத் தினமில்லை வேறுமொரு
 வரவில்லை போக்குமில்லை
 அக்காலம் இக்கால மென்பதிலை எல்லாம்
 அதீதமய மானதன்றோ
 அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

CANTO NINE

சுகவாரி

Ocean of Bliss

SONG 1

Sweet ambrosia, ripe, rich fruit, treacle and candy of sugar and honey—thus You of Yourself gave me sweet delicious joys. Constantly do Your devotees melt in love and seek—their thoughts shaken, words broken, body exhausted, turned ecstatic; and through wonderful Bliss Supreme cognize naturally. For a maid who has not attained full womanhood, sensuality may seem as bitter as neem. Thinking of the odd thoughts she entertained before she met her lover, she will laugh at herself in embarrassment. Like that, if for this innocent fellow who is truly obedient to You, Your grace dawns, begun indeed is bliss. O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதேன்
 எனருசித் திடவலியவந்
 தின்பங்கொ டுத்தநினை எந்நேர நின்னன்பர்
 இடையறா துருகிநாடி
 உன்னிய கருத்தவிழ உரைகுளறி உடலெங்கும்
 ஓய்ந்துயர்ந் தவசமாகி
 உணர்வரிய பேரின்ப அநுபூதி உணர்விலே
 உணர்வார்கள் உள்ளபடிகாண்
 கன்னிகை யொருத்திசிற் றின்பம்வேம் பென்னினுங்
 கைக்கொள்வள் பக்குவத்தில்
 கணவனருள் பெறின்முனே சொன்னவா றென்னெனக்
 கருதிநகை யாவளதுபோல்
 சொன்னபடி கேட்குமிப் பேதைக்கு நின்கருணை
 தோற்றிற் சுகாரம்பமாஞ்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 2

You shadowed me who knew not the way of love. In the years of my innocence, You filled me with overflowing desire and made me mad, my senses swooning, my being exhausted, my mind confused. Did You but once take pity on me and embrace me, flooding my heart with waters of joy? The flower that blossoms in season receives fragrance and the bees, but does the bud get them? If You do not take pity on me and I remain lonesome and desolate, how will I ever get the everlasting bliss that Your dear devotees enjoy? Pray, speak! O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

அன்பின்வழி யறியாத என்னைத் தொடர்ந்தென்னை
 அறியாத பக்குவத்தே
 ஆசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்துநான்
 அற்றேன் அலந்தேன்என
 என்புலன் மயங்கவே பித்தேற்றி விட்டாய்
 இரங்கியொரு வழியாயினும்
 இன்பவெள மாகவந் துள்ளங் களிக்கவே
 எனைநீ கலந்ததுண்டோ
 தன்பருவ மலருக்கு மணமுண்டு வண்டுண்டு
 தண்முகை தனக்குமுண்டோ
 தமிழனேற் கிவ்வணந் திருவுள மிரங்காத
 தன்மையால் தனியிருந்து
 துன்பமுறி னெங்ஙனே யழியாத நின்னன்பர்
 சுகம்வந்து வாய்க்கும்உரையாய்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 3

My Lord! Even stone may melt at one time, but not my heart. Is the four-headed Brahma a God to create the hard heartedness that does not soften in pity? Is the saying untrue that what the mighty lays down is law? It is for You to stand as the high heavens and rain the bliss of Your grace and liberate me. If the child is wicked, is it right for the mother to reject him? Is there any other place of refuge? If I speak falsely, will I not become a stranger to grace and be graded low? No bliss is there if I clamor aloud in words. Grant me Your grace and seat me in silentness. O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

கல்லேனும் ஐயவொரு காலத்தில் உருகுமென்
 கல்நெஞ்சம் உருகவிலையே
 கருணைக் கிணங்காத வன்மையையும் நான்முகன்
 கற்பிக்க வொருகடவுளோ
 வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனும்பெரு
 வழக்குக் கிழுக்குமுண்டோ
 வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிறங்கிஎனை
 வாழ்விப்ப துன்பரங்காண்
 பொல்லாத சேயெனில் தாய்தள்ளல் நீதமோ
 புகலிடம் பிறிதுமுண்டோ
 பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
 புன்மையே னாவனந்தோ
 சொல்லால் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்

சும்மா இருக்க அருளாய்
சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

SONG 4

Bones melting, hair standing on end, body softening, mind melting incessantly as wax on fire, eyes streaming in tears as torrential rains—for Your beloved devotees who thus swooned in love of You, You came as the elixir of life and rained waters of bliss! But me, whose heart knows no love, why did You take me into Your vassalage? Is not the disgust true for this carnal habitat, clothed in odorous flesh, hair, skin, tendon and bone? Will my thoughts function, believing all this to be true? To be wandering aimlessly in dire distress, I will not even in dreams desire for the ways of worldly life. O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

என்பெலாம் நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பஉடல்
இளகமன தழலின்மெழுகாய்
இடையறா துருகவரு மழைபோ விரங்கியே
இருவிழிகள் நீரிறைப்ப
அன்பினால் மூர்ச்சித்த அன்பருக் கங்ஙனே
அமிர்தசஞ் சீவிபோல்வந்
தானந்த மழைபொழிவை உள்ளின்பி லாதஎனை
யார்க்காக அடிமைகொண்டாய்
புன்புலால் மயிர்தோல் நரம்பென்பு மொய்த்திடு
புலைக்குடிலில் அருவருப்புப்
பொய்யல்ல வேஇதனை மெய்யென்று நம்பிஎன்
புந்திசெலு மோபாழிலே
துன்பமா யலையவோ உலகநடை ஐயவொரு
சொற்பனத் திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

SONG 5

My body cannot stand even water that is hot. When I step on a thorn, I draw my foot away with a sudden pull and, my eyelids closing, seek the mercy of Your grace. When someone says something unpleasant, alas, my countenance changes color and I stand drooping in spirit. Lord, You in Your grace know all this! In sum, I am a timid person. Lord, do not give up on me! At any moment of time that cannot be predicted, this body that had been incarnated and is a burden will be discharged in death. It is a law that takes its inexorable toll anywhere. Yet, I believe that for devotees like Sukhar and others of ancient tradition, divine grace

is the refuge allotted to mortals. O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

வெந்நீர் பொறாதென்உடல் காலில்முள் தைக்கவும்
 வெடுக்கென் றசைத்தெடுத்தால்
 விழிஇமைத் தங்ஙனே தண்ணருளை நாடுவேன்
 வேறொன்றை யொருவர்கொல்லின்
 அந்நேரம் ஐயோஎன் முகம்வாடி நிற்பதுவும்
 ஐயநின் னருள் அறியுமே
 ஆனாலும் மெத்தப் பயந்தவன் யான்என்னை
 ஆண்டநீ கைவிடாதே
 இந்நேர மென்றிலை உடற்சுமைய தாகவும்
 எடுத்தா லிறக்கஎன்றே
 எங்கெங்கு மொருதீர்வை யாயமுண் டாயினும்
 இறைஞ்சுக ராதியான
 தொன்னீர்மை யாளர்க்கு மானுடன் வகுத்தஅருள்
 துணையென்று நம்புகின்றேன்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 6

As you get rid of attachments all, you will catch on to the land of non-desire. From that, in the yoga way, when you get on to the land of pranalaya¹ you will get rid of mind. Thus did the mauni of appealing matted locks, like the first fruit helps others in the bunch to ripen, in compassion deep, teach that this is the right path seen by him. Yet have I realized nothing. Nor have I not realized anything. Rocked in deep distress, I splutter and falter in speech. Woman-like I shed tears in profusion. Demon-like I remain for the world around to laugh and deride at me—if to such a degenerate state You leave me, is there anything for me to say? O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

NOTE: 1. Pranalaya: the individual life-force being withdrawn and merging with the cosmic life-force, leading to a state of bliss, enlightenment, or liberation.

பற்றுவன அற்றிடு நிராசையென் றொருபூமி
 பற்றிப் பிடிக்கும்யோகப்
 பாங்கிற் பிராணலயம் என்னுமொரு பூமிஇவை
 பற்றின்மன மறும்என்னவே
 கற்றையஞ் சடைமெளனி தானே கனிந்தகனி
 கனிவிக்க வந்தகனிபோல்
 கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவினொடு

Manymoods: Tayumanavar's songs contain many moodsexperienced by a seeker, from the highest to the lowest. Here the artist has Sivalistening attentively and lovingly to His poetically expressive devotee, showering the saint with grace no matter what mood he is in on that day. One of the powerful things about his songs is the utter humanness of his words. He wrote of the things that all bhaktars feel; sometimes he was up and often he was down. But Siva was always at the center of his life, no matter what he was going through. Clockwise from the upper right: Tayumanavar is expressing gratitude and adoration to Siva; surrendering himself to Siva; scolding Siva; pleading Siva to free him from the world; worshipping Siva; feeling miserable and unworthy of Siva's love; weeping for Siva's grace; doubting Siva is listening and rejoicing at Siva's presence in all the universe.

கனிவாய் திறந்தும் ஒன்றைப்
 பெற்றவனு மல்லேன் பெறாதவனு மல்லேன்
 பெருக்கத் தவித்துளறியே
 பெண்ணீர்மை என்ன இரு கண்ணீ ரிறைத்துநான்
 பேய்போ லிருக்ககலகஞ்
 சுற்றிநகை செய்யவே யுலையவிட் டாயெனில்
 சொல்லினி வாயுமுண்டோ
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 7

“O gold rare! O gem pure! My love! My beloved light of knowledge! O the fountain of joy that wells from that knowledge.” Thus did I sing and dance. Seeking and seeking You, I called aloud for You, babbled and screamed for You, my hairs standing on end, my hands folded in worship, my eyes streaming tears as rains from the heaven—thus, exhausted, I swooned. Well may I be a thief of steely heart, but did I ever stand apart from You even for awhile? From when You were, from then was I your slave, is it not so? Even though I be but a straw and ignorant beyond measure, is it just that You abandon me? Gather me into Your fold of devotees! O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

அரும்பொனே மணியேஎன் அன்பேஎன் அன்பான
அறிவேஎன் அறிவிலூறும்
ஆனந்த வெள்ளமே என்றென்று பாடினேன்
ஆடினேன் நாடிநாடி
விரும்பியே கூவினேன் உலறினேன் அலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகைகூப்பி
விண்மாரி எனஎனிரு கண்மாரி பெய்யவே
வேசற றயர்ந்தேனியான்
இரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனா னாலும்உனை
இடைவிட்டு நின்றதுண்டோ
என்றுநீ யன்றுயான் உன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனும் அறியாவெறுந்
துரும்பனேன் என்னினுங் கைவிடுதல் நீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

SONG 8

Revealing the birth of the limitless expanse that contains the Earth and the rest of worlds, revealing the truth of the appetitive expanse of mind, revealing the truth of this sinner’s nature that is immersed in the expanse of that mind, revealing the path of thought that is devoid of state, revealing the natural state that is constant meditation. For You who revealed all these thus far, will it take time to reveal the state of transcendental bliss? Unto countless clouds gathering and raining hard, You are the cloud of compassion that with flashes of lightning fills the expanses vast and, pouring the waters of incessant bliss, beckons to Your devotees. O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

பாராதி அண்டங்கள் அத்தனையும் வைக்கின்ற
பரவெளியி நுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னில்தோய்ந்த
பாவியேன் பரிசுகாட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிர்ச்சந்தை காட்டிச்

சதாகால நிட்டைஎனவே
 சுகநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலயந்
 தனைக்காட்ட நாள்செல்லுமோ
 காரார எண்ணரும் அனந்தகோ டிகள்நின்று
 காலூன்றி மழைபொழிதல்போல்
 கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
 கம்மியா னந்தவெள்ளஞ்
 சோராது பொழியவே கருணையின் முழங்கியே
 தொண்டரைக் கூவுமுகிலே
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 9

The warring faiths contradict one another. The maunis great, having attained nirvikalpa samadhi,¹ do not speak at all. The three-eyed God that teaches, takes me well under His control with a mere gesture of the hand. My Lord, who then is there that teaches in plain prose so that birth and death cease and bliss uninterrupted ensues? Even the attainments reached may well be doubted by yogis as our own. And so, if I remain myself to myself and thus seek solitude, the mayic mind is sent to test me. How then is this slave to ever see redemption? Pray, speak! O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

NOTE: 1. Realization of Absolute Reality, absorption into Parasiva, beyond time, form and space.

பேதித்த சமயமோ ஒன்றுசொன படியொன்று
 பேசாது துறவாகியே
 பேசாத பெரியோர்கள் நிருவிகற் பத்தினால்
 பேசார்கள் பரமகுருவாய்ப்
 போதிக்கும் முக்கண்இறை நேர்மையாய்க் கைக்கொண்டு
 போதிப்ப தாச்சறிவிலே
 போக்குவர வறஇன்ப நீக்கமற வசனமாப்
 போதிப்ப தெவரையனே
 சாதித்த சாதனமும் யோகியர்கள் நமதென்று
 சங்கிப்ப ராதலாலே
 தன்னிலே தானா யயர்ந்துவிடு வோமெனத்
 தனியிருந் திடினங்ஙனே
 சோதிக்க மனமாயை தனைஏவி னாலடிமை
 சுகமாவ தெப்படிசொலாய்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 10

Is it on top of this universe? Or beyond the top of the universe, or in the midst of the solar region, or in the midst of fire, or in the midst of the ambrosial lunar region, or in the worship of images that Your devotees adore with flowers and a melting heart? Or is it in the four directions, or in the rims of the horizon, or in the spaces vast, or in the sphere of luminous bindu and nada, or in the state of Vedanta-Siddhanta, or in the innumerable things seen, or in the invisible state of the void, or in the tenses three, or in the state of creation, or in the devotees who have conquered the sense potencies and sense organs? Where are You seated? Will You please tell the secret to this slave? O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
 அலரிமண் டலநடுவிலோ
 அனல்நடுவி லோஅமிர்த மதநடுவி லோஅன்பர்
 அகமுருகி மலர்கள்தூவித்
 தெண்டமிட வருமூர்த்தி நிலையிலோ திக்குத்
 திகந்தத்தி லோவெளியிலோ
 திகழ்விந்து நாசநிலை தன்னிலோ வேதாந்த
 சித்தாந்த நிலைதன்னிலோ
 கண்டபல பொருளிலோ காணாத நிலையெனக்
 கண்டசூ னியமதனிலோ
 காலமொரு மூன்றிலோ பிறவிநிலை தன்னிலோ
 கருவிகர ணங்களோய்ந்த
 தொண்டர்க ளிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
 தொழும்பனேற் குளவுபுகலாய்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

SONG 11

When is the day I am destined to receive Your grace—thus my heart troubles me. What shall I say that knows no contradiction between that which went afore and that which followed and that I receive until this day? Is it Your wish that I should be melted like wax on fire in this worldly bondage—my heart gasping in agony? Or that I should swoon again and again in despair? That attaining this transcendent bliss is beyond, beyond me, You know best what is in my mind. You are the God that is the Light of my light. Is there anyone else? Is not this body impermanent? Will a wrecked ship sail in the ocean's waters as a ship worthy of a voyage? Is it proper for You who rules all knowing to plunge me in distress? O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

எந்தநாள் கருணைக் குரித்தாகு நாளெனவும்
 என்னிதயம் எனைவாட்டுதே
 ஏதென்று சொல்லுவேன் முன்னொடுபின் மலைவறவும்
 இற்றைவரை யாதுபெற்றேன்

பந்தமா னதிலிட்ட மெழுகாகி உள்ளம்
 பதைத்துப் பதைத்துருகவோ
 பரமசுக மானது பொருப்பரிய துயரமாய்ப்
 பலகாலு மூர்ச்சிப்பதோ
 சிந்தையா னதுமறிவை என்னறிவி லறிவான
 தெய்வம்நீ யன்றியுளதோ
 தேகநிலை யல்லவே உடைகப்பல் கப்பலாய்த்
 திரையாழி யூடுசெலுமோ
 சொந்தமா யாண்டநீ அறியார்கள் போலவே
 துன்பத்தி லாழ்த்தல்முறையோ
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

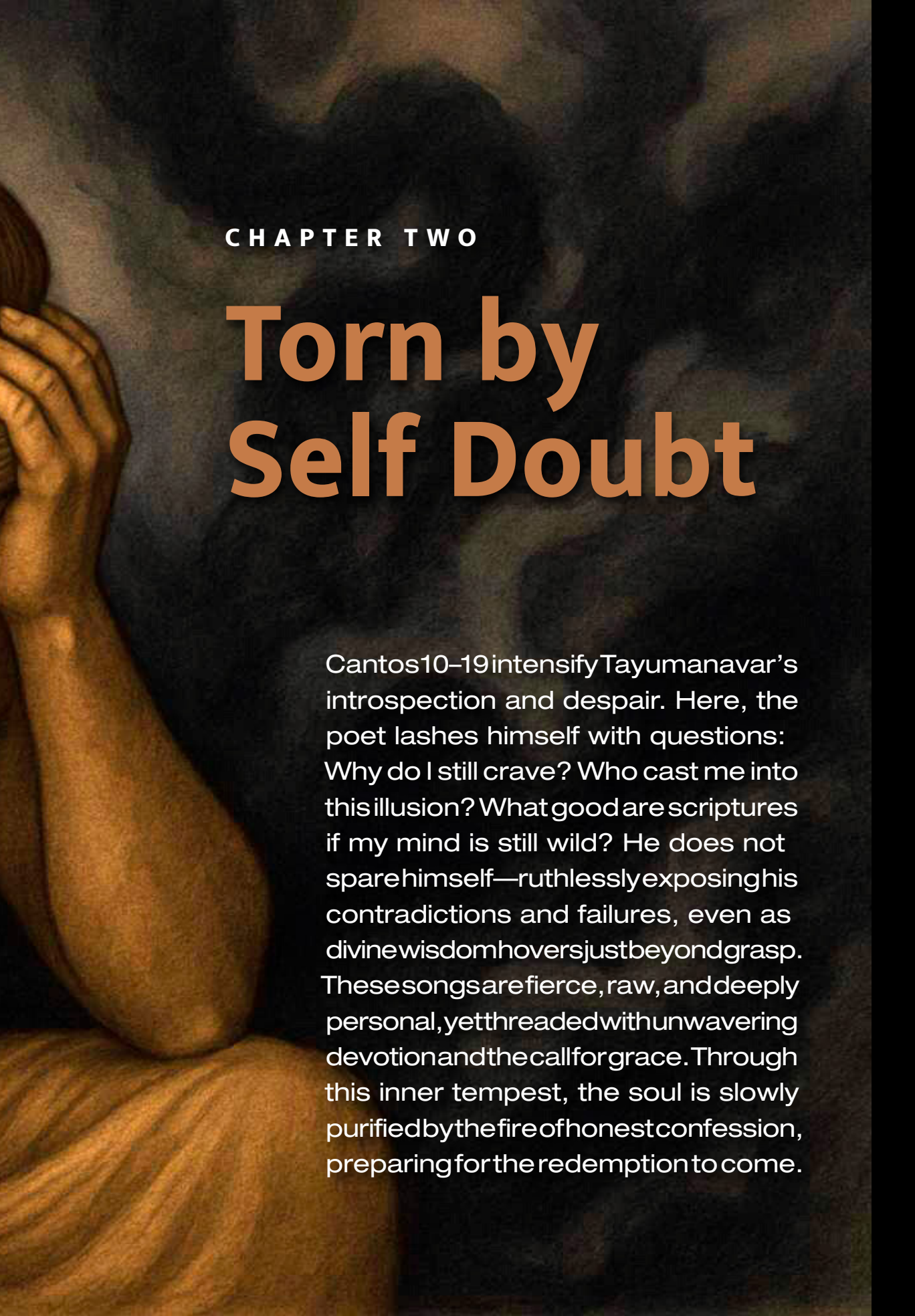
SONG 12

Were You not with me constantly as life within my body? I who am the mind and its cognate, which is breath, were termed as material, and You as spiritual—thus did someone of yore separate us. “From the day we heard of it until this day, most unjustly You suppressed and kept us under harsh rule. By all this what have You gained”—thus the foolish mind abundantly abuses You, and I to be melting in fire like wax—is this proper? In ten thousand ways I have complained to You. Yet You have not taken pity on me and conferred Your grace. How will I now be liberated? Pray, speak! O ocean of bliss that is cosmic light! The pervasive God of pure formlessness!

எந்நாளும் உடலிலே உயிராம் உனைப்போல்
 இருக்கவில்லை யோமனதெனும்
 யானுமென் நட்பாம் பிராணனும் எமைச்சடம
 தென்றுனைச் சித்தென்றுமே
 அந்நாளி லெவனோ பிரித்தான் அதைக்கேட்ட
 அன்றுமுதல் இன்றுவரையும்
 அநியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுக்கே
 அடர்ந்தரசு பண்ணிளங்கள்
 முன்னாக நீஎன்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
 மூடமன மிகவும்ஏசு
 மூண்டெரியும் அனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகல்
 முறைமையோ பதினாயிரஞ்
 சொன்னாலும் நின்னரு ளிரங்கவில்லை யேஇனிச்
 சுகம்வருவ தெப்படிசொலாய்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

.....
During his wanderings across Tamil Nadu, Tayumanavar eventually reached Madras, then the region's largest city. The British had established their presence at Fort St. George.

CHAPTER TWO

Torn by Self Doubt

Cantos 10–19 intensify Tayumanavar’s introspection and despair. Here, the poet lashes himself with questions: Why do I still crave? Who cast me into this illusion? What good are scriptures if my mind is still wild? He does not spare himself—ruthlessly exposing his contradictions and failures, even as divine wisdom hovers just beyond grasp. These songs are fierce, raw, and deeply personal, yet threaded with unwavering devotion and the call for grace. Through this inner tempest, the soul is slowly purified by the fire of honest confession, preparing for the redemption to come.

CANTO TEN

எங்கும் நிறைகின்ற பொருள் All-Pervasive Reality

SONG 1

“Not an atom moves without Him”—if this great saying of the wise is realized, where then is knowledge? Where then is ignorance? Who are they that knew this? Who are they that knew this not? Who are they that in silentness sat? Who are they that are loquacious like me, my entire body turned into mouth? Where does the illusion that is mind come from? Where is cruelty from? Where is compassion from? What creates this universe? Wherefrom doership arises? From where do these diverse elements come? Why truth and falsehood? Why pleasantness and unpleasantness? Why good and evil? Why beneficent things to be? Why the disasters to follow? Why the patience and impatience? Who are small? Who are great? Who are friends? Who are enemies? All, all, none but You! O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

அவனன்றி யோரணுவும் அசையாதெ னும்பெரிய
ஆப்தர்மொழி யொன்றுகண்டால்
அறிவாவ தேதுசில அறியாமை ஏதிவை
அறிந்தார்கள் அறியார்களார்
மௌனமொ டிருந்ததார் என்போ லுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
மனதெனவும் ஒருமாயை எங்கே இருந்துவரும்
வன்மையொ டிரக்கமெங்கே
புவனம் படைப்பதென் கர்த்தவிய மெவ்விடம்
பூதபே தங்களெவிடம்
பொய்மெயிதம் அகிதமேல் வருநன்மை தீமையொடு
பொறைபொறா மையுமெவ்விடம்
எவர்சிறிய ரெவர்பெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்
யாதுமுனை யன்றியுண்டோ
இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 2

Some religious faiths hail You as “Mother! Mother,” and others as “Father! Father!” Some others cry like demons, and when that proves futile, they blabber incoherently. Some call You the indescribable light, while some praise the expanse vast, some as the source of nada and the rest, some as the peerless atom, and some as time with tenses three. You manifest as these and as different from

these, making us wonder about Your real nature, which is embodiment of eternal bliss and eternal wisdom. How lofty is Your play of compassion? Is it easy for us to describe? O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

அன்னே யனேயெனுஞ் சிலசமயம் நினைனையே
 ஐயாஐயா என்னவே
 அலறிடுஞ் சிலசமயம் அல்லாது பேய்போல
 அலறியே யொன்றும் இலவாய்ப்
 பின்னேதும் அறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
 பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமேல்
 பேசரிய ஒளியென்றும் வெளியென்றும் நாதாதி
 பிறவுமே நிலயமென்றுந்
 தன்னே ரிலாததோ ரணுவென்றும் மூவிதத்
 தன்மையாங் காலமென்றுஞ்
 சாற்றிடுஞ் சிலசமயம் இவையாகி வேறதாய்ச்
 சதாஞான ஆனந்தமாய்
 என்னே யெனேகருணை விளையாட் டிருந்தவா
 றெம்மனோர் புகலளளிதோ
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 3

The *Vedas*, the *Agamas*, the epics and all the rest of scriptures expound in elaboration the path of advaita-dvaita. The inexplicable dvaita knowledge is the knowledge that leads to advaita knowledge. This is acceptable, indeed, to inference, experience and revelation; this is the accord of both the schools. And so, enough for me is charya, kriya and the rest. What I conceive I am, I become that. And so, if I conceive You as “I,” I will reach the path of advaita. My father, whatever I conceive You as, You as that appear and confer Your grace. Is there any lapse in that? O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

வேதமுடன் ஆகம புராணமிதி காசமுதல்
 வேறுமுள கலைகளெல்லாம்
 மிக்காக அத்துவித துவித மார்க்கத்தையே
 விரிவா யெடுத்துரைக்கும்
 ஓதரிய துவிதமே அத்துவித ஞானத்தை
 உண்டுபணு ஞானமாகும்
 ஊகம்அனு பவவசன மூன்றுக்கும் ஒவ்வும்
 துபயவா திகள்சம்மதம்

ஆதலி னெனக்கினிச் சரியையா திகள்போதும்
 யாதொன்று பாவிக்கநான்
 அதுவாதலா லுன்னை நானென்று பாவிக்கின்
 அத்துவித மார்க்கமுறலாம்
 ஏதுபா வித்திடினும் அதுவாகி வந்தருள்செய்
 எந்தைநீ குறையுமுண்டோ
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 4

Even as the unruly child is rocked and rocked and gently pinched on the thigh, the mayic mind attaches itself to one idea and then slowly destroys it. It enters the seven hellish planes of ignorance and dances, its head gyrating like the wife beyond her husband's control, sojourns where it wills, harder it is than stone and steel. Without itself seeing, just by hearsay, it shows off as if it has seen all and performs acts of feint, reducing things to atoms. All, all are capable of being performed by this mayic mind. Is it possible for this poor man to control it? O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

சொல்லான திற்சற்றும் வாராத பிள்ளையைத்
 தொட்டில்வைத் தாட்டிஆட்டித்
 தொடையினைக் கிள்ளல்போற் சங்கற்ப மொன்றில்
 தொடுக்குந் தொடுத்தழிக்கும்
 பொல்லாத வாதனை எனும்சப்த பூமியிடை
 போந்துதலை சுற்றியாடும்
 புருஷனி லடங்காத பூவைபோல் தானே
 புறம்போந்து சஞ்சரிக்கும்
 கல்லோ டிரும்புக்கு மிகவன்மை காட்டிடுங்
 காணாது கேட்ட எல்லாங்
 கண்டதாக காட்டியே அணுவாச் சுருக்கிடுங்
 கபடநா டகசாலமோ
 எல்லாமும் வலதிந்த மனமாயை ஏழையாம்
 என்னா லடக்கவசமோ
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 5

Though a hypocrite I am, who never shed a genuine tear, nor melted from the bottom of my heart for love of You, yet with folded hands I danced and sang and shed a continuous flow of tears and endlessly played the outward drama of love,

crying, “My Lord! Cosmic light! Father! I am Your slave!” The world knows this a bit. Nor is it unknown to Your compassionate grace. Pray, take a little pity on me now. Teach this poor man the state of eternal liberation and give me the natural state. Bless me, so I may think of nothing else and be blessed in truest bliss! O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

கண்ணார நீர்மல்கி யுள்ளநெக் குருகாத
கள்ளனே னானாலுமோ
கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே
கண்பனித் தாரைகாட்டி
அண்ணா பரஞ்சோதி யப்பா உனக்கடிமை
யானெனவு மேலெழுந்த
அன்பாகி நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை
அகிலமுஞ் சிறிதறியுமேல்
தண்ணாரு நின்னதரு ளறியாத தல்லவே
சற்றேனும் இனிதிரங்கிச்
சாசுவத முத்திநிலை ஈதென் றுணர்த்தியே
சகநிலை தந்துவேறொன்
றெண்ணாம லுள்ளபடி சுகமா யிருக்கவே
ஏழையேற் கருள்செய்கண்டாய்
இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 6

In million, millions may the crows flock, yet will they ever stand together against a stone thrown? In million, millions may the past karmas aggregate. Yet will they ever touch those who thirsting for liberation have sought to drink of the waters of Your compassionate grace? Karmas together have conspired to harass this body. So, is it clear that I thirst not, even a little bit, for divine grace? I know not the path of yoga, granting blissful samadhi. Between the enlightened souls and my humble self the difference is unimaginable. When will I totally merge with You? Will it ever be one of these days? O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

காகமா னதுகோடி கூடிநின் றாலுமொரு
கல்லின்முன் னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமா னதுகோடி முன்னேசெய் தாலுநின்
கருணைப்ர வாகஅருளைத்
தாகமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ
தமியனேற் கருள்தாகமோ
சற்றுமிலை என்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாஞ்

சங்கேத மாய்க்கூடியே
 தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
 சேராமல் யோகமார்க்க
 சித்தியோ வரவில்லை சகசநிட் டைக்கும்என்
 சிந்தைக்கும் வெகுதூரம்நான்
 ஏகமாய் நின்னோ டிருக்குநா ளெந்தநாள்
 இந்நாளில் முற்றுறாதோ
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 7

Will not the world tolerate it if I, so lonesome, come to receive Your grace with mind solely centered on You? Will they treat it with indifference as an odd act of maya? So, is there no place for me? Will Your devotees who have received grace dispute my entry? Or will those few celestial functionaries who create and protect this world say “no” to my admission? Or will Your perfect fullness that is great and grand become less so? Or will Your demon host become ghoulish and obstinately contend against me? Or is it that the time is not yet ripe? Or will the twin karmas that are inert open their mouth and protect? What really is the secret? Pray, speak a bit! O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

ஒருமைமன தாகியே அல்லலற நின்னருளில்
 ஒருவன்நான் வந்திருக்கின்
 உலகம் பொறாததோ மாயாவிசித்ரமென
 ஓயுமோ இடமில்லையோ
 அருளுடைய நின்னன்பர் சங்கைசெய் திடுவரோ
 அலதுகிர்த் தியகர்த்தராய்
 அகிலம் படைத்தெம்மை யாள்கின்ற பேர்சிலர்
 அடாதென்பரோ அகன்ற
 பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள்
 பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
 பேசுமோ அலதுதான் பரிபாக காலம்
 பிறக்கவிலை யோதொல்லையாம்
 இருமைசெறி சடவினை எதிர்த்துவாய் பேசுமோ
 ஏதுளவு சிறிதுபுகலாய்
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 8

Transient is this body—that I know. And for the body to remain imperishable, You as Mauni imparted a secret direct. Alas! If I wish to follow it, the ignorant mind does not get calmed and attain spirituality, the senses subdued. And so, abandoning this way of life of begging for daily food and staying close to You always, I wish to serve the tapasvins austere who have adopted firm yama, niyama and the rest of the yoga way; and receiving their blessing, I may attain siddhis and jnana. So grant me this single boon, that want may become unwanted for me. Pray, give this now! O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

நில்லாது தேகமெனும் நினைவுண்டு தேகநிலை
 நின்றிடவும் மௌனியாகி
 நேரே யுபாயமொன் றருளினை ஐயோஇதனை
 நின்றனுட் டிக்க என்றால்
 கல்லாத மனமோ வொடுங்கியுப ரதிபெறக்
 காணவிலை யாகையாலே
 கையேற் றுணும்புசிப் பொவ்வாதெந் நாளும்உன்
 காட்சியிலிருந்து கொண்டு
 வல்லாள ராய்இமய நியமாதி மேற்கொண்ட
 மாதவர்க் கேவல்செய்து
 மனதின் படிக்கெலாஞ் சித்திபெற லாஞானம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
 கில்லாமை யொன்றினையும் இல்லாமை யாக்கவே
 இப்போ திரங்குகண்டாய்
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 9

Wearing the bark of trees, pecking at wild grains, appeasing hunger when fallen dried leaves find their way into the mouth, suffering from fire, sun and rain, rousing the kundalini fire from muladhara and sending it up to the cranium top, standing plunged in water—thus, holding this body as not ours forever, your devotees performed yoga seeking to attain spiritual bliss. But, I, the sinner, eating what I liked, what satisfied the six tastes¹ of the palate, wearing all that is fancy too, residing in mansions, tall and towered, with cares none, day and night, enjoying the company of women, how am I to find redemption—pray, speak! O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

NOTE: 1. The six tastes are saltiness, sweetness, sourness, bitterness, astringency and pungency.

மரவுரி யுடுத்துமலை வனநெற் கொறித்துமுதிர்
 வனசருகு வாயில்வந்தால்
 வன்பசி தவிர்த்தும்அனல் வெயிலாதி மழையால்
 வருந்தியு மூலஅனலைச்
 சிரமள வெழுப்பியும் நீரினிடை மூழ்கியுந்
 தேகநம தல்லவென்று
 சிற்சுக அபேஷையாய் நின்னன்பர் யோகஞ்
 செலுத்தினார் யாம்பாவிடேம்
 விரவும்அறு சுவையினோடு வேண்டுவ புசித்தரையில்
 வேண்டுவ எலாமுடுத்து
 மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
 வேறொரு வருத்தமின்றி
 இரவுபக லேழையர்கள் சையோக மாயினோம்
 எப்படிப் பிழைப்பதுரையாய்
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 10

Teeth like pearls, lips like coral, words like sugar and countenance gleaming with soft turmeric paste causing men to swoon, pot-like breasts adorned with dangling garlands of gems that stir up the mind with sensuous feelings of passion and stupefy them—with these the slender-waisted damsels throw their net of alluring glance and plunge me into the ocean of intoxicating mayic lust that gives the transient pleasure of sex. If I am to befall this same lot in the land of celestials, in constant carousal of freshly brewed ambrosia, won't the same pain and struggle torment me? Why doesn't this world wake up to the truth taught by Sri Sukha¹ Bhagavan—that one can achieve liberation here and now on this Earth by steering clear of sensuous pleasures? O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

Note 1. Sukha was the son of Vyala, and narrator of *Bhagavata*—he renounced the world the moment he was born.

முத்தனைய மூரலும் பவளவா யின்சொலும்
 முகத்திலகு பசுமஞ்சளும்
 மூர்ச்சிக்க விரகசன் னதமேற்ற இருகும்ப
 முலையின்மணி மாலைநால
 வைத்தெமை மயக்கிஇரு கண்வலையை வீசியே
 மாயா விலாசமோக
 வாரிதியி லாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை

.....
King Vijaya Ranga Chokkanatha Nayak releases Tayumanavar, his finance minister, from his duties at the royal treasury. With shaven head marking his renunciation, our poet makes his transition from court minister to unassuming mendicant.

மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ
 புத்தமிர்த போகம் புசித்துவிழி யிமையாத
 பொன்னாட்டும் வந்ததென்றால்
 போராட்ட மல்லவோ பேரின்ப முத்திஇப்
 பூமியி விருந்துகாண
 எத்தனை விகாதம்வரும் என்றுசுகர் சென்றநெறி
 இவ்வுலகம் அறியாததோ
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

SONG 11

“Your condition and my condition are one”—thus told, in a state of confusion am I. Egoity that does not show its form is like darkness that hides from light; revealing not its true form, it shrivels. The ocean of pleasure and pain that heaves by twin karmas becomes calm. The visible world that appears so diverse and real by nonexistent maya loses its reality of presence. Then do You, pervasive, ancient dawn on high, appear as fullness of bliss with neither beginning nor middle nor end. Do grant me the grace that I stand in my pristine state and may that grace form forever, forever be for me! O You, the Pervasive Being that is the Life of life of this world and the next!

உன்னிலையும் என்னிலையும் ஒருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடும் அவத்தையாகி
 உருவுதான் காட்டாத ஆணவமும் ஒளிகண்
 டொளிக்கின்ற இருளென்னவே
 தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கிரு வினையினால்
 தாவுசுக துக்கவேலை
 தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனால்
 தடித்தகில பேதமான
 முன்னிலை யொழிந்திட அகண்டிதா காரமாய்
 மூதறிவு மேலுதிப்ப
 முன்பினொடு கீழ்மேல் நடுப்பாக்கம் என்னாமல்
 முற்றுமா னந்தநிறைவே
 என்னிலைமை யாய்நிற்க இயல்புகூ ரருள்வடிவம்
 எந்நாளும் வாழிவாழி
 இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்றபொருளே.

CANTO ELEVEN

சச்சிதானந்தசிவம்

Siva that Is Truth-Knowledge-Bliss

SONG 1

Does this Earth and its sky take up space at all? So staggeringly vast is the expanse that You are! You are the self-luminosity that fire, sun and moon have seen not! You are the knowledge direct of all life in this universe and beyond. You are boundless, You are all, You are one, You are eternal, You are unattached, You are attributeless, You are pure bliss beyond thought and word—thus You stand unchanging. Instead of sitting in quiescence and attaining the great bliss, I have sought the devilish mind like the infant that has lost its mother. Is this turning insane? That I may not befriend that mind, grace me to stand firmly in the natural state. O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

பாராதி ககனப் பரப்புமுண் டோவென்று
 படர்வெளிய தாகிஎழுநாப்
 பரிதிமதி காணாச் சுயஞ்சோதி யாய்அண்ட
 பகிரண்ட உயிரெவைக்கும்
 நேராக அறிவாய் அகண்டமாய் ஏகமாய்
 நித்தமாய் நிர்ந்தொந்தமாய்
 நிர்க்குண விலாசமாய் வாக்குமனம் அணுகாத
 நிர்மலா னந்தமயமாய்ப்
 பேராது நிற்றிநீ சும்மா இருந்துதான்
 பேரீன்ப மெய்திடாமல்
 பேய்மனதை ய்ண்டியே தாயிலாப் பிள்ளைபோல்
 பித்தாக வோமனதைநான்
 சாராத படியறிவின் நிருவிகற் பாங்கமாஞ்
 சாகுவத நிட்டைஅருளாய்
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 2

Like containing the cardinal directions east and west in a tiny quartile measure is this body, into which is shrunk the elements five. Nine orifices it has. A walking habitat it is. Bound with odorous white tendons, bones and flesh, it is verily a mini vehicle for the God of love to hold his festive procession. It is a fleshy vessel that ejects liquids diverse—white, red, tears, urine and puss—a bag of foul smelling fumes, a burning ground where flourishes the tree of desire that shoots

with renewed life every time it is cut. The gross matter, unreal in the end, that appears so real. When am I to realize it as ephemeral and stand as spirit eternal? O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

குடக்கொடு குணக்காதி திக்கினை யுழக்கூடு
கொள்ளல்போல் ஐந்துபூதங்
கூடஞ் சுருங்கிலைச் சாலேகம் ஒன்பது
குலாவுநடை மனையைநாறும்
வடக்கயிறு வெள்நரம் பாஎன்பு தசையினால்
மதவேள் விழாநடத்த
வைக்கின்ற கைத்தேரை வெண்ணீர்செந் நீர்கணீர்
மலநீர்புண் நீரிறைக்கும்
விடக்குத் துருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
வெட்டவெட் டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரம் உறுகின்ற சுடுகாட்டை முடிவிலே
மெய்போ லிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச் சடக்கெனச் சதமென்று சின்மயந்
தானாகி நிற்பதென்றோ
சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 3

If I am to sing melting songs with correct meter, I do not have the devotional love in me. If I am to recite the *Vedas* and the holy Devaram songs of the saints three, I have not the music skill in me. If I am to practice yoga a little, the body does not permit it. If I am to give up food, it looks like giving up life itself. If I think of performing some light rituals, I find no respite from desire-ridden activities. Or if I am to seek the truth of jnana in silentness of mauna, numerous matured forces are there to provide obstacles. O torrent of ambrosia that comes to quench my thirst that arose in mature jnana! O You, the peerless greatness rare! O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

பாகத்தி னாற்கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராய ணப்பனுவல் மூவர்செய் பனுவலது
பகரவோ இசையுமில்லை
யோகத்தி லேசிறிது முயலவென் றால்தேகம்
ஒவ்வாதி வுண்வெறுத்தால்
உயிர்வெறுத் திடலொக்கும் அல்லாது கிரியைகள்

உபாயத்தி னாற்செய்யவோ
 மோகத்தி லேசிறிதும் ஒழியவிலை மெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தில் நிற்கஎன்றால்
 முற்றாது பரிபாக சத்திக ளனேகநின்
 மூதறிவி லேஎழுந்த
 தாகத்தி லேவாய்க்கும் அமிர்தப் பிரவாகமே
 தன்னந் தனிப்பெருமையே
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 4

A moment looks like an eon. This world looks like another dream world. Such is this pleasure from woman growing in me like the mountain Meru! “Do You carry this burden?” Saying this, it becomes the head pad and makes me the porter and daily. Imparting unholy counsel, it robs me of all good thoughts and performs an illusory dance, too. Thus is this mayic mind. Is it easy to subdue it? Are You the grace supreme that stands as light divine for all those who received Your benediction? Or, are You a delusion? You are the witness that no faith had discovered. Will You not in secret unravel this mystery to me? O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

இமையளவு போதையொரு கற்பகா லம்பண்ணும்
 இவ்வுலகம் எவ்வுலகமோ
 என்றெண்ணம் வருவிக்கும் மாதர்சிற் றின்பமோ
 என்னில்மக மேருவாக்கிச்
 சுமையெடுமி னென்றுதான் சும்மாடு மாயெமைச்
 சுமையாளு மாக்கிநாளுந்
 துர்ப்புத்தி பண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ்
 சூறையிட் டிந்த்ரசாலம்
 அமையவொரு கூத்துஞ் சமைந்தாடு மனமாயை
 அம்மம்ம வெல்லலெளிதோ
 அருள்பெற்ற பேர்க்கெலாம் ஒளிபெற்று நிற்குமீ
 தருளோ அலாதுமருளோ
 சமயநெறி காணாத சாட்சிநீ சூட்சுமமாத்
 தமிழனேற் குளவு புகலாய்
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 5

“Will Your grace ever come to me?” Thus thinking, my heart yearns for You, O Lord! There is no knowing for certain that those who live today will be alive tomorrow. Tragic indeed that this body that comes forward saying “I” should be yielded to the God of Death! Is it good that all that I learned and heard, wandering far and near, should go to waste? I longed to sit in the solitude of silentness, closing my eyes and satisfying gnawing hunger when it visits by nibbling at fruits, ripe or unripe, fallen leaves or edible roots. O Swami! Do You not know this longing of mine? O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

இனியே தெமக்குனருள் வருமோ வெனக்கருதி
 ஏங்குதே நெஞ்சம்ஐயோ
 இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கி ருப்பரென்
 றெண்ணவோ திடமில்லையே
 அனியாய மாயிந்த வுடலைநான் என்றுவரும்
 அந்தகற் காளாகவோ
 ஆடித் திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டதும்
 அவலமாய்ப் போதல்நன்றோ
 கனியேனும் வறியசெங் காயேனும் உதிர்சருகு
 கந்தமூ லங்களேனும்
 கனல்வாதை வந்தெய்தின் அள்ளிப் புசித்துநான்
 கண்மூடி மெளனியாகித்
 தனியே இருப்பதற் கெண்ணினேன் எண்ணமிது
 சாமிநீ அறியாததோ
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 6

With gates guarded by frenzied rutting elephants like cumulus clouds, with turrets and towers reaching to the Moon's heights, atop the couch worked with moonstone and set with gems, what avails, if with music, song and dance, they sport with damsels of pearly teeth in clusters several plunged in passion intoxicating? Or, what avails if they stand in the path of yoga controlling the breath in the inaccessible caves at the mountaintops in wilderness dense, infested by lions, bears and tigers with dagger-like claws wide stretched? Only those who have attained the silentness of mauna as obvious as the amala fruit on the palm will be liberated—this is the conclusion of Sanaka and the rest of rishis holy. O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

மத்தமத கரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு
 வாயிலுடன் மதிஅகடுதோய்

மாடகூ டச்சிகர மொய்த்தசந் திரகாந்த
 மணிமேடை யுச்சிமீது
 முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகை யார்களடு
 முத்துமுத் தாய்க்குலாவி
 மோகத் திருந்துமென் யோகத்தின் நிலைநின்று
 மூச்சைப் பிடித்தடைத்துக்
 கைத்தல நகப்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு
 கரடிநுழை நூழைகொண்ட
 கானமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருந்துமென்
 கரதலா மலகமென்னச்
 சத்தமற மோனநிலை பெற்றவர்க ளுய்வர்காண்
 சனகாதி துணிவிதன்றோ
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

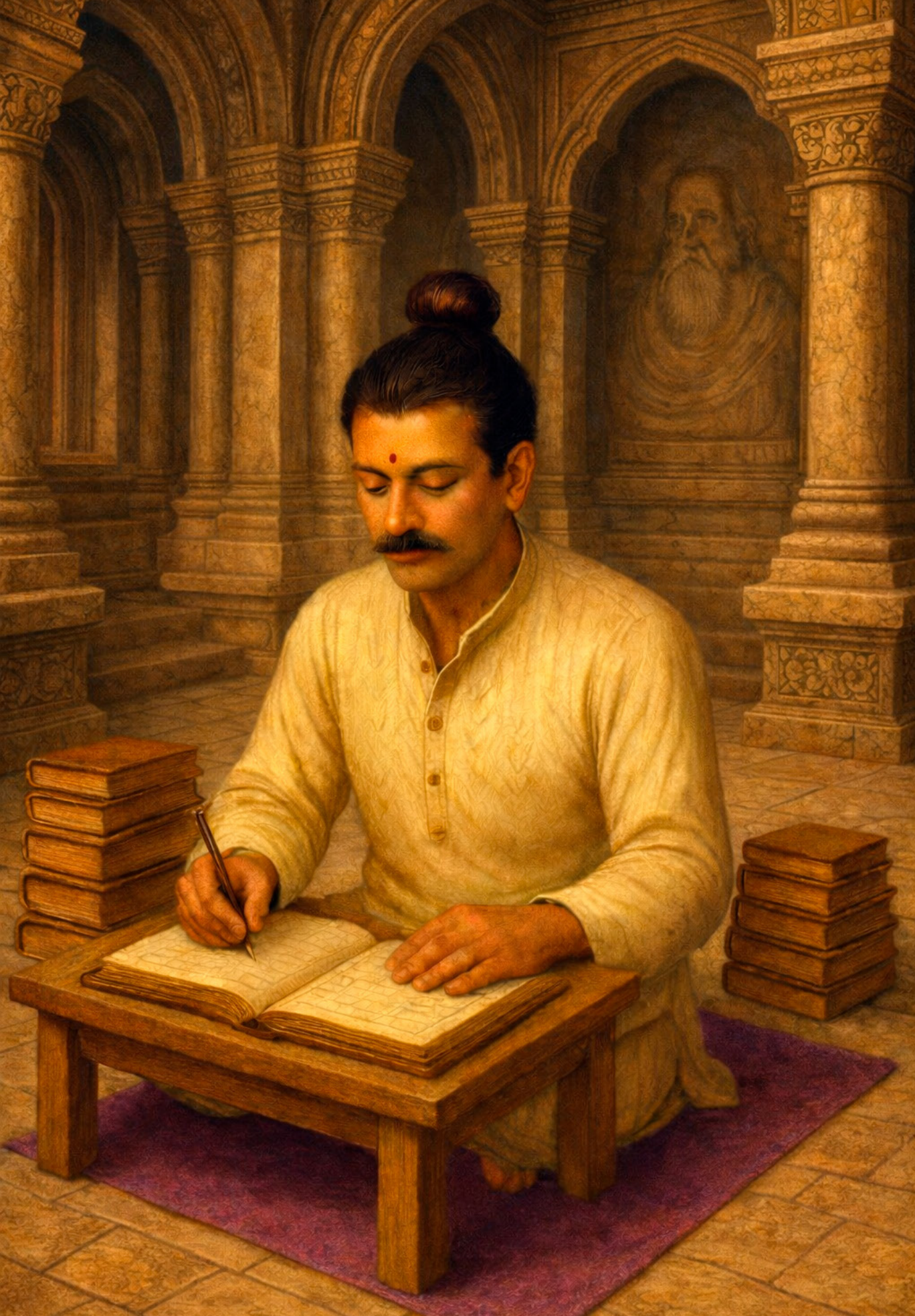
SONG 7

Among the findings of the *Veda-Agamas*, as palpable as the amala fruit in the hand, are the *purusharthas*.¹ Of these, if *mukti* exalted is considered, based on inference, intuition and experience, there is nothing higher than transcendent *samadhi*. There is nothing as one and two. But to say that neither you nor I am there is sophistry. You are there, and I too am there with my mind. You well know the meaning of the statement, "I am not." Will those who know not its meaning ever know? Is the *kevala* state² that is described anything in comparison? O You, being great that has come to save me through the hands of Maunaguru that accepted me in silentness! O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

NOTES

1. Purusharthas: The four objectives of life: dharma, wealth, love and liberation (*mukti*).
2. Kevala state: Primordial slumber of the soul before it is activated to incarnate in a womb.

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங் கணியெனக்
 கண்டவே தாகமத்தின்
 காட்சிபுரு டார்த்தமதில் மாட்சிபெறு முத்தியது
 கருதின் அனு மானமாதி
 உத்திபல வாநிரு விகற்பமே லில்லையால்
 ஒன்றோ டிரண்டென்னவோ
 உரையுமிலை நீயுமிலை நானுமிலை என்பதும்
 உபாயம்நீ யுண்டுநானுஞ்
 சித்தம்உளன் நான்இல்லை எனும்வசனம் நீயறிவை
 தெரியார்கள் தெரியவசமோ
 செப்புகே வலநீதி யொப்புவமை யல்லவே
 சின்முத்தி ராங்கமரபில்

சத்தமற எனையாண்ட குருமௌனி கையினால்
 தமிழனேற் குதவுபொருளே
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 8

Who will throw a stone at a tree that bears no fruit? You are God, we are devotees. It is Your grace which taught us to be entangled in birth through the karmic network. Those who are well fed are praised; those who are not receive abuse—this is the way of our world. That apart, Your Vedic order says, “Those who praise You constantly will receive everlasting grace.” Beyond that, it is not proper that I babble. If this is the path suitable for this world and that, which then is the path exalted? You possess the maternal compassion that forgives the errors of this world. So, grant me the grace that my distress forever ends! O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

காயாத மரமீது கல்லேறு செல்லுமோ
 கடவுள்நீ யாங்களடியேங்
 கர்மபந் தத்தினாற் சன்மபந் தம்பெறக்
 கற்பித்த துன்னதருளே
 வாயார வுண்டபேர் வாழ்த்துவதும் நொந்தபேர்
 வைவதுவும் எங்களுலக
 வாய்பாடு நிற்கநின் வைதிக ஒழுங்குநினை
 வாழ்த்தினாற் பெறுபேறுதான்
 ஓயாது பெறுவரென முறையிட்ட தாற்பின்னர்
 உளறுவது கருமமன்றாம்
 உபயநெறி யீதென்னின் உசிதநெறி எந்தநெறி
 உலகிலே பிழைபொருக்குந்
 தாயான கருணையும் உனக்குண் டெனக்கினிச்
 சஞ்சலங் கெடஅருள்செய்வாய்
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 9

If I am to be born again, grant this monster a boon: “Let this body become imperishable, the fire in muladhara rising to the mystic lunar sphere, with my mother, kundalini, bringing me up as an infant at her bosom.” If my destiny is not to be born again, “Let me in this very existence be consigned to the cosmic mother with incense flame of camphor glowing and be liberated.” That indeed is better by far. Is there any other alternative to these? If there is, it is beyond this

.....
Seated on the stone floor of the royal archives, Tayumanavar meticulously records expenditures and land revenues in the king's ledgers.

little one. You, the primal source of jnana mukti! O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னில் இவ்வுடலம்
 இறவா திருப்பமுலத்
 தெழுமங்கி யமிர்தொழுகு மதிமண் டலத்திலுற
 என்னம்மை குண்டலினிபால்
 பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்
 பேயேனை நல்கவேண்டும்
 பிறவாத நெறியெனக் குண்டென்னின் இம்மையே
 பேசுகர்ப் பூரதீபம்
 மின்னும் படிக்ககண் டாகார அன்னைபால்
 வினையேனை யொப்புவித்து
 வீட்டுநெறி கூட்டிடுதல் மிகவுநன் றிவையன்றி
 விவகார முண்டென்னிலோ
 தன்னந் தனிச்சிறியன் ஆற்றிலேன் போற்றிவளர்
 சன்மார்க்க முத்திமுதலே
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 10

If I ask Brahma the Creator, “How is it that You decreed thus?” He will say, “It is your karma.” But that karma cannot talk, for it is the product of the mind. If we search the mind, we will be left only with buddhi. If we search buddhi, we will see that buddhi emanates from You. This is not false. All the holy scriptures say unvaryingly that You are all. You are the support and the supported. And so, You make me dance. You see me dance. You are the dancer. You are the grace. You are the munificent Lord of silent jnana, too. You are the mothers and fathers. You are the relations. You are all other worldly objects. O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

வேதாவை இவ்வணம் விதித்ததே தென்னின்உன்
 வினைப்பகுதி என்பன்அந்த
 வினைபேச அறியாது நிற்கஇவை மனதால்
 விளைந்ததால் மனதைநாடில்
 போதமே நிற்கும்அப் போதத்தை நாடிலோ
 போதமும் நினால்விளக்கம்
 பொய்யன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயென்று
 போக்குவர வறநிகழ்த்தும்
 ஆதார ஆதேயம் முழுதுநீ யாதலால்
 அகிலமீ தென்னைஆட்டி

ஆடல்கண் டவனுநீ ஆடுகின் றவனுநீ
 அருளுநீ மௌனஞான
 தாதாவு நீபெற்ற தாய்தந்தை தாமுநீ
 தமருநீ யாவுநீகாண்
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

SONG 11

Whether I seek the cool shades of the splendid bower laden with fragrant flowers, whether I drink deep of the pellucid, cool waters, whether I sport in those waters, whether I take my gentle stroll on the terrace with damsels of cool sandalwood fragrance, whether I delight in the white beams of moonlight as bright as day, whether I taste of delicious food of varied dishes, sweet as ambrosia, of the mythical milky ocean, whether with fragrant garland, betel leaf and areca nut, I sleep and sleep not, sporting in delights, in all, all situations, may I think of Your grace, never, never forgetting it! Do grant this boon and save this forlorn creature! O Supreme Bliss, pervading this and other universes, Siva, the auspicious embodiment of Sat-Chit-Ananda.

கொந்தவிழ் மலர்ச்சோலை நன்னீழல் வைகினுங்
 குளிர்ந்தீம் புனற்கைஅள்ளிக்
 கொள்ளுகினும் அந்நீ ரிடைத்திளைத் தாடினுங்
 குளிர்சந்த வாடைமடவார்
 வந்துலவு கின்றதென மூன்றிலிடை யுலவவே
 வசதிபெறு போதும்வெள்ளை
 வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர
 மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
 விந்தைபெற அறுசுவையில் வந்ததென அமுதுண்ணும்
 வேளையிலும் மாலைகந்தம்
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
 விளையாடி விழிதுயிலினுஞ்
 சந்ததமும் நின்னருளை மறவா வரந்தந்து
 தமிழேனை ரட்சைபுரிவாய்
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே.

CANTO TWELVE

தேசோ மயானந்தம் Refulgent Bliss

SONG 1

Serving in reverence the munis that retreat to mountains and glades of fragrant flowers and cool bowers, standing in the path of yoga that is eight-limbed described by Tirumular's holy book, *Mantra Malika*, consigning the birth-recurrent body to be purified in lotus and other yogic postures, holding fast the breath and sending up kundalini shakti to reach the mystic lunar sphere within, swilling the ambrosia that trickles from the cranium top, knowing no sleep, seeking the eye of jnana that is cosmic consciousness, attaining an equable state of bliss that knows neither one nor two—will I see that consummation of my heart in this body? O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

மருமலர்ச் சோலைசெறி நன்னீழல் மலையாதி
மன்னுமுனி வர்க்கேவலமாய்
மந்த்ரமா லிகைசொல்லும் இயமநிய மாதியாம்
மார்க்கத்தில் நின்றுகொண்டு
கருமருவு காயத்தை நிர்மலம தாகவே
கமலாச னாதிசேர்த்துக்
காலைப் பிடித்தனலை அம்மைகுண் டலியடிக்
கலைமதியி னூடுதாக்கி
உருகிவரும் அமிர்த்ததை யுண்டுண் டுறங்காமல்
உணர்வான விழியைநாடி
ஒன்றோ டிரண்டெனாச் சமரச சொரூபசுகம்
உற்றிடஎன் மனதின் வண்ணந்
திருவருள் முடிக்கஇத் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தாகிஎன்
சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே.

SONG 2

Immersed in the dark sea of this birth, caught in the jaws of the whale that is “I-ness,” tossed in the waves of the twin karmas, swayed by the tempestuous winds of damsels with bulbous breasts and coral lips, the wild stream of irrepressible desire descending from high like a roaring torrent, and direction lost, like the boatman with the tiny barge that has missed the ship of knowledge, shedding streams of tears, fearing the approach of the deathly messengers of the sea—on

such a one as I, struggling forlorn, do take pity and show the way to reach the shores of mukti! O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

இப்பிறவி என்னுமோர் இருட்கடலில் மூழ்கிநான்
 என்னுமொரு மகரவாய்ப்பட்
 டிருவினை எனுந்திரையின் எற்றுண்டு புற்புதம்
 எனக்கொங்கை வரிசைகாட்டுந்
 துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்ட மாருதச்
 சூழல்வந்து வந்தடிப்பச்
 சோராத ஆசையாங் கானாறு வான்நதி
 சுரந்ததென மேலும்ஆர்ப்பக்
 கைப்பரிசு காரர்போல் அறிவான வங்கமுங்
 கைவிட்டு மதிமயங்கிக்
 கள்ளவங் கக்காலர் வருவரென் றஞ்சியே
 கண்ணருவி காட்டும்எளியேன்
 செப்பரிய முத்தியாங் கரைசேர வுங்கருணை
 செய்வையோ சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 3

Father, mother, wife, children—all these are but a crowd in the marketplace—doubtless is this. The opulent life with stately mansions, gem-studded turrets, spacious pavilions and the four-fold army—all but a magic show. This body is a pot filled with filth and worms; and the mind, deceitful, envious and miserly, is but a disgusting dream. Why is it this mind does not realize that one day is like another, and thus search the state of solitariness where there is neither day nor night, and so get immersed in Your waters of grace, totally forgetting the “I-ness?” Instead, why is it whirling in intense confusion? O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

தந்தைதாய் தமர்தாரம் மகவென்னும் இவையெலாஞ்
 சந்தையிற் கூட்டம் இதிலோ
 சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
 சதுரங்க சேனையுடனே
 வந்ததோர் வாழ்வுமோர் இந்த்ரசா லக்கோலம்
 வஞ்சனை பொறாமைலோபம்
 வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
 வஞ்சனையி லாதகனவே

எந்தநா ஞஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
 இரவுபக லில்லாவிடத்
 தேகமாய் நின்றநின் அருள்வெள்ள மீதிலே
 யானென்ப தறவுமூழ்கிச்
 சிந்தைதான் தெளியாது சுழலும்வகை என்கொலோ
 தேடரிய சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 4

Did my mind, like the top that has lost its speed, cease to whirl and come to a stop? And was the darkness of my mind dispelled? And did I, transcending the void that knows neither light nor darkness reach the void within me that is filled with peace beyond understanding and bliss that is surpassingly great? Did I espouse the paths of charya and kriya and endeavor to reach the goal? Why did I not control the precious prana breath that fills the six adharas and become a yogi pure, but instead became a man of the world, losing my senses in the process while making no effort at seeking? O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

ஆடாமல் ஓய்ந்திட்ட பம்பரம் போல்விசை
 அடங்கி மனம்வீழ்நேரே
 அறியாமை யாகின்ற இருளகல இருளளியும்
 அல்லா திருந்தவெளிபோல்
 கோடா தெனைக்கண் டெனக்குள்நிறை சாந்தவெளி
 கூடிஇன் பாதீதமுங்
 கூடினே னோசரியை கிரியையில் முயன்றுநெறி
 கூடினே னோஅல்லன்யான்
 ஈடாக வேயாறு வீட்டினில் நிரம்பியே
 இலகிவளர் பிராணனென்னும்
 இருநிதி யினைக்கட்டி யோகபர னாகாமல்
 ஏழைக் குடும்பனாகித்
 தேடா தழிக்கவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
 தேடரிய சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 5

“See this man! See this man! He speaks with words that soar like soft cotton” — thus people of various faiths, who learn and sing worthless songs, hailed me in the open assembly. And so I danced and danced not. Melting in heart and becoming malleable in love, I cry: “O You, the pure! The only One! My Being primal! My light divine! My God pervasive! My Lord!” Thus hailing, I pine and droop. Seeing that and seeing the sadness in my fall, You say not in loving kindness, “Come, my dear fellow.” Who encouraged this hard state in You? O You, the treasure inexhaustible of those who seek without seeking for themselves. O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

பாடாது பாடிப் படித்தளவில் சமயமும்
 பஞ்சுபடு சொல்லன்இவனைப்
 பார்மினோ பார்மினோ என்றுசபை கூடவும்
 பரமார்த்தம் இதுஎன்னவே
 ஆடாதும் ஆடிநெஞ் சுருகிநெக் காடவே
 அமலமே ஏகமேஎம்
 ஆதியே சோதியே எங்குநிறை கடவுளே
 அரசே எனக்கூவிநான்
 வாடாது வாடுமென் முக வாட்டமுங்கண்டு
 வாடா எனக்கருணைநீ
 வைத்திடா வண்ணமே சங்கேத மாவிந்த
 வன்மையை வளர்ப்பித்ததார்
 தேடாது தேடுவோர் தேட்டற்ற தேட்டமே
 தேடரிய சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 6

You who came in the form of Siva Jnani with eternally cool grace, through inexplicable yoga posture graced me with blissful truth. You came as God at the Chidambaram temple, showed me the nada sound in wisdom form and graced me with the deluge of ambrosia. Further, appearing as the holy temple of spaces vast, You accepted me in Your service. Then returning, You showed me the gesture divine in an order. Then, dressed in the bark of trees, You appeared as a holy man and imparted to me the secret of ajapa mantra.¹ And finally You taught the way of remaining immobile in silentness. Possessing all these, can I, albeit so low, remain deluded in ignorance? O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

NOTE: 1. The mantra that is not articulated, the silent mantra;
Om arising in the course of involuntary breathing.

பிரியாத தண்ணருட் சிவஞானி யாய்வந்து
பேசரிய வாசியாலே
பேரின்ப உண்மையை அளித்தனைஎன் மனதறப்
பேரம்ப லக்கடவுளாய்
அறிவா யிருந்திடும் நாதவொலி காட்டியே
அமிர்தப்ர வாகசித்தி
அருளிணைய லாதுதிரு அம்பலமு மாகிஎனை
ஆண்டனைபின் எய்தினெறியாய்க்
குறிதா னளித்தனைநன் மரவுரிகொ ளந்தணக்
கோலமாய் அசபாநலங்
கூறினபின் மெளனியாய்ச் சும்மா இருக்கநெறி
கூட்டினை எலாமிருக்கச்
சிறியேன் மயங்கிமிக அறிவின்மை யாவனோ
தேடரிய சத்தாகிஎன்
சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே.

SONG 7

Whoever teaches me, whatever they like, will they be able to delude my thoughts?
In an arrangement of millions of universes in cellular form, with an unchanging
expanse vast, mind space fits like nowhere else. No more can it in distraction
fragment itself. No more can You deny me the blissful supreme state, however
gently it is done. Nor will I go away, even if it is denied. No more can there be any
objections to it. Both from the aspects of master and servant, my plea will forever
hold. O You, the God that is just! O You, the Reality that eludes all seeking, the
God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

ஆரா ரெனக்கென்ன போதித்தும் என்னஎன்
அறிவினை மயக்கவசமோ
அண்டகோ டிகளெலாங் கருப்பஅறை போலவும்
அடுக்கடுக் காஅமைத்துப்
பேராமல் நின்றபர வெளியிலே மனவெளி
பிறங்குவத லாதொன்றினும்
பின்னமுற மருவாது நன்னயத் தாலினிப்
பேரின்ப முத்திநிலையுந்
தாராது தள்ளவும் போகாது னாலது
தள்ளினும் போகேனியான்
தடையேது மில்லையாண் டவனடிமை யென்னுமிரு

தன்மையிலும் என்வழக்குத்
 தீராது விடுவதிலை நடுவான கடவுளே
 தேடரிய சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

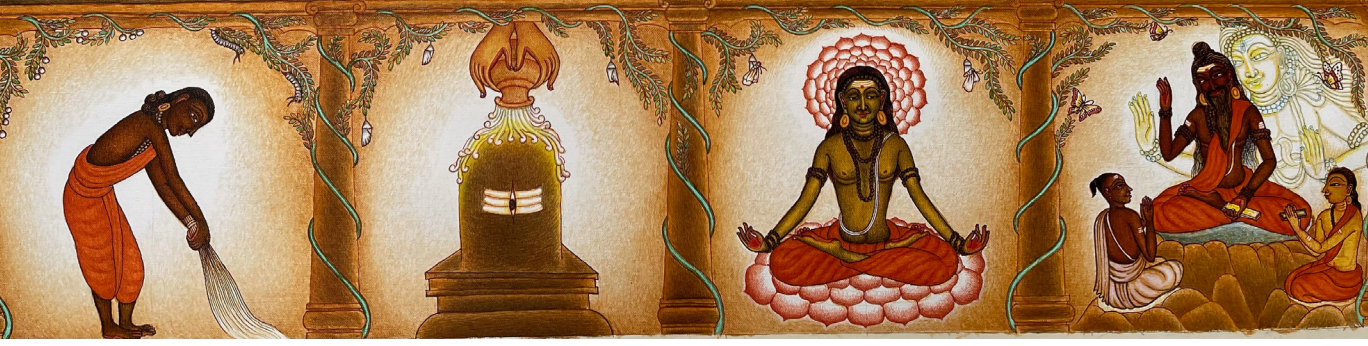
SONG 8

It is easy to tame an elephant in musth and bind the mouth of the bear. It is easy to ride on the back of the lion and take a cobra in your hand and make it dance. It is easy to place mercury on blazing fire, alchemize the five base metals into gold and sell them for a living. It is easy to roam about in the world invisible to others. It is easy to command the celestial beings to serve you and to live young eternally. It is easy to transmigrate into another body, to walk on water, sit on fire, acquire all knowledge and attain siddhis incomparable. But it is rare and difficult to control the mind and sit in stillness. O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 கரடிவெம் புலிவாயையுங்
 கட்டலாம் ஒருசிங்கம் முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி எடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழலின் இரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
 வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம்
 விண்ணவரை ஏவல்கொளலாஞ்
 சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம் மற்றொரு
 சரீரத்தி னும்புகுதலாஞ்
 சலமேல் நடக்கலாங் கனல்மே லிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 9

In this world, where it is said that there is none who knows all and none who knows nothing, I earned the title of one who knows nothing at all, ignorant among the ignorant and learned least. To such as me, You, that day, taught the true wisdom. How shall I, this lowly servant, ever repay Your kindness? “O God of death of horrid shape, with body dark as night, eyes round as pits, teeth curved like the crescent, You cannot terrify me with all Your bluff! It will not sell

Patho Siva: Tayumanavar worships at the Sivalingam shrine at the base of Tirusira Hill, just below the Ucchi Pillaiyar Temple at Rockfort in Tiruchirappalli. Soon after, he meets Maunaguru and falls at his feet for the first time—an encounter that will change the course of his life. On the right, Maunaguru, concluding that the youth is not yet ready to renounce the world, send him back to continue his service as an accountant to King Nayak. Below, in four panels, the artist depicts a central Saiva Siddhanta idea found in the poet's verses: the ascending path of charya, kriya, yoga and jnana.

with me!" O Lord, my treasure! You who gave me the tongue to quip thus with death! O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

எல்லாம் அறிந்தவரும் ஏதுமறி யாதவரும்
 இல்லையெனு மிவ்வுலகமீ
 தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
 ஏழைக்குள் ஏழையாகிக்
 கல்லாத அறிவிற் கடைப்பட்ட நான்அன்று
 கையினால் உண்மைஞானங்
 கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
 காட்டுவேன் குற்றேவல்நான்

அல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறைஎயிற்
 றாபாச வடிவமான
 அந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
 தடாதடா காசுநம்பால்
 செல்லா தடாஎன்று பேசுவா யதுதந்த
 செல்வமே சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 10

Is there at least one among the educated and the uneducated groups, who, like me, went after women with jangling anklets that would loosen up in the near future under the weight of those rounded fulsome breasts. There's a saying, "Slender waists, like the lightning, will break, surely break!" What shall I do? Alas, it is my cruel fate! My depraved lot! Which it is I cannot say! You, seated under the northern banyan tree facing the southern direction, taught dharma, artha and the other purusharthas¹ to the four sages,² Sanaka and the rest, who, melting in wondrous love, fell at Your feet repeatedly like uprooted trees, and prayed, "You, our treasure! Our Lord, we are Your slaves." O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

NOTES

1. Purusharthas: The four objectives of life: dharma, wealth, love and liberation (mukti).
2. Sanaka, Sanatana, Sanandana, Sanatkumara, the four silent sages sitting at the feet of Dakshinamurti.

மின்போலும் இடையொடியும் ஓடியுமென மொழிதல்போல்
 மெனசிலம் பொலிகளார்ப்ப
 வீங்கிப் புடைத்துவிழி சுமையென்ன கொங்கைமட
 மின்னார்கள் பின்ஆவலால்
 என்போல் அலைந்தவர்கள் கற்றார்கள் கல்லார்கள்
 இருவர்களில் ஒருவருண்டோ
 என்செய்கேன் அம்மம்ம என்பாவம் என்கொடுமை
 ஏதென் றெடுத்துமொழிவேன்
 அன்பால் வியந்துருகி அடியற்ற மரமென்ன
 அடியிலே வீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
 அடிகளே யுமதடிமை யாங்களெனு நால்வருக்
 கறமாதி பொருளுரைப்பத்
 தென்பாலின் முகமாகி வடவா லிருக்கின்ற
 செல்வமே சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

SONG 11

To swill with pleasure the freshly distilled ambrosia of the celestials; to sit radiant under the cool shade of heaven's kalpaka wishing tree; to enjoy the privilege of riding the lovely white elephant Iravada, the mount of Indra, the king of the golden land of celestials; to hold sway over the entire globe—You made me treat all these as illusions of power-mad men and scorched the supreme impurity of I-ness in me. You who came as the holy master of silentness, may Your grace be ever with us! O You, the cosmic-fullness-purity! You, the only One! The final end of scriptures! O You, compassionate cloud who pervades and showers grace on the countless lives everywhere! O You, the ground of jnana, wherein the crops called siddhi and mukti grow! O You, the Reality that eludes all seeking, the God of knowing dwelling in my thoughts! You, Bliss Refulgent!

புத்தமிர்த போகமுங் கற்பகநன் னீழலில்
 பொலிவுற இருக்குமியல்பும்
 பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்
 பூமண்ட லாதிக்கமும்
 மத்தவெறி யினர்வேண்டும் மாலென்று தள்ளவும்எம்
 மாலுமொரு சுட்டும் அறவே
 வைக்கின்ற வைப்பாளன் மெளனதே சிகனென்ன
 வந்தநின் னருள்வழிகாண்
 சுத்தபரி பூரண அகண்டமே ஏகமே
 சுருதிமுடி வானபொருளே
 சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றருள்
 சுரந்துபொரு கருணைமுகிலே
 சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
 தேடரிய சத்தாகிஎன்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

CANTO THIRTEEN

சிற்சுகோதய விலாசம்

Splendorous Dawn of Consciousness-Bliss

SONG 1

The leather bag holding rice around which hover crows, vultures, ghouls, dogs and jackals; the dance hall of the God of Love that is raised on pillars two and gates nine; the box that holds passion's rolls; the ditch that overflows with triple impurities; the hell-like slime through which hordes of vile worms crawl

continuously; the storehouse of rotten goods smelling foul; the mudpot that is transient unto the rainbow and lightning flash which the Potter that chanted the *Vedas* fashioned. Then comes the ruffian Death, breaking this body into pieces like a mudpot. Am I to regard this illusory body as truth and droop low in this world? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

Note: "Pillars two and gates nine" refers to the human body.

காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
 சுற்று சோறிடு துருத்தியைக்
 காலி ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
 காமவேள் நடன சாலையை
 போகஆசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமும்
 மலமி குந்தொழுகு கேணியை
 மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
 முடங்க லார்கிடை சரக்கினை
 மாக இந்த்ரதனு மின்னை யொத்திலக
 வேதம் ஓதியகு லாலனார்
 வனைய வெய்யதடி கார னானயமன்
 வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
 தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
 ஐய வையமிசை வாடவோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 2

With form none, with attributes none, with furnace none where melted steel flowed hot, with what it was as it was, within that horrid cell of anava, with intelligence none, with nonintelligence filled I was. To me who was in that condition, with Your grace, You granted the body and the instruments of knowledge and the environment essential for enjoyment. At that time, I did not know You and stood separate from You. Instead, like the crystal that reflects the variegated glow of colors, I became deeply immersed in maya vast and forgot the gift of Your grace. Now, when is it to be that this lowly one is to remain near You in blessedness? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியனல்
 ஒழுக நின்றிடும் இரும்பனல்
 கூட லின்றியது வாயி ருந்தபடி
 கொடிய ஆணவ அறைக்குளே

அறிவ தேதும்அற அறிவி லாமைமய
 மாயி ருக்குமெனை அருளினால்
 அளவி லாததனு கரண மாதியை
 அளித்த போதுனை அறிந்துநான்
 பிறவி லாதவண நின்றி டாதபடி
 பலநி றங்கவரு முபலமாய்ப்
 பெரிய மாயையி லழுந்தி நின்னது
 ப்ரசாத நல்லருள் மறந்திடுஞ்
 சிறிய னேனுமுனை வந்த ணைந்துசுக
 மாயி ருப்பதினி என்றுகாண்
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 3

O You, the spaces vast where the elements five merge as one, coming to rest like a mirage! O Light Divine that shines as grace, without beginning, middle and end! O Being of twin forms and formless, too, with attributes none yet vast! O turiya awareness of void and the grace nature that gives awareness to one who experiences turiya state! O Primal One that ever shines as the just and inexorable law of compassion! O Father, I melt in distress severe. Do end my sorrow! Knowing my thoughts, will You ever grant me Your grace? Will I ever be liberated? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

ஐந்து பூதமொரு கானல் நீரென
 அடங்க வந்தபெரு வானமே
 ஆதி யந்தநடு வேது மின்றியரு
 ளாய்நிறைந் திலகு சோதியே
 தொந்த ரூபமுடன் அரூப மாதிகுறி
 குணமி றந்துவளர் வத்துவே
 துரிய மேதுரிய உயிரி னுக்குணர்வு
 தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
 எந்த நாளுநடு வாகி நின்றொளிரும்
 ஆதியே கருணை நீதியே
 எந்தை யேஎன இடைந்திடைந் துருகும்
 எளிய னேன்கவலை தீரவுஞ்
 சிந்தை யானதை யறிந்து நீயுனருள்
 செய்ய நானுமினி யுய்வனோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 4

That the haughtiness of the hunter—the senses five—may be subdued by standing with the resoluteness of a monkey's grasp, by appeasing hunger in the mountain forests, eating only withered leaves and such; by subjecting the body to the rigors of heat and cold—such penances I have never performed. Nor did I hanker after charya, kriya and yoga that step by step lead to the goal. On the contrary, whatever pursuits demand complete falsehood I consider important and can engineer, possessing the necessary intelligence, tact and technique. Of such dark thoughts am I. Will You not bless me to join Your devotees possessed of divine grace? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

ஐவ ரென்றபுல வேடர் கொட்டம
 தடங்க ம்ர்க்கடவன் முட்டியாய்
 அடவி நின்றுமலை யருகில் நின்றுசரு
 காதி தின்றுபனி வெயிலினால்
 மெய்வ ருந்துதவ மில்லைநற் சரியை
 கிரியை யோகமெனும் மூன்றதாய்
 மேவு கின்றசவு பான நன்னெறி
 விரும்ப வில்லையுல கத்திலே
 பொய்மு டங்குதொழில் யாத தற்குநல
 சார தித்தொழில் நடத்திடும்
 புத்தி யூகமறி வற்ற மூகமிவை
 பொருளெ னக்கருதும் மருளன்யான்
 தெய்வ நல்லருள் படைத்த அன்பரொடு
 சேர வுங்கருணை கூர்வையோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 5

You, of form that is the only one, Who out of Your grace chose to create the million, million forms. From that day until this day it goes on. And this slave will have been with You at the creation a million, million times. Many the good that flows from being born. What is to be known can be known. Knowing and renouncing pasha¹ that gives desire and all the rest and knowing the entirety that is You and I, should I immerse myself in the pervasive waters of bliss? If this is not to be and both body and I slip away, is there a way that I may be liberated? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

NOTE: 1. In the broadest sense, *pasha*, literally “tether,” refers to the whole of existence, manifest and unmanifest—the third element of the three fundamentals of reality, God, soul and world. Related to the soul, *pasha* is the three-fold bondage of *anava*, *karma* and *maya* imposed by God Siva through His veiling grace to allow growth and maturation through experience of the world.

ஏகமானவுரு வான நீயருளி
 னால னேகவுரு வாகியே
 எந்த நாளகில கோடி சிர்ட்டிசெய
 இசையு நாள்வரை யநாள்முதல்
 ஆக நாளது வரைக்கு முன்னடிமை
 கூடவே சனன மானதோ
 அநந்த முண்டுநல சனன மீதிதனுள்
 அறிய வேண்டுவன அறியலாம்
 மோக மாதிதரு பாச மானதை
 அறிந்து விட்டுனையும் எனையுமே
 முழுது ணர்ந்துபர மான இன்பவெள
 மூழ்க வேண்டும் இதுஇன்றியே
 தேக மேநழுவி நானுமோ நழுவின்
 பின்னை உய்யும்வகை உள்ளதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 6

Knowing deep the attributes of yama and the attributes of niyama and the diverse asanas and the rest of yoga, and knowing the nature of ajapa mantra shining radiantly in the lotus of the heart, and bowing low to kundalini mother in the muladhara, and through Her grace, along with the fire of mula that grows to limitless heights, through the way of chant we were silently taught, holding the intellect inside the Moon's mystic sphere, with ambrosia that comes victorious, and drinking deeply of the ocean of ambrosial waters, transformed into the deathless ambrosial state, and attaining the triumphant siddha yoga state that ensues, reaching the jnana goal—will this ever be for me? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

நியம லட்சணமும் இயம லட்சணமும்
 ஆச னாதிவித பேதமும்
 நெடிது ணர்ந்திதய பத்ம பீடமிசை
 நின்றி லங்குமச பாநலத்
 தியல றிந்துவளர் மூல குண்டலியை
 இனிதி றைஞ்சியவ ளருளினால்
 எல்லை யற்றுவளர் சோதி மூலஅனல்
 எங்கள் மோனமனு முறையிலே
 வயமி குந்துவரும் அமிர்த மண்டல

.....
Tayumanavar addressed seekers from every path, embracing the many lineages of India—not only Hindu traditions, but also Jains, Sikhs, Buddhists, Jews, Muslims and others. His vision of samarasa, or harmony, called for unity beyond sectarian boundaries, affirming the shared quest for truth that underlies all faiths.

மதிக்கு ளேமதியை வைத்துநான்
வாய்ம டுத்தமிர்த வாரி யைப்பருகி
மன்னு மாரமிர்த வடிவமாய்ச்
செயமி குந்துவரு சித்த யோகநிலை
பெற்று ஞானநெறி அடைவனோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 7

Riches vast as the undulating seas are a curse unceasing. And so, without letting me go after anyone in pursuit of it, never making me say the word “no” to anyone, You granted me abundant wealth earned in the righteous way that received the approbation of all. Leading a disease-free life of comfort, standing in the path of niyama and other ways of yoga, attaining samadhi in the jnana path—toward this end that I be, You stood always in my awareness, and, as Guru within, taught me inwardly, and then as Maunaguru You appeared on Earth itself. Of this act of grace of Yours, my Lord, my Lord, how shall I speak anymore? Was it the consideration that I am Your forlorn slave that moved You? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

எறிதி ரைக்கடல் நிகர்த்த செல்வமிக
அல்ல லென்றொருவர் பின்செலா
தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுலகில்
எவரு மாமெனம திக்கவே
நெறியின் வைகிவளர் செல்வ மும்உதவி
நோய்க ளற்றசுக வாழ்க்கையாய்
நியம மாதநிலை நின்று ஞானநெறி
நிட்டை கூடவுமெந் நாளுமே
அறிவில் நின்றுகுரு வாயு ணர்த்தியதும்
அன்றி மோனகுரு வாகியே
அகில மீதுவர வந்த சீருளை
ஐய ஐயஇனி என்சொல்கேன்
சிறிய னேழைநம தடிமை யென்றுனது
திருவு ளத்தினிலி ருந்ததோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 8

“All life here below is my life”—thus, melting in heart, may I speak good and kindly things, throwing away all that is called “mine” and walking carefree like the elephant in musth, learning the path righteous for the removal of distress, seeing the feet of holy beings as veritable embodiments of grace, and seeing all objects as cosmic unity. And so, with folded hands scattering flowers in worship, eyes streaming tear drops like pearls thrown by white waves of foamy sea, words faltering in confusion, singing and dancing, and in ecstasy breaking down again and again, and remaining immobile like the painted doll, transformed into form divine, will I be in the home of bliss with Your loving devotees? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

எவ்வு யிர்த்திரளும் உலகி லென்னுயிர்
 எனக்கு ஹைந்துருகி நன்மையாம்
 இதழு ரைப்பளன தென்ற யாவையும்
 எடுத்தெ றிந்துமத யானைபோல்
 கவ்வை யற்றநடை பயில அன்பரடி
 கண்டதே அருளின் வடிவமாக்
 கண்ட யாவையும் அகண்ட மென்னஇரு
 கைகுவித்து மலர் தூவியே
 பவ்வ வெண்திரை கொழித்த தண்தரளம்
 விழியு திர்ப்பமொழி குளறியே
 பாடி யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது
 பாவையொத் தசைத லின்றியே
 திவ்ய அன்புருவ மாகி அன்பரொடும்
 இன்ப வீட்டினி லிருப்பனோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

SONG 9

Partaking of the nature of madmen, demons and children, taking turiya form, forgetful of time and space and such categories, at the feet of Your devotees in devotion true, I worship in trust implicit—thus am I. For me, You produced an illusion and said, “See the work of the cosmic maya that makes this world move.” Now, is there such a strange story even in *Mahabharata*?¹ Is this of the nature of pure eternal reality? Your story of cosmic maya as the center of all things is not found even in the mayic stories of Khadi.² Why does my mind get so confused? Is this the reward of those who place their trust in You? O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

NOTES

1. Mahabharata: An epic poem recounting the battle between the two royal dynasties: Pandava and Kaurava.
2. Fabulous stories of visions of maya in which Khadi, a Brahmin, asks Vishnu to reveal the nature of maya.

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
 மருவியே துரிய வடிவமாய்
 மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
 மறந்து நின்னடிய ரடியிலே
 பத்தி யாய்நெடிது நம்பும் என்னையொரு
 மையல் தந்தகில மாயையைப்
 பாரு பாரென நடத்த வந்ததென்
 பார தத்தினுமி துள்ளதோ
 சுத்த நித்தவியல் பாகு மோவுனது
 விசுவ மாயை நடுவாகவே
 சொல்ல வேண்டும்வகை நல்ல காதிக்கதை
 சொல்லு மாயையினு மில்லைஎன்
 சித்த மிப்படி மயங்கு மோஅருளை
 நம்பி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே

SONG 10

They of the pantheistic way that follow faiths many-faced, the horrible men who say, "We are God," and those frauds who fight and argue—from all these, though they bow in repentance, even the God of death, who by a glance snatches life, stands apart like a buffalo caretaker. The doubts in the articulate word that Sanaka and the other munis see You clear by the silent jnana gesture of hand seated in the shade of the northern banyan tree. Thus are You, O eternal grace of reality pure! You are the compassionate one that carries the crescent moon on Your head. You who faces south I adore facing directions all. O Brahman, the unknowable! The One of perfect purity! The spaces vast where dawns the knowing that is bliss!

பன்மு கச்சமய நெறிப டைத்தவரும்
 யாங்க ளேகடவு ளென்றிடும்
 பாத கத்தவரும் வாத தர்க்கமிடு
 படிற ருந்தலை வணங்கிடத்
 தன்மு சத்திலுயிர் வரவழைக்கும்எம்
 தரும னும்பகடு மேய்க்கியாய்த்
 தனியி ருப்பவட நீழ லூடுவளர்

சனக னாதிமுனி வோர்கள்தஞ்
 சொன்ம யக்கமது தீர அங்கைகொடு
 மோன ஞானம துணர்த்தியே
 சுத்த நித்தஅரு ளியல்ப தாகவுள
 சோம சேகரகிர் பாளுவாய்த்
 தென்மு கத்தின்முக மாயி ருந்தகொலு
 எம்மு கத்தினும் வணங்குவேன்
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே -

CANTO FOURTEEN

ஆகாரபுவனம்—சிதம்பர ரகசியம் The Realm of Form—Chidambaram's Secret

SONG 1

O protector of life of Your dear devotees who received the cosmic yoga grace through the single word Om and the cosmic form entire, becoming total bliss! O You, true friend to me. Like the fragrance of the fully bloomed blossom that resembles a musical cymbal, You have pervaded the body and all the tattvas, radiant as the boundless mountain of divine bliss!

ஆகார புவனமின் பாகார மாக
 அங்ஙனே யொருமொழியால் அகண்டா கார
 யோகானு பூதிபெற்ற அன்ப ராவிசு
 குறுதுணையே என்னளவும் உகந்த நட்பே
 வாகாரும் படிக்கிசைகிண் கிணிவா யென்ன
 மலர்ந்தமல ரிடைவாசம் வயங்கு மாபோல்
 தேகாதி யுலகமெங்கும் கலந்து தானே
 திகழனந்தா னந்தமயத் தெய்வக் குன்றே.

SONG 2

You stand as the Life of life of countless species. You are the abiding source of bliss. You are beyond measuring. You are the intelligence that sparks separateness in beings all. You are the real-unreal that knows no beginning or end. You the God of the temple of grace! That I may not, in distress, be like the deer that strayed from the herd, You seated me among Your beloved devotees and elevated me. O You, the most elevated of all, the solid essence of bliss fruit that of itself ripened on the tree of grace divine!

அனந்தபத உயிர்கள்தொடும் உயிரா யென்றும்
 ஆனந்த நிலையாகி அளவைக் கெட்டாத்

தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல் காட்டாச்
 சதசத்தாய் அருட்கோயில் தழைத்த தேவே
 இனம்பிரிந்த மான்போல்நான் இடையா வண்ணம்
 இன்பமுற அன்பர்பக்க லிருத்தி வைத்துக்
 கனந்தருமா கனமேதண் அருளில் தானே
 கனிபலித்த ஆனந்தக் கட்டிப் பேறே.

SONG 3

O torrent of bliss supreme that made me scorn all riches as mere dust, O treasure that said, "All the power of silentness is for this path, and so go to it"—You are, as part, frontiers transcending all of the harsh mayic void and yet remain the undiminished whole! You the primal love into which flow all the million, million faiths, as do the countless, countless rivers flow into the bosom of the ocean.

பேறனைத்தும் அணுவெனவே உதறித் தள்ளப்
 பேரின்ப மாகவந்த பெருக்கே பேசா
 வீறனைத்தும் இந்நெறிக்கே என்ன என்னை
 மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
 கூறனைத்துங் கடந்தஎல்லைச் சேட மாகிக்
 குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
 ஆறனைத்தும் புகுங்கடல்போல் சமயகோடி
 அத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகும் ஆதி நட்பே.

SONG 4

You flourish with neither beginning nor end, with neither source nor termination. Unable to find You, the holy scriptures wail. The diverse faiths still wander in search of You and the polemist of mountainous proportions turn into monsters of contention. Yet, You with compassionate grace, having a crescent on Your head, graced us under the shade of north banyan tree, to show that the path for liberation is in silentness. You revealed Yourself to us with Your gesture of jnana, You the purity of life eternal!

ஆதியந்தம் எனும்எழுவா யீறற் றோங்கி
 அருமறைஇன் னமுங்காணா தரற்ற நானா
 பேதமதங் களுமலைய மலைபோல் வந்தப்
 பெற்றியரும் வாய்வாதப் பேய ராகச்
 சாதகமோ னத்திலென்ன வடவால் நீழல்
 தண்ணருட்சந் திரமௌலி தடக்கைக் கேற்க
 வேதகசின் மாத்திரமா யெம்ம னோர்க்கும்
 வெளியாக வந்தவொன்றே விமல வாழ்வே.

SONG 5

Beginning with immaculate purity, You possess all the attributes that the hundred and eight Upanishads ascribe to You, and You are as form with attributes. You are farther and farther still. You are the source of compassionate grace. You are with us. You are immanent in us. You are extrinsic to us. You are the witness of grace that we see. You are our protector. You are the attributeless sea in whom we discover, however briefly, nothing but kindness.

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட் டாதி
வேதமெடுத் தெடுத்துரைத்த விருத்திக் கேற்க
அமையுமில் கணவடிவா யதுவும் போதா
தப்பாலுக் கப்பாலாய் அருட்கண் ணாகிச்
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலும்யாங் காணத்
தண்ணருள்தந் தெமைக்காக்குஞ் சாட்சிப் பேறே
இமையளவும் உபகார மல்லால் வேறொன்
றியக்காநிர்க் குணக்கடலா யிருந்த ஒன்றே.

SONG 6

O You are one and many! You are light, space and forms. You are good, bad and indifferent. You are untouched by creation and destruction. You are as today and tomorrow and, above all, You are as our Father and our Master. You are the mother cow for those who, like young calves, yearn for You. You who comes and blesses us without delay, O vast expanse of compassionate grace!

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
ஒளியாகி வெளியாகி உருவு மாகி
நன்றாகித் தீதாகி மற்று மாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணா தாகி
இன்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான
எந்தையே எம்மானே என்றென் றேங்கிக்
கன்றாகிக் கதறினர்க்குச் சேதா வாகிக்
கடிதினில்வந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே.

SONG 7

O taste of fruit that the tree of grace bore, the sugarcane, honey, the ambrosia rare and my eyes which reveal all objects rare! The perfection that knows no separation from compassion! You, the life that is holy! Becoming the thought within thoughts, ordaining time and space and adding tattvas to it, You make all life dance. O Being holy, listen to my prayer meek!

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
ஆரமிர்தே என்கண்ணே அரிய வான

பொருளைனத்துந் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
 பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
 கருதரிய கருத்தனுட் கருத்தாய் மேவிக்
 காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவி யாதி
 இருவினையுங் கூட்டியிர்த் திரளை யாட்டும்
 விழுப்பொருளே யான்சொலும் விண் ணப்பங் கேளே.

SONG 8

The celestials, King Indra, Narada and the others, the seven rishis, the experts in veda, the countless siddhas, the kings of the Earth like Manu and the rest, the munis who are versed in *Rig* and other *Vedas*—did not all these, guided firmly by faith and good sense, attain siddhi and mukti for this world to see, as palpably as the amala fruit is seen in the hollow of the palm?

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார தாதி
 விளங்குசப்த ரிடிகள்கன வீணை வல்லோர்
 எண்ணரிய சித்தர்மனு வாதி வேந்தர்
 இருக்காதி மறைமுனிவர் எல்லா மிந்தக்
 கண்ணகல்ஞா லம்மதிக்கத் தானே உள்ளங்
 கையில்நெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாகத்
 திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றோ
 செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரென்றும்.

SONG 9

All the numberless faiths, all, say: “Our God alone is God.” Faiths that thus contend unnaturally and those who follow them elaborate at length their doctrines with pure reasoning, rather than what is true or untrue. For them, the doctrine “all is one” is anathema, yet all faiths revere the nature of such tolerance.

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தந்தம்
 தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான
 அப்பரிசா ளருமதே பிடித்தா லிப்பால்
 அடுத்ததந்நூல் களும்விரித்தே அனுமா னாதி
 ஒப்பவிரித் துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய் என்ன
 ஒன்றிலைஒன் றென்ப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கும்
 இப்பரிசாஞ் சமயமுமாய் அல்ல வாகி
 யாதுசம யமும்வணங்கும் இயல்ப தாகி.

.....
Our bard cherished solitude with Siva. Slipping into the quietest corner of a temple, he would pour out his soul in spontaneous song. Though Siva stood before him as a Lingam in the sanctum, Tayumanavar's clasped hands reveal a deeper worship—his heart turned inward, adoring the God within.

SONG 10

Ever unchanging in its nature, revealing the eight-limbed path of yoga, becoming love's bliss, becoming the multitude of beneficial objects, attaining high attributes, gently showing the graded path to the supreme goal, adorned by mantra, shiksha¹ and the other Vedic limbs, with the doctrine of silentness as the crowning jewel in the head's diadem—thus is seated Vedic Saivam in kingly glory. How very beautiful indeed!

NOTE: 1. Shiksha, the study of Sanskrit phonetics and phonology, is one of the six auxiliary disciplines known as the Vedangas, which are meant to support the study of the *Vedas*.

இயல்பென்றுந் திரியாமல் இயம மாதி
எண்குணமுங் காட்டியன்பால் இன்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்
பண்புறவுஞ் செளபான பட்சங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிட்சை சோதி டாதி
மற்றங்க நூல்வணங்க மெளன மோலி
அயர்வறச்சென் னியில்வைத்து ராசாங் கத்தில்
அமர்ந்ததுவை திகசைவம் அழகி தந்தோ.

SONG 11

Ah! How very wonderful it is! There is today no other faith that wise men in justness approve: those who perform anima¹ and other occult siddhis, those tapasvins great, who in silentness firmly remain, and the several, several others, including those who have enjoyed the pleasures that the celestial king Indra is heir to. For them all, there is no other refuge than this. None. This alone is the faith that can light the way to grace of unlimited bounty, like the heavenly kalpaka tree. This alone is the path of San Marga.²

NOTES

1. Becoming as small as an atom.
2. San Marga, also known as the pure or righteous path, is a concept found within the Saiva Siddhanta tradition. It represents the path of devotion and realization, focused on the worship of Lord Siva, aiming to achieve Self-Realization and liberation.

அந்தோஈ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞரெல்லாம் நடுஅறிய அணிமா ஆதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கும் மற்றும் மற்றும்
இந்த்ராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கும்
இதுவன்றித் தாயகம்வே றில்லை இல்லை
சந்தான கற்பகம்போல் அருளைக் காட்டத்
தக்கநெறி இந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்.

SONG 12

The meaning of San Marga jnana and the meaning of conventional religions are identical. This understanding we do not witness in many other religions. When we peer into the dance hall of Tillai,¹ what is the religion there? All is but expanse. Thus do men of all religions come and worship there. Even in me, who is stony hearted, rapture wells up as I witness it.

NOTE: 1. Tillai, another name for Chidambaram Temple, is here an allusion to the hall of cosmic consciousness wherein Lord Siva Nataraja dances.

சன்மார்க்கம் ஞானமதின் பொருளும் வீறு
சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானென் றாகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
பகர்வரிய தில்லைமன்றுள் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்கம் இருக்குதெல்லாம் வெளியே என்ன
எச்சமயத் தவர்களும்வந் திறைஞ்சா நிற்பர்
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள எனக்குந் தானே
கண்டவுடன் ஆனந்தங் காண்ட லாகும்.

SONG 13

You are the same God as seen from outside and as gleaned from inside the sacred lore. You are the perfect wisdom that knows no length, breadth or height. You are the everlasting. Likes and dislikes, nearness and repulsion—all these qualities and measurements, along with categories of mind, speech and deed are not for You. In You are found the conjoined, the inseparable, the intrinsic and the extrinsic, all at once.

காண்டல்பெறப் புறத்தினுள்ள படியே உள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேநீ
நீண்டநெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
நிறைபரிபூ ரணஅறிவாய் நித்த மாகி
வேண்டுவிருப் பொடுவெறுப்புச் சமீபந் தூரம்
விலகலணு குதல்முதலாம் விவகா ரங்கள்
பூண்டஅள வைகள்மனவாக் காதி யெல்லாம்
பொருந்தாம லகம்புறமும் புணர்க்கை யாகி.

SONG 14

You are the purity that is proven by objectivity and by inference. You are the center of all things. You are the bliss that is espoused by diverse Shaktis. You are the Life of life, ever existent. Yet, how is it that the darkness of desire, maya and karma attach themselves to all that live? And how is it, in compassionate endeavor, a Shakti descended as grace? And what is the nature of this I-ness?

ஆகியசற் காரியவ்வு கத்துக் கேற்ற
 அமலமாய் நடுவாகி அனந்த சத்தி
 யோகமுறும் ஆனந்த மயம தாகி
 உயிர்க்குயிரா யெந்நாளும் ஓங்கா நிற்ப
 மோகஇருள் மாயைவினை உயிர்கட் கெல்லாம்
 மொய்த்ததென்கொல் உபகார முயற்சி யாகப்
 பாகமிக அருளஒரு சத்தி வந்து
 பதித்ததென்கொல் நானெனுமப் பான்மை என்கொல்.

SONG 15

As the conceit that is “I” affects and harasses us, the maya that pertains to the world takes diverse forms and pursues us, as flesh, body, organs external and internal, as sky, wind, fire, water and earth, as mountain and forest—thus is the ocean of sorrow growing out of this. Who indeed can describe it?

நானென்னும் ஓரகந்தை எவர்க்கும் வந்து
 நலிந்தவுடன் சகமாயை நானா வாகித்
 தான்வந்து தொடருமித்தால் வளருந் துன்பச்
 சாகரத்தின் பெருமைஎவர் சாற்ற வல்லார்
 ஊனென்றும் உடலென்றுங் கரண மென்றும்
 உள்ளென்றும் புறமென்றும் ஒழியா நின்ற
 வானென்றுங் காலென்றுந் தீநீ ரென்றும்
 மண்ணென்றும் மலையென்றும் வனம தென்றும்.

SONG 16

Sights visible, as mountain after mountain, sights not visible at all to the naked eye, forgetfulness and remembrance, sorrows and joys that come as waves from maya's ocean, and the karmas they bring in their train, and the numerous faiths to end them, with their respective Gods and devotees, the numerous paths that claim to be their witness, and the doctrines and logic behind them all—oh, how many, how many are they? The sands of the sea may be easier to reckon!

மலைமலையாங் காட்சிகண்கா ணாமை யாதி
 மறப்பென்றும் நினைப்பென்றும் மாயா வாரி
 அலையலையா யடிக்குமின்ப துன்ப மென்றும்
 அதைவிளைக்கும் வினைகளென்றும் அதனைத் தீர்க்கத்
 தலைபலவாஞ் சமயமென்றுந் தெய்வ மென்றுஞ்
 சாதகரென் றும்மதற்குச் சாட்சி யாகக்
 கலைபலவா நெறியென்றுந் தர்க்க மென்றுங்
 கடலுறுநுண் மணலெண்ணிக் காணும் போதும்.

SONG 17

All the agonies that are rare to see will of themselves occur en masse. And to show that all these are illusory and as transient as a camphor mountain in blaze—He comes. As eating and sleeping, experiencing sorrows and joys and possessing a home and the rest are to me, He takes form. And as with a deer the deer is caught, He comes as the compassionate Maunaguru to cleanse me of my impurities.

காணரிய அல்லலெல்லாந் தானே கட்டுக்
கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
வீணினிற்கர்ப் பூரமலை படுதீப் பட்ட
விந்தையெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
ஊணுறக்கம் இன்பதுன்பம் பேரூ ராதி
ஒவ்விடவும் எனைப்போல உருவங் காட்டிக்
கோணறவோர் மான்காட்டி மானை ஈர்க்குங்
கொள்கையென அருள்மௌன குருவாய் வந்து.

SONG 18

Coming thus, he takes my body, life and possessions in his own hands and, following the adhava path,¹ points out: “You are not the five senses. You are not the five elements, antahkaranas or the rest. You are not the gunas; nor are you this body and the knowledge and ignorance that pertain to it. You partake of the nature that surrounds you. You are like the crystal, reflecting whatever is near. You are the consciousness that awaits the sundering of its bonds—and I am the teacher who imparts the wisdom appropriate to your ripeness.”

NOTE: 1. Path of spiritual purification which dissolves past, present and future karmas.

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தன்கை
வசமெனவே அத்துவா மார்க்க நோக்கி
ஐந்துபுலன் ஐம்பூதங் கரண மாத்ரி
அடுத்தகுணம் அத்தனையும் அல்லை அல்லை
இந்தவுடல் அறிவறியா மையுநீ யல்லை
யாதொன்று பற்றின்அதன் இயல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீஉன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பான்மை யேய்யாம்.

SONG 19

“If you desire to be enlightened, transported into bliss, attain the everlasting state and reach the all-pervasive goal absolute that is the temple of compassion. I shall tell you, in order, what you should do. Listen. May you reach the heart and state that knows no attributes and so live long! May all the dense ignorance lift, letting you attain knowledge bliss! May your bonds break asunder!”

அறிவாகி ஆனந்த மயமா யென்றும்
 அழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
 பிறியாமல் தண்ணருளே கோயி லான
 பெரியபரம் பதியதனைப் பேறவே வேண்டில்
 நெறியாகக் கூறுவன்கேள் எந்த நாளும்
 நிர்க்குணநிற்(கு) உளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
 செறிவான அறியாமை எல்லாம் நீங்க
 சிற்சுகம்பெற் றிடுகபந்தந் தீர்க வென்றே.

SONG 20

He thus imparted the silent way of true knowledge of sundering the bonds. That path is devoid of thought, devoid of I-ness, devoid of space, time and direction, devoid of attachment, separation and the rest, devoid of speech, devoid of day and night, devoid of end, beginning and middle, devoid of inside and outside, devoid of all things.

பந்தமறும் மெஞ்ஞான மான மோனப்
 பண்பொன்றை அருளியந்தப் பண்புக் கேதான்
 சிந்தையில்லை நானென்னும் பான்மை யில்லை
 தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை
 தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
 சொல்லுமில்லை இராப்பகலாந் தோற்ற மில்லை
 அந்தமில்லை ஆதியில்லை நடுவு மில்லை
 அகமுமில்லை புறமில்லை அனைத்து மில்லை.

SONG 21

“Devoid, devoid” does not mean there is nothing. There it is. Natural and ever indescribable is that nature, appearing not as “I” and “you,” but form, manifest-ness that comprehends all, consuming all ignorance like the day that has consumed darkness himself, successfully consuming your own knowledge without any hindrance and thus gaining control of you, the state of silentness will make you as you are.

இல்லைஇல்லை யென்னினொன்று மில்லா தல்ல
 இயல்பாகி என்றுமுள்ள இயற்கை யாகிச்
 சொல்லரிய தன்மையதா யான்றா னென்னத்
 தோன்றாதெல் லாம்விழுங்குஞ் சொரூப மாகி
 அல்லையுண்ட பகல்போல அவித்தை யெல்லாம்
 அடையவுண்டு தடையறவுன் அறிவைத் தானே
 வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாகக் கொண்டு

.....
In the King's palace, amidst dancers, musicians and a royal feast, Tayumanavar stands quietly apart, his eyes closed to the lavish pleasures around him—drawn instead to the subtle vision of Siva that illumines the wall behind, reminding him of the only joy he truly seeks.

வேதகமாய்ப் பேசாமை விளக்குந் தானே.

SONG 22

Nothing will it permit to appear except it be of its own essence. Even if one appears, it will disappear, like the flame of camphor, without another place to abide. It shines beyond the senses, apart from the knower, knowing and the objects of knowledge, and will slip and slip not away. Who shall relate this greatness, and to whom? He that has become it, he alone can say.

தானான தன்மயமே யல்லால் ஒன்றைத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட்ட டாங்கே
போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்
போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வே றின்றாம்
ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
ஞாதுருவும் நழுவாமல் நழுவி நிற்கும்
ஆனாலும் இதன்பெருமை எவர்க்கார் சொல்வார்
அதுவானால் அதுவாவர் அதுவே சொல்லும்.

SONG 23

If you say “it,” the question arises “what?” And so, giving up “it” totally, King Janaka, Rishi Sukha and others lived like the bee that drank of the nectar. This is the nature of Godhead. As You accepted me in Your service, grant me the grace to attain the supreme bliss through transcendental samadhi! Without reaching this goal, I will not sleep, I will not do any work.

அதுவென்றால் எதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
ஆதலினால் அதுவெனலும் அறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவும் என்னை யாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமா னந்த
கதிகண்டு கொள்ளவும்நின் னருள்கூ ரிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன்.

SONG 24

From earth to space, conceiving everything as You, molding my mind in the classical madal style,¹ writing and seeing, I will often cry aloud for You, saying, “Will You not come? You, the Lord of my life?” Repeatedly believing myself to be You, I am unable to think of anything else. Like the wounded at heart, I wept in silence, shedding profuse tears. Sighing and sobbing, I stood transfixed.

Note: 1. A poem figuratively describing a disappointed lover riding on a thorny palmyra leaf stalk. There is a Tamil literary tradition known as “Madal,” where a hero, frustrated in love, goes from village to village playing a madal (a tall, thin, handheld drum), publicly proclaiming his love and the qualities of his beloved, appealing for sympathy and assistance.

பாராதி விண்ணனைத்தும் நீயாச் சிந்தை
பரியமட லாவெழுதிப் பார்த்துப் பார்த்து
வாராயோ என்ப்ராண நாதா என்பேன்
வளைத்துவளைத் தெனைநீயா வைத்துக் கொண்டு
பூராய மாமேலொன் றறியா வண்ணம்
புண்ணாளர் போல்நெஞ்சம் புலம்பி யுள்ளே
நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர் சோர
நெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன்.

SONG 25

To the horror of Your devotees who have attained jnana and have tasted bliss, becoming one with You, some people espoused faiths that taught cruel ways. Them I convinced to think clearly and turned them back. I searched the forest, sea and mountain for fruits, weeds and withered leaves that I might eat to keep life going. Directly seeking the mystic moon's beams as my goal, I laid agitated, like the fallen crest of a temple's entry tower.

ஆயுமறி வாகியுன்னைப் பிரியா வண்ணம்
அணைந்துசுகம் பெற்றவன்பர் ஐயோ வென்னத்
தீயகொலைச் சமயத்துஞ் செல்லச் சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலைபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்
கடல்மலைஎங் கேஎனவுங் கவலை யாவேன்
வாயில் கும்பம் போற்கிடந்து புரள்வேன் வானின்
மதிகதிரை முன்னிலையா வைத்து நேரே.

SONG 26

How shall I speak of His greatness Who, night and day, made you come so regularly, failing never? You, wind, by whom are you blowing? By whom are you circling incessantly? Pray, speak! You, the clouds that pour! What is it you do that makes the rain as bounteous as the mercy of my Lord! Pray, speak!

நேரேதான் இரவுபகல் கோடா வண்ணம்
நித்தம்வர வுங்களைஇந் நிலைக்கே வைத்தார்
ஆரேயங் கவர்பெருமை என்னே என்பேன்
அடிக்கின்ற காற்றேநீ யாரா லேதான்

பேராதே சுழல்கின்றாய் என்பேன் வந்து
பெய்கின்ற முகில்காள்எம் பெருமான் நும்போல்
தாராள மாக்கருணை பொழியச் செய்யுஞ்
சாதகமென் னேகருதிச் சாற்று மென்பேன்.

SONG 27

O you, expanse vast that defies thought! You are pervasive fullness. But what will be the nature of all that exists when you end? Pray, speak! O you, Earth! What will it be like at your end? Will not the serpent king, Sesha, that is of perfect awareness, reveal the truth? Pray, speak! O you, scriptures! Do you not reveal the truth equally to all? What is the truth you have found? Pray, speak!

கருதரிய விண்ணேநீ எங்கு மாகிக்
கலந்தனையே யுன்முடிவின் காட்சி யாக
வருபொருளெப் படியிருக்குஞ் சொல்லா யென்பேன்
மண்ணேயுன் முடிவிலெது வயங்கு மாங்கே
துரியஅறி வுடைச்சேடன் ஈற்றின் உண்மை
சொல்லானோ சொல்லென்பேன் சுருதி யேநீ
ஒருவரைப்போல் அனைவருக்கும் உண்மை யாமுன்
உரையன்றோ உன்முடிவை உரைநீ என்பேன்.

SONG 28

O ocean of indescribable dimension extending wavy hands and incessant roars, who is it that made you surround this globe without banks? Pray, speak! O green parrots of the wild, O bees of striped wings that resort to the lotus, O swans, have you not been carrying messages all this time? Have you ever seen and talked to the great object that is perfection? Pray, speak for once!

உரையிறந்து பெருமை பெற்றுத் திரைக்கை நீட்டி
ஒலிக்கின்ற கடலேஇவ் வுலகஞ் சூழக்
கரையுமின்றி யுன்னைவைத்தார் யாரே என்பென்
கானகத்திற் பைங்கிளிகாள் கமல மேவும்
வரிசிறைவண் டினங்காள்ஓ திமங்காள் தூது
மார்க்கமன்றோ நீங்களிது வரையி லேயும்
பெரியபரி பூரணமாம் பொருளைக் கண்டு
பேசியதுண் டோவொருகாற் பேசு மென்பேன்.

SONG 29

Foolish I am, like one who wishing to drive away an elephant makes motions with his hand inside a pot. Hoping to unite indissolubly with You, I dissolve salt in water, burn camphor in fire and stand disappointed! When You, the Being

supreme of compassion great, were, then was I, too. Mine alone are the bonds of anava, karma and the rest. Thus limiting me, did not the holy scriptures speak of even then?

ஒருவனவன் யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை
 ஓட்டுதல்போல் நான்பேதை உப்போ டப்பை
 மருவவிட்டுங் கர்ப்பூர மதனில் தீபம்
 வயங்கவிட்டும் ஐக்கியம் உன்னி வருந்தி நிற்பேன்
 அருளுடைய பரமென்றோ அன்று தானே
 யானுளனென் றும்மனக்கே ஆணவாதி
 பெருகுவினைக் கட்டென்றும் என்னாற் கட்டிப்
 பேசியதன் றேஅருள்நூல் பேசிற் றன்றே.

SONG 30

From that day to this, what did the millions upon millions who were born get, except to perish in sorrow? Not until this day has mukti been attained. When this body will cease to be, I do not know. So even now, will You not accept me—a vile cur—in Your service so my distress may be removed? You, the Lord of Sirkali!¹ You, of Navalur who went as a messenger to fetch gold! You, who called Your own devotee “father!” You, the Lord of the treasure house of limitless compassion!

NOTE: 1. Sirkali is a town in the Nagapattinam district of Tamil Nadu, India. It is known for the famous Sattainathar Siva Temple.

அன்றுமுதல் இன்றைவரைச் சனன கோடி
 அடைந்தடைந்திங் கியாதனையால் அழிந்த தல்லால்
 இன்றைவரை முக்தியின்றே எடுத்த தேகம்
 எப்போதோ தெரியாதே இப்போ தேதான்
 துன்றுமனக் கவலைகெடப் புலைநா யேனைத்
 தொழும்புகொளச் சீகாழித் துரையே தூது
 சென்றிடவே பொருளைவைத்த நாவ லோய்நஞ்
 சிவனப்பா என்ற அருட் செல்வத் தேவே.

SONG 31

You, Vadavur Deva whom devas worship! You, Tirumula Deva! You, Siva Vakya master who came to kindle the desire for mukti in men of this world! You, Arunagiri of great fame who taught the way of obtaining grace, sitting impassive! You, the saints great—thus I invoke them all. I stand transfixed, like a flawless painted image, hoping my ineffable sorrows vanish before I experience them all.

தேவர் தொழும் வாதவூர்த் தேவே என்பேன்
 திருமூலத் தேவேஇச் சுகத்தோர் முத்திக்

காவலுறச் சிவவென்வாக் குடனே வந்த
 அரசேசும் மாவிருந்துன் அருளைச் சாரப்
 பூவுலகில் வளரருணை கிரியே மற்றைப்
 புண்ணியர்கா னோவென்பேன் புரையொன் றில்லா
 ஓவியம்போல் அசைவறவுந் தானே நிற்பேன்
 ஓதரிய துயர்கெடவே யுரைக்கு முன்னே.

SONG 32

Is there none like the peerless Sukha to inquire “Why? Why?” So I ask, will not a silentness be born that by itself destroys difference and nondifference? Will not the Lord that observes the grand silentness under the wild banyan tree wish to see the world for once? Thus I cry out again and again. My thoughts thus running, I behaved like a yearning cow. I pined like a love-stricken maiden. It is Your duty to understand and protect me.

ஓதரிய சுகர்போல ஏன்ஏன் என்ன
 ஒருவரிலை யோளனவும் உரைப்பேன் தானே
 பேதம்அபே தங்கெடவும் ஒருபே சாமை
 பிறவாதோ ஆலடியிற் பெரிய மோன
 நாதனொரு தரமுலகம் பார்க்க இச்சை
 நண்ணானோ என்றென்றே நானா வாகிக்
 காதல்மிகு மணியிழையா ரெனவா டுற்றேன்
 கருத்தறிந்து புரப்பதுன்மேற் கடன்முக் காலும்.

SONG 33

Long may grace live! Long may nature live, into which is fused time, space and matter! For the illusion to disappear, long may the tradition of love live that espouses holy faiths like Saivam and transcends those faiths, too. Long may that compassion live that made this humble one petition thus at length! Long may the supreme Guru at the foot of the banyan tree live! Long may Your devotees of infinite grace live!

காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி
 கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
 மாலறவுஞ் சைவமுதல் மதங்க ளாகி
 மதாதீத மானஅருள் மரபு வாழி
 சாலமிகும் எளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்
 தயவுவைத்து வளர்த்தஅருள் தன்மைவாழி
 ஆலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி
 அகண்டிதா காரஅரு ளடியார் வாழி.

CANTO FIFTEEN

தேன்முகம் Sweet-Faced One

SONG 1

O four-faced Deva¹ seated on the tender-stalked red lotus that exudes abundant nectar! The cosmic maya that You established—is it a hare's horn, a mirage's waters? Or, a sky-abiding lotus? What is it? Pray, speak!

NOTE: 1. Lord Brahma, the Creator

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின் மேவும்
நான்முகத் தேவே நின்னால் நாட்டிய அகில மாயை
கான்முயற் கொம்பே என்கோ கானலம் புனலே என்கோ
வான்முக முளரி என்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும்.

SONG 2

You¹ created as You wished. Your Father² preserved it as by law. The three-eyed God³ destroyed it for all to see. These being the facts, the world knows not who the ultimate God is. Will You tell us, so that our doubts and fears may be set to rest?

NOTES

1. Brahma, Lord of Creation,
2. Vishnu, Lord of Preservation,
3. Rudra, Lord of Dissolution.

வேண்டுவ படைத்தாய் நுந்தை விதிப்படி புரந்தான் அத்தைக்
காண்டக அழித்தான் முக்கட் கடவுள்தான் இனைய வாற்றால்
ஆண்டவ னெவனோ என்ன அறிகிலா தகில நீயே
ஈண்டிய அல்லல் தீர எம்மனோர்க் கியம்பு கண்டாய்.

SONG 3

In the final dissolution, all that was visible vanished and what resulted was mukti of blemishless bliss. The functions of creation and preservation along with maya ceased to exist. But who was it that remained standing with garlands of radiant-eyed white skulls stretching along His hands and feet?

கண்டன அல்ல என்றே கழித்திடும் இறுதிக் கண்ணே
கொண்டது பரமா னந்தக் கோதிலா முத்தி அத்தால்
பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தன மாயை யோடே
வெண்டலை விழிகை காலில் விளங்கிட நின்றான் யாவன்.

SONG 4

Gleaming with ashes white, bearing Ganga in His spreading matted locks, with forehead eye sparkling and breath like a tempestuous wind, His immaculate form shining as radiantly as the clear sky, with holy feet stretching to the ends of Earth, with a heart called Chitsabha, freed of concealment.

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கை தாங்கித்
துளங்குநன் னுதற்கண் தோன்றச் சுழல்வளி நெடுமூச் சாகக்
களங்கமி லுருவந் தானே ககனமாய்ப் பொலியப் பூமி
வளர்ந்ததா ளென்ன உள்ள மன்றென மறையொன் றின்றி.

SONG 5

The *Vedas* themselves chanting aloud, the hand that grants refuge and the hand that grants favors, both gesturing appropriately, the nada drum beat filling the air all around—thus He dances. Well may He be deemed the supreme Lord. This is the conclusion acceptable to all.

மறைமுழக் கொலிப்பத் தானே வரதமோ டபயக் கைகள்
முறைமையின் ஓங்க நாதம் முரசெனக் கறங்க எங்கும்
குறைவிலா வணநி றைந்து கோதிலா நடனஞ் செய்வான்
இறையவன் எனலாம் யார்க்கும் இதயசம் மதமீ தல்லால்.

SONG 6

If He is the supreme Lord who incarnates often and performs the troublesome task of world protection, then will there be any end to the ocean of births, full of sorrows? Will the darkness that envelops the soul ever disappear? Well may maya persist then, dressed in the garb of I-ness.

அல்லலாந் தொழில்ப டைத்தே அடிக்கடி உருவெ டுத்தே
மல்லல்மா ஞாலங் காக்க வருபவர் கடவு ளென்னில்
தொல்லையாம் பிறவி வேலை தொலைந்திட திருள்நீங் காது
நல்லது மாயை தானும் நானென வந்து நிற்கும்.

SONG 7

The consciousness that is of the ego is not supreme consciousness. That consciousness will not permit the presence of silentness. Without silentness, it is impossible to reach the vast ocean of nectar-tasting bliss that melts the heart in love.

நானென நிற்கு ஞானம் ஞானமன் றந்த ஞானம்
மோனமா யிருக்க வொட்டா மோனமின் றாக வேதான்
தேனென ருசிக்கும் அன்பாற் சிந்தைநைந் துருகும் வண்ணம்
வானென நிறைந்தா னந்த மாகடல் வளைவ தின்றே.

SONG 8

If you say, “Let us be in the now,” then does mukti ever exist? “There is neither good nor bad. The bondage state with its inherent ignorance is a living mukti.” If that is so, I need make no inquiries, nor seek a holy guru.

இன்றென இருப்பே மென்னின் என்றுஞ்சூ னியமா முத்தி
நன்றொடு தீது மன்றி நாமுன்னே பெறும்அ வித்தை
நின்றது பெத்தந் தானே நிரந்தர முத்தி யென்னின்
ஒன்றொரு வரைநான் கேட்க உணர்வில்லை குருவுமில்லை.

SONG 9

“There is no such thing as mukti; we will be what we are here below.” If thus you say, Charvaka¹ becomes a good man. He then says: “Why dispute my doctrine? Why expound the *Agamas* and the rest of scriptures? Why all this doubt? Come near and be with me.” Will we not thus join his collaborators?

NOTE: 1. The founder of the atheist school of materialist philosophy.

இல்லையென் றிடினிப்பூமி இருந்தவா றிருப்போ மென்னில்
நல்லவன் சாரு வாகன் நான்சொலும் நெறிக்கு வீணில்
தொல்லையேன் ஆகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்க மேதிங்
கொல்லைவந் திருமி னென்ன வறவுசெய் திடுவ னந்தோ.

SONG 10

My Father, Himself, who came as guru holy for the four saints to see, said that He is all. You are our father. You created us. You are our Lord that protects us. May You grant us the grace to strive for siddhi and mukti that know no bondage.

அந்தணர் நால்வர் காண அருட்குரு வாகி வந்த
எந்தையே எல்லாந் தானென் றியம்பினன் எமைப்ப டைத்த
தந்தைநீ எம்மைக் காக்குந் தலைவனே நுந்தை யன்றோ
பந்தமில் சித்தி முத்தி படைக்கநின் அருள்பா லிப்பாய்.

CANTO SIXTEEN

பன்மாலை
Many the Garlandès

SONG 1

Garlands many are there for Your worship. But those who have realized their Self knew Your partiality for garlands of song. And so innumerable good souls sang Your praise. Knowing their excellence, I, the ignorant one, also sang. Tears

Maunagurudeparts: Intheupperrightcorner,Tayumanavarcrematesthebodyofhis guru,whoascendsintotheSivalokawiththerareandremarkablejoyofarealizedsoul, knowingheisSiva-bound.Thereafter,Tayumanavarassumeshisrightfulplaceashead ofMaunaguru'sSaivamatha,teachingandguidingshishyasuntilhisownfinaldays. Below,theartistdepictsthreecrucialspiritualbondsthatmustbedestroyedforfull liberationtobeknown(lefttoright):anava,mayaandkarma.Foranava,heshowsthat whenthe soul,initssultimatematurity,transcendsthesenseofI-nessandseparation fromGod,thetrueSelfisrevealed—noneotherthanSiva.Formaya,heshowstheocean ofsamsaraabovewhichthenineplanetsrevolve.OntherightisSiva'sunerringlawof karma—thelawofactionandreactionthatdefineshumanphysicalandpsychological life. The archer is slaying himself without knowing it.

.....

flowing in a continuous stream, I, Your vassal, stood praising You. Knowing my distress, beckon to me, "Come, come" and unite me into You. O my Lord of holy compassion!

பன்மாலைத் திரளிருக்கத் தமையு ணர்ந்தோர்
பாமாலைக் கேநீதான் பட்ச மென்று
நன்மாலை யாவெடுத்துச் சொன்னார் நல்லோர்

நலமறிந்து கல்லாத நானுஞ் சொன்னேன்
 சொன்மாலை மாலையாக் கண்ணீர் சோரத்
 தொண்டனேன் எந்நாளும் துதித்து நிற்பேன்
 என்மாலை யறிந்திங்கே வாவா என்றே
 எனைக்கலப்பாய் திருக்கருணை எம்பி ரானே.

SONG 2

Not a word of kindness have I. Charity I know not. Never have I shed tears or trembled in fear in response to my feelings. O You, my soul's master, I am Your slave. Is it for me alone, this confrontation with twin karmas,¹ three gunas,² four karanas,³ five senses,⁴ disturbing lust and the other six,⁵ the eight attachments⁶ that assail this forlorn man, more and more? You, of ninefold form!⁷

NOTES

1. good and evil deeds.
2. sattva, purity; tamas, inertia; and rajas, activity
3. mind, intellect, will, egoity
4. taste, sight, touch, sound, smell
5. lust, hatred, miserliness, greed, obstinacy, vengefulness
6. lineage, beauty, youth, learning, wealth, power, generosity, liberty
7. Brahma, Vishnu, Rudra, Maheshvara, Sadasiva, Shakti, Sivam, Nada and Bindu

கருணைமொழி சிறிதில்லேன் ஈத லில்லேன்
 கண்ணீர்கம் பலையென்றன் கருத்துக் கேற்க
 ஒருபொழுதும் பெற்றறியேன் என்னை யாளும்
 ஒருவாவுன் அடிமைநான் ஒருத்த னுக்கோ
 இருவினையும் முக்குணமுங் கரணம் நான்கும்
 இடர்செயுமைம் புலனுங்கா மாதி யாறும்
 வரவரவும் ஏழைக்கோ ரெட்ட தான
 மதத்தொடும்வந் தெதிர்த்தநவ வடிவ மன்றே.

SONG 3

You, the formless one Who created all forms. You, the pure heavenly Being! You, Maunaguru, who has girded your loins to destroy the mind's maya of this forlorn soul! O my God! That my impurities may vanish, that the waters of bliss swallow me up, that Your grace descends on me, place Your feet on my head! You, the life cosmic that has neither head nor foot!

வடிவனைத்துந் தந்தவடி வில்லாச் சுத்த
 வான்பொருளே எளியனேன் மனமா மாயைக்
 குடிகெடுக்கத் துசங்கட்டிக் கொண்ட மோன
 குருவேஎன் தெய்வமே கோதி லாத
 படியெனக்கா னந்தவெள்ளம் வந்து தேக்கும்

படியெனக்குன் திருக்கருணை பற்று மாறே
அடியெடுத்தென் முடியிலின்னம் வைக்க வேண்டும்
அடிமுடியொன் றில்லாத அகண்ட வாழ்வே.

SONG 4

I realized that all life is an illusion. But having realized it, I did not look beyond for a way out, but remained here depressed. What is this delusion if this way is now blocked, and the way further beyond will also be blocked? Is this fate? Or Your play? Or this poor soul's fault? I implore You, speak! No more can I, in vain, suffer distress. O You who creates, preserves and destroys all!

வாழ்வனைத்தும் மயக்கமெனத் தேர்ந்தேன் தேர்ந்த
வாறேநான் அப்பாலோர் வழிபா ராமல்
தாழ்வுபெற்றிங் கிருந்தேன்ஈ தென்ன மாயந்
தடையுற்றால் மேற்கதியுந் தடைய தாமே
ஊழ்வலியோ அல்லதுன்றன் திருக்கூத் தோஇங்
கொருதமியேன் மேற்குறையோ வுணர்த்தா யின்னம்
பாழ் அவதிப் படஎனக்கு முடியா தெல்லாம்
படைத்தளித்துத் துடைக்கவல்ல பரிசி னானே.

SONG 5

Why did You place in me this ego that proclaims "I, I"? Why did You place in me the karmas, good and bad, and in between give the burden of this fleshy body? Why did You place life in me, too? Indestructible, Yourself the nectar of jnana, pervading the entire cosmic universe in all its diverse manifestations, You taste sweet, exceedingly sweet, like milk, fruit, sugarcane syrup and sugar candy.

நானானிங் கெனுமகந்தை எனக்கேன் வைத்தாய்
நல்வினைதீ வினைஎனவே நடுவே நாட்டி
ஊனாரும் உடற்சுமைஎன் மீதேன் வைத்தாய்
உயிரெனவு மென்னையொன்றா வுள்ளேன் வைத்தாய்
ஆனாமை யாயகில நிகில பேதம்
அனைத்தினுள்ளுந் தானாகி அறிவா னந்தத்
தேனாகிப் பாலாகிக் கனியாய்க் கன்னல்
செழும்பாகாய்க் கற்கண்டாய்த் திகழ்ந்த வொன்றே.

SONG 6

However much I center on You, however close I approach You, You remain beyond my comprehension. I have not the steadfastness to love You intensely enough to arouse Your compassion for me. Yet this hardhearted man needs a way out. To remain like this will do me no good. I am like a child drawn to whoever

hugs it. Like the goat that grazes on the tips of leafy bunches, superficial is my learning and listening. All this confuses me.

ஒன்றியொன்றி நின்றநின்றும் என்னை என்னை
உன்னியுன்னும் பொருளலைநீ உன்பால் அன்பால்
நின்றதன்மைக் கிரங்கும்வயி ராக்கிய னல்லேன்
நிவர்த்தியவை வேண்டுமிந்த நீல னுக்கே
என்றுமென்றும் இந்நெறியோர் குணமு மில்லை
இடுக்குவார் கைப்பிள்ளை ஏதோ ஏதோ
கன்றுமனத் துடனஆடு தழைதின் றாற்போல்
கல்வியுங்கேள் வியுமாகிக் கலக்குற் றேனே.

SONG 7

I will not seek refuge in anyone but You. This is affirmed by all the learning and listening I have indulged in in this world. You are the sure support that is beyond all learning and listening. You are the compassionate mother! You are the dancing Supreme Being that is bliss! You, the great Being for whom Narayan is kin and noble devotees are sons! You Who is the radiant golden hill!

உற்றதுணை நீயல்லாற் பற்று வேறொன்
றுன்னேன்பன் னாள்உலகத் தோடி யாடிக்
கற்றதுங்கேட் டதுமிதனுக் கேது வாகுங்
கற்பதுங்கேட் பதுமமையுங் காணா நீத
நற்றுணையே அருள்தாயே இன்ப மான
நாதாந்த பரம்பொருளே நார ணாதி
சுற்றமுமாய் நல்லன்பர் தமைச்சே யாகத்
தொழும்புகொளுங் கனாகனமே சோதிக் குன்றே.

SONG 8

As three stately potencies,¹ as formless, as the flame of divine wisdom, You stood dancing in all the six faiths. Who can peer through maya's veil and know You? You, the Guru who blissfully dances in the arena of loving hearts that adore You! You, the apple of my eye. You, the elixir of life! You, the insignia of consciousness Who of yore, sitting beneath the banyan tree, silently taught wisdom to the four! You, the Lord of celestials!

NOTE: 1. Creation, preservation and dissolution.

குன்றாத மூவருவாய் அருவாய் ஞானக்
கொழுந்தாகி அறுசமயக் கூத்து மாடி
நின்றாயே மாயைஎனுந் திரையை நீக்கி
நின்னையா ரறியவல்லார் நினைப்போர் நெஞ்சம்

மன்றாக இன்பக்கூத் தாட வல்ல
 மணியேஎன் கண்ணேமா மருந்தே நால்வர்க்
 கன்றாலின் கீழிருந்து மோன ஞானம்
 அமைத்தசின்முத் திரைக்கடலே அமர ரேறே.

SONG 9

In Your visage, calm and motionless as the waveless sea that glows like molten gold in compassion for the whole universe, to this day I have not seen the sweetness of compassion for me. Will it ever appear, even if I speak a few rough words? When shall it be that You make this insincere one sit in the transcendental samadhi of supreme bliss?

திரையில்லாக் கடல்போலச் சலனந் தீர்ந்து
 தெளிந்துருகும் பொன்போலச் செகத்தை எல்லாங்
 கரையவே கனிந்துருக்கும் முகத்தி லேநீ
 கனிந்தபர மானந்தக் கட்டி இந்நாள்
 வரையிலே வரக்கானேன் என்னாற் கட்டி
 வார்த்தைசொன்னாற் சுகம்வருமோ வஞ்ச னேனை
 இரையிலே யிருத்திநிரு விகற்ப மான
 இன்பநிட்டை கொடுப்பதையா எந்த நாளோ.

SONG 10

When will the day come that I become Your vassal? When will the day come that I am liberated? Were not this poor creature's thoughts confused until this day? Were thoughts ever clear? From the day You gave the one word for me to envision in silentness, beyond some little whiff of rapture, there was nothing like the torrent of bliss that comes welling up spontaneously. Far, far have I wandered. Only by the bliss of the constant thought of You do I live.

எந்தநா ளுனக்கடிமை யாகு நாளோ
 எந்நாளோ கதிவருநாள் எளிய னேன்றன்
 சிந்தைநா ளதுவரைக்கும் மயங்கிற் றல்லால்
 தெளிந்ததுண்டோ மெளனியாய்த் தெளிய ஓர்சொல்
 தந்தநாள் முதலின்பக் கால்சற் றல்லால்
 தடையறஆ னந்தவெள்ளந் தானே பொங்கி
 வந்தநா எில்லைமெத்த அலைந்தே னுண்ணை
 மறவாவின் பத்தாலே வாழ்கின் றேனே.

CANTO SEVENTEEN

நினைவு ஒன்று

One Thought

SONG 1

To be thinking not any thought is transcendental meditation they say. That is the state of grace. Grace comes from meditation. It is the state of absence of self-consciousness. The state of grace kindles bliss. The nature of bliss is bliss itself. Beyond it is nothing. Only those who have attained that bliss have become birthless. All the rest is known as wife, children, relations and other attachments. With one word, remove these expressions of desire.

நினைவொன்று நினையாமல் நிற்கின் அகம் என்பார்
நிற்குமிட மேயருளாம் நி்ட்டையரு ளட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப அருள்வடிவா னதுமேல்
தட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த இன்பமெனும் நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றார்மற் றுந்தான்
மனையென்றும் மகனென்றுஞ் சுற்றமென்றும் அசுத்த
வாதனையாம் ஆசைமொழி மன்னொருசொற் கொண்டே.

SONG 2

The one word contains within it all words. “That one word alone will assuredly dispel impurities. It will.” The guru’s statement is thus the beacon light. All other speech is like playing a game of dice without the board. Behold! No word remains here for you. You were shown words sweet as sugarcane, tasting their sweetness yourself. No further word remains here to be given to you. Therefore, stand as the Being uncreated that leaves you not and as the golden arena that is bliss filled.

ஒருமொழியே பலமொழிக்கும் இடங்கொடுக்கும் அந்த
ஒருமொழியே மலம் ஒழிக்கும் ஒழிக்குமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்
கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கரும்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண்டனைமேல்
தருமொழியிங் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே.

SONG 3

That this perishable body is evanescent, you saw. But is not the loving grace enduring? But you did not learn to possess it permanently. Then why did you learn at all? All that you learned is folly. All that you learned is folly. That even you then saw! No use in words. Seize the goal of words and, like the monkey, having seized it, cling to it tenaciously and proclaim it aloud that all may know. Know that the void without night and day is our rightful place.

நில்லாத ஆக்கைநிலை யன்றனவே கண்டாய்
நேயஅருள் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக்
கல்லாதே ஏன் படித்தாய் கற்றதெல்லாம் மூடங்
கற்றதெல்லாம் மூடமென்றே கண்டனையும் அன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொல்முடிவைத் தானே
தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போல் தொட்டதுபற் றாநில்
எல்லாரும் அறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண் டடிநீ
இராப்பகலில் லாவிடமே எமக்கிடமென் றறிந்தே.

SONG 4

Seeking position, power and pelf, you are constantly running about. Like a dog straying into the monastery, you are perplexed, driven from post to pillar. Now you are caught! Come close! Do not be scared away by the foolish heart. Here is the place where nondesire ever abides. In this land, if you stand firm in your objective, all worlds will throng to you and obey your commands. Among those who stood thus were Sanaka and other holy beings. You who are bound, like the elephant in musth, would do well to strive so the fetters of your pashas are unshackled promptly!

இடம்பொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
எங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீ வாடா
மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே அஞ்சாதே நிராசை
மன்னிடமே இடம்அந்த மாநிலத்தே பொருளுந்
திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா உலகமும்வந் தேவல்
செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதல் முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயானை என்னவுநீ பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழப் பாரே.

SONG 5

This world and the rest of the universe are like the desert mirage. You have seen this already! Look at the end of all these. Did anything finally survive? Only the Reality that is inscrutable survives. Be you That and be you there. Wherever you

.....
Tayumanavar sits in deep sorrow, his heart broken by the passing of both his beloved wife and mother, who lie behind him wrapped in white cloth, prepared for cremation. Overwhelmed by grief, he faces the harsh impermanence of life.

be, you will become That. Even out of curiosity do not imagine something else, and never blabber. Do not vacillate in your thoughts. Do not adopt anything as your goal without deep thought. Everything will end in Truth, if Truth you seek.

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்போல்
பார்த்தனையே முடிவில்நின்று பாரெதுதான் நின்ற
தாராலும் அறியாத சத்தன்றோ அதுவாய்
அங்கிருநீ எங்கிருந்தும் அதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியைநாட் டாதே
ஓராதே ஒன்றையுநீ முன்னிலைவை யாதே
உள்ளபடி முடியுமெலாம் உள்ளபடி காணே.

SONG 6

Thinking it is Truth, do not let your thoughts go after something else. Even as you were taught by the renunciate great—who, pure as the Moon bereft of its dark patches, renounced all, and immaculate in thought became. Plunge yourself in the ocean of expanse vast that knows not night or day. Blend as the substance of bliss, with mouth none to describe its sweetness, with tears welling in continuous streams and body trembling in excitement divine, bowing low, do you proclaim to the accompaniment of the jnana drum, “False is this world, false is this world.”

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட்
டுளங்கருத வேண்டாநிட் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பக லற்ற
வெள்ளவெளிக் கடல்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வா யின்றிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சகம்பொயெனத் தம்பட்ட மடியே.

SONG 7

Embrace the vast expanse that knows neither beginning nor end nor middle. You will have the blissful thought of oneness with God. All peoples will be blessed. Nothing will you want. All your endeavors will succeed. Nothing wanting, nothing full, you may sport in the company of the wise who have attained grace glowing like the morning dawn. You will not be in some vain rapture, which comes even if all of earth and heaven are handed to you. Instead, you will share the nature of children, madmen and ghouls.

அடிமுடியும் நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டால்
அத்துவித ஆனந்த சித்தமுண்டாம் நமது

குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
கோலமெல்லாம் நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே
விடியுமுத யம்போல அருளுதயம் பெற்ற
வித்தகரோ டுங்கூடி விளையாட லாகும்
படிமுழுதும் விண்முழுதுந் தந்தாலுங் களியாப்
பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர்குணம் வருமே.

SONG 8

Neither coming nor going, ever the same, rendering the vast expanse, consuming the elements, sky and the rest, and melting as heated wax the heart that is stony, steely or wooden into waters of bliss! Is it like sugarcane or candy, or sugar, or treacle, or honey, or juice of ripe, rich fruit how it tastes? Only those who have spiritually blossomed know. Will the bud shed fragrance? Will the virgin know the sweetness of love's sex? Will those unripe in spiritual understanding realize the sweetness of divine experience?

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய்
வானாதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியாய்
இரும்போகல் லோமரமோ என்னும்நெஞ்சைக் கனல்மேல்
இட்டமெழு காவுருக்கும் இன்பவெள்ள மாகிக்
கரும்போகண் டோசீனி சருக்கரையோ தேனோ
கனியமிர்தோ எனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோ ருணர்வார்
அரும்போநன் மணங்காட்டுங் காமரசங் கன்னி
அறிவாளோ அபக்குவர்க்கோ அந்நலந்தான் விளங்கும்.

SONG 9

As the world by itself can have no beginning, there should be one Master Spirit who creates and protects it. Thus it was that inference was born. What the state of that first Being at the end of eons would be is beyond us to infer. Thus was silentness postulated by the mind. But is not the mind a material object? Be not dismayed; he who taught the actual Truth was the guru. Without his grace, there is nothing.

தானேயும் இவ்வுலகம் ஒருமுதலு மாகத்
தன்மையினாற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான
கோனாக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்
கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ் ஞான
வானாக அம்முதலே நிற்குநிலை நம்மால்
மதிப்பரிதாம் எனமோனம் வைத்ததும்உன் மனமே
ஆனாலும் மனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை
அறிவித்த இடங்குருவாம் அருளிலதொன் றிலையே.

King's minister: Tayumanavar, with accounting journals under his arm, walks barefoot to the castle, where King Nayak has engaged him as his financial manager. Days later, two women examine the footprints he left in the sand, astonished to find they have not disappeared as one would expect. They take it as a miraculous happening. Above, Siva uses his trishula to row a divine Moon Boat through the heavens, watching the events below. On the left, a family of toddy tappers walk the aerial ropes between palm trees, gathering the nectar for making jaggery and toddy. Below, a woman sells the palmnuts. A bullock cart full of king's supplies approaches the castle, and elephants, one with a flower in its trunk, greet the saint on his first day. Below, under a spreading banyan tree, two philosophers debate the merits of Vedanta and Siddhanta. It was Tayumanavar's life mission to show the unity of these two great views.

.....

CANTO EIGHTEEN

பொன்னை மாதரை
Neither Gold nor Woman

SONG 1

Neither gold nor woman nor land will I seek. O my Lord of life that sought me,
You will I seek. Your vast expanse of grace will I seek—all, all alone.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடேன்
என்னை நாடிய என்னுயிர் நாதனே
உன்னை நாடுவன் உன்னருள் தூவெளி
தன்னை நாடுவன் தன்னந் தனியனே.

SONG 2

All that I held as my own You claimed as Yours. And so, I gave it all to You. If
even after that You throw me into distress, then my life will not be saved.

தன்ன தென்றுரை சாற்று வனவெலாம்
நின்ன தென்றனை நின்னிடத் தேதந்தேன்
இன்னம் என்னை யிடருறக் கூட்டினால்
பின்னை யுய்கிலன் பேதையன் ஆவியே.

SONG 3

O my life! Knowingly, I do not worship You. I do not pay tribute in my deceitful
mind to You. Knowing well the state of mine, You beckoned to me aloud and
made me Your vassal. What splendor is this of Yours!

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவி யேன்களச் சிந்தை திறைகொடேன்
பாவி யேனுளப் பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவி யாளெனை யாட்கொண்ட கோலமே.

SONG 4

With neither outward form, nor virtues, nor inward grace, nor chastened wor-
ship, will I, so insignificant, ever be saved? You swallowed poison, yet You came
in ambrosial form. In that may be seen my Father as the unfailing liberator!

கோல மின்றிக் குணமின்றி நின்னருள்
சீல மின்றிச் சிறியன் பிழைப்பனோ
ஆல முண்டும் அமிர்துரு வாய்வந்த
கால மெந்தை கதிநிலை காண்பதே.

SONG 5

You, the light precious that is the light of my eyes! Will they who wander over heaven and earth ever see You? When will You who in splendor stands as he, she and it, accordingly stand within me?

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
ஆணும் பெண்ணும் அதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியுள் நிற்கவே.

SONG 6

Those who stand in the laudable virtuous state belong to the gracious class and not to humanity. To this sinner, who is the veritable freight boat on the sea of infamy, what name and what qualities can be ascribed?

நிற்கும் நன்னிலை நிற்கப்பெற் றார்அருள்
வர்க்க மன்றி மனிதரன் றேஜயா
துர்க்கு ணக்கடற் சோங்கன்ன பாவிபேற்
கெற்கு ணங்கண் டென்பெயர் சொல்வதே.

SONG 7

Except that I strove to indulge in speech, I did not seek to reach the frontiers of grace and place myself there. You, who are the Almighty, if You do not say, "Come," spurious will become the life of this miser.

சொல்லை யுன்னித் துடித்த தலால் அருள்
எல்லை யுன்னி எனையங்கு வைத்திலேன்
வல்லை நீ என்னை வாவென் றிடாவிடின்
கல்லை யாமிக் கருமி நடக்கையே.

SONG 8

My Lord! For the full gratification of mind, You gave me limbs and body. Is there any doubt about it still? But when is it to be that I receive the perfect bliss true so this liar's mind will be dismantled?

கையும் மெய்யுங் கருத்துக் கிசையவே
ஐய தந்ததற் கையம் இனியுண்டோ
பொய்ய னேன்சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாம்இன்பம் என்று விளைவதே.

SONG 9

O light of grace! In the expanse of my heart I constantly placed You. Is there anything akin to the state in which You stood there? O Being impartial, You made me pure beyond good and bad!

என்றும் உன்னை இதய வெளிக்குளே
துன்ற வைத்தன னேஅருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையாம்
நன்று தீதற வைத்த நடுவதே.

SONG 10

When this body given to me suffers, I also suffer, delusional that I am. Though grace I received, firmness I have none. O Lord who announces the true state of mauna! O Lord auspicious! You placed the Truth-Knowledge-Bliss in my awareness! You, the light divine of crimson golden rays!

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த னானருள் பெற்றுந் திடமிலேன்
சித்த மோன சிவசின்ம யானந்தம்
வைத்த ஐய அருட்செம்பொற் சோதியே.

SONG 11

O light divine of golden hue! What a grand fool I am that instead of praising You forever I desired the worldly life. If, taking me at my word, You say, "Come in among them," what shall I then do?

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரேழுழு
வம்ப னேனுனை வாழ்த்து மதியின்றி
இம்பர் வாழ்வினுக் கிச்சைவைத் தேன்மனம்
நம்பி வாவெனின் நானென்கொல் செய்வதே.

SONG 12

The deeds I do, the thoughts I think are all but Yours, my Lord! Ignorant of that, I was caught in the eddy of falsehood, lust, anger and delusion. How ignoble is that?

செய்யுஞ் செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ் சிந்தையும்
ஐய நின்னதென் றெண்ணும் அறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய்யி லேசுழன் றேனென்ன புன்மையே.

SONG 13

Is not this transitory body of odorous flesh, bones and tendons a thing of disgust for Your true devotees? O my uncut Gem! O my Lord! This body brings only sorrow with no happiness.

புன்பு லால்நரம் பென்புடைப் பொய்யுடல்
அன்பர் யார்க்கும் அருவருப் பல்லவோ
என்பொ லாமணி யேஇறை யேஇத்தால்
துன்ப மன்றிச் சுகமொன்றும் இல்லையே.

SONG 14

I am a lowly slave, unable to say yes or no to any side. I know of no other place to go. You, who is all powerful, should save me!

இல்லை உண்டென் றெவர்பக்க மாயினுஞ்
சொல்ல வோஅறி யாத தொழும்பன்யான்
செல்ல வேறொரு திக்கறி யேன்எலாம்
வல்ல நீஎனை வாழ்விக்க வேண்டுமே.

SONG 15

I have shown my endearment only to the true devotees who received Your grace—all the world knows this. Without my knowledge, You took control of me. “You are my master and I am Your liege.” Beyond thus assuring myself, what can this servant say?

வேண்டுஞ் சீரருள் மெய்யன்பர்க் கேயன்பு
பூண்ட நானென் புலம்அறி யாததோ
ஆண்ட நீஉன் அடியவன் நானென்று
தூண்டு வேனன்றித் தொண்டென் சொல்வதே.

SONG 16

You, who are as life within me, is it not Your duty to remove the distress in my heart? Except it be an event filled with Divine grace, my heart can conceive nothing.

எனக்கு ளேஉயி ரென்னஇருந்தநீ
மனக்கி லேசத்தை மாற்றல் வழக்கன்றோ
கனத்த சீரருட் காட்சி யலாலொன்றை
நினைக்க வோஅறி யாதென்றன் நெஞ்சமே.

SONG 17

You said to Markandeya, who loved You intensely, “Fear not.” Knowing Your great compassion, my Lord, I sought the refuge of Your feet! O ocean of Truth-bliss that extends pervasively!

நெஞ்சு கந்துனை நேசித்த மார்க்கண்டர்க்
கஞ்சு லென்ற அருளறிந் தேஐயா
தஞ்சு மென்றுன் சரணடைந் தேன்ளங்குஞ்
செஞ்சே வேநின்ற சிற்சுக வாரியே.

SONG 18

The seas seven, the mountains and all the rest, all, all are in Your truth-bliss. If so, in whom is the jiva’s essence? That I do not comprehend, my Lord!

வாரி ஏழும் மலையும் பிறவுந்தான்
சீரி தானநின் சின்மயத் தேளன்றால்
ஆரி லேயுள தாவித் திரளதை
ஓரி லேன்ளனை ஆண்ட ஒருவனே.

SONG 19

Will anyone, knowing my heart’s secret desire, grant me the boon of grace? O Lord! If I were to describe at length the sufferings I have endured, well might it stretch for days and days. I shall speak of it no more.

ஒருவ ரென்னுளத் துள்ளுங் குறிப்பறிந்
தருள்வ ரோளனை ஆளுடை அண்ணலே
மருள னேன்பட்ட வாதை விரிக்கினோ
பெருகு நாளினிப் பேச விதியின்றே.

SONG 20

Today I have not loved You, vile that I am. But can You on that ground give me up, when I have from time immemorial beseeched You, “Save me, my Lord?” Otherwise, how will the public appreciate Your compassionate grace?

இன்று னக்கன் பிழைத்திலன் நானென்றே
அன்று தொட்டெனை ஆளர சேஎன்று
நின்ற ரற்றிய நீலனைக் கைவிட்டால்
மன்றம் எப்படி நின்னருள் வாழ்த்துமே.

SONG 21

Unless You grant me the love of Your blessed grace, will this sinner of evil thoughts ever be liberated? You who immerses in bliss the devotees surrounding You! O three-eyed grace, light Divine of golden crimson rays!

வாழ்த்து நின்னருள் வாரம்வைத் தாலன்றிப்
பாழ்த்த சிந்தைப் பதகனும் உய்வனோ
சூழ்த்து நின்ற தொழும்பரை யானந்தத்
தாழ்த்து முக்கண் அருட்செம்பொற் சோதியே.

SONG 22

O light! O flame! O bliss! O refuge that is just! O truth! O perfection! O eternal first! I attained You! Grant me without reservation the infinite vastness of Your bliss!

சோதி யேசுட ரேசுக மேதுணை
நீதி யேநிச மேநிறை வேநிலை
ஆதி யேஉனை யானடைந் தேன்அகம்
வாதி யாதருள் வாய்அருள் வானையே.

SONG 23

Enveloping me like the sky, granting the nectar of bliss, that God of jnana true entered into me and in oneness united. Him shall I seek. Yet my destructive desert of I-ness seems to ever remain.

வானைப்போல வளைந்துகொண் டானந்தத்
தேனைத் தந்தெனைச் சேர்ந்து கலந்தமெய்ஞ்
ஞானத் தெய்வத்தை நாடுவன் நானெனும்
ஈனப் பாழ்கெட என்றும் இருப்பவனே.

SONG 24

Like the magnet that draws the iron, You did not let me turn back. And giving me the sweetness of Your feet, You made my tears flow and my body tremble in excitement. You, my Lord, compassionate like my mother!

இரும்பைக் காந்தம் இழுக்கின்ற வாரெனைத்
திரும்பிப் பார்க்கவொட் டாமல் திருவடிக்
கரும்பைத் தந்துகண் ணீர்கம் பலையெலாம்
அரும்பச் செய்யென தன்னையொப் பாமனே.

SONG 25

He is my mother, my father. He is the support of my life. He is the satguru incomparable. Well may he be called the light effulgent that placed me in the expanse of perfect bliss!

அன்னை யப்பனென் ஆவித் துணையெனுந்
தன்னை யொப்பற்ற சற்குரு என்பதென்
என்னைப் பூரண இன்ப வெளிக்குளே
துன்ன வைத்த சுடரெனத் தக்கதே.

SONG 26

In the noble land of renown, the only light that dazzles brightly is the primal Being, adored from all directions. Like all nature blooming and fruiting, He stands, filling everywhere in unitive perfection.

தக்க கேள்வியிற் சார்ந்தநற் பூமியின்
மிக்க தாக விளங்கும் முதலொன்றே
எக்க னுந்தொழ யாவையும் பூத்துக்காய்த்
தொக்க நின்றுமொன் றாய்நிறை வானதே.

SONG 27

Standing as the source of the varied faiths six, He revealed Himself. He Who is the supreme soul of perfect jnana! Him will I seek to revel in His bliss, I who remain so feeble.

ஆன மான சமயங்கள் ஆறுக்குந்
தான மாய்நின்று தன்மயங் காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை நாடியே
தீன னேன்இன்பந் தேக்கித் திளைப்பனே.

SONG 28

With sweetness increasing ever and ever, my wealth of bliss grew. As the perfection that knows no coming or going transformed me, I, too, partook of its nature.

தேக்கி இன்பந் திளைக்கத் திளைக்கவே
ஆக்க மாயெனக் கானந்த மாகியே
போக்கி னோடு வரவற்ற பூரணந்
தாக்கி நின்றவா தன்மய மாமதே.

SONG 29

It is the object of silentness of jnanis mature, who, contemplating it, have themselves ceased to be it. As what shall I, so forlorn, worship Him—He who deluges me in a sea of bliss?

அதுவென் றுன்னும் அதுவும் அறநின்ற
முதிய ஞானிகள் மோனப் பொருளது
ஏதுவென் றெண்ணி இறைஞ்சுவன் ஏழையேன்
மதியுள் நின்றின்ப வாரி வழங்குமே.

SONG 30

Gathering me in a sweep, You put me in Your mouth and swallowed all that You saw on Earth. Like the dream that the mute saw, I have no words to recount my thoughts, my Lord!

வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத்த தின்பமாய்ப்
பாரிற் கண்டவை யாவும் பருகினை
ஓரிற் கண்டிடும் ஊமன் கனவென
யாருக் குஞ்சொல வாயிலை ஐயனே.

SONG 31

To those who have, beyond doubt, surpassed all categories, You are the palpable amala fruit held in the palm of the hand. O Truth, what refuge is therefore for me, so full of falsehood?

ஐய மற்ற அதிவரு ணர்க்கெலாங்
கையில் ஆமல கக்கனி யாகிய
மெய்ய னேஇந்த மேதினி மீதுழல்
பொய்ய னேற்குப் புகலிடம் எங்ஙனே.

SONG 32

Rid of I and mine, but not filling that empty place with Your grace, how shall I be liberated? O Father with a forehead eye who wears the crescent Moon, the serpent and Ganga in Your matted locks!

எங்ங னேஉய்ய யானென தென்பதற்
றங்ங னேயுன் அருள்மய மாகிலேன்
திங்கள் பாதி திகழப் பணியணி
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுத லெந்தையே.

SONG 33

What I see with my eyes is Your sight. What I do with my hands is Your worship. What I utter with my mouth is Your mantra. O Lord! The elements five and all creation are but manifestations of Your grace.

கண்ணிற் காண்பதுன் காட்சிகை யாற்றொழில்
பண்ணல் பூசை பகர்வது மந்திரம்
மண்ணொ டைந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
அண்ண லேநின் அருள்வடி வாகுமே.

SONG 34

Even though I am sufficiently reprehensible to not apprehend all forms as Your own, will I ever see why it is that You are You? O fountainhead of grace! My Lord, my Father compassionate, shining everywhere as the interminable sky!

வடிவெ லாநின் வடிவென வாழ்த்திடாக்
கடிய னேனுமுன் காரணங் காண்பனோ
நெடிய வானென எங்கும் நிறைந்தொளிர்
அடிக ளேஅர சேஅருள் அத்தனே.

SONG 35

I have not followed You, though I hail You as “My Father,” You of cosmic bliss, of graceful purity! O Dynamic First Being, Supremely Powerful One! Tell me what learning exists that can destroy the colossal impurities accumulated by this lunatic?

அத்த னேயகண் டானந்த னேஅருட்
சுத்த னேயென உன்னைத் தொடர்ந்திலேன்
மத்த னேன்பெறு மாமலம் மாயவான்
கத்த னேகல்வி யாதது கற்கவே.

SONG 36

What is the purpose of learning? Will the words that books speak ever lead to bliss? You should follow in the path of those who have attained bliss through absorption beyond thought. Indescribable indeed is its greatness.

கற்றும் என்பலன் கற்றிடு நூன்முறை
சொற்ற சொற்கள் சுகாரம்ப மோநெறி
நிற்றல் வேண்டும் நிருவிகற பச்சுகம்
பெற்ற பேர்பெற்ற பேசாப் பெருமையே.

SONG 37

Is there any redemption for this ruffian who always babbles in haughty pride?
The light resplendent that comes to dear devotees like the kindly mother is verily,
verily the superior gem called bliss.

பெருமைக் கேயிறு மாந்து பிதற்றிய
கருமிக் கைய கதியுமுண் டாங்கொலோ
அருமைச் சீரன்பர்க் கன்னையொப் பாகவே
வருமப் பேரொளி யேயுன்ம னாந்தமே.

SONG 38

You are ancient treasure! You are knowledge divine that shines as cosmic light
from within the gem of bliss! Will You not soften this hardhearted sinner who is
like a worm crawling about in disgusting dirt?

உன்ம னிக்குள் ஒளிர்பரஞ் சோதியாஞ்
சின்ம யப்பொரு ளேபழஞ் செல்வமே
புன்ம லத்துப் புழுவன்ன பாவியேன்
கன்ம னத்தைக் கரைக்கக் கடவதே.

SONG 39

O Ambrosia of the limitless sea of bliss! As yet, have I not reached You like those
who attained indescribable bliss? Have I been pretending? What is all this?

கரையி லின்பக் கடலமு தேஇது
வரையில் நானுனை வந்து கலந்திலேன்
உரையி லாஇன்பம் உள்ளவர் போலஇத்
தரையி லேநடித் தேனென்ன தன்மையே.

SONG 40

I am a sinner wallowing in the deceitful falsehood of women with dark collyrium
eyes. Let it end. O my Lord! My Master who has accepted me in Your service!
You, that is visible, clear as an amala fruit in the palm of my hand!

மையு லாம்விழி மாதர்கள் தோதகப்
பொய்யி லாழும் புலையினிப் பூரைகாண்
கையில் ஆமல கக்கனி போன்றஎன்
ஐய னேளனை ஆளுடை அண்ணலே.

SONG 41

My Lord! If, as You do to Your devotees, You beckon me to see You with eyes of grace, my human nature will disappear and I will stand transformed, with a mind like Yours.

அண்ண லேஉன் னடியவர் போலருட்
கண்ணி னாலுனைக் காணவும் வாவெனப்
பண்ணி னாலென் பசுத்துவம் போய்உயும்
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்க்குமே.

SONG 42

“Silentness for mouth,” “silentness for hands”—all this is meaningless when the state that knows no night and day is not reached. Until then, what bliss will this cur have? O You Who deluges worthy devotees in bliss that is the pure expanse vast!

வாய்க்குங் கைக்கும் மெளனம் மெளனமென்
றேய்க்குஞ் சொற்கொண் டிராப்பக லற்றிடா
நாய்க்கும் இன்பமுண் டோநல் லடியரைத்
தோய்க்கும் ஆனந்தத் தூவெளி வெள்ளமே.

SONG 43

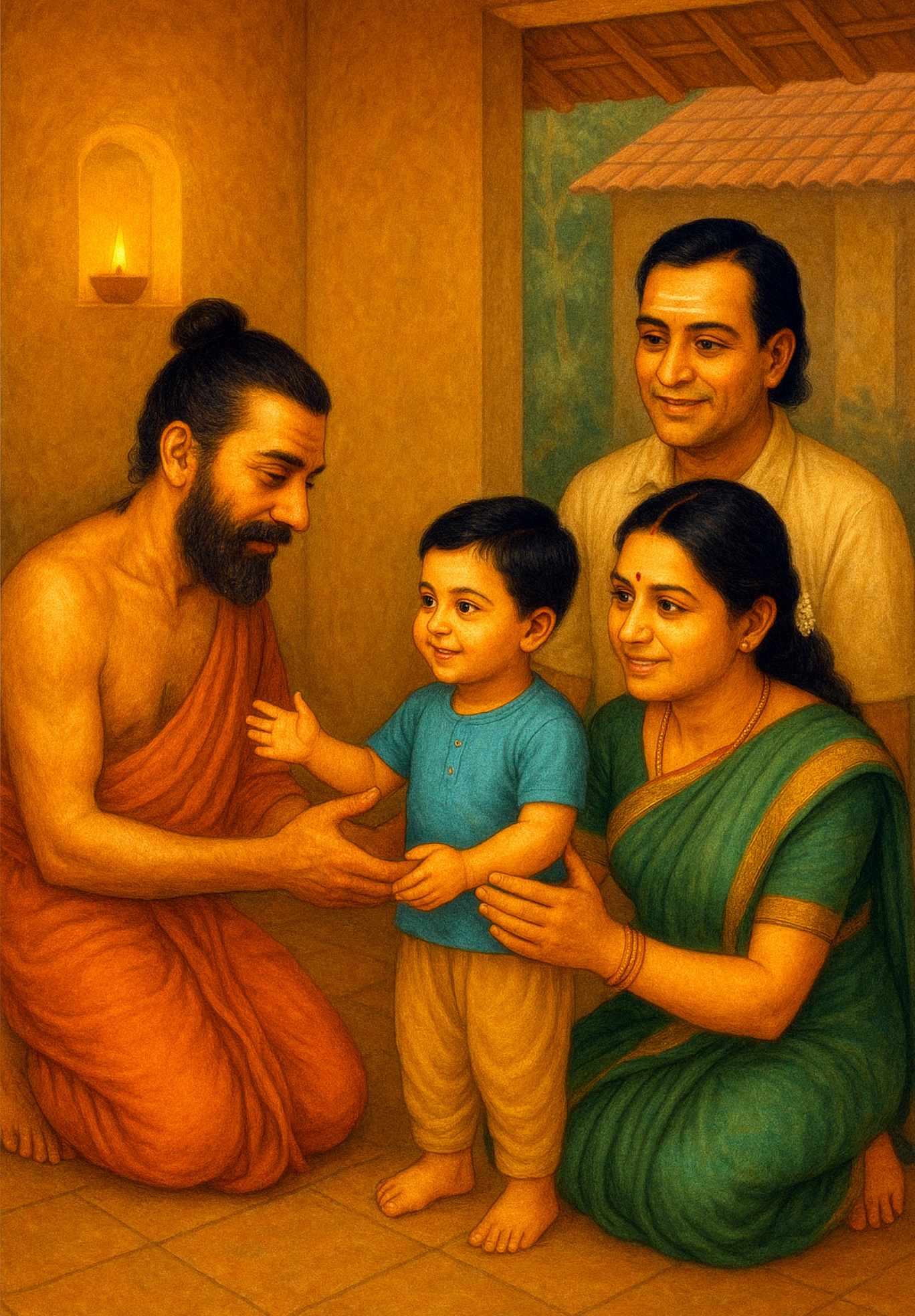
You are the mother that is pure turiya awareness. You are the sweet father, too. If that is so, is not this totality of life Your offspring? You, the sought-after cosmic effulgence!

தூய தான தூரிய அறிவெனுந்
தாயும்நீ இன்பத் தந்தையும் நீஎன்றால்
சேய தாம்இந்தச் சீவத் திரளன்றோ
ஆயும் பேரொளி யான அகண்டமே.

SONG 44

“Cosmic” the *Vedas* and *Agamas* say. Is that attribute comprehensible? Those who have roamed the worlds and savored the sweets of silentness will in You unite, my Lord.

அகண்ட மென்ன அருமறை யாகமம்
புகன்ற நின்தன்மை போதத் தடங்குமோ
செகங்க ளொங்குந் திரிந்துநன் மோனத்தை
உகந்த பேருனை ஒன்றுவர் ஐயனே.

SONG 45

My Lord! Will I ever raise my hand in worship to any God but You? Liar am I, but to You I will not lie. You know it's true. You are the pure Truth.

ஐய னேஉனை யன்றி யொருதெய்வங்
கையி னால்தொழ வுங்கரு தேன்கண்டாய்
பொய்ய னாகிலும் பொய்யுரை யேன்சுத்த
மெய்ய னாம்உனக் கேவெளி யாகுமே.

SONG 46

You are the space within space. You are the light within light. I sought to throw at You the stone that simplicity gave me in order to win Your attention and rejoice! Such was the meager learning I had!

வெளியில் நின்ற வெளியாய் விளங்கிய
ஒளியில் நின்ற ஒளியாம்உன் தன்னைநான்
தெளிவு தந்தகல் லாலடித் தேஎன்று
களிபொ ருந்தவன் றேகற்ற கல்வியே.

SONG 47

Of stony hearts are the women of tresses dark as rain-bearing clouds and the color of night. Have You arisen in beautiful Tillai just so Your holy feet can crush my infatuation with such women?

கல்லை யுற்ற கருத்தினர் கார்நிறத்த
தல்லை யொத்த குழலினர் ஆசையால்
எல்லை யற்ற மயல்கொள வோஎழில்
தில்லை யில்திக முந்திருப் பாதெனே.

SONG 48

O mind, bow down to the Supreme Guru with eyes triple Who carries in His form the divine Goddess Parvati, daughter of the mountain king! You will no more carry the karma that gives rise to birth on this Earth.

திருவ ருள்தெய்வச் செல்வி மலைமகள்
உருவி ருக்கின்ற மேனி யொருபரங்
குருவை முக்கணைங் கோவைப் பணிநெஞ்சே
கருவி ருக்கின்ற கன்மம்இங் கில்லையே.

.....
Following the death of his wife, Tayumanavar feels unable to raise his son properly and gives him into the care of his childless brother and sister-in-law, freeing himself to leave the king's court and wander the countryside.

SONG 49

Will there be karma? Will there be some horrid hell? How can there be future births to pursue me when my three-eyed Lord is there granting all my wishes?

கன்ம மேது கடுநர கேதுமேல்
சென்ம மேதெனைத் தீண்டக் கடவதோ
என்ம னோரதம் எய்தும் படிக்கருள்
நன்மை கூர்முக்கண் நாதன் இருக்கவே.

SONG 50

He is the singer of nada. He is my Lord. He is of triple eyes. He is the chanter of *Vedas*. He rides on the white bull. He is the holy One. He is divine consciousness. His holy feet, flower bedecked, are our sole refuge! Know this, my ignorant heart!

நாத கீதன்என் நாதன்முக் கட்பிரான்
வேத வேதியன் வெள்விடை யூர்திமெய்ப்
போத மாய்நின்ற புண்ணியன் பூந்திருப்
பாத மேகதி மற்றிலை பாழ்நெஞ்சே.

SONG 51

What then is your hesitation, O hardened heart? Only those who have received the grace of the Lord of matted locks and forehead eye are truly great. They are the ones who know the all-encompassing meaning of the *Vedas*.

மற்று னக்கு மயக்கமென் வன்னெஞ்சே
கற்றை வாரசடைக் கண்ணுத லோன்அருள்
பெற்ற பேரவ ரேபெரி யோர்எலாம்
முற்று மோர்ந்தவர் முதுரை யர்த்தமே.

SONG 52

He is the triple-eyed Lord, transcending speech, sought by those who have crossed the turbulent sea of an agitated mind. Vast is the expanse that is filled with grace of Parashakti. Without doubt, I will swim to the shore and be united in rapture.

உரையி றந்துளத் துள்ள விகாரமாந்
திரைக டந்தவர் தேடுமுக் கட்பிரான்
பரைநிறைந்த பரப்பெங்ஙன் அங்ஙனே
கரைக டந்தின்ப மாகக் கலப்பனே.

SONG 53

Conceiving and hearing of the union that is mukti, earth and other elements have remained baffled like us. O You who spoke the *Vedas* precious! You, the gem-like fame of triple eyes!

கலந்த முத்தி கருதினுங் கேட்பினும்
நிலங்க ளாதியும் நின்றெமைப் போலவே
அலந்து போயினம் என்னும் அருமறை
மலர்ந்த வாயமுக்கண் மாணிக்கச் சோதியே.

SONG 54

Without examining my fitness, You took me into the fold of Your devotees and taught me slowly all things as yet untaught. To merit all this, what tapas did I perform at Your feet in lives past? O my Father of triple eyes!

சோதி யாதெனைத் தொண்டருட் கூட்டியே
போதி யாதவெல் லாமெளப் போதிக்க
ஆதி காலத்தி லுன்னடிக் காந்தவம்
ஏது நான்முயன் றேன்முக்கண் எந்தையே.

SONG 55

Ever will I think of You as the compassionate mother that gave me birth. Ever will I hail Your grace that came to me. You, the foremost compassionate Being of triple eyes who protects me and grants my wishes, knowing my mind and intentions.

எந்த நாளைக்கும் ஈன்றருள் தாயென
வந்த சீரருள் வாழ்களன் றுன்னுவேன்
சிந்தை நோக்கந் தெரிந்து குறிப்பெலாந்
தந்து காக்குந் தயாமுக்கண் ஆதியே.

SONG 56

I have taken countless births in this vast universe in female, male and other forms. Won't this triple-eyed gem God save me by granting liberation?

கண்ண கன்றஇக காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொ டாண்முத லாமென் பிறவியை
எண்ண வோஅரி தேழை கதிபெறும்
வண்ண முக்கண் மணிவந்து காக்குமே.

SONG 57

Without the revelation of Your grace, there is no escape for me. It is Your burden to remove the distress of my heart. You, the treasure of loved devotees. You, who are bliss embodied with eyes triple!

காக்கு நின்னருட் காட்சியல் லாலொரு
போக்கு மில்லையென் புந்திக் கிலேசத்தை
நீக்கி யாளுகை நிற்பரம் அன்பினர்
ஆக்க மேழக்கண் ஆனந்த மூர்த்தியே.

SONG 58

Bliss is my refuge. Thus granted the blissful state of silence by the three-eyed God, this poor man's actions are entirely due to His intent and grace.

ஆனந் தங்கதி என்னவென் னானந்த
மோனஞ் சொன்ன முறைபெற முக்கண்ளங்
கோனிங் கீந்த குறிப்பத னால்வெறுந்
தீனன் செய்கை திருவருட் செய்கையே.

SONG 59

With hands raised in adoration and heart melting in love, I sought to see You in this body. My Lord! My King! My Grace! You, the Lord of universes vast Who carries the Lady of grace as Your half!

கையி னால்தொழு தேத்திக் கசிந்துளம்
மெய்யி னாலுனைக் காண விரும்பினேன்
ஐய னேஅர சேஅரு ளேயருள்
தைய லோர்புறம் வாழ்சுக நாதனே.

SONG 60

Thinking that life on Earth is permanent, my actions bring incalculable harm. My Lord who is the ambrosia within, when am I to merge in the bliss of Your mukti?

சுகத்தின் வாழ்வைச் சதமென எண்ணியே
மிகுத்த தீமை விளைய விளைக்கின்றேன்
அகத்து ளாரமு தாமைய நின்முத்திச்
சுகத்தில் நான் வந்து தோய்வதெக் காலமோ.

SONG 61

You, goodness embodied that shines, transcending the three tenses! When am I, so hard hearted, to consider, by Your grace, this world as maya and seek Your holy form?

கால மூன்றுங் கடந்தொளி ராநின்ற
 சீல மேநின் திருவரு ளாலிந்த்ர
 சால மாமிச் சகமென எண்ணிநின்
 கோல நாடுத லென்று கொடியனே.

SONG 62

You, the blessed Being that chases away the ferocious God of death! Devoid of love for You, I am stricken by destitution here below. Pitifully poor in spirit, I see no redemptive path for myself.

கொடிய வெவ்வினைக் கூற்றைத் துரந்திடும்
 அடிக ளாம்பொரு ளேருனக் கன்பின்றிப்
 படியி லேழைமை பற்றுதின் றேன்வெறும்
 மிடியி னேன்கதி மேவும் விதியின்றே.

SONG 63

You decreed to me my fate. And You decreed my will that fulfilled that fate and made that will sink in maya. O Pashupati who created all this, how can I rejoice in the workings of Your grace?

விதியை யும்விதித் தென்னை விதித்திட்ட
 மதியை யும்விதித் தம்மதி மாயையில்
 பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருள்
 கதியை எப்படிக் கண்டு களிப்பதே.

SONG 64

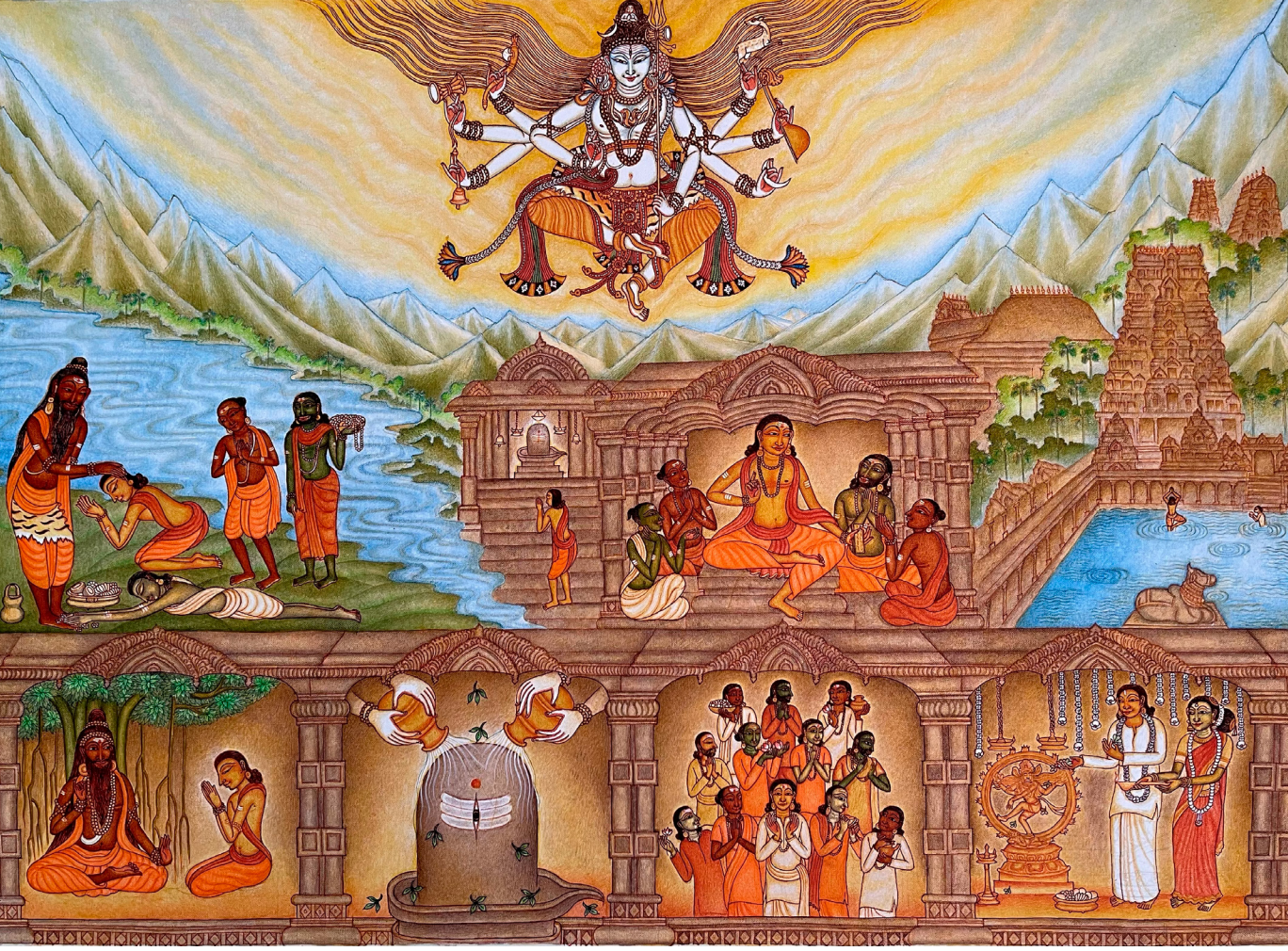
Like the light within by which the eye sees, You have been with me—in the past and now—as awareness. O Cosmic Lord, a thousand, thousand salutations to You! Please dispel the darkness of my soul!

கண்ட கண்ணுக்குக் காட்டுங் கதிரெனப்
 பண்டும் இன்றுமென் பால்நின் றுணர்த்திடும்
 அண்ட னேயுனக் கோர்பதி னாயிரந்
 தெண்டன் என்பொய்ம்மை தீர்த்திடல் வேண்டுமே.

SONG 65

You, the unkindled light divine that shines in space, transcending all that is sought for! If the golden duty is given to me to serve those devoted to You, I will eagerly take countless births to do so here below.

வேண்டும் யாவும் இறந்து வெளியிடைத்
 தூண்டு வாரற்ற சோதிப் பிரான்நின்பால்

Milestones: Above, in the celestial realm, Siva hovers over the mountains in an unusual form, with eight arms, a favorite of Tayumanavar. In the central panel, left to right, Mauna Gurublesses the saint, initiating him into sannyasa on the banks of a holy river; he sends Tayumanavar on an extended pilgrim age to the temples of the south, with instructions to promulgate the teachings of Saiva Siddhanta as presented by Tirumular (he worships the Sivalingam at the Tayumanavar Temple in Tiruchirapalli, after which he was named, then gives upadesha in a temple mandapam to four seekers); the saint bathes in the holy tank before entering Chidambaram temple. In the lower panel, left to right, the artist has depicted the four pillars of Saiva Siddhanta: guru, lingam, sangam and valipadu. These form the essence of the tradition—the need for a spiritual master, the prominence of Siva in every aspect of life, the fellowship of like-minded Sivabhaktars and the sadhana of daily worship in the home and temple.

பூண்ட அன்பர்தம் பொற்பணி வாய்க்குமேல்
ஈண்டு சன்மம் எடுப்பன் அனந்தமே.

SONG 66

Before this body perishes, will I surrender myself and unite in You, the gem-studded mountain of bliss, the great wisdom in others that destroys their ignorance?

எடுத்த தேகம் இறக்குமு னேனைக்

கொடுத்து நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனோ
அடுத்த பேரறி வாயறி யாமையைக்
கெடுத்த இன்பக் கிளர்மணிக் குன்றமே.

SONG 67

O blazing, undiminishing flame! You, the ruby dancing in the gem-studded arena! Who else but You is my support, my friend, my refuge? When will You grant me Your grace?

குன்றி டாத கொழுஞ்சூட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
அன்றி யார்துணை யாருற வார்கதி
என்று நீயெனக் கின்னருள் செய்வதே.

SONG 68

You, the Being that is the complete embodiment of grace. You, the all powerful Lord of the golden arena! As my mind centers on You, all doubts destroyed, where does my darkness flee and hide itself?

அருளெ லாந்திரண் டோர்வடி வாகிய
பொருளெ லாம்வல்ல பொற்பொது நாதஎன்
மருளெ லாங்கெடுத் தேயுளம் மன்னலால்
இருளெ லாம்இரிந் தெங்கொளித் திட்டதே.

SONG 69

When past karma that incessantly harassed me releases its hold, Lord, what refuge have I, in this or any other place, but Your twin feet?

எங்கு மென்னை இகலுற வாட்டியே
பங்கஞ் செய்த பழவினை பற்றற்றால்
அங்க ணாவுன் னடியினை யன்றியே
தங்க வேறிட முண்டோ சகத்திலே.

SONG 70

Will hunger be quelled except for those who eat? Will love be gratified except for those who enjoy it? To the veneration of all, befitting the classical Tamil song, when will the Lord, the Servant of devotees, show His form Divine?

உண்ட வர்க்கன்றி உட்பசி ஓயுமோ
கண்ட வர்க்கன்றிக் காதல் அடங்குமோ
தொண்ட ருக்கெளி யானென்று தோன்றுவான்
வண்த மிழக்கிசை வாக மதிக்கவே.

SONG 71

You Who wears Ganga, the moon, konrai and datura flowers on Your head. You, the pure one! Abandoning the goal of Your golden feet, I sank into lust and lived there. Thinking of this malevolent fate, my eyes cease to close in sleep.

மதியுங் கங்கையுங் கொன்றையும் மத்தமும்
பொதியுஞ் சென்னிப் புனிதரின் பொன்னடிக்
கதியை விட்டிந்தக் காமத்தில் ஆனந்தஎன்
விதியை எண்ணி விழிதுயி லாதன்றே.

SONG 72

You are the wonder that persists even when denied. When they say, “You are good,” truthfully You are all goodness. O luminous Being Who proclaimed, “All is one,” lend me luster now, so my darkness flees.

அன்றெ னச்சொல ஆமேன அற்புதம்
நன்றெ னச்சொல நண்ணிய நன்மையை
ஒன்றே னச்சொன ஒண்பொரு ளேயொளி
இன்றெ னக்கருள் வாய்இரு ளேகவே.

SONG 73

O mind, know that Brahma and Vishnu are fit to be praised in song, but there is one God unequaled as Protector, even if Yama's fierce messengers were to appear before me contending for my life. How do I praise Him?

இருவ ரேபுகழ்ந் தேத்தற் கினியராம்
ஒருவ ரேதுணை என்றுண ராய்நெஞ்சே
வருவ ரேகொடுங் காலர்கள் வந்தெதிர்
பொருவ ரேயவர்க் கென்கொல் புகல்வதே.

SONG 74

Fame, learning, wisdom, purity of heart, truth and love—all these He gave. The subtle form that arose from the blissful Being Who is universal support—these eyes saw!

புகழுங் கல்வியும் போதமும் பொய்யிலா
அகமும் வாய்மையும் அன்பும் அளித்தவே
சுகவி லாசத் துணைப்பொருள் தோற்றமாங்
ககன மேனியைக் கண்டன கண்களே.

SONG 75

The light within our eye, the thought that is ours, the Truth that shines from heaven, He who comes to us whenever we think of Him, night and day in endearing closeness—He is the God I adore.

கண்ணுள் நின்ற ஒளியைக் கருத்தினை
விண்ணுள் நின்று விளங்கிய மெய்யினை
எண்ணி எண்ணி இரவும் பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நான்தொழுந் தெய்வமே.

SONG 76

I learned after deep examination that those who say, “There is another God” will repent. Those alone who have realized You, the pure Being Supreme, the auspicious one who brings home Saivam’s perfect bliss, will cross over to the other shore.

தெய்வம் வேறுள தென்பவர் சிந்தனை
நைவ ரென்பதும் நற்பர தற்பர
சைவ சிற்சிவ நேயுனைச் சார்ந்தவர்
உய்வ ரென்பதும் யானுணர்ந் தேனுற்றே.

SONG 77

When in a crisis, will kith and kin be our ready support? Speak, O heart! If we cling to the feet of the Lord of matted locks and forehead eye, surely transcendental bliss will be ours.

உற்ற வேளைக் குறுதுணை யாயிந்தச்
சுற்ற மோநமைக் காக்குஞ்சொ லாய்நெஞ்சே
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதல் பாதமே
பற்ற தாயிற் பரசுகம் பற்றுமே.

SONG 78

He is the Being worthy of devout seeking. If the holy men of penance seek the Pervasive Being, Truth will surely be revealed to them. O heart! Seek not other paths if you truly seek redemption.

பற்ற லாம்பொரு ளேபரம் பற்றினால்
உற்ற மாதவர்க் குண்மையை நல்குமே
மற்றும் வேறுள மார்க்கமெ லாமெடுத்
தெற்று வாய்மன மேகதி எய்தவே.

CANTO NINETEEN

ஆரணம்

Veda

SONG 1

On the highway of *Veda*, the horse of *Agama* wondrously trots. You of triple eyes, as dear to me as the pupil of my eye, the hand that gestures the why of this wonder and the form that is Yours—these we have not seen in our imperfect wisdom. Adoring You while abiding in this spirit, eager to worship You until this life ends, will be perfect for me.

ஆரண மார்க்கத் தாகம வாசி
அற்புத மாய்நடந் தருளுங்
காரண முணர்த்துங் கையும்நின் மெய்யுங்
கண்கள்மூன் றுடையஎன் கண்ணே
பூரண அறிவிற் கண்டிலம் அதனாற்
போற்றிஇப் புந்தியோ டிருந்து
தாரணி யுள்ள மட்டுமே வணங்கத்
தமியனேன் வேண்டிடத் தகுமே.

SONG 2

You gave the damsel on Your left as mother to the world, and She gave birth to all the worlds. On the day of cosmic dissolution, drawing Her back, You stand as light pervading the vast expanses! O ocean of mercy, am I to be left wallowing in the mire of darkness, tearing the veils of remembering and forgetting? It is Your bounden duty to protect and nurture me.

இடமொரு மடவாள் உலகன்னைக் கீந்திட்
டெவ்வுல கத்தையு மீன்றுந்
தடமுறும் அகில மடங்குநா ளம்மை
தன்னையு மொழித்துவிண் ணெனவே
படருறு சோதிக் கருணையங் கடலே
பாயிருட் படுகரிற் கிடக்கக்
கடவனோ நினைப்பும் மறப்பெனுந் திரையைக்
கவர்ந்தெனை வளர்ப்பதுன் கடனே.

.....
Tayumanavar's father, a scholar and minister to the King, patiently taught his son Sanskrit, Tamil and the basics of Saiva Siddhanta philosophy.

SONG 3

Having drunk my fill the waters of the sea of jnana and forgetting earth and heaven, then to appease life and body I languished like a reed in marshy land. This is the truth. O vision that is beyond the ken of deceitful men of the world! The witness of all! The support of the heart of the wise! The truth that dances in the arena!

வளம்பெறு ஞான வாரிவாய் மடுத்து
மண்ணையும் விண்ணையுந் தெரியா
தளம்பெறுந் துரும்பொத் தாவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாகவே யலந்தேன்
களம்பெறு வஞ்ச நெஞ்சினர் காணாக்
காட்சியே சாட்சியே அறிஞர்
உளம்பெறுந் துணையே பொதுவினில் நடிக்கும்
உண்மையே உள்ளவா றிதுவே.

SONG 4

You who were never away from my heart, beckoned to me saying, "Come," and then poured on me the waters of bliss imperishable. O heavenly cloud of mercy, You are the lamp of compassionate grace that emits no heat, the pure and vast expanse that dispels falsity! It is Your burden to see that I do not fall into the mayic pit of birth. Save me from such a fate, O compassionate God!

உள்ளமே நீங்கா என்னைவா வாவென்
றுலப்பிலா ஆனந்த மான
வெள்ளமே பொழியுங் கருணைவான் முகிலே
வெப்பிலாத் தண்ணருள் விளக்கே
கள்ளமே துரக்குந் தூவெளிப் பரப்பே
கருவெனக் கிடந்தபாழ் மாயப்
பள்ளமே வீழா தெனைக்கரை யேற்றிப்
பாலிப்ப துன்னருட் பரமே.

SONG 5

You are the munificent kalpaka tree that yields ripe fruit to generation after generation of tried devotees who come in time-honored succession. You, the divine light! Forlorn and destitute that I am, I sought and sought You, and so spent sleepless nights. Now I beseech You to drive away the darkness in my eyes and lull me to sleep with the light of Your eyes. This my prayer true!

பரம்பர மாகிப் பக்குவம் பழுத்த
பழுவடி யார்க்கருள் பழுத்துச்
சுரந்தினி திரங்குந் தானகற் பகமே
சோதியே தொண்டனேன் நின்னை
இரந்துநெஞ் சுடைந்து கண்துயில் பெறாம

லிருந்ததும் என்கணில் இருட்டைக்
கரந்துநின் கண்ணால் துயில்பெறல் வேண்டிக்
கருதினேன் கருத்திது தானே.

SONG 6

You are within the thought of my thoughts. And from there taught the why of it all. Yet, instead of sitting impassively, freed from distress, I struggled in misery's web. Who shall cure me of my witless state? Who shall know the working of my heart? Is the many-sided way of worldly men appropriate for me? Please speak, O holy Mouna Guru! I offer my obeisance at Your golden lotus feet.

கருத்தினுட் கருத்தாய் இருந்துநீ உணர்த்துங்
காரணங் கண்டுசும் மாதான்
வருத்தமற் றிருந்து சுகம்பெறா வண்ணம்
வருந்தினேன் மதியின்மை தீர்ப்பார்
ஒருத்தரார் உளப்பா டுணர்பவர் யாவர்
உலகவர் பன்னெறி எனக்குப்
பொருத்தமோ சொல்லாய் மெளனசற் குருவே
போற்றிநின் பொன்னடிப் போதே.

SONG 7

Know the source of all. Know the grace that is all. When you know these, you are rid of all attributes. When you know the pinnacle of all, when you know the essence of all, then all is bliss. When you are bereft of action, then maya is destroyed, root and branch. Thus did You, visiting me as Mauni, with a smile reveal Yourself here below. What did I do to deserve this blessing, O Spirit Infinite?

அடியெனும் அதுவும் அருளெனும் அதுவும்
அறிந்திடின் நிர்க்குண நிறைவும்
முடியெனும் அதுவும் பொருளெனும் அதுவும்
மொழிந்திடிற் சுகமன மாயைக்
குடிகெட வேண்டிற் பணியற நின்றல்
குணமெனப் புன்னகை காட்டிப்
படிமிசை மெளனி யாகிநீ யாளப்
பாக்கியம் என்செய்தேன் பரனே.

SONG 8

“What is there that I can do? It is all Your will”—thus at times I think. But when malevolent maya blinds me, I claim, “All is of my own doing.” Yet at other times I lie prostrate, unaware of anything. By your own deed, may this witless one walk in the path of righteousness. O holy guru that is Truth-Knowledge-Bliss!

என்செய லின்றி யாவுநின் செயலென்

றெண்ணுவேன் ஒவ்வொரு காலம்
 புன்செயல் மாயை மயக்கின்என் செயலாப்
 பொருந்துவே னஃதொரு காலம்
 பின்செயல் யாது நினைவின்றிக் கிடப்பேன்
 பித்தனேன் நன்னிலை பெறநின்
 தன்செய லாக முடித்திடல் வேண்டுஞ்
 சச்சிதா னந்தசற் குருவே.

SONG 9

You came in the guise of a holy guru and in silentness imparted the secret of silent-ness. And so, no more birth for me. But will I also be vouchsafed the experience of the holy ones who have realized that this body is evanescent? Great is my yearning for it, O You of form invisible and form not so. O bliss embodied, by faiths unmeasured!

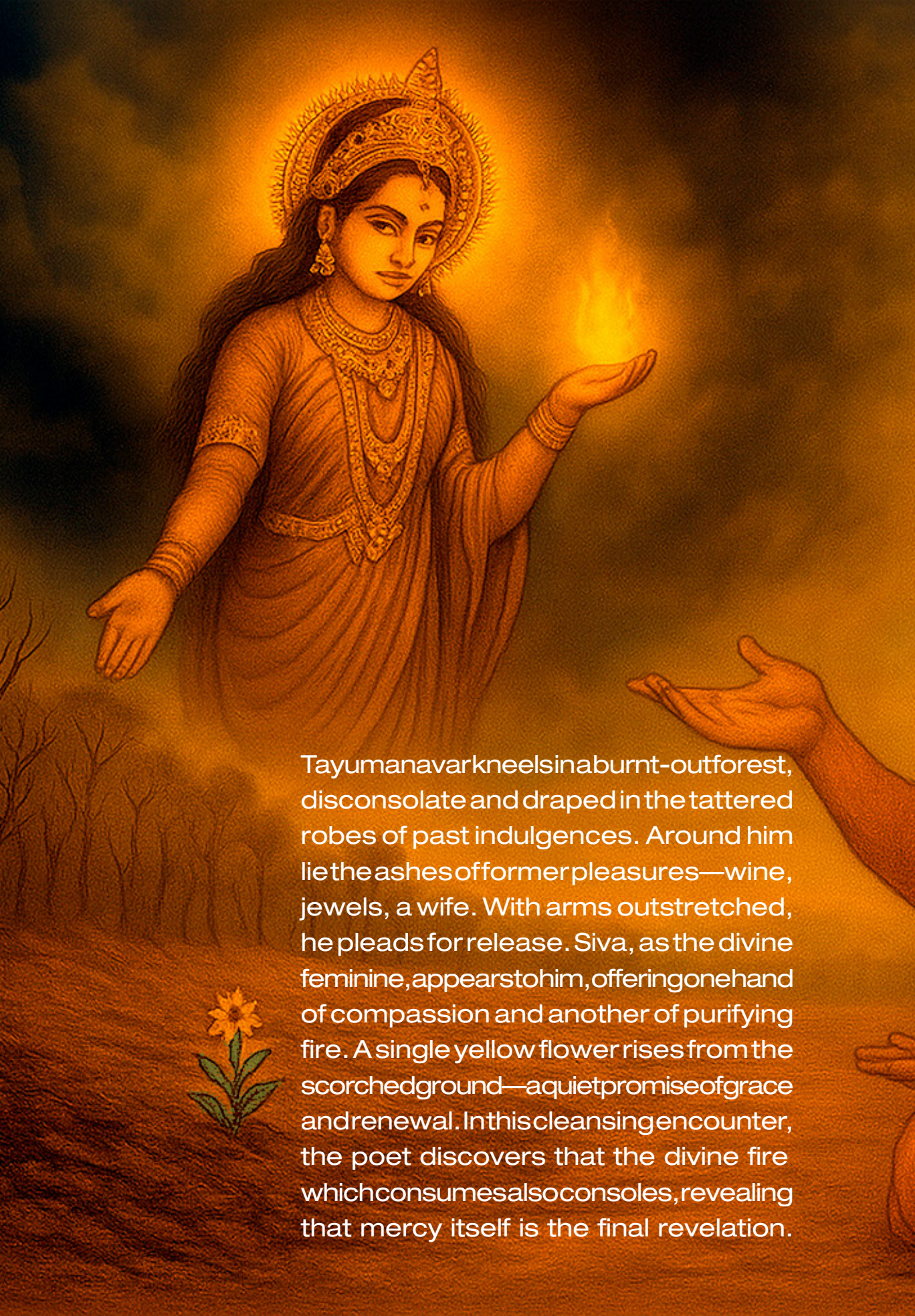
குருவுரு வாகி மௌனியாய் மௌனக்
 கொள்கையை உணர்த்தினை அதனால்
 கருவுரு வாவ தெனக்கிலை இந்தக்
 காயமோ பொய்யெனக் கண்ட
 திருவுரு வாளர் அநுபவ நிலையுஞ்
 சேருமோ ஆவலோ மெத்த
 அருவுரு வாகி அல்லவாய்ச் சமயம்
 அளவிடா ஆனந்த வடிவே.

SONG 10

You are the form that is formless. You are the path unreached by mind and thought. You are the bliss inseparable. For those who crave liberation's finality, is there any way but Your way of silentness? You, King of bliss, seated at the foot of a wild banyan tree whose branches, bending low over Your head, laden with blossoms of jnana, dispel the mayic darkness of this world. O ambrosia of unsurpassed sweetness that embraces Your beloved devotees!

வடிவிலா வடிவாய் மனநினை வணுகா
 மார்க்கமாய் நீக்கருஞ் சுகமாய்
 முடிவிலா வீட்டின் வாழ்க்கைவேண் டினர்க்குன்
 மோனமல் லால்வழி யுண்டோ
 படியிரு ளகலச் சின்மயம் பூத்த
 பசங்கொம்பை யடக்கியோர் கல்லால்
 அடியிலே யிருந்த ஆனந்த அரசே
 அன்பரைப் பருகும்ஆ ரமுதே.

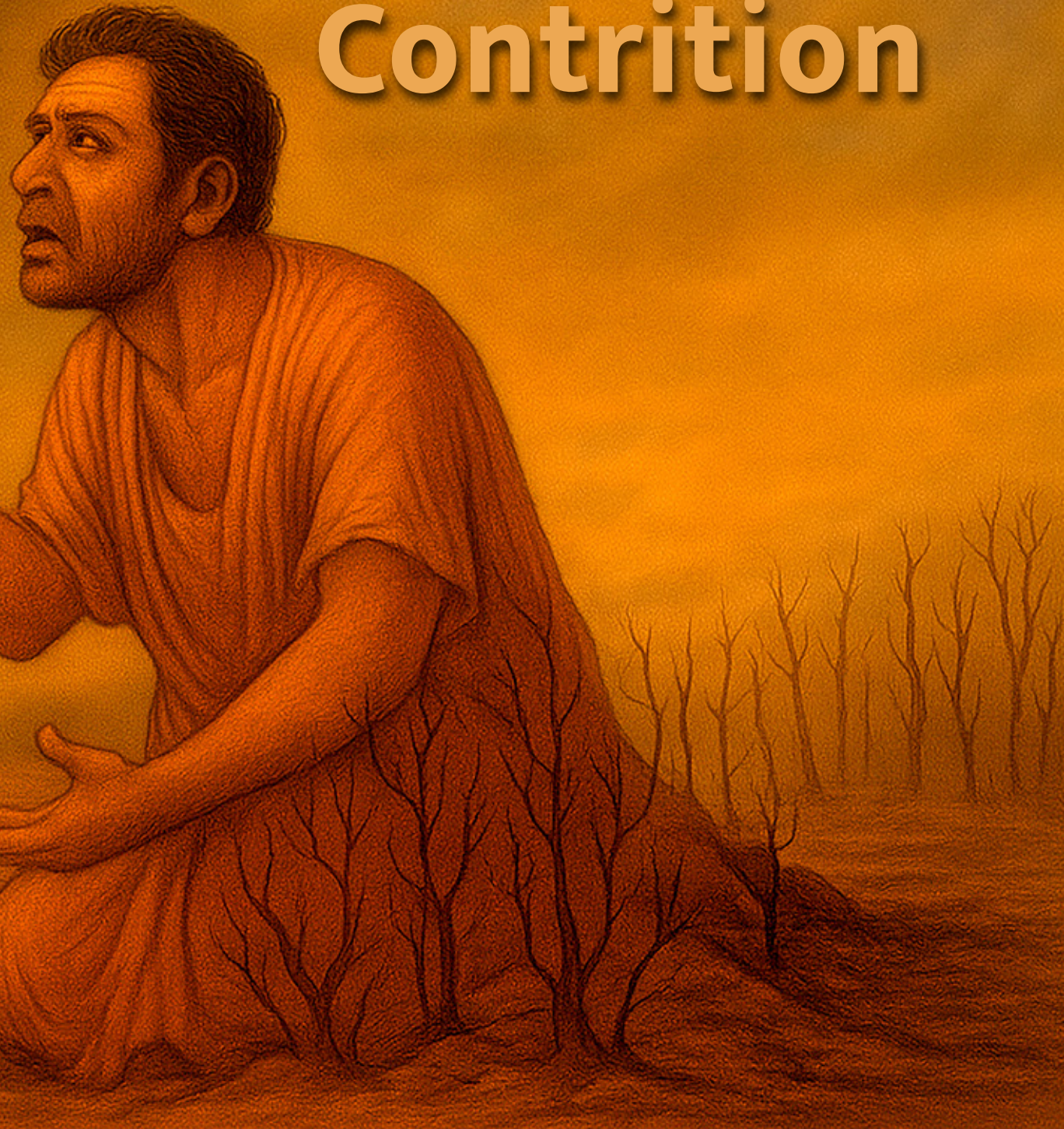
.....
Seated beneath a holy banyan tree, Dakshinamurti teaches without words. In His presence doubts dissolve and knowing awakens. Silence becomes the guru, revealing Truth beyond speech. Wisdom is transmitted heart to heart.

Tayumanavarkneelsinaburnt-outforest,
disconsolate and draped in the tattered
robes of past indulgences. Around him
lietheashesofformerpleasures—wine,
jewels, a wife. With arms outstretched,
he pleadsfor release. Siva, as the divine
feminine, appearstohim, offeringonehand
of compassion and another of purifying
fire. A single yellow flower rises from the
scorchedground—aquietpromiseofgrace
andrenewal. Inthiscleansingencounter,
the poet discovers that the divine fire
whichconsumesalsoconsoles, revealing
that mercy itself is the final revelation.

CHAPTER THREE

The Fire of Contrition

CANTO TWENTY

சொல்லற்குஅரிய The Indescribable

SONG 1

You, the Being Absolute beyond speech, the ocean of bliss, the light effulgent, leaving me in invincible maya, where did You hide? Alas! Alas! You have offered me as victim to the dark God of death. So hard-hearted is He that easier by far is it to spin yarn out of stone than to expect mercy from Him. So tightfisted is He that He would store a whole sea in a mustard seed. Why You did this I know not.

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே
சுகவா ரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற் கரிய மயலிலெனை
விட்டெங் கொளித்தாய் ஆகெட்டேன்
கல்லிற் பசிய நாருரித்துக்
கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கும்
அல்லிற் கரிய அந்தகனார்க்
காளாக் கினையோ அறியேனே.

SONG 2

Super knowledge is the basis of knowledge; yet knowing that, I avoided the path of knowing and not knowing. Nor did I know fully where I stood. You who are attributeless, You who are all-pervasive, You who are faultless ambrosia, should I not remain inseparate from You? Will You not yet speak to the beast that I am?

அறிவிற் கறிவு தாரகமென்
றறிந்தே, அறிவோ டறியாமை
நெறியிற் புகுதா தோர்படித்தாய்
நின்ற நிலையுந் தெரியாது
குறியற் றகண்டா தீதமயக்
கோதி லமுதே நினைக்குறுகிப்
பிரிவற் றிறுக்க வேண்டாவோ
பேயேற் கினிநீ பேசாயே.

SONG 3

That I may receive Your gift of silentness and be liberated, will You not grant me Your grace immense and, infusing divine light into me, drive away the darkness of my soul? You, the pervasive Lord supreme whom the devotees who have crossed the jungle of pasha seek and cling to. You, the God divine dancing in the arena of void! The sweet ambrosia that never diminishes!

பேசா அநுபூதியை அடியேன்
 பெற்றுப் பிழைக்கப் பேரருளால்
 தேசோ மயந்துந் தினியொருகாற்
 சித்தத் திருளுந் தீர்ப்பாயோ
 பாசா டவியைக் கடந்தஅன்பர்
 பற்றும் அகண்டப் பரப்பான
 ஈசா பொதுவில் நடமாடும்
 இறைவா குறையா இன்னமுதே.

SONG 4

Knowing not night from day, will I ever be immersed in the sea of bliss? Will I be dissolved and melted in love infinite? Hailing You as “my father, my love,” will I, like a child, plaintively weep, shedding tears in streams and so grow deranged? Will I ever swim ashore from the sea of sorrows? You, blissful form! You, light divine!

இன்பக் கடலில் புகுந்திடுவான்
 இரவும் பகலுந் தோற்றாமல்
 அன்பிற் கரைந்து கரைந்துருகி
 அண்ணா அரசே எனக்கூவிப்
 பின்புற் றழுஞ்சே யெனவிழிநீர்
 பெருக்கிப் பெருக்கிப் பித்தாகித்
 துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ
 சொருபா னந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே.

SONG 5

You, my Lord of matted locks who bears the crescent and konrai flower cluster! You, the divine light that rises to dance in the arena of vast spaces! You who are pleasing to the eye of my mother of mountain Himalaya! You are the God I adore. You are the holy guru. You are the true support. You are father and mother. You are the birth form I struggle in. You are God. You are my soul.

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடிலக்
 கோவே மன்றிற் கூத்தாடற்
 கெழுந்த சுடரே இமயவரை
 என்தாய் கண்ணுக் கினியானே
 தொழும்தெய் வமும்நீ குருவும்நீ
 துணைநீ தந்தை தாயும்நீ
 அழுந்தும் பவம்நீ நன்மையும்நீ
 ஆவி யாக்கை நீதானே.

SONG 6

Alone, by Yourself, You arose in the vast expanse and danced in the arena of the void. You are the one who can sunder the bonds of mayic birth. I beseech You, my honey, falling at Your feet with folded hands! Ambrosia pure that can drown me, King of the heavenly Sivaloka, why do my words not enter Your ears? Will You not speak?

தானே யகண்டா காரமயந்
தன்னி லெழுந்து பொதுநடஞ்செய்
வானே மாயப் பிறப்பறுப்பான்
வந்துன் அடிக்கே கரங்கூப்பித்
தேனே என்னைப் பருகவல்ல
தெள்ளா ரமுதே சிவலோகக்
கோனே எனுஞ்சொல் நினதுசெவி
கொள்ளா தென்னோ கூறாயே.

SONG 7

Sinner that I am, struggling so hard in the web of challenges and sorrows of family life, will it not befit You to call me, saying, "Come?" You who are smeared in holy ashes! You of eyes triple! You, the Pure One! You who flows like a swollen stream in the thoughts of devotees! You, the Compassionate King who has accepted me in Your service!

கூறாநின்ற இடர்க்கவலைக்
குடும்பக் கூத்துள் துளைந்துதடு
மாறா நின்ற பாவியைநீ
வாவென் றழைத்தால் ஆகாதோ
நீறார் மேனி முக்கணுடை
நிமலா அடியார் நினைவினிடை
ஆறாய்ப் பெருகும் பெருங்கருணை
அரசே என்னை ஆள்வானே.

SONG 8

You created the sky and other elements. You preserve them and dissolve them, too, O Lord! And yet You thought not of protecting me! What use was it to create this cruel man? Your intention I do not know, but in trust I seek You. I implore You to keep an eye on me and bestow Your grace.

வானே முதலாம் பெரும்பூதம்
வகுத்துப் புரந்து மாற்றவல்ல
கோனே என்னைப் புரக்கும்நெறி

குறித்தா யிலையே கொடியேனைத்
 தானே படைத்திங் கென்னபலன்
 தன்னைப் படைத்தா யுன்கருத்தை
 நானே தென்றிங் கறியேனே
 நம்பி னேன்கண் டருள்வாயே.

SONG 9

You are the vision that those who visioned saw. You are the thief that those who visioned not saw not. You are the life of yore. You are the body. You are the faiths several, too. You are my mother compassionate, You of red hued form, shoulders eight and eyes three. Many devotees serve You in diverse ways. Being vastness itself, how can You accept their tiny service?

கண்டார் கண்ட காட்சியும்நீ
 காணார் காணாக் கள்வனும்நீ
 பண்டா ருயிர்நீ யாக்கையுநீ
 பலவாஞ் சமயப் பகுதியும்நீ
 எண்தோள் முக்கட் செம்மேனி
 எந்தாய் நினக்கே எவ்வாறு
 தொண்டாய்ப் பணிவா ரவர்பணிநீ
 சூட்டிக் கொள்வ தெவ்வாறே.

SONG 10

Having accepted my service, You made me a porter to carry the load of I-ness along the paths and by-lanes of karma. By Your grace I think of redemption. But then, aren't You the wondrous space holding all worlds—a dream exceeding the bounds of books? O Mother, how shall I describe You?

சூட்டி எனதென் றிடுஞ்சுமையைச்
 சுமத்தி எனையுஞ் சுமையாளாக்
 கூட்டிப் பிடித்து வினைவழியே
 கூத்தாட் டினையே நினதருளால்
 வீட்டைக் கருதும் அப்போது
 வெளியாம் உலக வியப்பனைத்தும்
 ஏட்டுக் கடங்காச் சொப்பனம்போல்
 எந்தாய் இருந்த தென்சொல்வேன்.

CANTO TWENTY-ONE

வம்பனேன் The Impudent "I"

SONG 1

Seeing the insincerity of this impudent one, You asked me, "Do you serve the celestial ones that abound in grace abiding?" Ah! That liberated me, Lord of celestials! I have no more wants. Is there any recompense for Your kindly act?

வம்பனேன் கள்ளங் கண்டு மன்னருள் வெள்ள ராய
உம்பர்பால் ஏவல் செய்யென் றுணர்த்தினை ஓகோ வானோர்
தம்பிரா னேநீ செய்த தயவுக்குங் கைம்மா றுண்டோ
எம்பிரான் உய்ந்தேன் உய்ந்தேன் இனியொன்றுங்
குறைவிலேனே.

SONG 2

In undiminished fullness, immersed in the pristine water of jnana, I verily drowned. Without allowing me to raise my head, from deep within You granted the shining sword of silentness! I will no longer live apart from You, never apart from You!

குறைவிலா நிறைவாய் ஞானக் கோதிலா னந்த வெள்ளத்
துறையிலே படிந்து மூழ்கித் துளைந்துநான் தோன்றா வாறுள்
உறையிலே யுணர்த்தி மோன வொண்சுடர் வைவாள் தந்த
இறைவனே யுணைப்பி ரிந்திங் கிருக்கிலேன் இருக்கி லேனே.

SONG 3

Transcending the tattvas from earth to nada, in the sphere of spaces vast You stand as the massive light effulgent. You are indeed the God of pervasive bliss, baffling imagination. Unless You ask me to come and see Your glory, is there any hope of redemption for one so false in his ways like me?

இருநில மாதி நாதம் ஈறதாம் இவைக டந்த
பெருநில மாய தூய பேரொளிப் பிழம்பாய் நின்றுங்
கருதரும் அகண்டா னந்தக் கடவுள்நின் காட்சி காண
வருகவென் றழைத்தா லன்றி வாழ்வுண்டோ வஞ்ச னேற்கே.

SONG 4

Me, who is a pot storing a heart filled with deceit, envy and other iniquities. You, of Your own volition, melted and melted, and made me adore You with folded hands and streaming eyes. Now, as I beseech You to grant me refuge, it is for You, in compassion, to protect me. You, the Being uncreated!

வஞ்சனை அழுக்கா றாதி வைத்திடும் பாண்ட் மான
நெஞ்சனை வலிதின் மேன்மேல் நெக்குநெக் குருகப் பண்ணி
அஞ்சலி செய்யுங் கையும் அருவிநீர் விழியு மாகத்
தஞ்சமென் றிரங்கிக் காக்கத் தற்பரா பரமு னக்கே.

SONG 5

When is it that I will serve You in love endearing? When is it that You will appear before me and say, “Fear not?” You who appear as the only one to the holy tapasvins who have resolved all mental conflict. You, the peerless one! You, the experience that is Truth-Knowledge-Bliss!

உனக்குநா னடித்தொண் டாகி உன்னடிக் கன்பு செய்ய
எனக்குநீ தோற்றி அஞ்சேல் என்னுநா ளெந்த நாளோ
மனக்கிலே சங்கள் தீர்ந்த மாதவர்க் கிரண்டற் றோங்குந்
தனக்குநே ரில்லா ஒன்றே சச்சிதா னந்த வாழ்வே.

SONG 6

In the guise of life, the karma of the past has enticed, enslaved and threatened to engulf me. Will I ever get rid of it and reach You? You are the vast expanse surrounding all those who have abandoned degrading, doctrinaire faiths and realized their selves! You are the divine flame of triple eyes! You, Lord of celestials!

வாழ்வென வயங்கி என்னை வசஞ்செய்து மருட்டும் பாழ்த்த
ஊழ்வினைப் பகுதி கெட்டிங் குன்னையுங் கிட்டு வேனோ
தாழ்வெனுஞ் சமய நீங்கித் தமையுணர்ந் தோர்கட் கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப் பொருளே முக்கட் சோதியே அமர ரேறே.

SONG 7

Bull for a mount, peeled skins for garment, ashes for fragrant unguents, poison for food—none can speak of your attributes. Unless souls near Your holy feet, will the hunger and thirst of births ever be allayed? Will the sorrows of existence ever end?

ஏறுவாம் பரியா ஆடை இருங்கலை உரியா என்றும்
நாறுநற் சாந்த நீறு நஞ்சமே அமுதாக் கொண்ட
கூறருங் குணத்தோய உன்றன் குரைகழல் குறுகி னல்லால்

ஆறுமோ தாப சோபம் அகலுமோ அல்லல் தானே.

SONG 8

Neither charity nor tapas nor yoga do I know. To such as me, will You ever grant jnana and the blessed bliss that never cloys? O You who, dancing in the arena of space, witnesses Shakti who extols the celestials with sweet green-parrot-like speech!

தானமும் தவமும் யோகத் தன்மையும் உணரா என்பால்
ஞானமும் தெவிட்டா இன்ப நன்மையும் நல்கு வாயோ
பானலங் கவர்ந்த தீஞ்சொற் பச்சிளங் கிள்ளை காண
வானவர் இறைஞ்ச மன்றுள் வயங்கிய நடத்தி னானே.

SONG 9

Pervading everywhere, You move all worlds. Despite knowing this, I seek not to quaff the ambrosia of Your bliss. Deep in the poisonous mire of lust am I immersed. Am I to hold onto the body as true and languish forlorn?

நடத்திஇவ் வுலகை யெல்லாம் நாதநீ நிறைந்த தன்மை
திடத்துட னறிந்தா னந்தத் தெள்ளமு தருந்தி டாதே
விடத்திர ளனைய காம வேட்கையி லழுந்தி மாயைச்
சடத்தினை மெய்யென் றெண்ணித் தளரவோ தனிய னேனே.

SONG 10

O Being of unique expansiveness, sweet kalpaka wishing tree that unfailingly yields blossoms of divine compassion. Instead of loving You, my Father of triple eyes, am I to fall into the infatuating net of cunning damsels with dagger-like looks and dark tresses and thus waste away my life?

தனிவளர் பொருளே மாறாத் தண்ணருங் கருணை பூத்த
இனியகற் பகமே முக்கண் எந்தையே நினக்கன் பின்றி
நனிபெருங் குடிலங் காட்டு நயனவேற் கரிய கூந்தல்
வனிதையர் மயக்கி லாழ்ந்து வருந்தவோ வம்பனேனே.

CANTO TWENTY-TWO

சிவன் செயல்

Siva Is Doing it All

SONG 1

“All is Siva’s doing”—this I have not realized. All the sinful thoughts that assail me day after day I fail to drive away. Swept into the torrent of desires, caught in that maelstrom, I struggle in vain, gathering the tangles of repeated births, miscreant that I am!

சிவன்செய லாலே யாதும் வருமெனத் தெறேன் நாளும்
அவந்தரு நினைவை யெல்லாம் அகற்றிலேன் ஆசை வெள்ளங்
கவர்ந்துகொண் டிழுப்ப அந்தக் கட்டிலே அகப்பட் டையோ
பவந்தனை ஈட்டி ஈட்டிப் பதைக்கின்றேன் பாவி யேனே.

SONG 2

What shall I, so imperfect, do? You, the Absolute One, whose feet I fail to adore! With tears gushing, I do not sob, wailing, “Siva, Siva, Ambrosia—come, fill my life!” Alas! Caught in doctrinaire faiths full of chaff, I groan in distress.

பாவிவேன் இனியென் செய்கேன் பரமனே பணிந்துன் பாதஞ்
சேவியேன் விழிநீர் மல்கச் சிவசிவ என்று தேம்பி
ஆவியே நிறைய வந்த அமுதமே என்னேன் அந்தோ
சாவிபோஞ் சமயத் தாழ்ந்து சகத்திடைத் தவிக்கின் றேனே.

SONG 3

Struggling and struggling, sighing with hairs standing on end, rising and rising again, my Lord, Your feet I reached. Don’t give up on me. You are my sole refuge. “I prostrate deeply before You,” my heart repeated, breaking, as I stood unmoving, like a painted picture. When is the day that You will again accept me in Your service? O light divine and Primal Lord!

இடைந்திடைந் தேங்கி மெய்புள கிப்ப
எழுந்தெழுந் தையநின் சரணம்
அடைந்தனன் இனிநீ கைவிடேல் உனக்கே
அபயமென் றஞ்சலி செய்துள்
உடைந்துடைந் தெழுது சித்திரப் பாவை
யொத்துநான் அசைவற நிற்பத்
தொடர்ந்துநீ எனைஆட் கொள்ளுநா ளென்றோ
சோதியே ஆதிநா யகனே.

SONG 4

As the beginning, middle and end with no bonds, as light, filled within and without, and as bliss, You are, my Lord! Is it just that You fail to instruct Your devotee in the way of bliss? What shall I do, small as I am? In constant agitation, the mind is pulling me apart, and the senses burn deadlier than fire!

ஆதியாய் நடுவாய் அந்தமாய்ப் பந்தம்
யாவுமற் றகம்புறம் நிறைந்த
சோதியாய்ச் சுகமா யிருந்தஎம் பெருமான்
தொண்டனென் சுகத்திலே இருக்கப்
போதியா வண்ணங் கைவிடல் முறையோ
புன்மையேன் என்செய்கேன் மனமோ
வாதியா நின்ற தன்றியும் புலன்சேர்
வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே.

SONG 5

The gates five, the senses, like a hunter, assail and drag me, throw me into the fire of lust to roast me alive and devour me. My thoughts crushed and consciousness lost, I lay helpless like a motherless orphan. You, dancing in the central hall of space, are kinder by far than any mother, brighter than lustrous gems. My Lord, the ocean of knowledge!

வாயிலோ ரைந்திற் புலனெனும் வேடர்
வந்தெனை யீர்த்துவெங் காமத்
தீயிலே வெதுப்பி உயிரொடுந் தின்னச்
சிந்தைநைந் துருகிமெய்ம் மறந்து
தாயிலாச் சேய்போல் அலைந்தலைப் பட்டேன்
தாயினுங் கருணையா மன்றுள்
நாயக மாகி யொளிவிடு மணியே
நாதனே ஞானவா ரிதியே.

SONG 6

You, the jnana embodied goal all seekers seek! You, the heavens fulfilling that goal! You, the great way that appears often to me in rapture! You, the silentness the ignorant know not! You, the beginning of all! You, the bountiful seed of liberation! You, the endless bliss! You, the charities and penances I perform! You whom I sought to forget my I-ness.

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவார் தேடும்
நாட்டமே நாட்டத்துள் நிறைந்த
வானமே எனக்கு வந்துவந் தோங்கும்

.....
Our mystic poet often climbed the steep granite hill to the famed Veeralimala Murugan Temple, 25 kilometers outside Tiruchirappalli. This was among his most prolific places to compose.

மார்க்கமே மருளர்தாம் அறியா
 மோனமே முதலே முத்திநல் வித்தே
 முடிவிலா இன்பமே செய்யுந்
 தானமே தவமே நின்னைநான் நினைந்தேன்
 தமிழனேன் தனைமறப் பதற்கே.

SONG 7

Even this worldly life, paved with wrongdoings, I crave, if only to get the holy opportunity to serve Your true devotees. Otherwise, I seek the pure renunciation leading to samadhi. If You grant me the good grace to be a mauni, then I would devoutly desire to be born again. O You, the glory attained by those who have annihilated “I” and “mine.”

மறமலி யுலக வாழ்க்கையே வேண்டும்
 வந்துநின் அன்பர்தம் பணியாம்
 அறமது கிடைக்கின் அன்றியா னந்த
 அற்புத நிட்டையின் நிமித்தந்
 துறவது வேண்டும் மெளனியாய் எனக்குத்
 தூயநல் லருள்தரின் இன்னம்
 பிறவியும் வேண்டும் யானென திறக்கப்
 பெற்றவர் பெற்றிடும் பேறே.

SONG 8

You, the mountain of tapas that the blessed ones summited! You, the ocean of surging compassion and support of noble austerities! The sea of bliss! You, the interminable bond of unitive love of those who have transcended three categories—knowledge, knower and known! Is it not to see You that most of my learning and listening was directed toward Your loving feet!

பெற்றவர் பெற்ற பெருந்தவக் குன்றே
 பெருகிய கருணைவா ரிதியே
 நற்றவத் துணையே ஆனந்தக் கடலே
 ஞாதுரு ஞானஞே யங்கள்
 அற்றவர்க் கறாத நட்புடைக் கலப்பே
 அநேகமாய் நின்னடிக் கன்பு
 கற்றதுங் கேள்வி கேட்டதும் நின்னைக்
 கண்டிடும் பொருட்டன்றோ காணே.

SONG 9

You, the light of love that illumined the radiant path to the saints four¹ of yore!
 You, with eyes triple and neck dark, the expanse vast that shone in the golden
 arena!² You, the moon that dispels the murky mantle of darkness in me! You, the
 object of thought of those who have surpassed the experience of pleasure and pain!
 My love, You are my refuge!

NOTES

1. Sanaka (ancient), Sanatana (eternal), Sanandana (joyous) and Sanatkumara (ever young).
2. The golden hall (Chit Sabha) at Chidambaram, revered as the cosmic space where Śiva dances as Natarāja.

அன்றுநால் வருக்கும் ஒளிநெறி காட்டும்
 அன்புடைச் சோதியே செம்பொன்
 மன்றுள்முகக் கண்ணுங் காளகண் டமுமாய்
 வயங்கிய வானமே என்னுள்
 துன்றுசூ ரிருளைத் துரந்திடும் மதியே
 துன்பமும் இன்பமு மாகி
 நின்றவா தனையைக் கடந்தவர் நினைவே
 நேசமே நிற்பரம் யானே.

SONG 10

I see nothing of me in anything. You are the refulgent light that pervades all in
 perfect fullness. Thus You stand unique. Is it possible for You to make me like
 Yourself, pervasive as the vast firmament? You showed the holy path that decrees,
 “Neither one, nor two.” You, the treasure that united Your loving devotees! O
 Chit! O Parasivam!

யானெனல் காணேன் பூரண நிறைவில்
 யாதினும் இருந்தபே ரொளிநீ
 தானென நிற்குஞ் சமத்துற என்னைத்
 தன்னவ னாக்கவுந் தகுங்காண்
 வானென வயங்கி யொன்றிரண் டென்னா
 மார்க்கமா நெறிதந்து மாறாத்
 தேனென ருசித்துள் அன்பரைக் கலந்த
 செல்வமே சிற்பர சிவமே.

CANTO TWENTY-THREE

தன்னையொருவர்

He Is Unique

SONG 1

Himself inscrutable to anyone, Himself by Himself filling everywhere, Himself the vast spaces that imagination defies, the ambrosia that cloys not, the radiant lamp effulgent—thus were You within me, unknown. My Lord, in the future will You not at least consider granting me the state of grace to attain You?

தன்னை யொருவர்க் கறிவரிதாய்த்
தானே தானாய் எங்குநிறைந்
துன்னற்கரிய பரவெளியாய்
உலவா அமுதாய் ஒளிவிளக்காய்
என்னுட் கலந்தாய் யானறியா
திருந்தாய் இறைவா இனியேனும்
நின்னைப் பெருமா நெனக்கருளாம்
நிலையைக் கொடுக்க நினையாயோ.

SONG 2

You, the flood of supreme bliss that dissolves the karma of those who stand realized in the path beyond the reach of thought. Will I ever through Your grace forget the illusion that goes by the name of wife, sons, mother, father, wealth, home and attain the state of not forgetting You—I, who am exceedingly forlorn?

நினையு நினைவுக் கெட்டாத
நெறிபெற் றுணர்ந்த நெறியாளர்
வினையைக் கரைக்கும் பரமஇன்ப
வெள்ளப் பெருக்கே நினதருளால்
மனைவி புதல்வர் அன்னைபிதா
மாடு வீடென் றிடுமயக்கந்
தனையும் மறந்திங் குனைமறவாத்
தன்மை வருமோ தமிழேற்கே.

SONG 3

Neither coming nor going, ever in the same state, unchanged, You are the supreme bliss that has mixed in me like sugar cane, honey and the triple fruits! I think not of You and melt not in love of You. Is my heart steel, stone or wood? I know not which.

வரும்போம் என்னும் இருநிலைமை
 மன்னா தொருதன் மைத்தாகிக்
 கரும்போ தேனோ முக்கனியோ
 என்ன என்னுள் கலந்துநலந்
 தரும்பே ரின்பப் பொருளேநின்
 தன்னை நினைந்து நெக்குருகேன்
 இரும்போ கல்லோ மரமோஎன்
 இதயம் யாதென் றறியேனே.

SONG 4

Is it possible for me to know You when You stand as knowledge behind knowl-
 edge? Is it possible for You, O Lord, to be away from me, when You are bliss
 pervasive? Without You, I have no existence. When it is duly inquired, who is it
 that reaps the fruit? It is not You, of a certain! It is I, I alone.

அறியுந் தரமோ நானுன்னை
 அறிவுக் கறிவாய் நிற்கையினால்
 பறியுந் தரமோநீ என்னைப்
 பெம்மா னேபே ரின்பமதாய்ச்
 செறியும் பொருள்நீ நின்னையன்றிச்
 செறியாப் பொருள்நான் பெரும்பேற்றை
 நெறிநின் றொழுக விசாரித்தால்
 நினக்கோ இல்லை எனக்காமெ.

SONG 5

Illusion it is to say “mine.” Illusion it is to say “I.” Illusion it is to say “yours.” Illu-
 sion it is to say “you.” It is this state, transcending all space, that I long to attain.
 But the mind does not come my way, Lord, nor do I find chances of Your grace
 coming my way. So desolate am I! How will I ever be liberated?

எனதென் பதும்பொய் யானெனல்பொய்
 எல்லா மிறந்த இடங்காட்டும்
 நினதென் பதும்பொய் நீயெனல்பொய்
 நிற்கும் நிலைக்கே நேசித்தேன்
 மனதென் பதுமோ என்வசமாய்
 வாரா தைய நின்னருளோ
 தனதென் பதுக்கும் இடங்கானேன்
 தமிழேன் எவ்வா றுய்வேனே.

SONG 6

You, who possess all! If You grant me a single ray of your compassion that I may be liberated, then will they flee together—accursed falsehood, greed, envy and all. Then, truth in the form of the virtuous path, and rewards of virtuous knowledge, will beam forth. Then will be fulfilled my chance of serving Your devotees. Then, then will end forever my heart's distress.

உய்யும் படிக்குன் திருக்கருணை
ஒன்றைக் கொடுத்தால் உடையாய்பாழ்ம்
பொய்யும் அவாவும் அழுக்காறும்
புடைபட் டோடும் நன்னெறியாம்
மெய்யும் அறிவும் பெறும்பேறும்
விளங்கு மெனக்குன் னடியார்பால்
செய்யும் பணியுங் கைகூடுஞ்
சிந்தைத் துயருந் தீர்ந்திடுமே.

SONG 7

Like a villain, the restless distress of my heart furiously fights with me. The worldly life, so contemptible, I hold as permanent. How will I receive Your grace? How will You grace me? You, the ancient Being of pervasive bliss, so accessible to those who have ended the sorrow of earthly bonds!

சிந்தைத் துயரென் றொருபாவி
சினந்து சினந்து போர்முயங்க
நிந்தைக் கிடமாய்ச் சுகவாழ்வை
நிலையென் றுணர்ந்தே நிற்கின்றேன்
எந்தப் படியுன் அருள்வாய்க்கும்
எனக்கப் படிநீ அருள்செய்வாய்
பந்தத் துயரற் றவர்க்கெளிய
பரமா னந்தப் பழம்பொருளே.

SONG 8

Sinner that I am, regarding gold, land and sex as real! When will You send Your shaft of wisdom's light, dispelling darkness? You are the cloud of goodness that rains unabating grace upon the hearts of devotees, giving them more clarity, You who makes them melt in love. You, the ambrosia of knowledge-bliss!

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப்
பொருளென் றெண்ணும் ஒருபாவி
இருளைத் துரந்திட் டொளிநெறியை
என்னுட் பதிப்ப தென்றுகொலோ

.....
Though his songs are overwhelmingly to Siva, Tayumanavar does refer to Lord Murugan, shown here at the Veeralimala Temple where many of his 1,452 songs were composed.

தெருளத் தெருள அன்பர் நெஞ்சந்
 தித்தித் துருகத் தெவிட்டாத
 அருளைப் பொழியுங் குணமுகிலே
 அறிவா னந்தத் தாரமுதே.

SONG 9

Great You are! Siddha of supreme bliss You are! You transformed poison into ambrosia for those who desired it. Dear to life You are! Listen! All the bonds that have fettered me to the dark prison of life's existence will disappear if I beg alms daily from every town!

ஆரா அமிர்தம் விரும்பினர்கள்
 அறிய விடத்தை அமிர்தாக்கும்
 பேரா னந்தச் சித்தனெனும்
 பெரியோய் ஆவிக் குரியோய்கேள்
 காரார் கிரக வலையினிடைக்
 கட்டுண் டிருந்த களைகளெலாம்
 ஊரா லொருநாட் கையுணவேற்
 றுண்டால் எனக்கிங் கொழிந்திடுமே.

SONG 10

When I surrendered to You the body and wealth I held as my own, and myself, too, I possessed nothing, though they were all there. Why did You not stand within me in compassion? Instead, why did You destructively enter my mind, making it waver and so spoil my wisdom? You, the pervasive one, the peerless one! The Being first that alone is!

எனக்கென் றிருந்த உடல்பொருளும்
 யானும் நினவென் றீந்தவண்ணம்
 அனைத்தும் இருந்தும் இலவாகா
 அருளாய் நில்லா தழிவழக்காய்
 மனத்துள் புகுந்து மயங்கவுமென்
 மதிக்குட் களங்கம் வந்ததென்னோ
 தனக்கொன் றுவமை அறநிறைந்த
 தனியே தன்னந் தனிமுதலே.

CANTO TWENTY-FOUR

ஆசையெனும்

That which Is Known as Desire

SONG 1

When the mind is tossed about like kapok¹ in the tempestuous wind of desire, untoward consequences follow: all learning and listening become naught, aspiration and inclination for mukti flee, the senses pursue their instinctive ways. Alas for them! You, the pervasive God, the radiant one, the ripe fruit of grace! Can God be attained without annihilating desire?

NOTE 1: Kapok is a tropical tree (Ceiba pentandra) that produces fluffy, cotton-like fibers surrounding its seeds.

ஆசையெனும் பெருங்காற்றூர் டிலவம்பஞ்
செனவும்மன தலையுங் காலம்
மோசம் வரும் இதனாலே கற்றதுங்கேட்
டதுந்தூர்ந்து முத்திக் கான
நேசமும்நல் வாசமும்போய்ப் புலனாயிற்
கொடுமைபற்றி நிற்பர் அந்தோ
தேசபழுத் தருள்பழுத்த பராபரமே
நிராசையின்றேல் தெய்வமுண்டோ.

SONG 2

Those who beg shamelessly, seeking the generosity of one who gives freely, saying, “Kindly listen to my prayer and grant me a favor”—like that, listen to my prayer, O Paraparam! I am of wooden heart; kindly have pity on me! To remain in silentness, that heavenly state of grace, is that the transcendental samadhi, O Paraparam?

இரப்பானங் கொருவனவன் வேண்டுவகேட்
டருள்செயென ஏசற் றேதான்
புரப்பான்றன் அருள்நாடி இருப்பதுபோல்
எங்குநிறை பொருளே கேளாய்
மரப்பான்மை நெஞ்சினன்யான் வேண்டுவகேட்
டிரங்கெனவே மெளனத் தோடந்
தரப்பான்மை அருள்நிறைவில் இருப்பதுவோ
பராபரமே சகச நிட்டை.

SONG 3

Like the spinning top at the end of a cord, the Lord makes everything dance. Know that, heart, and stand desiring nothing, but keeping faith in His divine, graceful acts. Then the path of the householder and the path of the renunciate are both elevated.

சாட்டையிற் பம்பர சாலம் போல்எலாம்
ஆட்டுவான் இறையென அறிந்து நெஞ்சமே
தேட்டமொன் றறஅருட் செயலில் நிறறியேல்
விட்டறந் துறவறம் இரண்டும் மேன்மையே.

SONG 4

A fool I am who has not lost the consciousness of self. Yet, in the exultation of Your heart, You spoke a word that is jnana. Thinking of that, I melt not in my heart. What heart is so hard? Is it wooden that it melts not? Is it made of steel or agate, of stone or solid earth? Thus my thoughts baffle me.

தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான்
ஞானமெனுந் தன்மை பேச
உன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொருசொல் உரைத்தனையே
அதனைஉன்னி உருகேன் ஐயா
வன்னெஞ்சோ இரங்காத மரநெஞ்சோ
இருப்புநெஞ்சோ வைரமான
கன்னெஞ்சோ அலதுமண்ணாங் கட்டிநெஞ்சோ
எனதுநெஞ்சங் கருதிற் றானே.

SONG 5

Long live things auspicious! Long live the graceful appearance that came surrounded by good devotees! Auspicious is the bliss that poor me received from the silentness of the Lord of compassion, vast as the seas.

வாழி சோபனம் வாழிநல் லன்பர்கள்
சூழ வந்தருள் தோற்றமுஞ் சோபனம்
ஆழி போல்அருள் ஐயன் மவுனத்தால்
ஏழை யேன்பெற்ற இன்பமுஞ் சோபனம்.

SONG 6

He does not diminish the resources of those who give. He graces, never abandons, those who have renounced obdurate I-ness. He melts in love for those who lovingly approach Him. He does not probe and test with difficulties those who weave for Him garlands of melodious songs. Such is the effulgence absolute.

கொடுக்கின் றோர்கள்பால் குறைவையா தியானெனுங்
குதர்க்கம்
விடுக்கின் றோர்கள்பால் பிரிகிலா துள்ளன்பு விடாதே
அடுக்கின் றோர்களுக் கிரங்கிடுந் தண்டமிழ் அலங்கல்
தொடுக்கின் றோர்களைச் சோதியா ததுபரஞ் சோதி.

SONG 7

You, my Lord, made me wallow in worldly maya! You who dances to the exultation of Your dainty damsel of crescent-shaped forehead bearing a tilak! I entreat You to tell me when You will seat me, too, at the hearth of bliss supreme, and quickly end the endless sorrows of Your loving devotee? O Father, light of blissful grace!

உலக மாயையி லேஎளி யேன்றனை
உழல விட்டனை யேஉடை யாய்அருள்
இலகு பேரின்ப வீட்டினில் என்னையும்
இருத்தி வைப்பதெக் காலஞ்சொ லாய்எழில்
திலக வாள்நுதற் பைந்தொடி கண்ணினை
தேக்க நாடகஞ் செய்தடி யார்க்கெலாம்
அலகி லாவினை தீர்க்கத் துசங்கட்டும்
அப்பனே அருள் ஆனந்த சோதியே.

SONG 8

O heart, I told you time and again to give up this I-ness. Do not flaunt your inherent nature. Do not entangle me in your ways. I have sought refuge at His feet. That position is unchanged. In that position, all siddhis and mukti appear. Beyond that, no holier state exists. It is bliss. Thus did Shuka and others seek Him.

முன்னிலைச்சுட் டொழிதியெனப் பலகாலும்
நெஞ்சேநான் மொழிந்தே னேநின்
தன்னிலையைக் காட்டாதே என்னையொன்றாச்
சூட்டாதே சரண்நான் போந்த
அந்நிலையே நிலையந்த நிலையிலே
சித்திமுத்தி யனைத்துந் தோன்றும்
நன்னிலையீ தன்றியிலை சுகமென்றே
சுகர்முதலோர் நாடி னாரே.

SONG 9

Knowing not that advaita is the one goal worthy of attainment, why would I, like a madman, torture myself again and again with a mind filled with demonic I-ness, stuck in the mire of sense objects? O purity! Perfect fullness! Blemishless! Pervasive! Autogenous! Whom the shaktis of manifest bliss leave not! You who profusely yields the ripe fruit of divine grace!

அத்துவிதம் பெறும்பேறென் றறியாமல்
யானெனும்பேய் அகந்தை யோடு
மத்தமதி யினர்போல மனங்கிடப்ப
இன்னம் இன்னம் வருந்து வேனோ
சுத்தபரி பூரணமாய் நின்மலமாய்
அகண்டிதமாய்ச் சொரூபா னந்தச்
சத்திகள்நீங் காதவணந் தன்மயமாய்
அருள்பழுத்துத் தழைத்த ஒன்றே.

SONG 10

You are father and mother! You are the support of my life. You are the guru who came to relieve my distress. No other support do I see but You, the immeasurable light without beginning or end. You, the primal Being! O Lord Tayumanava of Sivagiri Who is seated in the thoughts of true devotees!

தந்தை தாயுநீ என்னுயிர்த் துணையுநீ சஞ்சல மதுதீர்க்க
வந்த தேசிக வடிவுநீ உனையலால் மற்றொரு துணைகானேன்
அந்தம் ஆதியும் அளப்பருஞ் சோதியே ஆதியே அடியார்தஞ்
சிந்தை மேவிய தாயுமா னவனெனுஞ் சிரகிரிப் பெருமானே.

SONG 11

O foolish heart, do not fall prey to the allurements of women adorned with earrings and a tied hair knot above, with eyes resembling blue lotuses! Think of Him who shares Himself with the loving lady of grace. Think of Him, so bounteous, Rama's Lord, seated in Sethu surrounded by stately mansions and towers.

காதில் ஓலையை வரைந்துமேற்
குமிழையுங் கறுவிவேள் கருநீலப்
போது போன்றிடுங் கண்ணியர்
மயக்கிலெப் போதுமே தளராமல்
மாது காதலி பங்கனை
யபங்கனை மாடமா ளிகைகூழுஞ்
சேது மேவிய ராமநா
யகன்தனைச் சிந்தைசெய் மடநெஞ்சே.

.....
Long walks across the countryside could blister even the well-worn feet of a wandering holy man. Here, a compassionate goat herder notices Tayumanavar's injury and gently bandages it—a quiet act of kindness offered to a passing saint.

SONG 12

If You are the cosmos, if You are the atom, if You are the one life behind countless lives, who is it that saw You? Who is it that heard of You? If only You can see Yourself, how can I behold You with my intellect? You who dances the nadanta and bodhanta dance of silentness in Pundarikapuram,¹ adorned with fragrant tulsi garlands, adored by Vishnu and His son² and His consort Lakshmi. O pure Existence!

NOTE: 1. Pundarikapuram, "city of lotuses," another name for Chidambaram town. 2. Kamadeva, the God of Love.

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமாய் அளவிலாத
ஆருயிர்க் கோருயிராய் அமர்ந்தாயானால்
கண்டவரார் கேட்டவரார் உன்னாலுன்னைக்
காண்பதல்லால் என்னறிவாற் காணப்போமோ
வண்டுளப மணிமார்பன் புதல்வனோடும்
மனைவியொடுங் குடியிருந்து வணங்கிப்போற்றும்
புண்டரிக புரத்தினில்நா தாந்தமெளன
போதாந்த நடம்புரியும் புனிதவாழ்வே.

SONG 13

The fruit that is the senses five—full of cunning ways—will I not, with my reason's string, draw them within me so the hovering mind-monkey perishes? Will I do nothing about it, O knowledge behind knowledge that is perfect, pervasive bliss, unbroken compassion vast? O great one, my Lord!

பொறியிற் செறிஐம் புலக்கனியைப்
புந்திக் கவராற் புகுந்திழுத்து
மறுகிச் சூழலும் மனக்குரங்கு
மாள வாளா இருப்பேனோ
அறிவுக் கறிவாய்ப் பூரணமாய்
அகண்டா னந்த மயமாகிப்
பிறிவுற் றிருக்கும் பெருங்கருணைப்
பெம்மா னேஎம் பெருமானே.

SONG 14

O heavenly cloud that rains limitless deluge of bliss upon the awareness of those who have realized You beyond the state of awareness! You, the sun that is constantly surrounded by rays of shakti! Will I cling to You and attain serenity and clarity of mind like waveless waters of the sea?

உரையுணர் விறந்து தம்மை உணர்பவர் உணர்வி னூடே
கரையிலா இன்ப வெள்ளங் காட்டிடும் முகிலே மாறாப்
பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்ந்த பானுவே நின்னைப் பற்றித்
திரையிலா நீர்போல் சித்தந் தெளிவனோ சிறிய னேனே.

SONG 15

Beyond the states of kevala¹ and sakala,² with eyes of compassionate grace sweeping through heaven and earth, and in the state of bliss transcending bliss, he forever seated me, he the godly mauni. Let us contemplate his golden feet.

NOTE: 1. The pre-biographical state. 2. The state of existence as jiva.

கேவல சகல மின்றிக் கீழொடு மேலாய் எங்கும்
மேவிய அருளின் கண்ணாய் மேவிட மேலாய் இன்பந்
தாவிட இன்பா தீதத் தனியிடை யிருத்தி வைத்த
தேவெனும் மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்வாம்.

SONG 16

Yesterday they were, today they are dead. Even after seeing that, I adore You not. Alas! How I wasted my time! No more can I bear this! O Lord of pervasive bliss! Unworthy as I am, must I fall into the boundless mire of maya and wallow in it still?

நேற்றுளார் இன்று மானா நின்றனர் அதனைக் கண்டும்
போற்றிலேன் நின்னை அந்தோ போக்கினேன் வீணே காலம்
ஆற்றிலேன் அகண்டா னந்த அண்ணலே அளவில் மாயைச்
சேற்றிலே இன்னம் வீழ்ந்து திளைக்கவோ சிறிய னேனே.

SONG 17

Divine awareness is like a lamp. Ignorance is darkness. Taking that lamp, when you search the darkness, neither ignorance nor illusion are seen. And so, where knowledge is, there is no ignorance. Thus do my Lord's scriptures declare.

போதம் என்பதே விளக்கொவ்வும் அவித்தைபொய் இருளாந்
தீதி லாவிளக் கெடுத்திருள் தேடவுஞ் சிக்கா
தாத லால்அறி வாய்நின்ற இடத்தறி யாமை
ஏது மில்லையென் றெம்பிரான் சுருதியே இயம்பும்.

SONG 18

O *Vedas!* O *Agamas!* The supreme One of whom you speak—does it have any dimensions? Well may someone attempt to count the sands on the shores of the wavy sea. But is it possible for anyone to measure the One that defies imagination?

சுருதி யேசிவா கமங்களே உங்களாற் சொல்லும்
ஒருத னிப்பொருள் அளவையீ தென்னவா யுண்டோ
பொருதி ரைக்கடல் நுண்மணல் எண்ணினும் புகலக்
கருத எட்டிடா நிறைபொருள் அளவையார் காண்பார்.

SONG 19

Like a flash of lightning is the world. Nothing is equal to You, Who alone is reality. Having realized all this, if I fail to worship You with the rich awareness that is You, who, my Lord, is more improvident than I?

மின்னைப் போன்றன அகிலமென் றறிந்துமெய்ப் பொருளாம்
உன்னைப் போன்றநற் பரம்பொருள் இல்லையென் றோர்ந்து
பொன்னைப் போன்றநின் போதங்கொண் டுன்பணி பொருந்தா
என்னைப் போன்றுள ஏழையர் ஐயஇங் கெவரே.

SONG 20

If I am to speak of my mother, father, kith and kin, are they not but You, Your grace and Your devotees? It is true I am demon-like, still I clutched Your lotus feet. My Lord, accept me in Your service! O God of eyes triple!

தாயுந் தந்தையும் எனக்குற வாவதுஞ் சாற்றின்
ஆயும் நீயும்நின் அருளும்நின் அடியரும் என்றோ
பேய் னேன்திரு வடியிணைத் தாமரை பிடித்தேன்
நாய் னேஎனை ஆளுடை முக்கண்நா யகனே.

SONG 21

When it nears a magnet, black iron rushes to it. Only in the magnet's absence will iron be still, O Supreme Being of peace! Similarly, nearing the magnet of worldly attachment, the mind becomes agitated. When there is no object to attract, will not silentness inevitably ensue?

காந்தமதை எதிர்காணிற் கருந்தாது
செல்லுமக் காந்தத் தொன்றா
தோய்ந்தவிடம் எங்கேதான் அங்கேதான்
சலிப்பறவும் இருக்கு மாபோல்
சாந்தபதப் பரம்பொருளே பற்றுபொரு

எிருக்குமத்தாற் சலிக்குஞ் சித்தம்
வாய்ந்தபொருள் இல்லையெனிற் பேசாமை
நின்றநிலை வாய்க்கு மன்றே.

SONG 22

Like chaste women who treasure a sole devotion in their heart, vigilant was I, my eyes as alert doors, even in dreams. So, immaculate One, how was it this karma came that wearies me so?

பொற்பு றுங்கருத் தேயக மாயதிற் பொருந்தக்
கற்பின் மங்கைய ரெனவிழி கதவுபோற் கவினச்
சொற்ப னத்தினுஞ் சோர்வின்றி யிருந்தநான் சோர்ந்து
நிற்ப தற்கிந்த வினைவந்த வாறென்கொல் நிமலா.

SONG 23

How this karma came to be, You did not help me understand. Nor do I possess the inner vision to grasp it. Nor did You, seeing my distress, take pity on me. O Being uncreated, with the meager learning I have acquired, can I, so helpless, ever be liberated?

வந்த வாறிந்த வினைவழி யிதுவென மதிக்கத்
தந்த வாறுண்டோ வுள்ளுணர் விலையன்றித் தமிழேன்
நொந்த வாறுகண் டிரங்கவும் இலைகற்ற நூலால்
எந்த வாறினித் தற்பரா உய்குவேன் ஏழை.

SONG 24

You made me follow the holy path beyond words, meaning and logic, then seated me in the assembly of good men. Will my heart, though purified, seek selfish desires? As a family man, You created the world and life, You Who are sought as the refuge of countless yogis. Thus You sat, O red-hued Lord, under the wild banyan tree! You, the munificent kalpaka tree, the Being pervasive, the life of Kailas!

சொல்லாலும் பொருளாலும் அளவை யாலுந்
தொடரவொண்ணோ அருள்நெறியைத் தொடர்ந்து நாடி
நல்லார்கள் அவையகத்தே யிருக்க வைத்தாய்
நன்னர்நெஞ்சந் தன்னலமும் நணுகு வேனோ
இல்லாளி யாயுலகோ டுயிரை யீன்றிட்
டெண்ணரிய யோகினுக்கும் இவனே என்னக்
கல்லாலின் கீழிருந்த செக்கர் மேனிக்
கற்பகமே பராபரமே கைலை வாழ்வே.

SONG 25

In the state of waking, the ten sense organs¹, the five sense potencies², the five speech forms³, the ten airs of the body⁴, the four inner organs⁵, together with purusha in all the thirty-five tattvas are seated in the eyebrow center. In the dream state, the ten airs, the organs of cognition and action, the inner organs, together with purusha in the thirty-five tattvas are active in the throat center. Thus declared the learned scholars.

NOTES

1. Ten sense organs—five of cognition (jnanendriyas): tongue, eyes, skin, ears nose; five organs of action (karmendriyas): hands, feet, mouth, anus, genitals.
2. Five sense potencies (tanmatras): taste, sight, touch, hearing, smell
3. Five speech forms: talking, memorizing, singing, weeping, exulting.
4. Ten airs of the body:
  - 1) prana: It rises from the muladhara (solar plexus) and traversing the ida (left) and pingala (right) nadis (subtle nerve channels) reaches the cranium. And from there emanates 12 matras (or angulas) long through the nostril, of which 4 are expelled and the balance of 8 are inhaled within. Thus in a day 21,600 aspirations take place. Of these 7,200 are wasted away, leaving 14,400 breaths to be contained within.
  - 2) apana: Hovering around the anus, it helps in the evacuation of wind and feces.
  - 3) udana: Causes hiccup, cough, etc.
  - 4) vyana: Diffuses the essences of food taking over 72,000 nadis.
  - 5) samana: Brings about equilibrium in the flow of the airs.
  - 6) naga: Causes sneezing, stammering, etc.
  - 7) kurma: Controls the movement of eyeballs.
  - 8) girihara: Causes yawning.
  - 9) devadatta: Causes movement of eyelids, laughter, etc.
  - 10) dananjaya: Makes the body swell after death, before the soul escapes through the cranium.
5. The four inner organs of intelligence (antakaranas): mind (manas), intellect (buddhi), will (chitta), egoity (ahankara).

சாக்கிரமா நுதலினிலிந் திரியம் பத்துஞ்
 சத்தாதி வசனாதி வாயு பத்தும்
 நீக்கமில்ந் தக்கரணம் புருட னோடு
 நின்றமுப் பாண்ஐந்து நிலவுங் கண்டத்
 தாக்கியசொப் பனமதனில் வாயு பத்தும்
 அடுத்தனசத் தாதிவச னாதி யாக
 நோக்குகர ணம்புருடன் உடனே கூட
 நுவல்வரீரு பத்தைந்தா நுண்ணி யோரே.

SONG 26

In the state of deep sleep, which takes place in the heart region, are three tattvas—prana, chitta and atman. Turiya state occurs in the navel, where prana stands with the atman. In the muladhara, in turiyatita state, purusha stands alone and jnana ripens. Those matured in yogic practices experience this. Thus do the tattvas in the five avastas stand.

.....
The saint's travels took him to Siva's seaside home at Rameshwaram, where he cleansed his karmas in the twenty-two fresh-water wells inside the temple corridors and successfully called on Siva to end a devastating drought.

கழுத்திஇத யந்தனிற்பி ராணஞ் சித்தஞ்
 சொல்லரிய புருடனுடன் மூன்ற தாகும்
 வழத்தியநா பியில்தூரியம் பிராண னோடு
 மன்னுபுரு டனுங்கூட வயங்கா நிற்கும்
 அழுத்திடுமூ லந்தன்னில் தூரியா தீதம்
 அதனிடையே புருடனொன்றி அமரும் ஞானம்
 பழுத்திடும்பக் குவரறிவர் அவத்தை ஐந்திற்
 பாங்குபெறக் கருவிநிற்கும் பரிசு தானே.

SONG 27

Like a dog guarding a house, I was guarding this fleshy body. In recompense for waiting around the monastery where Your devotees halt, eating the leftovers they give me, I beseech Your special blessings to live a life of holiness. O You who guarded the poison in Your throat!

இடத்தைக் காத்திட்ட சுவாவெனப் புன்புலால் இறைச்சிச்
 சடத்தைக் காத்திட்ட நாயினேன் உன்னன்பர் தயங்கும்
 மடத்தைக் காத்திட்ட சேடத்தால் விசேடமாய் வாழ
 விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டத்தோய் நின்னருள் வேண்டும்.

SONG 28

Mind is of the nature of habitual impressions. Out of that mind arises articulate speech. Out of that speech come deeds. If that mind is said to be malevolent maya, it is certainly an illusion that excludes nothing that is seen. Doubtless indeed it is such.

வாதனைப்பழக் கத்தினான் மனம்அந்த மனத்தால்
 ஓத வந்திடும் உரையுரைப் படிதொழி லுளவாம்
 ஏதம் அம்மனம் யாயைஎன் றிடிற்கண்ட எல்லாம்
 ஆத ரஞ்செயாப் பொய்யதற் கையமுண் டாமோ.

SONG 29

Habitual impressions, know you, are but the mind's remembering those which descend from incarnation to incarnation throughout all species in creation. True knowledge consists in seeking the company of the holy ones, who shine in truth, discarding that which is false and understanding that which is real.

ஐய வாதனைப் பழக்கமே மனநினை வதுதான்
 வைய மீதினிற் பரம்பரை யாதினும் மருவும்
 மெய்யில் நின்றொளிர் பெரியவர் சார்புற்று விளங்கிப்
 பொய்ய தென்பதை யொருவிமெய் யுணருதல்போதம்.

SONG 30

He who claims no caste, no special virtues, no attributes, he who has no wants, who is not harassed by the cruel senses, who has no desires of his own, who has no permanent abode, who has no wife or children—such a one knows no agitation of mind. Truly is he like Parasiva Who grants mukti.

குலமி லான்குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொடிதாம்
புலமி லான்தனக் கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்தும்
இலமி லான்மைந்தர் மனைவியில் லான்எவன் அவன்சஞ்
சலமி லான்முத்தி தரும்பர சிவனெனத் தகுமே.

SONG 31

Are we to say the pot is made of clay only when it is broken? Are we to say the body is an illusion only when death overtakes it? O You of generous grace, performing in the vast void Your dance which moves the lives of all worlds. You Who swallowed poison as ambrosia!

கடத்தை மண்ணென லுடைந்தபோ
தோவிந்தக் கருமச்
சடத்தைப் பொய்யெனல் இறந்தபோ
தோசொலத் தருமம்
விடத்தை நல்லமிர் தாவுண்டு
பொற்பொது வெளிக்கே
நடத்தைக் காட்டிஎவ் வுயிரையும்
நடப்பிக்கும் நலத்தோய்.

SONG 32

“Seek not the position I or You, but be inbetween. That is the position true, true”—thus with Your gesture, as Maunaguru, You taught me. And yet my I-ness sprouted again, and my mind began to wander at will, dissembling one that I am.

நானெனவும் நீயெனவும் இருதன்மை
நாடாமல் நடுவே சும்மா
தானமரும் நிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்
தியமெனநீ தமிழ் நேற்கு
மோனகுரு வாகியுங்கை காட்டினையே
திரும்பவுநான் முளைத்துத் தோன்றி
மானதமார்க் கம்புரிந்திங் கலைந்தேனே
பரந்தேனே வஞ்ச நேனே.

SONG 33

Self-existent, self-created, pure, grace-formed, peace-embodied, perfection of the interminable firmament that is lightning lined, O knowledge that came to steal my I-ness, revealing not-me from me—the cosmic vastness, the power that is Dakshinamurti!

தன்மயஞ் சுபாவம் சுத்தந் தன்னருள் வடிவஞ் சாந்தம்
மின்மய மான அண்ட வெளியுரு வான பூர்த்தி
என்மயம் எனக்குக் காட்டா தெனையப கரிக்க வந்த
சின்மயம் அகண்டா காரந் தட்சிணா திக்க மூர்த்தம்.

SONG 34

Even if one of limited knowledge, the size of a tiny bud, attains realization, he will, like a bud that blossoms into a full-blown flower, be born in the world as a mauni of knowledge supreme, filled with learning, listening and the ways of divine grace.

சிற்ற ரும்பன சிற்றறி வாளனே தெளிந்தால்
மற்ற ரும்பென மலரெனப் பேரறி வாகிக்
கற்ற ரும்பிய கேள்வியால் மதித்திடக் கதிச்சீர்
முற்ற ரும்பிய மெளனியாய்ப் பரத்திடை முளைப்பான்.

SONG 35

In ways twain, called confused mind and clear mind, it is a practice that if the mind is one it is not the other. Good it is indeed for the agitated mind to attain clarity. But is that effort needed for those who have already attained fruitful clarity?

மயக்கு சிந்தனை தெளிவென இருநெறி வகுப்பான்
நயக்கு மொன்றன்பால் ஒன்றிலை யெனல்நல வழக்கே
இயக்க முற்றிடும் மயக்கத்தில் தெளிவுறல் இனிதாம்
பயக்க வல்லதோர் தெளிவுடை யவர்க்கெய்தல் பண்போ.

SONG 36

Seven divine presences¹ give blessings. Of graded status are they, as the *Vedas*, deep in thought, have decreed. All Gods adored are one. On this I do not waver, as it is but the concern of those who think of precedence. If doubts I have, You are present in me, and I shall seek You there and know the clear truth.

NOTE: 1. The seven divine presences are Suddha Vidya, Ishwara, Sadasiva, Bindu, Nada, Shakti and Siva—in ascending order.

அருள்வடிவேழு மூர்த்தம்
 அவைகளசோ பான மென்றே
 சுருதிசொல் லியவாற் றாலே
 தொழுந்தெய்வம் எல்லாம் ஒன்றே
 மருளெனக் கில்லை முன்பின்
 வருநெறிக் கிவ்வ ழக்குத்
 தெருளினமுன் னிலையாம் உன்னைச்
 சேர்ந்தியான் தெளிகின் றேனே.

SONG 37

How many the births have I, so helpless, experienced, how many deaths? Knowing all, You know them all. Alas, I who am ignorant know not. Mind, word and body are Yours. No more births can I bear. Keep me here as a serf at Your feet. You, the heavenly Being seated at the summit of scriptures!

எத்தனைப் பிறப்போ எத்தனை இறப்போ
 எளியேனேற் கிதுவரை யமைத்து
 அத்தனை யெல்லாம் அறிந்தநீ யறிவை
 அறிவிலி அறிகிலேன் அந்தோ
 சித்தமும் வாக்குந் தேகமும் நினவே
 சென்மமும் இனியெனால் ஆற்றா
 வைத்திடுங் கென்னை நின்னடிக் குடியா
 மறைமூடி யிருந்தவான் பொருளே.

SONG 38

As You are the heavenly Being, why did You not take me and make me You? How can I languish like inert matter? Is this not the harassment of the twin karmas of yore? You, the ambrosia that is exceedingly sweet! I, holding You in my thought, became liberated indeed! Good, good Master! Dying in me, I seek to live in You.

வான்பொரு ளாகி எங்குநீ யிருப்ப
 வந்தெனைக் கொடுத்துநீ யாகா
 தேன்பொருள் போலக் கிடக்கின்றேன் முன்னை
 இருவினை வாதனை யன்றோ
 தீன்பொருளான அமிர்தமே நின்னைச்
 சிந்தையிற பாவனை செய்யும்
 நான்பொரு ளானேன் நல்லநல் அரசே
 நானிறந் திருப்பது நாட்டம்.

SONG 39

You, the red-hued gem with eyes triple! The master lamp shining at the center!
You, the attributeless for those of abounding attributes! The ambrosia without
blemish! With my heart for a cup, I drank of You to the dregs. When is the day to
be that I will be without attachments, like singing bees sated after quaffing nectar?

நாட்டமூன் றுடைய செந்நிற மணியே
நடுவுறு நாயக விளக்கே
கோட்டமில் குணத்தோர்க் கெளியநிர்க் குணமே
கோதிலா அமிர்தமே நின்னை
வாட்டமில் நெஞ்சங் கிண்ணமாச் சேர்த்து
வாய்மடுத் தருந்தினன் ஆங்கே
பாட்டாளி நறவம் உண்டயர்ந் ததுபோற்
பற்றயர்ந் திருப்பதெந் நாளோ.

SONG 40

My life! My heart! My intellect! My path of love! You, compassionate amity that
sought to unite in me as cane, triple fruit, honey, candy and ambrosia! So I may
not be apart from You, grant me the gracious boon that the instrument that is my
mind does not become willful, but ever follows my instructed command.

என்னுடை உயிரே என்னுளத் தறிவே
என்னுடை அன்பெனும் நெறியாம்
கன்னல்முக கனிதேன் கண்டமிர் தென்னக்
கலந்தெனை மேவிடக் கருணை
மன்னிய உறவே உன்னைநான் பிரியா
வண்ணமென் மனமெனுங் கருவி
தன்னது வழியற் றென்னுழைக் கிடப்பத்
தண்ணருள் வரமது வேண்டும்.

CANTO TWENTY-FIVE**எனக்கெனச் செயல்****My Own Action****SONG 1**

Not one action is my own. All here are verily for You. My body, wealth and life I
gave You. Dispel my mind's every impurity, my Lord. Whatever You think proper,
do so accordingly. Surely that is just and fitting.

எனக்கெ எனச்செயல் வேறிலை யாவுமிங் கொருநின்

தனக்கெ னத்தகும் உடல்பொரு ளாவியுந் தந்தேன்
மனத்த சத்துள அழுக்கெலாம் மாற்றியெம் பிரான்நீ
நினைத்த தெப்படி யப்படி அருளுதல் நீதம்.

SONG 2

To them that knew the mysteries of things and realized everything is Your will, to them You granted unconcealed joy. To the unenlightened like me, cur-like petty thieves, You ordained in this way. To whom shall I complain? How my mind droops! O Eminence Supreme!

உளவ றிந்தெலாம் நின்செய லாமென வுணர்ந்தோர்க்
களவி லானந்தம் அளித்தனை அறிவிலாப் புன்மைக்
களவு நாயினேற் கிவ்வணம் அமைத்தனை கருத்துத்
தளருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் தக்கோய்.

SONG 3

Helpless am I to know what I am. But if You help me to know what I am, O great one, the tapasvins great who attained Your grace will duly praise me, saying I am unequalled.

என்னைத் தான்இன்ன வண்ணமென் றறிகிலா ஏழை
தன்னைத் தான்அறிந் திடஅருள் புரிதியேல் தக்கோய்
பின்னைத் தானின்றன் அருள்பெற்ற மாதவப் பெரியோர்
நின்னைத் தான்நிக ரார்என வாழ்த்துவர் நெறியால்.

SONG 4

Please show what the reward is for Your dear devotees who, in blemishless love, adore Your feet! You, the Supreme Awareness! The Eternal! The Holy! The Lord of countless worlds! The Being uncreated! How shall I be liberated? I beseech You— speak!

ஏது மின்றித்தன் அடியிணைக் கன்புதான் ஈட்டுங்
காத லன்டர்க்குக் கதிநிலை ஈதெனக் காட்டும்
போத நித்திய புண்ணிய எண்ணரும் புவன
நாத தற்பர நானெவ்வா றுகுய்வேன் நவிலாய்.

SONG 5

Your feet shine on the heads of the myriad scriptures. You are eternal! You are the all-pervasive, everlasting, Supreme Absolute! You are the uncreated Lord of Nada. You are knowledge absolute and formless, too. I shall think of none but You.

வேதம் எத்தனை அத்தனை சிரத்தினும் விளங்கும்
பாத நித்திய பரம்பர நிரந்தர பரம
நாத தற்பர சிற்பர வடிவமாய் நடிக்கும்
நீத நிர்க்குண நினையன்றி ஒன்றும்நான் நினைவேன்.

SONG 6

Myriad are the paths. Myriad are the Gods that throng those paths. If so, who is it that can know You? In them who know You, by knowledge surpassing all knowledge, You have merged in inextricable union. O great One!

நெறிகள் தாம்பல பலவுமாய் அந்தந்த நெறிக்காஞ்
செறியுந் தெய்வமும் பலபல வாகவுஞ் செறிந்தால்
அறியுந் தன்மையிங் காருனை அறிவினால் அறந்தோர்
பிறியுந் தன்மையில் லாவகை கலக்கின்ற பெரியோய்.

SONG 7

How many the universes vast You ordained! How many the lives that You placed there! How many the ways You granted them protection there! O supreme principle of existence that flourishes, ever conferring compassionate grace! Why is it that You ordained this for me?

பெரிய அண்டங்கள் எத்தனை அமைத்ததிற் பிறங்கும்
உரிய பல்லுயிர் எத்தனை அமைத்தவைக் குறுதி
வருவ தெத்தனை அமைத்தனை அமைத்தருள் வளர்க்கும்
அரிய தத்துவ எனக்கிந்த வணைமேன் அமைத்தாய்.

SONG 8

You granted bliss to Your devotees who realized, even for a moment, that You are the cause of all. True, I have no virtues and am full of falsehood and deceit, but You are my father. Who is there to prevent You from granting me Your gracious, fragrant, lotus-like feet?

கணம் தேனுநின் காரணந் தன்னையே கருத்தில்
உணரு மாதவர்க் கானந்தம் உதவினை யொன்றுங்
குணமி லாதபொய் வஞ்சனுக் கெந்தைநிர்க் குணமா
மணமு லாமலர்ப் பதந்தரின் யாருனை மறுப்பார்.

SONG 9

Sweet is it to those who have merged in mukti, like sugar cane, triple fruit, candy, honey and sugar mixed together. How can I repay those who urged me to believe that Your gracious feet are the sole refuge?

.....
Born and raised nearby, he would have often climbed the 437 steps to Lord Ganesha's Ucchi Pillaiyar Temple, perched atop the Rock Fort hill, with sweeping views of Tiruchirappalli and the sacred Kaveri River below.

கன்னல் முக்கனி கண்டுதேன் சருக்கரை கலந்த
தென்ன முத்தியிற் கலந்தவர்க் கின்பமா யிருக்கும்
நன்ன லத்தநின் நற்பதந் துணையென நம்பச்
சொன்ன வர்க்கெனா லாங்கைம்மா றில்லைஎன் சொல்வேன்.

SONG 10

“Father, mother, kith and children are all but bondage.” Thus Your holy mouth uttered. O my father, if You keep me in this distressing state how am I to have clarity of thought and be liberated?

தந்தை தாய்தமர் மகவெனும் அவையெலாஞ் சகத்தில்
பந்த மாம்என்றே அருமறை வாயினாற் பகர்ந்த
எந்தை நீஎனை இன்னமவ் வல்லலில் இருத்தில்
சிந்தை தான்தெளிந் தெவ்வணம் உய்வணஞ் செப்பாய்.

SONG 11

“Pure You are! Compassion embodied You are! Radiant, true in patience You are”—thus did I seek You. “Exceedingly helpless is this fellow, possessing no keen intellect, exaggerating things a hundred times.” If, thinking thus, You forsake me, what shall I do? I beg You, speak!

துய்யன் தண்ணருள் வடிவினன் பொறுமையால் துலங்கும்
மெய்யன் என்றுனை ஐயனே அடைந்தனன் மெத்த
நொய்யன் நுண்ணிய அறிவிலன் ஒன்றைநூ றாக்கும்
பொய்ய னென்றெனைப் புறம்விடின் என்செய்வேன் புகலாய்.

SONG 12

As one, as many, as the support of all lives, as the everlasting, as the one immanent equally in all, You, the wise one, stand unshaken! With my heart for the stage, if You choose to dance in rapture, will I survive?

ஒன்ற தாய்ப்பல வாய்உயிர்த் திரட்கெலாம் உறுதி
என்ற தாய்என்றும் உள்ளதாய் எவற்றினும் இசைய
நின்ற தாய்நிலை நின்றிடும் அறிஞஎன் நெஞ்சம்
மன்ற தாய்இன்ப வருககொடு நடித்திடின் வாழ்வேன்.

SONG 13

It is time that You grant me the boon to sit in solitude, in mauna samadhi. My yearning heart is ripe for it. You, the pure one, the compassionate one, nothing is unknown to You! I plead with you, therefore, speak and bless me!

தனியி ருந்தருட் சகசமே பொருந்திடத் தமிழேற்
கினியி ரங்குதல் கடனிது சமயமென் னிதயக்

கனிவும் அப்படி யாயின தாதலாற் கருணைப்
புனித நீயறி யாததொன் றுள்ளதோ புகலாய்.

SONG 14

Each day I adore Your lotus-like feet is a day that is holy of holies. Any day I fail to do so is an ill-fated day. That being so, O You of penance rare, when is this slave to reach Your feet?

திருந்து சீரடித் தாமரைக் கன்புதான் செய்யப்
பொருந்து நாள்நல்ல புண்ணியஞ் செய்தநாள் பொருந்தா(து)
இருந்த நாள்வெகு தீவினை யிழைத்தநாள் என்றால்
அருந்த வாவுனைப்பொருந்துநாள் எந்தநாள் அடிமை.

SONG 15

You are the past, present and future. You are greater than all. You are the form of grace that moves and preserves all lives. With all the love I have for You, why am I so full of sorrow? Tell me, why this I-ness for me?

பின்னும் முன்னுமாய் நடுவுமாய் யாவினும் பெரிய
தென்னுந் தன்மையாய் எவ்வுயிர்த் திரளையும் இயக்கி
மன்னுந் தண்ணருள் வடிவமே உனக்கன்பு வைத்துந்
துன்னும் இன்னல்ஏன் யானெனும் அகந்தையேன் சொல்லாய்.

SONG 16

How will I ever be liberated if I hold this fleeting life as real and forget You Who alone is truth? You Who uproots past karma, gives Your unending Self to devotees and blesses them, O Great One!

மின்னை யன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையென மெய்யாம்
உன்னை நான்மறந் தெவ்வணம் உய்வணம் உரையாய்
முன்னை வல்வினை வேரற முடித்தென்று முடியாத்
தன்னைத் தன்னடி யார்க்கருள் புரிந்திடும் தக்கோய்.

SONG 17

Celestials and humans adore You thus: "O my Paraparam, my life's support." In their hearts You dance in joy. I, your slave, am holding on to Your handsome golden, fragrant feet as my only refuge. When will You come to my aid?

எம்ப ராபர எம்முயிர்த் துணைவஎன் றிறைஞ்சும்
உம்பர் இம்பர்க்கும் உளக்கணை நடிக்கின்றாய் உன்றன்
அம்பொன் மாமலர்ப் பதத்தையே துணையென அடிமை
நம்பி னேன் இனிப் புரப்பதெக் காலமோ நவிலாய்.

SONG 18

O Pure One! They, Your truest devotees, sang and danced and, yearning intensely, bedecked their heads with the flower of Your feet. But I, a despicable slave, regarding this world as real, sought it and searched it, only to garner shame. What shall I do now?

பாடி யாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர் முடிமேல்
சூடி வாழ்ந்தனர் அமலநின் னடியர்யான் தொழும்பன்
நாடி யேஇந்த உலகத்தை மெய்யென நம்பித்
தேடி னேன்வெறுந் தீமையே என்னினிச் செய்வேன்.

SONG 19

My Lord! Who was it that created for me this maya that fabricates falsity, deceit and lust? If You secretly reveal this mystery's truth to this slave, well will I flourish, my thoughts soaring high like the waxing moon.

களவு வஞ்சனை காமமென் றிவையெலாங் காட்டும்
அளவு மாயைஇங் காரெனக் கமைத்தனர் ஐயா
உளவி லேஎனக் குள்ளவா றுணர்த்திஉன் அடிமை
வளரும் மாமதி போல்மதி தளர்வின்றி வாழ்வேன்.

SONG 20

You, Lord of the heavens! Lord of heavenly beings! Lord of rising jnana! Lord of Vedas four! Lord of sweet silentness! Without love for Your feet, am I to pine away, my heart utterly impoverished? What shall I do? I beg You—speak!

வான நாயக வானவர் நாயக வளங்கூர்
ஞான நாயக நான்மறை நாயக நலஞ்சேர்
மோன நாயக நின்னடிக் கன்பின்றி முற்றுந்
தீன னாய்அகம் வாடவோ என்செய்வேன் செப்பாய்.

SONG 21

O God who showers nothing but bliss on those who know no evil, my heart has become a temple of dark granite. My desire seeks all things sinful. I have become a storehouse of suffering. How shall I endure?

ஏத மற்றவர்க் கின்பமே பொழிகின்ற இறையே
பாத கக்கருங் கல்மனங் கோயிலாப் பரிந்து
சூத கத்தனா யாதினும் இச்சைமேல் தோன்றும்
வாத னைக்கிட மாயினேன் எவ்வணம் வாழ்வேன்.

SONG 22

“He knows no noble ways, no charity. He is ignorant, loveless, a stranger to divine grace”—is it knowing all this that You made me so wretched? What shall I do? What shall I do? You who are all light, all expanse, all, all! You, the exalted one!

தெளிவொ டுகையோ அறிகிலான் அறிவிலான் சிறிதும்
அளியி லான்இவன் திருவருட் கயலென அறிந்தோ
எளிய னாக்கினை என்செய்வேன் என்செய்வேன் எல்லா
ஒளியு மாய்நிறை வெளியுமாய் யாவுமாம் உரவோய்.

SONG 23

Your grace reaches devotees who adore You as the apple of their eye. When shall I receive it? You are the earth, the sky and all the elements. You are the female, male and neither of them. You, standing as the Great One!

கண்ணி னுள்மணி யென்னவே தொழும் அன்பர் கருத்துள்
நண்ணு கின்றநின் அருளெனக் கெந்தநாள் நணுகும்
மண்ணும் விண்ணும்மற் றுள்ளன பூதமும் மாறாப்
பெண்ணும் ஆணுமாய் அல்லவாய் நிற்கின்ற பெரியோய்.

SONG 24

You alone protect the vast universe. You filled the heart of the good ones with bliss. You blessed them richly who performed diverse sacrifices. Why did You condemn me to be born again and again on earth? O my Father!

சகமெ லாந்தனி புரந்தனை தகவுடைத் தக்கோர்
அகமெ லாநிறைந் தானந்த மாயினை அளவில்
மகமெ லாம்புரிந் தோரைவாழ் வித்தனை மாறா
இகமெ லாமெனைப் பிறந்திடச் செய்ததேன் எந்தாய்.

SONG 25

Amplify Your compassion for me, that I may nurture kindness and lovingly serve devotees who earned Your abundant grace. O Being Pure, invisible even to those adept in all the *Vedas*!

ஏய்ந்த நல்லருள் பெற்றவர்க் கேவலாய் எளியேன்
வாய்ந்த பேரன்பு வளர்க்கவுங் கருணைநீ வளர்ப்பாய்
ஆய்ந்த மாமறை எத்தனை அத்தனை அறிவால்
தோய்ந்த பேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோன்றலாந் தூயோய்.

SONG 26

Having heard not even a little of the greatness of Your grace, how shall I ever frolic in the waters of Your bliss, O great God? With mother, father, children and all the rest of life's collective bondage, I drown, submerged in the waters of woe. Alas! What have I dared to do?

தக்க நின்னருட் கேளவியோ சிறிதின்றித் தமிழேன்
மிக்க தெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்தில் வீழேன்
ஒக்கல் தாய்தந்தை மகவெனும் பாசக்கட் டுடனே
துக்க வெள்ளத்தில் ஆழ்கின்றேன் என்செய்வான் துணிந்தேன்.

SONG 27

It is befitting that You make me perform such tapas that the impress of Your grace falls on me, who is constantly undergoing the woeful cycle of birth. You are the ocean in which the constant waves of tattvas pound so that ambrosia's bliss may descend on the holy ones who never act wickedly.

பவம்பு ரிந்திடும் பாவியேற் கருள்நிலை பதியத்
தவஞ்செ யும்படித் தயவுசெய் தருள்வதே தருமம்
அவம்பு ரிந்திடார்க் கானந்த அமிர்தத்தை அளிக்க
நவங்கொள் தத்துவத் திரையெறி கடலெனும் நலத்தோய்.

SONG 28

O Father, Your devotees, having meditated deeply, cling to You, fully aware there is nothing but You. But, miscreant that I am, I regard as real this worldly life which is complete maya. In truth, I am like one who carries on commerce without capital.

உற்று ணர்ந்தெலாம் நீயல தில்லையென் றுனையே
பற்று கின்றனர் எந்தைநின் னடியர்யான் பாவி
முற்று மாயமாஞ் சகத்தையே மெய்யென முதல்தான்
அற்றி ருந்திடத் தொழில்செய்வான் தனிநிக ரானேன்.

.....
As with countless sadhus, Tayumanavar would seek out the free meals offered to mendicants in larger temples—sometimes going days between these nourishing servings of rice and curry. This is Ranganathaswamy Temple in Srirangam.

CANTO TWENTY-SIX

மண்டலத்தின் The Magic Act on the Ground

SONG 1

Like some breathtaking magic feat, performed on the ground, of balancing hen's eggs one atop another until they tower impossibly, is the wonder that He has performed, creating countless orbs hanging impossibly in the infinite space of His mercy. All of this is beyond anyone's imagination.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்வித்தை
அகோவெனவும் வார ணாதி
அண்டமவை அடுக்கடுக்காய் அந்தரத்தில்
நிறுத்துமவ தானம் போல
என்தரும்நல் அகிலாண்ட கோடியைத்தன்
அருள்வெளியில் இலக வைத்துக்
கொண்டுநின்ற அற்புதத்தை எவராலும்
நிச்சயிக்கக் கூடா ஒன்றை.

SONG 2

The silentness realized by those who reach the seventh land of yoga¹—beyond the counts of one and two usually spoken of—is the fullness that is perfect, the one Being without another, the beginning of all else, the bliss that is immutable and eternal, the peace that is completeness.

NOTE: The seven lands of yoga and those who reach them are: 1) Subechchai—Those who have renounced bad associations. 2) Vicharanai—Those who have learned the holy scriptures. 3) Danumanasi—Those who have renounced the three basic desires—land, women and gold. 4) Sattvapati—Those who have realized jnana. 5) Asanjati—Those who have performed tapas. 6) Patarta Bhavanai—Those who have transcended illusions. 7) Turiyakai—Those who have become Siva.

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங்
கடந்தேழாம் யோக பூமி
நின்றுதெளிந் தவர்பேசா மெளன நியா
யத்தைநிறை நிறைவைத் தன்னை
அன்றியொரு பொருளிலதாய் எப்பொருட்கும்
தான்முதலாய் அசல மாகி
என்றுமுள்ள இன்பத்தைத் தண்ணென்ற
சாந்தபத இயற்கை தன்னை.

SONG 3

The feet of jnana reveal the reward called grace to those who have transcended the three stages,¹ everlasting, unsupported, witnessing all as the beginning of beginnings, transcending all differences, piercing the darkness of ignorance as purity immaculate, the ocean of bliss sought in vain by the six faiths, the life that is silentness supreme.

NOTE 1. Three stages refers to charya, kriya and yoga

பதமுன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான
 ஞானபதப் பரிசு காட்டிச்
 சதமாகி நிராலம்ப சாட்சியதாய்
 ஆரம்பத் தன்மை யாகி
 விதம்யாவுங் கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக்
 கீண்டெழுந்து விமல மாகி
 மதமாறுங் காணாத ஆனந்த
 சாகரத்தை மெளன வாழ்வை.

SONG 4

The ocean of bliss that bestows all life, the beneficent ambrosia, the rare gem, the pure gold, the tattva seated firmly in my heart, the essence of advaita, the effulgent surrounding light, the infinite space filled with light, the bliss of ineffable sweetness, the seven worlds pervading, the Being that is past, present and future.

வாழ்வனைத்துந் தந்தஇன்ப மாகடலை
 நல்லமிர்தை மணியைப் பொன்னைத்
 தாழ்வற என் உளத்திருந்த தத்துவத்தை
 அத்துவித சாரந் தன்னைச்
 சூழ்பெரும்பே ரொளியையொளி பரந்தபர
 வெளியை இன்பச் சுகத்தை மாறா
 தேழுலகுங் கலந்தின்றாய் நாளையா
 யென்றுமாம் இயற்கை தன்னை.

SONG 5

An inscrutable mastery blesses those who are Self-realized; the imperishable self-formed bliss before whose effulgence the worlds fade like flashes of lightning; that which the *Vedas* and countless faiths find difficult to comprehend; the holy Being adored by the celestials of the golden world and human beings alike.

தன்னையறிந் தவர்தம்மைத் தானாகச்
 செய்தருளுஞ் சமத்தை லோகம்
 மின்னைநிகர்த் திடஅழியாச் சொருபானந்

தச்சுடரை வேத மாதி
 என்னையறி வரிதென்னச் சமயகோ
 டிகளிடைய இடையறாத
 பொன்னைவிரித் திடுமுலகத் தும்பரும்இம்
 பரும்பரவும் புனித மெய்யை.

SONG 6

The all-pervasive Siva beyond adoration's reach, the wonder wrought by pasha's¹ trick that makes Him and me two, the wisdom ensconced in the unitive state, the Paraparam seated on the Vedic summit in the heart of those who transcend day and night, remembering and forgetting; the space of infinite intelligence that bliss never abandons.

NOTE: 1. Pasha is the three-fold bondage of anava (individuality), karma (cause and effect) and maya (manifest creation).

பரவரிய பரசிவமாய் அதுவெனலாய்
 நானெனலாய்ப் பாச சாலம்
 விரவிநின்ற விசித்திரத்தை ஐக்யபதத்
 தினிதிருத்த விவேகந் தன்னை
 இரவுபகல் நினைப்புமறப் பெனுந்தொந்தம்
 அறியார்கள் இதயம் வேதச்
 சிரமெனவாழ் பராபரத்தை ஆனந்தம்
 நீங்காத சிதாகா சத்தை.

SONG 7

The fruit of advaitic experience, the eternity that eludes countless scriptures, the Being free of ailments, the one without attributes, the supreme intelligence that ever protects and nurtures those who by His grace hold Him constantly in their thoughts, the space that is pure grandeur, the God of self-manifested bliss.

அத்துவித அருபவத்தை அனந்தமறை இன்னம்
 இன்னம் அறியேம் என்னும்
 நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத்
 தன்னருளால் நினைவுக் குள்ளே
 வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாக
 எந்நாளும் வளர்த்துக் காக்குஞ்
 சித்தினைமாத் தூவெளியைத் தன்மயமாம்
 ஆனந்தத் தெய்வந் தன்னை.

SONG 8

O mind—created by maya, which crafts diverse ornaments using the same gold—your woes have ended by meditating on the Self within the self. You have ripened and blossomed into samadhi's bliss. Surely will I be liberated by my own self. Who is there so kind to me now as you? None, none. Akin to God's grace you are. Dear to my life you are, O mind.

தன்னிலே தானாக நினைந்துகனிந்
தவிழ்ந்துசுக சமாதி யாகப்
பொன்னிலே பணிபோலும் மாயைதரு
மனமேஉன் புரைகள் தீர்ந்தாய்
என்னினோ யான்பிழைப்பேன் எனக்கினியார்
உன்போல்வார் இல்லை இல்லை
உன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவாய்
என்னுயிர்க்கோர் உறவு மாவாய்.

SONG 9

None incarnated in a body can discard You, not even Brahma and the rest of the Gods. Neither heaven nor earth can do without You. It is in ignorance that some describe You as unreal. You are real and thus I adulate You. Come into this birth's mind so my pettiness vanishes and I attain greatness.

உறவுடலை எடுத்தவரில் பிரமாதி
யேனும்உனை யொழிந்து தள்ளற்
கறவுமரி தரிதன்றோ இகபரமும்
உன்னையன்றி ஆவ துண்டோ
வறிதிலுன்னை அசத்தென்னல் வழக்கன்று
சத்தெனவும் வாழ்த்து வேனென்
சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே
யத்தினில்நீ செல்லல் வேண்டும்.

SONG 10

Even if you die of grief, having separated from me with whom you have long consorted, I will worship with deep reverence the very ground where you lay. Well will I, by the grace of my master Maunaguru, become bereft of "I" and "mine." By you, O mind, I will attain the eight siddhis and be rid of all sorrows.

வேண்டியநாள் என்னோடும் பழகியநீ
எனைப்பிரிந்த விசாரத் தாலே
மாண்டுகிடக் கினும்அந்த எல்லையையும்
பூரணமாய் வணக்கஞ் செய்வேன்

ஆண்டகுரு மெளனிதன்னால் யானெனதற்
 றவனருள்நான் ஆவேன் பூவிற்
 காண்டகஎண் சித்திமுத்தி எனக்குண்டாம்
 உன்னாலென் கவலை தீர்வேன்.

SONG 11

With this birth will end the unending controversy of myriad births. I will attain liberation in life, known to few. Aha! Can I compare You to the benevolence of rain-laden clouds? Or to the garden in heaven where the wishing tree blossoms? Can I praise Your greatness enough to ring in all the seven worlds, including here below?

தீராத என்சனன வழக்கெல்லாந்
 தீருமிந்தச் சனனத் தோடே
 யாரேனும் அறிவரிய சீவன்முத்தி
 யுண்டாகும் ஐய ஐயோ
 காரேனுங் கற்பகப்பூங் காவேனும்
 உனக்குவமை காட்டப் போமோ
 பாராதி யாகஏழு மண்டலத்தில்
 நின்மகிமை பகர லாமோ.

CANTO TWENTY-SEVEN

பாயப்புலி Leaping Tiger

SONG 1

Just as a calf is tethered as bait for the leaping tiger, have You made me a target for the cosmic mayic horde? Whatsoever You ordain is all right with me. Grant Your infinite, motherly grace to your devotees. O Being Uncreated! Knowledge-Truth-Bliss!

பாயப் புலிமுனம் மான்கன்றைக் காட்டும் படிஅகில
 மாயைப் பெரும்படைக்கேஇலக் காவெனை வைத்தனையோ
 நீயெப் படிவகுத் தாலுநன் றேநின் பெருங்கருணை
 தாயொத் தடியர்க் கருள்சச்சி தானந்த தற்பரமே.

SONG 2

As Being just, Being uncreated, as pervasive intelligence dancing in the vast spaces He stands. Adored by Brahma and Vishnu is He. He grants the heavenly vision that my stony heart might melt. Like a golden grater, He shredded the roots of my karma.

தற்பர மாஞ்சிற் பரமாகி மன்றந் தனில்நடித்து
நிற்பர்அம் போருகன் மால்பணி நீதரென் நெஞ்சகமாங்
கற்பரந் தாங்குக் கரைந்திட வானொத்த காட்சிநல்கும்
பொற்பர மாயென் வினைக்கருந் தாதைப் பொடிசெய்ததே.

SONG 3

Little austerity have I performed. My adoration of Your feet has been fraudulent. When will You grant Your grace, O Lord of Puliyur, that I may join the company of Your true devotees, offer fresh flowers and raise my hands high above my head in devotion, dance and melt and be liberated?

செய்யுந் தவஞ்சற்று மில்லாத நான்உன் திருவடக்கே
கொய்யும் புதுமல ரிட்டுமெய் யன்பர் குழாத்துடனே
கையுஞ் சிரமிசைக் கூப்பிநின் றாடிக் கசிந்துருகி
உய்யும் படிக்கருள் செய்வதென் றோபுலி யூரத்தனே.

SONG 4

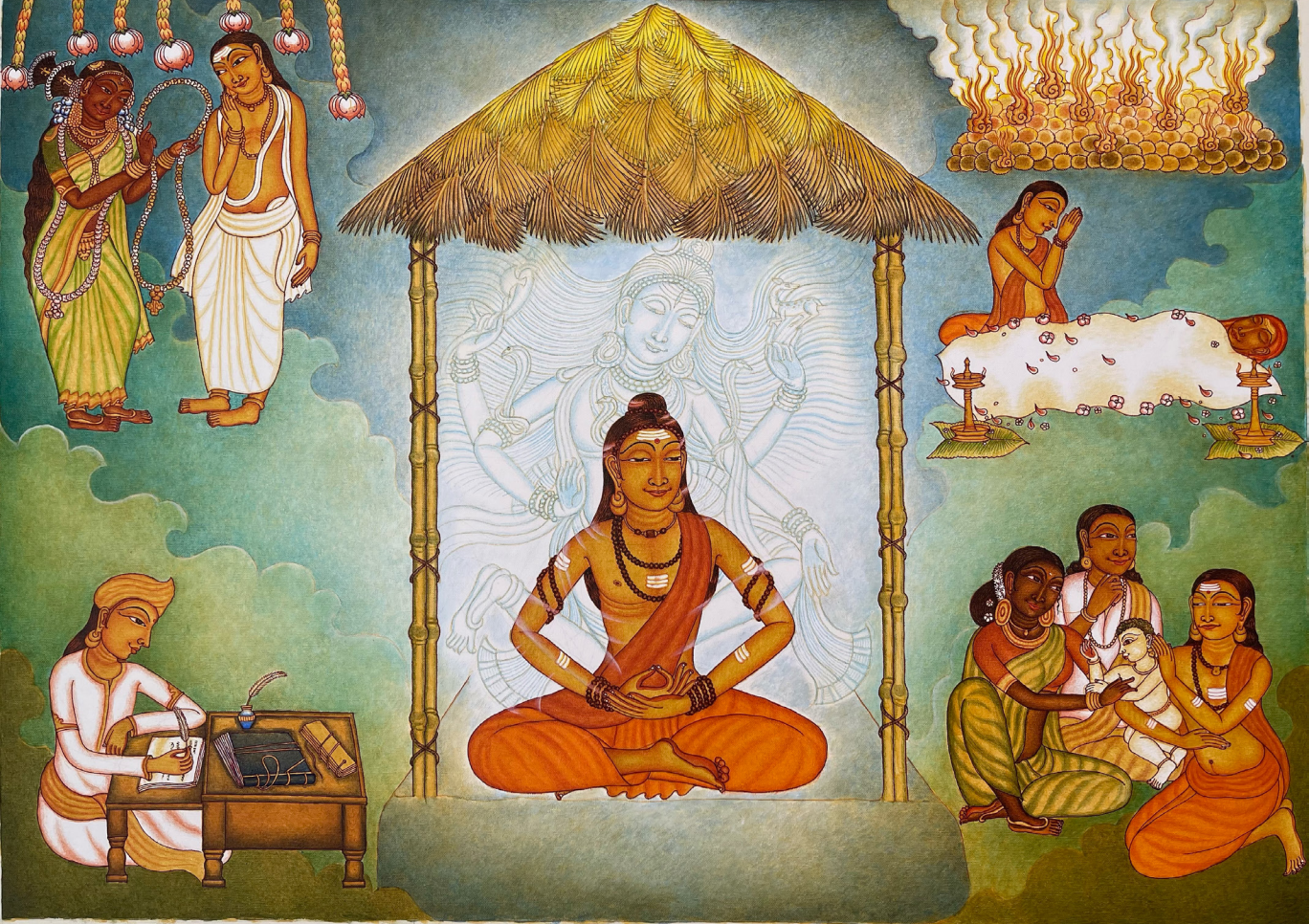
O heart! How many days will it take for me to vision and adore my Lord? He Who is our father. He Who dances in Chitsabha. He, the pure one that is my very life. He Who is cosmic space. He whose blissful form is eternal. He the ever unsupported. He the blemishless.

அத்தனைச் சிற்றம் பலவனை யென்னுயி ராகிநின்ற
சுத்தனைச் சுத்த வெளியா னவனைச் சுகவடிவாம்
நித்தனை நித்த நிராதார மாகிய நின்மலனை
எத்தனை நாள்செல்லு மோமன மேகண் டிறைஞ்சுதற்கே.

SONG 5

He is the benevolent cloud that rains copiously in the hearts of those who have seen Him. He is the thunderbolt that strikes the city of those who discard Him and crushes our karmas, too. He is the Lord that dances before all who adore Him. To recount all His forms is verily to see nothing but the vast empty spaces.

கண்டா ருளத்தினிற் காலூன்றிப் பெய்யுங் கருணைமுகில்
அண்டார் புரத்துக்கும் அன்பர் வினைக்கும் அசனிதன்னைக்
கொண்டாடி னார்முனங் கூத்தாடும் மத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம் மாவொன்றுங் காணாது வெட்ட வெறுவெளியே.

Early days: The middle part of Tayumanavar's life is summarized here in four scenes. Seated at the style of desk from those days, he works as the finance minister for King Nayak, performing well the duties of an accountant and advisor. Having been sent back to the world by Maunaguru, he marries. Shortly after the birth of his son, Tayumanavar's mother passes away, and not much later his wife makes her great departure into a world of flight. After conducting their funeral rites, the sage ponders the fleeting nature of life. Drawn to the renunciate's life, he determines he is not fit to raise his young son. With difficulty, he gives his possessions and the boy's care to his brother and his brother's wife, leaving the world behind. He adopts the life of a wandering sadhu. In the center the artist shows him seated in his simple hut, practicing yogic sadhanas. After Gurudiksha, he experiences Self Realization, shown here as Siva's divine body merging with the sage. It is a foundational principle in Saiva Siddhanta that the efforts of the seeker, no matter how profound or disciplined, are not sufficient for realizing the Absolute. That final step on the spiritual path to perfect unity must be a gift of grace from God Siva.

SONG 6

If You Who are space intermingle with the space of my heart, I will go about with eyes beaming like the heavenly sun. O You, possessed of the light of triple eyes, dancing in the assembly of space, with Ganga's waters dancing, with the crescent moon dancing, with matted locks dancing, festooned in fragrant konrai blossoms.

வெளியான நீயென் மனவெளி யூடு விரவின்ஐயா
 ஒளியாருங் கண்ணும் இரவியும் போல்நின் றுலாவுவன்காண்
 அளியாருங் கொன்றைச் சடையாட அம்புலி யாடக்கங்கைத்
 துளியாட மன்றுள் நடமாடும் முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே.

SONG 7

When will You grant me the lifeboat of Your feet that would save me from drowning in the sea of passion where damsels are bedecked in fragrant flowers? "Rise and protect us, O our Lord!" Thus do the celestials beseech You. O Father! You, blissful Being adorned in white ashes!

கொழுந்தா துறைமலர்க் கோதையர் மோகக் குரைகடலில்
 அழுந்தாத வண்ணம்நின் பாதப் புணைதந் தருள்வதென்றோ
 எழுந்தா தரவுசெய் எம்பெரு மான்என் றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
 தொழுந்தா தையேவெண் பொடிபூத்த மேனிச் சுகப்பொருளே.

SONG 8

Your form is bliss knowledge. Your golden temple is the heart of Your good devotees. Thus in rapture You dance in the arena of space. O You, the celestial kalpaka tree! Unless I reach the cool shade of Your golden feet, the scoundrel that I am has no chance of escaping the horrors of this scorching sun of worldly maya.

சுகமாகு ஞானந் திருமேனி யாநல்ல தொண்டர்தங்கள்
 அகமேபொற் கோயில் எனமகிழ்ந் தேமன்றுள் ஆடியகற்
 பகமேஉன் பொன்னடி நீழல்கண் டாலன்றிப் பாவிக்கிந்தச்
 செகமாயை யான அருங்கோடை நீங்குந் திறமிலையே.

SONG 9

Unless I realize You Who is the inseparate life of my life and attain the state of sleep and non-sleep, is there any comfort for me? You Who creates all worlds from Om, Who is the letters five, Who guides me in ways amiable, O pervasive Parasiva!

நீங்கா துயிருக் குயிராகி நின்ற நினையறிந்தே
 தூங்காமல் தூங்கின்அல் லாதே எனக்குச் சுகமும்உண்டோ
 ஓங்கார மாம்ஐந் தெழுத்தாற் புவனத்தை உண்டுபண்ணிப்
 பாங்காய் நடத்தும் பொருளே அகண்ட பரசிவமே.

SONG 10

You, one Being that is novel, that shines as nine forms,¹ Siva, Brahma and the rest that the scriptures speak of! When did my mind, which confers not oneness on me, but seeks solely the wayward senses, prepare the way for recurring births? When did it entice me like the doe in the desert?

NOTE: 1. Brahma, Vishnu, Rudra, Maheshwara, Sadasiva, Siva, Sakti, Nada, Bindu.

சிவமாதிரி நான்முகக் கோவந்த மாமறை செப்புக்கின்ற
நவமாய் இலக்கிய ஒன்றே இரண்டற்ற நன்மைபெறா
தவமே தரும்ஐம் புலப்பொறிக் கேயென் னறிவுபொல்லாப்
பவமே விளைக்கவென் றோவெளி மானைனப் பாய்ந்ததுவே.

SONG 11

You are the deep sea into which flow the six shining faiths like mighty rivers! You are the flood of Supreme Bliss that rushed and spread and seeped into the thoughts of the holy beings of doubt-free lucid vision, expanding into countless universes!

ஆறொத் திலங்கு சமயங்கள் ஆறுக்கும் ஆழ்கடலாய்
வீறிப் பரந்த பரமான ஆனந்த வெள்ளமொன்று
தேறித் தெளிந்து நிலைபெற்ற மாதவர் சித்தத்திலே
ஊறிப் பரந்தண்ட கோடியெல் லாம்நின் றுலாவிதே.

SONG 12

Whether I walk, run or stand, whether I recline with thoughts undistracted or sit erect in body, my heart yearns to listen to messages of Godly grace. I shall squeeze myself into the mindless tank of fullness and woo the sleep of Supreme Bliss to enfold me.

நடக்கினும் ஓடினும் நிற்கினும் வேறொரு நாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினும் நல்லருட் கேள்வியிலே
தொடக்கும்என் நெஞ்சம் மனமற்ற பூரணத் தொடடிக்குளே
முடக்குவன் யான்பர மானந்த நித்திரை மூடிடுமே.

SONG 13

O my heart, which thinks unthinkable thoughts, cast off your distress. My eyes, do you close in sleep? I swear to you, I shall attain liberation by the gracious silentness that our triple-eyed God confers. There is nothing we cannot accomplish. All good things will come to us.

எண்ணாத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி என்னிரண்டு
கண்ணே உறங்குக என்னாணை முக்கட் கருணைப்பிரான்

தண்ணார் கருணை மவுனத்தி னால்முத்தி சாதிக்கலாம்
நண்ணாத தொன்றில்லை யெல்லா நலமு நமக்குளவே.

SONG 14

“I am a primal Being”—thus I would say. To make me hang my head in shame, He, the primal Being Himself, appeared in fullness and conferred incomparable bliss, made me lose my consciousness and brought on the state of silentness. What more can I say?

நானென் றொருமுத லுண்டென்ற நான்தலை நாணஎன்னுள்
தானென் றொருமுதல் பூரண மாகத் தலைப்பட்டொப்பில்
ஆனந்தந் தந்தென் அறிவையெல் லாமுண் டவசநல்கி
மோனந் தனைவிளைந் தால்இனி யாதுமொழிகுவதே.

SONG 15

To me who performed neither charity nor penance You came as the silent satguru, that I might realize the truth of silentness. Compassionate indeed were You to me, so frail. Now, is Your grace not bliss forever to my thoughts? O Supreme One, Truth-Knowledge-Bliss!

தானந் தவஞ்சற்றும் இல்லாத நான்உண்மை தானறிந்து
மோனம் பொருளெனக் கண்டிடச் சற்குரு மோனனுமாய்த்
தீனன் தனக்கிங் கிரங்கினை யேஇனிச் சிந்தைக்கென்றும்
ஆனந்தந் தானல்ல வோபர மேசச்சி தானந்தமே.

SONG 16

I have no will of my own, O Father! You are the inexhaustible treasure that dispels the blemishes of my mind. O Being pervasive! It is for You to come to my succor. It is for Your inseparate grace to liberate me. Is it right that You keep quiet in the future?

எனக்கோர் சுதந்திர மில்லையப் பாளனக் கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோ தகற்றும் பரம்பொரு ளேஎன்னை வாழ்வித்திட
நினக்கே பரம்நின்னை நீங்காத பூரண நீள்கருணை
தனக்கே பரமினிச் சும்மா விருக்கத் தகுமென்றுமே.

SONG 17

Will the spacious mansion, women, children and the other precious worldly things and treasures go with you when life leaves the body? O foolish mayic mind! In the future, come here and learn of the support that silentness gives, the silentness the Mauni firmly placed in me.

இடம்பெறு வீடும்மின் னார்செய் சகமும் இருநிதியும்
 உடம்பைவிட டாருயிர் போம்போது கூடி உடன்வருமோ
 மடம்பெறு மாயை மனமே இனியிங்கு வாமவுனி
 திடம்பெற வைத்த மவுனஞ் சகாயந் தெரிந்துகொள்ளே.

SONG 18

This foul-smelling body, the walking habitat of nine orifices, the paste that is made of rice, the fleshy chamber that holds the pot of triple impurities, the karmic horde that comes, swelling like the torrential rivers, the mire teaming with worms—will this dog that holds on to it ever attain liberation?

நாற்றச் சடலத்தை ஒன்பது வாசல் நடைமனையைச்
 சோற்றுப் பசையினை மும்மல பாண்டத் தொடக்கறையை
 ஆற்றுப் பெருக்கன்ன கன்மப் பெருக்கை அடர்கிருமிச்
 சேற்றைத் துணையென்ற நாய்க்குமுண் டோகதி சேர்வதுவே.

SONG 19

Impermanent is the illusory world. It is a desert mirage. What if I know all this is true? Can I abandon it? You, seated in the shade of the wild banyan tree! O my Lord! My father! My king! The ambrosia with eyes triple!

பொய்யா ருலக நிலையல்ல கானற் புனலெனவே
 மெய்யா அறிந்தென்ன என்னால் இதனை விடப்படுமோ
 கையால் மவுனந் தெரிந்தேகல் லால்நிழற் கண்ணிருந்த
 ஐயாஅப் பாஎன் அரசேமுக் கண்ணுடை ஆரமுதே.

SONG 20

O great king of triple eyes who sits eternally with the four rishis under the wild banyan tree, wearing silentness that is ambrosial. Unless You grant me the silent trance of bliss with heart that melts in love for You, my sigh will be my last breath, the dananjaya¹ that lingers just before death.

NOTE 1: Dananjaya names the tenth vayu (air), the last prana to quit the dying body.

ஆரா அமுதென மோனம் வகித்துக்கல் லால்நிழற்கீழ்ப்
 பேராது நால்வ ருடன்வாழ்முக் கண்ணுடைப் பேரரசே
 நீரா யுருகவுள் ளன்புதந் தேசுக நிட்டையைநீ
 தாரா விடினென் பெருமூச்சுத் தானத் தனஞ்சயனே.

SONG 21

A tongue have I to praise You. When silentness I observe, I have silentness, the gracious mother, to protect me like a child. You, bliss enduring, are there. I am there to seek Your refuge, and my heart, melting like wax in fire, is there, seeking to reach You.

வாயுண்டு வாழ்த்த மவுனஞ்செய் போது மவுனஅருள்
தாயுண்டு சேயென்ன என்னைப் புரக்கச் சதானந்தமாம்
நீயுண்டு நின்னைச் சரண்புக நானுண்டென் நெஞ்சம்ஐயா
தீயுண் டிருந்த மெழுகல வோகதி சேர்வதற்கே.

SONG 22

Pelting stones,¹ standing with the bow in hand,² praising with sweet words,³ adorning with tender leaves green⁴—thus in diverse ways Your tribe of devotees reached redemption. What shall I, bereft of such love, do? You, the guru gem of triple eyes that directly appeared to those who cling to nonkilling as perfect penance!

NOTES

1. Sakya Nayanar, celebrated in the *Periyapurānam*, worshiped a Sivalingam by throwing stones as his offering.
2. Refers to Arjuna, who stood holding a bow above his head as a penance to Siva, as recounted in the *Mahabharata*.
3. Manikkavasagar's offerings were the words of his book of poems, *Tiruvāṣagam*.
4. Auvaiyar and other saints offered bilva leaves to Siva.

கல்லால் எறிந்துங்கை வில்லால் அடித்துங் கனிமதுரச்
சொல்லால் துதித்தும்நற் பச்சிலை தூவியுந் தொண்டரினம்
எல்லாம் பிழைத்தனர் அன்பற்ற நான்இனி ஏதுசெய்வேன்
கொல்லா விரதியர் நேர்நின்ற முக்கட் குருமணியே.

SONG 23

O my heart! Give up this I-ness. If your sentience awakens, alas, you will have to face a new birth, so why continue this devilishness? Standing in the proper way, you will realize the unique Truth-Knowledge-Bliss state, and the eight siddhis will come all by themselves.

முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சேநின் போதம் முளைக்கில்ஐயோ
பின்னிலைச் சன்மம் பிறக்குங்கண் டாயிந்தப் பேய்த்தனமேன்
தன்னிலை யேநில்லு தானே தனிச்ச்ச்சி தானந்தமாம்
நன்னிலை வாய்க்கும்எண் சித்தியுங் காணும் நமதல்லவே.

SONG 24

Except that I repeatedly muttered the words “mauna, mauna,” did I ever plunge myself into perfect ecstasy, losing the mind entirely? Illiterate fool that I am, what shall I do now? You, the cause of all the worlds! You, the omnipotent silentness that is the ocean of unending bliss!

சொல்லால் மவுன மவுனமென் றேசொல்லிச் சொல்லிக்கொண்ட
தல்லால் மனமறப் பூரண நிட்டையி லாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாத மூடன் இனிஎன்செய் வேன்சகற் காரணமாம்
வல்லாள னான மவுன சதானந்த மாகடலே.

SONG 25

At the foot of the wild banyan tree lies the causal source of silentness that reveals the *Vedas* and *Agamas*. If that is envisioned, the mercurial mind which moves with the world will see its end, and the eight siddhis will be attained.

ஆரணம் ஆகமம் எல்லாம் உரைத்த அருள்மவுன
காரண மூலங்கல் லாலடிக் கேயுண்டு காணப்பெற்றால்
பாரணங் கோடு சுழல்நெஞ்ச மாகிய பாதரசம்
மாரண மாய்விடும் என்சித்தி முத்தியும் வாய்ந்திடுமே.

SONG 26

Having adored in humbleness the siddha mauni,¹ the northern mauni,² and the sacred firepit mauni,³ I attained the three-fold silentness of word, mind and body. I know no meditation except daily silentness.

NOTES

1. The guru who gives upadesa.
2. The guru Supreme—Dakshinamurti.
3. The guru who ordains, or gives diksha.

சித்த மவுனி வடபால் மவுனிநந் தீபகுண்ட
சுத்த மவுனி யெனுமூவ ருக்குந் தொழும்புசெய்து
சத்த மவுன முதல்மூன்று மவுனமுந் தான்படைத்தேன்
நித்த மவுனமல் லாலறி யேன்மற்றை நிட்டைகளே.

SONG 27

Lo, I beheld Your grace. There is a way of beholding myself grace-transformed and seeing all things as Yours. That, too, I attained. I sipped and then drank deep of the bliss that satiates not. And having drunk of it, I rested. Verily I attained the fullest mukti, O Paraparam, nothing do I want!

.....
His feet raw from long barefoot treks, Tayumanavar, in no mood for further delay, halts in a forest to scold Siva for not revealing Himself to a worthy devotee.

கண்டேன் நினதருள் அவ்வரு ளாய்நின்று காண்பதெல்லாம்
 உண்டே யதுவும் நினதாக்கி னேன்உவட் டாதஇனபம்
 மொண்டே அருந்தி இளைப்பாறி னேன்நல்ல முத்திபெற்றுக்
 கொண்டேன் பராபர மேயெனக் கேதுங் குறைவில்லையே.

SONG 28

The ascending breath driven down to the muladhara, the unspoken mantra lifting the clouds of fire¹—such practice I could not attain. But when the silent guru conferred it on me, I tasted its sweetness and will later taste ambrosia in the cranial regions.

NOTE: 1. Kundalini energy lying dormant in the muladhara is aroused to ascend upward to the cranial regions.

மேற்கொண்ட வாயுவுங் கீழ்ப்பட மூலத்து வெந்தழைச்
 சூற்கொண்ட மேக மெனவூமை நின்று சொரிவதைஎன்
 னாற்கண்ட தன்று மவுனோப தேசிய ளிக்கையினிப்
 பாற்கண்டு கொண்டனன் மேலே அமிர்தம் பருகுவனே.

SONG 29

O pervasive Light Divine, unapproached by word or word's meaning. I have not seen You the way the holy men of austere tapas saw. Nor does my mind follow the wordly way. In between, my mind wavers in bewilderment and I lie sobbing and weeping aloud, day and night.

சொல்லால் தொடர்பொரு ளால்தொட ராப்பரஞ் சோதிநின்னை
 வல்லாளர் கண்ட வழிகண்டி லேன்சக மார்க்கத்திலுஞ்
 செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிடந்து திகைத்துவிம்மி
 அல்லான தும்பக லானதும் வாய்விட் டரற்றுவனே.

SONG 30

Are You the pure effulgent light of divine knowledge that taught me to seek knowledge inside and out, knowing I had little knowledge? Are You the king of indefinable bliss? Are You the kundalini that confers nectared bliss? Is it after seeing my distress that You sought shade under the wild banyan tree?

அறியாத என்னை அறிவாயும் நீயென் றகம்புறமும்
 பிறியா தறிவித்த பேரறி வாஞ்சுத்தப் பேரொளியோ
 குறியாத ஆனந்தக் கோவோ அமுதருள் குண்டலியோ
 சிறியேன் படுந்துயர் கண்டுகல் லால்நிழற் சேர்ந்ததுவே.

SONG 31

You are the munificent One that gives me all, and yet I do not adore You, even in the ritualistic way. I do not offer You even grass or green leaves, or stand in worship. Nor do I practice yoga, nor learn conduct's gracious ways. Then how shall I be liberated, O Being Pervasive?

எல்லாம் உதவும் உனையொன்றிற் பாவனை யேனுஞ்செய்து
புல்லா யினும்ஒரு பச்சிலை யாயினும் போட்டிறைஞ்சி
நில்லேன்நல் யோக நெறியுஞ்செ யேன்அருள் நீதியொன்றுங்
கல்லேன்எவ் வாறு பரமே பரகதி காண்பதுவே.

SONG 32

I know of nothing there, O Lord of my heart! But listen, these are the things here that I always knew: night and day, hill and dale, forest, mountain and roaring sea, home and places of public resort, mind and other tattvas that constitute the maya.

ஒன்றுந் தெரிந்திட இல்லைஎன் னுள்ளத் தொருவனக்
கென்றுந் தெரிந்த இவைஅவை கேள்இர வும்பகலுங்
குன்றுங் குழியும் வனமும் மலையுங் குரைகடலும்
மன்றும் மனையும் மனமாதி தத்துவ மாயையுமே.

SONG 33

To this miscreant who falls into the lustful sea of ruinous damsels, He, wondrously, dispatched the rescue boat of His feet. He the dancer of bliss, dancing in the radiant arena to rapturously thrill the hearts of His loving devotees, He, the apple of my eye, He, my loving Father.

பழுதுண்டு பாவையர் மோக விகாரப் பரவையிடை
விழுகின்ற பாவிக்குந் தன்தாள் புணையை வியந்தளித்தான்
தொழுகின்ற அன்பர் உளங்களி கூரத் துலங்குமன்றுள்
எழுகின்ற ஆனந்தக் கூத்தனென் கண்மணி யென்னப்பனே.

SONG 34

Is it because granting Your grace to this wrongdoer of impure heart is beneath dignity that You have not melted towards me? O radiant Being dancing in Tillai for Your adoring throng of muktas to witness, their tears gushing in perfect love for You.

அழுக்கார்ந்த நெஞ்சுடை யேனுக்கை யாநின் அருள்வழங்கின்
இழுக்காகு மென்றெண்ணி யோஇரங் காத இயல்புகண்டாய்
முழுக்காத லாகி விழிநீர் பெருக்கிய முத்தரெனுங்
குழுக்காண நின்று நடமாடுந் தில்லைக் கொழுஞ்சுடரே.

SONG 35

“Their glance is poisonous, those temptresses whose tantrums baffle. You have weakened much under their influence.” Thus thinking, He took the form of compassion and seated Himself under the wild banyan tree. O hard heart, why did you not perform penance for me to find the appropriate time to adore that King in love intense?

ஆலம் படைத்த விழியார்கள் மால்கொண் டவர்செய்இந்தர்
சாலம் படைத்துத் தளர்ந்தனை யேயென்றுந் தண்ணருள் கூர்
கோலம் படைத்துக்கல் லாலடிக் கீழ்வைகுங் கோவுக்கன்பாங்
காலம் படைக்கத் தவம்படை யாதென்கொல் கல்நெஞ்சமே.

SONG 36

“Bliss, bliss is it to be actionless”—thus did the *Vedas* daily decree. Even though I have been listening to it, in my ignorance I paid no attention to the voice of Mau-naguru. So, out of my foolishness, I have been wandering in the dazzling wilder-ness of maya. Alas! Alas! Such is my fate.

சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுகம் என்று சுருதியெல்லாம்
அம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டும் அறிவின்றியே
பெம்மான் மவுனி மொழியையுந் தப்பிஎன் பேதைமையால்
வெம்மாயக் காட்டில் அலைந்தேன் அந் தோளன் விதிவசமே.

SONG 37

As days wear on, life comes to an end and the truth dawns that life is a dark dream. Yet, if we believe that kith and kin are the sole support, what will we do when death arrives? O heart! Can anyone in all this world equal us in perfected foolishness?

தினமே செலச்செல வாழ்நாளும் நீங்கச் செகத்திருள்சொப்
பனமே யெனவெளி கண்டே யிருக்கவும் பாசபந்த
இனமே துணையென் றிருந்தோம் நமன்வரின் என்செய்குவோம்
மனமே நம்போல வுண்டோசுத்த மூடரிவ் வையகத்தே.

SONG 38

How many seas, how many mountains—equally numerous are the karmas and the bodies for those karmas. Indeed, they are as numerous as sand grains on the shores of all seas. Before I shuffle off this mortal coil, can you not remove this curtain of darkness so I may see You, O Being of pervasive fullness?

கடலெத் தனைமலை எத்தனை அத்தனை கன்மமதற்
குடலெத் தனையத் தனைகடல் நுண்மணல் ஒக்குமிந்தச்

சடலத்தை நான்விடு முன்னே யுனைவந்து சாரஇருட்
படலத்தை மாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே.

SONG 39

No thought I think is not a thought of You. And when I think, does the karma that is so primal arise without You? O flame of the radiant gemset lamp Who dances on the lotus in the heart of those who, nearing You, have realized their Self, You who dances in the golden arena, too.

நினையும் நினையும் நினையன்றி யில்லை நினைத்திடுங்கால்
வினையென் றொருமுதல் நின்னையல் லாது விளைவதுண்டோ
தனையுந் தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்க ளுள்ளச்செந்
தாமரையாம்
மனையும்பொன் மன்றமும் நின்றாடுஞ் சோதி மணிவிளக்கே.

SONG 40

Having surrendered me and my heart into Your hands, is there any logic in my blaming deceitful karma? Only for those immersed in the waters of bliss supreme, headlong like the forceful cataract that seeks the fall, is the wise One of Tillai easy to come by.

உள்ளத் தையுமிங் கெனையுநின் கையினில் ஓப்புவித்தும்
கள்ளத்தைச் செய்யும் வினையால் வருந்தக் கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தின் வீழும் புனல்போற் படிந்துன் பரமஇன்ப
வெள்ளத்தின் மூழ்கினர்க் கேயெளி தாந்தில்லை வித்தகனே.

SONG 41

O foolish heart, full of deceit! When the cruel messengers of death arrive, can they be here for the devotees of love true? No. The only refuge is the blissful crimson feet that dance in the arena or the canoe-shaped feet of the world-creating Mother. Except for that, there is no refuge.

கள்ளம் பொருந்தும் மடநெஞ்ச மேகொடுங் காலர்வந்தால்
உள்ளன் பவர்கட்குண் டோஇல்லை யேயுல கீன்றஅன்னை
வள்ளம் பொருந்து மலரடி காணமன் றாடும்இன்ப
வெள்ளச்செம் பாதப் புணையேயல் லாற்கதி வேறில்லையே.

SONG 42

When you slowly transform into the nature of Godhead, what matters if the world fleets like lightning rays? O heart, realize the manifest truth shown by His hand, gesturing chinmudra in the void—you and I then both become birthless.

தன்மய மானசு பாவத்தில் மெள்ளத் தலைப்படுங்கால்
மின்மய மான சகம்யா துரைத்தென் வெளியில் உய்த்த
சின்மய முத்திரைக் கையேமெய் யாகத் தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயம் என்மயம் எல்லாம் நிறைந்த நிராமயமே.

SONG 43

O heavenly Being of bliss, bless me that I merge in You who remain beyond the vision of human knowledge and revealed scriptures. There is assurance in knowing that You and Your Shakti are mother, father, kith, guru and the Primal Being.

ஆரிங் கலையுஞ் சுருதியுங் காண்டற் கரியவுனைத்
தோயும் படிக்குக் கருணைசெய் வாய்சுக வான்பொருளே
தாயும் பிதாவுந் தமருங் குருவுந் தனிமுதலும்
நீயும் பரையுமென் றேயுணர்ந் தேனிது நிச்சயமே.

SONG 44

Are You not familiar yet with my cry, day and night, "You are the refuge. You are the refuge." O silent One who melts even the stony heart of those who adore You! Is it not when Your grace falls on me that I will experience that blissful knowing?

அல்லும் பகலும் உனக்கே அபயம் அபயமென்று
சொல்லுஞ்சொ லின்னந் தெரிந்ததன் றோதுதிப் பார்களமனக்
கல்லுங் கரைக்கும் மவுனா உனது கருணைஎன்பால்
செல்லும் பொழுதல்ல வோசெல்லு வேனந்தச் சிற்சுகத்தே.

SONG 45

When one realizes that everything is the will of Siva, is there any place of refuge but His sweet grace? O heart, do stand firm on this. Then by you will I be liberated. What is the purpose of my being plunged into the prolonged illusion of this wide world?

எல்லாஞ் சிவன்செயல் என்றறிந் தாலவன் இன்னருளே
அல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோஅது வேநிலையா
நில்லாய் உன்னால்தமி யேற்குக் கதியுண்டிந் நீள்நிலத்தில்
பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாவ தென்ன புகல்நெஞ்சமே.

SONG 46

O light! Awareness of light! The bliss that wells up in the rapture of that awareness! The thought that enjoys that bliss! The void that consumes that thought! The joys that arise in the void! Even after seeing the determination of Sukha,¹ I have not relinquished doubt; nor do I revere those who have become doubt free. What shall I do?

NOTE: 1. Sukha Rishi, who renounced the world at birth and remained a renunciate for the rest of his life.

ஒளியே ஒளியின் உணர்வே உணர்வின் உவகைபொங்குங்
களியே களிக்குங் கருத்தே கருத்தைக் கவளங்கொண்ட
வெளியே வெளியின் விளைசுக மேசுகர் வீறுகண்டுந்
தெளியேன் தெளிந்தவரைப் போற்றிடேன் என்ன செய்குவனே.

SONG 47

Dying is like forgetting. Being born is like remembering. Alas! Limitless are deaths and births. When will the day come that I, Your slave, will be free of this sorrow that is birth and rebirth, O Being pervasive?

மறக்கின்ற தன்மை இறத்தலொப் பாகும் மனம்தொன்றில்
பிறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப் பாகும்இப் பேய்ப்பிறவி
இருக்கின்ற எல்லைக் களவில்லை யேஇந்தச் சன்மஅல்லல்
துறக்கின்ற நாளெந்த நாள்பர மேநின் தொழும்பனுக்கே.

SONG 48

The organs of the intellect are mere maya. The pomp of this body is but a pond for the “I” to swim about. The “I” that was placed in it has no sentience of its own. You gathered them and made them dance together. Lovely indeed is this play, O God!

காட்டிய அந்தக் கரணமும் மாயைஇக் காயமென்று
சூட்டிய கோலமும் நானா இயங்கத் துறையிதனுள்
நாட்டிய நானன்றனக் கென்றோர் அறிவற்ற நான்இவற்றைக்
கூட்டினிற் றாட்டினை யேபர மேநல்ல கூத்திதுவே.

SONG 49

O mind, you are a vicious monkey that has seized me and all things around! Do not change me to your ways. O void of grace, I shall be the way You are. In a word, I will enter into the ecstasy of grace and play about in pervasive, perfect bliss.

பொல்லாத மாமர்க் கடமன மேளனைப் போல்அடுத்த
எல்லாவற் றையும்பற்றிக் கொண்டனை யேயென்னை
நின்மயமா
நில்லாய் அருள்வெளி நீநான்நிற் பேன்அருள் நிட்டையொரு
சொல்லாற் பதிந்து பரிபூர ணானந்தந் தோய்குவனே.

SONG 50

O heart, come here. Bundle up all your wicked ways. Who are you to wander here? Thousands of times my advice has reached your foolish head, yet you do not understand? Damn you! You will see that I will slay you, I will vanquish you, all by my Lord's grace alone.

வாராய்நெஞ் சேயுன்றன் துன்மார்க்கம் யாவையும்
வைத்துக்கட்டிங்
காராய் அடிக்கடி சுற்றுகின் றாயுன் அவலமதிக்
கோரா யிரம்புத்தி சொன்னாலும் ஓர்கிலை ஓகெடுவாய்
பாரா யுனைக்கொல்லு வேன்வெல்லு வேன்அருட்
பாங்குகொண்டே.

SONG 51

Every month the moon is born and dies. You have not kept this in your thoughts, O empty, despicable heart! In scriptures, in human logic, can He not be discerned? In bindu, in nada, can He not be contained? Such is that heavenly Being. Seek Him!

மாதத்தி லேயொரு திங்களுண் டாகி மடிவதைநின்
போதத்தி லேசற்றும் வைத்திலை யேவெறும் புன்மைநெஞ்சே
வேதத்தி லேதர்க்க வாதத்தி லேவிளங் காதுவிந்து
நாதத்தி லேயடங் காதந்த வான்பொருளே நாடிக்கொள்ளே.

SONG 52

You are all-pervasive awareness. Yet, who is it that prevented You from knowing the distress in my heart? You are the ocean of compassion that rises and swells, breaking all dams for those who adore You in body and mind with love intense. O divine teacher of perfect wisdom!

எங்கும் வியாபித் துணர்வாய் உனக்கென் இதயத்துள்ளே
தங்குந் துயரந் தெரியாத வண்ணந் தடைசெய்ததார்
அங்கங் குழைந்துள் ளுருகுமன் பாளர்க் கணைகடந்து
பொங்குங் கருணைக் கடலேசம் பூரண போதத்தனே.

SONG 53

The pleasures of worldly women, gold and the illusory impure body—all these they hold as real. The wisdom of Your devotees, the sure goal of liberation, the scriptures true—all these they hold as false. When shall I be rid of the friendship of such men of untruth, O pervasive perfection?

வையக மாதர் சகத்தையும் பொன்னையும் மாயைமல
மெய்யையும் மெய்யென்று நின்னடி யார்தம் விவேகத்தையும்

ஐயமில் வீட்டையும் மெய்ந்நூலை யும்பொய்ய தாகஎண்ணும்
பொய்யர்தம் நட்பை விடுவதென் றோபரி பூரணமே.

SONG 54

Like a rotten fruit am I, distressed by all that karma has wrought. Will the time come when I am ripe to receive the clear vision? O You, exalted Being, dancing to the exultation of Your devotees as light, love and unending bliss—all rolled into one!

அளியுங் கனியொத் தருவினை யால்நொந் தயர்வுறுவேன்
தெளியும் படிக்குப் பரிபாக காலமுஞ் சித்திக்குமோ
ஒளியுங் கருணையும் மாறாத இன்பமும் ஒருருவாய்
வெளிவந் தடியர் களிக்கநின் றாடும் விழுப்பொருளே.

SONG 55

O Lord who destroyed the cities of the unholy who sought You not, You created me who has little love for Your golden feet, and fettered me in this world with karma's lengthy chain, making my heart's spirit droop. O You Who owns all! Everything here is ordained, nothing more. What is it that I have done?

அடையார் புரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக் கன்புசற்றும்
படையாத என்னைப் படைத்திந்தப் பாரிற் படர்ந்தவினைத்
தடையால் தளையிட்டு நெஞ்சம்புண் ணாகத் தளரவைத்தாய்
உடையாய் உடைய படியன்றி யான்செய்த தொன்றிலையே.

SONG 56

Like the spinning top and the potter's wheel, they go round and round the country and wilderness. What will those wretches, who performed no tapas for Your grace, do when the God of death comes seeking them? O You, the flame of knowledge that is pervasive bliss!

ஆடுங் கறங்குந் திரிகையும் போல அலைந்தலைந்து
காடுங் கரையுந் திரிவதல் லால்நின் கருணைவந்து
கூடும் படிக்குத் தவமுய லாத கொடியர்எமன்
தேடும் பொழுதென்ன செய்வார் பரானந்த சிற்சுடரே.

SONG 57

What avails learning and listening if they still wander about in lust? They have merely learned the whirling art of gyrating pleasures. O foolish, foolish heart! Do this: put all your faith in the congregation of true devotees who wax in virtues overwhelming and wane in blemishes rare.

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கெனவே
சுற்றுந் தொழில்கற்றுச் சிற்றின்பத் தூடு சுழலின்னன்னாங்
குற்றங் குறைந்து குணமே விடுமென்பர் கூட்டத்தையே
முற்றுந் துணையென நம்புகண் டாய்சுத்த மூடநெஞ்சே.

SONG 58

Tender as a mother You came as the guru of silentness and made me aware that You and I are not separate. Thus You prevented me from straying into worldly ways and protected me as Your faithful child. O God supreme! Is there anything I can do to repay You, impoverished that I am to the extreme?

நீயென நானென வேறில்லை யென்னும் நினைவருளத்
தாயென மோன குருவாகி வந்து தடுத்தடிமைச்
சேயெனக் காத்தனை யேபர மேநின் திருவருளுக்
கேயென்ன செய்யுங்கைம் மாறுள தோசுத்த ஏழையனே.

SONG 59

Keeping me from wandering like a man in a fit of fury, You gave me a body bouncing in health. With a mother's tenderness until this day, You appeared before me and instructed me. O You, the silent one, now will I perform niyama and the rest of the eight-limbed yoga, as the scriptures have taught.

ஆத்திரம் வந்தவர் போல்அலை யாமல் அரோகதிட
காத்திரந் தந்தென்னை யேஅன்னை போலுங் கருணைவைத்திம்
மாத்திரம் முன்னின் றுணர்த்தினை யேமவு னாஇனிநான்
சாத்திரஞ் சொன்ன படிஇய மாதியுஞ் சாதிப்பனே.

CANTO TWENTY-EIGHT

உடல்பொய்யுறவு False Attachment to the Body

SONG 1

If attachment to the body is unreal, what attachment is real? God's benign grace, obviously. Examine this deeply and see. The one word of the silent one is truth. Hold on to it firmly and see for yourself. All the rest is empty.

உடல்பொய் யுறவாயின் உண்மையுற வாகக்
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய் - திடமுடனே

.....
The Raja of Ramnad and his subjects worshiped the sage and brought him to Ramnad in a palanquin. There, it is said, he mobilized the Marava chiefs to ward off foreign invasions.

உற்றுப்பார் மோனன் ஒருசொல்லே உண்மைநன்றாய்ப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ்.

SONG 2

When you look closely, the elements—earth and the rest—are but manifestations of that Being Supreme. O heart, we shall forthwith seek to stand in divine grace. Is there more to learn in the future?

பாராதி பூதமெல்லாம் பார்க்குங்கால் அப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய் - நேராக
நிற்குந் திருவருளில் நெஞ்சேயாம் நிற்பதல்லால்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண்.

SONG 3

When the reality of truth dawns, will there be room for unreality to exist, my Lord? As the steadfast state of desirelessness has not yet come, how can I be Your vassal?

மெய்யான தன்மை விளங்கினால் யார்க்கேனும்
பொய்யான தன்மை பொருந்துமோ - ஐயாவே
மன்னும்நி ராசைஇன்னம் வந்ததல்ல உன்னடிமை
என்னும்நிலை எய்துமா ரென்.

SONG 4

Ignorantly pretentious, ignorant I stand. To such as me, knowledge is merely an empty show. You instruct and I learn through your love. Is it for this reason You have given me the name “Knowledge”?

அறியாமை மேலிட் டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம் - வறிதேயாம்
நீயுணர்த்த நான்உணரும் நேசத்தா லோஅறிவென்
றேயெனக்கோர் நாமமிட்ட தே.

SONG 5

Be action free, O heart! Where have you left the truth that was taught to you? You argued and argued, like the disputant who came contentiously for debate. Where is your wisdom? Where is your knowledge?

ஏதுக்குச் சும்மா இருமனமே என்றுனக்குப்
போதித்த உண்மைஎங்கே போகவிட்டாய் - வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் வாதாடி னாயேயுன்
புந்தியென்ன போதமென்ன போ.

SONG 6

If you realize that the entire phenomenal world is unreal, then are not sorrow and joy also unreal? When dawns the day when I abide in the exalted advaita that is constant, beyond all boundaries above or here below?

சகமனைத்தும் பொய்யெனவே தானுணர்ந்தால் துக்க
சகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோரா - திகபரத்தும்
விட்டுப் பிரியாத மேலான அத்துவிதக்
கட்டுக்குள் ஆவதென்றோ காண்.

SONG 7

Is it candy or honey or milk or fruit juice? How shall I describe that which is beyond my words? Such indeed is the sweet ambrosia that wells up in the center of heaven's bow-shaped mystic moon which the silent one silently showed me.

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோஎன்
சொற்கண்டா தேதெனநான் சொல்லுவேன் - விற்கண்ட
வானமதி காண மவுனிமவு னத்தளித்த
தானமதில் ஊறும்அமிர் தம்.

SONG 8

Will the chronic ailment that knows no relief be cured by listening, contemplating and thinking clearly? Only for those who pursue and espouse to others true meditation will the birth-and-death unreality adjourn.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறா வுற்பவநோய் மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்.

SONG 9

Will those who care not for the illusory world ever be snared by earth and the other tattvas? They will seek the state of benign grace. This is their way. Know this, O heart.

மாயா சகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
யேயான தத்துவத்தில் எய்துவரோ - நேயானு
பூதிநிலை நிற்கப் பொருந்துவர்கள் அன்னவர்தம்
நீதியையே ஓர்மனமே நீ.

SONG 10

All world is unreal. Realizing this, the grace dawns that alone is real. Follow it with love intense and reap the fruit of that experience. Of a certain, this is the right way.

இகமுமுதும் பொய்யெனவே ஏய்ந்துணர்ந்தா லாங்கே
மிகவளர வந்தஅருள் மெய்யே - அகநெகிழ்ப்
பாரீர் ஒருசொற் படியே அனுபவத்தைச்
சேரீர் அதுவே திறம்.

SONG 11

The *Vedas* and *Agamas* all speak of Him as bliss perfection and truth's essence. Have you not noticed that? Why do they say this—have you thought deeply about it? O heart, speak!

ஆரணங்கள் ஆகமங்கள் யாவுமே ஆனந்த
பூரணமே உண்மைப் பொருளென்னுங் - காரணத்தை
ஓராயோ உள்ளுள்ளே உற்றுணர்ந்தவ் வுண்மையினைப்
பாராயோ நெஞ்சே பகர்.

SONG 12

Instead of standing upright in that silent state, you wandered about loudmouthed. Woe to you! Think deeply and melt for Him on whose head the snows of Ganga thaw into wavy streams. Melt Him with your tongue, and your stony heart will melt.

நேராயம் மௌனநிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
ஆராய் அலைந்தீர்நீர் ஆகெடுவீர் - தேரீர்
திரையுந் திரையுநதிச் சென்னியனை நாவால்
கரையுங் கரையுமனக் கல்.

SONG 13

Silly mind! Know this—all worldly existence is merely a dream. This, I tell you, is the truth. Learn to sing a song that will raise me into the realm beyond imagination and keep me there, actionless.

அற்ப மனமே அகிலவாழ் வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண் டாயுண்மை
சொன்னேன்நான் - கற்பனையொன்
றில்லா இடத்தே எனைச்சம்மா வைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீ தானோர் கவி.

SONG 14

Will wicked ways ever approach the holy ones who constantly contend, “All, all is the will of divine grace”? No, they never will. Only toward bliss will their ways go. Will Vedic music ever sound another way?

ஏதுந் திருவருளின் இச்சையாம் என்றென்றெப்
போதும் பொருந்தும் புனிதர்பால் - தீதுநெறி
செல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிடம் இன்பமலால்
சொல்லுமோ வேதத் தொனி.

SONG 15

Though possessing ears, I remain impervious to words—hard as stone, potsherd or clay. You made me live with a dark heart. How is this just? O uncreated Being! An imposter I am not. Judge for Yourself!

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியே றும்போலச்
சொல்லேறப் பாழ்த்த துளைச்செவிகொண் - டல்லேறு
நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய் நீதியோ தற்பரமே
வஞ்சனல்லேன் நீயெ மதி.

SONG 16

God and the soul are both of the same category—spirit—so the scriptures say. There is no doubt of this. The silent trance that the Saiva *Agamas* speak of is but *dvaita*, however considered. *Advaita* is when the union of the two takes place.

அப்பொருளும் ஆன்மாவும் ஆரணநூல் சொன்னபடி
தப்பில்லாச் சித்தொன்றாஞ் சாதியினால் - எப்படியுங்
தேரில் துவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநிடடை
ஆருமிடத் தத்துவித மாம்.

SONG 17

Not blending with the Siva-awareness that shines radiantly from Vedic beginnings, you, my heart, immersed yourself in suffering, desires and the rest, brimming with sins. Is this bodily attachment a reality? Can you but realize the clear truth?

வேத முதலாய் விளங்குஞ் சிவவடிவாம்
போத நிலையிற் பொருந்தாமல் - ஏதமிகு
மோகாதி அல்லலிலே மூழ்கினையே நெஞ்சேஇத்
தேகாதி மெய்யோ தெளி.

SONG 18

The Lord is He who devised the way of reaching the silentness that is subtle beyond perception. A vassal am I to all life created by Him. That leaves little room to speak of I and mine.

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியவான் மோனநிலை
தாக்கற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான் - காக்குமுயிர்
அத்தனைக்கும் நானடிமை ஆதலினால் யானெனதென்
றித்தனைக்கும் பேசஇட மில்.

SONG 19

Long, long live the protective feet of our holy guru who taught, "Rid yourself of desires all." The fruit of bliss rests only in the hands of those with divine knowledge who adore in all directions.

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோனகுரு
தந்துணைத்தாள் நீடுழி தாம்வாழ்க - என்றென்றே
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந் தன்மையர்க்கே
கைக்குவரும் இன்பக் கனி.

SONG 20

Only the noble tribe of silent ones, beyond the approach of thought and speech, can be counted holy. Know this: it is they who attain high renown and own the imperishable path of mukti.

மனத்தாலும் வாக்காலும் மன்னவொண்ணா மோன
இனத்தாரே நல்ல இனத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவரும் அன்னவரே கூறரிய முத்திநெறி
கண்டவரும் அன்னவரே காண்.

SONG 21

O light of my eyes, sugarcane of silentness! You are of the nature of light within light that eradicates all cares. Why has Your heart not softened toward me? There is no other way I can have a vision of You. No other support do I have.

கண்ணொளியே மோனக் கரும்பே கவலையறப்
பண்ணொளிக்கும் உள்ளளியாம்
பான்மையினை - நண்ணிடவுன்
சித்த மிரங்கிலதென் சித்தந் தெளியாவே
றித்தனைக்கும் ஆதரவும் இல்.

SONG 22

When it is with ignorance, it partakes of that nature. When it is with knowledge, it stands that way. By attributes the soul is real and unreal. It receives awareness only when grace grants it and takes the name of knowledge. This is the truth.

அறியாமை சாரின் அதுவாய் அறிவாய்
நெறியான போததுவாய் நிற்குங் - குறியால்
சதசத் தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற் றறிவெனும்பேர் மெய்.

SONG 23

He is the holy form, the coming together of guru, Linga and sangam.¹ If only those who are not given a body through birth are vouchsafed the vision of grace and bliss, what will the embodied get?

NOTE: 1. The Saiva faith as an aggregate of three elements:
preceptor, Siva image and the fellowship of devotees.

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்டதிரு மேனி
கருவொன்று மேனிநம்பாற் காட்டா - தருளென்று
கண்டவர்க்கே ஆனந்தங் கண்டுகொள லாம்அலது
கொண்டவர்க்கிங் கென்னகிடைக் கும்.

SONG 24

He wears the skin of a tiger. He has an army of attending spirits. He begs and still protects all, He of golden locks, filled with gushing waters. He is the holy one of triple eyes. Nothing is impossible for those who find refuge in Him. Everything desirable they fully possess.

புலியின் அதளுடையான் பூதப் படையான்
புலியிரந்தும் எல்லாம் பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான் முக்கட் புனிதன் சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியா தேதுமுள தே.

SONG 25

Why speak day and night of the bliss beyond words using “we”? Those who have attained true Sivajana will aver, “There is no we.” Having become silentness, this is their way.

சொல்லுக் கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே
அல்லும் பகலும் அரற்றுவதென் - நல்லசிவ
ஞானமயம் பெற்றோர்கள் நாமில்லை என்பர்அந்தோ
மோனமய மான முறை.

SONG 26

O father Arunagirinathar!¹ Who has spoken the one true word like you? Men in the world here below despair that it is impossible to express. The peerless God of triple eyes—my Father—simply gestured His hand in directions four.²

NOTES

1. Arunagirinathar, famous sinner turned saint from Tiruvannamalai, who composed the *Tiruppugal* in honor of Lord Murugan.
2. Reference is to Dakshinamurti, gesturing with chinmudra to the four saints—Sanaka, Sanatana, Sanandana, and Sanatkumara—in silentness under the wild banyan tree in Kailas.

ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னனையாய் முக்கண்எந்தை
நாற்றிசைக்கும் கைகாட்டி னான்.

SONG 27

What good is it to bundle and store the palm leaf scroll that has lost its binding hole and tie? So too is this body. Well may they endure as consciousness pure, they, the holy ones, rather than return to this world below. But even if they do, like the uncreated Being will they be, witnessing all, yet uninvolved.

காதற்றுப் போனமுறி கட்டிவைத்தால் ஆவதுண்டோ
தீ தற்ற காயமும்அச் செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லால் இச்சகத்தில் நேரார்கள் நேர்ந்திடினுந்
தற்பரமாக் கண்டிருப்பார் தாம்.

SONG 28

If in the impure heart of this deceitful thief, it is muttered that the Lord of pure grace, who bears the waters on His matted locks, exists not, then can it not be said that it is correct to claim that He is not all-pervasive?

வெள்ளங் குலாவுசடை வெள்ளக் கருணையினான்
கள்ளங் குலாவுவஞ்சக் கள்ளனேன் - உள்ளத்தில்
இல்லனென்றால் அன்னவன்றான் எங்கும் வியாபகத்தான்
அல்லனென்றுஞ் சொல்லவழிக் காம்.

SONG 29

Do not wrestle with the tattva devil and thus break your head. Rather, seek to hold the gracious Lord of silentness ever in your heart. Then your hands will lift themselves in adoration and your eyes will throb with desire to see Him.

.....
Tayumanavar lifts his hands in worship of Siva in His threefold revelation: the formless vastness of Parasiva, the Creator Lord, and Shakti, the all-pervasive form and power. It was these three that he commonly invoked.

தத்துவப்பே யோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல்
வைத்த அருள்மோன வள்ளலையே - நித்தம்அன்பு
பூணக் கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழுமும்பு
காணத் துடிக்குமிரு கண்.

SONG 30

Will I who whirls in distress to the command of past karmas ever attain your unbounded grace? O guru of great prowess, silent one who comprehends all in wisdom divine, I implore you, speak!

தொல்லைவினைக் கீடாய்ச் சுழல்கின்ற நானொருவன்
எல்லையிலா நின்கருணை எய்துவனோ - வல்லவனாம்
மோன குருவே முழுதினையுந் தானுணர்ந்த
ஞான குருவே நவில்.

SONG 31

O Lord of eyes three, potencies three, causes three, Who pours grace on worlds three. Tender as a mother, is there another God like You? Be kind and speak!

NOTES

1. Potencies three: the three cosmic functions—creation, preservation, dissolution
2. Causes three: iccha, jnana and kriya—will, knowledge and action
3. Worlds three: Bhuloka, Antarloka and Sivaloka—the physical world, the astral world and the causal world

மூன்றுகண்ணா முத்தொழிலா மும்முதலா மூவுலகுந்
தோன்றக் கருணைபொழி தோன்றலே - ஈன்றஅன்னை
தன்னைப்போல் அன்பு தழைத்தோய் ஒருதெய்வம்
உன்னைப்போ லுண்டோ வரை.

SONG 32

In loving thoughts I held You dear, standing there, adoring You completely. Beyond that, I knew nothing but You. O silent one, when will come the state of supreme samadhi? I know not.

நேசிக்குஞ் சிந்தை நினைவுக்குள் உன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந் தான்நிறைந்து பூரணமாய் - யோசித்து
நின்றதல்லால் மோனா நிருவிகற்ப நிடைநிலை
என்றுவரு மோஅறியே னே.

SONG 33

In knowledge higher I will lose my ignorance and there, standing as higher knowledge, I will be filled with inseparable bliss. If thus I become attributeless, then will I, desiring no more births, willingly stay in this body forever, O Lord!

அறிவில் அறியாமை அற்றறிவாய் நின்று
பிறிவறஆ னந்தமயம் பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தால்
அன்றைக் குடல்வேண்டேன் ஐயாஇவ் ஆக்கையையே.
என்றைக்கும் வேண்டுவனே யான்.

SONG 34

Despising their body and feeding it improperly, do they seek to abandon it?
Intensely I desire to retain this body, having not yet learned its full truth. O Lord!
You know all.

உடலைப் பழித்திங் குணவுங் கொடாமல்
விடவிடவே நாடுவரோ மெய்யைப் - படபடென
வேண்டுவேன் இந்தவுடல் மெய்யுணராப் பொய்யன்நான்
ஆண்டநீ தானே அறி.

SONG 35

O Lord, do You not know me? Why did You leave me to wander in aimless igno-
rance? If a calf is lost, will not the mother seek its child in hills and bushes?

அறியாயோ என்னையுநீ ஆண்டநீ சுத்த
வெறியாய் மயங்கவுமேன் விட்டாய் - நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ் செடியுங் குறுகுமோ ஐயாவே
கன்றுகெட்டால் தாயருகே காண்.

SONG 36

When I fail to attain the undisturbed bliss of samadhi bathed in divine light, why
do I continue to bear the burden of this body, my Lord? O compassionate Mother
bestowing supreme silentness.

ஏதுக் குடற்சுமைகொண் டேனிருந்தேன் ஐயனே
ஆதிக்க மோன அருள்தாயே - சோதியாம்
மன்ன நிருவிகற்ப ஆனந்த நிட்டையிலே
பின்னமற நில்லாத பின்.

SONG 37

What have we gained by talking constantly of the body's burden? Bliss itself
depends on the body.¹ Why this misery then?

NOTE: 1. The importance of preserving the body in a sound condition so as to facilitate yogic
practices is emphasized here, following the teachings of Tirumular in his *Tirumantiram*.

பின்னும் உடற்சுமையாப் பேசும் வழக்கதனால்
என்னபலன் நாமுற் றிருந்தோமே - அன்னதனால்

ஆனந்தந் தானேதாம் ஆகுமெம் ஐயனே
ஏனிந்தத் துன்பம் இனி.

SONG 38

The days of being tossed about in the ocean of misery are gone. Remain now in the ocean of bliss. That bliss will soon come, gently dissolving in the torrent of Your loving eyes.

துன்பக் கடலில் திளைந்ததெலாந் தீர்ந்ததே
இன்பக் கடலில் இருமென்ன - அன்பில்
கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணருவி காட்ட
விரைந்துவரும் ஆனந்தே மே.

SONG 39

To dissolve and dissolve in the torrent of my eyes, to think of you constantly in love and to hasten toward transcendental samadhi—these were Your gifts to me, O silent One! And I gave you my self completely.

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணீரா றாக
விரைந்தே நிருவிற்கப மெய்த - நிரந்தரமும்
நின்னையே ச்ந்திக்க நீகொடுத்தாய் மோனாநான்
என்னைமுழு துங்கொடுத்தே னே.

SONG 40

O stony heart! If day and night you are steeped in love surpassing, will not even stones melt? Why then did you ponder ways unbecoming? When your self forever died, then bliss became instantly true.

அல்லும் பகலும்பே ரன்புடனே தானிருந்தால்
கல்லும் உருகாதோ கல்நெஞ்சே - பொல்லாத
தப்புவழி என்நினைந்தாய் சந்ததமும் நீ இறந்த
எய்ப்பிலே ஆனந்த மே.

SONG 41

Myself I gave. The moment I gave, I tasted bliss. Thenceforth, I lived close to You and, receiving Your grace, was liberated, my birth's bonds sundered—I, Your lowly vassal.

கொடுத்தேனே யென்னைக் கொடுத்தவுடன் இன்பம்
மடுத்தேனே நீடுழி வாழ்ந்தே - அடுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மஅல்லல்
இற்றேனே ஏழைஅடி யேன்.

SONG 42

“Birthlessness we attained, silentness we apprehended”—what more is there to say? When uninterrupted bliss envelops you even for a moment, when you are lost wholly in it and speech becomes paralyzed, can the tongue speak?

பெற்றோம் பிறவாமை பேசாமை யாயிருக்கக்
கற்றோம் எனவுரைக்கக் காரியமென் - சற்றேனும்
நீக்கற்ற இன்ப நிலைபொருந்தி ஏசற்று
வாக்கற்றாற் பேசுமோ வாய்.

SONG 43

He spurned the God of Death. He burned the God of Love. All the world wondered when He brought the ocean of milk to the infant¹ so he could drink. What will they obtain who seek not His mighty grace?

NOTE: 1. Reference is to Upamanyu Muni, son of Vyagrpadā Muni. As an infant, Upamanyu cried for milk, and Siva gave him the ocean of milk.

காலன் தனையுதைத்தான் காமன் தனையெரித்தான்
பாலன் பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை - ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டான் பேரருளை நாடாதார்க்
கென்னே நடக்கை யினி.

SONG 44

Their eyes in tears flowing as a heavenly torrent, their hands upraised in adoration, calling, “O waters of ambrosia, mountain of bliss.” Only the hearts of devotees such as these are filled with the light of knowledge divine.

விண்ணருவி மேன்மேல் விளங்குவபோ லேஇரண்டு
கண்ணருவி வெள்ளமொடு கைகூப்பித் - தண்ணயிர்த்
வெள்ளமே ஆனந்த வெற்பே எனத்தொழுவோர்
உள்ளமே ஞான வொளி.

SONG 45

He of russet matted locks that bear the infant moon, He Who is beyond description, He Who is wreathed in fragrant konrai blooms—verily He sat under the wild banyan tree and wordlessly taught a word that all may be liberated.

பிள்ளைமதிச் செஞ்சடையான் பேசாப் பெருமையினான்
கள்ளவிழும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் - உள்ளபடி
கல்லாலின் கீழிருந்து கற்பித்தான் ஓர்வசனம்
எல்லாரும் ஈடேற வே.

SONG 46

Overwhelmed by the senses five, I, Your slave, am writhing in distress, my thoughts distracted. O silent One Who is beneficent consciousness! Siva! Will there be birth again if I devote myself in frenzy at Your feet?

புலனைந்துந் தானே பொரமயங்கிச் சிந்தை
அலமந் துழலும் அடிமை - நலமிகுந்த
சித்தான மோன சிவனேநின் சேவடிக்கே
பித்தானால் உண்டோ பிறப்பு.

SONG 47

Can a full vessel hold any more water? What will they aspire for who have known silentness? O learned one of Kailas Who wears the crescent moon! O Vedic holy one of crimson form, speak!

நிறைகுடந்தான் நீர்கொளுமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககயி லாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்கரணி மேனியனே செப்பு.

SONG 48

O bearer of the ax, the deer and the trident! Wearing russet matted locks studded with the moon, riding the bull mount, clasping Shakti at Your side, sporting the red-eyed serpent and placing Your feet on my head, You, You, my refuge!

துங்கமழு மானுடையாய் சூலப் படையுடையாய்
திங்களணி செஞ்சுடையாய் சேவுடையாய் - மங்கையொரு
பாலுடையாய் செங்கட் பணியாய்என் சென்னியின்மேல்
காலுடையாய் நீயே கதி.

SONG 49

A benevolent sweet cloud is my Lord. Of triple eyes is He, an ocean of succulent ambrosia is He, a candy of exceeding sweetness is He, the unique primal Being is He, everlasting is He, the Being Supreme is He, the immaculate One is He, the pure One that fills all with fullness, our refuge ever and ever.

இனிய கருணைமுகில் எம்பிரான் முக்கட்
கனியமிர்த வாரியின்பக் கட்டி - தனிமுதல்வன்
நித்தன் பரமன் நிமலன்நிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தன் நமக்கென்றுந் துணை.

SONG 50

Seated in the shade of the wild banyan tree, He, in order, taught the untaught truth to the flawless tapasvins—Sanaka and the rest. He, the sun of divine jnana, Siva, the silent One.

நீதியாய்க் கல்லாலின் நீழலின்கீழேயிருந்து
போதியா உண்மையெல்லாம் போதித்தான் - ஏதில்
சனகாதி யாய தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகரனாம் மவுன சிவன்.

SONG 51

The jnanis in whom body and mind merge in yoga—do they have any peer? Will they ever suffer passion's distress? O soul, remain in the frontier beyond I-ness, in impassive quiescence.

தேகச் செயல்தானுஞ் சிந்தையுடனே குழையில்
யோகநிலை ஞானிகளுக்கொப்புளவதோ - மோகநிலை
அல்லலிலே வாழ்வாரோ அப்பனே நீயற்ற
எல்லையிலே சும்மா இரு.

SONG 52

In quiescence dawns bliss. Why now this alluring yoga? Will bliss ever arise from the I-ness of your petty knowledge? Don't answer that, you who are such a rigorous practitioner of karma—you, still a child.

சும்மா இருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
இம்மாயா யோகமினி ஏனடா - தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவேண் டாங்கன்ம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ.

SONG 53

Are you not there even when lost in the state of meditation? Don't be puzzled, you, the speechless one. Even when lost, you will still be. You are forever present, so don't fret. Come, bliss awaits!

நீயற்ற அந்நிலையே நிட்டையதில் நீயிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காதே போயற்
றிருந்தாலும் நீபோகாய் என்றுமுள்ளாய் சும்மா
வருந்தாதே இன்பமுண்டு வா.

SONG 54

“Come, come,” Your eyes beckoned bliss. “Aha, aha,” I wept a tearful river, O Father Who sacrificed all for us and continues giving. So it stands.

வாவாவென் றின்பம் வரவழைக்குங் கண்ணீரோ
 டாவாவென் றேயழுத அப்பனே - நீவாடா
 எல்லாம் நமக்கெனவே ஈந்தனையே ஈந்தபடி
 நில்லாய் அதுவே நிலை.

SONG 55

Think not of impermanent things. Speak not of the unspeakable things within you. Godly indeed is the path that came in the wake of the holy guru who in compassion leads the ignorant mind to melt and attain bliss.

நில்லாப் பொருளை நினையாதே நின்னையுள்ளோர்
 சொல்லாப் பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே - கல்லாத
 சிந்தை குழைந்துசுகஞ் சேரக் குருவருளால்
 வந்தவழி நல்ல வழி.

SONG 56

“This the way; this is not the way.” If thus you speak, unbecoming is it indeed. Those who visioned grace spoke to you alone and for your sole benefit. From that very moment all, all is a vast void, and you see all that you had already seen.

வழியிதென்றும் அல்லா வழியிதென்றுஞ் சொல்லில்
 பழிபழியாம் நல்லருளாற் பார்த்தோர் - மொழியுனக்கே
 ஏற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே எங்கும் பெருவெளியாம்
 பார்த்தவிட மெல்லாநீ பார்.

SONG 57

“Unreal is all the world”—so did Pattinathu Pillai¹ renounce all, as few have. Nonpareil was his renunciation of mind. Among the ways, think of the one that is most suitable to you.

NOTE 1. Pattinathar was a 10th century Tamil saint, one of 63 Nayanars. Though wealthy, he renounced everything, emphasizing in his spiritual songs the impermanence of the world and the need to seek the divine within.

பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போல்
 ஆருந் துறக்கை அரிதரிது - நேரே
 மனத்துறவும் அப்படியே மாணா இவற்றில்
 உனக்கிசைந்த வாரொன்றே ஓர்.

.....
Our sage bathes under the healing waterfall near an ancient Siva temple at Courtallam in Tamil Nadu. For centuries, pilgrims have come to be blessed with these waters flowing through the Pothigai and Agasthya forests. Because the water touches countless medicinal herbs before it descends, it is believed to carry the healing power of siddhars who meditated there from ancient times.

SONG 58

Thinking and thinking not, seeing and seeing not the light within you—if thus once you meditate, will not the deluge of bliss, overflowing its banks, spread in the ten directions?

ஓராம லேஓருகால் உன்னாமல் உள்ளளியைப்
பாராமல் உள்ளபடி பார்த்திருந்தால் - வாராதோ
பத்துத் திசையும் பரந்தெழுந்தா னந்தவெள்ளந்
தத்திக் கரைபுரண்டு தான்.

SONG 59

If I-ness approaches and assails me, will not the illusionary nature of the world prevail? Listen, O wisdom supreme, as though I were Your friend, invisible within You, be forever within me.

தானான தன்மைவந்து தாக்கினால் அவ்விடத்தே
வானாதி மாயை வழங்காதோ - ஞானாகேள்
உன்னுள்ளே தோன்றா வுறவாகி நின்றதென
என்னுள்ளே யென்று மிரு.

SONG 60

When I asked of You, “My Lord, grant me the state that knows not I and you and this and that,” You revealed to me things in a way even a mother cannot teach her child. Deep in the heart of my heart You made me know.

என்னையுன்னை இன்னதிது என்னாமல் நிற்குநிலை
தன்னையரு ளென்ற தருணத்தில் - அன்னைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாத பெற்றிகண்டாய் ஐயனே
உள்ளத்தின் உள்ளே உணர்.

SONG 61

Those who speak will not enjoy transcendent meditation. Those who enter into meditation will not speak to You. The Great One sits in transcendent meditation under the shade of the northern banyan tree, gesturing with His hand, silent and rapturous.

சொன்னவர்தாம் நிட்டை தொகுத்திரார் நிட்டையிலே
மன்னினவர் போதியார் மாமவுனன் - தன்னுள்
விருப்பாகக் கைகாட்டி மிக்கவட நீழல்
இருப்பான் நிருவிகற்பத் தே.

SONG 62

Why does my Father sit thus in meditation transcendent? That you do not know. Is it not so all the world's bondage may be sundered? Is it not for one character in the play that the dance is performed by Him, maker of all dance?

இந்த நிருவிகற்பத் தெந்தை யிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீ தேறாய் செகமனைத்தும் - வந்ததொடர்ப்
பாடுகெட அன்றோவோர் பாத்திரத்துக் காடல்அல்லால்
ஆடுவதேன் ஆட்டு மவன்.

SONG 63

He is God. He is the guru. He is the universe entire. He is the self-created. He is the guru for me. When is the day to come that I stand as He?

அவனே பரமும் அவனே குருவும்
அவனே அகில மனைத்தும் - அவனேதாம்
ஆனவரே சொன்னால் அவனே குருவெனக்கு
நான்அவனாய் நிற்பதெந்த நாள்.

SONG 64

Day by day, without wasting any, you took refuge at the feet of our Lord, O heart! If there is no intention of resorting to your old ways, then am I your own, without doubt.

நாளாவங்கள் போகாமல் நாள்தோறும் நந்தமையே
ஆளவந்தார் தாளின்கீழ் ஆட்புகுந்தாய் - மீளஉன்னைக்
காட்டாமல் நிற்குங் கருத்தறிந்தால் நெஞ்சேஉன்
ஆள்தானான் ஐயமில்லை யால்.

SONG 65

“To end the difference of I and you is blissful abidance in stillness.” Thus did the Lord of Arunai¹ speak. Why do you not listen, O heart? You appeared and beat the besmirching separateness out of me, like the washerman who beats and beats my clothes to exhaustion, threadbare, to remove the dirt.

NOTE: 1. Saint Arunagirinathar

யான்தான் எனல்அறவே இன்பநிட்டை என்றருணைக்
கோன்றா னுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ - தோன்றி
இழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ என்கலைகள் சோர
அழுக்கடிக்கும் வண்ணார்போ லாய்.

SONG 66

If you stand undifferentiated, seeing Siva everywhere, bliss will abide. So, think not of this and that. Do not make me writhe needlessly in the cycle of death and birth. I am your responsibility, after all.

எங்குஞ் சிவமே இரண்டற்று நிற்கில்நெஞ்சே
தங்குஞ் சுகநீ சலியாதே - அங்கிங்கென்
றெண்ணாதே பாழி லிறந்து பிறந்துழலப்
பண்ணாதே யானுன் பரம்.

SONG 67

Will calling the truth false and falsity truth ever make them so? O false heart that knows not truth, if you, doubt-free, approach Him as truth, we shall both know bliss.

மெய்யைப்பொய் என்றிடவும் மெய்யணையாப் பொய்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான் மெய்எனவும் போகுமோ - ஐயமறத்
தன்மயத்தை மெய்யெனவே சார்ந்தனையேல் ஆனந்தம்
என்மயமும் நின்மயமு மே.

SONG 68

Never leaving the glades of flower-laden arbors, the ambrosia freshly distilled and the copious rain of bliss that is laden with tranquility—the earthly place where I found pure silentness, surpassing the quiet of the dead.

பூங்கா வனநிலும் புத்தமுதுஞ் சாந்தபதம்
வாங்காத ஆனந்த மாமழையும் - நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்து மாண்டவர்போல் தூமவுன பூமியினான்
இல்லையென நின்ற இடம்.

SONG 69

Pleasant place, sweet music, bountiful things, pleasurable amenities— he came like the fragrant mandaram bush and gave me all these things with one word, he, the silent guru.

இடம்கானம் நல்லபொரு ளின்பம் எனக்கேவல்
அடங்காக் கருவி அனைத்தும் - உடனுதவ
மந்தார தாருவென வந்து மவுனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டு தான்.

SONG 70

Bounty, tapas, jnana and indescribable siddhi and mukti—all, all will appear by the one word the silent guru spoke. Be calm, O heart ! Why are you still in doubt?

தானந் தவம்ஞானஞ் சாற்றரிய சித்திமுத்தி
ஆனவையெல் லாந்தாமே யாகுமே - மோனகுரு
சொன்னவொரு சொல்லாற் சுகமா யிருமனமே
இன்ன மயக்கமுனக் கேன்.

SONG 71

“Give me your self, your body and your possessions.” Thus demanding, the guru made me his slave. If, O heart, you but adhere constantly to the one word he spoke, never forgetting it, then you will no longer cause me to be born again.

உன்னை உடலை உறுபொருளைத் தானவே
என்னை அடிமைக் கிருத்தினான் - சொன்னஒரு
சொல்லை மறவாமல் தோய்ந்தால்நெஞ் சேஉன்னால்
இல்லை பிறப்பதெனக் கே.

SONG 72

“There no more affinity between you and me.” So declaring, the silent guru gave me the blissful state of silent samadhi beyond description. O heart, no more will I regard you as worth even a penny!

எனக்கும் உனக்கும்உற வில்லையெனத் தேர்ந்து
நினைக்கஅரி தானஇன்ப நிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
ஆசான் மவுனி அளித்தான்நெஞ் சேஉனையோர்
காசா மதியேன்நான் காண்.

SONG 73

As the silent guru of bliss trained me to accord with the silentness of my knowledge, my words became sweet in silentness. My actions, too, assumed silentness. All, all took the form of silentness—truly all.

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே என்னறிவின்
மோனந் தனக்கிசைய முற்றியதால் - தேனுந்து
சொல்லெல்லாம் மோனந் தொழிலாதி யும்மோனம்
எல்லாம்நல் மோனவடி வே.

SONG 74

As all, all assumed pervasive silentness, good people everywhere sought silent-ness. Why then did I let this I-ness raise its head and so aimlessly wander, O silent guru?

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலால் எவ்விடத்தும்
நல்லார்கள் மோனநிலை நாடினார் - பொல்லாத
நானெனஇங் கொன்றை நடுவே முளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன் மோனகுரு வே.

SONG 75

The silentness that the guru of silentness gave alone is bliss. It confers knowledge supreme. It is I. It constitutes the elements five. It is dear to my heart. Thus I knew, and bliss ensued.

மோன குருவளித்த மோனமே யானந்தம்
ஞானம் அருளுமது நானுமது - வானாதி
நின்ற நிலையுமது நெஞ்சப் பிறப்புமது
என்றறிந்தேன் ஆனந்த மே.

SONG 76

There is no knowledge except that knowledge—the knowledge that comes of the silentness rid of the agitated mind. That knowledge is overflowing. He rooted me in the land of bliss and there made me a home to abide in forever—he, the silent guru.

அறிந்தஅறி வெல்லாம் அறிவன்றி யில்லை
மறிந்தமனம் அற்ற மவுனஞ் - செறிந்திடவே
நாட்டினான் ஆனந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான் மோன குரு.

SONG 77

Even before bestowing your guru-grace on me, O silent one, you thought it prudent that I surrender my body, life and possessions. Is there anyone else who holds the truth whom I can listen to in the future?

குருவாகித் தண்ணருளைக் கூறுமுன்னே மோனா
உருநீ டுயிர்பொருளும் ஒக்கத் - தருதியென
வாங்கினையே வேறும்உண்மை வைத்திடவுங் கேட்டிடவும்
ஈங்கொருவர் உண்டோ இனி.

.....
He visited the Dharmapuram Aadheenam, one of the foremost Saiva Siddhanta monasteries in Tamil Nadu, whose monks, like him, follow the sacred lineage of Saint Tirumular. In the shade of its ancient halls, he engaged in deep dialogue with the Aadheenam's pontiff.

SONG 78

He placed a ball of sweetness on my tongue; its juicy sweetness remained with me. In that moment silentness was born, and I could never be alone. Nothing but silentness, I learned, is my destiny.

இனிய கருப்பு வட்டை என்னாவி லிட்டான்
நனியிரதம் மாறாது நானுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன் மோனம் பிறந்த அன்றே மோனமல்லால்
கற்றிலேன் ஏதுங் கதி.

SONG 79

“Be silent whatever happens”—is this mysterious command imparted as invisible support, inseparate from me, or an instruction for slaying the I in me? And what exactly does this silentness signify?

ஏதுக்குஞ் சும்மா இருநீ எனவுரைத்த
சூதுக்கோ தோன்றாத் துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோ என்ஐயா நீக்கிப் பிரியாமல்
கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி.

SONG 80

In the assembly of those who neither form nor attribute possess, you made me persist forever as knowledge behind knowledge. And there, inseparate, you made me sit impassively and showered me with bliss. O silent one, how shall I ever repay you?

குறியுங் குணமுமறக் கூடாத கூட்டத்
தறிவறிவாய் நின்றுவிட ஆங்கே - பிறிவறவுஞ்
சும்மா இருத்திச் சுகங்கொடுத்த மோனநின்பால்
கைம்மாறு நானொழிதல் காண்.

SONG 81

If the illusion of “I” and “mine” arises, You will not fill me with the expanse of heaven. But by silencing maya, subduing the mind, and keeping it from taking root, I shall taste the bliss of knowledge.

நான்தான் எனும்மயக்கம் நண்ணுங்கால் என்னாணை
வான்தான் எனநிறைய மாட்டாய்நீ - ஊன்றாமல்
வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிறந்து
துய்த்துவிடும் ஞான சுகம்.

SONG 82

You are the guru of the path of jnana. You are the guru replete with siddhi, mukti, bounty and penance. You are the guru that in motherly tenderness sought me in love and gave me to myself. You are the guru dwelling temple-like in my thoughts.

ஞானநெறிக் கேற்றகுரு நண்ணரிய சித்திமுத்தி
தானந் தருமந் தழைத்தகுரு - மானமொடு
தாயெனவும் தந்தென்னைத் தந்தகுரு என்சிந்தை
கோயிலென வாழுங் குரு.

SONG 83

“Beyond Siva is neither spirit nor matter”—thus did he lovingly teach us, he, the eternal guru supreme. And we attained the state of purity, O heart! We learned the mystery of silentness that sunders birth forever.

சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தைவிட இல்லைஎன்ற
நித்தன் பரமகுரு நேசத்தாற் - சுத்தநிலை
பெற்றோமே நெஞ்சே பெரும்பிறவி சாராமல்
கற்றோமே மோனக் கரு.

CANTO TWENTY-NINE

ஏசற்ற அந்நிலை The Blemishless State

SONG 1

When you are entirely rid of impurities, my Father will shower blemishless bliss in bountiful fullness. Do not, like the vicissitudes of a pendulum, enter again and again the distressing tempest of worldly ways, O accursed heart!

ஏசற்ற அந்நிலையே எந்தைபரி பூரணமாய்
மாசற்ற ஆனந்த வாரி வழங்கிடுமே
ஊசற் சுழல்போல் உலகநெறி வாதனையால்
பாசத்துட் செல்லாதே பல்காலும் பாழ்நெஞ்சே.

SONG 2

Drunk with the wide world's pleasures, you are ruined. And yet you will not seek to be immersed in the deep sea of bliss? Will you not prostrate before my Father's gracious feet? O heart, do not abandon the path, living and not living, like I have!

பாழாகி அண்டப் பரப்பை எலாம் வாய்மடுத்தும்
ஆழாழி இன்பத் தழுந்தப் படியாயோ

தாழாயோ எந்தையருள் தாள்கீழ்நெஞ் சேஎனைப்போல்
வாழாது வாழ்ந்தழியா வண்ண மிருப்பாயே.

SONG 3

To sit forever in continuous contemplation, seeking the void of bliss—will that be possible for us without the guru's benign glance of grace? Come, O deceitful heart! Let us go, like those enraptured, and sit at the golden feet of the Lord who came to own us in grace.

இருப்பாய் இருந்திடப்பே ரின்பவெளிக் கேநமக்குக்
குருப்பார்வை யல்லாமற் கூடக் கிடைத்திடுமோ
அருட்பாய் நமக்காக ஆளவந்தார் பொன்னடிகீழ்
மருட்பேயர் போலிருக்க வாகண்டாய் வஞ்சநெஞ்சே.

SONG 4

Is it deceit? No, you wandered away and grew small because of karmas past. Do I have the tongue to blame you? O heart, will you not immerse yourself in the sea of bliss that roars in compassion, "Fear not, fear not."

வஞ்சமோ பண்டையுள வாதனையால் நீஅலைந்து
கொஞ்சமுற் றாயுன்னைக் குறைசொல்ல வாயுமுண்டோ
அஞ்சல் அஞ்சல் என்றிரங்கும் ஆனந்த மாகடற்கீழ்
நெஞ்சமே என்போல நீயமுந்த வாராயோ.

SONG 5

Is it not to reveal ourselves to ourselves that He paid that extraordinary visit, sitting in perfect truth under the shade of northern banyan tree? O heart, will you not think of it and melt, seeing that form in intimate closeness? Beholding His form will bring you perfection.

வாரா வரவாய் வடநிழற்கீழ் வீற்றிருந்த
பூராயம் நம்மைப் புலப்படுத்த வேண்டியன்றோ
ஓராயோ நெஞ்சே உருகாயோ உற்றிருந்து
பாராயோ அவ்வுருவைப் பார்க்கநிறை வாய்விடுமே.

SONG 6

Will it not be? Will not the waters of bliss flow from You? And will I not flourish like the sprouting crop? O heart that melts constantly in the thought of You, that the motherly grace of the silent one may visit.

வாயாதோ இன்பவெள்ளம் வந்துன் வழியாகப்
பாயாதோ நானும் பயிராய்ப் பிழையேனோ
ஓயாமல் உன்னி உருகுநெஞ்சே அந்நிலைக்கே
தாயான மோனனருள் சந்திக்க வந்திடுமே.

SONG 7

Forgetting why you came, living the world's way and accruing karmic ties—who taught you to behave like this? Why follow this way of thinking? Listen to my advice, O heart! If you bind with the Being pervasive, you will receive bliss eternal.

வந்த வரவை மறந்துலகாய் வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுற உன்னைப் படிப்பிக்கக் கற்றவரயார்
இந்தமதி ஏன்உனக்கிங் கென்மதிகேள் என்னாலே
சந்ததநெஞ் சேபரத்திற் சாரின்இன்பம் உண்டாமே.

SONG 8

For all the world to be liberated and thus attain eternal bliss, love is the living source, they say. Is it different from You? In truth, Your land is the land of grace. O heart, do sit yourself in the company of ancestral Gods and receive the grace of worship!

இன்பமய மாயுலக மெல்லாம் பிழைப்பதற்குன்
அன்புநிலை என்பார் அதுவும்நினை யன்றியுண்டோ
உன்புலத்தை ஓரின்அருட் கொப்பாவாய் நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தா ரோடிருந்து செய்பூசை கொண்டருளே.

SONG 9

O heart! While I was in the temple of divine grace, where did you hide yourself, leaving me with the blissful Being? Were you freed of delusions such as the horns of the hare, the lotus in the sky or a mirage in the desert? As soon as the darkness of my ignorance vanished, where did you choose to hide? I will never know.

அருளேயோ ராலயமா ஆனந்த மாயிருந்த
பொருளோடு யானிருக்கப் போயொளித்த நெஞ்சேநீ
மருள்தீர் முயற்கோடோ வான்மலரோ பேய்த்தேரோ
இருள்தீர் நீயுறைந்த தெவ்விடமோ காணேனே.

SONG 10

Perfect and everywhere is my Father's compassionate grace. But looking closely I do not find you, O heart! Did you die in the maya? Well, if so, that is a good thing, for you will live with no more births to be.

எவ்விடத்தும் பூரணமாம் எந்தைபிரான் தண்ணருளே
அவ்விடத்தே உன்னைநெஞ்சே ஆராயிற் கண்டிலனே
அவ்விடத்து மாயையிலே மாண்டனையோ அவ்விடமுஞ்
செவ்விடமே நீயுஞ் சென்னமற்று வாழியவே.

A woman in a sari is shown from the side, looking upwards towards a dark sky filled with small, glowing stars. The lighting is warm and golden, highlighting the texture of her sari and the contours of her face. The overall mood is contemplative and serene.

CHAPTER FOUR

When Will You Come?

Tayumanavar liftshishandsinsilent inquiry, gazing upward at the grace-giving feet of Siva. Caught between longing and surrender, he waits—not with demands, but with impatience and trust. These verses (Cantos 30–39) form a garland of yearning: “Will I see You? Will You grant me bliss? Will You make me whole?” The poet no longer rebukes himself, but simply pleads for union, again and again. The mood is intimate and prayerful, like love songs to the Divine—full of ache, submission and hope.

CANTO THIRTY

காடுங்கரையும் Forest and Plain

SONG 1

What avails it to run after the mind monkey that races through plain and forest? This is the opportune time to love and seek the pervasive light of compassionate grace that dances as the one, the many and the Life of life. Come, come together, O men of the world.

காடுங் கரையும் மனக்குரங்கு கால்விட் டோட அதன்பிறகே
ஓடுந் தொழிலாற் பயனுளதோ ஒன்றாய்ப் பலவா
யுயிர்க்குயிராய்
ஆடுங் கருணைப் பரஞ்சோதி அருளைப் பெறுதற் கன்புநிலை
தேடும் பருவம் இதுகண்டீர் சேர வாருஞ் சகத்தீரே.

SONG 2

Saiva faith is the inherent faith, revealing the reality of the ancient Being beyond faiths in the vast arena of space. Do not abandon this truth, seeking false faiths and dithering there. Let us go and see the holy sabha¹ that grants us liberation. Come, come together, O men of the world.

NOTE 1: A gathering or assembly; sangam.

சைவ சமய மேசமயஞ் சமயா தீதப் பழம்பொருளைக்
கைவந் திடவே மன்றுள்வெளி காட்டு மிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுத வேண்டா முத்திதருந்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேர வாருஞ் சகத்தீரே.

SONG 3

You have seen the crows feeding in unison. Verily, verily the surging torrent of heavenly bliss that is cosmic Siva euphoria overflows the undivided stream in fullness of perfection. Let us, before this body falls to the ground, go and drink of it in rapturous desire. Come, come together, O men of the world.

காகம் உறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர் அகண்டா காரசிவ
போக மெனும்பே ரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏக வருவாய்க் கிடக்குதையோ இன்புற் றிடநாம் இனிஎடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேர வாருஞ் சகத்தீரே.

CANTO THIRTY-ONE

எடுத்த தேகம் Body Incarnateð

SONG 1

Is it not true that I gave You this incarnate body, my wealth and my life—all three—without keeping anything for myself the day You gave me the path of mauna? Then why did You send me the maya that made me dance in egoity and blabber in ignorance? Why did You come to wipe my tears and remove my sorrows? Why did You halt the torrent of my desires? Speak, do speak, O compassionate Being, Tayumanavar of Sivagiri Hills!

எடுத்த தேகம் பொருளாவி மூன்றும்நீ
எனக்கொன் றில்லை எனமோன நன்னெறி
கொடுத்த போது கொடுத்ததன் றோபினுங்
குளறி நானென்று கூத்தாட மாயையை
விடுத்த வாறுங்கண் ணீரொடு கம்பலை
விலகு மாறுமென் வேட்கைப்ர வாகத்தைத்
தடுத்த வாறும் புகலாய் சிரகிரித்
தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே.

SONG 2

You know that You are the God Who accepted me in Your vassalage and protected me from disease and dire misery so that I might plunge deeply into yoga's way—the way Your holy books have decreed. “Fear not, fear not, this life will be the cycle's end”—thus saying, You appeared in the form of Mother and Father united, for all the world to witness and adore. You, the compassionate Being, Tayumanavar of Sivagiri Hills!

நோயும் வெங்கலிப் பேயுந் தொடரநின்
நூலிற் சொன்ன முறைஇய மாதிரான்
தோயும் வண்ணம் எனைக்காக்குங் காவலுந்
தொழும்பு கொள்ளுஞ் சுவாமியு நீகண்டாய்
ஓயுஞ் சன்மம் இனியஞ்சல் அஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழுவோர் உருவிலே
தாயுந் தந்தையும் ஆனோய் சிரகிரித்திடமுறவே
தாயு மான தயாபர மூர்த்தியே.

CANTO THIRTY-TWO

முகமெலாம்

Face Entire

SONG 1

Face entirely suffused with pearly teardrops, palms folded in loving adoration, heart melting in rapture—thus do wise and good men perform penance everywhere. What shall I, so unworthy, do? You, Who is the source of compassion for all the world to be born.

முகமெ லாங்கணீர் முத்தரும் பிடச்செங்கை முகழ்ப்ப
அகமெ லாங்குழைந் தானந்த மாகநல் லறிஞர்
இகமெ லாந்தவம் இழைக்கின்றார் என்செய்கோ ஏழை
சுகமெ லாம்பெற நல்லருள் உதரமாச் சமைந்தோய்.

CANTO THIRTY-THREE

திடமுறவே

With Firm Resolve

SONG 1

It is Your bounden duty to protect me firmly with Your grace—thus thinking, did I not adore You with folded hands? No longer can I be tossed about in the accursed sea of maya's misery. Take my life, O Being pervasive!

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத்தாளக்
கடன்உனக்கென் றெண்ணிநின்னைக் கைகுவித்தேன்
நானலனோ
அடைவுகெட்ட பாழ்மாயை ஆழியிலே இன்னமல்லல்
படமுடியா தென்னாவிப் பற்றே பராபரமே.

SONG 2

Witnessing my state of helplessness, will You not come, just once, as the gracious guru? And so coming, will You not end all my sorrows? You, O Lord, Who in ancient times made the Earth and myriad orbs to circle the perfection of Your grace! O Being pervasive!

ஆராமை கண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோ வந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராய மாகஅருட் பூரணத்தில் அண்டமுதல்
பாராதி வைத்த பதியே பராபரமே.

SONG 3

All those who sought from You the life eternal received Your bounteous grace, deep as the sea. Show compassion that I alone may not be damned forever, lest the world, in contempt, call me a fool, O Being pervasive!

வாழாது வாழஉனை வந்தடைந்தோர் எல்லாரும்
ஆழாழி என்னஅரு ளானார் அழக்காற்றோ
ளேழாய் எனவுலகம் ஏசுமினி நானொருவன்
பாழாகா வாறுமுகம் பார்நீ பராபரமே.

SONG 4

Will it be possible for me to behold the delusive grace hidden in my heart that makes me convulse like fish living in a pond whose waters are poisoned by fish-eating folk? I struggle desperately, O Being pervasive!

உள்ளத்தி னுள்ளே ஒளித்தென்னை ஆட்டுகின்ற
கள்ளக் கருணையையான் காணுந் தரமாமோ
வெள்ளத்தை மாற்றி விடக்குண்பார் நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின் மீன்போற் பதைத்தேன் பராபரமே.

SONG 5

Like the bee circling again and again the pond's lotus bloom, they adoringly surround You Who stands as the center of life. To them You declare, "Fear not." Lord, in the heavenly bazaar where they trade a vast array of flowers, I dare not pretend to be even a seller of grass. O Being pervasive!

வாவிக் கமலமலர் வண்டாய்த் துவண்டுதுவண்
டாவிக்குள் நின்றவுனக் கன்புவைத்தார்க் கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும் வான்கடையிற் புல்விற்போர் போலஒன்றைப்
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே.

SONG 6

Just as the heavenly waters cascade over the hills, the flood of my love's tears courses over my breast. Have You not seen that, O Being uncreated Who flows as the pellucid river of peace? O blissful Lord in Whom the musical streams of the four Vedas find symphonic confluence! O Being pervasive!

விண்ணாறு வெற்பின் விழுந்தாங் கெனமார்பில்
கண்ணாறு பாய்ச்சிடுமென் காதல்வெள்ளங் கண்டிலையோ
தண்ணாறு சாந்தபதத் தற்பரமே நால்வேதப்
பண்ணாறும் இன்பப் பதியே பராபரமே.

SONG 7

Have You not seen my heart and face droop as I yearn for the day I will join Your fellowship of devotees? O Lord, know that I am the one with folded hands seeking Your grace, singing in all directions. O Being pervasive!

கூடியநின் சீரடியார் கூட்டமென்றோ வாய்க்குமென
வாடியஎன் நெஞ்சம்முக வாட்டமும்நீ கண்டிலையோ
தேடியநின் சீருளைத் திக்கனைத்துங் கைகுவித்துப்
பாடியநான் கண்டாய் பதியே பராபரமே.

SONG 8

You are the thought in my heart. And within the thought You live, consoling, "Fear not." You are the support of my life, ridding me of distress. And now, who am I to offer thanks to the mother and so annoy her? O Lord! O Being pervasive!

நெஞ்சத்தி னூடே நினைவாய் நினைவூடும்
அஞ்சலென வாழுமென தாவித் துணைநீயே
சஞ்சலமாற் றினைஇனிமேல் தாய்க்குபசா ரம்புகன்று
பஞ்சரிக்க நானார் பதியே பராபரமே.

SONG 9

Lacking wisdom, I praise You not, nor seek liberation. Such a fool am I! Alas, what must I do to tread the holy path? Will Your benign grace not grant me at least sufficient devotion to serve Your noble devotees? O Being pervasive!

புத்திநெறி யாகஉனைப் போற்றிப் பலகாலும்
முத்திநெறி வேண்டாத மூடனேன் ஆகெடுவேன்
சித்திநெறிக் கென்கடவேன் சீரடியார்க் கேவல்செயும்
பத்திநெறிக் கேனும்முகம் பார்நீ பராபரமே.

SONG 10

I have seen You not. I have heard You not. I have not constantly borne You in my heart. Am I worthy to wish for mukti? Ignorant one that I am, devoid of service, I know not how to speak of Your ancient history. You know all, so speak, O Being pervasive!

கண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டும்நினை யேஇதயங்
கொண்டறியேன் முத்தி குறிக்குந் தரமுமுண்டோ
தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லேன்நின் தொன்மை
பண்டறிவாய் நீயே பகராய் பராபரமே.

CANTO THIRTY-FOUR

தன்னை
Know Yourself

SONG 1

By His grace He teaches you to know yourself. Yet you live without regarding Him, the King, as the Being supreme. O accursed heart! What avails it that you tempt and drag me after gold, land and damsels, deeming them treasured objects?

தன்னை அறியத் தனதருளால் தானுணர்ந்தும்
மன்னைப் பொருளெனவே வாழாமற் பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப் புவியைமடப் பூவையரை மெய்யெனவே
என்னைக் கவர்ந்திழுத்திட் டென்னபலன் கண்டாயே.

CANTO THIRTY-FIVE

ஆக்குவை
The Creative Act

SONG 1

You create all maya. In a trice You destroy it, too. With thought unending, forgetfulness forever ending, knowing neither going nor coming, O Holy One, will You not grant me graceful bliss? O life eternal that is Truth-Knowledge-Bliss!

ஆக்குவை மாயை யாவும் நொடியினில் அவற்றை மாள
நீக்குவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறப்பு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்தந்
தாக்கவுஞ் செய்வா யன்றோ சச்சிதா னந்த வாழ்வே.

CANTO THIRTY-SIX

கற்புறுசிந்தை
Chaste Thought

SONG 1

The wives of chaste thought seek none but their spouses. Likewise, we will think of none but You as God, O Lord Who grants us the life of bliss. O life eternal that is perfect bliss!

கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவரை அன்றி வேறோர்
இற்புறத் தவரை நாடார் யாங்களும் இன்ப வாழ்வுந்
தற்பொறி யாக நல்குந் தலைவநின் னலதோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோங் கண்டாய் பூரணா னந்த வாழ்வே.

SONG 2

Embracing the plump breasts of damsels whose small white teeth are like the quill of a peacock's feather, drinking ambrosia from their red lips as if served by a generous host—thus did I indulge in passion's play day after day, joining the horde of worldly men. How foolish am I! Is there any redemption for me? O life eternal that is perfect bliss!

முருந்திள நகையார் பார முலைமுகந் தழுவிச் செவ்வாய்
விருந்தமிர் தெனவ ருந்தி வெறியாட்டுக் காளாய் நாளும்
இருந்தலோ காய தப்பேர் இனத்தனாய் இருந்த ஏழை
பொருந்தவுங் கதிமே லுண்டோ பூரணா னந்த வாழ்வே.

SONG 3

Evildoer that I am, consumed with sinful thoughts, as though all wickedness were rolled into a dense, dark cloud. If You do not bless me with true love, who else can teach me how to reach the cool shade of Your feet? O life eternal that is perfect bliss!

தீதெலாம் ஒன்றாம் வன்மை செறிந்திருட் படலம்போர்த்த
பாதகச் சிந்தை பெற்ற பதகனுன் பாத நீழல்
ஆதர வடைய உள்ளன் பருளகிலை யாயின் மற்றியார்
போதனை செய்ய வல்லார் பூரணா னந்த வாழ்வே.

SONG 4

“He Who is Lord of Nada, He that is the providence beyond the frontiers of Nada, He who rules as impartial justice, let us join Him and merge in Him.” If I hail you thus, O heart, is it proper that you increase my distress, tempting me and teaching me wicked ways? O life eternal that is perfect bliss!

நாதனை நாதா தீத நண்பனை நடுவாய் நின்ற
நீதனைக் கலந்து நிற்க நெஞ்சமே நீவா என்றால்
வாதனை பெருக்கி என்னை வசஞ்செய்து மனந்துன் மார்க்க
போதனை செய்தல் நன்றோ பூரணா னந்த வாழ்வே.

SONG 5

All the thoughts I think lead but to hankering for birth after death. Will You not destroy this false knowledge of mine? Will You not destroy this karma that destroys me? If thus You redeem this paltry one, will You not be mightily blessed? O life eternal that is perfect bliss!

எண்ணிய எண்ண மெல்லாம் இறப்புமேற் பிறப்புக் காசை
பண்ணிஎன் அறிவை எல்லாம் பாழுக்கி எனைப்பா ழாக்குந்
திண்ணிய வினையைக் கொன்று சிறியனை உய்யக்
கொண்டால்
புண்ணியம் நினக்கே யன்றோ பூரணா னந்த வாழ்வே.

SONG 6

Devotion You are! The fruit of that devotion, too, You are! Siddhi, so highly spoken of, You are! The power of siddhi, too, You are! Mauna-mukti of divine prowess You are! The source of that mukti, too, You are! Primal wisdom You are! Is there anything that is mine? O life eternal that is perfect bliss!

பத்திநீ பத்திக் கான பலனுநீ பலவாச் சொல்லுஞ்
சித்திநீ சித்தர் சித்தித் திறமுநீ திறமார் மோன
முத்திநீ முத்திக் கான முதலுநீ முதன்மை யான
புத்திநீ எனக்கொன் றுண்டோ பூரணா னந்த வாழ்வே.

SONG 7

I sought refuge in You, who is kinder than a mother. Is it proper then that this cur be left to howl like some demon? Like wax in a fire, I melted in distress. Perplexed am I, unable to endure the days that roll on, empty. O life eternal that is perfect bliss!

தாயினும் இனிய நின்னைச் சரணென அடைந்த நாயேன்
பேயினுங் கடைய னாகிப் பிதற்றுதல் செய்தல் நன்றோ
தீயிடை மெழுகாய்நொந்தேன் தெளிவிலேன விணை காலம்
போயின தாற்ற கில்லேன பூரணா னந்த வாழ்வே.

CANTO THIRTY-SEVEN

மலைவளர்காதலி

The Beloved Damsel Flourishing in the Mountain

SONG 1

There will be home, wealth, children, friends, relatives, skillfulness, sleep, mukti, sun in jnana-form, tact, and kaya siddhi,¹ too, if thoughts center on the feet of the Mother Who is joined with Him who is dark throated. O pervasive light of jnana bliss Who consumed faiths like the ocean consumes the many rivers! O Nadanta form! O Vedanta silentness! O tender vine of visage, comely as the moon that destroyed my egoity and absorbed my little knowledge in Your great knowledge! You, the sister of Madhusudhana!² O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!³

NOTES

1. Kaya siddhi is the power of perfecting the body through intense yoga, etc.; attainment of a divine body, leading to supernatural abilities.
2. Vishnu, the Protector.
3. This song was addressed to the Devi at Rameswaram who bears the name Malai Valar Kadali, meaning the "Beloved damsel who flourishes in the mountain."

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கள் மித்திரர்கள்
 பக்கமுண் டெக்காலமும்
 பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
 படரெனுந் திமிர மணுகாக்
 கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதிருண்டு
 காயசித் திகளுமுண்டு
 கறையுண்ட கண்டர்பால் அம்மைநின் தாளில்
 கருத்தொன்றும் உண்டாகுமேல்
 நதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தை யுண்டபர
 ஞானஆ னந்தஒளியே
 நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே
 நானெனும் அகந்தைதீர்த்தென்
 மதியுண்ட மதியான மதிவதன வல்லியே
 மதுசூ தனன்தங்கையே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

.....
Parvati as Malai Valar Kadali stands amid sacred mountains, blessing all with serene compassion. Her presence merges Earth and Divinity, embodying grace, protection and the tender strength of the Mother.

SONG 2

In the alluring talk of women, consummate in deceit, in their slender waist, in their practiced prance, in their fish-eyed look, in their milk-like words, in the tilak on their crescent-like forehead, in their silky garments, in the perfumed powder they besmear, in their feet, in their fulsome breasts, in the standing poses they adopt—in all these let me not allow my senses to enter and wander at will. In knowledge, in patience, in the company of Your devotees, in constant devotion, in unflagging love of wisdom true, in the fragrance of Your twin feet, will You grant Your grace for my thoughts to enter? You, lady of flourishing Thevai!¹ O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

NOTE: 1. Rameshwaram, a town near Point Calimere, South India.

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
 சிற்றிடையி லேநடையிலே
 சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
 சிறுபிறை நுதற்கீற்றிலே
 பொட்டிலே அவர்கட்கு பட்டிலே புனைகந்த
 பொடியிலே அடியிலேமேல்
 பூரித்த முலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
 புந்திதனை நுழைய விட்டு
 நெட்டிலே அலையாமல் அறிவிலே பொறையிலே
 நின்னடியர் கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற அன்பிலே மலைவற்ற மெய்க்ஞான
 ஞேயத்தி லேயுன்இருதாள்
 மட்டிலே மனதுசெல நினதருளும் அருள்வையோ
 வளமருவு தேவை அரசே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

SONG 3

From the gross elements to nada, You showed me all is illusory. As the center of my consciousness You stood. You skillfully placed me in the empty vastness of awareness with nothing to cling to and granted me the bliss form of divine knowledge that transforms things at will. O Mother, shall I, this helpless man, ever forget You? Will I ever be redeemed? You are beyond the reach of those who possess not the inner eye to comprehend the nature of *Vedas* and *Agamas*; and of those deaf ones who had not listened to Your greatness and of those diseased who are afflicted with the malady of indulging in empty contentions. O You, possessed of eyes triple! You, the ambrosia that is the elixir of life! O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

பூதமுத லாகவே நாதபரி யந்தமும்
 பொய்யென் றெனைக்காட்டினன்
 போதத்தின் நடுவாகி அடியீறும் இல்லாத
 போகபூ ரணவெளிக்குள்
 ஏதுமற நில்லென் றுபாயமா வைத்துநினை
 எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தாம்
 இன்பவுரு வைத்தந்த அன்னையே நின்னையே
 எளியேன் மறந்துய்வனோ
 வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
 விளக்கும்உள் கண்இலார்க்கும்
 மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தம்புகலுவாய்
 வாதநோ யாளர்க்கும் எட்டாத முக்கணுடை
 மாமருந் துக்கமிர்தமே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

SONG 4

Like the mudpot that holds salt, my body is worn out by a life of abject poverty. I stand anguished, languishing at the outer gates of the arrogantly rich—thus did Brahma decree my accursed fate. Wretch that I am, all my ventures serving only to fill the cubit-long stomach. When am I to perform services for Your devotees? For the love of noble Tamil poetry the Lord walked step by step to the door of the damsel Paravai at Arur.¹ You, as the young green parrot that recites the *Vedas*, measured that Lord head to foot. You, lady of flourishing Thevai. O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

NOTE: 1. The reference is to Lord Siva going to Paravai, the beloved wife of Saint Sundarar, on a peace mission to settle their quarrels and Saint Sundarar singing Tamil hymns in praise of the Lord.

மீடியிட்ட வாழ்க்கையால் உப்பிட்ட கலமெனவும்
 மெய்யெலாம் உள்ளுடைந்து
 வீறிட்ட செல்வர்தந் தலைவாயில் வாசமாய்
 வேதனைக ளுறவேதனுந்
 துடியிட்ட வெவ்வினையை ஏவினான் பாவிநான்
 தொடரிட்ட தொழில்க ளெல்லாந்
 துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதுன
 தொண்டர்பணி செய்வதென்றோ
 அடியிட்ட செந்தமிழின் அருமையிட் டாரூரில்

அரிவையோர் பரவைவாயில்
 அம்மட்டும் அடியிட்டு நடைநடந் தருளடிகள்
 அடியீது முடியீதென
 வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
 வளமருவு தேவைஅரசே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

SONG 5

Perfection are You; ancient are You; auspicious are You; autonomous are You; destroyer of triune flying cities are You; triple eyed are You; heavenly Goddess are You; radiant Sankari, Siva's spouse, are You; Narani seated on the thousand-petalled lotus are You; beyond mind's conception are You; beyond attributes are You; Shakti beyond the principle of sound principle are You Whose devotees do ever chant Your name. Is it possible for me to even chant their names? Praised are You as Arani by Him who wears the konrai blossom. You gave birth to a million, million universes, yet the *Vedas* still call you a virgin, O divine peacock that has bliss form! Praised are You by Ganga Whom the corset-breasted damsels praise! You, lady of the flourishing Thevai! O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராந்தகி த்ரியம்பகிஎழில்
 புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
 புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கும்
 நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத
 நாதாந்த சத்திஎன்றுன்
 நாமமே உச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
 நானுச்ச ரிக்கவசமோ
 ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி எனப்புதழ்
 அகிலாண்ட கோடிஈன்ற
 அன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசும்
 ஆனந்த ரூபமயிலே
 வாரணியும் இருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
 வளமருவு தேவைஅரசே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

SONG 6

I know not how to sing sweet songs in praise of You! I possess not the mental maturity for my impurities to ripen. My impure body is not sturdy enough to practice yoga. Even in my dreams I don't dwell on wisdom. As for tethering my thoughts to liberation, the roguish mind hesitates mightily. What shall I do? Lust, arrogance, anger, stinginess, hatred—all conspire to consume me. If I am to accumulate riches, I must fly over the skies like an industrious bee. Will You then take me in Your vassalage? You, lady of flourishing Thevai! O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

பாகமோ பெறஉனைப் பாடஅறி யேன்மல
 பரிபாகம் வரவும்மனதில்
 பண்புமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
 பாவியேன் பாபருப
 தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
 சிந்தியேன் பேரின்பமோ
 சேரஎன் றாற்கள்ள மனதுமோ மெத்தவுஞ்
 சிந்திக்கு தென்செய்குவேன்
 மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
 முற்றுமாற் சரியமோதான்
 முறியிட் டெனைக்கொள்ளும் நிதியமோ தேடஎனின்
 மூசுவரி வண்டுபோல
 மாகமோ டவும்வல்லன் எனையாள வல்லையோ
 வளமருவு தேவைஅரசே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

SONG 7

Tightly caught in the fleshy confines of this body, accumulating karmas like a dust-gathering cobweb, I am tossed like a flaming piece of cotton wool in a tempestuous wind, robbed of all sense of direction. Heart-broken, day by day, nearing an age that is death's ally, I roam aimlessly in the land like a blind pig staggering in the village. Is this to be my lot, O lady of black tresses, who, mounting Your mighty elephant, vanquished the dark elephant of the dark God of love and won the garland of victory, driving his army, moving like a dark cloud beyond the mountain ranges? You of sword-like piercing eyes! O peacock beloved of my bull-mounted Lord! O daughter who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

தூளேறு தூசுபோல் வினையேறு மெய்யெனுந்
 தொக்கினுட் சிக்கிநாளுஞ்
 சுழலேறு காற்றினிடை அழலேறு பஞ்செனச்
 சூறையிட் டறிவைஎல்லாம்
 நாளேற நாளேற வார்த்திக மெனுங்கூற்றின்
 நட்பேற உள்ளுடைந்து
 நயனங்கள் அற்றதோர் ஊரேறு போலவே
 நானிலந் தனில் அலையவோ
 வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
 விரையேறு மாலைசூடி
 விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
 வெருட்டிய கருங்கூந்தலாய்
 வாளேறு கண்ணியே விடையேறும் எம்பிரான்
 மனதுக் கிசைந்தமயிலே
 வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

SONG 8

The devilish senses that agreeably meld with the elements, thoughts and allied demons, war, hatred and other archfiends—all these the malicious Brahma of four *Vedas* decreed so that my awareness be destroyed and my distress magnified. Will You not bless me with the artful power of Your mauna mantra that these miseries may meet their end? You, of the form of maha mantra that is of nada form! You, Who is the void of nadanta! You, the rain-laden cloud that pours so the field of noble faith may flourish! The heavenly peacock that is jnana bliss! The object supreme, beyond the ken of all contending faiths! O daughter Who was born as the apple of the Mountain King's eye! O maiden Malai Valar Kadali Uma!

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
 புந்திமுத லானபேய்கள்
 போராடு கோபாதி ராட்சசப் பேய்களென்
 போதத்தை யூழித்து
 வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
 விதித்தானிவ் வல்லலெல்லாம்
 வீழும் படிக்குனது மவுனமந் த்ராதிக்கய
 வித்தையை வியந்தருள்வையோ
 நாதவடி வாகிய மஹாமந்த்ர ரூபியே
 நாதாந்த வெட்டவெளியே
 நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
 ஞானஆ னந்தமயிலே

வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கும் உணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைரா சனுக்கிருகண் மணியாம் உதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெண்உமையே.

CANTO THIRTY-EIGHT

அகிலாண்ட நாயகி The Lady of the Universes

SONG 1

If in my way I control the mind that—like a massive elephant in musth—roams about in the chains of the radiant prana breath that incessantly circles, then could I, a poor man living here below, listen to the wise, praising, “This no man’s yoga is the true raja yoga that is dear to all three worlds.”? Is there any doubt about this? O golden swan that readily blesses Your devotees with the ecstatic fortune of worship by titled heads in authority. You Who grants the gifts of epic poesy, the power of memory to chant all four *Vedas* and the occult power to perform the eight miraculous siddhis. O You Who resides in kawai¹ praised by millions in universes vast, Akhilanda Nayaki! O my mother!

Note. 1. Refers to the town of Tiruvanaikavu, near Tiruchirappalli.

வட்ட மிட்டொளிர்சி ராண வாயுவெனு
நிகள மோடுகம னஞ்செயும்
மனமெ னும்பெரிய மத்த யானையைஎன்
வசம டக்கிடிண் மும் மண்டலத்
திட்ட முற்றவள ராச யோகமிவன்
யோக மென்றறிஞர் புகழவே
ஏழை யேனுலகில் நீடு வாழ்வன்இனி
இங்கி தற்கும்அனு மானமோ
பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்ரதர
பாக்ய மானசுப யோகமும்
பார காவிய கவித்வ நான்மறை
பராய ணஞ்செய்மதி யூகமும்
அட்ட சித்தியுந லன்ப ருக்கருள
விருது கட்டியபொன் அன்னமே
அண்ட கோடிபுகழ் காலை வாழும்அகி
லாண்ட நாயகியென் அம்மையே.

CANTO THIRTY-NINE

பெரிய நாயகி

The Lady Great

SONG 1

Like catching the wind and trapping it inside a clay pot, You confined me in this disgusting mud-pot body with nine orifices, drowning in the waters of karma. Then You filled it with rice and held it fast. What availed it that I jumped and frolicked about like frothing toddy in a leather flask? Do You, with Your grace, firmly plant and water the new seedling of jnana, guarding it from the destructive cattle of the senses and death's fire, and then distribute the harvest of Siva bhoga?¹ Will You not do this and redeem me? O lady Who gave birth to a million, million universes vast! You Who resides in Kapilai² city. O mother Periya Nayaki!

NOTE: 1. Joys of Siva consciousness. 2. Refers to Kokarnam in Pudukottah district.

காற்றைப் பிடித்துமட் கரகத் தடைத்தபடி
கன்மப் புனற்குளுறுங்
கடைகெட்ட நவவாயில் பெற்றபசு மட்கலக்
காயத்துள் எனையிருத்திச்
சோற்றைச் சுமத்திநீ பந்தித்து வைக்கத்
துருத்திக்குள் மதுஎன்னவே
துள்ளித் துடித்தென்ன பேறுபெற் றேன்அருள்
தோயநீ பாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப் பதித்ததென ஞானமாம் பயிரதனை
நாட்டிப் புலப்பட்டியும்
நமனான தீப்பூடும் அணுகாமல் முன்னின்று
நாடுசிவ போகமான
பேற்றைப் பகுத்தருளி எனையாள வல்லையோ
பெரியஅகி லாண்டகோடி
பெற்றநா யகிபெரிய கபிலைமா நகர்மருவு
பெரியநா யகியம்மையே.

.....
A youthful Tayumanavar rests in the loving embrace of his divine parent—Siva as Mother, the form called “Tayumanavar,” meaning “He who even became a mother.” In this tender vision, the Lord consoles the devotee not as a distant Deity but as a caring parent who nurtures the soul with unconditional love.

CHAPTER FIVE

The Wordless Revelation

Sivaleansclose,whisperingthewordless truth into Tayumanavar’s right ear—a moment of divine intimacy beyond thought or sound. Cantos 40 to 49 unfold in the luminous hush of mystical contact, where no philosophy or effort can reach. Each verse ends with the refrain “Shankara!”—a cry of joy and awe. These poems hover between silence and song, wonder and surrender. The Lord’s presence, more precious than life itself, becomes the saint’s only longing and deepest fulfillment.

CANTO FORTY

தந்தைதாய் Father, Mother

SONG 1

Father, mother, children, wife, family life, my body and this world—all appeared like a magic spectacle, like a dream, like a mirage, the moment the grace of the silent One dawned. What to tell of this?

தந்தைதாய் மகவுமனை வாழ்க்கை யாக்கை
சகமனைத்தும் மவுனியருள் தழைத்த போதே
இந்திரசா லங்கனவு கானல் நீராய்
இருந்ததுவே இவ்வியற்கை என்னே என்னே.

SONG 2

When I decided to surrender myself, what matters what went and what remained? You who like a mother showers grace incessantly. O cloud of bliss rising from the ocean of compassion, my Lord, say something!

என்னைநான் கொடுக்கஒருப் பட்ட காலம்
யாதிருந்தென் எதுபோய்என் என்னை நீங்கா
அன்னைபோல் அருள்பொழியுங் கருணை வாரி
ஆனந்தப் பெருமுகிலே அரசே சொல்லாய்.

SONG 3

O my King! I am a puny one who knows nothing of Your benign grace. Thus I hold Your outstretched hand with a firm and final grasp that the rescue boat of grace might ferry me to the shores of liberation.

அரசேநின் திருக்கருணை அல்லா தொன்றை
அறியாத சிறியேன்நான் அதனால் முத்திக்
கரைசேரும் படிக்குனருட் புணையைக் கூட்டுங்
கைப்பிடியே கடைப்பிடியாக் கருத்துட் கண்டேன்.

SONG 4

Here I saw myself and the grace that leaves me not. You, too, I saw. Having seen You, I blurted out. Do not on that account forsake me. I only spoke out of sheer wonder of Your rapturous grace.

கண்டேனிங் கென்னையும்என் றனையும் நீங்காக்
கருணையும்நின் றன்னையும்நான் கண்டேன் கண்டேன்

விண்டேன்என் ரெனைப்புறம்பாத் தள்ள வேண்டாம்
விண்டதுநின் அருட்களிப்பின் வியப்பா லன்றோ.

SONG 5

Alone, standing as the astounding pure void, if You call all lives to You and merge them in one inextricable mukti of unending bliss that we call God, will it diminish this play of Your manifold creation?

ஓவென்ற சுத்தவெளி யொன்றே நின்றிங்
குயிரையெல்லாம் வம்மினென உவட்டா இன்பத்
தேவென்ற நீகலந்து கலந்து முத்தி
சேர்த்தனையேல் குறைவாமோ செகவி லாசம்.

SONG 6

Gathering universes all while losing not a single atom, You put them all into an atom. Gathering atoms all, You made them into universes vast. So mighty are You! Do what You will!

செகத்தையெல்லாம் அணுவளவுஞ் சிதறா வண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பைஅணுத் திரளை எல்லாம்
மகத்துவமாப் பிரமாண்ட மாகச் செய்யும்
வல்லவா நீநினைத்த வாரே எல்லாம்.

SONG 7

My mouth moves, spewing words. My heart does not pulsate in love. My eyes do not stream with tears, sobbing for You. So stony is my heart. Will I ever see it melt for You? O You, the ripe, rich fruit of triple eyes sitting at the base of the wild banyan tree!

சொல்லாலே வாய்து டிப்பதல்லால் நெஞ்சந்
துடித்திருகண் நீரருவி சொரியத் தேம்பிக்
கல்லாலே இருந்தநெஞ்சங் கல்லால் முக்கட்
கனியெநெக் குருகிடவுங் காண்பேன் கொல்லோ.

CANTO FORTY-ONE

பெற்றவட்கே

Only to She Who Gave Birth

SONG 1

Only the woman who has delivered knows the pangs of childbirth. Will the childless know? Only those who have experienced bliss supreme will melt in tears and write in joyous anguish. Those who have not possess hearts of stone.

பெற்றவட்கே தெரியுமந்த வருத்தம் பிள்ளை
பெறாப்பேதை யறிவாளோ பேரா னந்தம்
உற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண் டாகும்
உறாதவரே கல்நெஞ்ச முடைய ராவார்.

SONG 2

To those weeping, “ahh, ahh,” and with folded hands calling, “Come, come, O Father, holy One of joy” — to them You grant grace. How will You grant clemency to the hard hearted?

ஆவாவென் றழுதுதொழுங் கைய ராகி
அப்பனே ஆனந்த அடிக ளேநீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங் கருணை எந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவதெவ் வாறு நீயே.

SONG 3

It is You Who in the thoughts of this forsaken man creates awareness through thirst and passion. If so, is there any love that I, a demon, can call my own? Lord, will You not bless me with love and more love?

நீயேஇங் கெளியேற்குந் தாக மோக
நினைவூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்த லாலே
பேயேற்குந் தனக்கெனவோர் அன்பு முண்டோ
பெம்மானே இன்னமன்பு பெருகப் பாராய்.

SONG 4

Will You not see my distresses in full, my Father? Do You not know them even before I tell them to You? Will You not appear before this miscreant? Will You not, even once, place Your flowery feet on my head again?

பாராயோ என்துயரம் எல்லாம் ஐயா
பகருமுன்னே தெரியாதோ பாவி யேன்முன்

வாராயோ இன்னமொரு காலா னாலும்
மலர்க்காலென் சென்னிமிசை வைத்தி டாயோ.

SONG 5

When will the day come that I seize hold of the feet You place on me and embrace them with my eyes, heart and hands, and planting them firmly in my heart, attain uninterrupted bliss?

வைத்திடுங்கா லைப்பிடித்துக் கண்ணின் மார்பில்
வைத்தணைத்துக் கொண்டுகையால் வளைத்துக் கட்டிச்
சித்தமிசைப் புகஇருத்திப் பிடித்துக் கொண்டு
தியக்கமற இன்பசுகஞ் சேர்வ தென்றோ.

SONG 6

I did not join the company of the low, keeping apart from them. In eagerness I wandered in search of the holy ones that seek Your feet. O Lord, You know all this, and yet You let me drown in maya. Why?

சேராமற் சிற்றினத்தைப் பிரிந்தெந் நாளுந்
திருவடிப்பே ரினத்துடனே சேரா வண்ணம்
ஆராக நான்அலைந்தேன் அரசே நீதான்
அறிந்திருந்தும் மாயையிலேன் அழுந்த வைத்தாய்.

SONG 7

My wealth, my body, my life—all three I handed to You, and accepting them You entered my heart. Is that true or false? Do explain the mystery to this lowly one that I may puzzle no more!

வைத்தபொருள் உடலாவி மூன்றும் நின்கை
வசமெனவே யான்கொடுக்க வாங்கிக் கொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்ததுதான் மெய்யோ பொய்யோ
சிறியேற்கிங் குளவுரையாய் திகையா வண்ணம்.

SONG 8

When You did not grant me the abundant ambrosia of supreme bliss, I was naturally puzzled. Instead, You begrudged me only tiny drops and left me wholly confounded. I simply ate and dressed, nothing more, like the two-legged bovine I am.

திகையாதோ எந்நாளும் பேரா னந்தத்
தெள்ளமுதம் உதவாமல் திவலை காட்டி
வகையாக அலக்கழித்தாய் உண்டு டுத்து
வாழ்ந்தேன்நான் இரண்டுகால் மாடு போலே.

SONG 9

Cattle, children, women, gold, garments, storied houses and towered mansions— will all these accompany me life after life? Is it not the house of liberation that should luminously appear before me?

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் செம்பொன் ஆடை
வைத்தகன தனமேடை மாட கூடம்
வீடுமென்பால் தொடர்ச்சியோ இடைவி டாமல்
மிக்ககதி வீடன்றோ விளங்கல் வேண்டும்.

SONG 10

You, the changeableness that appears and appears not in me. You, the instruction divine! You, the existence that is purity! You, the substance that removes impurities. You of the forehead eye that leaves me not. You of the blessed Nadanta vision.

விளங்கவெனக் குள்ளுள்ளே விளங்கா நின்ற
வேதகமே போதகமே விமல வாழ்வே
களங்கரகி தப்பொருளே யென்னை நீங்காக்
கண்ணுதலே நாதாந்தக் காட்சிப் பேறே.

SONG 11

O Nada, Nadanta void! O pure knower, knowledge and known! O excellent *Vedas*! O seed of silentness that is the finale of *Vedas*! Never leave me, I beseech You!

நாதமே நாதந்த வெளியே சுத்த
ஞாதுருவே ஞானமே ஞேய மேநல்
வேதமே வேதமுடி வான மோன
வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டி டாதே.

CANTO FORTY-TWO

கல்லாலின் Of the Wild Banyan

SONG 1

If what You taught the peerless four under the shade of the wild banyan tree is merely a gesture of Your hand, O God, is it possible to teach that by words? To do so would be to attempt crossing the raging seas, floating on a flimsy straw.

கல்லாலின் நீழல்தனில் ஒருநால் வர்க்குங்
கடவுள்நீ உணர்த்துவதுங் கைகாட் டென்றால்

சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந் தன்மை
துரும்புபற்றிக் கடல்கடக்குந் துணிபே யன்றோ.

SONG 2

“Is it not the Truth?” So claiming, all faiths in numberless millions clamored for You in their disparate ways, and You appeared before them. How can You be reached? Is there any way to know You except by Your grace?

அன்றோஆ மோஎனவுஞ் சமய கோடி
அத்தனையும் வெவ்வேறாய் அரற்ற நேரே
நின்றாயே நினைப்பெறுமா நெவ்வா றாங்கே
நின்னருள்கொண் டறிவதல்லால் நெறிவே றுண்டோ.

SONG 3

If we search the world for a path, is anything found besides You? Earth, water, fire, wind and sky—do they even exist without You? If so, are we different? O You with the heavenly damsel at Your side, speak! Say something!

நெறிபார்க்கின் நின்னையன்றி அகிலம் வேறோ
நிலநீர்தீக் கால்வானும் நீய லாத
குறியாதும் இல்லையென்றால் யாங்கள் வேறோ
கோதையொரு கூறுடையாய் கூறாய் கூறாய்.

SONG 4

Saddling me with the burden of five elements, You made me follow the devilish monkey mind, to roam about in unabating misery. Well, well, is this indeed Your magnificence?

கூறாய ஐம்பூதச் சுமையைத் தாங்கிக்
குணமிலா மனமெனும்பேய்க் குரங்கின் பின்னே
மாறாத கவலையுடன் சுழல என்னை
வைத்தனையே பரமேநின் மகிமை நன்றே.

SONG 5

Is there anything here for me, good or bad? If I could understand, a bit, the logic of Your being me, O omnipotent God, well would I live in the company of Your devotees.

நன்றெனவுந் தீதெனவும் எனக்கிங் குண்டோ
நானாகி நீயிருந்த நியாயஞ் சற்றே
இன்றெனக்கு வெளியானால் எல்லாம் வல்ல
இறைவாநின் அடியருடன் இருந்து வாழ்வேன்.

Prolific poet: Here, the artist depicts one of the fundamental concepts in Saiva Siddhanta, known in Tamil as Pati, pasu and pasam. These three represent all that exists: God, soul and world. Tayumanavar sits before a Siva Lingam, symbolizing Pati, God. Behind the saint, Siva as Ardhanarishvara cradles a devotee in His right hand, depicting pasu, the soul. In Siva's left hand is the Earth, representing the manifest world—pasam. Our sage writes intently on a palm leaf, as he did throughout his life, producing an astonishing body of sacred verses, symbolized by these sea of palm leaves at the bottom of the canvas.

.....

SONG 6

Affluence and adversity—of these the world speaks. That is an accursed net
imagination spread to lure the mind. When will You bestow on me Your benign
glance, O pervasive God, so I may tear the net, discard it and live in actionless
impassivity?

வாழ்வெனவுந் தாழ்வெனவும் இரண்டாப் பேசும்
வையகத்தார் கற்பனையாம் மயக்க மான
பாழ்வலையைக் கிழித்துதறிச் செயல்போய் வாழும்
பரமேநின் ஆனந்தப் பார்வை யெங்கே.

SONG 7

“Where, where is grace? Thus this poor fellow went abegging of Me.” So thinking, You fulfilled my wishes then and there, accepting me in Your compassionate grace. O ambrosia sweet, what anguish I underwent to have a glimpse of You!

எங்கேயெங் கேஅருளென் றெமையி ரந்தான்
ஏழையிவன் எனவுமெண்ணி யிச்சை கூரும்
அங்கேயங் கேயெளிவந் தென்னை ஆண்ட
ஆரமுதே உனைக்காண்பான் அலந்து போனேன்.

SONG 8

Lamenting over the days that went by, I wasted away all opportune days. My Lord of jnana, when will the day come that I live in constant search of Your silent wisdom?

போனநாட் கிரங்குவதே தொழிலா இங்ஙன்
பொருந்துநாள் அத்தனையும் போக்கி னேன்என்
ஞானநா யகனேநின் மோன ஞான
நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கும் நாளெந் நாளோ.

SONG 9

O nectar sweet of heart's lotus that blossoms fresh at the dawn of day! Is it because this body was wounded by the sword of wicked women's eyes that the God of death dares to come to take his toll of life?

நாள்பட்ட கமலமென்ன இதயம் மேவும்
நறுந்தேனே துன்மார்க்க நாரி மார்கண்
வாள்பட்ட காயமிந்தக் காய மென்றோ
வன்கூற்றும் உயிர்பிடிக்க வருமந் நீதி.

SONG 10

Where is justice? Where are scriptures? Where is earth? Where is heaven? Where are they that are immortal? Where is the social order that strays not? Where is the code of morals firmly laid down? And where are we, if You, the Being uncreated, choose to create yet another world?

நீதியெங்கே மறையெங்கே மண்விண் எங்கே
நித்தியராம் அவர்களெங்கே நெறிதப் பாத
சாதியெங்கே ஒழுக்கமெங்கே யாங்க ளெங்கே
தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச் சமைப்ப தானால்.

SONG 11

While it seems enough for me—the place that knows neither I nor mine—that goal is insufficient and I will never cease seeking after You and You alone, O holy, silent One!

ஆனாலும் யான்எனதிங் கற்ற எல்லை
அதுபோதும் அதுகதிதான் அல்ல வென்று
போனாலும் யான்போவன் அல்லால் மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளை நாடேன்.

SONG 12

O Being eternal, when Your fullness overwhelms all, is there birth and death? Is there awareness of the Self? Is there darkness? Is there space? Is there pain? Is there pleasure? Is there an I at all?

பொருளேநின் பூரணமே லிட்ட காலம்
போக்குவர வுண்டோதற் போத முண்டோ
இருள்தானுண் டோஅல்லால் வெளிதான் உண்டோ
இன்பமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங் குண்டோ.

SONG 13

Is there a transgressor equal to me in all Your vast creation? Is there a single one like me who wanders about this world without renouncing it a bit, even after he has realized that the body and the world are complete illusion? Kindly show me!

உண்டோநீ படைத்தவுயிர்த் திரளில் என்போல்
ஒருபாவி தேகாதி உலகம் பொய்யாக்
கண்டேயும் எள்ளளவுந் துறவு மின்றிக்
காசினிக்குள் அலைந்தவரார் காட்டாய் தேவே.

SONG 14

O Lord Whose feet have turned crimson from the adoring touch of numberless celestials! O You of triple eyes, sugarcane sweet! Having listened to the Tamil hymns¹ of the three saints² whose every word is sweeter than the one before, will you ever turn Your ears to hear the words of this blabbering fool?

NOTES

1. Collectively known as *Devaram*.
2. Saints Sambandar, Appar and Sundarar.

தேவரெலாந் தொழ்ச்சிவந்த செந்தாள் முக்கட்
செங்கரும்பே மொழிக்குமொழி தித்திப் பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செ விக் கே

மூடனேன் புலம்பியசொல் முற்று மோதான்.

SONG 15

Will the life of bliss ever be mine? You who are sweet to the wise! Devotion for Your lotus feet have I none. Oh my! Oh my! Have You not seen this poor man's tears of distress?

முற்றுமோ எனக்கினியா னந்த வாழ்வு
மூதறிவுக் கினியாய்நின் முளரித் தாளில்
பற்றுமோ சற்றுமில்லை ஐயோ ஐயோ
பாவிபடுங் கட்கலக்கம் பார்த்தி லாயோ.

SONG 16

All that is seen will be destroyed, and so, see and see not. And as you do, the Supreme Himself will in silentness instruct you. When will the day come that His gesture of truth will appear and all my sorrows will see their end?

பார்த்தனவெல் லாமழியும் அதனாற் சுட்டிப்
பாராதே பார்த்திருக்கப் பரமே மோன
மூர்த்திவடி வாயுணர்த்துங் கைகாட் டுண்மை
முற்றியென தல்லல்வினை முடிவ தென்றோ.

SONG 17

“The day You were, I was, too”—thus they say. What does that mean? They also say, “You are the Almighty that destroys all. You are the one that creates all.” How to reconcile the two?¹

NOTE: 1. This refers to an apparent conflict between advaita and dvaita which Siddhanta's synthesis reconciles by adopting a standpoint of inclusion and relativity.

என்றுளைநீ அன்றுளம்யாம் என்பதென்னை
இதுநிற்க எல்லாந்தாம் இல்லை யென்றே
பொன்றிடச்செய் வல்லவன்நீ யெமைப்ப டைக்கும்
பொற்புடையாய் என்னின்அது பொருந்தி டாதே.

SONG 18

“All the phenomenal world is illusion.” I may say this, but when will I reach jnana, form's truth? That is the day, my Lord, when my gnawing cares will forever cease.

பொருந்துசகம் அனைத்தினையும் பொய்பொய் யென்று
புகன்றபடி மெய்யென்றே போத ரூபத்
இருந்தபடி யென்றிருப்ப தன்றே யன்றோ

எம்பெருமான் யான்கவலை யெய்தாக் காலம்.

SONG 19

You are time. You are the cause that shows time's three tenses. You are the form that is neither cause nor caused. Will it be beneath You to hail me, "Come, come" and grant me Your undiminished grace?

காலமே காலமொரு மூன்றுங் காட்டுங்
காரணமே காரணகா ரியங்கள் இல்லாக்
கோலமே எனைவாவா என்று கூவிக்
குறைவறநின் அருள்கொடுத்தாற் குறைவோ சொல்லாய்.

SONG 20

O light of bliss that stands transcending all vocabularies, it is well indeed that You created me, Your slave, as a slab of stone, for it is impossible for me to merge in You while possessed of these sense organs.

சொல்லாய தொகுதியெல்லாங் கடந்து நின்ற
சொருபானந் தச்சுடரே தொண்ட னேனைக்
கல்லாகப் படைத்தாலும் மெத்த நன்றே
கரணமுடன் நான்உறவு கலக்க மாட்டேன்.

SONG 21

Those valiant souls resolute in jnana's pursuit to see You, O God, will not see the body and the senses. I alone, babbling about jnana, keep guard over this illusory body. Do You see the strangeness here?

கலங்காத நெஞ்சுடைய ஞான தீரர்
கடவுளுனைக் காணவே காய மாதி
புலம்காணார் நானொருவன் ஞானம் பேசிப்
பொய்க்கூடு காத்ததென்ன புதுமை கண்டாய்.

SONG 22

Have You not witnessed all my suffering? You have three eyes, and yet see not. Am I not a humble devotee of Your true devotees? You whom compassion never leaves, Lord of light that is perfection pure!

கண்டிலையோ யான்படும்பா டெல்லாம் மூன்று
கண்ணிருந்துந் தெரியாதோ கசிந்துள் ளன்பார்
தொண்டரடித் தொண்டனன்றோ கருணை நீங்காச்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சோதி நாதா.

SONG 23

You are the light that devours darkness. You are the spaces vast. You are the Life of life that vanquished my karma, the foe who relentlessly pursued and harassed me. Here I pine for You, pained by our separation.

சோதியாய் இருப்பிழம்பைச் சூறை யாடுந்
தூவெளியே எனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தெந் நாளும்
வாதியா நின்றவினைப் பகையை வென்ற
வாழ்வேஇங் குனைப்பிரிந்து மயங்கு கின்றேன்.

SONG 24

You showed the path beyond the reach of my mind and thus uprooted my obdurate karma. O Life of my life, what shall I do to repay You? I can only fold my hands in adoration, saying, "All, all is Your doing." What else can I do?

மயக்குறுமென் மனமணுகாப் பாதை காட்டி
வல்வினையைப் பறித்தனையேவாழ்வே நானென்
செயக்கடவேன் செயலெல்லாம் நினதே என்று
செங்கைகுவிப் பேன்அல்லாற் செயல்வே றில்லை.

SONG 25

As I probe into diverse faiths, O Lord pervasive, except that for us everything is Your play, there is ultimately no difference. All end up in the ocean of silentness, the rivers seeking their destination.

வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவில் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா.

SONG 26

O wonder of wonders! You made the microcosmic. You made me all-knowing. You made me sit impassively. O Lord, what am I here to be but bliss filled? What more can be said?

அம்மாஈ ததிசயந்தான் அன்றோ அன்றோ
அண்டநிலை யாக்கிஎன்னை அறிவாம் வண்ணஞ்
சும்மாவே இருக்கவைத்தாய் ஐயா ஆங்கே
சுகமயமாய் இருப்பதல்லாற் சொல்வான் என்னே.

SONG 27

How is it that I came to be born and to wallow in worldliness? There is nothing that is of my own doing. Why, for this poor creature, did You order karmas past and future to be?

என்னேநான் பிறந்துழல வந்த வாறிங்(கு)
எனக்கெனஓர் செயலிலையே ஏழை யேன்பால்
முன்னேசெய் வினையெனவும் பின்னே வந்து
மூளும்வினை யெனவும்வர முறையேன் எந்தாய்.

SONG 28

You are filled with maternal compassion and exceeding tenderness, and yet, not caring for me, You drove me farther and farther away. Why was this, my Lord? Does perfection know such anomalies? Do speak!

தாயான தண்ணருளை நிரம்ப வைத்துத்
தமியேனைப் புரவாமல் தள்ளித் தள்ளிப்
போயான தென்கொல்ஐயா ஏக தேசம்
பூரணத்துக் குண்டோதான் புகலல் வேண்டும்.

SONG 29

What is this enigmatic play of Yours, my Father? You made dim-witted me into a creature of consequence and then drove me through the travails of the three troublesome impurities—anava, karma and maya. Is this Your idea of compassion?

புகலரிய நின்விளையாட் டென்னை எந்தாய்
புன்மையறி ஷுடையஎன்னைப் பொருளாப் பண்ணி
இகல்விளைக்கும் மலமாயை கன்மத் தூடே
இடருறவுஞ் செய்தனையே இரக்க மீதோ.

SONG 30

Pity, patience, charity, wisdom and polite manners—these I lack. When I see the gatherings of holy ones, I habitually hide. O my Father, is this accursed heart of mine made of black metal or hard steel or dark granite?

இரக்கமொடு பொறைஈதல் அறிவா சாரம்
இல்லேன்நான் நல்லோர்கள் ஈட்டங் கண்டால்
கரக்குமியல் புடையேன்பாழ் நெஞ்சம் எந்தாய்
கருந்தாதோ வல்லுருக்கோ கரிய கல்லோ.

CANTO FORTY-THREE

பராபரக்கண்ணி

Garland for the Transcendent Supreme

SONG 1

You are the Lord that rules earth and the other elements. Of Your divine grace are they, O Paraparam!

சீராருந் தெய்வத் திருவருளாம் பூமிமுதல்
பாராதி யாண்ட பதியே பராபரமே.

SONG 2

You are the mountain of bliss standing in the vast spaces of grace. They who saw this full well saw no more births to be, O Paraparam!

கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள்கா ணாமலருள்
விண்ணூ டிருந்தஇன்ப வெற்பே பராபரமே.

SONG 3

You are the rain of compassion. All that I thought, You knew. And, knowing my thoughts, You came to my succor, O Paraparam!

சிந்தித்த எல்லாமென் சிந்தையறிந் தேயுதவ
வந்த கருணை மழையே பராபரமே.

SONG 4

You are inexhaustible ambrosia. You are the wide river overflowing with bliss. You are the sovereign Lord, O Paraparam!

ஆரா அமுதே அரசே ஆனந்தவெள்ளப்
பேராறே இன்பப் பெருக்கே பராபரமே.

SONG 5

You are the fullness of bliss, Knowledge Supreme and the despair of countless scriptures that cry, "Who shall know You?" O Paraparam!

ஆரறிவார் என்ன அனந்தமறை ஓலமிடும்
பேரறிவே இன்பப் பெருக்கே பராபரமே.

SONG 6

You are the boundless ocean of bliss that towers as effulgent light in the heart of Your silent devotees, O Paraparam!

உரையிறந்த அன்பருளத் தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறந்த இன்பக் கடலே பராபரமே.

SONG 7

You are the sweet nectar of bliss, flooding in all directions, that gushes in my heart, O Paraparam!

எத்திக்குந் தானாகி என்னிதயத் தேயூறித்
தித்திக்கும் ஆனந்தத் தேவே பராபரமே.

SONG 8

You are the amala fruit palpable in the palms of those who know the blessings of the holy grace that encompasses all eight directions along with above and below, O Paraparam!

திக்கொடுகீழ் மேலுந் திருவருளாம் பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக் கனியே பராபரமே.

SONG 9

You are the limpid awareness in my heart. You are the pearl, the coral, the pure shining gold. You are the divine intelligence, O Paraparam!

முத்தே பவளமே மொய்த்தபசும் பொற்சுடரே
சித்தேஎன் னுள்ளது தெளிவே பராபரமே.

SONG 10

You are the wonder of bliss. You are my eyes, my thoughts, my wish-fulfilling kalpaka tree. You are the vast space that fills my sight, O Paraparam!

கண்ணே கருத்தேயென் கற்பகமே கண்ணிறைந்த
விண்ணேஆ னந்த வியப்பே பராபரமே.

SONG 11

You are word, You are thought. You alone are that which affects, without affecting, those beyond thought and word, O Paraparam!

வாக்காய் மனதாய் மனவாக் கிறந்தவர்பால்
தாக்காதே தாக்குந் தனியே பராபரமே.

.....
Among the saint's deepest insights was samarasam—the harmony of various faiths. Here, his hands honor that union as two rivers, representing Vedanta and Siddhanta, merging into one golden stream, symbolizing the convergence of the two great truths he cherished.

SONG 12

You are the holy one Who came to speak the one word that made all that we saw appear as perfect emptiness, O Paraparam!

பார்த்தஇட மெல்லாம் பரவெளியாய்த் தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்ல வந்த மனுவே பராபரமே.

SONG 13

You are the King Who granted me the bliss to witness in my heart the farthest regions of heaven and earth, O Paraparam!

வானந்த மண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப் பார்க்கஎனக்(கு)
ஆனந்தம் தந்த அரசே பராபரமே.

SONG 14

You, the Lord, are the torrent of bliss that, waxing in love, came to succor my life, O Paraparam!

அன்பைப் பெருக்கிஎன தாருயிரைக் காக்கவந்த
இன்பப் பெருக்கே இறையே பராபரமே.

SONG 15

You are the finely wrought jewel, fit for the bejeweled coffer of silentness that embraces all space, O Paraparam!

வான்மெல் லாங்கொண்ட மௌனமணிப் பெட்டகத்துக்
கானபணி யான அணியே பராபரமே.

SONG 16

You are the harmony in truth sought by those who regard potsherds and precious treasures equally, O companion! O Paraparam!

ஓடும் இருநிதியும் ஒன்றாகக் கண்டவர்கள்
நாடும் பொருளான நட்பே பராபரமே.

SONG 17

You are the kindred of those holy ones who hold: "You are the thought and You are the deed, all," O Paraparam!

சித்த நினைவுஞ் செயுஞ்செயலும் நீயெனவாழ்
உத்தமர்கட் கான உறவே பராபரமே.

SONG 18

You are the lamp in the house of Vedanta which the holy beings of Bodhanta¹ hail in resounding victory, O Paraparam!

NOTE: 1. Literally, "ultimate knowing."

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசய போற்றியெனும்
வேதாந்த வீட்டில் விளக்கே பராபரமே.

SONG 19

Only to the beloved holy ones who worship the lotus feet on the path of muk-tanta¹ will the realization of Siddhanta's path come, O Paraparam!

NOTE: 1. Ultimate liberation.

முத்தாந்த வீதி முளரிதொழும் அன்பருக்கே
சித்தாந்த வீதிவருந் தேவே பராபரமே.

SONG 20

Distressed, I sought the bliss that comes by ending attachment to this carnal body as I and mine, O Paraparam!

ஈனந் தருமுடலம் என்னதுயான் என்பதற
ஆனந்தம் வேண்டி அலந்தேன் பராபரமே.

SONG 21

In intense desire I sought to stand as love embodied, bones melting and heart dissolving in devotion, O Paraparam!

என்பருகி நெஞ்சம் இளகிக் கரைந்துகரைந்து
அன்பருவாய் நிற்க அலந்தேன் பராபரமே.

SONG 22

Unless I attain bliss, my awareness purified, my vision cannot be clear. What shall I do, O Paraparam?

சுத்த அறிவாய்ச் சுகம்பொருந்தின் அல்லால்என்
சித்தந் தெளியாதேன் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 23

Unless I receive grace that diminishes not, the illusion I have will not leave me. What shall I do, O Sivam, O Paraparam?

மாறா அனுபூதி வாய்க்கின்அல்லால் என்மயக்கந்
தேறாதென் செய்வேன் சிவமே பராபரமே.

SONG 24

Unless You grant me samadhi's blissful state, knowing well my thirst, I will be ruined. What shall I do when the body falls, O Paraparam?

தாகமறிந் தின்பநிட்டை தாராயேல் ஆகெடுவேன்
தேகம் விழுந்திடினென் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 25

“O Father! My inexhaustible treasure! No more can I endure. Glory be to You”—other than adoring You thus, what can I do, O Paraparam?

அப்பாஎன் எய்ப்பில் வைப்பே ஆற்றுகிலேன்போற்றிஎன்று
செப்புவதல் லால்வேறென் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 26

The lamp of my awareness and the internal sense organs have both lost their luster. Yet have You not granted me bliss, my Lord, O Paraparam!

உற்றறியும் என்னறிவும் உட்கருவி போற்சவிமாண்
டற்றும்இன்பந் தந்திலையே ஐயா பராபரமே.

SONG 27

Unless I drink deeply of the sea of bliss that is beyond words, will my thirst ever be quenched, O Paraparam?

சொல்லால் அடங்காச் சுகக்கடலில் வாய்மடுக்கின்
அல்லால்என் தாகம் அறுமோ பராபரமே.

SONG 28

Will You not see my face just once? And seeing, end my distress? Pray, open Your mouth and speak, O Paraparam!

பாராயோ என்னைமுகம் பார்த்தொருகால் என்கவலை
தீராயோ வாய்திறந்து செப்பாய் பராபரமே.

SONG 29

Will my distress never end? Will not the waters of bliss flow into me? My Lord, O Paraparam!

ஓயாதோ என்கவலை உள்ளேஆ னந்த வெள்ளம்
பாயாதோ ஐயா பகராய் பராபரமே.

SONG 30

“Oh, oh,” wail the hearts destroyed by absence from You, like wax or treacle placed in a fire. Pray, speak, O Paraparam!

ஓகோ உனைப்பிரிந்தார் உள்ளங் கனலில்வைத்த
பாகோ மெழுகோ பகராய் பராபரமே.

SONG 31

Bartering all my keen knowledge, I waited for Your grace. Why not take pity on me, O Paraparam?

கூர்த்தஅறி வத்தனையுங் கொள்ளைகொடுத்த துன்னருளைப்
பார்த்தவன்நான் என்னைமுகம் பாராய் பராபரமே.

SONG 32

O ambrosia born of the ocean! O nectar of my eyes! I cannot bear distress any longer. Do take pity and destroy my distress, O Paraparam!

கடலமுதே தேனேயென் கண்ணே கவலை
படமுடியா தென்னைமுகம் பார்நீ பராபரமே.

SONG 33

You know my heart. You know my distress. Helpless am I. If You reject me, my anguish will be unbearable, O Paraparam!

உள்ளம் அறிவாய் உழப்பறிவாய் நான்ஏழை
தள்ளிவிடின் மெத்தத் தவிப்பேன் பராபரமே.

SONG 34

As the mother cow dotes on her calf, when will You show pity for me? O my compassionate Mother, O Paraparam!

கன்றினுக்குச் சேதா கனிந்திரங்கல் போலஎனக்
கன்றிரங்கு வாய்கருணை எந்தாய் பராபரமே.

SONG 35

Making me think, and think unthinkable thoughts, You have sorely wounded this poor heart. Enough, enough of what You have done, O Paraparam!

எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணிஎண்ணி ஏழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச் செய்ததினிப் போதும் பராபரமே.

SONG 36

Like the straw that is tossed about on the surging sea, Your slave wanders aimlessly here and there. What fault is it of his, O Paraparam?

ஆழித் துரும்பெனவே அங்குமிங்கும் உன்னடிமை
பாழில் திரிவதென்ன பாவம் பராபரமே.

SONG 37

With the little I have learned, if I prance about as though I have seen You, my own anguished heart will accuse me, "This is wrong." O Paraparam!

கற்றஅறி வால்உனைநான் கண்டவன்போற் கூத்தாடில்
குற்றமென்றென் நெஞ்சே கொதிக்கும் பராபரமே.

SONG 38

O Lord, is all my desire to see You an illusion? Speak frankly, O Paraparam!

ஐயோ உனைக்காண்பான் ஆசைகொண்ட தத்தனையும்
பொய்யோ வெளியாப் புகலாய் பராபரமே.

SONG 39

For me, wallowing in tears of distress, when will the day come when I shed tears of joy, O Paraparam?

துன்பக்கண் ணீரில் துளைந்தேற்குன் ஆனந்த
இன்பக்கண் ணீர்வருவ தெந்தாள் பராபரமே.

SONG 40

To me who holds deceit and falsehood at heart and blabbers in envious thought, will absolution ever come, O Paraparam?

வஞ்சனையும் பொய்யும்உள்ளே வைத்தழுக்கா றாயுளறும்
நெஞ்சனுக்கும் உண்டோ நெறிதான் பராபரமே.

SONG 41

I roamed about like those rid of the three tethers. What pretension! What morality! O Paraparam!

பாசம்போய் நின்றவர்போற் பாராட்டி யானாலும்
மோசம்போ னேன்நான் முறையோ பராபரமே.

.....
Tayumanavar walks through the vividly painted pillared halls of the Meenakshi Sundareswarar Temple, where in early years he was an administrator overseeing the daily pujas, processions and policies of this massive complex.

SONG 42

Good I know not. Evil I know not. Who it is that stands as “I” I know not. Innocent am I, O Paraparam!

நன்றறியேன் தீதறியேன் நானென்று நின்றவனார்
என்றறியேன் நான்ஏழை என்னே பராபரமே.

SONG 43

The distress I experience is ever new. You know nothing of this, right? Speak up, O Paraparam!

இன்றுபுதி தன்றே எளியென் படுந்துயரம்
ஒன்றும்அறி யாயோ உரையாய் பராபரமே.

SONG 44

How many the births I took, how heavy the sorrows I bore. Surely, all these are known to You, O Paraparam!

எத்தனைதான் சன்மமெடுத்த தெத்தனைநான் பட்டதுயர்
அத்தனையும் நீயறிந்த தன்றோ பராபரமே.

SONG 45

If today You pity me not, who will protect me the day death approaches, O Paraparam?

இந்தநாள் சற்றும் இரங்கிலையேற் காலன்வரும்
அந்தநாள் காக்கவல்லார் ஆர்காண் பராபரமே.

SONG 46

Will You not find a little pity and draw into Your fold this transgressor who, having gazed keenly at You, trembles in fear, O Paraparam?

உற்றுற்று நாடி உளம்மருண்ட பாவியைநீ
சற்றிரங்கி ஆளத் தகாதோ பராபரமே.

SONG 47

How does it benefit You to push me into delusive birth again—I who leaves You not even for a moment, O Paraparam?

எள்ளளவும் நினைவிட இல்லா எனையக்கில்
தள்ளுதலால் என்னபலன் சாற்றாய் பராபரமே.

SONG 48

Is it to sing, dance and praise the ways of the world that You sought me and took me into Your fold, O Paraparam?

பாடிப் படித்துலகிற் பாராட்டி நிற்பதற்கோ
தேடி யெனையடிமை சேர்த்தாய் பராபரமே.

SONG 49

Except by repeating what has been taught, what finite word can I, so helpless, utter to end my finiteness, O Paraparam?

சொன்னதைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென் சொல்லிறுதிக்
கென்னதைச் சொல்வேன் எளியேன் பராபரமே.

SONG 50

To sit in quiescence day and night, bereft of word and meaning, is my desire, O Paraparam!

சொல்லும் பொருளும்அற்றுச் சும்மா இருப்பதற்கே
அல்லும் பகலுமெனக் காசை பராபரமே.

SONG 51

Except for endearing samadhi pure, is there anything Your slave desires? Do You not know, O Paraparam?

நேச நிருவிகற்ப நிட்டையல்லால் உன்னடிமைக்
காசையுண்டோ நீயறியா தன்றே பராபரமே.

SONG 52

Despise me not. As a small fellow, much afeared am I in this world when I see distress, my Lord! O Paraparam!

துச்சனென வேண்டாஇத் தொல்லுலகில் அல்லல்கண்டால்
அச்சம் மிகவுடையேன் ஐயா பராபரமே.

SONG 53

People may be precious like the apple of the eye. But if they adore You not with folded hands, they are mere dust, and their company I cherish not, O Paraparam!

கண்ணாவா ரேனும்உனைக் கைகுவி யா ராயின் அந்த
மண்ணாவார் நட்பை மதியேன் பராபரமே.

SONG 54

To proclaim aloud to one and all, the world over, the virtue of non-killing is my intense desire, O Paraparam!

கொல்லா விரதங் குவலயமெல் லாம்ஓங்க
எல்லார்க்குஞ் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே.

SONG 55

How shall I be redeemed, my Father? Mad have I grown for Your grace. Incredibly naive am I, O Paraparam!

எத்தாற் பிழைப்பேனோ எந்தையே நின்னருட்கே
பித்தானேன் மெத்தவுநான் பேதை பராபரமே.

SONG 56

Possessed though I was of silentness that knows no spoken word, I was abandoned like an orphan without a mother, O Paraparam!

வாயினாற் பேசா மவுனத்தை வைத்திருந்துந்
தாயிலார் போல்நான் தளர்ந்தேன் பராபரமே.

SONG 57

Like an infant without a mother, I was torn by distress, despite your motherly presence in my heart, there for my eyes to see, O Paraparam!

அன்னையிலாச் சேய்ப்போல் அலக்கணுற்றேன் கண்ணார
என்னகத்தில் தாய்ப்போல் இருக்கும் பராபரமே.

SONG 58

Like fire within, my distress burns with the intensity of my thought. Thus did I suffer. Will You not take pity on me, O Paraparam?

உற்றுநினைக் கில்துயரம் உள்ளுள்ளே செந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேன் என்னைமுகம் பார்நீ பராபரமே.

SONG 59

Not listening to those who whisper to You, "This man is false," do not abandon me. You, precious apple of my eyes, O Paraparam!

பொய்யன் இவன் என்றுமெள்ளப் போதிப்பார் சொற்கேட்டுக்
கைவிடவுள் வேண்டாமென் கண்ணே பராபரமே.

SONG 60

Knowing the depth of my thoughts, knowing my yearning state, confer Your compassionate grace that I, utterly helpless, might be saved, O Paraparam!

எண்ண மறிந்தே இளைப்பறிந்தே ஏழைஉய்யும்
வண்ணந் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே.

SONG 61

Firmly fix me not outside myself. If firmly fixed within, I see all as Your loving will, O Paraparam!

நாட்டாதே யென்னையொன்றில் நாட்டி யிதமகிதங்
காட்டாதே யெல்லாம்நீ கண்டாய் பராபரமே.

SONG 62

Thinking of You, I sojourn in the fullness of Your grace. Do not confine me in a mother's womb again, O Paraparam!

உன்னைநினைந் துந்நிறைவின் உள்ளே உலாவும்என்னை
அன்னைவயிற் றின்னம்அடைக் காதே பராபரமே.

SONG 63

Grant me the boon that I may not deviate from my habit of thinking, "Your will be done." You are my life's existence, O Paraparam!

பரமுனக்கென் றெண்ணும் பழக்கமே மாறா
வரமெனக்குத் தந்தருள்ளன் வாழ்வே பராபரமே.

SONG 64

Grant me the grace to adore You and to think of You. Let me never forget this duty, O Paraparam!

வந்தித்து நின்னை மறவாக் கடனாகச்
சிந்திக்க நின்னதருள் செய்யாப் பராபரமே.

SONG 65

Grant me Your divine grace to regard all life as my life and so commiserate in compassion, O Paraparam!

எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி யிரங்கவும்நின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே.

SONG 66

Unfamiliar with the empty void, I also know not falsity. To join with Your holy devotees, countless salutations I offer You, O Paraparam!

வெட்டவெளிப் பேதையன்யான் வேறுகப டொன்றறியேன்
சிட்டருடன் சேர்அனந்த தெண்டன் பராபரமே.

SONG 67

Grant me Your benediction that I may attain yogic solitude in the space that knows neither night nor day, O Paraparam!

இரவுபக லற்றவிடத் தேகாந்த யோகம்
வரவுந் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே.

SONG 68

Don't show me maya and delude my thoughts! Do show Your feet of bliss without retreating, O Paraparam!

மால்காட்டிச் சிந்தை மயங்காமல் நின்றுசுகக்
கால்காட்டி வாங்காதே கண்டாய் பராபரமே.

SONG 69

Grant me the thought that all, all are You. Grant me the place where "I" appear not. Grant me these imperishably, O Paraparam!

எப்பொருளும் நீயெனவே எண்ணிநான் தோன்றாத
வைப்பைஅழி யாநிலையா வையாய் பராபரமே.

SONG 70

Is it easy for us to realize that to abide in quiescence is perfection without attributes, O Paraparam?

சும்மா இருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணமென்
றெம்மா லறிதற் கெளிதோ பராபரமே.

SONG 71

In front and back, from head to foot and in between, when shall I stand completely one with You? Pray, speak, O Paraparam!

முன்னொடுபின் பக்கம் முடியடிநாப் பண்ணறநின்
தன்னொடுநான் நிற்பதென்றோ சாற்றாய் பராபரமே.

SONG 72

Grant me the transcendent meditation, the way taught by the blemishless silent one, O Paraparam!

மைவ்வண்ணந் தீர்ந்த மவுனிசொன்ன தெய்வண்ணம்
அவ்வண்ணம் நிடை அருளாய் பராபரமே.

SONG 73

Without seed, does anything arise? Without consciousness, do any of us exist? Speak, O Paraparam!

வித்தன்றி யாதும் விளைவதுண்டோ நின்னருளாஞ்
சித்தன்றி யாங்களுண்டோ செப்பாய் பராபரமே.

SONG 74

Only those beloved of You who are rid of egoity and filled with knowledge divine will be enchanted by the sleep that is sleep none, O Paraparam!

ஆங்கார மற்றுன் அறிவான அன்பருக்கே
தூங்காத தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே.

SONG 75

Only those who reach Your feet, their thoughts withered and filled with divine knowledge, will enter the state of bliss, O Paraparam!

சிந்தை அவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமா நின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கே இன்பநிலை வாய்க்கும் பராபரமே.

SONG 76

Unless I am silent like the mute, without "I" and "You," will there be liberation for me, O Paraparam?

சொல்லாடா லுமரைப்போற் சொல்லிறந்து நீயாகின்
அல்லால் எனக்குமுத்தி ஆமோ பராபரமே.

SONG 77

For me, well did the silentness that is speechless germinate and shoot up. Will there be any further advancements, O Paraparam?

பேச்சாகா மோனம் பிறவா முளைத்ததென்றற்
காச்சாச்சு மேற்பயனுண் டாமோ பராபரமே.

SONG 78

The strong among Your devotees rid themselves of impurities. Tired, they slept like children in the cradle of perfection, O Paraparam!

கெட்டியென்றுன் அன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட் சேய்போல் துயின்றார் பராபரமே.

SONG 79

When Your grace is so obvious, why am I drawn to seek the obscuring malas? Is this good, O Paraparam?

காட்ட அருள்இருக்கக் காணா திருள்மலத்து
நாட்ட மெனக்குவரல் நன்றோ பராபரமே.

SONG 80

However massive the misdeed, the mother forgives all. Is not Your grace like that, O Paraparam?

எத்தன்மைக் குற்ற மியற்றிடினுந் தாய்பொறுக்கும்
அத்தன்மை நின்னருளும் அன்றோ பராபரமே.

SONG 81

However great my realization, does bliss come to me? Your form is consciousness, You are the blissful Sivam, O Paraparam!

எத்தனையோ தேர்ந்தாலும் என்னாலே இன்பமுண்டோ
சித்துருவே இன்பச் சிவமே பராபரமே.

SONG 82

You showed me earth and heaven, then You obfuscated. When will the day come that I see, eye to eye, Your unobfuscating grace, O Paraparam?

மண்ணொடுவிண் காட்டி மறைந்துமறையா அருளைக்
கண்ணொடுகண் ணாகஎன்று காண்பேன் பராபரமே.

SONG 83

Importunate, I begged of You again and again. Was it not to simply make You say, "Fear not," O Paraparam?

பஞ்சரித்து நின்னைப் பலகால் இரந்ததெல்லாம்
அஞ்ச லெனும்பொருட்டே அன்றோ பராபரமே.

SONG 84

Wheresoever I look, You are there as the Life of life. Is that not the right way, O Paraparam?

எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய்
அங்கங் கிருப்பதுநீ அன்றோ பராபரமே.

SONG 85

You stood as everything. Am I somehow different from all that? Where am I to stand to think of You? Speak, O Paraparam!

அனைத்துமாய் நின்றாயே யான்வேறோ நினை
நினைக்குமா ரெங்கே நிகழ்த்தாய் பராபரமே.

SONG 86

If all remembering and forgetting is but Your consciousness, where then is my consciousness? Speak, O Paraparam!

நின்போதத் தாலே நினைப்பு மறப்புமென்றால்
என்போதம் எங்கே இயம்பாய் பராபரமே.

SONG 87

You are the fleeting mind that remembers some things and forgets others. If I realize that You are all, where are You, O Paraparam?

ஓன்றைநினைந் தொன்றைமறந் தோடுமனம் எல்லாம்நீ
என்றறிந்தால் எங்கே இயங்கும் பராபரமே.

SONG 88

Only those with hearts as pure as the fiery, flawless diamond, who merge in the depths of Your love, will know bliss, O Paraparam!

கொழுந்தில் வயிரமெனக் கோதறவுள் என்பில்
அழுந்துமவர்க் கேசுகமுண் டாகும் பராபரமே.

SONG 89

Like the ascending shoot of the high-climbing creeper plant, the ripe alone will be encircled by Your grace, O Paraparam!

பற்றும் பயிர்க்குப் படர்கொழுந்து போற்பருவம்
பெற்றவர்க்கே நின்னருள்தான் பேறாம் பராபரமே.

சும்மா இரு
Be Still

SONG 90

Truly, jnana is appropriate for those practiced in yoga. Those who thirsted with divine love discovered yoga later, O Paraparam!

யோகியர்க்கே ஞானம் ஒழுங்காம்பே ரன்பான
தாகியரும் யோகம்முன்னே சார்ந்தோர் பராபரமே.

SONG 91

Only for those who stand day and night as divine knowledge are word and thought a burden. You know this, O Paraparam!

அல்லும் பகலும் அறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும் பொருளுஞ் சமைகாண் பராபரமே.

SONG 92

Will those who fault flower nectar as bee spittle ever pluck the tender leaves to adore You, O Paraparam?

எச்சிலென்று பூவை யிகழ்ந்தோர்க் குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங் கிள்ளப் ப்டுமோ பராபரமே.

SONG 93

To renounce so fully that the inner senses are fully subdued is perfect renunciation, my Mother, O Paraparam!

அந்தக் கரணம் அடங்கத் துறப்பதுவே
எந்தத் துறவினும்நன் றெந்தாய் பராபரமே.

SONG 94

When Self Realization dawns, does one's love go to anyone but the Lord? Speak, O Paraparam!

தன்னை அறிந்தால் தலைவன்மேற் பற்றலது
பின்னையொரு பற்றும்உண்டோ பேசாய் பராபரமே.

SONG 95

Is there a way for the holy ones, melting in love with tears swelling into rivers, to reach You, O Paraparam?

அன்பாற் கரைந்துகண்ணீர் ஆறுகண்ட புண்ணியருக்
குன்பால் வரவழிதான் உண்டோ பராபரமே.

.....
"Summa iru" was the soul-cry of Tayumanavar's songs—its meaning, simple and profound: "Be still." Here, he sits upon a red lotus, unmoving. Above him, the turbulent sea of thought rises like a storm—but he remains untouched, silent, serene, still as a mountain lake at dawn.

SONG 96

To know the Self and to stand holding grace as the sole support is the way to know You, O Paraparam!

தன்னை அறிந்தருளே தாரகமா நிற்பதுவே
உன்னை அறிதற் குபாயம் பராபரமே.

SONG 97

Will all the learning we learned bring the state of permanence? Is it not true that where all we see ends there lies the void, O Paraparam?

கற்றகலை யால்நிலைதான் காணுமோ காண்பதெல்லாம்
அற்றவிடத் தேவெளியாம் அன்றோ பராபரமே.

SONG 98

Is it possible to close the eyes and yet see things? When the heaven of Your grace envelopes, all is grace, O Paraparam!

கண்மூடிக் கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ நின்னருளாம்
விண்மூடின் எல்லாம் வெளியாம் பராபரமே.

SONG 99

If Your grace suddenly overwhelms my heart, I will seek nothing more. And bliss will be mine, O Paraparam!

நேரே நினதருளென் நெஞ்சைக் கவரின்ஒன்றும்
பாரேன் சுகமும் படைப்பேன் பராபரமே.

SONG 100

The way I seek You, the way I go through the motions to see You, is like climbing a mountain to see the sky, O Paraparam!

வான்காண வேண்டின் மலையேற லொக்கும்உன்னை
நான்காணப் பாவனைசெய் நாட்டம் பராபரமே.

SONG 101

Abandoning worldly experiences and abiding in Your grace—is there any other path than this? Speak up, O Paraparam!

வாதனைவிட் டுன்னருளின் மன்னினல்லால் வேறுமொரு
சாதனைதான் உண்டோநீ சாற்றாய் பராபரமே.

SONG 102

Is it not by holding on to Your supporting grace that the earth and sky stand together? Speak, O Paraparam!

பாரகமும் விண்ணகமும் பற்றாக நிற்பதருள்
தாரகத்தைப் பற்றியன்றோ சாற்றாய் பராபரமே.

SONG 103

“The lamp and the lamp’s bowl are not really different.” Those who make this claim will call You jiva, O Paraparam!

விளக்குந் தகளியையும் வேறென்னார் நினைந்
துளக்கமறச் சீவனென்று சொல்வார் பராபரமே.

SONG 104

Look, if You are the earth and the other elements, then You are the jiva, too, functioning from within, O Paraparam!

பாராதி நீயாப் பகர்ந்தால் அகமெனவும்
ஆராயுஞ் சீவனுநீ யாங்காண் பராபரமே.

SONG 105

Is it not by Your grace that I see falsehood as falsehood? Is not that same grace the support of my sentience, O Paraparam?

பொய்யைப்பொய் யென்றறியும் போதத்துக் காதரவுள்
மெய்யருளே அன்றோ விளம்பாய் பராபரமே.

SONG 106

Saying, “He will come,” and “I came,” they ignore this world’s transitoriness. Is the alternative to courageously declare, “This fleeting world is nonexistent,” O Paraparam?

வருவான்வந் தேன்னல்போல் மன்னியழி யுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாக இல்லையென்ற தீரம் பராபரமே.

SONG 107

Except for this mayic world, I have no attachments. Otherwise, I would stand as You, O Paraparam!

மாயா சகமிலையேல் மற்றெனக்கோர் பற்றுமிலை
நீயேநான் என்றுவந்து நிற்பேன் பராபரமே.

SONG 108

The scriptures speak of the sky and the other elements as You. Will they not assert, "I, too, am You?" Speak, O Paraparam!

வானாதி நீயெனவே வைத்தமறை என்னையும்நீ
தானாகச் சொல்லாதோ சாற்றாய் பராபரமே.

SONG 109

Your grace overflows with waters of compassionate truth as potent as the discharge of an elephant in musth. To that, I offer my false thoughts as feed, O Paraparam!

வெள்ளக் கருணைமத வேழமாம் நின்னருட்கென்
கள்ளக் கருத்தே கவளம் பராபரமே.

SONG 110

Will You bestow Your bliss only on those who, like the bee, constantly linger in the flowery bed of silentness, O Paraparam?

வண்டாய்த் துவண்டு மவுன மலரணைமேல்
கொண்டார்க்கோ இன்பங் கொடுப்பாய் பராபரமே.

SONG 111

Are You not maya, karma and anava, and all life and the intelligence that cognizes that life, O Paraparam?

மாயைமுத லாம்வினைநீ மன்னுயிர்தீ மன்னுயிர்தேர்ந்
தாயும்அறி வானதுநீ அன்றோ பராபரமே.

SONG 112

"I," "mine" and "my intelligence," are these not Yours? Speak, O Paraparam!

என்னறிவும் யானும்என தென்பதுவு மாம்இவைகள்
நின்னவையே அன்றோ நிகழ்த்தாய் பராபரமே.

SONG 113

The world will never know Your greatness. Heaven will not know. Who then will know? Am I the one to know, O Paraparam?

பாரறியா தண்டப் பரப்பறியா துன்பெருமை
யாரறிவார் நானோ அறிவேன் பராபரமே.

SONG 114

You are the totality of existence. You are beyond, and beyond that, too. Who can know You, O Paraparam?

அண்டம் அனைத்திலுமாய் அப்பாலுக் கப்பாலுங்
கொண்டநின்னை யாரறிந்து கொள்வார் பராபரமே.

SONG 115

Without peer, without superior are You. You are the heavenly cargo destined for the spherical ship of silentness that no sound pierces, O Paraparam!

ஒப்புயர்வொன் றின்றி ஒலிபுகா மோனவட்டக்
கப்பலுக்காம் வான்பொருள்நீ கண்டாய் பராபரமே.

SONG 116

Wherever You search, is there anyone so frail as I, and anyone so mighty as You, O Paraparam?

என்போல் எளியவரும் எங்கெங்கும் பார்த்தாலும்
உன்போல் வலியவரும் உண்டோ பராபரமே.

SONG 117

When closely examined, both microcosm and macrocosm are Your work. No one else could have wrought them, Lord, O Paraparam!

பார்க்கின்அண்ட பிண்டப் பரப்பனைத்தும் நின்செயலே
யார்க்குஞ் செயலிலையே ஐயா பராபரமே.

SONG 118

As the one, the many, as the form and the formless—will I ever describe You in this way, O Paraparam?

ஒன்றே பலவே உருவே அருவேயோ
என்றே அழைப்பதுன்னை என்றோ பராபரமே.

SONG 119

All that I speak is Your mantra. All that I think is Your meditation. All this I realized, O Paraparam!

செப்புவதெல் லாஞ்செபம்நான் சிந்திப்ப தெல்லாம்நின்
ஒப்பில் தியானமென ஓர்ந்தேன் பராபரமே.

SONG 120

What does it matter who stays and who goes? With Your ambrosial grace, I will be redeemed, O Siva, O Paraparam!

ஆரிருந்தேன் ஆர்போய்என் ஆரமுதாம் நின்னருளின்
சீரிருந்தால் உய்வேன் சிவமே பராபரமே.

SONG 121

Fearing birth's pangs and the deceitful God of death's torments, I sought You, my Lord, O Paraparam!

வஞ்சநமன் வாதனைக்கும் வன்பிறவி வேதனைக்கும்
அஞ்சி உனையடைந்தேன் ஐயா பராபரமே.

SONG 122

As You willed it to be, so it fell upon me. Is that not so, O Paraparam?

எந்தப் படியுன் இதயம் இருந்ததெமக்
கந்தப் படிவருவ தன்றோ பராபரமே.

SONG 123

Whatever happened, You never left me. As Life of my life, You dwelled in my thoughts, O God of grace, O Paraparam!

எந்தெந்த நாளும் எனைப்பிரியா தென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடி கொண்டஅருள் தேவே பராபரமே.

SONG 124

“Fear not, fear not.” Thus from time to time You comforted this slave's heart, O perfection! O Paraparam!

அஞ்சல் அஞ்சல் என்றடிமைக் கப்போதைக் கப்போதே
நெஞ்சில் உணர்த்தும் நிறைவே பராபரமே.

SONG 125

Who handed me over to You? I cannot describe the blessings I received by handing myself over to You, O Paraparam!

என்னையுன்றன் கைக்களித்தார் யாவரென்னை
யான்கொடுத்துப்
பின்னை யுன்னாற் பெற்றநலம் பேசேன் பராபரமே.

.....
On a rare occasion, Tayumanavar accepts the kindness of a bullock cart driver offering him a ride. Rolling along a quiet village road, the cart pauses to let a flock of white geese pass, guided by a young herder and his sister.

SONG 126

Was it to keep me as a mute one who opens not his mouth that You came as the Mother of silentness and conferred Your grace, O Paraparam?

வாய்பேசா யூமையென வைக்கவன்றோ நீமவுனத்
தாயாக வந்தருளைத் தந்தாய் பராபரமே.

SONG 127

You gave Yourself to me and prevented me from going astray. How does the merciful act of entirely accepting me profit You, my Mother dear, O Paraparam?

தன்னைத்தந் தென்னைத் தடுத்தாண்ட நின்கருணைக்
கென்னைக்கொண் டென்னபலன் எந்தாய் பராபரமே.

SONG 128

If they but recall the punishment the God of Death received when trying to seize Markandeya, what have Your devotees to fear, O Paraparam?

மார்க்கண்டர்க் காக மறலிபட்ட பாட்டைஉன்னிப்
பார்க்கின்அன் பர்க்கென்ன பயங்காண் பராபரமே.

SONG 129

You left me in the transcendental state, formless in the vacuous void. Am I competent to admire one such as You, O Paraparam?

சுட்டியுண ராமல் தூரியநிலை யாய்வெளியில்
விட்டநின்னை யானோ வியப்பேன் பராபரமே.

SONG 130

You made me perfectly still and guileless. Is not this one thing bliss enough, O Paraparam?

சூதொன்று மின்றியென்னைச் சும்மா இருக்கவைத்தாய்
ஈதொன்றும் போதாதோ இன்பம் பராபரமே.

SONG 131

You came as the silent one, never opening Your mouth, and accepted me in Your grace. Is not this one thing bliss enough, O Paraparam?

வாயொன்றும் பேசா மவுனியாய் வந்தாண்ட
தேயொன்றும் போதாதோ இன்பம் பராபரமே.

SONG 132

I was only as I was before, yet You gave myself to myself. Is not this one thing enough? Speak, O Paraparam!

என்று மிருந்தபடிக் கென்னை யெனக்களித்த
தொன்றும்போ தாதோ உரையாய் பராபரமே.

SONG 133

Looking in the eight directions, then above and below, I saw all as the empty vast, and there I saw myself, too, O Paraparam!

எண்திசைக்கீழ் மேலான எல்லாம் பெருவெளியாக்
கண்டவிடத் தென்னையும்நான் கண்டேன் பராபரமே.

SONG 134

I am mad. I am innocent. I am ignorant. Yet You, in Your grace, accepted me how many times? How many times shall I now worship You, O Paraparam?

பித்தனையே தும்மறியாப் பேதையனை ஆண் டவுனக்
கெத்தனைதான் தெண்ட னிடுவேன் பராபரமே.

SONG 135

Even a fetus in the mother's womb You nourish with food and water, O guardian angel. Who will not think of You, O Paraparam?

தாயர்கர்ப்பத் தூடன்னமுந் தண்ணீருந் தந்தருளும்
நேயவுனை யாரோ நினையார் பராபரமே.

SONG 136

Whenever my wandering mind ascends to oneness, may Your expansive grace descend, my Lord, O Paraparam!

விரிந்த மனமொடுங்கும் வேளையில்நா னாகப்
பரந்தஅருள் வாழி பதியே பராபரமே.

SONG 137

Thought disappearing, egoity disappearing, You came and rained down the waters of sweet bliss. Blessed are You, O Paraparam!

சிந்தனைபோய் நானெனல்போய்த் தேக்கஇன்ப மாமழையை
வந்து பொழிந்தனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 138

“I gave you one word and came as bliss.” Thus You, my everything, decreed, O blessed Paraparam!

தந்தேனே ஓர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனே யென்றனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 139

Will not earth and heaven come together in adoration of those who have seen Your grace with their own eyes, O Paraparam?

மண்ணும்விண்ணும் வந்து வணங்காவோ நின்னருளைக்
கண்ணுறவுட் கண்டவரைக் கண்டாற் பராபரமே.

SONG 140

The words of compassionate tapasvins, who received Your abiding grace, will follow in whatever direction You go, O Paraparam!

என்றுங் கருணைபெற்ற இன்பத் தபோதனர்சொல்
சென்றசென்ற திக்கனைத்துஞ் செல்லும் பராபரமே.

SONG 141

To sing and dance and seek You in joy—all these are the acts of Your devotees, O Paraparam!

ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்த மாகிநின்னைத்
தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பராபரமே.

SONG 142

To those who have received Your effusive grace in full, what does it matter where the sun rises? Speak, O Paraparam!

பொங்கியநின் தண்ணருளைப் புகலமாப் பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென் ஞாயி றியம்பாய் பராபரமே.

SONG 143

Like children, madmen and wraiths are the ways and deeds of jnanis of divine nature, O Paraparam!

பாலரொடு பேயர்பித்தர் பான்மையென நிற்பதுவே
சீலமிகு ஞானியர்தஞ் செய்கை பராபரமே.

SONG 144

They may eat well, dress well and go about as ordinary men. Blissful indeed is the play of jnanis, O Paraparam!

உண்டுடுத்துப் பூண்டிங் குலகத்தார் போல்திரியுந்
தொண்டர்விளை யாட்டே சுகங்காண் பராபரமே.

SONG 145

The path of vision followed by those who know neither night nor day is the same path to be followed by all, my Mother dear, O Paraparam!

கங்குல்பக லற்றதிருக் காட்சியர்கள் கண்டவழி
எங்கும் ஒருவழியே எந்தாய் பராபரமே.

SONG 146

How can they sleep who realize that the body is transient? They will incessantly seek the grace that is pure, O Paraparam!

காயநிலை அல்லவென்று காண்பார் உறங்குவரோ
துயஅருட் பற்றாத் தொடர்வார் பராபரமே.

SONG 147

Can we find words to describe anyone equal to or better than those who have irrevocably united in the supreme bliss, like salt dissolved in water, O Paraparam?

அப்பும்தப்பும்து போன்ற அயிக்யபரா னந்தர்தமக்
கொப்புவமை சொல்லவும்வாய் உண்டோ பராபரமே.

SONG 148

A bonded serf am I to all who attained purity of thought and themselves Siva became, O Paraparam!

சித்தந் தெளிந்து சிவமானோ ரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமை யான குடிநான் பராபரமே.

SONG 149

When shall I do the bidding of the holy ones who, filled with compassion, regard all lives as their own, O Paraparam?

தம்முயிர்போல் எவ்வுயிருந் தானென்று தண்ணருள்சூர்
செம்மையருக் கேவலென்று செய்வேன் பராபரமே.

SONG 150

To You Who are above heaven's heaven how do I offer worship? Speak, O Paraparam!

விண்ணுக்கும் விண்ணாகி மேவும்உனக் கியான்பூசை
பண்ணிநிற்கு மாறு பகராய் பராபரமே.

SONG 151

My heart is the temple. My thought is the incense. My love is the water for the holy bath. Draw near to receive my worship, O Paraparam!

நெஞ்சகமே கோயில் நினைவே சுகந்தம்அன்பே
மஞ்சனநீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே.

SONG 152

The holy men of lofty ways will worship You so their demonic ego and wicked ways may be sundered, O Paraparam!

கெட்டவழி ஆணவப்பேய் கீழாக மேலான
சிட்டருனைப் பூசை செய்வார் பராபரமே.

SONG 153

If, by controlling the breath, one elevates the kundalini fire from the muladhara to the cranium's lunar sphere, will the body fall, O Paraparam?

கால்பிடித்து மூலக் கனலைமதி மண்டலத்தின்
மேலெழுப்பில் தேகம் விழுமோ பராபரமே.

SONG 154

If they worship You by meditating rightly and performing the five suddhis,¹ the light supreme will dawn, O Paraparam!

NOTE: 1. The five suddhis are purification of: 1) the surrounding elements, 2) the place of worship, 3) water used in puja, 4) mantras to be chanted, 5) Linga to be worshiped.

பஞ்சசுத்தி செய்துநின்னைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சிய ஞானம் விளங்கும் பராபரமே.

SONG 155

If You make me fit to serve Your beloved devotees, the blissful state will come of itself, O Paraparam!

அன்பர்பணி செய்யஎனை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந் தெய்வதும் பராபரமே.

SONG 156

To all who proceed in the manner decreed—worshiping the image, visiting the temple and bathing in sacred waters—the holy guru will of himself come to impart the supreme word of instruction, O Paraparam!

மூர்த்திதலந் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.

SONG 157

Are not the four true stages,¹ commencing with charya, like bud, blossom, unripe fruit and ripe fruit, O Paraparam?

NOTE: 1. The reference is to the four padas, charya, kriya, yoga and jnana.

விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே.

SONG 158

Without fail the noble ones will perform penance and be liberally charitable in their quest for jnana, O Paraparam!

தானந் தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ் செய்வர்சிவ
ஞானந் தனையணைய நல்லோர் பராபரமே.

SONG 159

To the dancing devil of egoity, repeating words monotonously, when will harm come, my Mother dear, O Paraparam?

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கின்ற ஆணவப்பேய்க்
கின்னல் வருவதெந்நாள் எந்தாய் பராபரமே.

SONG 160

Is it today that the twin karmas arrive? Were they not born the day I was? How insufferable, O Paraparam!

இன்றே இருவினைவந் தேறியது நானென்றோ
அன்றே விளைந்ததன்றோ ஆற்றேன் பராபரமே.

SONG 161

If I have no thoughts apart from You, how can my past karmas come to me? Clarify, O Paraparam!

எண்ணமுந்தான் நினைவிட இல்லையென்றால் யான்முனமே
பண்ணவினை யேது பகராய் பராபரமே.

SONG 162

I know not what it is that I am. For one so innocent, is it fair that past karmas should show up? Alas! Woe is me, O Paraparam!

என்னைஇன்ன தென்றறியா ஏழைக்கும் ஆகெடுவேன்
முன்னைவினை கூடல் முறையோ பராபரமே.

SONG 163

The karmas that I in innocence perform, You monitor and add up. What is the purpose, my Lord? Kindly explain the secret, O Paraparam!

அறியாநான் செய்வினையை ஐயாநீ கூட்டுங்
குறியே தெனக்குளவு கூறாய் பராபரமே.

SONG 164

Karma, the twin disease, comes to destroy me. Why can't you just destroy it, O Paraparam?

என்னைக் கெடுக்க இசைந்த இருவினைநோய்
தன்னைக் கெடுக்கத் தகாதோ பராபரமே.

SONG 165

For the great maya that displays nothing but prowess, if "I" am not here, what can it do, O Paraparam?

வல்லமையே காட்டுகின்ற மாமாயை நானொருவன்
இல்லையெனின் எங்கே இருக்கும் பராபரமே.

SONG 166

All arises from the triple gunas. Who gave prakriti its characteristics, my Mother dear, O Paraparam?

முக்குணத்தால் எல்லாம் முளைக்கப் பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தை நல்கியதார் எந்தாய் பராபரமே.

SONG 167

No more can I endure this distress, my Lord! No more can my thoughts be assuaged. What shall I do now, O Paraparam?

ஆற்றப் படாதுதுன்பம் ஐயஎன்னால் என்மனது
தேற்றப் படாதினிஎன் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 168

Knowing not how to rein in my mind, I wandered helplessly. O my King! O Paraparam!

பூராய மாய்மனதைப் போக்கஅறி யாமல்ஐயோ
ஆராய் அலைந்தேன் அரசே பராபரமே.

SONG 169

They appear learned until passions die. They seem accomplished until siddhis arrive. But until they have acquired the skill of mind mastery, the Lord will not be theirs, O Paraparam!

சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும்
மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே.

SONG 170

Why does this accursed mind strut about like a wrestler wrangling for a fight, my Mother dear, O Paraparam?

வாதுக்கு வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் பாழ்த்தமனம்
ஏதுக்குக் கூத்தாடு தெந்தாய் பராபரமே.

SONG 171

What good will it do, O mind, if you behave like a compulsive gambler, playing again and again to exhaustion, O Paraparam?

சூதாடு வார்போல் துவண்டு துவண்டுமனம்
வாதாடின் என்னபலன் வாய்க்கும் பராபரமே.

SONG 172

This deceitful mind convulses like the monkey driven mad by a scorpion's fiery sting. You see this, O Paraparam!

கொள்ளித்தேள் கொட்டிக் குதிக்கின்ற பேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந் துள்ளுவதென் கண்டோ பராபரமே.

SONG 173

Thinking again and again of things that came and things that went, the mind wallows in pleasure and pain, O Paraparam!

வந்ததையும் போனவையும் வைத்துவைத்துப் பார்த்திருந்தால்
சிந்தை இதமகிதம் சேரும் பராபரமே.

SONG 174

Sentience is a bridge made of hair. Sense objects are a river of fire below. This I know full well, O Paraparam!

ஏறுமயிர்ப் பாலம்உணர் விந்தவிட யங்கள்நெருப்
பாறெனவும் நன்றாய் அறிந்தேன் பராபரமே.

SONG 175

Like a puppeteer, the mechanical senses move this helpless one. Was it Your intelligence that decreed this to be the way, O Paraparam?

பொறிவழியே ஏழை பொறியாய் உழல்வதுநின்
அறிவின் விதித்தவிதி ஆமோ பராபரமே.

SONG 176

When will the day come when the sharp sword of jnana is brandished, cutting asunder the bonds of pasa? Speak, O Paraparam!

பாசசா லங்கள்எலாம் பற்றுவிட ஞானவைவாள்
வீசுநாள் எந்நாள் விளம்பாய் பராபரமே.

SONG 177

“Whatever body I incarnate in, that body is good”—what is it that gave me the courage of this thought? Speak, O Paraparam!

எந்தவுட லேனும் எடுத்தவுடல் நல்லதென்று
சிந்தைசெய வந்ததிறஞ் செப்பாய் பராபரமே.

SONG 178

If the body that is false is fashioned completely of falsity, will it ever become true by calling it truth, O Paraparam?

பொய்யெல்லாம் ஒன்றாய்ப் பொருத்திவைத்த பொய்யுடலை
மெய்யென்றான் மெய்யாய் விடுமோ பராபரமே.

SONG 179

Transient as a flash of lightning is the body. Is it sensible to firmly believe in it, my Lord, and thus forget You, O Paraparam?

மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்று நம்பிஐயோ
நின்னை மறக்கை நெறியோ பராபரமே.

.....
There were neither bridges nor ferries in his day, so river crossings could be difficult. Fortunately, ropes were attached to the banks to help the strong navigate the slippery rocks and seasonally treacherous current.

SONG 180

Since the body is so transient, like a bubble in water, why is the suffering so great, O Paraparam?

நித்தியமொன் றில்லாத நீர்க்குமிழி போன்றவுடற்
கித்தனைதான் துன்பமுண்டோ என்னே பராபரமே.

SONG 181

Why do the ignorant weep, thinking the body will die? Why should anyone be fearful of death, seeing the body's daily death in sleep, O Paraparam?

தேகம்இறும் என்றுசுடர் தேம்புவதென் நித்திரையில்
ஊகமறிந் தாற்பயந்தான் உண்டோ பராபரமே.

SONG 182

When the body is torn to shreds, what burdens will be carried next? And what will follow that, O Paraparam?

ஏதைச் சுமையா எடுப்பார் எடுத்தவுடல்
சேதமுறின் யாதுபின்னே செல்லும் பராபரமே.

SONG 183

The leathery doll died, becoming a burden for four persons.¹ For whom was this life taken and why was this life taken, O Paraparam?

NOTE: 1. Four people are required to carry a corpse to the funeral pyre

தோற்பாவை நாலாட் சுமையாகுஞ் சீவனொன்றிங்
கார்ப்பால் எடுத்ததெவ ராலே பராபரமே.

SONG 184

Believing the world to be true, day by day I spent my life. So, what have I learned? O Paraparam

ஞாலத்தை மெய்யெனவே நம்பிநம்ப நாளுமென்றன்
காலத்தைப் போக்கியென்ன கண்டேன் பராபரமே.

SONG 185

The worldly life, so fleeting, is a slummy experience. If I steep myself in Your grace, it will of itself leave me, O Paraparam!

பொய்யுலக வாழ்க்கைப் புலைச்சேரி வாதனைநின்
மெய்யருளின் மூழ்கின் விடுங்காண் பராபரமே.

SONG 186

Hoping to reach heaven on a ladder of cotton rope, they plant a cotton bush.
Like this is the learning of the physical sciences and the lessons they teach, O
Paraparam!

நூலேணி விண்ணேற நூற்குப் பருத்திவைப்பார்
போலே கருவிநன்னூற் போதம் பராபரமே.

SONG 187

Like the rice made of sand that children cook is the way of arts and their learn-
ing, O Paraparam!

சின்னஞ் சிறியார்கள் செய்தமணற் சோற்றையொக்கும்
மன்னுங் கலைஞான மார்க்கம் பராபரமே.

SONG 188

Will book learning ever bring bliss? When will this bliss-obscuring conflict end?
Say something, O Paraparam!

வாசகஞா னத்தால் வருமோ சுகம்பாழ்த்த
பூசலென்று போமோ புகலாய் பராபரமே.

SONG 189

Like the parrot repeating what it hears, is it meaningful to talk without centering
thought on Your grace, O Paraparam?

கேட்டதையே சொல்லுங் கிளிபோல நின்னருளின்
நாட்டமின்றி வாய்பேசல் நன்றோ பராபரமே.

SONG 190

When the corporeal bodies of Your devotees merged in the void of grace, did
they shine with light divine, O Paraparam?

வெளியாய் அருளில் விரவும்அன்பர் தேகம்
ஒளியாய்ப் பிறங்கியதும் உண்டோ பராபரமே.

SONG 191

The holy ones may well cognize time's tenses three, but they will not reveal their
findings to the world, O Paraparam!

காலமொரு மூன்றுங் கருத்திலுணர்ந் தாலும்அதை
ஞாலந் தனக்குரையார் நல்லோர் பராபரமே.

SONG 192

Only those who have taken the vow of nonkilling are holy. What the rest are, I'm not sure, O Paraparam!

கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்மற்
றல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே.

SONG 193

Not pursuing the patterns of thought that lead to desiring things that don't exist is the way of the holy, O Paraparam!

இல்லாத காரியத்தை இச்சித்துச் சிந்தைவழிச்
செல்லாமை நல்லோர் திறங்காண் பராபரமே.

SONG 194

Whatever may come, whatever may go, those who have attained divine wisdom will never utter, "This is mine," O Paraparam!

ஏதுவந்தும் ஏதொழிந்தும் என்னதுயான் என்னார்கள்
போதநிலை கண்ட புலத்தோர் பராபரமே.

SONG 195

Even if a thousand things are said, it is wrong to consort with the monsters of ignorance and iniquity, O Paraparam!

ஆயிரஞ்சொன் னாலும் அறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடு கூடிற் பிழை காண் பராபரமே.

SONG 196

Will those rid of delusive maya ever seek it again? Undoubtedly, they will stand in the sweet state of grace, O Paraparam!

மாய மயக்கொழிந்தார் மற்றொன்றை நாடுவரோ
நேய அருள்நிலையில் நிற்பார் பராபரமே.

SONG 197

During sleep, the living body is like a dead corpse. Like that sleeper, holy renounces live without attachment, O Paraparam!

நித்திரையிற் செத்தபிணம் நேருமுடற் கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களே நல்ல துறவோர் பராபரமே.

SONG 198

Whatever the heart's state, it will melt before Your grace. Does there exist a heart too stony for that? Please answer, O Paraparam!

எந்நெஞ்ச மேனும் இரங்குமே நின்னருட்குக்
கன்னெஞ்ச சரும்உளரோ காட்டாய் பராபரமே.

SONG 199

If in knowledge dulled, I wander about without attaining bliss, will not my thoughts waver? What shall I do, O Paraparam?

மந்தஅறி வாகியின்பம் வாயா திருந்தலைந்தால்
சிந்தைமயங் காதோஎன் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 200

Searching in all directions, adoring all, my thoughts are humbled. Will You not end my wavering, O Paraparam?

தேடினென் திக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன் சிந்தைநைந்து
வாடினென் என்மயக்கம் மாற்றாய் பராபரமே.

SONG 201

Is it not for you to first remove my langour before taking me under Your dominion, my Lord, O Paraparam?

மடிமையெனும் ஒன்றை மறுத்தன்றோ என்னை
அடிமைகொளல் வேண்டும் அரசே பராபரமே.

SONG 202

“May Your blissful feet incinerate any fear of death.” You fostered that desire in me, O blessed Paraparam!

காலர்பயந் தீரஇன்பக் காற்கபய மென்றெழுந்த
மாலை வளர்த்தனையே வாழி பராபரமே.

SONG 203

I see my bubbling thoughts rising and perishing before Your grace. Nothing else do I see, O Paraparam!

நீர்ப்புற் புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால் வேறுமொன்றைப் பாரேன் பராபரமே.

SONG 204

Wherever I look, I see only my thoughts dissolving into the void, as the bubbles in water do, O Paraparam!

நீர்க்குமிழி போலென் நினைவுவெளி யாக்கரையப்
பார்க்குமிடம் எல்லாம்என் பார்வை பராபரமே.

SONG 205

Like the top that spins and stops, in eagerness I searched for You everywhere, and now I stop. What shall I do, O Paraparam?

ஆடிஓய் பம்பரம்போல் ஆசையுடன் எங்கும்உனைத்
தேடிஓய் கின்றேன்என் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 206

You are the fruit of nadanta silentness that ripens in those who hold that Vedanta and Siddhanta are not separate, O Paraparam!

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறென்னார் கண்களிக்கும்
நாதாந்த மோன நலமே பராபரமே.

SONG 207

The silentness that knows of nothing but You, the blissful, is mukti for me, O Paraparam!

ஆனந்த மானநின்னை அன்றியொன்றை உன்னாத
மோனந் தமிழேற்கு முத்தி பராபரமே.

SONG 208

If I affirm that none is greater than You in any way, then I may tell You, stop testing my thoughts, O Paraparam!

ஏதுக்கும் உன்னைவிட இல்லையென்றால் என்கருத்தைச்
சோதிக்க வேண்டாநான் சொன்னேன் பராபரமே.

SONG 209

The soul attains siddhis in the various forms of mukti.¹ Will You tell me how many they are, Mother dear, O Paraparam?

NOTE: 1. Jivanmukti (liberation while embodied), Paramukti (formless liberation), Sivamukti (formless liberation).

முத்தியிலுந் தேகமிசை மூவிதமாஞ் சித்திபெற்றார்
எத்தனைபேர் என்றுரைப்ப தெந்தாய் பராபரமே.

SONG 210

Without You, who am I? What is my mind? What is my heart? Without a mother, is there any pregnancy? Speak, O Paraparam!

நீயன்றி நானார் நினைவார்என் நெஞ்சுகமார்
தாயன்றிச் சூலுமுண்டோ சாற்றாய் பராபரமே.

SONG 211

When Sukha,¹ who was of Your very form, hailed You, You, through all nature, answered, “Why, why?” Why was that, O Paraparam?

NOTE: 1. A famous rishi who renounced the world the moment he was born.

அங்கமே நின்வடிவ மானசுகர் கூப்பிடநீ
எங்குமென் ஏனென்ற தென்னே பராபரமே.

SONG 212

If the floundering ship of the mind is engulfed and tossed about by the swirling floodwaters of Your compassionate grace, where will it end up? Pay heed, O Paraparam!

கொள்ளைவெள்ளத் தண்ணருள்மேற் கொண்டுகழித்
தார்த்திழுத்தால்
கள்ளமனக் கப்பலெங்கே காணும் பராபரமே.

SONG 213

“All learning I have mastered, and I can answer anyone.” Will bliss come from such boasting, O Paraparam?

எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ் சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையால் இன்பம் வருமோ பராபரமே.

SONG 214

When a stone is thrown, the pond's moss parts, revealing water below. The words of the good ones, when reflected upon, will reveal true jnana, O Paraparam!

கல்லெறியப் பாசி கலைந்துநன்னீர் காணும்நல்லோர்
சொல்லுணரின் ஞானம்வந்து தோன்றும் பராபரமே.

SONG 215

What fate will befall the malicious ones who criticized the ways of those who realized You, Mother dear, O Paraparam?

நின்னை யுணர்ந் தோர்கடமை நிந்தித்த பேயறிஞர்
என்ன கதிபெறுவார் எந்தாய் பராபரமே.

SONG 216

For those who are rid of “I” and “mine,” Your presence is seen wherever they look. A great God indeed You are, O Paraparam!

என்னதுயான் என்னல்அற்றோர் எங்கிருந்து பார்க்கினும்நின்
சன்னிதியாம் நீபெரியசாமி பராபரமே.

SONG 217

Carrying this heavy “rice-bag” body, holding my breath until my eyes swelled, I rambled. You know this, O Paraparam!

சோற்றுத் துருத்திச் சமைசுமப்பக் கண்பிதுங்கக்
காற்றைப் பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய் பராபரமே.

SONG 218

With him who speaks the truth I will be affectionate. With him I will be sincere in love and good cheer, O Paraparam!

உள்ளபடி யொன்றை உரைக்கின்அவர்க் குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றி அன்பாய்க் களிப்பேன் பராபரமே.

SONG 219

Were it not for the influences around me, I would not speak falsely, O Paraparam!

அடுத்தஇயல் பாகவொன்றை யான்பகர்வ தல்லால்
தொடுத்ததொன்றை யான்வேண்டிச் சொல்லேன் பராபரமே.

SONG 220

If someone speaks with vehemence, unaware of my heart’s feelings, I jump and tremble like a tender calf, O Paraparam!

உள்ளமறி யாதொருவர் ஒன்றைஉன்னிப் பேசில்ஐயோ
துள்ளியிளங் கன்றாய்த் துடிப்பேன் பராபரமே.

SONG 221

My only wish is that all should be in bliss. Nothing else do I know, O Paraparam!

எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே.

.....
Every meadow and forest became his workplace. Here, seated by a river, Tayumanavar bends over a palm leaf, scribing a devotional song while the radiant form of Lord Siva fills his inner vision, guiding each word with divine inspiration. Thus were his songs born—more received than written.

SONG 222

As munis of perfect jnana performed tapas in days of yore, so do I long for those same days now, O Paraparam!

முன்னாள்மெய்த்ஞ்ஞான முனிவர்தவம் ஈட்டுதல்போல்
இந்நாளிற் காணஎனக் கிச்சை பராபரமே.

SONG 223

Getting rid of karmas to the root and reaching the dharmic state of pure jnana is the way of Your devotees true, O Paraparam!

கன்மமென்ப தெல்லாங் கரிசறவே மெய்த்ஞ்ஞான
தன்மநிலை சார்ந்ததன்பர் தன்மை பராபரமே.

SONG 224

Without my eyes closing in sleep, You revealed Yourself through the eyes of my awareness. Effulgent light You are. Blessed are You, O Paraparam!

கண்துயிலா தென்னறிவின் கண்ணூடே காட்சிபெற
மண்டிய பேரொளிநீ வாழி பராபரமே.

SONG 225

I sought You not in terms of my egoity, and so You stood before me as the firmament of bliss. Blessed are You, O Paraparam!

நானான தன்மையென்று நாடாமல் நாடஇன்ப
வானாகி நின்றனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 226

You stood in me as the atom within atoms. You stood majestically, too, encompassing the vast universes. Blessed are You, O Paraparam!

அகத்தூ டணுவணுவாய் அண்டமெல்லாந் தானாய்
மகத்தாகி நின்றனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 227

Even in the dark chamber of the womb, You guarded me with possessive zeal. O apple of my eye! Blessed are You, O Paraparam!

காரகமாங் கர்ப்பஅறைக் கண்ணூடும் என்கண்ணே
வாரம்வைத்துக் காத்தனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 228

Those who ruled the country claimed it their own. Those who fought and died for it also claimed it theirs. What to make of this, O Paraparam?

புரந்தோர்தந் தேசமென்பார் பூமியைப்போ ராடி
இறந்தோருந் தம்மதென்பார் என்னே பராபரமே.

SONG 229

Long live the Gods all! Long live our Maunaguru! Long live his holy words! Long live all true devotees, O Paraparam!

மூர்த்தியெல்லாம் வாழியெங்கள் மோனகுரு வாழிஅருள்
வார்த்தையென்றும் வாழிஅன்பர் வாழி பராபரமே.

SONG 230

You made me attain the fullness of grace beyond the reach of word and meaning, O Paraparam!

சொல்லும் பொருளுந் தொடரா அருள்நிறைவில்
செல்லும் படிக்கருள்நீ செய்தாய் பராபரமே.

SONG 231

As of today, how many have attained countless siddhis, O Paraparam?

இற்றைவரைக் குள்ளாக எண்ணரிய சித்திமுத்தி
பெற்றவர்கள் எத்தனைபேர் பேசாய் பராபரமே.

SONG 232

Country and city and army with flying flags—in the end will they be enough, my Mother dear, O Paraparam?

நாடும் நகரும்நிசா நாட்டிய பாளயமும்
ஈடுசெயு மோமுடிவில் எந்தாய் பராபரமே.

SONG 233

The accumulated treasures, the jeweled coffers that hold them, will they accompany us on the final journey? Speak up, O Paraparam!

தேடுந் திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப் பெட்டகமும்
கூட வருந்துணையோ கூறாய் பராபரமே.

SONG 234

Those of real wealth who have not sought wealth will, like the scale in impartial hands, lead a steady, balanced life, O Paraparam!

தேடாத தேட்டினரே செங்கைத் துலாக்கோல்போல்
வாடாச் சமனிலையில் வாழ்வார் பராபரமே.

SONG 235

I stood sighing like a fiery furnace and melting into liquid. Why have You not cared to look at me? Say something, O Paraparam!

நீராய்க் கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்து நின்றேனைப்
பாராத தென்னோ பகராய் பராபரமே.

SONG 236

You Who robbed me thrice already—my wealth, life and body—kindly make up for my losses, O Paraparam!

உள்ளபொருள் ஆவி உடல்மூன்றும் அன்றேதான்
கொள்ளைகொண்ட நீயென் குறைதீர் பராபரமே.

SONG 237

“You who are immersed in this world will henceforth live in grace, your sorrows ended”—thus You declared. Blessed are You, O Paraparam!

ஆழ்ந்தாயே யிவ்வுலகில் அல்லலெல்லாந் தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயே என்றனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 238

You gave me rare blessings and inquired, “Will You come into My grace?” Blessed are You, O Paraparam!

தாரா அருளையெல்லாந் தந்தெனையும் நின்னருளின்
வாராயோ என்றனைநீ வாழி பராபரமே.

SONG 239

By virtue of Your compassionate grace, apart from yearning for You, naught else do I desire. Your grace is the witness, O Paraparam!

ஆசையுன்மீ தல்லால் அருளறிய வேறுமொன்றில்
பாசம்வையென் நின்கருணைப் பாங்காற் பராபரமே.

SONG 240

From beginning to end, You were the guru who took me as disciple. Is there any instruction apart from You? Speak, O Paraparam!

ஆதியந்த நீகுருவாய் ஆண்டதல்லால் நின்னையன்றிப்
போதனையும் உண்டோ புகலாய் பராபரமே.

SONG 241

You Yourself came and saved me and made me blissful. You, the firmament of bliss, O Paraparam!

தானாக வந்து தடுத்தாண் டெனையின்ப
வானாகச் செய்தஇன்ப வானே பராபரமே.

SONG 242

I seek the way of non-desire, but the mind seeks to roam over sea and mountain. You know this, O Paraparam!

பற்றற் றிருக்குநெறி பற்றிற் கடல்மலையுஞ்
சுற்ற நினைக்குமனஞ் சொன்னேன் பராபரமே.

SONG 243

Is not bliss for those who have learning none, listening none, desiring none and whose thoughts are quelled, O Paraparam?

படிப்பற்றுக் கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச் சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க் கன்றோ சுகங்காண் பராபரமே.

SONG 244

The bodies of those who stood as purity in the Linga form, did anyone but You elevate them? O my life, O Paraparam!

சத்தாகி நின்றோர் சடங்க ளிலிங்கமென
வைத்தாரும் உண்டோயென் வாழ்வே பராபரமே.

SONG 245

The bodies of those who attained transcendental samadhi will, like lighted camphor, blaze away, O Paraparam!

சித்த நிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தார் உடல்தீபம்
வைத்தகர்ப்பூ ரம்போல் வயங்கும் பராபரமே.

SONG 246

In days of yore, You drew me into Your grace. If You now ask me to go away, where could I go, O Paraparam?

ஆதிகா லத்தில்எனை ஆண்டனையே இப்பால்நீ
போதியெனில் எங்கேநான் போவேன் பராபரமே.

SONG 247

Do I yearn for others to extol my poetic garlands? Or do I desire the garland of golden wealth gleaming like the sun? What is it that You desire? Speak, O Paraparam!

நாவழுத்துஞ் சொல்லலரோ நாளுதிக்கும் பொன்மலரோ
தேவையுனக் கின்னதென்று செப்பாய் பராபரமே.

SONG 248

Like sugarcane syrup, like a ball of jaggery, like sugar candy, like delicious nectar, sweet are You in me, O Paraparam!

கன்னல்தரும் பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க் கற்கண்டாய்
இன்னமுதாய் என்னுள் எருந்தாய் பராபரமே.

SONG 249

O holy, pervasive intelligence, O Being Uncreated, O wonder that sacred scriptures describe, O love, O knowledge, O Paraparam!

சிற்பரமே தற்பரமே தெய்வச் சுருதிசொன்ன
அற்புதமே அன்பே அறிவே பராபரமே.

SONG 250

If You are the one that makes us know, how can they know who conquer the five senses? Speak, O Paraparam!

அறிவிப்பான் நீயென்றால் ஐம்புலன்க டந்தந்
நெறிநிற்பார் யாரே நிகழ்த்தாய் பராபரமே.

SONG 251

Is it fair that the repugnant antahkarana¹ devils should seize me and make me dance, O Paraparam?

NOTE: 1. Antahkarana is the three-fold "inner faculty"—intellect, instinct and ego (buddhi, manas and ahankara).

அந்தக் கரணமெனும் ஆகாத பேய்கள்ளனை
வந்துபிடித் தாட்ட வழக்கோ பராபரமே.

SONG 252

Consorting not with the senses five, You are the godly knowledge that serves in secret, O Sivam! O Paraparam!

ஐவரொடுங் கூடாமல் அந்தரங்க சேவைதந்த
தெய்வ அறிவே சிவமே பராபரமே.

SONG 253

Without becoming bliss that is grace, O my Lord, must I stand in darkness forever, O Paraparam?

அருளாகி நின்றசுகம் ஆகாமல் ஐயோ
இருளாகி நிற்க இயல்போ பராபரமே.

SONG 254

When all Your devotees are savoring bliss, is it right that I alone should remain in distress? Kindly explain, O Paraparam!

அன்பரெல்லாம் இன்பம் அருந்திடவும் யான்ஒருவன்
துன்புறுதல் நன்றோநீ சொல்லாய் பராபரமே.

SONG 255

Except that I constantly speak of Your compassion, my thoughts dwell on nothing else. Your will be done, O Paraparam!

சந்ததமும் நின்கருணை சாற்றுவதல் லால்வேறு
சிந்தைஅறி யேன்உன்றன் சித்தம் பராபரமே.

SONG 256

Even if, because of my constant blabbering of “I,” You abandon me, I will not leave You, O Paraparam!

நான்நான் எனக்குளறும் நாட்டத்தால் என்னைவிட்டுப்
போனாலும் உன்னைவிட்டுப் போகேன் பராபரமே.

SONG 257

Among the assembly of those who hold this body as transient, is there anyone who has not sought refuge in You? Speak, O Paraparam!

இக்காயம் பொய்யென்றோர் ஈட்டத் துனக்கபயம்
புக்காதார் உண்டோ புகலாய் பராபரமே.

SONG 258

There is a place where the Self merges in the Perfection. Life and elements all abide there in order, O Paraparam!

தானாதல் பூரணமே சாருமிடம் உண்டியிரும்
வானாதி யும்ஓழுங்காய் மன்னும் பராபரமே.

SONG 259

You are the lamp of bliss that burns so the ascending mind, like a ball of camphor, may be incinerated entirely, O Paraparam!

உன்னுமனங் கர்ப்பூர வுண்டைபோ லேகரைய
மின்னும்ஆ னந்த விளக்கே பராபரமே.

SONG 260

I have labored hard in Your service, wondering so long that even my weariness wore out. Is it fair that I am still in distress, O Paraparam?

நாட்பட் டலைந்த நடுக்கமெலாந் தீரவுனக்
காட்பட்டுந் துன்பமனக் காமோ பராபரமே.

SONG 261

You have seen the tears in my eyes, yet have not shown pity on me. Who then shall be my life's support, my Lord, O Paraparam?

பாவிபடுங் கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங் காதிருந்தால்
ஆவிக் குறுதுணையார் ஐயா பராபரமே.

SONG 262

I sought not Your perfection and failed to reach bliss. Instead, in foolishness, I sought to perfect my small self! O Paraparam!

நின்னிறைவே தாரகமாய் நின்றுசுகம் எய்தாமல்
என்னிறைவே பாவித்தேன் என்னே பராபரமே.

SONG 263

If I seek refuge in You, You are obliged to protect me. So, how can You forsake me, O Paraparam?

நின்னைச் சரண்புகுந்தால் நீகாக்கல் வேண்டுமல்லால்
என்னைப் புறம்விடுதல் என்னே பராபரமே.

.....
Tayumanavar, clad in a simple white wrap, kneels by a remote stream to wash his saffron robes, while two monkeys watch from a nearby tree—curious about the saint's life of austerity, solitude and harmony with nature.

SONG 264

If I come to You recounting my endless distresses, how is it they do not reach Your ears? Speak, O Paraparam!

மாறாத துன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தால் நின்செவியில்
ஏறாத வாரேது இயம்பாய் பராபரமே.

SONG 265

The five senses came like hunters to wreak utmost harm to my subtle knowledge. No longer can I endure them, O Paraparam!

விஞ்சுபுலப் பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ் செய்யவந்த
அஞ்சுபுல வேடருக்கும் ஆற்றேன் பராபரமே.

SONG 266

You made me the prey of the dark monster devils: lust, anger and the rest. Why is that, O Paraparam?

கன்னங் கரியநிறக் காமாதி ராட்சசப் பேய்க்
கென்னையிலக் காகவைத்த தென்னே பராபரமே.

SONG 267

To ask for the way of siddhi that the world's delusion may end, and to ask for the way to mukti for birth's repetition to end—these two are most fitting, O Paraparam!

சித்திநெறி கேட்டல் செகமயக்கஞ் சன்மமற
முத்திநெறி கேட்டல் முறைகாண் பராபரமே.

SONG 268

In what way will it come, the endless bliss that ends all thoughts, O Paraparam?

சிந்தை சிதையச் சிதையாத ஆனந்தம்
எந்தவகை யாலேவந் தெய்தும் பராபரமே.

SONG 269

“Beyond comprehension of your knowledge, however sharp, is the Lord.” Thus did the guru teach me and thus did I follow, O Paraparam!

கூர்த்தஅறி வால்அறியக் கூடா தெனக்குரவன்
தேர்த்தபடி தானே திரிந்தேன் பராபரமே.

SONG 270

How many days will it take for me to taste the perfect bliss that Your devotees are savoring? Speak, O Paraparam!

பத்த ருருந்தும் பரமசுகம் யானருந்த
எத்தனைநாள் செல்லும் இயம்பாய் பராபரமே.

SONG 271

When one has not the courage to renounce the world, is it proper to sputter boastful words of bravery, O Paraparam?

தீர்த்தி னால்துறவு சேராமல் இவ்வுலகில்
பாரத் தனம்பேசல் பண்போ பராபரமே.

SONG 272

To swallow and digest this mayic emptiness, I ventured into the vaster void that is supreme knowledge, O Paraparam!

இந்த வெளியினையுண் டேப்பமிடப் பேரறிவாத்
தந்தவெளிக் கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன் பராபரமே.

SONG 273

Without seeking You who imparts awareness, seeking only those I already know, my heart wavers. What folly, O Paraparam!

உணர்த்தும்உனை நாடா துணர்ந்தவையே நாடி
இணக்குறுமென் ஏழைமைதான் என்னை பராபரமே.

SONG 274

This world, so illusory, I held as permanent. What did I gain from this? I beseech You, say something, O Paraparam!

உண்டுபோல் இன்றாம் உலகைத் திரமெனவுள்
கொண்டுநான் பெற்றபலன் கூறாய் பராபரமே.

SONG 275

I realized all as they truly are. In that moment, I knew not where my deceptive mind went, O Paraparam!

உள்ளபடி யாதுமென உற்றுணர்ந்தேன் அக்கணமே
கள்ளமனம் போனவழி காணேன் பராபரமே.

SONG 276

If pure silentness arises within me, my thoughts are silent, my words are silent, all is silent, O Paraparam!

சித்த மவுனஞ் செயல்வாக் கெலாமவுனஞ்
சுத்த மவுனம்என்பால் தோன்றிற் பராபரமே.

SONG 277

You are the eye of compassion gleaming in the eyes of a thousand, thousand, million lives that are born, O Paraparam!

எண்ணில்பல கோடிஉயிர் எத்தனையோ அத்தனைக்குங்
கண்ணிற் கலந்தஅருட் கண்ணே பராபரமே.

SONG 278

If there is none so dear to me as You, then dear to You am I, O Paraparam!

எனக்கினியார் உன்போலும் இல்லையென்றால் யானும்
உனக்கினியா னாகா உளவேன் பராபரமே.

SONG 279

Neither microcosm nor macrocosm I saw when You in me merged as one, inside and out, O Paraparam!

அண்டபிண்டங் காணேன் அகமும் புறமும் ஒன்றாக்
கண்ட என்னை நீகலந்த காலம் பராபரமே.

SONG 280

A million, million times I have pleaded with You, yet Your heart has not melted for me. What shall I do, O Paraparam?

எத்தனையோ கோடி யெடுத்தெடுத்துச் சொன்னாலுஞ்
சித்தம் இரங்கிலைஎன் செய்வேன் பராபரமே.

SONG 281

In time long past You spoke to the holy four a word mighty and marvelous. Will that word be granted to me, O Paraparam?

அன்றந்த நால்வருக்கும் அற்புதமாய் நீயுரைத்த
தொன்றந்த வார்த்தையெனக் குண்டோ பராபரமே.

SONG 282

As father and mother, as holy guru, they speak of You. All, all is but Your glory, O Paraparam!

அப்பனென்றும் அன்னையென்றும் ஆரியனென்றும் உனையே
செப்புவதும் உன்னிலையின் சீர்காண் பராபரமே.

SONG 283

When death's men come, will strength and weight suffice as weapons to fight them off? Speak, O Paraparam!

கட்டுங் கனமும் அந்தக் காலர்வரும் போதெதிர்த்து
வெட்டுந் தளமோ விளம்பாய் பராபரமே.

SONG 284

Is it not by reaching the silent state that knows no words that Your grace, with no words to describe, comes, O Paraparam?

பேசாத மோனநிலை பெற்றன்றோ நின்னருளாம்
வாசாம கோசரந்தான் வாய்க்கும் பராபரமே.

SONG 285

Will bliss be there even if one attains learning, listening and the miraculous power of immortality? Speak, O Paraparam!

கற்றாலுங் கேட்டாலுங் காயமழி யாதசித்தி
பெற்றாலும் இன்பம் உண்டோ பேசாய் பராபரமே.

SONG 286

Like the magic blackness¹ that conceals all visible forms, is it not Your grace that reveals all the cosmos, O Paraparam?

NOTE: 1. Anjanam (literally "collyrium" or black eye-ointment) traditionally refers to both the dark makeup used to define the eyes and a mystical "Siddha" ointment believed to reveal hidden treasures buried in the earth. Tayumanavar employs it here as a metaphor for Tirodhana Shakti (Concealing Grace), which paradoxically "dissolves" or obscures the Absolute to reveal the manifold cosmos, allowing the soul to experience the world of forms..

கண்டவடி வெல்லாங் கரைக்கின்ற அஞ்சனம்போல்
அண்டமெல்லாம் நின்னருளே அன்றோ பராபரமே.

SONG 287

Nothing is of my doing. If I claim it is, a rogue am I. Everything is of Your doing. In that steady thought I stand, O Paraparam!

தன்செயலால் ஒன்றுமிலை தானென்றால் நான்பாவி
நின்செயலாய் நில்லா நினைவேன் பராபரமே.

SONG 288

Is it not when I renounce killing, thieving, drinking, lust and anger that Your grace will guide me like a beacon light on a hilltop, O Paraparam?

கொலைகளவு கட்காமங் கோபம்விட்டால் அன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருள்நான் வாய்க்கும் பராபரமே.

SONG 289

If I think the world is everything and do not realize the Self, is there any chance of knowing You, O Paraparam?

தன்னைஅறி யாதுசகந் தானாய் இருந்துவிட்டால்
உன்னை அறியஅருள் உண்டோ பராபரமே.

SONG 290

Grant me the awareness of thinking not in terms of one and two, and keep me in truth always, my Lord! O Paraparam!

ஒன்றிரண்டென் றுன்னா உணர்வுகொடுத்த துள்ளபடி
என்றும்என்னை வையாய் இறையே பராபரமே.

SONG 291

You are transcendent bliss, You are the void revealing itself to the delight of those who contemplate You, O Paraparam!

கருதும்அடி யார்கள்உளங் காணவெளி யாகுந்
துரியநிறை வான சுகமே பராபரமே.

SONG 292

When will the day come that this man of deceitful thoughts knows the greatness of grace and stands with folded hands, adoring in all directions, O Paraparam?

பொய்குவித்த நெஞ்சன்அருட் பொற்பறிந்து திக்கனைத்துங்
கைகுவித்து நிற்பதெந்தக் காலம் பராபரமே.

SONG 293

Only the experience of oneness in God, without duality's separateness, brings the state of purity. Who can say how it is, O Paraparam?

அத்துவித மான அயிக்ய அனுபவமே

சுத்தநிலை அந்நிலையார் சொல்வார் பராபரமே.

SONG 294

If a wall of mud is washed, will the mud disappear? For people in mayic illusion, however much I teach, nothing avails, my Mother beloved, O Paraparam!

வைத்த சுவரலம்பின் மண்போமோ மாயையினோர்க்
கெத்தனைபோ தித்தும்என்னாம் எந்தாய் பராபரமே.

SONG 295

Before this body fails and life ebbs away, should You not show Your grace, my darling, O Paraparam?

பூட்டற்றுத் தேகமற்றுப் போகுமுன்னே நின்னருளைக்
காட்டாத் தகாதோஎன் கண்ணே பராபரமே.

SONG 296

Those who have not separated chaff from words and have not seen life's finiteness will remain as chaff, O Paraparam!

சொல்லிற் பதர்களைந்து சொல்முடிவு காணாதார்
நெல்லிற் பதர்போல் நிற்பார் பராபரமே.

SONG 297

The man of despicable disposition, narrowed in heart by envy, will slip downward and never attain bliss, O Paraparam!

அழுக்காற்றால் நெஞ்சம் அழுங்கியபுன் மாக்கள்
இழுக்காற்றால் இன்பநலம் எய்தார் பராபரமே.

SONG 298

Will those who have attained transcendent peace, realizing the body's impermanence, ever experience lust and the other iniquities? Speak, O Paraparam!

தேகாதி பொய்யெனவே தேர்ந்தவுப சாந்தருக்கு
மோகாதி உண்டோ மொழியாய் பராபரமே.

SONG 299

When will You grant supreme knowledge to those, bereft of all sadhanas, who have not attained self-knowledge, O Paraparam?

சாதனையெல் லாம்அவிழத் தற்போதங் காட்டாதோர்
போதனைநீ நல்குவதெப் போதோ பராபரமே.

SONG 300

When will redemption come to me, so dark-hearted and full of ignorance, my Mother dear, O Paraparam?

ஒன்றுமறி யாவிருளாம் உள்ளம் படைத்தனக்
கென்று கதிவருவ தெந்தாய் பராபரமே.

SONG 301

The more I think of You, the more Your blissful knowing wells up in me, You, who stands as grace's beauty in my thoughts, O Paraparam!

சிந்திக்குந் தோறும்என்னுள் சிற்சுகமாய் ஊற்றூறிப்
புந்திக்குள் நின்றஅருள் பொற்பே பராபரமே.

SONG 302

Those who show no sympathy to those seeking their help are like dry cows that spurn the hungry calf, O Paraparam!

என்றும்அடைந் தோர்கட் கிரங்கார் குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதை காலி கதைகாண் பராபரமே.

SONG 303

Only those who have received grace—their faults diminishing, their virtues increasing—are fit for life's friendship, O Paraparam!

குற்றங் குறையக் குணமே லிடஅருளை
உற்றவரே ஆவிக் குறவாம் பராபரமே.

SONG 304

When truth can be attained by a single word, why produce numerous books and countless commentaries, O Paraparam?

ஓருரையால் வாய்க்குமுண்மைக் கோரனந்த நூல்கோடிப்
பேருரையாற் பேசில்என்ன பேறாம் பராபரமே.

SONG 305

When am I to be free from the painful tempest of religion that surrounds me, my Lord? I implore You to speak, O Paraparam!

சொல்லுஞ் சமயநெறிச் சுற்றுக்கு ளேசுழலும்
அல்லல் ஒழிவதென்றைக் கையா பராபரமே.

.....
Food was simple on the trail, but gathering wood and building a small fire could take an hour. Tayumanavar's skills for living in the open were well honed, enabling him to prepare warmth and light for the night with practiced ease.

SONG 306

Who is it that can expel the egoity that always defends what it holds to be true, O Paraparam?

பிடித்ததையே தாபிக்கும் பேராணவத்தை
அடித்துத் துரத்தவல்லார் ஆர்காண் பராபரமே.

SONG 307

Those who think of You with loving fondness will not drown in the sea of desire, O Paraparam!

நேசத்தால் நின்னை நினைக்கும் நினைவுடையார்
ஆசைக் கடலில் அழுந்தார் பராபரமே.

SONG 308

I failed to receive a word of blessing from You. Is it for this fault that I am handcuffed, even though I committed no robbery, O Paraparam?

கள்ளாது கட்டுணவுங் காரியமோ நானொருசொல்
கொள்ளாத தோடமன்றோ கூறாய் பராபரமே.

SONG 309

Only those who cling to the holy grace for support wherever they go can reach blissful reverie, O Paraparam!

சென்றவிட மெல்லாந் திருவருளே தாரகமாய்
நின்றவர்க்கே ஆனந்த நிட்டை பராபரமே.

SONG 310

You are the source of eternal bliss that knows neither lengthening nor shortening. You are the witness of phenomenal worlds all. I have come seeking You, O Paraparam!

நீட்சி குறுகல்லில்லா நித்யசுகா ரம்பசக
சாட்சியாம் உன்னைவந்து சார்ந்தேன் பராபரமே.

SONG 311

You stood as the cause of the sky and the rest of the tattvas. Why was it? When is the day You will stand as I, O Paraparam!

வானாதி தத்துவமாய் மன்னிநின்ற காரணநீ
நானாகி நிற்பதெந்த நாளோ பராபரமே.

SONG 312

Like sparks of fire igniting when twigs are rubbed together, You are the love that springs from intense seeking, O Paraparam!

காட்டத்தில் அங்கி கடையவந்தால் என்னவுன்னும்
நாட்டத்தின் ஊடுவந்த நட்பே பராபரமே.

SONG 313

In sleep we lose our consciousness, making our life an act of daily death and daily birth, O Paraparam!

நித்திரையாய்த் தானே நினைவயர்ந்தால் நித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப் பானதெங்கள் செய்கை பராபரமே.

SONG 314

Without reaching the reverie of bliss, the wandering mind teeters and falls into distress. Life's tragedy is this, O Paraparam!

இன்பநிட்டை எய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனந்
துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம் பராபரமே.

SONG 315

Those who have seen the state of true knowledge, free of falsities, have no doubts, absolutely none, my Lord! O Paraparam!

பொய்யகல மெய்யான போதநிலை கண்டோர்க்கோர்
ஐயமிலை ஐயமிலை ஐயா பராபரமே.

SONG 316

Instead of chanting mantras until I faint, will You not teach me a tantra device? O Paraparam!

மந்திரத்தை உன்னி மயங்கா தெனக்கினியோர்
தந்திரத்தை வைக்கத் தகாதோ பராபரமே.

SONG 317

As though the heavens have rained compassion, You pervade all lives, manifesting benign grace, O Mother of compassion, O Paraparam!

விண்கருணை பூத்ததென்ன மேவி உயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணை தோன்றஅருள் தாய்நீ பராபரமே.

SONG 318

He stands as the cosmic Self. If you stand one with Him, all things will unfold as you desire, O Paraparam!

தன்மயமாய் நின்றநிலை தானேதா னாகிநின்றால்
நின்மயமாய் எல்லாம் நிகழும் பராபரமே.

SONG 319

Forlorn am I, yearning for You. My heart is sorely troubled. It is Your duty to look after me and say, "Come." O Paraparam!

ஏங்கி இடையும்நெஞ்சம் ஏழையையீ வாவென்றே
பாங்குபெறச் செய்வதுன்மேற் பாரம் பராபரமே.

SONG 320

You are our overlord and we Your devout bonded vassals. What karma led us to this state? Is it the ego? Speak, O Paraparam!

ஆண்டநின்னை நீங்கா அடிமைகள்யாம் ஆணவத்தைப்
பூண்டதென்ன கன்மம் புகலாய் பராபரமே.

SONG 321

If You are everywhere, I should have reached You from where I am. Instead, why am I compelled to wander here and there, O Paraparam?

எங்கணும்நீ யென்றால் இருந்துபடி எய்தாமல்
அங்குமிங்கும் என்றலையல் ஆமோ பராபரமே.

SONG 322

Only the wine of learning have I drunk, becoming intoxicated. But did You ever offer me the wine of Your grace, O Paraparam?

கற்குமது வுண்டு களித்ததல்லால் நின்னருளில்
நிற்குமது தந்ததுண்டோ நீதான் பராபரமே.

SONG 323

Neither the microcosm nor macrocosm has seen Your form. If I but see Your devotees who have seen it, that will redeem me, O Paraparam!

அண்டபகி ரண்டம் அறியாத நின்வடிவைக்
கண்டவரைக் கண்டாற் கதியாம் பராபரமே.

SONG 324

Are You not the one who stirs the heart to its depths and then stills it to purity?
Speak, O Paraparam!

கலக்கமுற நெஞ்சைக் கலக்கித் திரும்பத்
துலக்குபவன் நீயலையோ சொல்லாய் பராபரமே.

SONG 325

If my thoughts are stilled and my deeds as well, I will live saying, “Whatever
comes, Your will be done,” O Paraparam!

சிந்தையும்என் போலச் செயலற் றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெல்லாம் நின்செயலா வாழ்வேன் பராபரமே.

SONG 326

O divine effulgence! You came as the guru to shatter all my bonds. That form I
will never forget, O Paraparam!

பந்தமெலாந் தீர்ப் பரஞ்சோதி நீகுருவாய்
வந்த வடிவை மறவேன் பராபரமே.

SONG 327

Grant me, my Lord, that blissful trance that sunders “I” and “mine” in undiffer-
entiated reality, O Paraparam!

தானந்த மான சகச நிருவிகற்ப
ஆனந்த நிட்டைஅருள் ஐயா பராபரமே.

SONG 328

You bestowed on me one word that ended my sorrows and filled me with bliss.
What shall I say about You, O Paraparam?

அல்லலெல்லாந் தீரஎனக் கானந்த மாகவொரு
சொல்லைஎன்பால் வைத்ததையென் சொல்வேன் பராபரமே.

SONG 329

Standing as knowledge divine, You dispelled my mind’s darkness and gave Your-
self to me; and I gave myself to You, O Paraparam!

சிந்தை மயக்கமறச் சின்மயமாய் நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக் கென்னையும்நான் தந்தேன் பராபரமே.

SONG 330

You came as the guru, gesturing the chinmudra. My dark maya instantly fled.
Thus I dreamed, O Paraparam!

மைகாட்டு மாயை மயக்கமற நீகுருவாய்க்
கைகாட்ட வுங்கனவு கண்டேன் பராபரமே.

SONG 331

You came and placed Your feet on my head, vanquishing the perplexities of my
thought. Thus I dreamed, O Paraparam!

மால்வைத்த சிந்தை மயக்கறஎன் சென்னிமிசைக்
கால்வைக்க வுங்கனவு கண்டேன் பராபரமே.

SONG 332

All the earthy maya perished and the infinite void appeared. Thus I dreamed, O
Paraparam!

மண்ணான மாயையெல்லாம் மாண்டுவெளி யாகஇரு
கண்ணார வுங்கனவு கண்டேன் பராபரமே.

SONG 333

With Your own hands You wiped away my tears that I might not be troubled by
worldly maya. Thus I dreamed, O Paraparam!

மண்ணீர்மை யாலே மயங்காதுன் கையால்என்
கண்ணீர் துடைக்கவும்நான் கண்டேன் பராபரமே.

SONG 334

Bereft of feeling and oblivious of the truth, this fellow is an iniquitous scound-
rel—was it thinking thus that You slowly gave up on me, O Paraparam?

உள்ள துணரா வுணர்விலிமா பாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய் பராபரமே.

SONG 335

You are all; You are that thought, too. Is there anything that is my own, my Lord,
O Paraparam?

எல்லாம் நினதுசெயல் என்றெண்ணும் எண்ணமும்நீ
அல்லால் எனக்குளதோ ஐயா பராபரமே.

SONG 336

Though I say I am rid of desires, the fascination of attachment remains. Why this blabbering bewilderment for me, O Paraparam?

பந்த மயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேன் என்றுளறும்
இந்த மயக்கம் எனக்கேன் பராபரமே.

SONG 337

Without eyes, are there sights to be seen? Even unseen, grace exists, does it not, O Paraparam?

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோ யாதினுக்கும்
ஆட்சி உனதருளே அன்றோ பராபரமே.

SONG 338

You stand as one bliss in all eight directions. Is there any place I can be apart from You, O Paraparam?

எட்டுத் திசையும் ஒன்றாய் இன்பமாய் நின்றவுன்னை
விட்டுப் பிரியவிடம் வேறோ பராபரமே.

SONG 339

Unmeasured fullness and absolute knowledge, You stand indivisibly unseparated as the Life of life. O Siva! O Paraparam!

பிரியா துயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமற வோங்குஞ்
செறிவே அறிவே சிவமே பராபரமே.

SONG 340

Whatever I say moves You not a bit. What is the mystery behind this? Will You not tell me the secret, O Paraparam?

ஏதேது சொன்னாலும் எள்ளளவும் நீயிரங்காச்
சூதே தெனக்குளவு சொல்லாய் பராபரமே.

SONG 341

I sing in sheer poetic fantasy, seeing neither tears nor distress, even in my dreams. What can I say, O Paraparam?

கற்பனையாப் பாடுகின்றேன் கண்ணீருங் கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங் காணென்என் சொல்வேன் பராபரமே.

SONG 342

May the mind, full of hard thoughts, perish! Your great, enduring love is enough for me, my Lord! O Paraparam!

வன்பொன்று நீங்கா மனதிறப்ப மாறாப்பேர்
அன்பொன்றும் போதும்எனக் கையா பராபரமே.

SONG 343

Is it too much for You to beckon me, a poor man filled with ignorance, and reveal the state of awareness, O Paraparam?

ஏதுந் தெரியா எளியேனை வாவெனநின்
போதநிலை காட்டிற் பொறாதோ பராபரமே.

SONG 344

In thoughtlessness I lost everything. Is it right that You also deny me Your grace, O Paraparam?

ஓராமல் எல்லாம் ஒழிந்தேற்குன் தெய்வஅருள்
தாரா திருக்கத் தகுமோ பராபரமே.

SONG 345

Bestow on me the jnana that mauna gives and grant me the life of unending bliss, O Paraparam!

மோனந் தருஞான மூட்டி எனக்குவட்டா
ஆனந்த வாழ்க்கை அருளாய் பராபரமே.

SONG 346

Seeing my drooping face, You protected me from drooping low. You are the perfection of growing grace, O Paraparam!

வாடுமுகங் கண்டென்னை வாடாம லேகாத்த
நீடுங் கருணை நிறைவே பராபரமே.

SONG 347

Your devotees truly adore You with their minds. Does their absorbed contemplation mean for You the death of their minds, O Paraparam?

புந்தியினால் நின்னடியைப் போற்றுகின்ற மெய்யடியார்
சிந்தையிறப் போநின் தியானம் பராபரமே.

.....
Having shaved his head in reverent penance, Tayumanavar worships Maunaguru, whose body lies on a sandalwood cremation pyre. There is loss but no sadness as the saint beholds the subtle being of his guru departing the physical plane and ascending to Siva's realm.

SONG 348

There is none equal to You in compassion. There is none equal to me in hard heartedness, O Paraparam!

உனக்குவமை யாக்கருணை உள்ளவரும் வன்மைக்
கெனக்குவமை யானவரும் இல்லை பராபரமே.

SONG 349

The mother is there, yet the child languishes. You are everywhere, yet I remain languishing, O Paraparam!

தாயிருந்தும் பிள்ளை தளர்ந்தார்போல் எவ்விடத்தும்
நீயிருந்தும் நான் தளர்ந்து நின்றேன் பராபரமே.

SONG 350

The mouth of the well was blocked. Will those whose mouth made them malevolent ever know happiness? Speak, O Paraparam!

வாயாற் கிணறுகெட்ட வாறேபோல் வாய்பேசிப்
பேயானார்க் கின்பமுண்டோ பேசாய் பராபரமே.

SONG 351

Who was it that taught this jiva to commit iniquity without fear, O Paraparam?

பாவமென்றால் ஏதும் பயமின்றிச் செய்யஇந்தச்
சீவனுக்கார் போதந் தெரித்தார் பராபரமே.

SONG 352

Grant me today the state of passionless bliss. Otherwise, this suffering is unbearable. I have given You notice, O Paraparam!

இன்ப நிருவிகற்பம் இன்றேதா அன்றெனிலோ
துன்பம் பொறுப்பரிது சொன்னேன் பராபரமே.

SONG 353

If your learning is complete, your faculties will not fall to pieces. Learning to walk in the path of grace is the proper way, O Paraparam!

கற்குநிலை கற்றால் கருவியவி ழாதருளாய்
நிற்குநிலை கற்பதுவே நீதம் பராபரமே.

SONG 354

Like smelted gold that shines lustrously, only the pure ones, purified by silent-ness, will endure no more births, O Paraparam!

காச்ச்ச் சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோல் நின்மலமாய்ப்
பேச்சற் றவரே பிறவார் பராபரமே.

SONG 355

Bereft of attachment, bereft of the mind's agitation, bereft of egoity—when will You grant me such a state, O Paraparam?

பற்றொழிந்து சிந்தைப் பதைப்பொழிந்து தானேதான்
அற்றிருப்ப தென்றைக் கமைப்பாய் பராபரமே.

SONG 356

In divine form You appeared to Saint Manikkavasagar. Will this be granted to anyone else seeking You on the guru's path? Speak up, O Paraparam!

உருவெளிதான் வாதலூர் உத்தமர்க்கல் லாலினமுங்
குருவழிநின் றார்க்குமுண்டோ கூறாய் பராபரமே.

SONG 357

To attain bodily siddhis, the fitting way is that of jivanmukti, my Lord, O Paraparam!

தேகமயா தேனுமொரு சித்திபெறச் சீவன்முத்தி
ஆகுநெறி நல்லநெறி ஐயா பராபரமே.

SONG 358

When the world sees a Jivanmuktar's motionless body, does it take it to mean he lives in bondage, O Paraparam?

உலகநெறி போற்சடலம் ஓயஉயிர் முத்தி
இலகுமெனல் பந்த இயல்பே பராபரமே.
உலகநெறி போற்சடலம் ஓயஉயிர் முத்தி
இலகுமெனல் பந்த இயல்பே பராபரமே.

SONG 359

Nothing persists without those who comprehend pervasiveness and the pervasive void. This I have full realized, O Paraparam!

பரமாப் பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லால் மற்றெவர்க்குந்
திரமேது மில்லைநன்றாய்த் தேர்ந்தேன் பராபரமே.

SONG 360

I will seek Your grace. I will dance if I attain it before seeking. Then I will rejoice, O Paraparam!

தேடுவேன் நின்னருளைத் தேடுமுன்னே யெய்தில்நடம்
ஆடுவேன் ஆனந்த மாவேன் பராபரமே.

SONG 361

When shall I see You, my heart melting, my body melting, the falsity within me melting, O Paraparam?

உள்ளங் குழைய வுடல்குழைய வுள்ளிருந்த
கள்ளங் குழையஎன்று காண்பேன் பராபரமே.

SONG 362

When accursed thoughts die and everything becomes bright like daylight, all will shine as the vast void, O Paraparam!

பட்டப் பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தை மாளின்எல்லாம்
வெட்டவெளி யாக விளங்கும் பராபரமே.

SONG 363

If my accursed mind, seeming no greater than an atom, dies, to whom can I be compared, my Lord, O Paraparam?

பார்க்கின்அணுப் போற்கிடந்த பாழ்ஞ்சிந்தை மாளின்என்னை
யார்க்குச் சரியிடலாம் ஐயா பராபரமே.

SONG 364

By songs, by love, by bhakti and service to devotees—by all these You are reachable, O Paraparam!

பாட்டுக்கோ அன்பினுக்கோ பத்திக்கோ அன்பர்தங்கள்
நீட்டுக்கெல் லாங்குறுகி நின்றாய் பராபரமே.

SONG 365

You are the seed of the fruit called mukti. You are the fertile field where sprouts the Siddhanta way, O Paraparam!

முத்தாந்த வித்தே முளைக்குநில மாயெழுந்த
சித்தாந்த மார்க்கச் சிறப்பே பராபரமே.

SONG 366

You are the void that defies imagination. You are the supreme awareness that knows no slumbering. You are the Life within my life, O Paraparam!

உன்னா வெளியாய் உறங்காத பேருணர்வாய்
என்னாவிக் குள்ளே யிருந்தாய் பராபரமே.

SONG 367

For those who have transcended all tattvas, You are knowledge supreme. You are the perfection that is eternal, liberated and pure, O Paraparam!

தத்துவமெல் லாமகன்ற தன்மையர்க்குச் சின்மயமா
நித்தமுத்த சுத்த நிறைவே பராபரமே.

SONG 368

For the blazing fires of my heart to subside, I must have within me the flooding bliss of Your flowery grace, O Paraparam!

உள்ளக் கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளே ஆனந்த
வெள்ள மலர்க்கருணை வேண்டும் பராபரமே.

SONG 369

To protect me is Your gracious duty; to stand serving You is my only duty, O Paraparam!

என்னைப் புறப்பதரு ளின்கடனாம் என்கடனாம்
நின்னிற் பணியறவே நிற்கை பராபரமே.

SONG 370

You are the noble state of grace that You bestow. You are the firmament of bliss. You are the existence transcending the mind, O Paraparam!

தானேயா நன்னிலையைத் தந்தஅருள் ஆனந்த
வானே மனாதீத வாழ்வே பராபரமே.

SONG 371

With delight my eyes saw the perfection with which You placed the Earth and the elements in order, O Paraparam!

மண்ணாதி பூதமெல்லாம் வைத்திருந்த நின்னிறைவைக்
கண்ணாரக் கண்டு களித்தேன் பராபரமே.

SONG 372

The day You taught me what ignorance is, I entered the state of grace that knows no separateness, O Paraparam!

அறியாமை ஈதென் றறிவித்த அன்றேதான்
பிறியா அருள்நிலையும் பெற்றேன் பராபரமே.

SONG 373

I choose some as bad and some as good, but You allow nothing to happen the way I choose. Why is this, O Paraparam?

தீதெனவும் நன்றெனவுந் தேர்ந்ததுநான் தேர்ந்தபடி
ஏதும் நடக்கவொட்டா தென்னே பராபரமே.

SONG 374

Your knowledge is cosmic knowledge. Only to those who have realized this do You grant liberation, O Paraparam!

கண்ட அறிவகண்டா காரமென மெய்யறிவில்
கொண்டவர்க்கே முத்தி கொடுப்பாய் பராபரமே.

SONG 375

Not pointing to my karma and egoity, You granted this slave the gift of supreme bliss, O Paraparam!

ஈறாக வல்வினைநான் என்னாமல் இன்பசுகப்
பேறாம் படிக்கடிமை பெற்றேன் பராபரமே.

SONG 376

Those who have received grace, those who have practiced silentness, will never leave You. You see this, O Paraparam!

பெற்றார் அநுபூதி பேசாத மோனநிலை
கற்றார் உனைப்பிரியார் கண்டாய் பராபரமே.

SONG 377

Like a compassionate mother You gave grace such that I neither remembered nor forgot that You are me, O Paraparam!

நீயேநான் என்று நினைப்பும் மறப்புமறத்
தாயே அனையஅருள் தந்தாய் பராபரமே.

.....
At one point in his wanderings, he stayed at Veeralimalai among siddhars, the powerful yogis known for meditative prowess, austere sadhanas and magic-making. Serpents in the trees hint at the kundalini powers for which the siddhars are renowned.

SONG 378

All agitation ceasing, I realized You. Receive my worship, my Lord, O Paraparam!

சஞ்சலமற் றெல்லாம்நீ தானென் றுணர்ந்தேன்என்
அஞ்சலியுங் கொள்ளாய் அரசே பராபரமே.

SONG 379

The men of truth, realizing the tattvas—from earth to nada—as illusory, adored You, the ocean of bliss, O Paraparam!

பூதமுதல் நாதவரை பொய்யென்ற மெய்யரெல்லாங்
காதலித்த இன்பக் கடலே பராபரமே.

SONG 380

Only when word and thought concur will I speak. When they differ, I will not, O Paraparam!

வாக்குமனம் ஒன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால் வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடைய வார்த்தை பொருந்தேன் பராபரமே.

SONG 381

Without effort, You know all. Alas! What then is the obstacle for me? Is it that I am without virtue? O Paraparam?

வன்மையின்றி எல்லாம் மதித்துணர்வாய்க் காகெடுவேன்
தன்மையொன்றுந் தோயாத் தடையோ பராபரமே.

SONG 382

Blessed be the bhaktas and siddhas, blessed be those ripe in spirituality, blessed be those who rule justly, blessed be the guru, O Paraparam!

பத்தர்சித்தர் வாழிபரி பக்குவர்கள் வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள் வாழிகுரு வாழி பராபரமே.

SONG 383

Unlearned though I am, I sought You, following the words of Your true devotees who have learned and realized, O Paraparam!

கல்லாதேன் ஆனாலுங் கற்றுணர்ந்த மெய்யடியார்
சொல்லாலே நின்னைத் தொடர்ந்தேன் பராபரமே.

SONG 384

Only to the silent one who appeared as the holy guru and granted bliss indescribable am I a group slave.¹ You know this, O Paraparam!

NOTE: 1. The system of hereditary serfdom with the entire family owing allegiance to the liege Lord.

சொல்லிறப்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச் சுகங்கொடுத்த
நல்லவர்க்கே கொத்தடிமை நான்காண் பராபரமே.

SONG 385

You are the nectar that flows sweetly through the sugarcane of silentness that is the seed of liberation, O Paraparam!

முத்திக்கு வித்தான மோனக் கரும்புவழி
தித்தித் திடவிளைந்த தேனே பராபரமே.

SONG 386

To be without sleep, to be without accursed thoughts, is that the state of pure grace? Speak, O Paraparam!

நித்திரையும் பாழ்த்த நினைவும்அற்று நிற்பதுவோ
சுத்த அருள்நிலைநீ சொல்லாய் பராபரமே.

SONG 387

The earth, the wavy ocean and everything else I saw within Your eyes, O Paraparam!

மண்ணும் மறிகடலும் மற்றுளவும் எல்லாம்உன்
கண்ணில் இருக்கவும்நான் கண்டேன் பராபரமே.

SONG 388

Confining me inside, You make me dance to the tune of the sense organs. Why this is I do not know, O Paraparam!

பூட்டிவைத்து வஞ்சப் பொறிவழியே என்றனைநீ
ஆட்டுகின்ற தேதோ அறியேன் பராபரமே.

SONG 389

In false understanding, I stood guarding this worm's nest. Is there a way out of this, O Paraparam?

பொய்யுணர்வா யிந்தப் புழுக்கூட்டைக் காத்திருந்தேன்
உய்யும் வகையும் உளதோ பராபரமே.

CANTO FORTY-FOUR

பைங்கிளிகண்ணி
Green Parrot Garland

SONG 1

Will the heavenly resplendent light, far beyond the beginning and the end, shine in my knowledge, O green parrot?

அந்தமுடன் ஆதி அளவாமல் என்னறிவில்
சுந்தரவான் சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே.

SONG 2

If you take all my woes to the Lord who dwells within my heart, will the divine light of knowledge illuminate me? Wheresoever you go, you bring joy and happiness, O green parrot!

அகமேவும் அண்ணலுக்கென் அல்லலெல்லாஞ் சொல்லிச்
சுகமான நீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே.

SONG 3

Will the knowledge-bliss of the wonder-being that is the Life of my life be bestowed on this reprobate? Speak, O green parrot!

ஆவிக்குள் ஆவிஎனும் அற்புதனார் சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங் கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே.

SONG 4

Without anyone's knowing, come and go in secret. Speak to my Lord and return, O green parrot!

ஆருமறி யாமல்எனை அந்தரங்க மாகவந்து
சேரும்படி இறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே.

SONG 5

My streaming tears have ruined my body. Why did you not foretell this, O warbling green parrot?

ஆறான கண்ணீர்க்கென் அங்கபங்க மானதையுங்
கூறாத தென்னோ குதலைமொழிப் பைங்கிளியே.

SONG 6

Even the vestments of lovers will accumulate dirt. Will the Lord give me the pure vestment of the void, O green parrot?

இன்பருள ஆடையழுக் கேறும்எமக் கண்ணல்சுத்த
அம்பரமாம் ஆடை அளிப்பானோ பைங்கிளியே.

SONG 7

Spontaneously, without thinking in terms of one and two, he spoke of the path of liberation. Speak to him that he may come, O green parrot!

உன்னாமல் ஒன்றிரண்டென் றோராமல் வீட்டுநெறி
சொன்னான் வரவும்வகை சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே.

SONG 8

Habitat he has none, name he has none, kith and kin he has none. Will he know me, O green parrot?

ஊருமிலார் பேருமிலார் உற்றார்பெற் றாருடனே
யாருமிலார் என்னை அறிவாரோ பைங்கிளியே.

SONG 9

If I look not at the world, but look for the beauty of my Lord within, will He like me then, O green parrot?

ஊறைப்பா ராமல்எனக் குள்ளகத்து நாயகனார்
சீரைப்பார்த் தாற்கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே.

SONG 10

“When will the day dawn, O my Lord?” Thus I stood in anguish night after night. Speak to Him all about this condition of mine, O green parrot!

என்று விடியும் இறைவாவோ என்றென்று
நின்றநிலை எல்லாம் நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே.

SONG 11

The One Who cannot be depicted in any book, can that divine form be pictured in my heart's book, O green parrot?

எந்தமட லூடும் எழுதா இறைவடிவைச்
சிந்தைமட லாலெழுதிச் சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே.

SONG 12

Will the valiant One, full of love, Who was the apple of my eye and then withdrew, will He return, O green parrot?

கண்ணுள்மணி போல்இன்பங் காட்டி எனைப்பிரிந்த
திண்ணியரும் இன்னம்வந்து சேர்வாரோ பைங்கிளியே.

SONG 13

Though I will not adorn myself with petalled flowers, will I ever be able to adorn the golden feet of my Lord with flowers unfading, O green parrot?

ஏடார் மலர்கூடேன் எம்பெருமான் பொன்னடியாம்
வாடா மலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே.

SONG 14

Why idols? Why flower garlands? Will the holy ones who hold hearts' devotion as the supreme adoration ever accept this wicked me, O green parrot?

கல்லேன் மலரேன் கனிந்தஅன்பே பூசைஎன்ற
நல்லோர்பொல் லாஎனையும் நாடுவரோ பைங்கிளியே.

SONG 15

“See the graceful state of the Creator and be rid of anxiety.” Thus did the holy one say. Will I be with him again who spoke thus, O green parrot?

கண்டதனைக் கண்டு கலக்கந் தவிரெனவே
விண்டபெரு மானையும்நான் மேவுவனோ பைங்கிளியே.

SONG 16

Will I pine and waste my days never seeing, in heart's rapture, the sight unseen, O green parrot?

காணாத காட்சி கருத்துவந்து காணாமல்
வீணாள் கழித்து மெலிவேனோ பைங்கிளியே.

SONG 17

Even as the magnet draws the iron, will my King of Grace draw me to Him, O green parrot?

காந்தம் இரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தா லென்னஅருள்
வேந்தன் எமைஇழுத்து மேவுவனோ பைங்கிளியே.

SONG 18

You witnessed how I yearned for love. When my Lord comes, will I experience bliss, O green parrot?

காதலால் வாடினதுங் கண்டனையே எம்மிறைவர்
போதரவா யின்பம் புசிப்பேனோ பைங்கிளியே.

SONG 19

Nearing not the sincere devotees, listening not to the truth they teach and, like the straying bull, receiving many a beating—will bliss ever come to such a one as this, O green parrot?

கிட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப் பலவடிகொள்
பட்டிக்கும் இன்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே.

SONG 20

Close to the heart, He will come close to embrace me—or so I thought. But He is hardhearted. Why love such a one, O green parrot?

கிட்டிராய் நெஞ்சிற் கிளர்வார் தழுவஎன்றால்
நெட்டிர ராவர்அவர் நேசமென்னோ பைங்கிளியே.

SONG 21

Neither parts nor attributes has He. Will He of such nature embrace me that my troubles may forever cease, O green parrot?

கூறுங் குணமுமில்லாக் கொள்கையினார் என்கவலை
ஆறும்படிக்கும் அணைவாரோ பைங்கிளியே.

SONG 22

Young and innocent am I, yet He dominated my thoughts—He, my Lord. Will I be left forlorn, O green parrot?

சின்னஞ் சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந் தார்இறைவர்
தன்னந் தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளியே.

SONG 23

My holy guru dispelled my dark thoughts and came to accept me in his service. Will his grace be granted to me, O green parrot?

சிந்தை மருவித் தெளிவித் தெனையாள
வந்தகுரு நாதன்அருள் வாய்க்குமோ பைங்கிளியே.

SONG 24

His blissful form is beyond words, He, my Lord supreme. Will I ever be locked in His embrace day and night, O green parrot?

சொல்லிறந்து நின்ற சுகரூபப் பெம்மானை
அல்லும் பகலும் அணைவேனோ பைங்கிளியே.

SONG 25

Will it take long for me to attain Self-Realization, and for the downward-facing Lord¹ to impart the truth of bliss, O green parrot?

NOTE: 1. Reference is to Lord Sadasiva. Adhomukha is His sixth face, looking down on creation from above, imparting jnana.

தற்போதத் தாலே தலைகீழ் தாகஐயன்
நற்போத இன்புவர நாட்செலுமோ பைங்கிளியே.

SONG 26

When I finally knew myself, why did my peerless Lord run and hide without approaching me, O green parrot?

தன்னை அறியுந் தருணந் தனிற்றலைவர்
என்னையணை யாதவண்ணம் எங்கொளித்தார் பைங்கிளியே.

SONG 27

Utterly unbearable are His acts of tender love. Having showered them on me, He left me for another, O green parrot!

தாங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தெனைவிட் டின்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந் தார்இறைக்குப் பண்போசொல் பைங்கிளியே.

SONG 28

If I stop hopping around like a monkey and stand still before the Lord, immobile as a painting, will He think of me, O green parrot?

தாவியதோர் மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டே அண்ணலிடத்
தோவியம்போல் நிற்கின்றனை உள்சுவரோ பைங்கிளியே.

SONG 29

Will I end this unending cycle of being born again and again by seizing hold of my Lord and not entering this world again, O green parrot?

தீராக் கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டங் கென்னைஇனிப்
பாரேறா தாண்டாணைப் பற்றுவனோ பைங்கிளியே.

SONG 30

What will come of just sleeping and waking? Unless I cognize the way of sleeping and not-sleeping, I will have attained nothing truly fruitful, O green parrot!

தூங்கிவிழித் தென்னபலன் தூங்காமல் தூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டால் அன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே.

SONG 31

Will I ever see the end of my troubles and sorrows and attain limitless bliss, O green parrot?

தொல்லைக் கவலை தொலைத்துத் தொலையாத
எல்லைஇலா இன்பமயம் எய்துவனோ பைங்கிளியே.

SONG 32

All the good souls, devout of heart, joined the Lord and attained bliss. But I, possessed of a hard heart, missed the life eternal, O green parrot!

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லாம் நாதரைச்சேர்ந் தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத் தாலேநான் வாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே.

SONG 33

If I seek him eagerly, He does not come to me. If I sit quietly, He comes. How to comprehend His ways, O green parrot?

நானே கருதின்வர நாடாரசும் மாஇருந்தால்
தானே அணைவரவர் தன்மைஎன்னோ பைங்கிளியே.

SONG 34

When aware of this body, a mere bubble, I remain bewildered, not knowing how to attain the eternal, O green parrot!

நீர்க்குமிழி போன்றவுடல் நிற்கையிலே சாசுவதஞ்
சேர்க்கஅறி யாமல் திகைப்பேனோ பைங்கிளியே.

SONG 35

In the heart's recesses He lives. If I think of Him as outside me, He will not join me. He is without guile. What is the way out, O green parrot?

நெஞ்சகத்தில் வாழ்வார் நினைக்கின்வே நென்றணையார்
வஞ்சகத்தார் அல்லரவர் மார்க்கமென்னோ பைங்கிளியே.

SONG 36

With signets of faiths several disappearing, my Lord, wisdom's signet, remains under the wild banyan tree. Will I ever reach Him, O green parrot?

பன்முத் திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல் லாலடிவாழ்
சின்முத் திரைஅரசைச் சேர்வேனோ பைங்கிளியே.

SONG 37

As you fly over the green landscape, I too flew in search. Pray convey my heart's desires to my Lord and return, O green parrot!

பச்சைகண்ட நாட்டிற் பறக்கும்உனைப் போற்பறந்தேன்
இச்சைஎல்லாம் அண்ணற் கியம்பிவா பைங்கிளியே.

SONG 38

I minded not the sorrows that pasha brings, but I cannot bear the agony that this love for my Lord brings, O green parrot!

பாசபந்தஞ் செய்ததுன்பம் பாராமல் எம்மிறைவர்
ஆசைதந்த துன்பமதற் காற்றேன்நான் பைங்கிளியே.

SONG 39

Giving up all desires for the world, I sought to reach the Lord. Kindly tell Him all the details and return quickly, O green parrot!

பாராசை அற்றிறையைப் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
பூராய மெல்லாம் புகன்றுவா பைங்கிளியே.

SONG 40

In the days of my maiden innocence, He followed me and tested my ripeness. Will that Lord now be one with me, O green parrot?

பேதைப் பருவத்தே பின்தொடர்ந்தென் பக்குவமுஞ்
சோதித்த அண்ணல்வந்து தோய்வாரோ பைங்கிளியே.

SONG 41

Like you who seeks the green crop, I sought the ripe red crop,¹ entwined by the green creeper,² from which blossomed all the worlds—and stood bewildered, O green parrot!

NOTES: 1. Siva. 2. Sakti.

பைம்பயிரை நாடும்உன்போற் பார்பூத்த பைங்கொடிசேர்

.....
After the Great Departure of Maunaguru, Tayumanavar assumes spiritual leadership of the monastery. He becomes the guide and teacher of his guru's disciples, carrying forward the tradition of inner silence, devotion and Self Realization.

செம்பயிரை நாடித் திகைத்தேன்நான் பைங்கிளியே.

SONG 42

What is gained by lamenting in this unreal body? Fly to my Lord's true body and there speak and return, O green parrot!

பொய்க்கூடு கொண்டு புலம்புவனோ எம்மிறைவர்
மெய்க்கூடு சென்று விளம்பிவா பைங்கிளியே.

SONG 43

I seek not to engage in useless works. Will my Lord, taking note of this, grant me real works to do and with me unite, O green parrot?

பொய்ப்பணிவேண் டேனைப் பொருட்படுத்தி அண்ணலென்பால்
மெய்ப்பணியுந் தந்தொருகால் மேவுவனோ பைங்கிளியே.

SONG 44

The earth sleeps, heaven sleeps and all else, too, sleeps. But because of my love for the Lord, my eyes know no sleep, O green parrot!

மண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கும் மற்றுளள லாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேன் எம்மிறைவர் காதலாற் பைங்கிளியே.

SONG 45

To end my limitless passions, will my Lord take me home to the vast void, O green parrot?

மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந் தீரஎன்னை
வெட்டவெளி வீட்டில்அண்ணல் மேவுவனோ பைங்கிளியே.

SONG 46

He made me grow. He made my love for Him grow. Then my Lord left me alone in the desert of many faiths. What did I do wrong, O green parrot?

மாலைவளர்ந் தென்னை வளர்த்திறைவர் பன்னெறியாம்
பாலைவனத் தில்விட்ட பாவமென்னோ பைங்கிளியே.

SONG 47

Numerous are the medicines to cure the body's ailments. But did my Lord give any medicine to cure love's ailments, O green parrot?

மெய்யில்நோய் மாற்றவுழ்தம் மெத்தவுண்டெம் அண்ணல்தந்த
மையல்நோய் தீர்க்க மருந்தும்உண்டோ பைங்கிளியே.

SONG 48

Five hues you have. For nothing you suffered in a prison-cage. Fly off and convey to Him this sinner's famished condition and return to me, O green parrot!

மேவுபஞ்ச வண்ணமுற்றாய் வீண்சிறையால் அல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்ச வண்ணம் பகர்ந்துவா பைங்கிளியே.

SONG 49

He lorded over me, not letting me open my mouth. If you speak frankly to Him, the truth may be revealed, O green parrot!

வாய்திறவா வண்ணமெனை வைத்தாண்டார்க் கென்துயரை
நீதிறவாச் சொல்லின் நிசமாங்காண் பைங்கிளியே.

SONG 50

Will I ever see Him who by a hand gesture disclosed the bliss of silentness that never diminishes, O green parrot?

வாட்டாப் படாத மவுனஇன்பங் கையாலே
காட்டிக் கொடுத்தானைக் காண்பேனோ பைங்கிளியே.

SONG 51

Go to the silent One whose unique visits grant grace, and tell of my intense yearning, O green parrot!

வாரா வரவாக வந்தருளும் மோனருக்கென்
பேராசை எல்லாம்போய்ப் பேசிவா பைங்கிளியே.

SONG 52

Did you see how my sweet love for the Lord turned the celestials' ambrosia as bitter as neem in me, O green parrot?

விண்ணவர்தம் பாலமுதம் வேப்பங்கா யாகஎன்பால்
பண்ணியதெம் அண்ணல்மயல் பார்த்தாயோ பைங்கிளியே.

SONG 53

Like the air that merges inseparably with the sky, will I ever merge in the grace of His glance, O green parrot?

விண்ணுள் வளியடங்கி வேறற்ற தென்னஅருள்
கண்ணுள் அடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே.

SONG 54

When all of them were placed on the moonlit roof terrace, why was I placed in this mud-hovel body, O green parrot?

விண்ணார் நிலவுதவழ் மேடையிலெல் லாருமுற
மண்ணான வீட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்கிளியே.

SONG 55

Since my bounteous Lord, hiding within my heart, knows all my guiles, what can I say, O green parrot?

உள்ளத்தி னுள்ளே ஒளித்திருந்தென் கள்ளமெல்லாம்
வள்ளல்அறிந் தால்எனக்கு வாயுமுண்டோ பைங்கிளியே.

SONG 56

Before I shed this mortal coil, will I embrace to my heart's content the Lord of my life, O green parrot?

ஆகத்தை நீக்குமுன்னே ஆவித் துணைவரைநான்
தாகத்தின் வண்ணந் தழுவனோ பைங்கிளியே.

SONG 57

He Who knows Himself, He Who is jnana's master, will He come, O green parrot?

தானே சுபாவந் தலைப்படநின் றானஞான
வானோ னவரும் வருவாரோ பைங்கிளியே.

SONG 58

What is the secret behind it that this sly lover, instead of speaking with a gesture of hand, crept silently into my heart, O green parrot?

கள்ளத் தலைவரவர் கைகாட்டிப் பேசாமல்
உள்ளத்தில் வந்த உபாயமென்னோ பைங்கிளியே.

CANTO FORTY-FIVE

எந்நாள்கண்ணி

When Will the Day Come, My Darling?

Part 1: Invocation to God

தெய்வ வணக்கம்

SONG 1

When is the day to be that I see Him dancing, the cloud-throated One with matted locks from which the Ganga flows and the crescent moon gleams?

நீர்பூத்த வேணி நிலவெறிப்ப மனறாடுங்
கார்பூத்த கண்டனையான் காணுநாள் எந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I, like a bee buzzing around my gem-like flower in the golden hall,¹ crave the sweet nectar, just as eyes are drawn to beauty?

NOTE: 1. Golden hall refers to chitsabha, the hall of consciousness, in the Chidambaram Siva temple. It can esoterically be taken to mean the topmost chakra.

பொன்னாரும் மன்றுள்மணிப் பூவைவிழி வண்டுசுற்றும்
என்னா ரமுதின்நலன் இச்சிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I adore His raised foot that sunders the bonds of my impurities and releases me into the void?

நீக்கிமலக் கட்டறுத்து நேரே வெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந் தானைத் தொழுதிடிநாள் எந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that the divine glance of the benign face, fragrant with camphor, will purge my flaws and destroy the seeds of birth?

கருமுகங்காட் டாமல்என்றுங் கர்ப்பூரம் வீசந்
திருமுகமே நோக்கித் திருக்கறுப்ப தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I seek the refuge of the hand gesturing “fear not” to those who dread as poison the passion of damsels with fish-like eyes?

வெஞ்சே லெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சக் கஞ்சினரை
அஞ்சேல் எனுங்கைக் கபயமென்ப தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I seek the feet of the great Parashakti who stands uniquely in all six faiths?

ஆறு சமயத்தும் அதுவதுவாய் நின்றிலங்கும்
வீறு பரைதிருத்தாள் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I see Her who, half green and half red in hue,¹ lovingly gave birth to this world?

NOTE: 1. Shakti is green, and Siva is red.

பச்சைநிற மாய்ச்சிவந்த பாகங் கலந்துவகை
இச்சையுடன் ஈன்றாளை யாங்காண்ப தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I praise the feet which, as pure consciousness, impart pervasive awareness without beginning or end?

ஆதியந்தங் காட்டா தகண்டிதமாய் நின்றணர்த்தும்
போதவடி வாம்அடியைப் போற்றுநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I grasp the feet of the elephant of pure white tusks whose forest-dwelling Father holds the Ganga and crescent moon in His russet matted locks?

கங்கை நிலவுசடைக் காட்டானைத் தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட் டானைபதம் புந்திவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I hold in my thoughts the crimson feet of Him of sure refuge who came to reveal six faces instead of five?¹

NOTE: 1. Siva's younger son, Murugan, has six faces; Lord Siva has five.

அஞ்சமுகங் காட்டாமல் ஆறுமுகங் காட்டவந்த
செஞ்சரணச் சேவடியைச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I delight in the twin feet of the father¹ who reached the feet of the heavenly Father by severing the twin feet of his father?

NOTE: 1. The reference is to Saint Chandesvara whose drastic act is recounted in the *Puranas*. This Brahmin boy was milking the village cows he was asked to tend, and pouring the milk on a Linga made of sand as oblation. The boy's father, on hearing the report from the villagers that his son was misusing the milk of cows, destroyed the Linga with his feet. The son, so intensely devoted to Siva, was beside himself in wrath and cut off the feet of the father who had committed the unholy act. Thereupon, Siva appeared, rewarding the son and redeeming the father. Chandesvara occupies a place close to Siva, on the left, in all Siva temples and receives worship after Siva.

தந்தைஇரு தாள்துணித்துத் தம்பிரான் தாள்சேர்ந்த
எந்தைஇரு தாளிணைக்கே இன்புறுவ தெந்நாளோ.

Part 2: Adoration to the Guru Lineage**குமரமரபின் வணக்கம்****SONG 1**

When is the day to be that I embrace the Lord of the wild banyan tree who taught the truth in unspoken silentness with a mere gesture of His hand?

துய்ய கரமலரால் சொல்லாமல் சொன்னவுண்மை
ஐயனைக்கல் லால்அரசை யாமனைவ தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I take shelter as a servant at the feet of Nandi, Who can reveal the knowledge-bliss that is beyond thought?

சிந்தையினுக் கெட்டாத சிற்சுகத்தைக் காட்டவல்ல
நந்தியடிக் கீழ்க்குடியாய் நாமனைவ தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I praise the holy tapasvin Sanatkumar and the others who came to accept me in their grace?

எந்தை சனற்குமர னாதிஎமை ஆட்கொள்வான்
வந்த தவத்தினரை வாழ்த்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I receive the blessings of Meykandarnatha¹ who taught pure advaita, which false seers never beheld?

NOTE: 1. Meykandar is the author of *Sivajnanabodham* and founder of one of several South Indian schools of Saiva Siddhanta philosophy. Most regard his school as pluralistic, while others claim he taught monism.

பொய்கண்டார் காணாப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதன்அருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I prostrate at the golden feet of him who, with just half a poem, spread truth over the whole world?¹

பாதிவிருத் தத்தால்இப் பார்விருத்த மாகவுண்மை
சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெந்நாளோ.

NOTE: 1. Reference is to the first two lines of the 30th verse, 8th sutra of *Sivajnana Siddhiar*, by Arul Nandi, a disciple of Meykandar. "Removing your ignorance born of understanding (with the bodily senses), and perceiving, without perception (by the lower manas), by the Grace of God, the Supreme Intelligence in his higher self, and seeing it without seeing, and without the conjunction of the anthakaranas and avasthas, if you melt yourself in God, then will the Supreme Siva, who is inseparable from everything, appear to you separately, and as one and different from all the world and far transcending all." (cited from Shaivism.org)

SONG 6

When is the day to be that I laud the primal Lord of Kottarakudi that belongs to Thillainagar, where in the temple of knowledge divine He abides as Knowledge Supreme?

சிற்றம் பலமன்னுஞ் சின்மயராந் தில்லைநகர்க்
கொற்றங் குடிமுதலைக் கூறுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I remain adoring the fragrant feet of the saint of Kottarakudi¹ and his guru of boundless grace?

NOTE: 1. Reference is to Umapati Sivacharyar, who lived in Chidambaram and wrote important treatises on Saiva Siddhanta philosophy, and to his guru, Marai Jnana Sambandar.

குறைவிலருள் ஞானமுதல் கொற்றங் குடியடிகள்
நறைமலர்த்தாட் கன்புபெற்று நாமிருப்ப தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I adore the holy ones who, showing the path true, accepted me in their grace, so I might not waste my days?

நாளவங்கள் போகாமல் நன்னெறியைக் காட்டினமை
ஆளவந்த கோலங்கட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I merge in the great knowledge of the silent one who comes in human form to quash my puny self-knowledge?

என்னறிவை உள்ளடக்கி என்போல் வருமவுனி
தன்னறிவுக் குள்ளேநான் சாருநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I receive the grace of the silent one who teaches me, “Follow one faith and you will get all six”?

ஆறுளன்றை நாடின்அதற் காறுமுண்டா மென்றெமக்குக்
கூறும் மவுனியருள் கூடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that manifests the grace of the silent one who, with a single word, teaches me, “Stand without standing and look straight into that grace.”

நில்லாமல் நின்றருளை நேரேபா ரென்றவொரு
சொல்லால் மவுனியருள் தோற்றுநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that the truth taught in silence by the silent one of the Vaidika Saiva faith will shine brightly, ending my sorrows?

வைதிகமாஞ் சைவ மவுனிமவு னத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென் அல்லல் விடியுநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that all my sorrows are shattered by the impact of the silent grace of the silent one, absent thought and speech?

வாக்குமன மற்ற மவுனிமவு னத்தருளேதாக்கவும்என்
அல்லலெல்லாந் தட்டழிவ தெந்நாளோ.

Part 3: Adoration of Devotees

அடியார் வணக்கம்

SONG 1

When is the day to be that I, by grace, join Tirujnana Sambandar, the spiritual king who rules the world, destroying the mighty foe of worldly attachment?

வெம்பந்தந் தீர்த்துலகாள் வேந்தன் திருஞான
சம்பந் தனையருளாற் சாருநாள் எந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I pay tribute at the feet of him who held the grass cutter in his hand,¹ signifying that the reward of Siva experience belongs to such as he?

NOTE: 1. Saint Tirunavukkarasar (Appar), whose sadhana was to weed the paths around the Siva temples of Tamil Nadu, thus clearing the path for others.

ஏரின் சிவபோகம் இங்கிவற்கே என்னஉழ
வாரங்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I praise the truth of him,¹ learned in Tamil, who, calling the Lord the “mad one,” sent Him on an errand to his lady love?²

NOTES

1) Saint Sundarar.

2. Reference is to Saint Sundarar's first song in praise of Lord Siva, which begins with, “O You, the Mad One” (*Pitha Pirai Sudi*).

பித்தரிறை என்றறிந்து பேதைபால் தூதனுப்பு
வித்த தமிழ்ச்சமர்த்தர் மெய்புகழ்வ தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I adoringly seek the love of the holy one of Vadavur,¹ who vanquished the Buddhists in disputation, for all the world to know that this is knowledge's hometown?

NOTE: 1. Reference is to Saint Manikavasagar, also known as Vadavur Adigal, author of *Thiruvagam*. *Vadavur is the town where the debate took place in the presence of the current Chola king.*

போதலூர் நாடறியப் புத்தர்தமை வாதில்வென்ற
வாதலூர் ஐயன்அன்பை வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I understand the ways of Pattinathar¹ and Badragiri,² who renounced wealth and world, leaving behind no attachments?

NOTES

1. Pattinathar was a merchant prince born (circa 11th century) in Kaverippum Pattinam who renounced the world, becoming a sadhu. He attained samadhi in Thiruvottiyur (near Chennai).
2. Badragiri, a royal disciple of Pattinathar, also renounced the world. Both sang in praise of Siva, emphasizing the transitoriness of worldly existence.

ஓட்டுடன்பற் றின்றி உலகைத் துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார் பத்ரகிரி பண்புணர்வ தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I reach the holy feet of Sivavakkiyar,¹ who taught that all that is seen is illusion—the pervasive Siva alone is ultimate Truth?

NOTE: 1. Sivavakkiyar's songs are famous for their unconventional expression of words and ideas and his forcible emphasis on the supremacy of unitive experience in Siva.

கண்டதுபொய் என்றகண்டா காரசிவம் மெய்யெனவே
விண்டசிவ வாக்கியர்தாள் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I receive the grace of the great Tirumular,¹ the holy emperor of raja yogis?

NOTE: 1. Rishi Tirumular, author of *Tirumantiram*, the tenth book of the Tirumurai, the Tamil canonical compendium of Saiva faith in the South of India.

சக்கர வர்த்தி தவராச யோகியெனும்
மிக்கதிரு மூலன்அருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I seek the grace of my spiritual father¹ who sang Kandar Anubhuti after receiving the grace of Lord Skanda?

NOTE: 1. Saint Arunagirinathar, who sang *Tiruppugazh* in praise of Lord Subramaniam in the 14th century.

கந்தரநு பூதிபெற்றுக் கந்தரநு பூதிசொன்ன
எந்தைஅருள் நாடி இருக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I receive the blessings of the unnumbered siddhas, celestial singers and bhaktas?

எண்ணரிய சித்தர் இமையோர் முதலான்
பண்ணவர்கள் பத்தரருள் பாலிப்ப தெந்நாளோ.

Part 4: Scorning the Body**யாக்கையைப் பழித்தல்****SONG 1**

When is the day to be that I say, "Enough of this love for the body smelling of foul semen, urine and excrement"?

சுக்கிலமும் நீருஞ் சொரிமலமும் நாறும்உடல்
புக்குழலும் வாஞ்சையினிப் போதும்என்ப தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I renounce attachment for this body, which is as transient as a water bubble and will not endure even if adorned with jewels?

நீர்க்குமிழி பூணமைத்து நின்றாலும் நில்லாமெய்
பார்க்குமிடத் திதன்மேற் பற்றறுவ தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I despise the body destined to be a delectable feast for the gathered crowd of crows, jackals, wolves and vultures?

காக்கைநரி செந்நாய் கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
தேக்குவிருந் தாம்உடலைச் சீஎன்ப தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I am rid of the dread, "This is my body, such fertile ground for the ruddy worms to breed and proliferate"?

செங்கிருமி யாதி செனித்தசென்ம பூமியினை
இங்கெனுட லென்னும் இழுக்கொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I stop blabbering that this vessel, occupied independently by the ninety-six tattvas, is me?

தத்துவர்தொண் ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழ் இந்நாட்டைப்
பித்தன்நான் என்னும் பிதற்றொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I, a rogue, hang my head in shame for not grasping the knowledge that the Lord animates the fleshly coil?

ஊனொன்றி நாதன் உணர்த்தும்அதை விட்டறிவேன்
நானென்ற பாவிதலை நாணுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I am rid of the evening theater illusion of this magic body—created by Brahma and engaged in useless work?

வேலையிலா வேதன் விதித்தஇந்தர சாலவுடல்
மாலைவியா பார மயக்கொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I consider it worth living in this body which, otherwise, is an object of disgust?

ஆழ்ந்து நினைக்கின் அரோசிகமாம் இவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும் பேற்றை மதிக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I despise this rancid body, fully and hellishly mired in the triple impurities?¹

NOTE: 1. Anava, karma and maya.

மும்மலச்சே றான முழுக்கும்பி பாகமெனும்
இம்மலகா யத்துள் இகழ்ச்சிவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I regard as burdensome this fleshy bag emitting foul odors from its nine orifices?

நாற்றமிகக் காட்டு நவவாயில் பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத் துருத்தி சுமைஎன்ப தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I dread this despicable body which, like quicksand, relentlessly swallows unseemly desires?

உருவிருப்ப வுள்ளேதான் ஊறும் மலக்கேணி
அருவருப்பு வாழ்க்கையைக்கண் டஞ்சுநாள் எந்நாளோ.

Part 5: Controlling Desire for Women

மாதர்மயக்குதல்

SONG 1

When is the day to be that the lowliness of foul-mouthed women, full of lies and covering their body's stench with turmeric-laden cosmetic paste, leaves me?

மெய்வீசு நாற்றமெலாம் மிக்கமஞ்சு ளால்மறைத்துப்
பொய்வீசும் வாயார் புலையொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I escape the delusion of those who set a trap in their tresses to catch the resolute heart-bird?

திண்ணியநெஞ் சப்பறவை சிக்கக் குழற்காட்டில்
கண்ணிவைப்போர் மாயங் கடக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that this delusive dance ceases with women speaking sugary words that pierce your heart and snatch it away like prize money?

கண்டுமொழி பேசிமனங் கண்டுகொண்டு கைவிலையாக்
கொண்டுவிடு மானார்பொய்க் கூத்தொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I seek Your grace, forgetting the names of women who cast their dark-eyed net, beckoning the God of love to come?

காமனைவா வென்றிருண்ட கண்வலையை வீசும்மின்னார்
நாமம் மறந்தருளை நண்ணுநாள் எந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I escape the temptations of women who apply black collyrium to conceal the white excretion of their eyes?

கண்களில்வெண் பீளை கரப்பக் கருமையிட்ட
பெண்கள்மயல் தப்பிப் பிழைக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I shake off the Love God's slumber on the fulsome breasts of women?

வீங்கித் தளர்ந்து விழுமுலையார் மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன் சோம்பைத் துடைக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I escape the delusion of women of corseted breasts and sugary speech?

கச்சிருக்குங் கொங்கை கரும்பிருக்கும் இன்மாற்றம்
வைச்சிருக்கும் மாதர் மயக்கொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I seek the divine grace, forsaking as poison the accursed wiles of women of tender breasts and tempting speech?

பச்சென்ற கொங்கைப் பரப்பியர்பா ழானமயல்
நச்சென் றறிந்தருளை நண்ணுநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I forget the women with plump breasts and swirled navels who made my heart swirl?

உந்திச் சுழியால் உளத்தைச் சுழித்தகன
தந்தித் தனத்தார் தமைமறப்ப தெந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I break away from the snares of wily women who in the tie-knot of their flowery sarees tie up my thoughts entire?

தட்டுவைத்த சேலைக் கொய்சகத்திற் சிந்தைஎல்லாங்
கட்டிவைக்கும் மாயமின்னார் கட்டழிவ தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I give up the tempting desires for accursed women whose hearts are as deceitful as the ocean is deep?

ஆழாழி என்ன அளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப்
பாழான மாதர்மயல் பற்றொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that I get rid of the temptations of wily women whose intoxicating passion turns the cool moonlit night into a burning summer day?

தூயபனித் திங்கள் சுடுவதெனப் பித்தேற்றும்
மாய மடவார் மயக்கொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that I plant and harvest the crop of grace, having crossed the desert of passion for bejeweled women, fawning in their tender ways?

ஏழைக் குறும்புசெய்யும் ஏந்திழையார் மோகமெனும்
பாழைக் கடந்து பயிராவ தெந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I cease lingering at the liquor shop of women of pleasure who serve the wine of lust with faltering speech?

விண்டு மொழிகுளறி வேட்கைமது மொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள் கட்கடையிற் சுற்றொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 15

When is the day to be that I seek not the false pleasures of women as the true joy of Siva's grace descends on me?

மெய்யிற் சிவம்பிறக்க மேவும்இன்பம் போல்மாதர்
பொய்யிலின் பின்றென்று பொருந்தாநாள் எந்நாளோ.

Part 6: The Order of Tattvas**தத்துவ முறைமை****SONG 1**

When is the day to be that I attain the grace of the Lord of fearsome bhutas¹ to atone for the sin of wandering in the way of the five bhutas?

NOTE: 1. *Bhuta can mean both demon and the first five tattvas (pancha bhuta): ether, air, fire, water and earth.*

ஐம்பூதத் தாலே அலக்கழிந்த தோடமற
எம்பூத நாதனருள் எய்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that, free of fear, I escape the mad thieves that roam as the senses—sound and the rest?

சத்தமுத லாம்புலனிற் சஞ்சரித்த கள்வரெனும்
பித்தர்பயந் தீர்ந்து பிழைக்குநாள் எந்நாளோ.

.....
Tayumanavar initiates his son and successor, Kanakasabhapati. In this sacred gesture, the living current of the Maunaguru Parampara flows onward, assuring continuation of the lineage.

SONG 3

When is the day to be that, eschewing the senses, I earn Your graceful spark of acceptance?

நாளும் பொறிவழியை நாடாத வண்ணம்எமை
ஆளும் பொறியால் அருள்வருவ தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I realize truth by not wasting my time in the illusory world of the organs of action?

வாக்காதி யானகன்ம மாயைதம்பால் வீண்காலம்
போக்காமல் உண்மை பொருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I do not become the flower garland shredded in the hands of the mind-monkey, but reach the feet of my holy Lord?

மனமான வானரக்கைம் மாலையாக் காமல்
எனையாள் அடிகளடி எய்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that, without being overtaken by the wild senses, I escape the forest and reach the clearing beyond?

வேட்டைப் புலப்புலையர் மேவாத வண்ணமனக்
காட்டைத் திருத்திக் கரைகாண்ப தெந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that the cycle of birth and death perishes and the mind dies, so my Father's grace is born?

உந்து பிறப்பிறப்பை உற்றுவிடா தெந்தையருள்
வந்து பிறக்க மனமிறப்ப தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that, without becoming the doomed frog in the mouth of the spotted serpent that is buddhi,¹ I will be blessed with my Father's grace?

NOTE: 1. Buddhi is intellect.

புத்திஎனுந் துத்திப் பொறியரவின் வாய்த்தேரை
ஒத்துவிடா தெந்தையருள் ஓங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that, without becoming the trembling sugarcane in the mouth of the elephant that is ahankara,¹ I receive the blessings of my Father's grace?

NOTE: 1) Ahankara is I-ness, egoity

ஆங்கார மென்னுமத யானைவா யிற்கரும்பாய்
ஏங்காமல் எந்தையருள் எய்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that, without being tossed about daily like a straw in the billowy sea that is chitta,¹ I stand firm in grace divine?

NOTE: 1. Chitta is consciousness.

சித்தமெனும் பெளவத் திரைக்கடலில் வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலை யாதருளில் நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that the seven vidya tattvas¹ flee in fear and I taste pure, transcendental joy?

NOTE: 1. The vidya tattvas are the seven subtle principles of existence above the 24 material principles:

- 1) Kalai: Particle of limitation in respect of action
- 2) Kala: Time or limitation in succession of past, present and future
- 3) Niyati: Order or limitation of what ought to be done and what ought not to be done
- 4) Vidya: Limitation of knowledge
- 5) Raga: Limitation by desire
- 6) Purusha: The jiva or soul in enjoyment of the tattvas
- 7) Maya: The principle that throws a veil over pure consciousness or imparts differentiated knowledge

வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் வெருண்டோடச்
சுத்தபர போகத்தைத் துய்க்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that I transcend the five tattvas beginning with suddha vidya¹ and reach grace divine?

NOTE: 1. Reference is to the five highest tattvas: suddha vidya, Maheshvara, Sadasiva, Shakti, Siva. These five are known as Siva Tattvas.

சுத்தவித்தை யேமுதலாத் தோன்றுமோர் ஐந்துவகைத்
தத்துவத்தை நீங்கிஅருள் சாருநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that my thoughts cease to run toward despicable acts of lust and take to righteous ways?

பொல்லாத காமப் புலைத்தொழிலில் என்னறிவு
செல்லாமல் நன்னெறியிற் சேருநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I am free of ruinous lethargy that completely devas-
tates me and forestalls my living under the holy feet?

அடிகளடிக் கீழ்க்குடியாய் யாம்வாழா வண்ணங்
குடிகெடுக்கும் பாழ்மடிமைக் கூறொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 15

When is the day to be that the ten times six external tattvas and the rest of them¹
vanish without a trace under an overgrowth of weeds?

NOTE: 1. Tattvas number 96 in all—60 external and 36 internal.

ஆன புறவிக்கருவி ஆறுபத்தும் மற்றுளவும்
போனவழி யுங்கூடப் புல்முளைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 16

When is the day to be that the flood-tide of ignorance, submerging my intellect
like the pervasive darkness only known by the blind, ebbs?

அந்தகனுக் கெங்கும்இரு ளானவா றாஅறிவில்
வந்தஇருள் வேலை வடியுநாள் எந்நாளோ.

SONG 17

When is the day to be that I become a pure being, one with the pure, even as I
became an impure being, one with the impure?

புன்மலத்தைச் சேர்ந்துமல போதம் பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச் சேர்ந்துமல நீங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 18

When is the day to be that my primordial karma¹ is uprooted and my unending
sorrows see their end?

NOTE: 1. Reference is to karma resulting from action in
previous births, known as prarabdha karma.

கண்டுகண்டுந் தேறாக் கலக்கமெல்லாந் தீர்வண்ணம்
பண்டைவினை வேரைப் பறிக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 19

When is the day to be that my Lord's scorching rays reach my green karmic crop¹ and turn it into chaff?

NOTE: 1. Karma being made in this life, known as kriyamana karma. It is common to speak of "fried karmas," which, like seeds, are rendered lifeless by the fire.

பைங்கூழ் வினைதான் படுசாவி யாகஎமக்
கெங்கோன் கிரணவெயில் எய்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 20

When is the day to be that I receive such grace that the karmas from thinking patterns and all are turned into roasted seeds?¹

NOTE: 1. A roasted seed does not sprout.

குறித்தவித மாதியாற் கூடும்வினை எல்லாம்
வறுத்தவித்தாம் வண்ணம்அருள் வந்திடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 21

When is the day to be that I receive such grace that the triple karmas—sanchita and the rest—are roasted like popcorn?

சஞ்சிதமே யாதி சரக்கான முச்சேறும்
வெந்தபொரி யாகஅருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 22

When is the day to be that alluring maya, functioning with the support of the four—the body and the rest¹—ends?

NOTE: 1. Reference is to: body (deha); cognitive organs (karana); world (bhuvana) and enjoyment (bhoga).

தேகமுதல் நான்காத் திரண்டொன்றாய் நின்றிலகும்
மோகமிகு மாயை முடியுநாள் எந்நாளோ.

SONG 23

When is the day to be that the bond of suddhamaya, flourishing as sound and the rest,¹ imparts awareness to me?

NOTE: 1. Reference is to the tanmatras.

சத்த முதலாத் தழைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்
சத்தமா மாயை தொடக்கறுவ தெந்நாளோ.

SONG 24

When is the day to be that tirodhana sakti¹—which obfuscates my karma and keeps my God from me—leaves?

NOTE: 1. Tirodhana sakti is Lord Siva's concealing grace.

எம்மை வினையை இறையைஎம்பாற் காட்டாத
அம்மை திரோதை அகலுநாள் எந்நாளோ.

SONG 25

When is the day to be that I learn to vanquish the pure kevala state¹ which comes as slumber and shrouds my consciousness?

NOTE: 1. Kevala is the first of three stages of the soul's evolution, a state beginning with its emanation or spawning by Lord Siva as an etheric form unaware of itself, a spark of the Divine shrouded in a cloud of darkness known as anava. Here the soul is likened to a seed hidden in the ground, yet to germinate and unfold its potential.

நித்திரையாய் வந்து நினைவழிக்குங் கேவலமாஞ்
சத்துருவை வெல்லுஞ் சமர்த்தறிவ எந்நாளோ.

SONG 26

When is the day to be that the ancient One lights the fire of jnana in the rubbish heap of the sakala state?¹

NOTE: 1. Sakala is the stage of embodied being, the second of three stages of the soul's evolution, when it is engaged in the world through the senses as it first develops a mental, then emotional and astral body, and finally a physical body, entering the cycles of birth, death and rebirth under the veiling powers of karma and maya.

சன்னல்பின்ன லான சகலமெனும் குப்பையிடை
முன்னவன்ஞா னக்கனலை மூட்டுநாள் எந்நாளோ.

SONG 27

When is the day to be that I attain the grace of the pure avasta¹ that frees me from maya's manifestations and the primordial blemishes?²

NOTES

1. Pure (suddha) avasta is the last of three stages of evolution, in which the soul is immersed in Siva. Self Realization having been attained, the mental body is purified and thus reflects the divine soul nature, Siva's nature, more than in the kevala or sakala state. Now the soul continues to unfold through the stages of realization, and ultimately merges back into its source, the Primal Soul.
2. "Blemishes" refers to the three malas: anava, karma and maya.

மாயா விகார மலமொழிசுத் தாவத்தை
தோயா அருளைத் தொடருநாள் எந்நாளோ.

Part 7: Truth of the Self

தன்உண்மை

SONG 1

When is the day to be that I realize the Self in firmness, ending the decadent notion that the body knows all?

உடம்பறியும் என்னும்அந்த ஊழலெல்லாந் தீரத்
திடம்பெறவே எம்மைத் தெரிசிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that, with knowledge real, I realize the Self concealed in my body?

செம்மையறி வாலறிந்து தேகாதிக் குள்ளிசைந்த
எம்மைப் புலப்படவே யாமறிவ தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I realize that the Self is chitta,¹ which carried the burden of my accursed tattva-constructed body?

NOTE: 1. Chitta, “Mind; consciousness.” On the personal level, it is that in which mental impressions and experiences are recorded. It is the seat of the conscious, subconscious and superconscious states, and of the threefold mental faculty, called antahkarana, consisting of buddhi, manas and ahankara.

தத்துவமாம் பாழ்த்த சடவுருவைத் தான்சுமந்த
சித்துருவாம் எம்மைத் தெரிசிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I directly realize the Self, demolishing the illusion that the five senses constitute the soul?

பஞ்சப் பொறியைஉயி ரென்னும் அந்தப் பஞ்சமறச்
செஞ்செவே எம்மைத் தெரிசிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I clearly see the Self amid the crowd who claim secretly that the antahkaranas¹ constitute the soul?

NOTE: Antahkarana is the three-fold “inner faculty”—intellect, instinct and ego (buddhi, manas and ahankara).

அந்தக் கரணமுயி ராமென்ற அந்தரங்க
சிந்தைக் கணத்தில் எம்மைத் தேர்ந்தறிவ தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I receive the wisdom to see my Self, discarding the foolish doctrine that the triple gunas are the soul?

முக்குணத்தைச் சீவனென்னும் மூடத்தை விட்டருளால்
அக்கணமே எம்மை அறிந்துகொள்வ தெந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I realize the Self in rightful terms, listening not to witless ones who claim that the prana breath is the soul?

காலைஉயிர் என்னுங் கலாதிகள் சொற் கேளாமல்
சீலமுடன் எம்மைத் தெளிந்துகொள்வ தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that, without losing myself, I realize the Self, unlike those wisecracks who, searching for the moon, lose the lay of the heavens?

வான்கெடுத்துத் தேடும் மதிகேடர் போலஎமை
நான்கெடுத்துத் தேடாமல் நன்கறிவ தெந்நாளோ.

Part 8: Nature of Grace

அருளியல்பு

SONG 1

When is the day to be that I am born in the land of bliss, rejecting this wicked world as unworthy?

ஈனந் தருநா அதுநமக்கு வேண்டாவென்
றானந்த நாட்டில் அவதரிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I enter the world of true vision, departing this world of illusory vision?

பொய்க்காட்சி யான புவனத்தை விட்டருளாம்
மெய்க்காட்சி யாம்புவனம் மேவுநாள் தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I reach the benign shore of grace that, like the vastness of space, is without beginning or end?

ஆதியந்தங் காட்டாமல் அம்பரம்போ லேநிறைந்த
தீதில் அருட்கடலைச் சேருநாள் எந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I frolic in the void's heavenly river, whose flood swells in directions eight, and above and below, too?

எட்டுத் திசைக்கீழ்மேல் எங்கும் பெருகிவரும்
வெட்டவெளி விண்ணாற்றின் மெய்தோய்வ தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I surmount the lofty mountaintop, proclaimed by all scriptures as the place most secure?

சூதான மென்று சுருதிஎல்லாம் ஓலமிடும்
மீதான மானவெற்பை மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I witness the downpouring rain of grace, which will cool my flaming thoughts, dispelling the heat?

வெந்துவெடிக் கின்றசிந்தை வெப்பகலத் தண்ணருளாய்
வந்துபொழி கின்ற மழைகாண்ப தெந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I reach the self-illuminated land of perfection where shine neither sun nor moon?

சூரியர்கள் சந்திரர்கள் தோன்றாச் சுயஞ்சோதிப்
பூரணதே யத்திற் பொருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I enter the wide spaces where the soft south wind of grace blows to quell the heat of my tremulous heart?

கன்றுமன வெப்பக் கலக்கமெலாந் தீரஅருள்
தென்றல்வந்து வீசுவெளி சேருநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I reach the Being of the empty void, so the scepter of the God of Death¹ turns into a buffalo goad?

NOTE: 1. The God of Death, Lord Yama, rides a water buffalo.

கட்டுநமன் செங்கோல் கடாவடிக்குங் கோலாக
வெட்ட வெளிப்பொருளை மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I rush into the royal chamber of my Lord, unlatching the doors and overcoming all obstacles?

சாலக் கபாடத் தடைதீர எம்பெருமான்
ஓலக்க மண்டபத்துள் ஓடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I slake my thirst and rest peacefully at the feet of my heavenly Lord in His moon-lit hall?

விண்ணவன்தா ளென்னும் விரிநிலா மண்டபத்தில்
தண்ணீர் அருந்தித் தளர்வொழிவ தெந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that I slumber in pure grace, ending the misery of wakefulness, staring at the world's dazzling glare?

வெய்யபுவி பார்த்து விழித்திருந்த அல்லலறத்
துய்ய அருளில துயிலுநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that I reach the cool shade of my Lord, escaping the insufferable heat of existence's summer?

வெய்ய பிறவிவெயில் வெப்பமெல்லாம் விட்டகல
ஐயனடி நீழல் அணையுநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I grasp the rescue boat of the Lord's feet and row across the circular sea of sorrowful existence?

வாதைப் பிறவி வளைகடலை நீந்தஐயன்
பாதப் புணைஇணையைப் பற்றுநாள் எந்நாளோ.

.....
A family shares a boat ride with our saintly sadhu across the sacred Kaveri River. Seated together in a traditional round coracle—known locally as a “parisal” and expertly woven from bamboo—the group marvels at the surrounding beauty.

SONG 15

When is the day to be that I receive the magic salve of wisdom's void so I may see here below the Being of Truth who knows no blemish?

ஈனமில்லா மெய்பொருளை இம்மையிலே காணவெளி
ஞானமெனும் அஞ்சனத்தை நான்பெறுவ தெந்நாளோ.

SONG 16

When is the day to be that I embrace and embrace not my Father's perfect form in the transcendental space beyond?

எல்லாம் இறந்தவிடத் தெந்தைநிறை வாம்வடிவைப்
புல்லாமற் புல்லிப் புணருநாள் எந்நாளோ.

SONG 17

When is the day to be that I attain the actionless state and see how He functions as the life of my jnana body, having seen the way life functions in this physical body?

சடத்துளாயிர் போலெமக்குத் தானுயிராய் ஞானம்
நடத்துமுறை கண்டுபணி நாம்விடுவ தெந்நாளோ.

SONG 18

When is the day to be that, swimming across the dark sea of perpetual sorrow, I reach the safe shores of grace?

எக்கணுமாந் துன்ப இருட்கடலை விட்டருளால்
மிக்ககரை ஏறி வெளிப்படுவ தெந்நாளோ.

Part 9: Nature of Reality**பொருளியல்பு****SONG 1**

When is the day to be that, just as others see through darkness by holding a lamp in hand, I will hold the lamp of true knowledge and behold the truth?

கைவிளக்கின் பின்னேபோய்க் காண்பார்போல் மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின் பின்னேபோய் மெய்காண்ப தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I endear myself to the Being of bliss dancing high above so the soul's desires here below are destroyed?

கேடில்பசு பாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந் தானேமேல்
ஆடுஞ் சுகப்பொருளுக் கன்புறுவ தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that, rid of egoity, my awareness reveals the state beyond the five states?¹

NOTE: 1. The five states, or avastas, are: waking (jagrat); dreaming (svapna); deep sleep (sushupti); turiya (the fourth); and turiyatita (beyond the fourth). Turiya is simply called “the fourth” because most people know only the first three. In turiyatita, the subject-object differentiation is transcended; everything is Siva.

ஆணவத்தை நீக்கி அறிவூடே ஐவகையாக்
காணவத்தைக் கப்பாலைக் காணுநாள் எந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I unite in the Being Who knows neither birth nor death, Who departs not from me, Who is always remembered?

நீக்கப் பிரியா நினைக்கமறக் கக்கூடாப்
போக்குவர வற்ற பொருளணைவ தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I rejoice in my heart at finding the ambrosia that is beyond even the celestials?

அண்டருக்கும் எய்ப்பில்வைப்பாம் ஆரமுதை என்அகத்தில்
கண்டுகொண்டு நின்று களிக்கும்நாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I directly witness the grace that directs all, and reach the Being of truth and transcendental bliss?

காட்டுந் திருவருளே கண்ணாகக் கண்டுபர
வீட்டின்ப மெய்ப்பொருளை மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I cease to be myself and reach Him Who, in truth, is the Self in all life?

நானான தன்மை நழுவினே எவ்வுயிர்க்குந்
தானான உண்மைதனைச் சாருநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that the Being Who appeared in those who—forgetting themselves—abide in grace, will grant me life eternal?

சிந்தை மறந்து திருவருளாய் நிற்பவர்பால்
வந்தபொருள் எம்மையுந்தான் வாழ்விப்ப தெந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I really realize the One Who is as immanent as oil within the sesame seed?

எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் எங்கும் வியாபகமாய்
உள்ளஒன்றை உள்ளபடி ஒருநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that the Being supreme—Who is beyond form and formlessness and yet is form and formlessness as well—appears to me?

அருவுருவம் எல்லாம் அகன்றதுவா யான
பொருளெமக்கு வந்து புலப்படுவ தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that the cosmic Perfection—Whom even the scriptures have not seen —becomes mine?

ஆரணமுங் காணா அகண்டிதா காரபரி
பூரணம்வந் தெம்மைப் பொருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that Siva—Who is pure and pervasive truth, awareness and bliss—appears before me?

சத்தொடுசித் தாகித் தயங்கியஆ னந்தபரி
சுத்த அகண்டசிவந் தோன்றுநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that the absolute void—the void that has neither beginning nor end, that is pure space and light—merges with me?

எங்கெங்கும் பார்த்தாலும் இன்புருவாய் நீக்கமின்றித்
தங்குந் தனிப்பொருளைச் சாருநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I reach the Being unique Who is unceasing presence and pervasive bliss?

அடிமுடிகாட் டாதசுத்த அம்பரமாஞ் சோதிக்
கடுவெளிவந் தென்னைக் கலக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 15

When is the day to be I stand one with the divine light which stole the heart's darkness that revealed nothing to me?

ஓன்றனையுங் காட்டா உளத்திருளைச் சூறையிட்டு
நின்றபரஞ் சோதியுடன் நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 16

When is the day to be that I love as reality the Being Who came as the knowledge of knowledge, accepting all faiths?

எந்தச் சமயம் இசைந்தும்அறி லுடறிவாய்
வந்தபொரு ளேபொருளா வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 17

When is the day to be that I love the Being Who stands as that which each intense seeker conceives?

எவ்வாறிங் குற்றுணர்ந்தார் யாவர் அவர்தமக்கே
அவ்வாறாய் நின்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 18

When is the day to be that I see in my mind's eye the One that is neither male, nor female, nor both?

பெண்ணாண் அலியெனவும் பேசாமல் என்அறிவின்
கண்ணூடே நின்றஒன்றைக் காணுநாள் எந்நாளோ.

SONG 19

When is the day to be that I meet in my awareness the One Who is supreme awareness, the light divine that knows neither remembering nor forgetting?

நினைப்பும் மறப்பும்அற நின்றபரஞ் சோதி
தனைப்புலமா என்னறிவிற் சந்திப்ப தெந்நாளோ.

Part 10: Nature of Bliss

ஆனந்த இயல்பு

SONG 1

When is the day to be that I am submerged in the surging torrent of celestial bliss, unable to breathe, make a sound or struggle?

பேச்சுமூச் சில்லாத பேரின்ப வெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலை காணாமல் நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I frolic in the sea of pure bliss which floods the vision of those whose thoughts have attained clarity?

சித்தந் தெளிந்தோர் தெளிவில் தெளிவான
சுத்த சுகக்கடலுள் தோயுநாள் எந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that the blissful flood, like the waters of several seas, engulfs me, drowning my worldly pleasures and ending my karma?

சிற்றின்பம் உண்டு சிதையானந் தங்கடல்போல்
முற்றின்ப வெள்ளம்எமை மூடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that to those who ask, "How limitless is divine bliss?" I answer like the mute, who cannot speak?

எல்லையில்பே ரின்பமயம் எப்படிஎன் றோர்தமக்குச்
சொல்லறியா ஊமர்கள்போற் சொல்லுநாள் எந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that the waters of divine bliss gather, swallowing universes beyond universes at the end of eons?

அண்டரண்ட கோடி அனைத்தும் உகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப் பேரின்பங் கூடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I go beyond the radiant bliss that is the beginning of beginnings with neither beginning nor end?

ஆதியந்த மில்லாத ஆதிஅ நாதினுஞ்
சோதிஇன்பத் தூடே துளையுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that, having renounced salokya and other joyous states,¹ wisdom's supreme bliss will come to me?

NOTE: 1. The poet is referring to the four types of spiritual attainment, or proximity to Siva: salokya (being in the same world as God), samipya (being near to God), sarupa (being in the same form as God), and sayujya (being merged in God).

சாலோக மாதி சவுக்கியமும் விட்டநம்பால்
மேலான ஞானஇன்பம் மேவ்யநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that, even within the uncreated Being, I experience salokya and the rest and taste of their bliss?

தற்பரத்தி னுள்ளேயுஞ் சாலோக மாதியெனும்
பொற்பறிந்தா னந்தம் பொருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I swim in the waters of Siva bliss welling up within, and so quench my thirst?

உள்ளத்தி னுள்ளே தான் ஊறுஞ் சிவானந்த
வெள்ளந் துளைந்து விடாய்தீர்வ தெந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I savor the blissful ambrosia that tastes as sweet as sugarcane, triple-fruit¹, candy and sugar?

NOTE: 1. A famed South Indian treat made of mango, jackfruit and bananas.

கன்னலுடன் முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ் சீனியுமாய்
மன்னும்இன்ப ஆரமுதை வாய்மடுப்ப தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that, rid of the worldly allurements wherein I wallowed, I reach the bliss rising above the heavens?

மண்ணூ டுழன்ற மயக்கமெல்லாந் தீர்ந்திடவும்
விண்ணூ டெழுந்தசுகம் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that I reach the lake of heavenly ambrosia, rejecting birth's bondage as an illusion, like the waters of a distant mirage?

காணற் சலம்போன்ற கட்டுழலைப் பொய்தீர்
வானமுத வாவி மருவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that I am finally served the supreme bliss? The sugarcane is not going to taste sweet by merely pronouncing its name; only by eating will the sweetness be known.

தீங்கரும்பென் றால்இனியா தின்றால் இனிப்பனபோல்
பாங்குறும்பே ரின்பம் படைக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I acquire the supreme bliss which all true devotees attained, having never sought good or evil?

புண்ணியபா வங்கள் பொருந்தாமெய் யன்பரெல்லாம்
நண்ணியபே ரின்பசுகம் நானனைவ தெந்நாளோ.

Part 11: State of Being in God-Love**அன்புநிலை****SONG 1**

When is the day to be that my heart blooms upon seeing the grace supreme, as does the lotus on seeing the morning sun?

தக்கரவி கண்ட சரோருகம்போல் என்னிதயம்
மிக்கஅருள் கண்டு விகசிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that, upon seeing my Lord's wisdom dance, I dance, even as the peacock dances when seeing the heavenly clouds?

வானமுகில் கண்ட மயூரபட்சி போலஐயன்
ஞானநடங் கண்டு நடிக்குநாள் எந்நாளோ.

.....
Siva erupts in the cosmic tandava dance, His joy shaking Heaven and Earth. Beside Him, Tayumanavar dances, youthful and free. All of nature, including the peacock and lotuses, rejoice at the rising of the Sun.

SONG 3

When is the day to be that I long for the divine light to enter my awareness, even as the sahora bird¹ longs for the moon's beams?

NOTE: 1. Sahora is a mythical bird that is nourished by the rays of the moon.

சந்திரனை நாடுஞ் சகோரபட்சி போல்அறிவில்
வந்தபரஞ் சோதியையான் வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that my eyes behold the siddha who makes dance the kundalini serpent that hides in the muladhara hole?

சூத்திரமெய்ப் புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனைஎன் கண்ணால் தரிசிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that, surrendering my thoughts, I adore the blissful dancer dancing in the void?

அந்தரத்தே நின்றாடும் ஆனந்தக் கூத்தனுக்கென்
சிந்தை திறைகொடுத்துச் சேவிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I plead in plaintive tones, "O bounteous Lord, is it right that You give me up, thinking 'He is a rogue'?"

கள்ளனிவன் என்றுமெள்ளக் கைவிடுதல் காரியமோ
வள்ளலே என்று வருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I call aloud, "Come my Sire, You whom even celestials have not seen, You, the pure one, the light divine"?

விண்ணாடர் காணா விமலா பரஞ்சோதி
அண்ணாவா வாவென் றரற்றுநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I confess in anguish, "Whatever I do is Your work, not mine, O Mahadeva"?

ஏதேது செய்தாலும் என்பணிபோய் நிற்பணியாம்
மாதேவா என்று வருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I worship with folded hands, saying, “Of yore I have not seen You, Ancient One. Now I see You and see You not”?

பண்டுங்கா ணேன்நான் பழம்பொருளே இன்றும்உனைக்
கண்டுங்கா ணேன்எனவுங் கைகுவிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that all my heart’s distress ends and I cry out in eagerness, “Where, where is bliss?”?

பொங்கேத மான புழுக்கமெலாந் தீரஇன்பம்
எங்கேஎங் கேஎன் றிரங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that my tears flow in rivers, as though the sea’s flood gates have been opened, and my body writhes in love’s pain, my heart melting and breath halting?

கடலின்மடை கண்டதுபோற் கண்ணீ ராறாக
உடல்வெதும்பி மூர்ச்சித் துருகுநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that I sigh for You and bemoan, “Hungering for the sight of You, I withered away, my face wrinkled like dry leaves”?

புலர்ந்தேன் முகஞ்சருகாய்ப் போனேன்நிற் காண
அலந்தேன்என் றேங்கி அழுங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that I wail and weep in displays of distress, like those writhing in pain from a wound?

புண்ணீர்மை யாளர் புலம்புமா போற்புலம்பிக்
கண்ணீருங் கம்பலையுங் காட்டுநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that, even though I praise You not, I lament aloud in pain, “No more can I suffer the pangs that the mind here gives”?

போற்றேனென் றாலும்என்னைப் புந்திசெயும் வேதனைக்கிங்
காற்றேன்ஆற் றேனென் றரற்றுநாள் எந்நாளோ.

SONG 15

When is the day to be that the Creator's hands are paralysed,¹ thus shattering the illusory world to pieces and freeing me from birth's bonds?

Note: The saint desperately proposes that Siva's hands become immoble to thwart further creation and end his bondage.

பொய்யம்முடங்கும் பூமிசில போட்டலறப் பூங்கமலன்
கைம்முடங்க நான்சனனக் கட்டறுவ தெந்நாளோ.

SONG 16

When is the day to be that I walk hand-in-hand with good souls, avoiding the company of wicked, stony-hearted men?

கற்குணத்தைப் போன்றவஞ்சக் காரர்கள்கை கோவாமல்
நற்குணத்தார் கைகோத்து நான்திரிவ தெந்நாளோ.

SONG 17

When is the day to be that I praise in amazement, "You have rescued this wretch from the sinking maelstrom of maya and raised him aloft to the high heavens"?

துட்டனைமா மாயைச் சுழல்நீக்கி அந்தரமேவிட்டனையோ
என்று வியக்குநாள் எந்நாளோ.

Part 12: The Way of Devotees**அன்பர்நெறி****SONG 1**

When is the day to be that I understand the divinity of those who stood as knowledge supreme, having experienced all the adhvas?¹

NOTE: 1. *Adhva* literally means "course" or "path." These are steps on the spiritual path, six in number: *mantra, varna, pada, tattva, bhavana* and *kala*.

அத்துவா எல்லாம் அடங்கச்சோ தித்தபடிச்
சித்துருவாய் நின்றார் தெளிவறிவ தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I attain that which—sans breath, sans thought, sans speech, sans action—the jnana-filled attained?

மூச்சற்றுச் சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர் பெற்றஒன்றைப் பெற்றிடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I hold the object that is searched and sought for by those devoid of sorrows and guna-free, beyond the gunas?

கோட்டாலை யான குணமிறந்த நிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலே தேடுபொருள் சேருநாள் தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that, human nature expunged, I drink deeply of the unadulterated bliss and crave for the Being beyond?

கெடுத்தே பசத்துவத்தைக் கேடிலா ஆனந்தம்
அடுத்தோ ரடுத்தபொருட் கார்வம்வைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I consort with pure devotees who flee when they hear words of falsehood, just as the crow takes flight when it sees a stone being hurled?

கற்கண்டால் ஓடுகின்ற காக்கைபோல் பொய்மாயச்
சொற்கண்டால் ஓடும்அன்பர் தோய்வறிவ தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I understand the detached deeds of siddhas who have put to flight caste, community, learning and outward pretenses?

மெய்த்தகுலங் கல்விபுனை வேடமெலாம் ஓடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ் சேராச் செயலறிவ தெந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I adore the Being who is realized by those who are devoid of self-consciousness and unattached to a particular faith?

குற்றச் சமயக் குறும்படர்ந்து தற்போதம்
அற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I follow the way of those who have ceased arguing and debating about contending faiths?

தர்க்கமிட்டுப் பாழாஞ் சமயக் குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர் கண்டவழி நேர்பெறுவ தெந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I admire the realization of those who have realized the six conclusions,¹ from Vedanta to Kalanta?

NOTE: 1. The six conclusions or ends (anta), as listed in the *Tirumantiram*, are: Vedanta, Siddhanta, Yoganta, Bodhanta, Nadhanta and Kalanta.

வீறியவே தாந்தமுதல் மிக்க கலாந்தம்வரை
ஆறுமுணர்ந் தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I carry love in my heart for those who in their heart have realized that God is all-pervasive?

கண்டஇட மெல்லாங் கடவுள்மயம் என்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I witness the divine dance witnessed by those ripe in mind and emotion?

பாக்கியங்க ளெல்லாம் பழுத்து மனம்பழுத்தோர்
நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that my thoughts repose in the knowledge supreme of the men of tapas who consider all life as their own?

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போல் எண்ணுந் தபோதனர்கள்
செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ.

Part 13: Sayings of the Wise**அறிஞர் உரை****SONG 1**

When is the day to be that I realize the holy state, and assume silentness in the lyric *iru nilanai thiyagi*?¹

NOTE: 1. From a *Devaram* hymn by Saint Appar. It speaks of reducing things to ashes, total annihilation.

இருநிலனாய்த் தீயாகி என்றதிருப் பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டணைந்து பேச்சறுவ தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that, graced, I merge in the non-dual essence of the lyric *artavarkat-katra Sivanam*?¹

NOTE: 1. A hymn by Saint Arul Nandi in his *Irupa Irupathu*.

It speaks of one who learned without a teacher.

அற்றவர்கட் கற்றசிவன் ஆமென்ற அத்துவித
முற்றுமொழி கண்டருளில் மூழ்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I realize the truth of self-effacement contained in the lyric than *ennai munpadaitan*?¹

NOTE: 1. From a *Devaram* composition by Saint Sundarar, the 100th

song in the 7th Tirumurai. It refers to Siva's creating the poet.

தானென்னை முன்படைத்தான் என்ற தகவுரையை
நானென்னா உண்மைபெற்று நாமுணர்வ தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I possess the holy kinship proclaimed in the lyric *ennudaiya tholanumai*?¹

NOTE: 1. From a *Devaram* sung by Saint Sundarar, meaning "as my companion."

என்னுடைய தோழனுமாய் என்ற திருப்பாட்டின்
நன்னெறியைக் கண்டுரிமை நாஞ்செய்வ தெந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I receive the grace to know the meaning of the adage *arudane serum arivu*?¹

NOTE: 1. Most likely references a passage from verse 1525 of song from Thirumular's

Tirumantiram that speaks of "knowledge of joining with You," meaning Siva.

ஆருடனே சேரும் அறிவென்ற அவ்வுரையைத்
தேரும் படிக்கருள்தான் சேருநாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I reach the holy path holding in my heart the word *unnilunnum*?¹

NOTE: 1. From a *Devaram* sung by Saint Appar, meaning "within you also."

உன்னில்உன்னும் என்ற உறுமொழியால் என்னிதயந்
தன்னில்உன்னி நன்னெறியைச் சாருநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I immerse myself in the Being that is all, seeking the goal signified by *ninaipparave than ninainden?*¹

NOTE: 1. From a poem in Manikavasagar's *Tiruvagasam*, 22.7 meaning "thinking only thoughts of You."

நினைப்பறவே தான்நினைந்தேன் என்றநிலை நாடி
அனைத்துமாம் அப்பொருளில் ஆழுநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I follow the path contained in *senru senre anuvait—teyntu teyntu onraki ninruvidum?*¹

NOTE: 1. From a hymn in Manikavasagar's *Tiruvagasam*, 22.8, meaning "leaving all else to stand as one with Siva."

சென்றுசென் றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாகி
நின்றுவிடும் என்றநெறி நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I stand on the path of the holy words *adi antamilla ariya paranjoti?*¹

NOTE: 1. From Manikavasagar's *Tiruvagasam*, meaning "beginning and endless supreme light."

ஆதியந்த மில்லா அரியபரஞ் சோதிஎன்ற
நீதிமொழி கண்டதுவாய் நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I am firmly fixed in the holy one's maxim *piritonrilasai yinrip petrirunden?*

NOTE: From Tirumurai 11.28.3 meaning "without desire for any other realization."

பிறிதொன்றி லாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேன் என்ற
நெறியுடையான் சொல்லில்நிலை நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that, withdrawing myself, I seize the well-crafted words *tirayattra nirpol theliya?*

NOTE: 1. A saying from Saint Tirumular's *Tirumantiram*, meaning "like clear, still water."

.....
Tayumanavar sits nearby in meditation as his two main disciples, Arulayya and Kodikkarai Jnani, lead a village gathering in singing his Tamil hymns. Their heartfelt voices carry the message of Siva consciousness to the people, spreading the saint's teachings through the power of song and devotion.

திரையற்ற நீர்போல் தெளியஎனத் தேர்ந்த
உரைபற்றி உற்றங்கு ஒடுங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that I stand within the realization of the words *ariya arivil avilntu era*?¹

NOTE: 1. A phrase from the *Tirumantiram*, meaning
“unraveling bondages with rare knowledge.”

அறியா அறிவில் அவிழ்ந்தேற என்ற
நெறியாம் உரையுணர்ந்து நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that I resolutely uphold the teaching *yenakku ni yenrum iyarkayap pinnum unakkul naan*?¹

NOTE: 1. A saying from the songs of Sivavakiyar, one of the 18 Tamil Siddhars
(9th-10th century). It means “You are within me. Just so, I am within You.”

எனக்குள்நீ என்றும் இயற்கையாப் பின்னும்
உனக்குள்நான் என்ற உறுதிகொள்வ தெந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I realize the unwavering truth found in the words *arivai arivatuve yakum porulenru*?¹

NOTE: 1. From a song in Arunagirinathar's *Thirupugal*, meaning
“the purpose of life is realizing the true knowledge.”

அறிவை அறிவதுவே யாகும் பொருளென்று
உறுதிசொன்ன உண்மையினை ஒருநாள் எந்நாளோ.

Part 14: State of Realization

நிற்குநிலை

SONG 1

When is the day to be that I become one with grace, remembering the way I stood one with God like music and its raga?¹

NOTE: 1. Raga is a melodic framework in Indian music defining scale, mood and rhythm.

பண்ணின் இசைபோலப் பரமன்பால் நின்றதிறன்
எண்ணி அருளாகி இருக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that the pervasive God-knowledge and my knowledge merge, surpassing human knowledge and ignorance?

அறிவோ டறியாமை அற்றறிவி னூடே
குறியி லறிவுவந்து கூடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I stand and stand not in the eternal perfection that is reached by neither thought nor words?

சொல்லால் மனத்தால் தொடராச்சம் பூரணத்தில்
நில்லா நிலையாய் நிலைநிற்ப தெந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that I merge at the Lord's feet, my egoity vanishing like the radiance of the moon before the sun?

செங்கதிரின் முன்மதியந் தேசடங்கி நின்றிடல்போல்
அங்கணனார் தாளில் அடங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that I experience merging in the Lord as the wind merges in the sky?

வானூ டடங்கும் வளிபோல இன்புருவாங்
கோனூ டடங்குங் குறிப்பறிவ தெந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that I merge in knowledge bliss—indescribable perfection of compassionate grace—as salt dissolves in water?

செப்பரிய தண்கருணைச் சிற்சுகனார் பூரணத்தில்
அப்பினிடை உப்பாய் அணையுநாள் எந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I glow in the fire of pure jnana, whose form is bliss, like iron thrown in a blazing fire?

தூய அறிவான சுகரூப சோதிதன்பால்
தீயில் இரும்பென்னத் திகழுநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that, merging in the divine flame I saw, I am consumed like camphor in a lighted fire?

தீதணையாக் கர்ப்பூர தீபமென நான்கண்ட
சோதியுட னொன்றித் துரிசறுவ தெந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I—like shade falling on the water's surface—hover inseparably around the golden feet of the wondrous Being whom none has ever seen?

ஆராருங் காணாத அற்புதனார் பொற்படிக்கீழ்
நீரார் நிழல்போல் நிலாவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that in the unreachable presence of my Father I unnoticeably stand like a lamp in dazzling daylight?

எட்டத் தொலையாத எந்தைபிரான் சந்நிதியில்
பட்டப் பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவ் தெந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I attain that bliss which no craving satiates, like the tongue that continuously keeps candy in the mouth?

கருப்புவட்டா வாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப் போல்
விருப்புவட்டா இன்புருவை மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that, unwearied by the cruel senses and aided by grace, I ascend to the radiant crystal atop?¹

NOTE: 1. "Radiant crystal" is a reference to the clear white light in the sahasrara chakra.

துச்சப் புலனால் சுழலாமல் தண்ணருளால்
உச்சிக் கதிர்ப்படிகம் ஒவ்வுநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that, seated in divine impassivity, I attain grace here below?

இம்மா நிலத்தில் இருந்தபடி யேயிருந்து
சும்மா அருளைத் தொடருநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that I follow wisdom with the fervor of an elephant in rut, bowing and becoming one with Him and all worlds?

தானவனாந் தன்மைஎய்தித் தண்டமென அண்டமெங்கும்
ஞான மதயானை நடத்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 15

When is the day to be that I reach the ontological equality wherein there is neither one nor two, and yet both one and two?

ஒன்றிரண்டு மில்லதுவாய் ஒன்றிரண்டு முள்ளதுவாய்
நின்ற சமத்துநிலை நோபெறுவ தெந்நாளோ.

SONG 16

When is the day to be that I reach the state of pure equality of being where I am neither rid of pasha nor immersed in pati?

பாசம் அகலாமல் பதியில் கலவாமல்
மாசில் சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 17

When is the day to be that, my meager knowledge perishing, I attain supreme knowledge and revel in the state of knowing and not knowing?

சிற்றறிவு மெள்ளச் சிதைந்தெம்மான் பேரறிவை
உற்றறியா வண்ணமறிந் தோங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 18

When is the day to be that I realize that awareness of my Father is all, discarding mantra and tantra which merely blemish pure jnana?

தந்திரத்தை மந்திரத்தைச் சாரின்நவை யாம் அறிவென்
றெந்தையுணர் வேவடிவாய் எய்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 19

When is the day to be that, devoid of thought, I am enveloped in boundless awareness as vast as the void that knows no beginning or end?

போக்குவர வற்றவெளி போல்நிறைந்த போதநிலை
நீக்கமறக் கூடி நினைப்பறுவ தெந்நாளோ.

SONG 20

When is the day to be that I become That, transcending the states of knower, known and knowing?

காண்பானுங் காட்டுவதுங் காட்சியுமாய் நின்றஅந்த
வீண்பாவம் போய்அதுவாய் மேவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 21

When is the day to be that I attain holiness, seeking and seeking not my Lord, unwearied, unshaken and standing all by myself?

வாடாதே நானாவாய் மாயாதே எங்கோவை
நாடாதே நாடி நலம்பெறுவ தெந்நாளோ.

SONG 22

When is the day to be that I bear on my head the golden feet of Him Who, by showing me His dance, made my own dance cease?

ஆடலையே காட்டின தாடலொழித் தாண்டான்பொன்
தாள்தலைமேல் சூடித் தழைக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 23

When is the day to be that, attaining high qualities, I unite like water in milk with Him who has neither end nor beginning?

மேலொடுகீ ழில்லாத வித்தகனார் தம்முடனே
பாலொடுநீர் போற்கலந்து பண்புறுவ தெந்நாளோ.

SONG 24

When is the day to be that without seeking we seek the Lord Who knows us who know not ourselves?

அறியாதறிந்தெமையாள் அண்ணலை நாமாகக்
குறியாத வண்ணங் குறிக்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 25

When is the day to be that we join the Lord, seeing and not seeing, thinking no thoughts and chanting no mantras?

ஓராமல் மந்திரமும் உன்னாமல் நம்பரனைப்
பாராமற் பார்த்துப் பழகுநாள் எந்நாளோ.

.....
With hands raised in reverent worship, Tayumanavar prepares to enter the sacred Brihadeesvara Siva Temple in Tanjavur.

SONG 26

When is the day to be that, like the eye that sees the sky, I behold the Being perfect Who is flesh of my flesh and kindred of kindreds?

ஊன்பற்றும் என்னோ டுறவுபற்றும் பூரணன்பால்
வான்பற்றுங் கண்போல் மருவுநாள் எந்நாளோ.

SONG 27

When is the day to be that, with the knowledge the silent guru imparted, I kindle without kindling the flame of knowledge supreme?

ஆண்டான் மவுனி அளித்தஅறி வாலறிவைத்
தூண்டாமல் தூண்டித் துலங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 28

When is the day to be that I become one without difference with the Lord of supreme knowledge, even as I was until now entirely one with egoity?

ஆணவத்தொ டத்துவித மானபடி மெஞ்ஞானத்
தாணுவினோ டத்துவிதஞ் சாருநாள் எந்நாளோ.

Part 15: How the Fallen Are Exonerated**நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற் குபாயம்****SONG 1**

When is the day to be that I forever pursue the good path of jnana, knowing that slipping from it leads to the harsh perdition of the path of karma?

கன்மநெறி தப்பிற் கடுநரகென் றெந்நாளும்
நன்மைதரு ஞானநெறி நானனைவ தெந்நாளோ.

SONG 2

When is the day to be that I adore the Lord, knowing that even if I slip from the path of jnana I may yet attain the other three states¹?

Note: 1. The other three states are yoga, kriya and charya.

ஞானநெறி தானே நழுவிடினும் முப்பதத்துள்
ஆனமுத்தி நல்குமென அன்புறுவ தெந்நாளோ.

SONG 3

When is the day to be that I, once berated by several faiths, will find the path of one word and shine radiantly?

பன்மார்க்க மான பலஅடிபட் டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங் கண்டு துலங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 4

When is the day to be that the true meaning of the word advaita, foreign to most, is cognized and pure Siva is adored?

அத்துவுத மென்ற அந்நியச்சொற் கண்டுணர்ந்து
சுத்த சிவத்தைத் தொடருநாள் எந்நாளோ.

SONG 5

When is the day to be that, through listening and the other three means,¹ the blemishless four states² are unfailingly attained?

NOTES

1. The “four means” are listening, meditating, reflecting and sitting in trance.
2. The states achieved are *salokya*, “sharing the world” of God; *samipya*, “nearness” to God; *sarupya*, “likeness” to God; *sayujya*, “union” with God.

கேட்டல்முதல் நான்காலே கேடிலா நாற்பதமும்
வாட்டமற எனக்கு வாய்க்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 6

When is the day to be that, rid of I and mine, I see everywhere the presence of my guru and so achieve ecstatic meditation?

என்னதுயான் என்பதற எவ்விடமும் என்னாசான்
சந்நிதியாக் கண்டுநிட்டை சாதிப்ப தெந்நாளோ.

SONG 7

When is the day to be that I realize that if I say “I am Brahman,” there is something in between and thus, enlightened, repentantly see all as one?

நாம்பிரம மென்றால் நடுவேயொன் றுண்டாமால்
தேம்பிஎல்லா மொன்றாய்த் திகழுநாள் எந்நாளோ.

SONG 8

When is the day to be that I realize the three worlds and all the universes are but the pervasive Siva, who is truth-bliss-knowledge?

முச்சகமே யாதி முழுதுமகண் டாகார
சச்சிதா னந்தசிவந் தானென்ப தெந்நாளோ.

SONG 9

When is the day to be that I regard all forms as forms of my Lord's perfection and so take refuge in that form?

எவ்வடிவும் பூரணமாம் எந்தையுரு வென்றிசைந்த
அவ்வடிவுக் குள்ளே அடங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 10

When is the day to be that I consider all that I think of as Siva's perfection and so bow, praise and adore?

சிந்தித்த தெல்லாஞ் சிவபூ ரணமாக
வந்தித்து வாழ்த்தி வணங்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 11

When is the day to be that I reach the yogic state where earth and heaven glow as one flame of divine knowing?

தாங்கியபார் விண்ணாதி தானேஞா னாக்கினியாய்
ஓங்குமி யோகவுணர் வுற்றிடுநாள் எந்நாளோ.

SONG 12

When is the day to be that, beyond asanas and murtis, my desire turns to adore the pervasive Siva?

ஆசனமூர்த் தங்க ளறஅகண்டா காரசிவ
பூசைசெய ஆசை பொருந்துநாள் எந்நாளோ.

SONG 13

When is the day to be that I remain deep in thought of the Being behind the five-letter mantra¹?

NOTE: 1. Na-Ma-Si-Va-Ya.

அஞ்செழுத்தின் உண்மை அதுவான அப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தி ஒன்றாகி நிற்குநாள் எந்நாளோ.

SONG 14

When is the day to be that, serving the Lord for Whom all are slaves, I see Him as the primal everything, just as "A" is first of all letters?

அவ்வுயிர்போல் எவ்வுயிரும் ஆனபிரான் தன்னடிமை
எவ்வுயிரு மென்றுபணி யாஞ்செய்வ தெந்நாளோ.

SONG 15

When is the day to be that we attain the glory given by the primary adept, Maunaguru?

தேசிகர்கோ னான திறன்மவுனி நந்தமக்கு
வாசி கொடுக்க மகிழுநாள் எந்நாளோ.

SONG 16

When is the day to be that I receive the truly loving grace from the holy form that is the confluence of guru and Linga overflowing with grace?

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்ட திருமேனி
அருள்மயமென் றன்புற் றருள்பெறுவ தெந்நாளோ.

CANTO FORTY-SIX**Will I ever See You, My Dear?****காண்பேனோ எனகண்ணி****SONG 1**

Will I ever see You enter my heart, O Ambrosia, that no thought can appease?

சிந்திக்குந் தோறுந் தெவிட்டா அமுதேஎன்
புந்திக்குள் நீதான் பொருந்திடவுங் காண்பேனோ.

SONG 2

Without slumbering deeply in kevala's¹ primordial torpor, will I ever see myself become one with my Lord's blissful grace?

NOTE: 1. Kevala is the first of three stages of the soul's evolution, a state beginning with its emanation or spawning by Lord Siva as an etheric form unaware of itself, a spark of the Divine shrouded in a cloud of darkness known as anava. Here the soul is likened to a seed hidden in the ground, yet to germinate and unfold its potential.

கேவலத்தில் நான்கிடந்து கீழ்ப்படா தின்பஅருள்
காவலன்பால் ஒன்றிக் கலந்திடவுங் காண்பேனோ.

SONG 3

Will I ever see You become mine, You who are Great Perfection, standing as the pure void beyond turiya consciousness?

துரியங் கடந்தஒன்றே தூவெளியாய் நின்ற
பெரியநிறை வேஉனைநான் பெற்றிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 4

Will I ever see Your splendor, You Who are the treasure chest of resplendent gems ever residing in the hearts of Your sincere devotees?

மாசற்ற அன்பர்நெஞ்சே மாறாத பெட்டகமாத்
தேசற்ற மாமணிநின் தேசினையுங் காண்பேனோ.

SONG 5

Rid of the impurities of maya's manifestation, will I see the loving grace of my Father attained?

மாயா விகார மலமகல எந்தைபிரான்
நேயானு பூதி நிலைபெறவுங் காண்பேனோ.

SONG 6

Will I ever see You, Who is Truth, as Truth in this very body, realizing that the world, body and attachments are all false?

பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே
மெய்யநினை மெய்யெனவே மெய்யுடனே காண்பேனோ.

SONG 7

Will I ever see the mind's mayic kite falling to the ground, its tail severed and air-balance lost, O You the triple-eyed?

வாலற்ற பட்டமென மாயா மனப்படலங்
காலற்று வீழவும்முக் கண்ணுடையாய் காண்பேனோ.

SONG 8

Will I ever see You, my Lord, uniting with me and making me stand steady, inward and outward, constantly enjoying bliss?

உள்ளும் புறம்பும் ஒருபடித்தாய் நின்றுசுகங்
கொள்ளும் படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 9

Will I ever see You placing Your dancing feet on my head and making my dance cease, You of shining triple eyes, You, sweet as sugarcane and fruit?

காட்டுகின்ற முக்கட் கரும்பே கனியேஎன்
ஆட்டமெல்லாந் தீரஉன தாடலையுங் காண்பேனோ.

SONG 10

Will I ever see myself ever abiding in Your perfection, sleeping and sleeping not, O my Lord of bliss?

தூங்காமல் தூங்கிச் சுகப்பெருமான் நின்நிறைவில்
நீங்காமல் நிற்கும் நிலைபெறவுங் காண்பேனோ.

SONG 11

Will I ever see Your golden feet, You, Lord of the land of awareness Who consumed in heavenly compassion the saint of Vadavur?¹

NOTE: 1. Saint Manikkavasagar united with Siva at Vadavur.

வாதலு ராளிதனை வான்கருணை யால்விழுங்கும்
போதலு ரேறேநின் பொன்னடியுங் காண்பேனோ.

SONG 12

Will I ever see my Father's pure void of jnana, having abolished attachment for this body that dances like a top set free of its whip cord?

சாட்டைஇலாப் பம்பரம்போல் ஆடுஞ் சடசால
நாட்டமற எந்தைசுத்த ஞானவெளி காண்பேனோ.

SONG 13

Will I ever see that I dwell under Your feet, You, life's sustainer dancing in the arena, You, the mountain gem¹ through which runs the emerald vein?

NOTE: 1. Siva is a ruby gem, Shakti is a green emerald.

மன்றாடும் வாழ்வே மரகதஞ்சேர் மாணிக்கக்
கன்றேநின் தாட்கீழ்க் குடிபெறவுங் காண்பேனோ.

SONG 14

Will I ever see this irresistibly alluring world release me from its fast hold, even though I know how illusory it is?

பொய்யென் றறிந்தும்எமைப் போகவொட்டா தையஇந்த
வையங் கனமயக்க மாற்றிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 15

Will I ever see my heart melting like wax in a fire when thinking of You who is kinder than a mother?

தாயினும் நல்ல தயாளுவே நின்னை உன்னித்
தீயின்மெழு கொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக் காண்பேனோ.

SONG 16

Will I, this humble one, ever be able to see and think that whatsoever I receive or do is Your doing, O God?

என்செயினும் என்பெறினும் என்னிறைவா ஏழையன்கான்
நின்செயலென் றுன்னும் நினைவுவரக் காண்பேனோ.

SONG 17

Will I ever see my Father entering my heart, miscreant that I am, devoid of a single expression of pity?

எள்ளத் தனையும் இரக்கமிலா வன்பாவி
உள்ளத்தும் எந்தை உலவிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 18

Will I ever see You, my Lord, finding a place in my heart? O woe is me, a veritable storehouse of deceit and intractable karmas?

வஞ்சகத்துக் காலயமாம் வல்வினையேன் ஆகெடுவேன்
நெஞ்சகத்தில் ஐயாநீ நேர்பெறவுங் காண்பேனோ.

SONG 19

Will I ever see the end of my birth's sorrow and the beginning of my Lord's infinite grace?

தொல்லைப் பிறவித் துயர்கெடவும் எந்தைபிரான்
மல்லற் கருணை வழங்கிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 20

Will I ever see my Father granting His grace and redeeming me, who was drowning in the deep sea of alluring damsels with sword-sharp eyes?

வாளாருங் கண்ணார் மயற்கடலில் ஆழ்ந்தேன்சற்
றாளாக எந்தை அருள்செயவுங் காண்பேனோ.

SONG 21

Will I ever see You calling me—a scoundrel whose heart flutters like cotton in the breeze—and granting me Your grace, saying, “My son, fear not”?

பஞ்சாய்ப் பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீ கூவிஐயா
அஞ்சாதே என்றின் னருள் செயவுங் காண்பேனோ.

SONG 22

Will I ever see You calling, “Come here, son,” me whose heart tosses and turns in distressing turbulence?

.....
Tayumanavar joins a village festival as Lord Ganesha is carried in an elaborate chariot. Immersed in devotion, he lifts his hands in bliss while nagasvaram music fills the air. Wherever he traveled, the poet shared the community's spiritual life, celebrating their rituals with camaraderie and joy.

ஆடுகறங் காகி அலமந் துழன்றுமனம்
வாடுமெனை ஐயாநீ வாவெனவுங் காண்பேனோ.

SONG 23

Will I ever see the end of this ill-fated one's illimitable desire for allurements? O Siva, so near to noble men?

சிட்டர்க் கெளிய சிவனேயோ தீவினையேன்
மட்டற்ற ஆச்சை மயக்கறவுங் காண்பேனோ.

SONG 24

Will I ever see Your cooling grace of peace descend on me, O everlasting peerless One imparting awareness from within?

உள்நின் றுணர்த்தும் உலப்பிலா ஒன்றேநின்
தண்ணென்ற சாந்தஅருள் சார்ந்திடவுங் காண்பேனோ.

SONG 25

Will I ever see my God forge a union with me, stilling my fleeting thoughts and rousing my awareness within?

ஓடுங் கருத்தொடுங்க உள்ளுணர்வு தோன்றநினைக்
கூடும் படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 26

Will I ever see the subtle knowledge that sees Your grace without seeing, You that is unreachable by word or thought?

வாக்கால் மனத்தால் மதிப்பரியாய் நின்னருளை
நோக்காமல் நோக்கிநிற்கும் நுண்ணறிவு காண்பேனோ.

SONG 27

Will I ever see myself incarnate in that body of grace before this body departs? O Mother, listen!

இவ்வுடம்பு நீங்குமுனே எந்தாய்கேள் இன்னருளாம்
அவ்வுடம்புக் குள்ளே அவதரிக்கக் காண்பேனோ.

SONG 28

Will I ever see You appear as the pure void, sans attributes, sans form, eternal and undivided?

நித்தமாய் ஒன்றாய் நிரஞ்சனமாய் நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளி நீவெளியாய்த் தோன்றிடவுங் காண்பேனோ.

SONG 29

Will I ever see the maya that fills me vanish, O You, the image of silentness that fills my eyes, the apple of my eye?

கண்ணிறைந்த மோனக் கருத்தேஎன் கண்ணேஎன்
உள்நிறைந்த மாயை ஒழிந்திடவுங் காண்பேனோ.

SONG 30

Will I ever see Your grace descend on me, O Father, You, the pure One, You the compassionate One, You, the eternal siddha?

அத்தா விமலா அருளாளா ஆனந்த
சித்தா எனக்குள்அருள் செய்திடவுங் காண்பேனோ.

SONG 31

Will I ever see Your compassion bestowed on me? O God, in vain was I born and died. Weary am I, my desire knowing no end.

வீணை பிறந்திருந்து வேசற்றேன் ஆசையறக்
காணேன் இறைநின் கருணைபெறக் காண்பேனோ.

SONG 32

Will I ever see the non-dual vision of my God, entering sahaja ecstasy before I discard this body like a worn-out garment?

சட்டையொத்த இவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னே நான்சகச
நிட்டையைப்பெற் றையா நிருவிகற்பங் காண்பேனோ.

SONG 33

Will I ever see You, my God, choosing to bestow compassion on me before I recount all my distresses to You who knows all?

எல்லாந் தெரியும் இறைவாஎன் அல்லலெலாஞ்
சொல்லாமுன் நீதான் தொகுத்திரங்கக் காண்பேனோ.

SONG 34

Will I ever see the holy sight witnessed by those who saw the entire macrocosm in a single instant?

அண்டபகி ரண்டம் அனைத்து மொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள் கண்டதிருக் காட்சியையுங் காண்பேனோ.

SONG 35

Will I ever see myself seated with You, my Father, in high heaven while in this fleshy body?

ஊனிருந்த காயம் உடனிருப்ப எந்தைநின்பால்
வானிருந்த தென்னவுநான் வந்திருக்கக் காண்பேனோ.

SONG 36

Will I ever see You in my thoughts, O omnipresent Being, unholy that I am, possessing paltry wisdom?

தினையத் தனையுந் தெளிவறியாப் பாவியேன்
நினைவிற் பரம்பொருள்நீ நேர்பெறவுங் காண்பேனோ.

SONG 37

Will I ever see my Lord Who is the flood of bliss overflowing and destroying the sandbags of sorrow?

துன்பமெனுந் திட்டனைத்துஞ் சூறையிட ஐயாவே
இன்பவெள்ளம் வந்திங் கெதிர்ப்படவுங் காண்பேனோ.

CANTO FORTY-SEVEN

ஆகாதோ என்கண்ணி Will it not Befit You?

SONG 1

Will it not befit You to grant Your bliss so the unlearned heart may melt, You Who can perform any act You wish?

கல்லாத நெஞ்சங் கரைந்துருக எத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின் இன்பம் வழங்கினால் ஆகாதோ.

SONG 2

Will it not befit You to grant Your bliss, standing as supreme knowing, that I may have self-knowing and reach Your grace?

என்னை அறிய எனக்கறிவாய் நின்றருள்நின்
தன்னைஅறிந் தின்பநலஞ் சாரவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 3

Will it not befit You that Your truth-bliss comes and consumes me, O Father, so my sullied nature is made pure?

பொய்ம்மயமே யான புரைதீர எந்தைஇன்ப
மெய்ம்மயம்வந் தென்னை விழுங்கவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 4

Will it not befit You to let me consume Your bliss, as do the holy devotees, You, limitless truth-bliss and source of existence?

மட்டில்லாச் சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின் இன்பமயஞ்
சிட்டர்போல் யானருந்தித் தேக்கவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 5

Will it not befit You to make me madly seek Your golden feet, day and night, and so open the floodgates of bliss?

அத்தாநின் பொற்றா ளடக்கே அனுதினமும்
பித்தாகி இன்பம் பெருகவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 6

Will it not befit You to make me crave the enjoyment of Your limitless bliss, I who deplete myself in the desire desert of women's allurements?

மெல்லியலார் மோக விழற்கிறைப்பேன் ஐயாநின்
எல்லையில்ஆ னந்தநலம் இச்சித்தால் ஆகாதோ.

SONG 7

Will it not befit You to dismantle my mind which sees beauty in this and that, and instead turn it to behold the beauty of bliss so I may merge in You?

சுட்டழகா யெண்ணுமனஞ் சூறையிட்டா னந்தமயக்
கட்டழகா நின்னைக் கலக்கவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 8

Will it befit You to let me know You, O light resplendent, the unfading blissful form, pure void and beginning of all?

சோதியே நந்தாச் சுகவடிவே தூவெளியே
ஆதியே என்னை அறியவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 9

Will it not befit You, O pure one, if I, stranger to love, am called to Your feet in compassion great and invited to dwell there?

நேசஞ் சிறிதுமிலேன் நின்மலனே நின்னடக்கே
வாசஞ் செயஇரங்கி வாவென்றால் ஆகாதோ.

Hard to bestill: This canvas expresses three concepts found in the poet's verses: 1) self-discipline, depicted by a tightrope walker crossing a deep crevasse; 2) yoga and meditation, shown by the yogini in bound lotus and; 3) control of desires, represented by a woman resisting sex, money, food and clothes. The lower part of the canvas illustrates Tayumanavar's famed verse about the difficulty of stillness: "It is easy to tame an elephant in my hand and bind the mouth of the bear. It is easy to ride on the back of the lion and take a cobra in your hand and make it dance. It is easy to place mercury on blazing fire, alchemize the five base metals into gold, and sell them for a living. It is easy to roam about in the world invisible to others. It is easy to command the celestial beings to serve you and to live you eternally. It is easy to transmigrate into another body, to walk on water, sit on fire, acquire all knowledge and attain siddhis incomparable. But it is rare and difficult to control the mind and sit in stillness."

SONG 10

Will it not befit You to have me stand one with You in Your knowledge supreme,
even as You stood in my knowledge?

என்னறிவுக் குள்ளே இருந்ததுபோல் ஐயாவே
நின்னறிவுள் நின்னுடனயான் நிற்கவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 11

Will it not befit You to stand as effulgent light dispelling my sorrow's darkness, O my God, the beginning of all?

ஆதிப் பிரானேஎன் அல்லல் இருளகலச்
சோதிப்ர காசமயந் தோற்றுவித்தால் ஆகாதோ.

SONG 12

Will it not befit You to station in readiness Your rescue boat of love, lest I drown, my God, in the churning waters of the desire sea?

ஆசைச் சுழற்கடலில் ஆழாமல் ஐயாநின்
நேசப் புனைத்தாள் நிறுத்தினால் ஆகாதோ.

SONG 13

Will it not befit You to say in compassion, "Come," thus shattering the fetters of pasha to smithereens?

பாசநிக ளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச் செஞ்செவே
ஈசனை வாவென் றிரங்கினால் ஆகாதோ.

SONG 14

Will it not befit You, O Father, to turn me into an incessantly loving, loudly wailing infant of melting heart, and thus allow me to hold on to You?

ஓயாவுள் ளன்பாய் உருகிவாய் விட்டரற்றிச்
சேயாகி எந்தைநின்னைச் சேரவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 15

Will it not befit You to call me Your slave, You Who are the beginning of all existence, divine light filling cosmic space?

ஆதியாம் வாழ்வாய் அகண்டிதமாய் நின்றபரஞ்
சோதிநீ என்னைத் தொழும்பென்றால் ஆகாதோ.

SONG 16

Will it befit You, O divine light, to fill my eyes with Your pervasiveness just as I have envisioned the vast, starry sky?

விண்ணாரக் கண்ட விழிபோற் பரஞ்சோதி
கண்ணார நின்நிறைவைக் காணவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 17

Will it not befit You to want me to witness Your form, seeing without seeing You of divine knowledge standing in me united and united not?

சேராமற் சேர்ந்துநின்று சின்மயனே நின்மயத்தைப்
பாராமற் பாரெனநீ பட்சம்வைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 18

Will it not befit You if Your grace, like a mirror reflecting all, reaches the recesses of my heart and makes it melt?

கண்ணாடி போலஎல்லாங் காட்டுந் திருவருளை
உள்நாடி ஐயா உருகவைத்தால் ஆகாதோ.

SONG 19

Will it not befit You, my Father, to reveal Your grace so primordial darkness flees and supreme knowledge shines forth?

மூலஇருள் கால்வாங்க மூதறிவு தோன்ற அருட்
கோலம்வெளி யாகஎந்தை கூடுவித்தால் ஆகாதோ.

SONG 20

Will it not befit You to reveal the truth: "If you sprout in the unfathomable waters of bliss, you shall be liberated."

சாற்றரிய இன்பவெள்ளந் தாக்குமதில் நீமுளைக்கில்
ஊற்றமுறு மென்னஅதில் உண்மைசொன்னால் ஆகாதோ.

SONG 21

Will it not befit You, O Lord of grace, for this slave to stand at Your feet, hands folded with eyes streaming in tears?

கையுங் குவித்திரண்டு கண்ணருவி பெய்யஅருள்
ஐயநின்தாள் கீழே அடிமைநின்றால் ஆகாதோ.

CANTO FORTY-EIGHT

**இல்லையோ என்கண்ணி
Is there not, My Darling?**

SONG 1

Is there not for me a lamp of knowledge, my Master, that will dispel the dense shroud of darkness veiling everything from me?

ஏதுந் தெரியா தெனைமறைத்த வல்லிருளை
நாதநீ நீக்கஒரு ஞானவிளக் கில்லையோ.

SONG 2

Is there not for me a sea of bliss, unflickering and unwavering, O light that is the apple of my eye?

பணியற்று நின்று பதைப்பறஎன் கண்ணுள்
மணியொத்த சோதிஇன்ப வாரிஎனக் கில்லையோ.

SONG 3

Is there not a secret, my God, that teaches the cessation of my knowledge so I may sit actionless forever?

எம்மால் அறிவதற எம்பெருமான் யாதுமின்றிச்
சும்மா இருக்கஒரு சூத்திரந்தான் இல்லையோ.

SONG 4

Is there not a mantra, my Master, that bestows bliss even upon one like me, who is more vile than a cur?

நாய்க்குங் கடையானேன் நாதாநின் இன்பமயம்
வாய்க்கும் படிஇனியோர் மந்திரந்தான் இல்லையோ.

SONG 5

Is there not a tantra, my Lord, that teaches me to stand as You, forgetting this fleshy existence?

ஊனாக நிற்கும் உணர்வைமறந் தையாநீ
தானாக நிற்கஒரு தந்திரந்தான் இல்லையோ.

SONG 6

Is there not a precept, O cosmic One, that explains how to embrace You day and night?

அல்லும் பகலும் அகண்டவடி வேஉனைநான்
புல்லும் படிஎனக்கோர் போதனைதான் இல்லையோ.

CANTO FORTY-NINE

வேண்டாவோ என்கண்ணி Should You not, My Darling?

SONG 1

Should You not have compassion for me, when I have been adoring all this time with folded hands whatever form I saw as Yours?

கண்டவடி வெல்லாநின் காட்சிஎன்றே கைகுவித்துப்
பண்டுமின்றும் நின்றஎன்னைப் பார்த்திரங்க வேண்டாவோ.

SONG 2

Should You not impart to me a secret teaching, my Lord, by which the mind serpent dancing in the senses perishes forever?

வாதனையோ டாடும் மனப்பாம்பு மாயஒரு
போதனைதந் தையா புலப்படுத்த வேண்டாவோ.

SONG 3

Should You not, for me to have self knowledge, first give me Self knowledge that my ken exists beyond my knowledge?

தன்னை அறியத் தனிஅறிவாய் நின்றருளும்
நின்னைஅறிந் தென்அறிவை நீங்கிநிற்க வேண்டாவோ.

SONG 4

Should You not reveal to me, my God, the limitless waters of pervasive bliss that never diminish even when drawn from?

அள்ளக் குறையா அகண்டிதா னந்தமெனும்
வெள்ளமெனக் கையா வெளிப்படுத்த வேண்டாவோ.

SONG 5

Should You not melt in compassion for Your devotee and bring him bliss, O Lord of the universe vast, ambrosia of the celestials, my very life?

அண்டனே அண்டர் அமுதேஎன் ஆருயிரே
தொண்டனேற் கின்பந் தொகுத்திரங்க வேண்டாவோ.

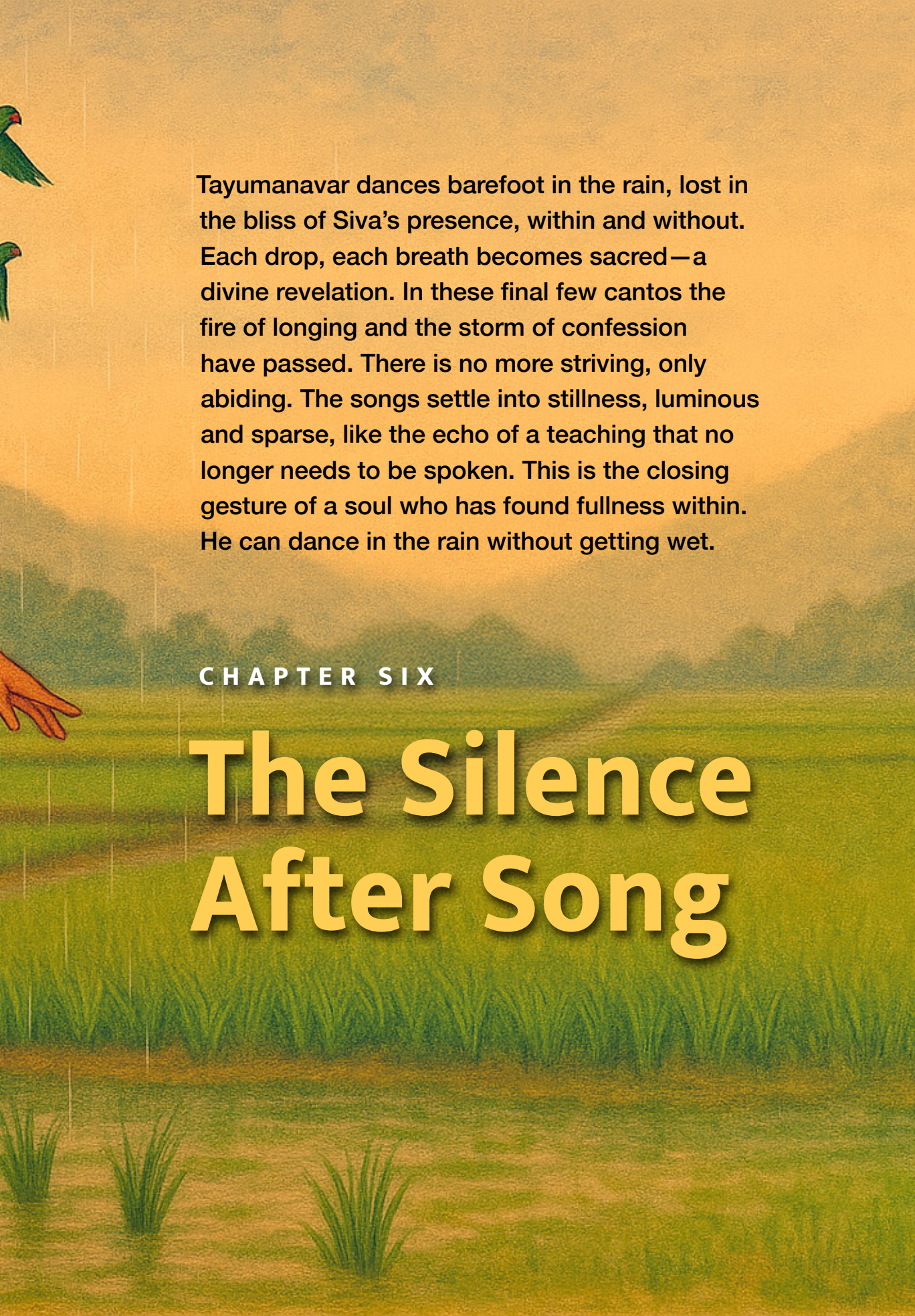
SONG 6

Should You not guide me, saying, "Hesitate not, tremble not in fear, come freely"?

பாராதே நின்று பதையாதே சும்மாதான்
வாரா யெனவும் வழிகாட்ட வேண்டாவோ.

.....
Having poured his realization into sacred verse, Tayumanavar reaches a deep relinquishment. Seated in pure detachment, he releases his palm-leaf manuscripts to the wind, offering his cherished songs back to Siva.

Tayumanavar dances barefoot in the rain, lost in the bliss of Siva's presence, within and without. Each drop, each breath becomes sacred—a divine revelation. In these final few cantos the fire of longing and the storm of confession have passed. There is no more striving, only abiding. The songs settle into stillness, luminous and sparse, like the echo of a teaching that no longer needs to be spoken. This is the closing gesture of a soul who has found fullness within. He can dance in the rain without getting wet.

CHAPTER SIX

The Silence After Song

CANTO FIFTY

நல்லறிவே என்கண்ணி

O Good Wisdom, My Jewel

SONG 1

Come, good wisdom, let us go and behold the eye-filling light of limitless splendor that is the Life of all life.

எண்ணிறைந்த மேன்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்த சோதியைநாங் காணவா நல்லறிவே.

SONG 2

Come, good wisdom, let us go and seek the truth eternal, asking why we, made of chit, call this body made of matter ours.

சித்தான நாமென் சடத்தைநா மென்னஎன்றுஞ்
சத்தான உண்மைதனைச் சாரவா நல்லறிவே.

SONG 3

Come, good wisdom, let us go and drink of the nectar like the bee within the lotus blossom, knowing the ways of the wondrous Being that exists here, there and everywhere.

அங்குமிங்கும் எங்குநிறை அற்புதனார் பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள் வண்டாய்ப் பயன்பெறவா நல்லறிவே.

SONG 4

Come, good wisdom, let us realize all this worldly existence is like vomited food, and so rise and appear in the void of grace.

கான்றசோ றென்னஇந்தக் காசினிவாழ் வத்தனையுந்
தோன்ற அருள்வெளியில் தோன்றவா நல்லறிவே.

CANTO FIFTY-ONE

பலவகைக்கண்ணி

O Jewel of Many Forms

SONG 1

O my King, have You not heard this? Nothing here is of my doing. The tattvas congregated and, constituting a sovereign territory, danced as they willed.

என்னரசே கேட்டிலையோ என்செயலோ ஏதுமிலை
தன்னரசு நாடாகித் தத்துவங்கூத் தாடியதே.

SONG 2

Is it perhaps that I knew You of yore, my Father? Why otherwise this urge to meet and praise You?

பண்டொருகால் நின்றபாற் பழக்கமுண்டோ எந்தைநினைக்
கண்டொருகாற் போற்றக் கருத்துங் கருதியதே.

SONG 3

We see only the things seen, not seeing the unseen. If that be so, my Father, how will I know when I see You?

கண்டனவே காணுமன்றிக் காணாவோ காணாஎன்
கொண்டறிவேன் எந்தைநினைக் கூடுங் குறிப்பினையே.

SONG 4

O bounteous kalpaka tree flourishing under the wild banyan, why am I singled out as the chosen victim of malicious karma? Pray, speak.

கல்லா லடியில்வளர் கற்பகமே என்னளவோ
பொல்லா வினைக்குப் பொருத்தந்தான் சொல்லாயோ.

SONG 5

That I may stand as “That,” rid of impurities, You not only handed me the truth, but touched my forehead and blessed me.

தப்பிதமொன் றின்றியது தானாக நிற்கஉண்மை
செப்பியது மல்லால்என் சென்னியது தொட்டனையே.

SONG 6

“Of impure heart is he. A deceitful man is he.” Is it because of such thinking, my Lord, that You grew silent?

மாசான நெஞ்சன்இவன் வஞ்சனென்றோ வாய்திறந்து
பேசா மவுனம் பெருமான் படைத்ததுவே.

SONG 7

O You with eyes three! I have learned all that is to be learned. But until I have learned the art of standing firmly in Your service, can undifferentiated ecstasy be mine?

கற்பதெல்லாங் கற்றேம்முக் கண்ணுடையாய் நிற்பணியாய்
நிற்பதுகற் றன்றோ நிருவிகற்ப மாவதுவே.

SONG 8

“He, in the past, has weathered countless karmas,” is that why, my Father, You showed no compassion for me?

முன்னளவில் கன்மம் முயன்றான் இவனென்றோ
என்னளவில் எந்தாய் இரங்கா திருந்ததுவே.

SONG 9

My heart turned elsewhere while seeking to unite in You. For a man of such guile, my Mother, will bliss ever come?

நெஞ்சகம்வே றாகி நினைக்கூட எண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக் கின்பம்எந்தாய் வாய்க்குமா றெவ்வாறே.

SONG 10

If my heart is engrossed by all things worldly, like water flowing into every low depression, what shall I do, my Lord?

பள்ளங்கள் தோறும் பரந்தபுனல் போல்உலகில்
உள்ளம் பரந்தால் உடையாய்என் செய்வேனே.

SONG 11

One moment I think of ways to ascend. The next moment, dark egoity drags me down in forgetfulness! What shall I then think? What shall I then forget, my Father?

முன்னினைக்கப் பின்மறைக்கும் மூடிருள் ஆகெடுவேன்
என்னினைக்க என்மறக்க எந்தை பெருமானே.

SONG 12

O silent one, so powerful, if Your heavenly compassion is denied to me, how will I ever be liberated?

வல்லாளா மோனாநின் வான்கருணை என்னிடத்தே
இல்லாதே போனாலநான் எவ்வண்ணம் உய்வேனே.

SONG 13

Will the silentness that contemplates You, my Father, silent in word and silent in thought, ever come from book learning?

வாக்கும் மனமும் மவுனமுற எந்தைநின்னை
நோக்கும் மவுனமிந்த நூலறிவில் உண்டாமோ.

SONG 14

As one, as many, pervasive through all worlds, You stand, my Lord. Does that make it easy for You to abandon me?

ஒன்றாய்ப் பலவாய் உலகமெங்குந் தானேயாய்
நின்றாய் ஐயானைநீ நீங்கற் கெளிதாமோ.

SONG 15

My life's support! Ambrosia rare! Would it be beneath You to call out for me and grant me bliss?

ஆவித் துணையே அருமருந்தே என்றனைநீ
கூவிஅழைத் தின்பங் கொடுத்தாற் குறைவாமோ.

SONG 16

Countless, countless are Your plays. Listen, You, my Father! How many are they? Is it possible to recount them all?

எத்தனையோ நின்விளையாட் டெந்தாய்கேள் இவ்வளவென்
றத்தனையும் என்னால் அறியுந் தரமாமோ.

SONG 17

O Siva, sought by seekers! Do you think it easy for me to describe how much I have suffered to reach Your feet?

தேடுவார் தேடுஞ் சிவனேயோ நின்திருத்தாள்
கூடுவான் பட்டதுயர் கூறற் கெளிதாமோ.

SONG 18

What it desires, it gets attached to. If it abandons desire, it will reach kevala.¹ This is what is in my heart, Father! How then can I ever stand apart from You?

NOTE: In Saiva Siddhanta, kevala is the state of oneness in
Siva: supreme, inseparate consciousness.

பற்றினதைப் பற்றும்எந்தாய் பற்றுவிட்டாற் கேவலத்தில்
உற்றுவிடும் நெஞ்சம்உனை ஒன்றிநிற்ப தெப்படியோ.

SONG 19

O peerless One, without showing Your real Self, You disguised the false world as real. Why was this?

ஒப்பிலா ஒன்றேநின் உண்மையொன்றுங் காட்டாமல்
பொய்ப்புவியை மெய்போற் புதுக்கிவைத்த தென்னேயோ.

SONG 20

As a blind man who gropes his way by his feet suddenly gains eyesight, will I remain but awareness if you enter my awareness?

காலால் வழிதடவுங் காலத்தே கண்முளைத்தாற்
போலே எனதறிவிற் போந்தறிவாய் நில்லாயோ.

SONG 21

To be sure, my Lord, You made me lord of the sovereign land that is alluring worldly grossness!

தன்னரசு நாடாஞ் சடசால பூமிமிசை
என்னரசே என்னை இறையாக நாட்டினையோ.

SONG 22

Abandoning the holy word that is like ambrosia from the moon, will I start blabbering false and poisonous scriptures?

திங்களமு தாநின் திருவாக்கை விட்டரசே
பொங்கு விடமனைய பொய்ந்நூல் புலம்புவனோ.

SONG 23

Am I to wander aimlessly without seeing Your pervasiveness which, my Father, consumes me the more I think of You?

உன்னஉன்ன என்னைஎடுத் துள்விழுங்கு நின்நிறைவை
இன்னமின்னங் காணாமல் எந்தாய் சூழல்வேனோ.

SONG 24

After denying me the sea of bliss, that ambrosia that defies satiation, O Father mine, why did You decide to reject me?

ஆரா அமுதனைய ஆனந்த வாரிஎன்பால்
தாராமல் ஐயாநீ தள்ளிவிட வந்ததென்னோ.

.....
Tayumanavar taught that the Absolute—Parasiva—is not distant, but ever-present in all. Here, he venerates the Sivalingam not as an external Deity, but as a mirror of the inner Self. So deep within, he remains unaware of the devotee bowing before him.

CANTO FIFTY-TWO

நின்றநிலை Where I Stand

SONG 1

Set me firmly where I stand. Make it the rapturous state of undifferentiated ecstasy. Inundate me with the imperishable waters of bliss so they may again and again carry me to You.

நின்றநிலை யேநிலையா வைத்தா னந்த
நிலைதானே நிருவிகற்ப நிலையு மாகி
என்றுமழி யாதஇன்ப வெள்ளந் தேக்கி
இருக்களைத் தொடர்ந்துதொடர்ந் திழுக்கு மந்தோ.

SONG 2

The divine hand gesture of chinmudra holds the conclusions of the *Rig* and other *Vedas*, and the essence of the *Saiva Agamas* and allied scriptures. In those who realize this but once, the waters of bliss forever well up in their heart.

இருக்காதி மறைமுடிவுஞ் சிவாகம மாதி
இதயமுங்கை காட்டெனவே இதயத் துள்ளே
ஒருக்காலே யுணர்ந்தவர்கட் கெக்கா லுந்தான்
ஒழியாத இன்பவெள்ளம் உலவா நிற்கும்.

SONG 3

Why all this learning and listening! Is it to bluster all around with loud-mouthed words? Is it not to seek the truth of chinmudra that destroys our bad deeds, which my Lord under the wild banyan tree with His hand gesture reveals? Is it not to then remain in undifferentiated ecstasy that neither form nor attribute understands.

கற்றதுங்கேட் டதுந்தானே ஏதுக் காகக்
கடபடமென் றுருட்டுதற்கோ கல்லால் எம்மான்
குற்றமறக் கைகாட்டுங் கருத்தைக் கண்டு
குணங்குறியற் றின்பநிட்டை கூட அன்றோ.

CANTO FIFTY-THREE

பாடுகின்ற பனுவல் The Composition in Song

SONG 1

You, the treasure that scripture singers seek. You, the beauteous one dancing in the arena of knowledge supreme!

பாடுகின்ற பனுவலோர்கள் தேடுகின்ற செல்வமே
நாடுகின்ற ஞானமன்றில் ஆடுகின்ற அழகனே.

SONG 2

You, the Father of all! Why all this love of Yours for me? Is it that I should adore
You and in frenzy praise You in songs?

அத்தனென்ற நின்னையே பத்திசெய்து பனுவலால்
பித்தனின்று பேசவே வைத்ததென்ன வாரமே.

SONG 3

With my thoughts brimming with love and my heart contrite, I implored You,
“Come, come, O Siva, and in compassion grant Your bliss!”

சிந்தையன்பு சேரவே நைந்துநின்னை நாடினேன்
வந்துவந்து னின்பமே தந்திரங்கு தாணுவே.

SONG 4

You are a universe beyond the universe. Seeing the form You have assumed, the
eyes of Your devotees stream in tears, and the hearts of those who have seen this
melt in love.

அண்டரண்டம் யாவூநீ கொண்டுநின்ற கோலமே
தொண்டர்கண்டு சொரிகணீர் கண்டநெஞ்சு கரையுமே.

SONG 5

Tender as a mother You are. Bounteous You are, granting undying knowledge.
Indeed, You granted me to me, and for that I will ever, ever dwell on You.

அன்னைபோல அருள்மிகுத்து மன்னுஞான வரதனே
என்னையே எனக்களித்த நின்னையானும் நினைவனே.

CANTO FIFTY-FOUR

வண்ணம்

Nature

SONG 1

Form it has none; formlessness it has none. Interior it has none; exterior it has
none. Disorder it has none; attributes it has none; qualities it has none. Fullness it
has none; fragmentation it has none. One it is—thus the scriptures say. Pure it is;
spacious it is; lofty it is. The life in jnana void it is; the precious prize sought after by
men of spiritual knowledge it is.

அருவென் பனவுமன்றி யுருவென் பனவுமின்றி
 அகமும் புறமுமின்றி - முறைபிறழாது
 குறியுங் குடிணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
 மறையொன் றெனவிளம்ப - விமலம தாகி
 அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
 சபலஞ் சபலமென்றுள் அறிவினர் காண
 ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்

SONG 2

Ending in smoke, consumed in fire it is not. Destroyed in water immersed it is not. Wafted by wind and tossed into motion it is not. Killed in a fight it is not. A one unchanging nature it is. Neither as “he” nor “she” nor “it” it is. It moves in beauty. None do know its real state.

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடுவதன்று
 புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவில தூதை
 சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
 சமர்கொண் டழிவதன்றோர் - இயல்பின தாகும்
 அவனென் பதுவுமன்றி யவளென் பதுவுமன்றி
 யதுவென் பதுவுமன்றி - எழில்கொ டுலாவும்
 ஆருமிலையறி யாதபடியே

SONG 3

Neither is it darkness; nor is it light. All are contained within it. The primal One it is. Neither real nor unreal it is. Adored by all worlds it is. When Brahma and the rest, losing their wits, fell into faiths and whirled, they in repentance begged of grace for the indescribable world maya to be dispelled.

இருளென் பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
 எவையுந் தனுளடங்க - ஒருமுத லாகும்
 உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
 உலகந் தொழவிருந்த அயன்முத லோர்கள்
 எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
 சுழலும் பொழுதிரங்கி - யருள்செயு மாறு
 கூறரியசக மாயையறவே

SONG 4

From out of the body of knowledge that is self-discarding arose the knowledge true as one. It cannot be comprehended as dual. It cannot be divided into parts. It moves and moves not. It fills eternity. It surpasses thought. It is the auspicious. It is bliss embodied. That supreme Being do seek and know.

.....

Tayumanavar visited many ashrams where sacred fires were kindled for the welfare of the world. Seated among devotees, he witnessed Vedic priests offering ghee and mantras into blazing yajna flames.

எனதென் பதையிகழ்ந்த அறிவின் திரளிளின்றும்
 அறிவொன் றெனவிளங்கும் உபயம தாக
 அறியுந் தரமுமன்று பறியுந் தரமுமன்று
 அசரஞ் சரமிரண்டின் ஒருபடியாகி
 எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனைஇறந்த
 தெதுமங் களசுபங்கொள் - சுகவடி வாகும்
 யாதுபரமதை நாடியறிநீ

SONG 5

Falling precipitously into the wiles of youthful maidens filled with lustful thoughts, fainting like a trapped deer, losing firmness of speech, drawn into the business of drinking the nectar of womanly mouths, daring to listen to their sweet speech day in and day out; and when their tresses are bedecked with garlands diverse. . .

. . . பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
 கபடந் தனில்விழுந்து - கெடுநினை வாகி
 வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
 வசனந் திரமுமின்றி - அவரித முறல்
 பருகுந் தொழிலிணங்கி இரவும் பகலும்இன்சொல்
 பருகும் படிதுணிந்து - குழலழ காக
 மாலைவகைபல சூடியுடனே. . .

SONG 6

. . . buzzing like striped bees around their lotus-like breasts, exulting in the tinkling music of their anklets, listening to its earful cadences, nostrils inhaling the fragrance of their fine turmeric cosmetics, kissing their feet and bearing them on the head—thus in deep passion steeped. . .

. . . பதுமந் தனைஇசைந்த முலையென் றதையுகந்து
 வரிவண்டெனவுழன்று - கலிலென வாடுஞ்
 சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகள்முழங்கும்
 ஒலிநன் றெனமகிழ்ந்து - செவிகொள நாசி
 பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
 பவமுஞ் சிடவிறைஞ்சி - வரிசையினூடு
 காலில் மிசைமுடி சூடிமயலாய். . .

SONG 7

. . . alternating between confusion and clarity, forgetting the heavenly goal entirely, the tidal waves of the love-God swelling, encompassing the “love-wound,” exciting it full with fingering and saying, “Sweet indeed is this coition,” and in these acts of pleasure swooning. Thus in the love act daily waxing, the dazzle of the countenance

waning like the moon, with intellect swooning, and the body, like a monkey's, in wrinkles growing...

... மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதி பொங்க - இரணம தான
அளிபுண் தனைவளைந்து விரல்கொண் டுறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று - பரவச மாகி
மருவுந் தொழில்மிகுந்து தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதி சோர
வானரமதென மேனிதிரையாய் . . .

SONG 8

... aging quickly, disease rapidly invading, inaction setting in, cough persisting, appetite diminishing, eyes losing their luster, countenance's gleam fading, kith and kin outside the house shouting in revolt—and thus when dark death arrives, who is your refuge, O wicked heart?

... வயதும் படஎழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்துள் - இருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று - சரியென நாடி
மனையின் புறவிருந்த இனமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயஇருண்ட - யமன்வரும் வேளை
ஏதுதுணைபழி காரமனமே.

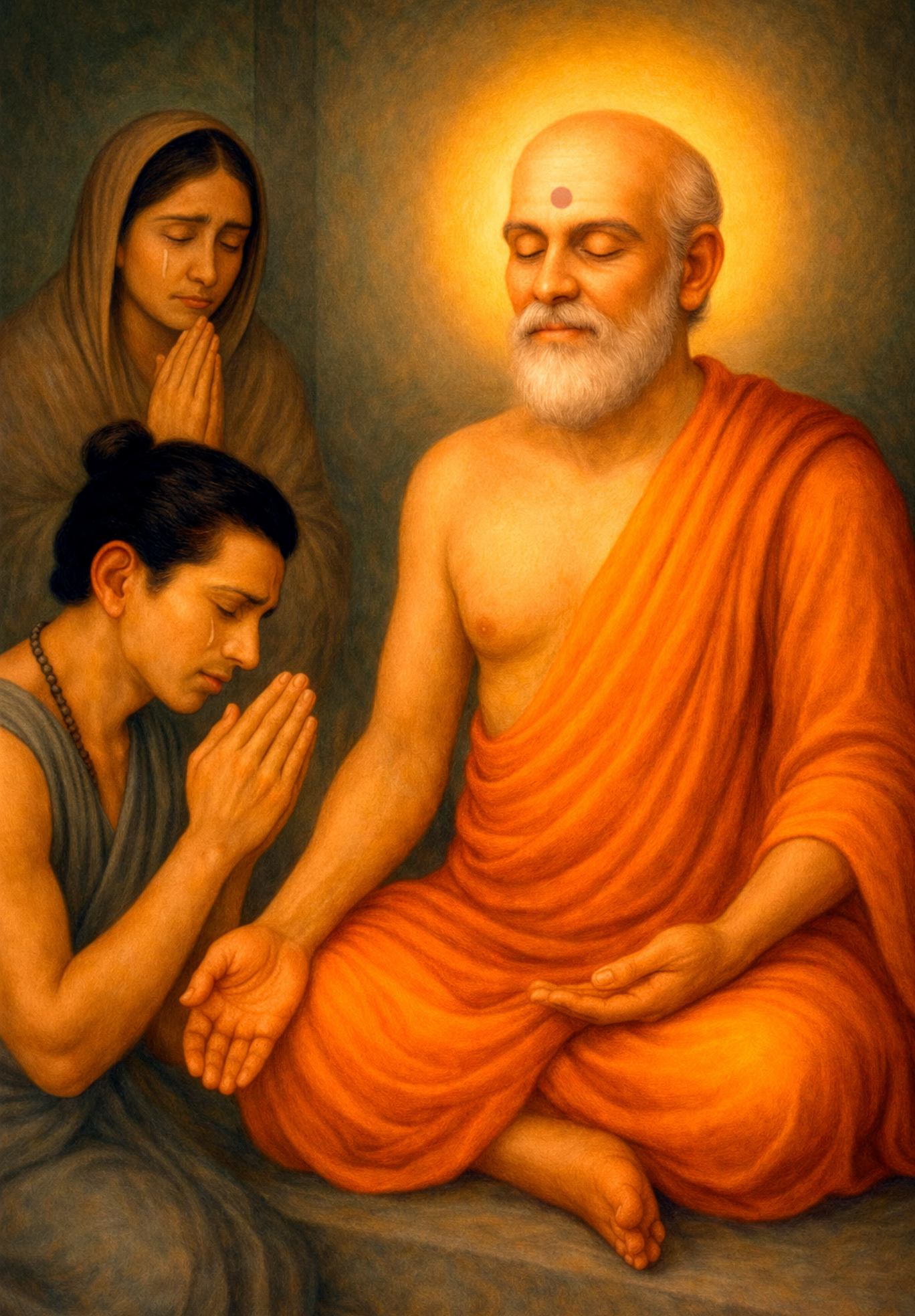
CANTO FIFTY-FIVE

அகவல்

In the Agaval Meter¹

SONG 1

O perfection-fullness that came in guru's form, filled with knowledge supreme and replete with grace divine! You who stood undivided as One! You of blemishless form pure! You, the ever undiminished Being and ocean of goodness. You are the beginning; You are the end. You are the bliss; You are the light. You are the truth; You are the endless first Being. Out of Your divine grace You created the earth and all the worlds. Out of the four birth sources² You created the seven life *genera*.³ And so that species could multiply, You created bodies from atoms to mountains, and time, from moment to eon. And as their past karmas deserve, You created the conditions for the life-mass to live for awhile, albeit they have no knowledge of their own and are helpless. Whatever bodies in which they were born, they are happy to be and wish not to part. Towards that end You instilled the love instinct in them and fostered

growth, making them feel their body is they. Thus were they filled with ignorance seeming like knowledge. You fixed time, karma and order, along with hell and high heaven, in impartiality to reach. In endless love You established innumerable faiths, that they might pursue the four ends: dharma, artha and the rest.⁴ Then, as guru, You imparted knowledge, with each faith contending their own stand as the ultimate truth. Thus arose disputations and scriptures numerous. In all these You invariably stood beyond, above all faiths. All the celestials and the munis offered themselves. Praying for You to accept them in grace, they hankered for You. In return, You showed them the blemishless wisdom. And to me, who has no wisdom, it is for You to show Your compassionate grace.

NOTES

1. Agaval is a classical Tamil poetic meter marked by a flowing, speech-like, prose-style rhythm with variable line lengths, commonly used for philosophical and devotional expression.
2. Birth sources refers to egg, sweat, seed and womb.
3. The seven genera refers to celestials, humans, animals, birds, reptiles, aquatic life and plants.
4. “Dharma, artha and the rest” is a reference to the four *purusharthas* (goals of the soul): virtue, wealth, love and liberation.

திருவருள் ஞானஞ் சிறந்தருள் கொழிக்குங்
 குருவடி வான குறைவிலா நிறைவே
 நின்ற ஒன்றே நின்மல வடிவே
 குன்றாப் பொருளே குணப்பெருங் கடலே
 ஆதியும் அந்தமும் ஆனந்த மயமாஞ்
 சோதியே சத்தே தொலைவிலா முதலே
 சீர்மலி தெய்வத் திருவரு ளதனால்
 பார்முத லண்டப் பரப்பெலாம் நிறுவி
 அண்டசம் முதலாம் எண்தரு நால்வகை
 ஏழு பிறவியில் தாழா தோங்கும்
 அனந்த யோனியில் இனம்பெற மல்க
 அணுமுத லசல மான ஆக்கையுங்
 கணமுத லளவிற் கற்ப காலமுங்
 கன்மப் பகுதித் தொன்மைக் கீடா
 இமைப்பொழு தேனுந் தமக்கென அறிவிலா
 ஏழை உயிர்த்திரள வாழ அமைத்தனை
 எவ்வுடல் எடுத்தார் அவ்வுடல் வாழ்க்கை
 இன்ப மெனவே துன்ப மிலையெனப்
 பிரியா வண்ணம் உரிமையின் வளர்க்க
 ஆதர வாகக் காதலும் அமைத்திட்
 டீக மின்றியே தேகம் நானென
 அறிவு போலறி யாமை இயக்கிக்
 காலமுங் கன்மமுங் கட்டுங் காட்டியே

.....
Nearing life's end, Tayumanavar sits in meditation, his face calm and composed. Around him, disciples gather with folded hands, tearful yet serene—knowing their beloved master is close to his departure.

மேலும் நரகமும் மேதகு சுவர்க்கமும்
 மாலற வகுத்தனை ஏலும் வண்ணம்
 அமையாக் காதலிற் சமய கோடி
 அறம்பொரு ளாதி திறம்படு நிலையில்
 குருவா யுணர்த்தி யொருவர்போ லனைவருந்
 தத்தம் நிலையே முத்தி முடிவென
 வாத தர்க்கமும் போத நூல்களும்
 நிறைவிற் காட்டியே குறைவின்றி வயங்க
 அங்கங்கு நின்றனை எங்கு மாகிச்
 சமயா தீதத் தன்மை யாகி
 இமையோர் முதலிய யாவரும் முனிவருந்
 தம்மைக் கொடுத்திட்டெம்மை யாளென
 ஏசற் றிருக்க மாசற்ற ஞான
 நலமும் காட்டினை ஞானமி லேற்கு
 நிலையுங் காட்டுதல் நின்னருட் கடனே.

CANTO FIFTY-SIX

ஆனந்தக்களிப்பு
 In the Anandakkalippu Meter¹

SONG 1

He is the beginning. He is the beginningless. He is bliss. He is knowledge. He is light. As a silent one, He appeared and spoke a word unspeakable, O maid. Sankara!²

ஆதி அனாதியு மாகி - எனக்
 கானந்த மாயறி வாய்நின்றி லங்குஞ்
 சோதி மவுனியாய்த் தோன்றி - அவன்
 சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னாண்டி தோழி—சங்கர

NOTE

1. Anandakkalippu meter: A technical Tamil metrical form known for its lively, rhythmic movement which the poet used exclusively throughout this final canto.
2. The poet concluded each song in this canto with the single word *Sankara*. The translator interprets this as shorthand for a Tamil poetic reference to a famous song in praise of Siva: "Sankara, Sankara, Sambhu, Siva, Sankara, Sankara, Sankara, Sambhu." So, each time the single word appears, the full chorus is implied.

SONG 2

I will say what that word was. He shrewdly called me apart and made me sit impassively. With nothing whatsoever before me, He seized hold of me tightly and enveloped me in perfect bliss, O maid. Sankara!

சொன்னசொல் லேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச்
 சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா இருத்தி
 முன்னிலை ஏது மில்லாதே - சுக
 முற்றச்செய் தேஎனைப் பற்றிக்கொண் டாண்டி—சங்கர

SONG 3

Giving up internal desires that sow self-attachment, I was exhorted to clutch Him tightly. Doing so, I could not speak of what I got. He spoke words barely speakable, O maid. Sankara!

பற்றிய பற்றற உள்ளே - தன்னைப்
 பற்றச் சொன் னான்பற்றிப் பார்த்த இடத்தே
 பெற்றதை ஏதென்று சொல்வேன் - சற்றும்
 பேசாத காரியம் பேசினான் தோழி—சங்கர

SONG 4

Speaking evil, unspeakable words, I thrashed about, raving like a veritable devil's mate. He, the Lord, drove away devilish desire and kept me close, guarded beneath His feet, O maid. Sankara!

பேசா இடும்பைகள் பேசிச் - சுத்தப்
 பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
 ஆசா பிசாசைத் துரத்தி - ஐயன்
 அடியிணைக் கீழே அடக்கிக்கொண் டாண்டி—சங்கர

SONG 5

Detaching myself from the bodily senses, I overcame them and nurtured my love for the body that is He; and, behold, He contained me entirely within Himself, decreeing the law that I should not speak, O maid. Sankara!

அடக்கிப் புலனைப் பிரித்தே - அவ
 னாகிய மேனியில் அன்பை வளர்த்தேன்
 மடக்கிக்கொண் டான்என்னைத் தன்னுள் - சற்றும்
 வாய்பேசா வண்ணம் மரபுஞ்செய் தாண்டி—சங்கர

SONG 6

I broke the covenant and was ruined. If I speak a word of this, life ends for me. He is no paramour; He is the supreme God who protects me, O my pet. Sankara!

மரபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் - இத்தை
 வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வாழ்வெனக் கில்லை
 கரவு புருஷனும் அல்லன் - என்னைக்
 காக்குந் தலைமைக் கடவுள்காண் மின்னே—சங்கர

SONG 7

Like opening the floodgates of an ocean, my twin eyes streamed with tears of joy, my body horripillated in ecstasy and my heart melted in love of Him. Towards that end, He worked some trick, O maid. Sankara!

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன - இரு
கண்களும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய
உடலும் புளகித மாக - என
துள்ளமுருக உபாயஞ்செய் தாண்டி—சங்கர

SONG 8

“Whatever your awareness knew, whatever your heart saw, truth and untruth, discard it all.” Thus my Lord made me His own. See how clever my Lord is, O maid? Sankara!

உள்ளது மில்லது மாய்முன் - உற்ற
உணர்வது வாயுன் னுளங்கண்ட தெல்லாந்
தள்ளெனச் சொல்லிஎன் ஐயன் - என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பார் தோழி—சங்கர

SONG 9

You are not the earth and the rest of the elements. Think sharp! You are not the sense organs, internal or external. You are the awareness that inquires. These loving words the Lord spoke are bliss indeed, O maid. Sankara!

பாராதி பூதநீ யல்லை - உன்னிப்
பாரிந் திரியங் கரணநீ யல்லை
ஆராய் உணர்வுநீ என்றான் - ஐயன்
அன்பாய் உரைத்த சொல் லானந்தந் தோழி—சங்கர

SONG 10

My Lord is dear indeed to His devotees. He is truth embodied. He is the silent, blissful One. He is the gracious master guru. When He placed His feet on my forehead, I knew myself and became dead to my mind. Sankara!

அன்பருக் கன்பான மெய்யன் - ஐயன்
ஆனந்த மோனன் அருட்குரு நாதன்
தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் - என்னைத்
தானறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே—சங்கர

.....
January 15 is officially Tayumanavar Day in South India. From temple halls to school auditoriums, adults and youth alike sing his verses with devotion, keeping alive a centuries-old legacy cherished by Siva's devotees.

SONG 11

When I think of it—how this birth and death came to me—I realize it is all by this wily mayic mind that fluctuates between remembering and forgetting,¹ O maid. Sankara!

NOTE: 1. “Remembering and forgetting” is a subtle reference to the sakala state and the kevala state.

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த - எனக்
கெவ்வணம் வந்ததென் றெண்ணியான் பார்க்கில்
மறப்பும் நினைப்புமாய் நின்ற - வஞ்சு
மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி—சங்கர

SONG 12

Into my mind, under a wild banyan tree He came, the silent guru divine; and with His gesturing hand¹ erased my karma entire; and into the sweet waters of His grace He placed me. Sankara!

NOTE: 1. Hand gesture refers to Dakshinamurti's chinmudra.

மனதேகல் லாலெனக் கன்றோ - தெய்வ
மவுன குருவாகி வந்துகை காட்டி
எனதாம் பணியற மாற்றி - அவன்
இன்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி—சங்கர

SONG 13

“See through the eyes of grace,” He said. Not knowing how to do that, I saw through my knowledge, differentiated. Seeing nothing but darkness, even I, the seer, was not to be seen. How strange all this is, O maid. Sankara!

அருளால் எவையும்பார் என்றான் - அத்தை
அறியாதே சுட்டினன் அறிவாலே பார்த்தேன்
இருளான பொருள்கண்ட தல்லால் - கண்ட
என்னையுங் கண்டிலன் என்னேடி தோழி—சங்கர

SONG 14

“Think not of I and You as two. Stand as one in inextricable union.” All this He said in a single word. How shall I describe the felicity that was born of that word? Sankara!

என்னையுந் தன்னையும் வேறா - உள்ளத்
தெண்ணாத வண்ணம் இரண்டற நிற்கச்
சொன்னது மோஒரு சொல்லே - அந்தச்
சொல்லால் விளைந்த சுகத்தைஎன் சொல்வேன்—சங்கர

SONG 15

To the fertile land of Sivananda,¹ the vast void, I went. There I uprooted the wretched weed of dark ignorance. Looking around then, I saw nothing but the Lord's beauty, O maid. Sankara!

NOTE: 1. The joy and bliss accompanying the attainment of oneness with Siva.

விளையுஞ் சிவானந்த பூமி - அந்த
வெட்ட வெளிநண்ணித் துட்ட இருளாங்
களையைக் களைந்துயின் பார்த்தேன் - ஐயன்
களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன் தோழி—சங்கர

SONG 16

Laughable is this life for those who see. With our own eyes we have seen people depart. Even in sleep, life may ebb away. What use is there, what good is there in this? Speak, O maid. Sankara!

கண்டார் நகைப்புயிர் வாழ்க்கை - இரு
கண்காண நீங்கவுங் கண்டோந் துயில்தான்
கொண்டார்போற் போனாலும் போகும் - இதிற
குணமேது நலமேது கூறாய்நீ தோழி—சங்கர

SONG 17

On me who knows nothing good, He bestowed His glance of pure nadanta silent-ness. All agitation ceased when the omnipotent One placed His feet on my head and blessed me, O maid. Sankara!

நலமேதும் அறியாத என்னைச் - சுத்த
நாதாந்த மோனமாம் நாட்டந்தந் தேசஞ்
சலமேதும் இல்லாமல் எல்லாம் - வல்லான்
தாளால்என் தலைமீது தாக்கினான் தோழி—சங்கர

SONG 18

He, the glorious bliss-light, by His grace made me, who is smaller than an atom, into the perfection that knows no birth or death. A miracle it is. Sankara!

தாக்குநல் லானந்த சோதி - அணு
தன்னிற் சிறிய எனைத்தன் னருளாற்
போக்கு வரவற் றிருக்குஞ் - சுத்த
பூரண மாக்கினான் புதுமைகாண் மின்னே—சங்கர

SONG 19

He creates, preserves and dissolves—all these He does and yet stands unwearied. What a doughty Being is He! To witness Him is worthy of thinking about. Ask your heart to so think, O maid. Sankara!

ஆக்கி அளித்துத் துடைக்குந் - தொழில்
அத்தனை வைத்துமெள் எத்தனை யேனுந்
தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன் - உள்ள
சாட்சியைச் சிந்திக்கத் தக்கது தோழி—சங்கர

SONG 20

There it was that thought was born. There it was that thought died. There it was that thought, purified, reawakened. There it was I saw the states all. There it was that I remained as one in Him. Sankara!

சிந்தை பிறந்ததும் ஆங்கே - அந்தச்
சிந்தை இறந்து தெளிந்ததும் ஆங்கே
எந்த நிலைகளும் ஆங்கே - கண்ட
யான்றான் இரண்டற் றிருந்தும் ஆங்கே—சங்கர

SONG 21

Is there anything such as here and there? When you see the light of truth/knowledge/bliss rising to cosmic dimensions and filling everywhere, is there anything to be said about one and two? Sankara!

ஆங்கென்றும் ஈங்கென்றும் உண்டோ - சச்சி
தானந்த சோதி அகண்ட வடிவாய்
ஓங்கி நிறைந்தது கண்டால் - பின்னர்
ஓன்றென் றிரண்டென் றுரைத்திட லாமோ—சங்கர

SONG 22

Any day this body may perish. Why do you hold it as real, you men of the world? Will you, who know so little, have an answer to death's summons when it arrives? Sankara!

என்றும் அழியும்இக் காயம் - இத்தை
ஏதுக்கு மெய்யென் றிருந்தீர் உலகீர்
ஓன்றும் அறியாத நீரோ - யமன்
ஓலை வந்தாற்சொல்ல உத்தரம் உண்டோ—சங்கர

SONG 23

Are there any men equal to us in self-deception? How can we regard this body as real when it is so full of impurities? Should we not consider the divine form as real? Sankara!

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர் மலம்
ஊறித் ததும்பும் உடலைமெய் யென்று

.....
In the Sivaloka, Tayumanavar kneels before Lord Siva. The end of his soul's earthly journey is reached. Ganesha, Murugan and a host of devas bear silent witness.

கொண்டோ பிழைப்பதிங் கையோ - அருட்
கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ளவேண் டாவோ—சங்கர

SONG 24

Likes and dislikes arise from that compulsive impediment—life, which merely takes shape as the Creator ordains. Abide in quietude, remain impassive, Your thoughts filled with knowledge supreme, O Heart. Sankara!

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் - அந்த
வில்லங்கத் தாலே விளையும் சனனம்
ஆண்டான் உரைத்த படியே - சற்றும்
அசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே—சங்கர

SONG 25

Is there no one to recognize me? In the body-land where no one knows me, I am caught needlessly in the fires of lust, losing my heavenly possessions. Is it for this I came, O maid? Sankara!

அறிவாரும் இல்லையோ ஐயோ - என்னை
யாரென் றறியாத வங்கதே சத்தில்
வறிதேகா மத்தீயிற் சிக்கி - உள்ள
வான்பொருள் தோற்கவோ வந்தேன்நான் தோழி—சங்கர

SONG 26

Forgetting why I came, I became fully snared in the allurements of women, gold and land. To cut this glittering fetter asunder, my Father granted me the sword of jnana true. Sankara!

வந்த வரவை மறந்து - மிக்க
மாதர்பொன் பூமி மயக்கத்தில் ஆழும்
இந்த மயக்கை அறுக்க - எனக்
கெந்தை மெய்ஞ்ஞான எழில்வாள் கொடுத்தான்—சங்கர

SONG 27

The lust for women of sword-sharp eyes will feed the fire of death's ways in the body. It is realizing the truth of this that the God of love Himself gave up His body.¹ If that is so, is it not proper for righteous men to renounce, O maid? Sankara!

NOTE: 1. Legend has it that to disturb Siva's meditation and make Him notice Parvati, the divinities sent Kamadeva, the god of love, to shoot his flower arrow at Siva and evoke feelings of love and desire. When he shot his arrow, Siva's meditation was disturbed and He opened His third eye. The fiery gaze burned Kamadeva to ashes, effectively making him "give up his body."

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம் - யம
வாதைக் கனலை வளர்க்குமெய் என்றே
வேளா னவனுமெய் விட்டான் - என்னில்
மிக்கோர் துறக்கை விதியன்றோ தோழி—சங்கர

SONG 28

All the expansive worlds of created matter are like dew before the Sun's pure rays, thus do the *Vedas* and *Agamas* firmly hold. Those who respect this not are devious. Will they ever step on the righteous path, O fawn-like maid? Sankara!

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாஞ் - சுத்த
வெயில்மஞ்சு ளென்னவே வேதாக மங்கள்
மதிக்கும் அதனை மதியார் - அவர்
மார்க்கந்துன் மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமோ மானே—சங்கர

SONG 29

The allurements of wicked women are not for men of pure mind, so say I. The conduct of King Janaka¹ is a lofty example. Was he not a man enjoying ultimate bliss? Sankara!

NOTE: 1. Janaka, a king of Mithila, is said to have kept himself detached from all worldliness though he lived a royal life.

துன்மார்க்க மாதர் மயக்கம் - மனத்
தூயர்க்குப் பற்றாது சொன்னேன் சனகன்
தன்மார்க்க நீதிதிட் டாந்தம் - அவன்
தானந்த மான சதானந்த னன்றோ—சங்கர

SONG 30

Is there any No and Yes? If bliss you seek, stand awhile as knowledge true, then will you know. Thus did our Primal One declare as scriptural truth, O maid. Sankara!

அன்றென்றும் ஆமென்றும் உண்டோ - உனக்
கானந்தம் வேண்டின் அறிவாகிச் சற்றே
நின்றால் தெரியும் எனவே - மறை
நீதிஎம் மாதி நிகழ்த்தினான் தோழி—சங்கர

Conclusion: The Living Echo of Silence

As we close this volume of *The Songs of Tayumanavar*, we are reminded that we have not merely been reading poetry, but eavesdropping on a 300-year-old conversation between a soul and its Creator. These hymns are a repository of Saiva Siddhanta—a living bridge between the technical precision of the *Agamas*, and the raw, unmediated experience of Divine Love.

A Modern Samarasa: The journey of this book has been, in itself, a testament to the *samarasam* (literally, “same taste”) that Tayumanavar championed. Born from the lifelong devotion of Dr. B. Natarajan and the meticulous scholarship of Father Thomas, it was brought to fruition through the stewardship of Kauai Aadheenam, continuing a sacred lineage of monastic preservation. Just as the Dharmapuram Aadheenam, an ancient monastery/temple complex in South India, has for centuries served as the guardian of the Saint’s original palm-leaf manuscripts and spiritual legacy, Kauai Aadheenam in Hawaii today carries that torch into the digital age and the Western hemisphere. We press our palms together to honor Satguru Sivaya Subramuniaswami (Gurudeva), who recognized Tayumanavar’s hymns as one of the great treasures of the East essential for watering the roots of Sanatana Dharma in the West. Gurudeva saw in these songs a perfect spiritual technology—a way to move the heart while satisfying the keenest intellect. By bringing this work forward, we continue his mission to provide seekers everywhere with access to South Indian Saivism and its tools for Self Realization.

The Language of the Heart: Tayumanavar studied Sanskrit, yet, in a manner reminiscent of the Buddha, he chose to compose his poems in the common tongue of the people. He understood that while Sanskrit is the language of the Gods, Tamil is the language of the heart. By utilizing a register that was intimate and conversational, he stripped away the barriers of caste and scholasticism, making the path of silence accessible to the farmer, the householder and the king alike. He proved that the highest truth only requires the willingness to be still—*summa iru*.

A Legacy for the Future: To this day, the saint’s influence remains a vibrant and rhythmic reality. Each year, in the Tamil month of Tai, thousands of children across South India gather to recite his hymns by heart. Tayumanavar attained mukti under the Vishaka nakshatra in Tai, which falls between mid-January and mid-February. Some observe his remembrance on January 15, while others honor the day of his nakshatra. In youthful voices his mystic songs resound again, ensuring that the next generation remains tethered to Siva, the Life of life. It is our hope that this book will serve a similar purpose for you—that it becomes a frequent companion, a source of solace in difficult times, and a beacon pointing toward the spiritual home where all doubts cease. We compose these final reflections on January 15, 2026, the very day the world observes the saint’s mahasamadhi. There is a mystical symmetry in this timing, a sense that the work has come full circle.

.....
Tayumanavar opens a bamboo cage, allowing a dove to lift into light. Bondage loosens as grace descends from Siva and the soul remembers its native freedom, kaivalya. Limits fall away, seeking ceases, and the long journey resolves in joy, fulfilled at last on this book’s final page. Aum Namasivaya!